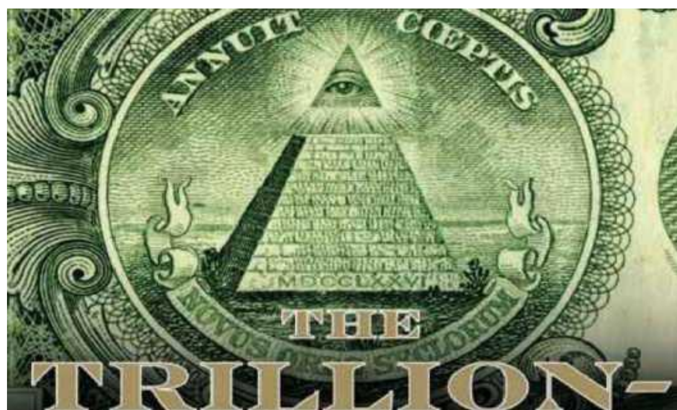

HDOILILÆIK
CONSPIRAŢIE

CUM NOUA ORDINE MONDIALE, BOLILE PRODUCETE DE OM ȘI BĂNCILE DE ZOMBIE DISTRUGEAZĂ AMERICA

JIM MARRS

Cel mai bine vândut autor al *cărții Ascensiunea celui de-al patrulea Reich* și *Rule by Secrecy*

Conspirația de un trilion de dolari

Cum noua ordine mondială,
bolile provocate de om și băncile zombie
distrug America

Jim Marrs

S» Cărți electronice HarperCollins

În vremurile de înșelăciune universală, a spune adevărul devine
un act revoluționar.
— GEORGE ORWELL

Cuprins

INTRODUCERE

> *Unicul acte de tiranie pot fi atribuite opiniei accidentale ale zilei; dar o serie de opresiuni, începute într-o perioadă deosebită și urmărite neschimbat prin fiecare schimbare de miniștri dovedește prea clar un plan deliberat și sistematic de a ne reduce la sclavie.*
>
> — THOMAS JEFFERSON

CUVINTELE LUI JEFFERSON DE AZI S-ar putea citi: „Un act ocazional de tiranie poate fi scuzat ca o lipsă momentană de judecată de către oficiali, dar o serie continuă de astfel de acte urmărite atât prin administrația democrată, cât și prin administrația republicană demonstrează în mod clar că există un plan deliberat și sistematic de reducere a americanilor odată liberi la sclavie".

A fi un zombi înseamnă a exista sub cele mai grele legături ale sclaviei – legături care nu permit să se gândească la acțiunea cuiva. Zombii sunt controlați atât mental, cât și fizic de o forță exterioară, fie printr-un virus care îi face să caute sânge, fie prin magia voodoo. Un zombi nu este nici mort, nici viu și,

de obicei, sub controlul altcuiva, ca în vechile filme de la Hollywood. Zombii se poticnesc, în mare măsură neștiind lumea din jurul lor, intenționați în scopuri pe care alții le-au creat pentru ei prin alchimie sau electromagnetism. În vechile filme de groază, actorii Bela Lugosi și John Carradine controlau zombii, făcându-i să comită acte care au fost împotriva naturii umane.

Și acum zombii sunt peste tot. Sunt foarte populare pentru filme, cărți, benzi desenate și jocuri pe calculator. Este doar o coincidență faptul că zombii sunt atât de populari sau este posibil ca americanilor să le placă zombii pentru că ei ne oferă o reflectare a modului în care ne percepem pe noi înșine – ca fiind abia vii și trăind fără minte?

Mulți oameni de astăzi trec prin treburile zilnice fără să le pese sau să știe de ce fac asta. Acești oameni ar putea fi amorțiți de droguri sau de bombardamentele necontenite din partea mass-media, dar, indiferent de caz, mulți americani par zombi în multe feluri.

Termenul „zombie" este aplicat la tot mai multe aspecte ale vieții în America modernă. Adderall este unul dintre cele mai populare dintre noile medicamente psihiatrice faddish pentru combaterea tulburării de deficit de atenție/hiperactivitate (ADHD). Acest medicament constă din cantități egale de stimulente amfetamină și dextroamfetamina. De fapt, ADHDTreatment.org descrie un efect secundar al Adderall ca un comportament „zombi".

Cuvântul „zombie" a pătruns atât de mult în societatea noastră încât și-a făcut loc în lexicul comunității științifice. La mijlocul lui mai 2009, cercetătorii de la Universitatea din Texas și Serviciul de extindere AgriLife din Texas A&M din estul

Texasului au raportat că au găsit o modalitate de a controla infestarea cu furnici de foc din stat. Ei au descoperit că micuța muscă de foridă, originară din regiunea Americii de Sud de unde provin furnicile de foc din Texas, ar putea „bombarda” furnicile și depune ouă peste ele. Ouăle eclozau în interiorul furnicilor și le mâncau creierul, transformându-le în ceea ce oamenii de știință au numit „furnici zombie”. Furnicile rătăceau fără scop timp de aproximativ două săptămâni până le cădea capetele.

Cuvântul nu numai că descrie modul în care ne vedem propria existență, dar a fost – și încă poate fi – aplicat dizolvării stâlpilor societății noastre, în special băncilor noastre. În timpul recentului fiasco financiar, băncile ale căror pasive le-au depășit activele au fost numite „bănci zombie”. După cum a explicat autorul Bill Sardi, un colaborator obișnuit la LewRockwell.com, „Băncile zombie sunt definite ca o instituție financiară cu o valoare netă economică mai mică decât zero, dar care continuă să funcționeze deoarece capacitatea sa de a-și rambursa datoriile este susținută de sprijinul guvernamental implicit sau explicit al creditelor”. Într-un fel, erau morți, dar încă treceau prin mișcările vieții.

America se confruntă acum cu o situație economică care este comparată cu Marea Depresiune, iar singurele soluții par să fie în agregarea datoriilor, deflația valorii dolarului și mutarea bogățiilor. Nu numai asta, dar amploarea problemelor noastre economice a crescut foarte mult. La 1 octombrie 2008, datoria națională era de 10 trilioane de dolari, dar în 2009 a urcat la aproape 12 trilioane de dolari, cea mai mare creștere dintr-un

an. Dacă fiecare bărbat, femeie și copil american ar lichida fiecare bun pe care îl deține, totalul nu ar putea egala această datorie.

Termenul „trilion” este dezvăluit ușor de mass-media. Cu toate acestea, majoritatea oamenilor nu pot concepe cu adevărat semnificația unui astfel de număr. Un trilion de mile pătrate ar cuprinde 3,7 milioane de state de dimensiunea Texasului (care acoperă aproximativ 270.000 de mile pătrate). Un trilion de dolari, pe de altă parte, ar putea fi făcut din bancnote de un dolar care se întind până la soare și înapoi. Dacă instituțiile bancare care funcționează cu deficit sunt numite „bănci zombie”, atunci nu am putea numi o țară ale cărei datorii depășesc activele o națiune zombie? Și poate că acest epitet ar putea fi aplicat și cetățenilor săi?

În 2008, mulți au văzut națiunea trecând de la național-socialism la socialism marxist, când administrația totalitară Bush a predat puterea administrației Obama - o administrație care favorizează politicile socialiste Medicare și redistribuirea bogăției. Zombii Americii se confruntă acum cu o nouă pierdere a libertăților individuale din cauza politicii corupte, a fraudelor corporative și a legislației care continuă să restrângă libertatea individuală. După cum vor înțelege cititorii cărților *Rule by Secrecy* și *The Rise of the Fourth Reich* , finanțatorii globali — plutocrații globali de pe Wall Street, Londra și Elveția — au manipulat istoria occidentală cel puțin în ultimul secol, mai întâi prin crearea Rezervei Federale în America prin mașinațiuni politice înșelătoare, apoi comunismul în Rusia prin finanțarea bolșevicilor mai degrabă decât a naționalismului (naziști) în

Germania. Acum, acești finanțatori globali au preluat controlul asupra Statelor Unite și o schimbă în astfel de moduri, încât acum trăim într-o societate de neimaginat pentru cetățenii de acum doar două decenii.

De exemplu, în anii 1950, Ronald Reagan a avertizat public împotriva medicinei socializate. Astăzi, argumentul este cât de socializat va fi. Autostrada informației este un ambuteiaj de hype, dezinformare, dezinformare, distrageri și propagandă. Noi încercări de a transforma tehnologia, sănătatea, educația și sistemul politic sunt raportate în fiecare zi.

Din ce în ce mai mulți americani au fost forțați să se concentreze pe partea întunecată a vieții contemporane. Acum, trăim sub tirania unei Noi Ordini Mondiale – o lume care a fost reordonată de un mic grup de finanțatori și industriași bogați centrați în societăți secrete precum Consiliul pentru Relații Externe, Comisia Trilaterală și grupul Bilderberg. De asemenea, trebuie să ne gândim la modul în care această nouă lume a devenit din ce în ce mai mult o societate de supraveghere și un stat polițienesc existent într-o infrastructură instabilă financiar și alimentat de corporații care dețin monopoluri pe alimente, apă și medicamente. Trăim sub un guvern fascist? Eventual. American *Heritage Dictionary of the English Language* definește fascismul ca *„o* filozofie sau un sistem de guvernare care pledează sau exercită o dictatură a extremei drepte, de obicei prin fuziunea conducerii statului și a afacerilor împreună cu o ideologie a naționalismului beligerant". Astăzi, desigur, dictatura ar fi de extremă stângă, dar ar include totuși puterea atât a guvernului, cât și a corporațiilor care au mâna lor în treburile publice.

Mulți oameni din ziua de azi cred că Statele Unite se vor duce în iad într-un coș de mână - că Statele Unite nu mai sunt o republică vibrantă bazată pe legea constituțională, ci mai degrabă un imperiu în moarte cerebrală și în descompunere, preluat de o elită financiară înrădăcinată care caută o ordine socialistă la nivel mondial pentru a domina. Această credință crește în rândul americanilor pe măsură ce citesc titlurile zilnice și ascultă mass-media electronică. Oamenii caută o schimbare adevărată, nu o simplă retorică politică, dar se simt derutați, deoarece nu pot înțelege cine anume le-a deturnat țara.

Unii americani se comportă. La „petrecerile cu ceai" și într-o demonstrație masivă la Washington din 12 septembrie 2009, zeci de mii de americani și-au arătat nemulțumirea față de direcția în care se îndreaptă națiunea.

Cum se numește o țară care pare să imite doar republica robustă care a fost odinioară, a cărei populație a fost distrusă de programe educaționale controversate, drogată de o industrie farmaceutică în continuă creștere și speriată în supunere de amenințările constante ale terorismului și colapsului economic?

Nu ar fi aceasta o națiune zombie? O națiune care trece prin mișcările în comerț, politică, sănătate și educație, dar fără o scânteie de viață, vervă sau entuziasm?

Aceasta este adevărata poveste de groază.

Ce s-a întâmplat? Cum a ajuns națiunea așa? A fost pur și simplu un caz de neatenție din partea electoratului, evoluția naturală a unei societăți care a devenit prosperă și mulțumită, depășind lăcomia și pofta de profit din partea liderilor corporativi? Sau ar fi putut fi o conspirație?

PARTEA I

O NAȚIUNE DE ZOMBIE

Văd în viitorul apropiat că se apropie o criză care mă deranjează și mă face să tremur pentru siguranța țării mele. Ca urmare a războiului, corporațiile au fost înscăunate și va urma o eră a corupției în locuri înalte, iar puterea bănească a țării se va strădui să-și prelungească domnia lucrând asupra prejudecăților oamenilor până când toată bogăția va fi agregată în câteva mâini și Republica va fi distrusă.

—ATRIBUIT LUI ABRAHAM LINCOLN

DECLINUL ECONOMIC

VEMILE SUNT GRELE PENTRU AMERICA.

Datorită a ceea ce secretarul Trezoreriei Timothy Geithner a numit eșecul sistemului financiar al Americii, până la începutul anului 2010, peste 5 trilioane de dolari din averea

gospodăriei s-au evaporat. Aproximativ una din opt credite ipotecare a fost în stare de nerambursare sau executare silită. Se estimează că vor exista zece milioane de executări silite pentru case până în 2012. Unul din opt adulți și unul din patru copii trăiesc acum cu bonuri de mâncare guvernamentale.

Toate aceste probleme au fost agravate de ratele ridicate ale șomajului. Potrivit unui raport de la Associated Press, unul din cinci americani este șomer sau subangajat, numărul fiind așteptat să crească în 2010, determinând a doua cea mai mare cifră a șomajului de la al Doilea Război Mondial.

Disensiunile și nemulțumirile sunt larg răspândite și sunt legate de economia săracă. Dacă economia ar fi mâinile unui zombi, acele mâini ar fi legate de datorii.

Charles K. Rowley este profesor de economie la Universitatea George Mason și director general al Locke

Institutul din Fairfax, Virginia. El este considerat pe scară largă a fi o voce majoră în gândirea politică și economică. Într-un articol pentru Daily Telegraph din Regatul Unit , Rowley a scris: „Economia SUA suferă de o cultură în creștere a îndatorării, care a contaminat tot mai mult guvernul federal din 2001 și s-a răspândit dramatic în comportamentul gospodăriilor private”. El a ridicat, de asemenea, o întrebare populară, întrebând: „Dacă îndatorarea excesivă a guvernului este o sursă majoră a problemei, de ce să crească datoria guvernamentală? De ce să încurajeze gospodăriile să se îndatoreze și mai mult?” În mod amenințător, Rowley a prezis „nu este imposibil ca SUA să experimenteze genul de colaps economic de la statutul de lume întâi la cel de lume a treia experimentat de Argentina sub guvernarea național-socialistă a lui Juan Peron”. Cu alte cuvinte, dacă guvernul SUA nu poate găsi modalități de a trăi în limitele posibilităților sale, așa cum majoritatea familiilor sunt forțate să facă, națiunea poate cădea într-un statut de lume a treia, complet cu deficit de alimente și apă, bunuri de consum și control guvernamental socializat.

Unul dintre aspectele abia observate ale crizei financiare este scăderea substanțială a veniturilor fiscale, chiar dacă administrația Obama și Congresul cheltuiesc mai mult pentru a stimula economia. Potrivit CNN, până la sfârșitul lunii august 2009, guvernul federal a colectat cu 25% mai puține venituri din impozite decât pentru aceeași perioadă de opt luni din 2008. Biroul de buget al Congresului a prezis că veniturile fiscale vor scădea la 14% din produsul intern brut, o scădere bruscă față de media istorică de 18,3%.

În plus, veniturile din impozitul pe venitul persoanelor fizice au

scăzut cu 20 la sută, în timp ce impozitele pe venitul corporativ au scăzut cu 56 la sută. Previziunile pentru 2010 nu au fost cu mult mai bune.

Și pierderea veniturilor guvernamentale s-a filtrat până la guvernele locale. Creșterea șomajului a făcut ca treizeci și două de fonduri fiduciare de asigurări pentru șomaj să scadă sub nivelul federal recomandat, indicând că aceste state vor avea nevoie de împrumuturi federale masive pentru a continua asistența pentru șomeri. Oficialii din județul Vigo, Indiana, au anunțat la jumătatea anului 2009 că nu își mai permit să îngroape o persoană decedată dacă persoana decedată nu avea economii, asigurări sau bani de familie rezervați pentru o înmormântare. În Atlanta, grupurile de cetățeni au încercat să oprească planurile orașului de a demola unitățile de locuințe publice rămase. Peste douăzeci de județe din Michigan au transformat drumurile asfaltate în pietriș într-un efort de a economisi bani, potrivit Asociației County Road din Michigan.

Wall *Street Journal* a raportat că 90% din toate afacerile din SUA sunt deținute sau controlate de familie. Criza financiară i-a forțat pe mulți să-și închidă porțile. De fapt, Biroul de Statistică a Muncii a estimat că între al patrulea trimestru al anului 2007 și al patrulea trimestru al lui 2008, aproximativ patru milioane de firme cu nouăsprezece sau mai puțini angajați și-au pierdut activitatea.

În 2009, publicul american a reușit să-și crească efectiv economiile, dar cheltuielile fulminante cu deficitul guvernului le-au subminat eforturile. Peter Schiff, autorul cărții *Crash Proof,* a explicat: „Adevărul simplu este că datoria guvernamentală este datoria noastră. Așa că, dacă o familie reușește, cu un

anumit preț pentru stilul lor de viață, să economisească 1.000 de dolari în plus în acest an, dar guvernul adaugă 20.000 de dolari în datorii noi per gospodărie (fiecare familie, aproximativ 20 de trilioane de dolari din deficitul fiscal al familiei), aprox. ajunge să datoreze cu 19.000 de dolari mai mult decât la începutul anului!”

SOCIALISMUL ȘI PIERDEREA INDIVIDUALITĂȚII

SOCIALISMUL ESTE UN cuvânt cheie pentru a înțelege ce sa întâmplat cu America. Majoritatea dicționarelor definesc „socialismul” drept proprietatea colectivă și administrarea mijloacelor de producție și distribuție a bunurilor și serviciilor. În mod invariabil, este nevoie de o autoritate centralizată pentru a administra aceste mijloace.

Liderul comunist Vladimir Ilici Lenin a prevăzut un paradis al muncitorilor în care „Fiecare persoană se va angaja în mod voluntar în muncă în funcție de capacitățile sale și fiecare va lua liber în funcție de nevoile sale”. Dar, după cum a observat Lenin, înainte ca o persoană să poată lua liber de la stat, acea persoană trebuie să devină subordonată statului.

„Toată viața noastră am luptat împotriva înălțării individului”, a spus Lenin. Susținând aceeași agendă a globaliștilor occidentali de la început, care i-au finanțat pe bolșevici în timpul Revoluției ruse din 1917, Lenin a proclamat: „Scopul socialismului nu este doar acela de a aboli diviziunea actuală a omenirii în state mici și izolarea națională, nu numai de a aduce

națiunile mai aproape unele de altele, ci și de a le fuziona”. De asemenea, s-ar putea să fi prevăzut metodele folosite pentru a doborî Republica Americană când a spus: „Cea mai sigură cale de a distruge o națiune este să-i desfrânezi moneda” și „Dă-mi patru ani să-i învăț pe copii și sămânța pe care am semănat-o nu va fi niciodată smulsă”.

După cum a afirmat fostul secretar adjunct al Trezoreriei, Paul Craig Roberts, într-un tratat despre primele principii ale libertății: „O persoană născută înainte de începutul secolului [20] s-a născut într-o lume în care existența sa a fost atestată de simpla sa prezență fizică, fără documente, formulare, permise, licențe, ordine, liste de carte de identitate, carte de identitate, carte de identitate, carte de identitate, carte de identitate. timbre, declarații vamale, chestionare, formulare fiscale, rapoarte în mai multe [sic], număr de securitate socială, sau alte autentificări ale ființei sale, nașterii, naționalității, statutului, credințelor, credinței, dreptului de a fi, de a intra, de a pleca, de a lucra, de a face comerț, de a cumpăra, de a locui... Mulți oameni iau de la sine înțeles persoanele fizice și vor găsi ceea ce spun eu în privat sau în privat China, unde pretențiile statului sunt totale și chiar arta și literatura trebuie să fie supuse intereselor statului...”

Roberts a prezentat un exemplu despre modul în care birocrația a început să erodeze libertățile cetățenilor americani: „[În anii 1970] Judecătorul de district din SUA Wilbur Owens a instruit Consiliul de Regență al sistemului universitar din Georgia să folosească transferurile involuntare de membri ai facultății între instituțiile sistemului pentru a atinge echilibrul rasial între facultăți. colegii l-au văzut ca un progres social. Dar

odată ce s-au confruntat cu transferuri involuntare între orașe, au numit-o fascism. Este adevărat că până la progresul liberal din anii 1960, direcția guvernamentală a muncii în acest secol a fost unică pentru regimurile Hitler și Stalin.

Dar lăsarea Americii nu a început doar în anii 1970. Se întâmplă încă de multe decenii. Luați în considerare o caricatură editorială din 1934 publicată în *Chicago Tribune,* intitulată „Economie planificată sau distrugere planificată?" În desen sunt bărbați identificați ca „Young Pinkies din Columbia și Harvard", care scot cu lopata bani dintr-un cărucior. Sub cărucior stă un Leon Troțki răvășit care scrie: „Plan de acțiune pentru SUA — Cheltuiește! Cheltuiește! Cheltuiește! Sub pretextul redresării — Distrugeți guvernul — Învinovățiți capitaliștii pentru eșec — Înlăturați Constituția și declarați o dictatură. Acest desen animat ar fi putut foarte bine să fi fost desenat de un caricaturist conservator de astăzi.

Câțiva cetățeni mai în vârstă își pot aminti cuvintele lui Norman Mattoon Thomas, un pacifist care a candidat de șase ori la președinte între 1928 și 1948 în cadrul Partidului Socialist din

Bannerul american, „Poporul american nu va adopta niciodată socialismul cu bună știință", a spus el. „Dar sub numele de „liberalism" vor adopta fiecare fragment al programului socialist, până când într-o zi America va deveni o națiune socialistă, fără să știe cum s-a întâmplat."

Într-un interviu din 1948, Thomas a spus că se retrage din politica americană pentru că atât partidele democrate, cât și cele republicane au adoptat fiecare plan al platformei

socialiștilor și nu mai era nevoie de un Partid Socialist alternativ.

Dacă Thomas a avut dreptate în 1948, fără îndoială că are dreptate acum. Mulți oameni văd ceea ce odată a fost numit „socialism târâtor” în Statele Unite, acum o politică completă la Washington. Această percepție s-a reflectat pe coperta din 16 februarie 2009 *a Newsweek* , care declara: „Toți suntem socialiști acum”. Mulți americani s-au îngrozit de naționalizarea industriei bancare și auto. Se temeau că vor urma mai multe.

PETRECERI CEAAI

ÎNCEPUTUL DIN APRILIE 2009, protestele împotriva - cheltuielilor guvernamentale „scăpate de sub control”, războaiele din Irak și Afganistan și disputele legate de îngrijirea sănătății s-au răspândit la nivel național în cadrul întâlnirilor cetățenilor numite „petrecerile cu ceai”. Numele provine de la Boston Tea Party inițial din 1773, când coloniștii americani au aruncat transporturi de ceai în portul Boston, în semn de protest față de „impozitarea fără reprezentare” a guvernului britanic. Mulți inteligenți moderni au subliniat: „Dacă coloniștii credeau că impozitarea fără reprezentare este proastă, ar trebui să vadă impozitarea CU reprezentare”.

În 2009, spiritul de protest s-a răspândit în mai multe ședințe de primărie, unde membrii Congresului, plecați pentru vacanța de vară, au fost strigați și, în unele cazuri, alungați din sală de alegătorii supărați de ceea ce ei au văzut drept planul socialist de îngrijire a sănătății al președintelui Obama și nelegiuirea guvernului general. Această val de protest public a continuat în

2010, cu și mai multe petreceri cu ceai și demonstrații de furie față de programele de donații socialiste percepute, criza asistenței medicale, salvarea corporațiilor și distrugerea economiei SUA, toate acestea vor fi discutate mai târziu.

NOUA ORDINĂ MONDIALA

MULȚI CETĂȚENI ÎNCONOCĂȚI AU APLUTAT către emisiuni radio alternative și bloguri pe internet pentru a afla mai multe despre un plan al globaliștilor de a controla lumea, unul pe care președintele George HW Bush l-a numit „Noua Ordine Mondială”. Este un termen pe care Adolf Hitler l-a folosit cândva. Autoproclamații globaliști sunt acei oameni care se cred deasupra naționalismului mărunt. Acești bărbați și femei au de-a face cu planeta Pământ ca sfera lor de influență. Mulți consideră Statele Unite ca o divizie nu atât de profitabilă a corporațiilor lor multinaționale. Globaliștii aderă la vechea filozofie Illuminati de „Sfârșitul justifică mijloacele”, deși majoritatea ar disprețui orice legătură cu acea societate secretă mai în vârstă sau cu naziștii care au dus această filozofie la extremele sale politice.

În cartea *Shadow Elite,* Janine Wedel i-a descris pe globaliști drept „flexieni”, membri ai unei elite transnaționale, „motorul și agitatorul care servește în același timp ca consultant de afaceri, think-tanker, expert TV și consilier guvernamental [și] alunecă în și în jurul organizațiilor care îi solicită serviciile. Nu doar timpul lui este împărțit. De multe ori, loialitatea lui este flexibilă.”

În ciuda batjocoriilor „flexianilor” din mass-media corporativă

și a politicienilor răscumpărați, o Nouă Ordine Mondială există și face adesea planuri de anvergură. Președintele T Woodrow Wilson a scris că cea mai mare parte a banilor trimiși în Rusia din Statele Unite în timpul Revoluției Ruse a mers către bolșevici, precursorii comuniștilor. Aceste fonduri au venit de la Rockefeller și alți capitaliști de pe Wall Street precum Jacob Schiff, Elihu Root, JP Morgan și familia Harriman (W. Averell Harriman a devenit ambasador al SUA în Uniunea Sovietică în timpul celui de-al Doilea Război Mondial). Acești bărbați și alții au oferit, de asemenea, finanțare inițială pentru Consiliul pentru Relații Externe.

Când aceiași globaliști au devenit temători de comunismul mondial (aveau nevoie de blocuri naționale sau economice separate pentru a juca unul împotriva celuilalt pentru tensiunile necesare pentru profit și control maxim), au susținut național-socialismul în Germania. Agentul de informații al armatei germane Adolf Hitler a fost finanțat pentru a furniza a

bastionează împotriva valului comunist prin lărgirea Partidului Muncitoresc Național Socialist German (nazis), semănând la rândul său semințele celui de-al Doilea Război Mondial. Trei americani proeminenți care au jucat un rol esențial în finanțarea naziștilor au fost președintele Băncii Naționale a orașului (acum Citicorp), John J. McCloy; Schroeder Bank avocații Allen Dulles și fratele său, John Foster Dulles; și Prescott Bush, director al Union Banking Corporation și al liniei maritime Hamburg America. Este interesant de observat că, în urma celui de-al Doilea Război Mondial, McCloy a devenit înaltul comisar al Germaniei ocupate; John Foster Dulles a devenit secretarul de stat al președintelui Eisenhower; Allen Dulles a devenit cel mai longeviv director CIA; iar Bush, ca senator din Connecticut, a

jucat un rol esențial în formarea CIA. De asemenea, se poate observa că atât McCloy, cât și Allen Dulles au făcut parte din Comisia Warren, în mare măsură discreditată, desemnată de președintele Lyndon B. Johnson să investigheze asasinarea președintelui John F Kennedy. După al Doilea Război Mondial, agenda globalistă a fost avansată prin crearea Națiunilor Unite. O încercare anterioară de a crea o organizație transnațională, Liga Națiunilor, a eșuat, deoarece Senatul SUA a considerat că ratificarea va pune capăt suveranității americane.

Nick Rockefeller, un participant la Forumul Economic Mondial și membru al Consiliului pentru Relații Externe, poate să fi dezvăluit agenda Noii Ordini Mondiale într-un comentariu întâmplător. Potrivit regretatului producător de la Hollywood Aaron Russo, Rockefeller i-a spus: „Scopul final este ca toată lumea să fie supusă, să controleze întreaga societate, ca bancherii și oamenii de elită să controleze lumea".

Catherine Austin Fitts, secretar adjunct pentru locuințe în timpul președinției lui George HW Bush, a scris la începutul lui 2009: „În toamna lui 2001 am participat la o conferință de investiții private la Londra pentru a susține o lucrare, „Mitul statului de drept sau cum funcționează banii: distrugerea grupului Hamilton Securities". Prezentarea a documentat experiența mea cu un parteneriat Washington-Wall Street, care a creat o bulă frauduloasă pentru locuințe și datorii, a transferat ilegal cantități mari de capital din SUA, a folosit „privatizarea" ca o formă de piraterie – un pretext pentru a transfera activele guvernamentale către investitori privați la prețuri sub nivelul pieței și apoi pentru a transfera obligațiile private către

deținătorii privați, fără nicio responsabilitate publică; care acoperă privatizarea în Europa de Est și Rusia În timp ce portretele strămoșilor britanici ne priveau cu privirea, am ascultat poveste după poveste despre privatizarea globală în anii 1990 în America, Europa și Asia.

Fitts a reiterat declarația lui Rockefeller despre o Nouă Ordine Mondială condusă de o elită globală. Ea a remarcat: "Pe măsură ce piesele se potrivesc, am împărtășit o epifanie înfiorătoare: băncile, corporațiile și investitorii care acționau în fiecare regiune globală erau exact aceiași jucători. Erau un grup relativ mic, care a reapărut iar și iar în Rusia, Europa de Est și Asia, însoțit de aceleași firme de contabilitate și firme de avocatură binecunoscute. În mod clar, a existat o *lovitură financiară globală* în curs de desfășurare".

Walter Cronkite, prezentatorul legendar al CBS News, adesea numit „cel mai de încredere om din America”, și-a declarat, de asemenea, convingerea că țara este condusă de o mică elită. Cu puțin timp înainte de moartea sa, în iulie 2009, Cronkite a fost întrebat dacă există o clasă conducătoare în America. „Mă tem că există”, a răspuns el. "Nu cred că servește bine democrația, dar asta este adevărat, cred că există. Clasa conducătoare este bogații care ne conduc cu adevărat industria, comerțul, finanțele noastre. Și acei oameni sunt capabili să manipuleze atât de mult democrația noastră încât ei chiar o controlează, cred."

Având în vedere că cea mai mare parte a publicului este manipulată și distrasă de partidele politice și mass-media corporativă, nimeni nu pare capabil să discerne, și cu atât mai puțin să se opună, această Nouă Ordine Mondială a elitților cu

legături corporative, de familie și de clasă și interese comune.

Până când adevărații conducători ai Americii nu sunt identificați și confruntați, nicio cantitate de strângere de mână, scris scrisori sau demonstrație nu poate avea vreun efect semnificativ.

DISSENIE ÎN RANGURI

CALAMITATEA FINANCIARĂ DIN 2008 a scos la iveală Noua Ordine Mondială a fi într-o ușoară dezordine, chiar înainte de a fi stabilită ferm. Deși administrația Obama este plină de bărbați și femei bine conectați la centrele bogăției și puterii, așa cum se va vedea, controlul asupra condițiilor economice și sociale din Statele Unite părea să le scape din mâini. Au existat chiar disensiuni în rândurile Universității din Chicago, pe care mulți o consideră a fi centrul gândirii globaliste. Câștigătorul Universității în 1995 al Premiului Nobel pentru Științe Economice, Robert E. Lucas, a susținut că planurile de stimulare ale administrației Obama sunt „economie slăbită", în timp ce colegul său, profesorul de finanțe John H. Cochrane, a declarat că acestea se bazează pe „basme discreditate". Strigătul lor amintea de termenul „economie voodoo", folosit de George HW Bush împotriva planurilor de întreprindere liberă ale lui Ronald Reagan în timpul primarelor prezidențiale republicane din 1980.

Paul Krugman, un editorialist al *NewYork Times* și câștigător al Premiului Nobel Memorial pentru Științe Economice în 2008, a scris: „După cum văd eu, profesia economică s-a rătăcit pentru că economiștii, ca grup, au

confundat frumusețea, îmbrăcată în matematică cu aspect impresionant, cu adevăr. Acea viziune nu a fost sustenabilă în fața șomajului în masă, dar pe măsură ce amintirile despre Depresiune s-au estompat, economiștii s-au îndrăgostit din nou de vechea viziune idealizată a unei economii în care indivizii raționali interacționează pe piețe perfecte, de data aceasta cu ecuații fanteziste. Cauza centrală a eșecului profesiei a fost dorința unei abordări atotcuprinzătoare, pe care șansa lor atotcuprinzătoare și-a dat, de asemenea, șansa intelectuală și economică. pricepere.

"Din păcate, această viziune romantizată și igienizată a economiei i-a determinat pe cei mai mulți economiști să ignore toate lucrurile care pot merge prost. Ei au închis ochii la limitările raționalității umane, care adesea duc la bule și la explozie, la problemele instituțiilor care stăpânesc, la imperfecțiunile piețelor - în special ale piețelor financiare - care pot cauza pericolele bruște de funcționare ale economiei, crizele imprevizibile și prăbușirea sistemului economic; când autoritățile de reglementare nu cred în reglementări."

Teoreticienii conspirației au fost de mult ridiculizat pentru afirmațiile lor că Marea Depresiune a fost fabricată de bancherii globaliști. Krugman a adăugat multă greutate acestui argument printr-o narațiune care implică o declarație a actualului președinte al consiliului guvernatorilor Fed, Ben Bernanke: „La sărbătoarea a 90 de ani de la nașterea lui Milton Friedman, Ben Bernanke a declarat despre Marea Depresiune: „Ai dreptate. Am făcut-o. Ne pare foarte rău. Dar datorită ție, nu se va întâmpla din nou. Mesajul clar a fost că tot ce aveți nevoie pentru a evita depresiile este o Fed mai inteligentă."

Așa că vedem că este în joc un plan pentru a degrada

economia SUA și a impune un sistem socialist – indiferent dacă socialismul marxist al lui Obama sau socialismul național al lui Bush aparent nu are nicio diferență pentru cei suficient de bogați sau de puternici pentru a controla birocrația centrală a statului.

Acești globaliști, care au manipulat istoria lumii timp de decenii, dacă nu de secole, lucrează la un plan pentru a transforma Republica odată liberă și prosperă a Statelor Unite într-un stat socialist populat de zombi amuți și săraci, drenând seacă masa monetară a națiunii.

Este cu adevărat o conspirație de un trilion de dolari.

PARTEA II

CUM SĂ CREAȚI ZOMBII

Tot socialismul implică sclavie.

—HERBERT SPENCER, autor britanic, economist și filozof, 1884

OAMENII LIBERI POT CĂLĂTORIAZĂ oriunde oricând doresc. Ei pot începe o afacere sau o nouă profesie sau chiar pot lua o vacanță atât timp cât doresc. O modalitate sigură de a crea un sclav este să vă asigurați că o persoană este îndatorată. La urma urmei, oricine nu poate face nimic din lucrurile pe care le poate face o persoană liberă pentru că are o ipotecă, facturi de tot felul și nevoia de un salariu lunar ar trebui să fie considerat un fel de sclav – un sclav al datoriilor.

HACKING POLITIC

> *Guvernul nu este rațiune; nu este elocvent; este forta. Ca și focul, este un slujitor periculos și un stăpân înfricoșător.*
>
> — GEORGE WASHINGTON

Vom considera politica șeful reprezentativ al unei națiuni zombie. Politica este un partener necesar în orice conspirație larg răspândită și la nivel înalt. Există un amestec inseparabil de control politic și financiar în America modernă. Această combinație puternică poate fi găsită în Sistemul Rezervelor Federale, pe coridoarele din Washington și Wall Street și chiar în știrile corporative care se ocupă atât de politică, cât și de

finanțe.

Americanii nu au nevoie de o diplomă în economie pentru a-și da seama că națiunea a trecut de faliment. Folosind cele mai conservatoare estimări, există peste 70 de trilioane de dolari din datoria americană, comparativ cu aproximativ 13 trilioane de dolari în producția internă brută. Aceasta nu include datoria cu derivate toxice de 300 de trilioane de dolari sau mai mult.

COMERȚ EXTERIOR ȘI OBLIGAȚII

DEFICITELE COMERȚULUI INTERNAȚIONAL au consumat rezervele naționale cu 30 de miliarde de dolari până la 150 de miliarde de dolari în fiecare an și au fost în ultimii douăzeci de ani. Mai mult, instituțiile noastre industriale, miniere și agricole nu numai că au fost slăbite, ci și în multe feluri decimate de mișcarea către globalizare. Nu s-au construit turnătorii de oțel noi în Statele Unite după al Doilea Război Mondial.

Problema datoriei este fundamentală pentru înțelegerea mașinațiunilor care au format actuala criză economică. Până în 2008, industria, banca, guvernul, gospodăriile și persoanele fizice au fost sufocate de datorii. Eliminarea datoriilor va avea ca rezultat o societate care arată mult diferită de cea pe care am experimentat-o în trecut. New *York Times* a remarcat într-un raport de pe prima pagină din 9 mai 2009: „Forțele care au permis și chiar au determinat consumatorii să economisească mai puțin și să cheltuiască mai mult – credit ușor și valorile activelor crescând vertiginos – ar putea fi permanent modificate de criza financiară care a făcut economia în recesiune.”

„Forțele” menționate în articolul *din Times* înseamnă salarii

umflate, una dintre puținele opțiuni rămase corporațiilor pentru reducerea cheltuielilor și echilibrarea bugetului.

Ceea ce se vede atunci este punctul culminant al unui proces de restructurare care a avut loc de mai bine de două decenii. În timp ce nivelul de trai a crescut în multe foste dictaturi precum Rusia și China, acesta a scăzut în Statele Unite datorită acestor „forțe”, controlate de plutocrații Noii Ordini Mondiale.

Având în vedere transferul consistent de bani între națiuni, este posibil ca criza economică să nu fi fost întâmplătoare? Unii oameni susțin că așa-numita salvare nu este altceva decât cel mai mare transfer de bogăție din istoria Occidentului, un efort panicat de a susține dolarul american. În plus, nu numai dolarul american era în pericol, dar și obligațiunile sale. Intrarea netă a obligațiunilor Grand Net bazate pe dolari a scăzut de la un nivel maxim de la începutul anului 2007 de aproximativ 950 de miliarde de dolari la un nivel minim din 2009 de aproape 200 de miliarde de dolari, indicând o lipsă de încredere în banii SUA. „Creditorii străini se îndepărtează din Statele Unite, simplu și simplu”, a scris analistul statistic Jim Willie.

Willie a continuat spunând: „Administratorii de dolari americani NU [sublinierea inițială] demonstrează control, disciplină sau chiar ceva care seamănă departe de onestitate sau integritate... Dacă nu ar fi cumpărat de către Fed-ul SUA majoritatea [obligațiunilor] emise de Trezoreria SUA, ratele dobânzilor pe termen lung ar crește rapid și cu alarmă [hiperinflația]... Ei riscă în mod direct dolarul american. înainte!... Piața financiară chineză conduce de fapt piața americană pe întorsături direcționale. Din păcate și tragic, dolarul american este blocat în noroi, fără timp, așteaptă un

satâr de carne de către creditorii străini.

Atât China, cel mai mare deținător de rezerve de valută din lume, cât și Rusia dețin acest satar; și ambele au cerut o nouă monedă globală care să înlocuiască dolarul ca loc dominant pentru stocarea rezervelor.

Unul dintre aspectele puțin cunoscute și, de asemenea, unul dintre cele mai neliniștitoare ale tsunami-ului financiar din 2008 a fost raportul din 2009 conform căruia Comisia de Supraveghere și Administrare a Activelor deținute de stat (SASAC) a Chinei ar putea sprijini întreprinderile mari în situația de nerespectare a contractelor de instrumente derivate pe care le-au achiziționat în 2008 de la băncile internaționale. Compania chineză achiziționase contractele pentru a se proteja de creșterea prețurilor mărfurilor și, dacă nu respectă aceste contracte, ar da o lovitură gravă băncilor de investiții care speră să vândă mai multe instrumente de acoperire a instrumentelor financiare derivate în China, care este cea mai rapidă expansiune a economiei din lume și cel mai mare consumator de mărfuri.

O altă parte a problemei este că orice bani pe care China îi cheltuiește pe obligațiuni și instrumente derivate sunt bani pe care nu ni-l poate împrumuta. "Dacă China ar vrea cu adevărat să stimuleze consumul intern, cel mai bun mod de a face acest lucru ar fi să nu ne mai cumpărăm datoria. Și mai bine, ar putea să vândă trezoreriile pe care le dețin deja și să distribuie veniturile cetățenilor pentru a le cheltui", a scris Peter Schiff, autor și președinte Euro Pacific Capital. "Cu toate acestea, administrația Obama face lobby puternic pe chinezi pentru a-i determina să se apropie și să cumpere sume record de noi datorii de la Trezorerie. Obama nu poate avea ambele sensuri.

Nu poate pretinde că vrea ca chinezii să cheltuiască mai mult, dar apoi roagă guvernul chinez să ia bani de la consumatorii chinezi și să-i împrumute Trezoreriei Statelor Unite. se teme. Guvernul chinez își va reveni și va înceta să mai cumpere trezorerie. Acest lucru va duce la prăbușirea dolarului american, dar va permite și cetățenilor chinezi să se bucure pe deplin de roadele muncii lor.

Cu toate acestea, pe măsură ce poporul chinez începe să cumpere mai multe produse proprii, va însemna mai puține produse disponibile pentru export în America. Și, pe măsură ce cheltuiesc mai mulți bani pe bunuri și servicii, vor fi mai puțini bani de împrumutat Americii. Acest lucru ar putea duce doar la o criză economică mai profundă.

Situația în care se află astăzi Statele Unite este în multe privințe mai rea decât cea din anii 1930. Mai multe bănci au eșuat decât în timpul Marii Depresiuni, iar șomajul atinge cote de atunci. Dar, spre deosebire de indivizii anilor 1930 – dintre care mulți proveneau dintr-un mediu agricol și știau cum să se descurce singuri – oamenii din America modernă nu pot căuta la guvern decât pentru nevoile lor de bază. Ar putea această împingere către socialismul reglementat de guvern să fie adevărata agendă din spatele colapsului financiar inventat din ultimii ani?

Diferența dintre astăzi și Marea Depresiune ține în primul rând de valoarea banilor. Anii 1930 au cunoscut o depresiune monetară. Banii și-au păstrat valoarea pentru că era pur și simplu greu de găsit și prețurile au fost deprimate pentru a reflecta deficitul lor. Astăzi, America se confruntă cu o depresiune inflaționistă. Prețurile continuă să crească din cauza ofertei monetare umflate. Cu cât sunt mai mulți bani în

circulație, cu atât valorează mai puțin.

împrumuturile mincinoșilor

WILLIAM K. BLACK, profesor de economie și drept la Facultatea de Drept de la Universitatea din Missouri din Kansas City, a sugerat că mai mult decât simpla lăcomie și incompetență au dus la criza economică din 2008. În anii 1980, Black a condus urmărirea penală împotriva delictorilor din scandalul economiilor și împrumuturilor. Potrivit lui Black, dezastrul ipotecar a fost centrat pe crearea de obligațiuni cu rating triplu A care nu au folosit venituri verificate, active sau locuri de muncă. Acestea erau cunoscute ca „împrumuturi ale mincinoșilor". Black a subliniat că împrumuturile mincinoșilor erau înșelătoare și frauduloase, iar băncile implicate știau asta.

„Frauda este înșelăciune. Și esența fraudei este: „Îmi creez încredere în tine, apoi trădez această încredere și te fac să-mi dai ceva de valoare". Și, prin urmare, nu există un acid mai eficient împotriva încrederii decât frauda, în special frauda din partea elitelor de vârf," a spus Black comentatorului PBS Bill Moyers în aprilie 2009. „Administrația Bush a scăpat de reglementare, așa că dacă nimeni nu căuta, ai putut face asta cu impunitate și exact la asta te-ai uitat aproape toată munca lor în subprime și ceea ce se numește Alt-A [împrumuturi alternative riscante A-paper], împrumuturi ale mincinoșilor... Știau că sunt fraude."

Black a spus că împrumuturile mincinoșilor au fost obținute prin nerespectarea informațiilor furnizate de cei care au solicitat împrumutul. El a spus că adesea solicitanților de împrumut

chiar li s-a spus că ar putea obține o ofertă mai bună dacă își umfla veniturile, istoricul de muncă și activele. „Știm că au spus asta debitorilor", a spus Black.

El a subliniat că IndyMac, Banca Federală de Economii care a eșuat la 11 iulie 2008, s-a specializat în împrumuturile mincinoșilor – în 2006 a vândut din ele în valoare de 80 de miliarde de dolari – producând astfel mai multe pierderi decât întreaga dezamăgire a economiilor și a creditelor din anii 1980.

Și totul s-a bazat pe fraudă. Black a explicat: „Împrumuturile mincinoșilor. erau cunoscute a fi extraordinar de proaste. Și acum primeau evaluări triplu-A. Acum un rating triplu-A ar trebui să însemne că nu există risc de credit. Așa că iei ceva care nu numai că are risc de zdrobire. și creezi această ficțiune că are risc zero. Acesta în sine. Este un exercițiu fraudulos. Și din nou, nu a avut nimeni grijă de piața finală. s-au prăbușit, au descoperit.apariția unei fraude în aproape fiecare dosar.."

Black și alții au comparat împrumuturile neperformante cu schema Ponzi acuzată de consultantul de investiții de pe Wall Street, Bernie Madoff. „Toată lumea cumpăra un porc în poke cu o panglică roz, iar panglica roz spunea „Triple-A", a spus Black.

Deși nu există o lege specifică împotriva împrumuturilor mincinoșilor, Black a susținut că bancherii implicați știau că au fost făcute sub reprezentare falsă și că nu vor fi niciodată rambursate. Împrumuturile s-au bazat pe înșelăciune, care se află în centrul definiției legale a fraudei penale. De ce nu a fost nimeni urmărit penal pentru aceste acte de fraudă? Potrivit lui Black, anchetatorii federali nu au început să examineze marii creditori până când piața sa prăbușit efectiv, în ciuda avertismentelor timpurii.

„FBI-ul a avertizat public, în septembrie 2004, că a existat o epidemie de fraudă ipotecară, că dacă i s-ar permite să continue, ar produce o criză cel puțin la fel de mare ca dezastrul de economii și împrumuturi”, a spus Black.

Dar ancheta nu a avut loc. Din cauza războiului împotriva terorismului, Departamentul de Justiție Bush a transferat cinci sute de specialiști cu guler alb din FBI la terorismul național și a refuzat să-i înlocuiască. Astăzi, Black a remarcat: „Există cu o cincime mai mulți agenți FBI [detaliați pentru investigarea fraudei ipotecare] decât a funcționat criza de economii și împrumuturi”.

GRAMA ŞI DEREGULAREA

UNA DINTRE PROTECȚII împotriva „banksterilor” (un termen derogatoriu care combină „bancheri” cu „gangsteri”) a fost Legea Glass-Steagall, care a intrat în vigoare în 1934, după audierile guvernamentale care dezvăluiau modul în care băncile mari din acea vreme jefuiseră clienți în beneficiul unui mic grup de persoane din interior. Actul a separat activitățile bancare normale (conturi curente și de economii și împrumuturi comerciale) de investițiile bancare speculative (fonduri speculative, derivate și investiții pe Wall Street) în ochii legii și a permis reglementarea ultimului tip de activitate.

Potrivit fostului președinte al Comisiei americane de tranzacționare a mărfurilor futures (CFTC), Brooksley Born, începând cu anii Clinton, aproape toate aceste reglementări de protecție au fost eliminate. Într-un interviu din 2003 cu *Washington Lawyer,* ea a declarat: „O problemă majoră a fost

creșterea enormă a derivatelor over-the-counter (OTC). Derivatele OTC fuseseră permise legal pentru prima dată în 1993 printr-o scutire de reglementare pe care Wendy [Lee] Gramm a adoptat-o ca practic ultimul act ca președinte CFTC. Aceasta permite o creștere anuală estimată la o sută de dolari. Valoarea noțională a contractelor la nivel mondial. opac, nici comisia, nici alt organism federal de reglementare nu știa ce se întâmplă pe acea piață!”

În timp ce doamna Gramm președea CFTC, din 1988 până în 1993, acel organism a scutit Enron de reglementarea tranzacționării cu derivate din energie. Gramm a demisionat ulterior din CFTC și a ocupat un loc în consiliul de administrație al Enron, unde a făcut parte din Comitetul de audit al acestuia. Enron, gigantul corporație energetică al cărei faliment la sfârșitul anului 2001 a fost cel mai mare din istoria SUA până la acea dată, a scurs peste 10 miliarde de dolari de la acționari și a dus la noi reglementări și legislații pentru a spori fiabilitatea raportării financiare pentru companiile publice. Din cauza fraudei masive implicate, mai mulți directori Enron, inclusiv fondatorul Kenneth Lay și președintele Jeffrey Skilling, au fost condamnați la închisoare. Firma de contabilitate a lui Arthur Andersen a fost găsită vinovată de distrugerea documentelor Enron și, în cele din urmă, a fost dizolvată, scoțând șomajul a optzeci și cinci de mii de persoane.

Trebuie remarcat faptul că Wendy Lee Gramm este soția fostului senator republican din Texas Phil Gramm, care a fost forțat să demisioneze din funcția de consilier economic principal în campania prezidențială din 2008 a lui John McCain, după ce i-a descris pe americanii care protestează împotriva pierderilor economice cauzate de abateri drept „o națiune a plângătorilor”.

În calitate de senator, Gramm a fost președintele Comitetului pentru afaceri bancare, locuințe și urbane din Senatul SUA în timpul administrației Clinton și a condus eforturile de a adopta legi de dereglementare bancară, cum ar fi actul de referință Gramm-Leach-Bliley în 1999. Actul a eliminat legile din epoca depresiei care împiedicau băncile să se implice în activități de peste și asigurări și de intermediere majore ale Camerei. Senatul în unanimitate și a fost semnat de președintele Clinton. Susținătorii proiectului de lege au folosit un truc vechi care a fost folosit pentru a adopta Legea Rezervei Federale din 1913. La fel ca Legea Rezervei Federale, Actul Gramm-Leach-Blilely a fost introdus în ultima zi înainte de sărbătoarea de Crăciun și nu a fost niciodată dezbătut de niciun organ al Congresului. Acest proiect de lege, inițiat pe deplin și susținut de republicani și adoptat cu sprijinul democraților în timpul unei administrații democrate, demonstrează clar coluzia celor două partide politice atunci când vine vorba de afaceri corporative.

Mulți economiști susțin că subminarea legii Glass-Steagall de către Legea Gramm-Leach-Bliley a fost o cauză semnificativă a crizei creditelor ipotecare subprime din 2007 și a crizei economice globale din 2008. Economistul Paul Krugman l-a descris pe Phil Gramm drept „marele preot al dereglementării” și l-a numit pe Gramm și președintele Fed, Alan Greenspan, drept primii doi vinovați de criza economică. Culpabilitatea lui Gramm a fost reluată de CNN, *Time* și The *Guardian din Marea Britanie.*

Brooksley Born a descris cum, în anii Clinton, comisia ei a pus sub semnul întrebării salvarea marilor dealeri de instrumente financiare derivate OTC, deoarece aceștia

dețineau contracte în valoare de 1,25 trilioane de dolari, dar dețineau doar 4 miliarde de dolari sub formă de capital de sprijin, ceea ce însemna că dealerii s-au extins cu mult, lăsând piața vulnerabilă chiar în fața crizei care a avut loc în piața derivatelor 2008. a fost un coșmar care aștepta să se întâmple”, și-a amintit Born. "M-a îngrijorat în mod special că nu există transparență. Niciun organism federal de reglementare nu știa ce fel de poziție au firme precum Long Term Capital Management și Enron pe piețele derivatelor." Warren Buffett a numit mai târziu derivatele OTC arme financiare de distrugere în masă.

Born a spus că Fed și Congresul au respins eforturile CFTC de a restabili o anumită protecție publică în domeniul financiar. "Nu a fost un efort de reglementare. Punem doar întrebări! Comunicarea conceptului nu propunea nicio regulă. Alan Greenspan, Arthur Levitt și Robert Rubin au spus cu toții că aceste întrebări nu ar trebui puse și au îndemnat Congresul să adopte un proiect de lege care să interzică comisiei să ia orice măsuri de reglementare cu privire la derivatele over-the-counter. Nu au existat audieri cu privire la acel proiect de lege, ci o conferință în timpul unei reuniuni de congres, ci o conferință. a fost adăugat un amendament care împiedică comisionul să ia orice acțiune asupra instrumentelor financiare derivate over-the-counter timp de șase luni.

Profesorul William Black a subliniat experiența cu AIG (American International Group) ca un exemplu al modului în care lipsa de reglementare a dus la profituri obscene și la manipularea pieței. Salvarea AIG, susținută de contribuabili, la sfârșitul anului 2008, a ajuns să însumeze peste 180 de

miliarde de dolari, un cost egalând întregul scandal de economii și împrumuturi din anii 1980.

În septembrie 2008, ratingurile de credit ale AIG au fost retrogradate, iar Fed a emis 85 de miliarde de dolari în credit pentru a menține pe linia de plutire gigantul internațional al asigurărilor. Dar Fed a luat și un mandat de acțiuni pentru aproape 80% din capitalul propriu al AIG. Guvernul a crescut în cele din urmă creditul AIG la 182,5 miliarde de dolari. Indignarea publică a rezultat din știrile potrivit cărora AIG a reținut milioane de dolari în bani de salvare, o parte dintre aceștia fiind destinate primelor executive și junket-uri generoase. Deținătorii de obligațiuni și contrapărțile AIG au fost plătiți cu o sută de cenți pe dolar de către contribuabili, dar contribuabilii nu aveau nicio pretenție la profituri viitoare. Cu alte cuvinte, beneficiile salvarii au revenit băncilor AIG, în timp ce contribuabilii au suportat costurile.

„AIG a făcut împrumuturi neperformante, dar cu garanții și a perceput comisioane mari în avans”, a explicat Black. "Așadar, au înregistrat o mulțime de venituri. Au plătit bonusuri enorme... Și s-au îmbogățit foarte, foarte mult. Dar, bineînțeles, apoi au garantat această risipă toxică.. | Împrumuturile acelor mincinoși vor avea pierderi enorme. Și așa, trebuie să plătiți garanția pentru acele pierderi enorme. Și dați faliment. Cu excepția faptului că în lumea modernă, vă plătiți impozitele, în Statele Unite, Jucă-l PE prost Deci, contribuabilii Americii au plătit amenda unei bănci elvețiene. Și de ce salvam pe cineva care ne înșală?

Unii au sugerat că UBS a primit 5 miliarde de dolari, deoarece AIG a fost cel mai mare contributor la campania lui Obama și deținea o mare parte din documentele derivate toxice

ale Goldman Sachs, principala firmă de investiții globalistă condusă cândva de Paulson. Deși mulți americani au văzut acordul AIG ca pur și simplu un furt masiv care degradează economia noastră, nimeni din conducerea superioară – în afară de fostul om de profie și președinte NASDAQ Bernard L. „Bernie" Madoff – nu a fost acuzat vreodată de o crimă.

Potrivit inspectorului TARP (Troubled Asset Relief Program) Neil Barofsky, chiar și până la jumătatea lunii octombrie 2009, directorii AIG încă nu rambursaseră jumătate din cele 45 de milioane de dolari pe care le promiseseră să le returneze. Dar până în martie 2009, publicul s-a înfuriat când a aflat că AIG a plătit cel puțin 165 de milioane de dolari în bonusuri pentru directori din împrumuturile de 180 de miliarde de dolari pentru contribuabili pentru a menține compania pe linia de plutire. Directorul executiv al AIG, Edward M. Liddy, a declarat într-o audiere a comisiei din Camera Camerei că le-a cerut angajaților să restituie în mod voluntar cel puțin jumătate din bonusurile lor, deși a recunoscut că nu are autoritatea să-i forțeze să facă acest lucru.

În decembrie 2008, guvernul SUA a preluat, de asemenea, brațul de finanțare a unuia dintre cei mai mari producători ai națiunii — General Motors. William Black și alții au criticat preluarea de către guvern a General Motors (GM) ca o simplă naționalizare și au pus la îndoială de ce președintele GM a fost concediat în timp ce bancherii care au creat mizeria economică nu au fost. „Există două motive", a spus Black. "Primul, [oficialii guvernamentali sunt] mult mai aproape de bancheri. Aceștia sunt oameni din industria bancară. Și au mult mai multă simpatie. De fapt, sunt de-a dreptul ostili față de lucrătorii auto, după cum puteți vedea. Ei vor să-și distrugă toate contractele.

Dar când ajung la banca, ei spun, „contracte, sacru". Dar celălalt element al întrebării dvs. este că nu vrem să schimbăm bancherii, pentru că dacă o facem, dacă punem oameni cinstiți, care nu au cauzat problema, prima lor muncă ar fi să găsească amploarea problemei și asta ar distruge mușamalizarea.

"Geithner... se acoperă. La fel cum a făcut Paulson înaintea lui. Geithner spune public că va fi nevoie de 2 trilioane de dolari — un trilion înseamnă o mie de miliarde — 2 trilioane de dolari contribuabililor pentru a face față acestei probleme. Dar permit tuturor băncilor să raporteze că nu sunt doar solvabile, ci și capitalizate complet. Ambele afirmații pot fi adevărate. pentru că au pierderi masive și că sunt bine. Aceștia sunt toți oameni care au eșuat, Geithner au fost promovați pentru că au eșuat.

Geithner a negat orice eșec, susținând că nu ar trebui să reglementeze niciodată afacerile bancare. În timpul mărturiei Congresului din martie 2009, Geithner, care a fost președintele Fed din New York în cea mai mare parte a boom-ului creditului, a indicat că nu are interes în controlul activităților altor bănci. "Nu am fost niciodată un regulator, la bine sau la rău", a declarat Geithner cu o sinceritate surprinzătoare, adăugând: "Și cred că ai dreptate să spui că trebuie să fim foarte sceptici că reglementarea poate rezolva toate aceste probleme. Avem părți ale sistemului nostru care sunt copleșite de reglementări."

„Coleșit de reglementări!” a plâns jurnalistul Bill
Moyers față de comentariile lui Geithner. „Nu absența reglementărilor a fost problema, ci, în ciuda prezenței reglementărilor, ai riscuri uriașe care se acumulează.” Black a fost de acord, spunând: "Ei bine, poate avea dreptate că nu a reglementat niciodată, dar treaba lui a fost să reglementeze. Aceasta a fost declarația lui de misiune. În calitate de

președinte al Băncii Rezervei Federale din New York, [el] a fost responsabil pentru reglementarea majorității celor mai mari companii holding bancare din America. Și greșește complet că am avut prea multă reglementare în unele dintre aceste domenii. Adică, nu dă detalii, dar evident că greșit."

Pe măsură ce 2009 a continuat, mai multe instituții financiare au căzut pe margine, chiar dacă mass-media a difuzat povești încurajatoare despre o redresare economică și mai multe activități de stimulare. În fața acuzațiilor penale, banca din Alabama Colonial BancGroup, Inc., a fost închisă de autoritățile de reglementare în august 2009, devenind a șaptezeci și șaptea bancă falimentată de la începutul anului. A fost, de asemenea, cel mai mare faliment bancar de la pierderea Washington Mutual, Inc., în 2008. Colonial a înregistrat o pierdere de 606 milioane USD în trimestrul al doilea în 2009, în principal din cauza împrumuturilor acordate dezvoltatorilor și constructorilor de case din Florida, un stat în care industria imobiliară a scăzut rapid. Banca nu a îndeplinit cerințele de capital pentru a se califica pentru fonduri TARP, deoarece pur și simplu nu avea suficiente rezerve financiare pentru a fi eligibilă pentru sprijinul TARP.

O problemă, a spus Robert Auerbach, fost economist la Comitetul pentru Servicii Financiare a Camerei Reprezentanților SUA, este că oficialii băncilor centrale sunt adesea prea aproape de băncile pe care trebuie să le țină sub control. "Consiliile de administrație ale fiecărei bănci Fed, inclusiv New York Fed, au nouă directori. Șase dintre ei sunt aleși de băncile din district", a spus Auerbach. „Așadar, băncile

din New York aleg directorii care ar trebui să-i supravegheze.”

Un mijloc dovedit de a păstra starea adevărată a unor bănci de ochii publicului în timpul oricărei reorganizări este menținerea în primul rând a ofițerilor responsabili de problemă. "Atâta timp cât îl păstrez pe vechiul CEO care a cauzat problemele, va încerca el să găsească problemele? Să găsească fraudele?" a întrebat Black în interviul lui Moyers. El a adăugat: "Am adoptat o lege după criza de economii și împrumuturi, numită Legea acțiunilor corective prompte. Și cere [ofițerilor băncii] să închidă aceste instituții. Și ei refuză să se supună legii."

Când a fost întrebat dacă Geithner și alții din administrația Obama s-au angajat într-o mușamalizare împreună cu băncile, Black a răspuns: "Absolut, pentru că sunt speriați de moarte. de un colaps. Le este frică că, dacă recunosc adevărul, că multe dintre băncile mari sunt insolvabile. Ei cred că americanii sunt o grămadă de lași și că vom depune pe asigurări.

Scăderea AMERICII

OAMENI CA BLACK ȘI Moyers, care se află în poziții prestigioase, nu menționează că motivul din spatele bătăliilor financiare ale lui Geithner și ale băncilor poate fi urmărit în organizații globaliste secrete, cum ar fi Consiliul pentru Relații Externe. De asemenea, Moyers nu menționează, de obicei, că este membru al CFR, având în mod evident îndeplinit cerințele stricte de eligibilitate globaliste. În astfel de exemple se poate vedea mâna călăuzitoare a globaliştilor atât în lumea comerţului, cât şi a jurnalismului.

O altă persoană apropiată membrilor societății secrete a fost

Henry „Hank” Paulson, secretarul Trezoreriei George W. Bush, care a supravegheat salvarea AIG. Atât în timpul administrației Bush, cât și al lui Obama, AIG a fost folosit pentru a canaliza fondurile contribuabililor către anumite bănci precum UBS și Goldman Sachs, unde Paulson fusese anterior CEO.

În 2006, când Bush l-a numit pe Paulson la conducerea Trezoreriei, CFR a explicat agenda președintelui într-un articol de opinie: „Bush și-a stabilit în esență cinci obiective pentru noul secretar al Trezoreriei. Menținerea impozitelor la un nivel scăzut. Limitarea cheltuielilor guvernamentale federale pentru a reduce deficitul bugetar. Abordarea dezechilibrelor internaționale. Păstrarea piețelor de investiții deschise. Susținerea inovației și a riscului pentru a stimula creșterea economică a SUA. la momentul potrivit pentru a aborda probleme ca acestea.”

În ciuda faptului că IndyMac a eșuat cu doar câteva zile înainte, pe 20 iulie 2008, Paulson a asigurat publicul că "este un sistem bancar sigur, un sistem bancar solid. Autoritățile noastre de reglementare sunt în frunte. Aceasta este o situație foarte gestionabilă."

Paulson a fost identificat ca o figură cheie în debacleul economic care a început în 2008. Revista *Time* a declarat: „Dacă există o față a acestei debacle financiare, acum este a lui”.

Remarcând că Goldman Sachs a primit cea mai mare parte din banii de salvare a contribuabililor – 12,9 miliarde de dolari – William Black a declarat: „Acum, în cele mai multe etape ale istoriei americane, acesta ar fi un scandal de asemenea proporții încât nu i-ar fi permis în societatea civilizată... Tragedia

acestei crize este că nu trebuie să se întâmple deloc”.

Black, împreună cu mulți alți comentatori, a văzut pierderile în veniturile, valorile mobiliare, pensiile și futures ale lucrătorilor ca rezultat al comportamentului necorespunzător a „relativ puțini oameni foarte înstăriți, în suite corporative foarte bine decorate. și ideologiile lor, care au măturat reglementările”. Revista *Forbes* din 2006 a estimat averea personală a lui Paulson la 700 de milioane de dolari.

Black și alții au recunoscut că distrugerea sistemului financiar american a avut loc din cauza lipsei de integritate din partea mai multor înalți oficiali guvernamentali și ai băncilor, precum și a unor conflicte masive de interese și a unei pierderi de moralitate. Dar aceasta este pur și simplu punctul de vedere al celor care nu doresc să abordeze adevărata problemă – conspirația.

După ce a studiat trei rapoarte guvernamentale separate care prevăd o viitoare „apocalipsa fiscală”, președintele firmei de consiliere în investiții Weiss Group Inc., Martin D. Weiss, a avut încă un cuvânt în minte. "Atunci când liderii noștri nu sunt conștienți de consecințele dezastruoase ale acțiunilor lor, ei pot pretinde ignoranță și nu iau nicio măsură. Sau atunci când liderii noștri nu au dovezi concrete cu privire la ceea ce s-ar putea întâmpla în viitor, ei pot pretinde cel puțin incertitudine. Dar când au *cunoștință deplină* despre un dezastru iminent... au *dovada* inevitabilității acestuia în ORICE scenariu, dar ei încă nu *declară un scenariu oficial.* să schimbe cursul.atunci le mai rămâne o singură revendicare: NEBUNIA!” a scris el (sublinierea originalului). Dar ar fi o nebunie să crezi cu adevărat că stăpânii banilor națiunii sunt cu adevărat nebuni.

Singura alternativă este conspirația. Criza financiară s-a produs pentru că a fost proiectată să se întâmple.

Convingerea că prăbușirea economică a fost orchestrată a ajuns chiar și în mass-media. La începutul lui 2009, insiderul de la Washington, Dick Morris, i-a subliniat comentatorului Fox News, Sean Hannity, modul în care Fondul Monetar Internațional (FMI) încerca să aducă economia SUA sub control internațional, folosind scuza că ar fi doar coordonarea „eforturilor de reglementare". „Teoreticienii conspirației care au vorbit despre Noua Ordine Mondială și ONU preia controlul, au dreptate.. Se întâmplă!" a exclamat el.

Indiferent cât de clar a văzut Dick Morris lucrurile, doar câțiva din Congres păreau să înțeleagă mesajul. Reprezentantul republican al Texasului, Kay Granger, a înțeles. Într-o scrisoare adresată alegătorilor din august 2009, ea a scris: „S-a întâmplat ceva săptămâna aceasta, care are consecințe grave pentru fiecare dintre noi, dar probabil nici nu știai că s-a întâmplat. Marți [25 august 2009], Oficiul de Management și Buget (OMB) a lansat revizuirea lor de la mijlocul sesiunii…. Datorie decât ne-a spus Casa Albă la începutul acestui an Aceasta înseamnă o datorie cu aproape 6.700 de dolari în plus pentru fiecare bărbat, femeie și copil din America Dacă acest lucru nu arată că politica de a cheltui, cheltui, cheltuiește nu funcționează.

Singurul răspuns cu care pare să vină Washingtonul pentru a face față tuturor problemelor este să cheltuiască mai mulți bani pe programele guvernului central. Este aceasta doar ineptitudine sau este această dovadă a unei agende ascunse, una menită să forțeze republica americană într-o societate

socialistă strâns controlată?

SCLAVI DATORII

Permiteți-mi să emit și să controlez banii unei națiuni și nu-mi pasă cine face legile ei.

— O PARAFRAZĂ DES REPETATĂ DIN
CITATUL LUI AMSCHEL MAYER ROTHSCHILD din 1838, „
Nu îmi pasă ce păpușă este pusă pe tronul
Angliei pentru a conduce Imperiul pe care soarele nu
apune niciodată. Omul care controlează masa monetară a
Marii Britanii
controlează Imperiul Britanic, iar eu controlează
masa monetară britanică."

ECONOMIA ESTE SINGELE VIEȚII oricărei națiuni. Mulți au comparat pachetul de stimulare economică de 787 de miliarde de dolari al președintelui Barack H. Obama din 2009 cu a da sânge unui cadavru. Ei se temeau că stimulul aruncă pur și simplu bani buni după rău, mai ales în lumina prevederilor privind sănătatea și culegerea de date care păreau deplasate în legislația financiară.

Pe măsură ce economia SUA s-a deteriorat, președintele Obama a extins politicile administrației Bush de salvare a băncilor și a altor instituții financiare. Președintele Obama a explicat că trimiterea de bani direct către contribuabili ar putea părea mai atrăgătoare, dar a spus că nu va fi la fel de eficientă în stimularea economiei, spunând că „Un dolar de capital într-o

bancă poate duce de fapt la opt sau zece dolari de împrumuturi pentru familii și afaceri, un efect multiplicator care poate duce în cele din urmă la un ritm mai rapid de creștere economică”.

PACHET STIMUL

OBAMA NU A COMENTAT la criticile ridicate cu privire la numeroasele nepotriviri legate de criza economică și nici nu a comentat argumentul că „creșterea sa economică” nu era de fapt altceva decât un buget de austeritate bazat pe război. Michel Chossudovsky, profesor de economie la Universitatea din Ottawa și director al Centrului de Cercetare asupra Globalizării, a remarcat că „măsurile de austeritate [Obama] au lovit toate programele federale majore de cheltuieli, cu excepția Apărării și Războiului din Orientul Mijlociu, salvarea băncii de pe Wall Street și [și] plățile dobânzilor pentru o datorie publică uluitoare.

"La prima vedere, propunerea de buget are toate aparențele unui program expansionist, un „Second New Deal" orientat spre cerere, orientat spre crearea de locuri de muncă, reconstruirea programelor sociale distruse și revigorarea economiei reale. Realitățile sunt altfel. Promisiunea lui Obama se bazează pe un *program de austeritate mamut* [sublinierea inițială]. Întreaga structură fiscală este zdrobită. De înțeles, Chossudovsky a concluzionat că planul Obama „servește în mare măsură interesele Wall Street, ale contractorilor de apărare și ale conglomeratelor petroliere”. El a avertizat că salvarea băncii Bush-Obama va duce America într-o criză în spirală a datoriei publice. „Dislocările economice și sociale sunt potențial

devastatoare”, a adăugat el.

Ceea ce înseamnă aceasta este că contribuabilul american a fost desemnat împrumutatorul de ultimă instanță pentru cele două întreprinderi private sponsorizate de guvern – Asociația Federală Națională Ipoteca (Fannie Mae) și Federal Home Loan Mortgage Corporation (Freddie Mac), a căror datorie combinată de 5,4 trilioane de dolari a fost efectiv transferată în bilanțul națiunii. Pe lângă datoriile personale, fiecare american are acum o responsabilitate financiară pentru Fannie Mae și Freddie Mac, precum și pentru alte instituții financiare.

Ceea ce este și mai înnebunitor a fost utilizarea unor fonduri de salvare pentru a crea un extravagant „parașuta de aur” de pensionare și plăți de concediere pentru directorii financiari.
care ar trebui să-și părăsească companiile care au faliment. Acestea au obținut o publicitate nefavorabilă la sfârșitul anului 2008, la fel ca și dezvăluirile privind tranzacțiile umbrite dintre Wall Street și autoritățile sale de reglementare. Să luăm, de exemplu, Charles Millard, fost director al Pension Benefit Guaranty Corp. (PBGC), o corporație federală independentă care protejează planurile de pensii a aproape patruzeci și patru de milioane de lucrători și pensionari americani. În mai 2009, Millard a fost chemat să depună mărturie în fața Comitetului pentru îmbătrânire a Senatului pentru acuzațiile că a avut contacte confortabile și necorespunzătoare cu firmele din Wall Street. Millard, invocând dreptul său constituțional de a evita autoincriminarea, a refuzat să răspundă la întrebări. PBGC, care asigură pensiile corporative, a anunțat la sfârșitul lui mai 2009 că a suferit un deficit de 33,5 miliarde de dolari în prima jumătate a anului fiscal, în creștere considerabilă față de un

deficit de 10,7 miliarde de dolari în 2008.

Potrivit mărturiei audierii de către inspectorul general PBGC Rebecca Anne Batts, Millard a participat direct la acordarea de peste 100 de milioane de dolari în contracte PBGC firmelor internaționale de investiții Black-Rock Inc., JP Morgan și Goldman Sachs, împotriva sfaturilor conducerii corporative superioare. Înregistrările telefonice și prin e-mail au arătat că Millard a avut contacte cu potențialii săi ofertanți înainte de a-i angaja pentru a gestiona investițiile imobiliare și private equity. Experiența lui Millard ilustrează atât relația incestuoasă dintre persoanele din guvern care ar trebui să protejeze publicul, cât și Wall Street. De asemenea, este de remarcat faptul că Millard a invocat al cincilea amendament la fel ca gangsterii mafiei în trecut. Dacă nu ar fi fost nicio faptă greșită, atunci de ce refuzați să depune mărturie?

ÎNAINTE DE CAZUL

ÎNAINTE DE PRACȚIUNEA PIEȚEI din 2008, stresul a ajuns adânc în anumite paturi ale vieții americane. Mulți pensionari care credeau cândva că banii lor sunt în siguranță au văzut pierderi de capital de până la 80 sau 90 la sută din investiția lor.

O încetinire gravă a pieței a început când băncile de investiții din întreaga lume au refuzat să-și cumpere creditul reciproc — o mișcare neobișnuită — și când companiile de cumpărare de credite ipotecare Freddie Mac și Fannie Mae au decis că ar putea câștiga mai mulți bani cumpărând credite ipotecare subprime. Totul a făcut parte din politica administrației Bush de conformare cu Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ale Națiunilor Unite, care au fost dezvăluite în 2000. Aceste

obiective au abordat probleme precum eradicarea sărăciei extreme și a foametei, educația primară universală, egalitatea de gen, îmbunătățirea sănătății și asigurarea durabilității mediului. Au fost obiective lăudabile ca acestea care au dus la presiunea guvernului asupra instituțiilor de creditare pentru a emite credite ipotecare subprime. Rezultatul? Sute de mii de case nevândute.

Deși este bine știut că mizeria economică a început cu băncile, creditorii ipotecari și companiile imobiliare, actuala mizerie de locuințe și credite ipotecare a fost de fapt rezultatul manevrelor atât ale politicienilor democrați, cât și ale republicanilor, fapt care adaugă o greutate considerabilă argumentului că ambele partide majore sunt controlate de aceiași globalişti care caută să instaleze un sistem socialist la nivel mondial.

În anii 1990, administrația democrată a lui Bill Clinton a făcut presiuni pe Fannie Mae, cel mai mare asigurator al națiunii de credite ipotecare pentru locuințe, să extindă creditele ipotecare către debitorii cu venituri mici și moderate. La urma urmei, acordarea șansa de a deține o locuință familiilor cu venituri mici suna bine pe hârtie.

„Fannie Mae a extins dreptul de proprietate a locuințelor pentru milioane de familii în anii 1990 prin reducerea cerințelor de plată în avans", a declarat Franklin D. Raines, președinte și CEO al Fannie Mae, pentru *New York Times* în 1999. Ziarul a menționat că cel puțin un studiu părea să indice prejudecăți rasiale în acest împrumut, deoarece a raportat că 18% din împrumuturile subprime s-au îndreptat către toți împrumuturile subprime, în comparație cu toți împrumuturile subprime. alte

grupuri. Cu o mare perspectivă, scriitorul *Times* Steven A. Holmes a remarcat în 1999: „În trecerea, chiar și provizoriu, în această nouă zonă de creditare, Fannie Mae își asumă un risc semnificativ mai mare, ceea ce poate să nu creeze dificultăți în perioadele de creștere economică. Dar corporația subvenționată de guvern poate avea probleme într-o recesiune economică, determinând o salvare guvernamentală în economisirea industriei similare cu cea a economiei190.

În timp ce Fannie Mae reduce calificările pentru împrumuturi, acționarii săi făceau presiuni pentru profituri mai mari, creând o rețetă pentru dezastru financiar. Și, ca de obicei, atât mașinațiunile politice, cât și cele financiare implicate au depășit liniile de partid, dar nu și agenda globaliștilor.

Larry Summers — un secretar al Trezoreriei sub Clinton, șeful Consiliului Economic Național al lui Obama și membru al Consiliului pentru Relații Externe — este un susținător al reducerii impozitelor atât pe corporații, cât și pe câștigurile de capital și l-a convins pe Clinton să semneze mai multe proiecte de lege republicane care au permis băncilor să-și extindă puterile. Unul dintre aceste proiecte de lege a abrogat Legea Glass-Steagall din 1933, care a împiedicat fuziunea băncilor comerciale, a companiilor de asigurări și a firmelor de brokeraj precum Goldman Sachs și Merrill Lynch. În plus, Summers a susținut Actul de Modernizare a Commodity Futures, chiar înainte de alegerile din 2000, care a refuzat corporației guvernamentale Commodity Futures Trading Corporation de a supraveghea tranzacționarea instrumentelor financiare derivate. În urma pachetului de stimulente al lui Obama din aprilie 2009, Summers a fost criticat pentru că a încasat 2,7

milioane de dolari în taxe de vorbire de la companiile din Wall Street care primiseră bani de salvare guvernamentală.

Summers deschidea calea pentru abuzul asupra sistemului financiar al Americii. Între timp, protejatul său, subsecretarul pentru Afaceri Internaționale Timothy Geithner, făcea câștiguri politice. În 2002, în timpul primei administrații George W. Bush, Geithner a părăsit Departamentul de Trezorerie pentru a se alătura Consiliului pentru Relații Externe ca membru senior în Departamentul de Economie Internațională. De asemenea, un protejat al lui Henry Kissinger, Geithner fusese anterior președinte al Băncii Rezervei Federale din New York. Până în 2009, Geithner era secretarul Trezoreriei lui Obama. Din nou, aici vedem doi bărbați (Summers și Geithner) conectați la aceeași societate globalistă secretă - Consiliul pentru Relații Externe (CFR) - mișcându-se liber între administrația democrată și cea republicană. CFR-ul este secret pentru că nu își anunță public agenda sau deciziile și nici nu permite cuiva să se alăture fără o invitație și numai după o verificare atentă a înclinației candidatului de a favoriza globalizarea.

Cercetătorul în economie, educat la Princeton, F William Engdahl, a scris că „micul secret murdar” al secretarului Trezoreriei Geithner a fost că, în timpul crizei creditelor, el a încercat doar să salveze cele mai mari cinci bănci – bănci care dețineau „96% din toate pozițiile derivate bancare din SUA în termeni de valoare nominală și o uimitoare 81% din expunerea totală netă la riscul de credit în caz de neplată”. Un instrument derivat este un instrument financiar a cărui valoare este derivată dintr-o altă resursă, fie o proprietate, bunuri sau servicii, numită activ-suport. Instrumentele derivate au fost folosite în tranzacții financiare complexe pentru a se acoperi

împotriva pierderilor, permițând speculatorilor să vândă sau să tranzacționeze instrumentul derivat și să parieze pe obținerea de profituri mari prin achiziționarea de instrumente financiare derivate în speranța că activul suport își va menține sau crește valoarea. În ordine descrescătoare, cele cinci bănci care au avut cele mai multe instrumente derivate sunt JP Morgan Chase, Bank of America, Citibank, Goldman Sachs și Wells Fargo-Wachovia, recent fuzionată. Conducerea acestor cinci bănci este plină de membri CFR.

TESTE DE STRING BANCAR

La începutul lunii mai 2009, după luni de zgomot, autoritățile federale de reglementare au lansat în sfârșit rezultatele „testelor de stres" ale băncilor, care testează dacă o anumită bancă își poate rambursa sau nu datoriile și supraviețui unor economii dure. Din cele cinci bănci enumerate mai sus, doar JP Morgan Chase a trecut testul. Aceasta înseamnă că nu a fost necesar să strângă mai mult capital pentru a preveni alte pierderi.

Bank of America, cu sediul în Charlotte, a testat cel mai rău la testele de stres. Autoritățile guvernamentale de reglementare au informat banca că are nevoie de capital suplimentar de aproape 34 de miliarde de dolari, ceea ce reprezintă aproape jumătate din deficitul său total. Această știre a agravat problemele pentru gigantul bancar, deja criticat pentru că a primit ajutor guvernamental de peste 45 de miliarde de dolari și pentru achiziția băncii de investiții Merrill Lynch.

Bank of America nu a fost singura cu probleme. Printre altele, Wells Fargo trebuia să strângă 13,7 miliarde de dolari,

GMAC Financial Services (cunoscută anterior ca General Motors Acceptance Corporation) avea nevoie de 11,5 miliarde de dolari, iar Citigroup avea nevoie de 5,5 miliarde de dolari. În total, băncile mari ale națiunii au avut nevoie de 74,6 miliarde de dolari pentru a construi o pernă de capital, potrivit autorităților federale de reglementare.

Președintele Rezervei Federale, Ben Bernanke, a fost public optimist cu privire la teste, descriindu-le drept un „efort corect și cuprinzător". „[Piețele] pot fi asigurate că băncile vor fi puternice și vor putea acorda împrumuturi chiar dacă economia este mai proastă decât se așteaptă în prezent", a spus el pentru CNBC. Cu toate acestea, băncilor care nu au reușit testul de stres al guvernului ar trebui să vină rapid cu un plan pentru a strânge resurse suplimentare. Un astfel de plan a fost ca guvernul federal să convertească acțiunile preferate cumpărate de Trezoreria SUA în acțiuni ordinare. Douglas Elliott, un fost bancher de investiții JP Morgan Chase acum la Brookings Institution, a declarat pentru Associated Press: „În esență, ceea ce vom face este să schimbăm un fel de împrumut cu proprietatea reală a unei părți a băncii. Deci, crește riscul contribuabililor, dar crește și rentabilitatea potențială".

Risc sporit pentru contribuabili? Aceasta nu pare o idee atât de bună în vremuri financiare instabile. „Continuarea a turna banii contribuabililor în aceste cinci bănci fără a le schimba sistemul de operare echivalează cu tratarea unui alcoolic cu băutură gratuită nelimitată", a spus F. William Engdahl. „Salvarea guvernamentală a AIG, de peste 180 de miliarde de dolari [din aprilie 2009], a fost în principal pentru a achita obligațiile AIG de credit default swap către jucătorii de noroc Goldman Sachs, Citibank, JP Morgan Chase și Bank of

America, băncile care cred că sunt „prea mari pentru a eșua”. este o lovitură de stat a bancherilor. Cu siguranță nu este sănătos.”

Așa că marile bănci pun banii în buzunar, iar contribuabilii săraci, fără probleme, rămân cu factura, ca să nu mai vorbim de proprietatea băncilor care au continuat să aibă probleme financiare până în 2010.

Până la jumătatea anului 2009, americanii conduceau mai puțin și cheltuiau mai puțin, iar economia se dezumfla. Chiar dacă produsele s-au ieftinit în fața inflației, oamenii au încetat să cumpere ceea ce nu și-au putut permite. Piața imobiliară, care este un indicator cheie al forței economice, a continuat să rămână cu mult în urma previziunilor. Înființarea de locuințe mergea deosebit de prost. În aprilie 2009, Departamentul pentru Locuințe și Dezvoltare din SUA a anunțat că începuturile de locuințe ne-susținute de guvern, chiar și după ajustări sezoniere, au fost cu 54% mai mici (458.000) decât rata din aprilie 2008 de 1.001.000. Locuințe începute cu sprijin privat sunt orice locuințe construite și care nu sunt finanțate de guvern. Acestea au fost mult timp un indicator principal al economiei naționale.

De asemenea, s-a aruncat vina la distribuirea inegală a banilor. Chuck Collins, directorul Programului privind inegalitatea și binele comun pentru Institutul pentru Studii Politice, a spus: „După părerea noastră, inegalitățile extreme au contribuit la colapsul economic... Acest lucru contează pentru că bogăția este putere – puterea de a modela cultura, de a distorsiona alegerile și de a modela politica guvernamentală. O plutocrație este o „conducție a bogăției” – iar prioritățile din ce în ce mai mult ale societății sunt organizate de interesele

societății.”

IMPROPRIETATI SI MOARTE

SE APARĂ stresul creat de sumele gigantesche de bani implicate în strângerea economică poate fi periculos atât pentru sănătatea dumneavoastră, cât și pentru bogăția dumneavoastră. Este posibil ca stresul să fi contribuit la decesul prematur a cel puțin cinci ofițeri financiari de rang înalt care au murit în lunile care au urmat colapsul financiar din octombrie 2008.

În ianuarie 2009, miliardarul german Adolf Merckle se pare că s-a aruncat sub un tren, după ce a pierdut bani, scurtând acțiunile Volkswagen. Patrick Rocca, un speculator imobiliar irlandez care era apropiat atât de președintele Bill Clinton, cât și de premierul britanic Tony Blair, a fost găsit împușcat în cap în urma prăbușirii pieței imobiliare. Mogulul imobiliar din Chicago Steven Good a fost găsit împușcat mortal în mașina lui. Consilierul financiar Rene-Thierry Magon de la Villehuchet s-ar fi sinucis în biroul său din Manhattan chiar înainte de Crăciunul 2008, după ce și-a pierdut atât banii, cât și banii clienților săi în scandalul Bernie Madoff.

Un deces deosebit de îngrijorător a fost cel al directorului financiar interimar al lui Freddie Mac, David Kellermann, care a fost găsit, aparenta victimă a sinuciderii, în casa sa din Viena, Virginia, pe 22 aprilie 2009. În 2008, Departamentul de Trezorerie al SUA a trebuit să pompeze 45 de miliarde de dolari în firma de credit ipotecar sponsorizată de guvern pentru a susține pierderi de 50 de miliarde de dolari. Au apărut imediat

întrebări cu privire la rapoartele despre rolul lui Kellermann în pierderile masive de la Freddie Mac și despre natura morții sale. Un purtător de cuvânt al poliției a declarat pentru All Headline News că Kellermann a murit în urma unei răni de armă. În mod ciudat, însă, un alt polițist a spus inițial că s-a spânzurat.

Au existat mai multe controverse atunci când reporterii au descoperit că Kellermann a fost profund implicat în investigațiile Comisiei pentru Valori Mobiliare și Burse și Departamentul de Justiție al SUA privind practicile îndoielnice de contabilitate în cadrul lui Freddie Mac. „Kellermann a participat la mai multe controverse recente la Freddie Mac”, a raportat *Washington Post* în aprilie 2009. „El și un grup de avocați ai companiei s-au certat cu autoritățile de reglementare la începutul lunii martie, în timp ce firma se pregătea să depună raportul trimestrial al câștigurilor la Comisia pentru Valori Mobiliare și Burse. Autoritățile de reglementare au îndemnat compania să nu facă acest lucru.”

"Aceasta nu este povestea unui tip care a încercat să acopere ceva. Este povestea unui tip care a încercat să facă ceea ce trebuie", a comentat un veteran al industriei imobiliare, care a cerut anonimatul, aparent suspectând posibilitatea unui pericol în a spune adevărul în astfel de chestiuni.

Mai mult de un cercetător conspirativ a crezut că ceva mai mult decât sinuciderea a avut loc în moartea lui Kellermann și că ar fi putut exista și alte decese legate de un efort de a reduce la tăcere persoanele din interior care ar putea avea cunoștință despre situația pe care cineva nu o vrea să fie făcută publică.

Într-o declarație din partea comitetului său de acțiune politică, solicitantul peren de birou și avocatul conspirației

Lyndon LaRouche a spus: „Nu există un motiv evident de sinucidere în acest caz, dar există un motiv pentru a suprima să se facă cunoscute opiniile lui Kellermann. Tipul este ucis, probabil ucis. El merită dreptate. Dreptul lui la justiție este mai important. el să dezvăluie?”

BOGAȚII DEVIN MAI BOGĂȚI

S-a spus de mult că bogații devin mai bogați în timp ce săracii devin mai săraci. Mulți cercetători echivalează termenul „plutocrație” – guvernare de către cei bogați – cu Noua Ordine Mondială.

Deși credința că o plutocrație organizată controlează lumea a fost mult timp luată în râs ca fiind doar o „teorie a conspirației”, G. William Domhoff, profesor de psihologie și sociologie la Universitatea din California, Santa Cruz, are statisticile pentru a-i dovedi existența. Prima carte a lui Domhoff, *Who Rules America?,* a fost un bestseller controversat al anilor 1960 care a susținut că Statele Unite sunt dominate de o clasă de elită politică și economică.

Folosind cifre actualizate, Domhoff a declarat într-o postare: „În Statele Unite, bogăția este foarte concentrată în relativ puține mâini. Începând cu 2007, primul procent de 1% din gospodării (clasa superioară) deținea 34,3% din toată averea privată, iar următorii 19% (managerii, profesioniștii și micii afaceri) aveau doar 50% din acel strat320%. deținea 85 la sută remarcabil, lăsând doar 15 la sută din avere pentru cei 80 la sută de jos (lucrători salariați și salariați în ceea ce privește averea financiară (valoarea netă totală minus valoarea casei),

1 la sută de top din gospodării avea o pondere și mai mare: 42,2 la sută.

Domhoff a definit „activele totale” ca fiind valoarea brută a locuințelor ocupate de proprietar plus alte proprietăți imobiliare deținute de gospodărie, numerar și depozite de economii, conturi de pe piața monetară, acțiuni și obligațiuni, planuri de pensie și alte titluri financiare. El a definit „datoriile totale” drept datorie ipotecară; datoria de consum, inclusiv împrumuturile auto; și orice altă datorie.

Potrivit lui Domhoff, distribuția bogăției a fost extrem de concentrată de-a lungul istoriei americane. În timpul secolului al XIX-lea, cei mai mari 1% dintre proprietarii de avere dețineau între 40 și 50% din active în marile orașe portuare precum Boston, New York și Charleston. El a spus că această disparitate a rămas stabilă în timpul secolului al XX-lea, „deși au existat mici scăderi după New Deal și cel de-al Doilea Război Mondial, când majoritatea oamenilor lucrau și puteau economisi puțini bani. Au existat și rate progresive ale impozitului pe venit, care au luat niște bani de la bogați pentru a ajuta cu serviciile guvernamentale.

„Apoi a existat o nouă scădere, sau aplatizare, în anii 1970, dar de data aceasta în mare parte din cauza scăderii prețurilor acțiunilor, ceea ce înseamnă că bogații au pierdut o parte din valoarea acțiunilor lor”, a scris Domhoff. "Până la sfârșitul anilor 1980, totuși, distribuția bogăției era aproape la fel de concentrată ca în 1929, când topul 1% avea 44,2% din toată averea. Ea a continuat să crească de atunci, cu o scădere ușoară din 1998 până în 2004, înainte ca economia să se prăbușească la sfârșitul anului 2000 și puțini oameni să fie împins din nou în jos."

Domhoff a înregistrat că, începând cu 2007, „inegalitatea veniturilor în Statele Unite a fost la un nivel record în ultimii 95 de ani, cei mai mari 0,01 la sută... primind 6 la sută din toate salariile din SUA, ceea ce este dublu față de acea felie minusculă în 2000; primii 10% au primit cel mai mare 49,7% din 191”.

Cifrele sunt și mai șocante când sunt privite la scară globală. Folosind cifrele de la Institutul Mondial pentru Cercetare Economică pentru Dezvoltare, Domhoff a concluzionat că cei mai mari 10% dintre adulții din lume controlează aproximativ 85% din averea gospodăriei globale. "Acest lucru se compară cu o cifră de 69,8% pentru primele 10% pentru Statele Unite. Singura democrație industrializată cu o concentrare mai mare a bogăției în primele 10% decât Statele Unite este Elveția, cu 71,3%", a menționat el. În același timp, veniturile guvernului SUA sunt în scădere. Potrivit Casei Albe, încasările din impozitul pe venitul persoanelor fizice în 2008 au fost estimate la 1,168 trilioane de dolari. Cu toate acestea, când au fost calculate încasările fiscale, totalul a fost cu 155 de miliarde de dolari mai puțin decât cel de 1,043 de miliarde de dolari.

Lucrarea lui Domhoff prezintă un argument puternic conform căruia bogăția este într-adevăr egală cu putere. O astfel de putere vine cu capacitatea de a dona partidelor politice, de a implica lobbyiști și de a oferi granturi experților pentru a gândi noi politici benefice pentru cei bogați. De asemenea, banii pot angaja firme de relații publice pentru a-și îmbunătăți imaginea sau pentru a face donații mari către universități și entități culturale, cum ar fi muzee, săli de muzică și galerii de artă. Bogăția sub formă de acțiuni poate fi folosită pentru a controla corporații întregi, care astăzi au o influență excesivă în

societate, mass-media și guvern.

Și așa cum bogăția poate duce la putere, la fel și puterea poate duce la bogăție. Președinți recenti precum Lyndon B. Johnson și Richard M. Nixon au intrat în funcție fără o sumă extraordinară de bani, dar au plecat ca milionari. Acest lucru se datorează faptului că cei care controlează un guvern își pot folosi pozițiile pentru a-și acoperi propriile cuiburi. Domhoff a spus că acest lucru se poate face prin intermediul unui acord de teren favorabil pentru rude la nivel local sau poate printr-un contract uriaș guvernamental federal cu o nouă corporație condusă de prieteni care vă vor angaja când părăsiți guvernul. „Dacă luăm o analiză istorică mai amplă și privim la nivel transnațional, suntem bine conștienți de faptul că liderii armatelor cuceritoare deseori acaparează bogății enorme și că unii lideri religioși își folosesc pozițiile pentru a dobândi bogăție”, a comentat Domhoff.

DATORIE PUBLICA, PROFIT PRIVAT

FIE BOGAȚI SAU SĂRACI, majoritatea americanilor cred că finanțele lor sunt în siguranță, datorită unei corporații guvernamentale federale creată în anul Marii Depresiuni din 1933.

Aproximativ opt-patru sute de bănci americane participă la Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC), o agenție independentă creată de Congres pentru a menține stabilitatea și încrederea publicului în sistemul financiar al națiunii prin asigurarea depozitelor, supravegherea băncilor pentru siguranță și soliditate și gestionarea administrațiilor judiciare.

Aceste bănci alocă o mică parte din profituri pentru a asigura în mod colectiv depozitele bancare în cazurile în care o bancă eșuează.

Și au eșuat la sfârșitul anului 2008 și 2009. Între cei doi ani, 111 bănci au eșuat și multe altele s-au clătinat spre colaps, epuizând efectiv fondul de rezervă FDIC de la 52,8 miliarde de dolari în 2008 la doar 10,4 miliarde de dolari în primul trimestru al anului 2009, cel mai mic punct de economisire de la 1992.

Dar ceea ce este mai deranjant este că acest fond de rezervă, la fel ca securitatea socială, este doar o iluzie.

În 2008, fostul președinte al FDIC, William M. Isaac, a scris un articol intitulat „The Mythical FDIC Fund”, în care a dezvăluit insolvența FDIC: „Când am devenit președinte al FDIC în 1981, situația financiară a FDIC a arătat un sold la Trezoreria SUA de aproximativ 1 miliard de dolari. bani, așa că l-am sunat pe [atunci] secretar al Trezoreriei, Don Regan”.

Conversația a decurs astfel:

ISAAC: Don, aș vrea să vin să mă uit la bani.

REGAN: Ce bani?

ISAAC: Știți. cele 11 miliarde de dolari pe care FDIC îi are în seiful Trezoreriei.

REGAN: Ei bine, vezi, Bill, ah, asta e o mică problemă.

ISAAC: Știu că ești ocupat. Nu trebuie să o fac imediat.

REGAN: Păi... nu e o chestiune de timp... Nu prea știu cum să spun asta, dar nu avem bani.

ISAAC: Corect.ha ha.

REGAN: Nu, într-adevăr. Băncile au plătit bani către FDIC, FDIC a predat banii către Trezorerie, iar Trezoreria i-a

cheltuit pe rachete, prânzuri școlare, proiecte de apă și altele asemenea. Banii s-au dus.

ISAAC: Dar chiar aici în această situație financiară scrie că avem peste 11 miliarde de dolari la Trezorerie.

REGAN: Într-un fel, da. Vedeți, datorăm banii aceia FDIC și plătim dobândă pentru ei.

ISAAC: Știu că acest lucru ar putea suna destul de exagerat, dar ce s-ar întâmpla dacă am avea nevoie de câteva miliarde pentru a face față unui faliment bancar?

REGAN: E ușor – am ieși imediat și am împrumuta-o. Ai avea banii în cel mai scurt timp. Serviciu în aceeași zi în majoritatea zilelor.

ISAAC: Lasă-mă să văd dacă am înțeles asta. Banii pe care băncile credeau că i-au stocat în ultima jumătate de secol – un fel de salvare pentru o zi ploioasă – au dispărut. Dacă începe o furtună și avem nevoie de bani, Trezoreria va trebui să-i împrumute. Cam asta este?

REGAN: Da.

ISAAC: Încă un lucru, cât te am pe tine. De ce ne deranjam să ne prefacem că există un fond?

REGAN: Îmi pare rău, Bill, dar președintele e pe cealaltă linie. Va trebui să revin la tine despre asta.

Nu există nicio înregistrare că Regan s-a întors vreodată la Isaac. „De ce ne obosim să ne prefacem că există un fond?” a întrebat Darryl Robert Schoon, comentator economic și autor al cărții *Howto Survive the Crisis and Prosper in the Process* . "Răspunsul este evident. Economia modernă, adică banca centrală, este un joc shell în care bancherii, cu ajutorul

guvernelor, au impus societății o fraudă extrem de profitabilă și, deși frauda fondului FDIC este flagrantă, nu este mai flagrantă decât frauda Fed sau a economiei în sine."

Și frauda nu se oprește cu FDIC. Schoon și alții consideră că sistemul bancar modern este în esență o schemă Ponzi la scară globală, în care bancherii împrumută bani inexistenți și primesc rambursarea fondurilor inexistente plus dobândă compusă în schimb.

"În economiile bazate pe emiterea frauduloasă de bani ca datorii, există doar prădători și victime. Bancherii sunt prădătorii, societatea este victima (oamenii de afaceri sunt victime care adesea cred că sunt prădători) iar guvernele sunt arbitrii bine plătiți în jocul trucat care se joacă pe piețele de capital de astăzi", a scris Schoon.

În centrul acestei combinații de schemă Ponzi și joc shell se află Sistemul Rezervei Federale, proprietate privată. Dar tu și cu mine, dragă cititor, vom ajunge la asta.

Chris Martenson, un om de afaceri cu un doctorat în neurotoxicologie de la Universitatea Duke și un MBA în finanțe de la Cornell, a scris: „Întregul nostru sistem monetar și, prin extensie, economia noastră, este o economie Ponzi, în sensul că funcționează bine doar atunci când este în modul de expansiune. Chiar și o mică regresie declanșează panici masive și perturbări care par complet inconsecvente cu o schimbare care nu este în concordanță *cu* tipul nostru mai puțin extins. Fără expansiune, sistemul lucrează mai întâi și apoi distruge bogăția în sine, ce alimentează expansiunea într-un sistem monetar bazat pe datorii.

Martenson și alții consideră că o temă majoră în colapsul

actual al bulei de credit este măsura în care creditul privat s-a prăbușit în timp ce Rezerva Federală a cumpărat datorii și guvernul federal și-a crescut împrumuturile. „În esență, achizițiile de datorie *publică* și noi împrumuturi au încercat să compenseze decalajul lăsat de deficitul de achiziții și împrumuturi de datorii *private* [sublinierea inițială]. Aceasta este schema în acest moment - Rezerva Federală creează bani noi din aer pentru a cumpăra datorii, în timp ce guvernul SUA creează noi datorii în cel mai fantastic ritm de încercare de a preveni debitarea aici. de la captarea completă”, a explicat Martenson.

Martenson, care a spus că încearcă în mod continuu să accepte sau să respingă propriile ipoteze pe baza dovezilor disponibile, a explicat că Rezerva Federală a monetizat mult mai multă datorie guvernamentală SUA decât a fost dezvăluită în mod deschis, permițând băncilor centrale străine să-și schimbe datoria agenției cu datoria de trezorerie. „Acesta nu este un semn de putere și dezvăluie un model de ameliorare temporară a tranzacționării pentru dificultățile viitoare”, a scris Martenson. "Când întregul domeniu de aplicare al acestui program va fi recunoscut pe scară largă, va cădea mai multă presiune asupra dolarului, pe măsură ce din ce în ce mai mulți investitori privați evită dolarul și toate instrumentele în dolari ca depozite de valoare și bogăție. Acest lucru va împovăra și mai mult eforturile diferitelor bănci centrale din întreaga lume, pe măsură ce se străduiesc să îndeplinească dorințele vaste de împrumut ale guvernului american. Pentru rezidenții din SUA, acest lucru va fi experimentat ca o creștere rapidă a costurilor de import și a costurilor în creștere pentru toate mărfurile de

bază comercializate la nivel internațional, în special pentru produsele alimentare. Datoria guvernamentală SUA.” De mult s-a înțeles că crearea mai multor bani duce la inflație, deoarece cu cât mai multă monedă în circulație, cu atât valorează mai puțin, în special banii de hârtie care nu au valoare intrinsecă.

În ceea ce privește cumpărarea guvernului de datorii private, un exemplu brut a ceea ce s-a întâmplat este următorul:

Tom are o ipotecă pe o casă foarte frumoasă. Are o slujbă bună și creditul lui este bun. Dick locuiește într-o casă degradată, care are nevoie de reparații serioase și a fost și a rămas fără locuri de muncă, așa că are un scor de credit scăzut. Cu toate acestea, din cauza presiunii guvernamentale asupra industriei de creditare pentru a oferi locuințe tuturor, Dick are o ipotecă asupra casei sale. Printr-o schemă numită „grupare”, ipoteca lui Tom și alte câteva ca ale lui sunt combinate cu ipoteca lui Dick și multe altele asemenea lui. Din delectare, acest pachet combinat de credite ipotecare primește un rating A-1, iar pachetul este vândut firmelor de capital de risc ca o investiție bună. Odată cu creșterea numărului acestor pachete de investiții, economia crește. Dar când bula imobiliară se sparge, firmele de investiții, multe dintre cele mai mari pline de globaliști, apelează la guvern pentru a fi ușurate cu argumentul că, dacă dau faliment, întreaga economie națională va avea de suferit. Guvernul plătește apoi aceste firme pentru investiția lor la valoarea maximă, chiar dacă multe dintre case sunt sub standard (subprime) și nu merită valoarea totală. Guvernul plătește cu banii contribuabililor, apoi comandă mai mulți bani tipăriți pentru a acoperi deficitul. Firmele de investiții sunt, de asemenea, plătite cu condiția ca banii lor să vină sub formă de obligațiuni guvernamentale, ceea ce înseamnă că este

răspândită și mai multă hârtie, provocând și mai multă inflație și devalorizare. Este un jaf la scară mare, contribuabilul cu legături ia lovitura, în timp ce intermediarii finanțatorii continuă să facă profit. Pentru a adăuga insultă la vătămare. mulți dintre acești finanțatori sunt bănci și case de investiții din afara Statelor Unite, ceea ce înseamnă că contribuabilii americani plătesc investitorii străini pentru că au făcut investiții proaste.

CUM A ÎNCEPUT TOTUL

DECADEREA ECONOMICĂ A NAȚIUNII NOASTRE nu a început cu administrația Obama sau chiar cu regimul George W. Bush; mai degrabă, a început cu zeci de ani mai devreme, la începutul secolului al XX-lea, cu înființarea unui sindicat bancar privat, cunoscut sub numele de Federal Reserve System, un cartel de bănci private sancționat de guvern care a fost creat într-o manieră conspirativă și este supus unor critici grele până în prezent, chiar fiind învinuit pentru problemele financiare actuale.

Joan Veon, o femeie de afaceri și reporter internațional care a acoperit mai mult de o sută de conferințe globale pe chestiuni financiare și comerciale, a scris că recentele salvari au fost pur și simplu cele mai recente mișcări ale globaliștilor pentru a-și consolida controlul asupra Statelor Unite. "Salvarea lui Freddie și Fannie ne-a oferit cea mai recentă emoție din saga diabolică a violării, jefuirii și jefuirii Americii. Destul de interesant, a avut loc la 13 luni după începutul crizei creditului... a fost planificată și gestionată distrugerea pentru a realiza transferul final al suveranității financiare a Americii", nu a spus ea.

Fostul secretar al locuințelor, Catherine Austin Fitts, a fost de acord, afirmând că în încercarea de a construi un imperiu militar global condus de americani, trilioane de dolari au fost transferate din Statele Unite atât prin mijloace legale, cât și ilegale, pentru a reinvesti în Asia și piețele emergente prin banii de salvare a contribuabililor, împreună cu împrumuturile Fed către bănci străine. Făcând acest lucru, ea a spus că am lăsat în urmă suveranitatea economică. „În cele din urmă, cheltuielile și corupția imperiului au dus la salvari de 12-14 trilioane de dolari, oferind un nou cufăr de război financiar oamenilor care conduc ingineria financiară [globaliștii]. Acum avem șomaj exploziv, un deficit federal care explodează, un inspector general pentru TARP [Programul de salvare a activelor tulburate] ar putea costa programul de salvare 23 de dolari. trilioane...", a spus Fitts.

Cu acești bani pierduți au venit locuri de muncă pierdute. Cifrele șomajului sunt de obicei un bun indicator al economiei națiunii. La mijlocul anului 2009, șomajul era oficial de 9,4%. Dacă, dintr-un motiv oarecare, acest număr pare scăzut, trebuie remarcat că aceste cifre nu includ „pe cei care și-ar dori un loc de muncă, dar au încetat să caute – așa-zișii lucrători descurajați – și pe cei care lucrează mai puține ore decât își doresc", a declarat Dennis Lockhart, președinte și CEO al Băncii Rezervei Federale din Atlanta. Cu aceste cifre incluse, rata șomajului s-ar muta de la 9,4 la sută oficială la 16 la sută. Pe măsură ce 2010 a progresat, la fel au progresat și cifrele șomajului, care au început să se potrivească cu cifrele Marii Crize.

Totuși, spre deosebire de anii 1930, banii erau încă disponibili; iar banii sunt sângele unei națiuni zombie.

Capcanele bogăției și stilurile de viață ale bancherilor sunt adesea admirate de străini cu o fervoare care se limitează la religios, dar numai cei care trăiesc aceste stiluri de viață înțeleg funcționarea interioară a cultului banilor. Și muncesc din greu pentru a păstra secrete aceste lucrări interioare.

Luați în considerare eseul din 1966 „Gold and Economic Freedom" al lui Alan Greenspan, care din 1987 până în 2006 a fost președinte al Fed. Greenspan a scris: „Cheltuielile deficitare sunt pur și simplu o schemă pentru confiscarea „ascunsă" a bogăției. Aurul stă în calea acestui proces insidios. El stă ca un protector al drepturilor de proprietate. Dacă înțelegem acest lucru, nu are nicio dificultate în a înțelege antagonismul etatismului față de standardul aur." Cu alte cuvinte, cheltuind bani de hârtie pe care nu o ai, ridică datorii care, cu dobânda datorată, câștigă mult mai mult decât datoria inițială, mai ales dacă nu este rambursată prompt. Aceasta este „confiscarea ascunsă a bogăției". Moneda de hârtie poate fi devalorizată, dar o piesă de aur își va păstra întotdeauna o anumită valoare și, prin urmare, este o bună acoperire atât împotriva inflației, cât și a devalorizării, motiv pentru care globaliștii care caută o autoritate centrală puternică (statisticii) se opun în general standardului aur, deoarece îi fură mijloacele de a jefui publicul prin rate mari ale dobânzilor, taxe de servicii, plăți monetare întârziate.

În urma unei discuții susținute de Greenspan la Clubul Economic din New York în 1993, dr. Lawrence Parks, directorul executiv al Fundației pentru Progresul Educației Monetare (FAME), l-a abordat pe președintele Fed și l-a întrebat dacă este încă de acord cu concluziile sale din 1966 privind cheltuielile deficitare și aur. „Absolut", a răspuns Greenspan.

Parks a întrebat apoi de ce Greenspan nu a vorbit despre cunoștințele sale și răspunsul a fost: „Unii dintre colegii mei de la instituția pe care o reprezint [Fed] nu sunt de acord cu mine”.

Fie că Greenspan strica sau s-a înșelat în privința colegilor săi, Fed a împărtășit de fapt părerea lui Greenspan despre aur - pur și simplu nu doreau ca publicul să știe. Organizația nonprofit Gold Anti-Trust Action Committee Inc. (GATA) a fost organizată în 1999 pentru a se opune coluziei ilegale cu privire la prețul și oferta aurului și a titlurilor financiare aferente. Potrivit comitetului, în 2009, Sistemul Rezervelor Federale a dezvăluit Congresului că a încheiat acorduri de schimb de aur cu bănci străine, dar nu dorește ca publicul să știe despre acestea. Această dezvăluire a contrazis în mod direct negările anterioare ale Fed de a face schimburi de aur către GATA încă din 2001. Un comunicat de presă GATA a sugerat, de asemenea, că Fed a fost într-adevăr foarte implicată în manipularea subreptițioasă de către banca centrală internațională a prețului aurului, în special și a piețelor valutare în general,

La începutul anului 2009, GATA a căutat informații despre actualele swap-uri de aur, o practică negata de Alan Greenspan, pe atunci președintele Fed, încă din 1995. Dar această întrebare a fost respinsă de Fed, care a susținut că aceste informații sunt scutite de cererile din Legea privind libertatea de informare. GATA a făcut apel la consiliul de administrație al Fed. Dar, într-o scrisoare din septembrie 2009 adresată avocatului GATA, membrul Consiliului Rezervei Federale, Kevin M. Warsh, a susținut refuzul informațiilor declarând: „În legătură cu apelul dvs., am confirmat că informațiile reținute în temeiul scutirii 4 constau în informații comerciale sau financiare confidențiale referitoare la

operațiunile Băncilor Rezervei Federale care au fost obținute în sensul acordurilor de scutire cu privire la acorduri străine4. în numele Federal Reserve System și nu este tipul de informații care sunt dezvăluite în mod obișnuit publicului. Aceste informații v-au fost ascunse în mod corespunzător."

GATA a susținut că scrisoarea nu a fost prima admitere a Fed care a făcut schimburi de aur, dar că „vine într-un moment sensibil pe piețele valutare și ale aurului". Potrivit unui comunicat de presă GATA, „Dolarul american arată o slăbiciune fără precedent, prețul aurului arată o putere fără precedent, băncile centrale din Europa de Vest par să se retragă de la vânzările și leasingul de aur, iar Fondul Monetar Internațional este presat să preia conducerea în schema de suprimare a prețului aurului prin vânzarea de aur din propriile rezerve presupuse sub pretextul de a oferi sprijin financiar națiunilor sărace".

Acum este de așteptat ca un proces să fie depus în instanța federală pentru a contesta refuzul de către Fed a cererii GATA privind libertatea de informare privind schimburile de aur. Acei oameni care își aprovizionează cu aur pentru păstrare ar putea ține cont de faptul că aurul și argintul – de fapt, aproape orice lucru considerat un activ financiar – pot fi confiscate de autoritățile federale în timp de război sau în orice „urgență" declarată oficial. Cei care tezaurizează aur împotriva posibilei devalorizări sau prăbușiri a dolarului s-ar putea să-și amintească că în timpul Marii Depresiuni, tezaurizarea și utilizarea aurului ca mijloc de schimb a fost interzisă.

Potrivit site-ului web GATA, confiscarea guvernului de aur nu a fost niciodată o amenințare gravă sau iminentă, dar în orice „urgență", acest lucru s-ar putea schimba rapid. „În timp ce

guvernul SUA în 1933 a cerut schimbul de monede emise de guvern în circulație cu bani de hârtie (procedând la devalorizarea monedei de hârtie după ce aurul a fost predat), atunci acel aur reprezenta o parte uriașă a ofertei monetare a țării și, pe fondul colapsului economic național la acel moment, guvernul putea face o plângere plauzibilă împotriva „tezaurizării". Astăzi nu există astfel de circumstanțe, aurul nemaifiind în circulație generală ca monedă... Dar desigur, în ultimul timp, aroganța și imperiozitatea guvernului SUA au depășit cu mult chiar și paranoia investitorilor în metale prețioase.

O astfel de îngrijorare s-a intensificat cu o scrisoare din 2005 către GATA, în care fostul consilier șef al Biroului de Control al Activelor Străine al Departamentului de Trezorerie, Sean M. Thornton, a explicat sfera puterii guvernului de a face confiscări financiare. „A fost nevoie de șase luni de la GATA și de puțină încercare pentru a obține răspunsuri de la Trezorerie, dar răspunsul Trezoreriei, când a venit, a fost remarcabil de cuprinzător și de sincer.

„Autoritatea guvernului de a interveni în deținerea aurului, argintului și acțiunilor miniere provine... din Legea privind comerțul cu inamicul, care a devenit lege în 1917 în timpul Primului Război Mondial și se aplică în timpul războaielor declarate, și din Legea privind puterile economice de urgență internaționale din 1977, care poate fi aplicată fără războaie declarate.

"În timp ce Legea privind tranzacțiile cu inamicul autorizează guvernul să interfereze cu dreptul de proprietate asupra aurului și argintului, în special, se aplică și tuturor formelor de monedă și tuturor titlurilor de valoare. Așa că oficialul Trezoreriei a

subliniat că ar putea fi aplicat nu doar acțiunilor companiilor miniere de aur și argint, ci și acțiunilor tuturor companiilor în care există o proprietate străină. pentru dușmanii declarați ai Statelor Unite, sau, într-adevăr, o legătură cu proprietatea străină. Orice lucru care poate fi interpretat ca un instrument financiar, indiferent cât de inocent a fost folosit, este supus confiscării în temeiul Legii privind comerțul cu inamicul și a Legii privind puterile economice de urgență internaționale.

CAMĂTĂ

„CĂMĂTĂ" ESTE UN TERMEN care aproape că a dispărut din limba noastră. Cândva, „cămătă" era definită ca orice dobândă percepută pentru un împrumut, dar dicționarele moderne au înmuiat această definiție la doar „excesivă" dobândă. Constituția Texas a definit odată „camătă" ca orice dobândă care depășește 6 la sută. Acest plafon a fost majorat de-a lungul anilor până la eliminarea întregului concept.

Cei care cunosc Biblia își amintesc că Isus a fost crucificat de cei care dețineau putere pentru că i-a alungat din templu pe „schimbătorii de bani". Furia publicului de astăzi este îndreptată asupra mogulilor financiari din Wall Street și Washington, DC

„Încărcarea dobânzii la împrumuturile pretinse este o cămătărie, iar aceasta a devenit instituționalizată în cadrul Sistemului Rezervei Federale", a argumentat G. Edward Griffin, autorul cărții *The Creature from Jekyll Island* . Acest lucru a fost realizat prin mascarea operațiunilor Fed în termeni economici și secreti. „Mecanismul... prin care Fed convertește datoria în bani poate părea complicat la început, dar este simplu

dacă ne amintim că procesul nu este menit să fie logic, ci să deruteze și să înșele”, a adăugat Griffin.

Fostul editor *al Washington Post,* William Greider, a scris: „Detaliile acțiunilor [Fed-ului] erau presupuse a fi prea ezoterice pentru ca cetățenii obișnuiți să le înțeleagă”. Unii cred că această ignoranță poate fi o binecuvântare. Henry Ford a fost citat spunând: „Este suficient de bine ca oamenii națiunii să nu înțeleagă sistemul nostru bancar și monetar, deoarece, dacă ar face acest lucru, cred că ar fi o revoluție până mâine dimineață”.

„Majoritatea americanilor nu au o înțelegere reală cu privire la funcționarea cămătărilor internaționali”, a declarat regretatul senator Barry Goldwater.

"Bancherii vor așa. Recunoaștem într-un fel neclar că Rothschild și Warburg-ii Europei și casele lui JP Morgan, Kuhn, Loeb and Company, Schiff, Lehman și Rockefeller posedă și controlează o bogăție uriașă. Cum dobândesc această putere financiară vastă și o folosesc este un mister pentru cei mai mulți dintre noi. Bancherii internaționali fac bani guvernului, prin extinderea unui stat politic mai mare. dobânzile returnate creditorilor Băncile naționale ale Europei sunt de fapt deținute și controlate de interese private.” Aceleași „interese private” dețin și controlează acum Sistemul Rezervelor Federale.

BANI PENTRU CREDINȚĂ ȘI DATORII

Potrivit lui WILLIAM GREIDER, Fed și-a asumat o putere asemănătoare unui cult: „Pentru mințile moderne, părea bizar să se gândească la Rezerva Federală ca la o instituție religioasă... Cu toate acestea, teoreticienii conspirației, în felul

lor dement, erau la ceva real și semnificativ. strămoși, protejat de un pachet complex de semnificații sociale și psihologice, cu propria sa formă de incantație secretă, Rezerva Federală a prezidat un ritual social minunat, tranzacții atât de puternice și înspăimântătoare, încât păreau să depășească înțelegerea comună.

"Mai presus de toate, banii erau o funcție a credinței. Era nevoie de un consimțământ social implicit și universal, care era într-adevăr misterios. Pentru a crea bani și a-i folosi, fiecare trebuie să creadă și toată lumea trebuie să creadă. Abia atunci bucățile de hârtie fără valoare au luat valoare."

Banii din ziua de azi sunt din ce în ce mai simple niște viziuni electronice într-un computer accesat de carduri de plastic la bancomate. Nu există nimic care să o susțină. Pe măsură ce banii sunt împrumuți cu dobândă de marile instituții, valoarea lor scade pe măsură ce ia naștere din ce în ce mai mult. Aceasta se numește inflație, care, într-un fel, este o taxă încorporată pe utilizarea banilor. Iar inflația poate fi manipulată în sus sau în jos de către cei care controlează fluxul de bani, fie că este vorba de hârtie sau de electronice.

„Rezultatul acestui întreg sistem este o datorie masivă la fiecare nivel al societății de astăzi”, a scris autorul William Bramley. "Băncile sunt îndatorate față de deponenți, iar banii deponenților sunt împrumuți și creează datorii către bănci. A face acest sistem și mai asemănător cu ceva din delirul unui maniac este faptul că băncile, ca și alți creditori, au adesea dreptul de a sechestra proprietatea fizică dacă banii de hârtie nu sunt rambursați."

ANOMALIA REZERVIEI FEDERALE

ÎN AMERICA, BANCHERII Sistemului Rezervelor Federale au cel mai mare control asupra banilor națiunii. Deoarece Fed se află în centrul controlului politicii monetare din SUA, a devenit banca centrală a Statelor Unite. Schimbând oferta de bani în circulație, Fed influențează ratele dobânzilor, care la rândul lor afectează plățile ipotecare ale milioanelor de familii. De asemenea, poate provoca boom-ul sau prăbușirea piețelor financiare, iar economia să se extindă sau să se contracte în recesiune.

Fed este „anomalia crucială din nucleul democrației reprezentative, o contradicție incomodă cu mitologia civică a autoguvernării", a scris William Greider. Cartea sa din 1987 *Secrets of the Temple: How the Federal Reserve Runs the Country* disprețuiește „teoriile conspirației nativiste", dar prezintă un argument de conspirație elocvent pentru controlul Fed.

Luați în considerare că o factură pe hârtie este pur și simplu un bilet la ordin care trebuie tranzacționat la un moment dat pentru ceva de valoare. Prin urmare, are sens să percepi banii de hârtie la fel de valoroși ca bunurile sau serviciile reale. Acest punct de vedere a funcționat cu mult înainte de invenția interesului. Primii aurari din Europa, care depozitau monede de aur, își foloseau stocurile ca bază pentru emiterea monedei de hârtie. Deoarece era foarte puțin probabil ca toată lumea să-și ceară aurul înapoi în același timp, fierarii au devenit bancheri, împrumutând o parte din stocul lor cu dobândă pentru profit. Această practică – a împrumuta cea mai mare parte a bogăției

în timp ce reține doar o mică parte pentru situații de urgență – a devenit cunoscută sub numele de rezervă fracțională sau bancar fracționat. Acest sistem a funcționat bine până când toată lumea și-a dorit dintr-o dată depozitele înapoi și a început o „funcționare” la bancă. Cazurile bancare sau deponenții care le-au cerut banii înapoi, toți odată, au fost o cauză majoră a pagubelor financiare în timpul Marii Crize din anii 1930. Dar alergările nu sunt doar istorie. La începutul anului 2008, Northern Rock Bank, a cincea cea mai mare bancă din Regatul Unit, a fost naționalizată de guvern din cauza problemelor financiare create de criza creditelor ipotecare subprime și de rularea băncilor sale sucursale.

După invenția băncilor fracționate a venit implementarea banilor „fiat” – bani de hârtie intrinsec fără valoare, făcuți valoroși prin lege sau decret guvernului. Un exemplu timpuriu al acestui sistem a fost înregistrat de Marco Polo în timpul vizitei sale în China în 1275. Polo a remarcat că împăratul și-a forțat poporul să accepte bucăți negre de hârtie cu un sigiliu oficial pe ele ca bani legali, sub pedeapsa de închisoare sau de moarte. Împăratul a folosit apoi acești bani fiat pentru a-și plăti toate datoriile externe.

„Unul este tentat să se minuneze de puterea îndrăzneață [împăratului] și de supunerea supușilor săi care au îndurat un asemenea ultraj”, a scris G. Edward Griffin, „dar înmulțumirea noastră dispare rapid când luăm în considerare asemănarea propriilor bilete din Rezerva Federală. Sunt împodobite cu semnături și sigilii; falsificatorii sunt aspru pedepsiți cu ei; guvernul îi plătește aspru cheltuielile; ei – și banii „invizibili” din carnetul de cecuri în care pot fi convertiți – sunt făcuți într-o

cantitate atât de mare încât trebuie să fie egală cu toate comorile lumii și totuși nu costă nimic de făcut, sistemul nostru monetar actual este o replică aproape exactă a celui care i-a susținut pe cei șapte
cu secole în urmă.”

Nicăieri arta de a face bani din bani nu a fost mai dezvoltată decât în vechiul Imperiu Khazar, care a evoluat din clanuri de raiders nomazi care operau pe rutele caravanelor din est-vest din regiunea Munților Caucaz de la nord de Irak și între Marea Neagră și Marea Caspică. Până în secolul al X-lea, khazarii au creat un imperiu bogat care se întindea de la nordul Mării Negre până la Munții Urali și la vest de Marea Caspică până la râul Nipru.

Conducătorii khazarilor au crezut că schimbul și împrumutul de bani ar fi mai profitabil și mai puțin periculos decât raidul caravanelor. A fost o problemă. Imperiul Khazar a fost împărțit aproape egal între creștini, musulmani și evrei. Atât creștinii, cât și musulmanii credeau că perceperea dobânzii la un împrumut, numită atunci cămătă, era un păcat. Doar evreii puteau percepe în mod deschis dobândă la împrumuturi. Fie că au făcut-o din pragmatism sau din religiozitate reală, aristocrații khazar au mărturisit o convertire la iudaism. Potrivit *Enciclopediei Random House,* „Unii cercetători cred că [khazarii] sunt progenitorii multor evrei din Europa de Est”. Aceasta ar include renumita familie Rothschild, care a condus financiar Europa pentru mai bine de un secol. Cercetătorii în conspirație susțin că încă domină ordinea financiară mondială și că au fost susținătorii financiari ai familiei Rockefeller și ai altor familii bogate. Ar putea fi remarcat că niciunul dintre acești khazarieni

convertiți nu avea vreo legătură cu Palestina, totuși aceștia se numărau printre progenitorii ruși ai mișcării politice cunoscute sub numele de sionism.

Declarația Balfour din 1917, o declarație a secretarului de externe britanic Alfred Balfour care a garantat o casă evreiască în Palestina și a fost aprobată ulterior ca mandat de către Liga Națiunilor, este recunoscută ca fundament pentru crearea statului Israel. Această scrisoare a fost inițial un răspuns către un sionist important, baronul Walter Rothschild, primul evreu neconvertit din Camera Lorzilor din Anglia.

Metodele de gestionare a banilor din dinastia bancară Rothschild au fost imitate de zeci de ani de finanțatorii globaliști, fie evrei sau nu. O componentă cheie a acestui management este secretul. Folosind politicieni cumpărați, care captează furia și controlul publicului, marii globaliști sunt capabili să opereze din ochii publicului aproape cu impunitate. Derek Wilson, care a cronicizat imperiul Rothschild în cartea sa din 1988 *Rothschild: The Wealth and Power of a Dynasty,* a scris: „Chiar și atunci când, în anii următori, unii dintre ei [Rothschild] au intrat în parlament, ei nu au ocupat un loc proeminent în camerele de adunare din Londra, Paris sau Berlin. prin asigurarea oamenilor de stat cu un serviciu diplomatic, prin influențarea numirilor în înalte funcții și printr-un contact aproape zilnic cu marii factori de decizie;

Invenția tiparului, care a permis tipărirea banilor de hârtie, precum și a Bibliei, a dus la Epoca Iluminismului și la declinul Bisericii Romane. Banii au înlocuit religia ca noul mecanism de control al elitei bogate. Și în ciuda mitului popular, revolta colonială americană împotriva Angliei a avut loc mai mult din

cauza preocupării pentru propria sa monedă decât a unei mici taxe pe ceai. Benjamin Franklin a scris: „... incapacitatea coloniștilor de a obține puterea de a-și emite banii în permanență din mâinile lui George al III-lea și ale bancherilor internaționali a fost motivul principal al Războiului Revoluționar”. După cum sa discutat anterior, bogăția este egală cu putere. Iar revoluționiștii americani știau că, pentru a câștiga adevărata libertate, trebuiau să spargă puterea Băncii Angliei, dominată de Rothschild, care le-a scos banii în afara legii – scenariul colonial.

Odată ce libertatea Americii a fost asigurată, părinții fondatori Thomas Jefferson și Alexander Hamilton au început să se certe dacă să adopte sau nu o bancă centrală. Hamilton credea într-un guvern central puternic, cu o bancă centrală supravegheată de o elită bogată. „Nici o societate nu ar putea reuși care să nu unească interesul și creditul oamenilor bogați cu cei ai statului”, a scris Hamilton. Susținătorii elitismului lui Hamilton au format primul partid politic al Americii, Federaliștii. Hamilton, descris cândva drept un „instrument al bancherilor internaționali”, a susținut că „O datorie națională, dacă nu este excesivă, va fi pentru noi o binecuvântare națională. Va fi un ciment puternic pentru națiunea noastră. Va crea, de asemenea, o necesitate pentru a menține impozitarea într-o măsură care, fără a fi opresivă, va fi un stimulent pentru industrie”.

Prima bancă centrală a Americii, Bank of North America, a fost creată în 1781 de congresmanul Continental Robert Morris, care a modelat banca după Banca Angliei. Banca a fost înființată înainte de redactarea Constituției și a fost provocată

de fraude și afectată de inflația cauzată de crearea unei monede „fiat” fără temei. Banca a rezistat trei ani. Fostul consilier al lui Morris, Alexander Hamilton, a devenit secretar al Trezoreriei și în 1791 a condus următoarea încercare de a crea o bancă centrală prin înființarea Primei Bănci a Statelor Unite. Lui Jefferson și adepții lui s-au opus ferm. În 1811, statutul Primei Bănci a Statelor Unite nu a fost reînnoit.

Jefferson știa din istoria britanică și europeană că o bancă centrală care tranzacționează cu dobândă ar putea deveni rapid stăpâna unei națiuni, notându-i lui John Taylor în 1816 că „celelalte națiuni ale Europei au încercat și au călcat pe orice cale de forță sau nebunie în căutarea infructuoasă a aceluiași obiect, totuși ne așteptăm să găsim în jonglarea cu trucuri și vise bancare, că nimic nu poate fi făcut din armate mai primejdioase decât armatele. și că principiul cheltuirii banilor care urmează să fie plătiți de posteritate, sub denumirea de finanțare, nu face decât să escrocheze viitorul pe scară largă.” Jefferson a adăugat: „Deja au creat o aristocrație monetară... Puterea emitentă ar trebui luată de la bănci și redată oamenilor cărora le aparține în mod corespunzător”.

Jefferson credea că instituirea unei bănci centrale ar fi neconstituțională. „Consider că fundamentul Constituției este pus pe acest temei [consfințit în al zecelea amendament]: „toate puterile care nu sunt delegate Statelor Unite, de către Constituție și nici nu sunt interzise de aceasta statelor, sunt rezervate statelor sau poporului”. A face un singur pas dincolo de limitele astfel trasate în mod special în jurul puterilor Congresului, înseamnă a intra în posesia unui câmp nemărginit de putere, care nu mai este susceptibil de nicio definiție.

În ciuda lobby-ului lui Jefferson, haosul financiar care a

rezultat din Războiul din 1812 a determinat Congresul să emită o carte de douăzeci de ani pentru cea de-a doua Bănci a Statelor Unite în 1816. Andrew Jackson, primul președinte din vestul Munților Apalachi, a denunțat banca centrală ca fiind neconstituțională și ca „un blestem pentru o republică calculată pentru a strânge bani în jurul ei în jurul administrării; aristocrație periculoasă pentru libertățile țării." Această bancă centrală s-a încheiat în 1836, după ce președintele Jackson a respins un proiect de lege a Congresului pentru a-și extinde statutul.

Spre consternarea bancherilor, Jackson a eliminat complet datoria națională până la sfârșitul celor două mandate ale sale ca președinte. Probabil că nu a fost o coincidență faptul că prima tentativă de asasinat a Americii a fost făcută asupra lui Jackson de către un bărbat pe nume Richard Lawrence, un bărbat care pretindea că are legătură cu „puterile din Europa", care promisese că va interveni dacă s-ar încerca să-l pedepsească. Lawrence a fost pictor și mulți speculează că, la acea vreme, plumbul din picturile sale l-a făcut să devină dezechilibrat mental și să se considere rege de drept al Angliei. După ce l-a urmărit pe Jackson timp de câteva săptămâni, pe 30 ianuarie 1835, o zi deosebit de umedă, l-a abordat pe președinte venind de la o înmormântare. Pășind brusc din spatele unui stâlp, Lawrence a tras două pistoale, dar ambele au greșit, cel mai probabil din cauza pulberii umede. Lawrence a fost lovit rapid la pământ de privitori, inclusiv de congresmanul Davy Crockett, ajutat de Jackson. La procesul său, Lawrence a fost urmărit penal de Francis Scott Key, autorul cărții „The Star-Spangled Banner". Juriului i-a luat doar cinci minute să-l găsească pe Lawrence nebun și el și-a petrecut restul vieții în instituții psihice, murind în 1861. Deși multe persoane, inclusiv

Jackson, credeau că Lawrence făcea parte dintr-o conspirație mai mare, la acea vreme nu existau dovezi care să demonstreze dacă era doar un asasin singuratic sau un nebun de la începutul zilei, manipulat cumva pentru a ataca băncii internaționali implacabil de Jackson. Cu toate acestea, ar putea fi demn de remarcat faptul că în două asasinate prezidențiale de succes – cele ale lui Abraham Lincoln și John F. Kennedy – ambii bărbați încercau să dejuceze bancherii internaționali – Lincoln emitând proprii bani, bilete verzi și Kennedy, ocolind Fed cu bancnote americane în 1963.

„Deși cei mai mulți oameni înțeleg ce s-a întâmplat atunci când a fost luptată Revoluția Americană, mulți nu sunt conștienți de revoluția financiară permanentă care [a fost] luptată asupra sistemului monetar mondial din 1694, când a fost creată Banca Angliei", a explicat reporterul internațional Joan Veon. "La acel moment, un grup de persoane private au decis că ar putea câștiga o sumă mare de bani dacă ar schimba legile țării pentru a transfera controlul finanțelor țării de la guvern către ei. Banca Angliei, care este „banca centrală" a Angliei, este o corporație privată care câștigă un flux continuu de venituri atunci când guvernul britanic împrumută de la ei. Finanțe dacă ar înființa corporații private în toate țările lumii. Datoria combinată a tuturor țărilor lumii ar crea un flux de venituri de sume incredibile. În 1913, Congresul a adoptat Federal Reserve Act, creând banca noastră centrală.

Au fost făcute și alte încercări de a resuscita o bancă centrală în America, dar niciuna nu a reușit până la crearea Sistemului Rezervelor Federale din mâinile unei conspirații bine documentate. „Situația cu care ne confruntăm nu s-a întâmplat

în ultimii ani, ci a început în 1913, când un grup de legiuitori vicleni înșelător au adoptat Legea Rezervei Federale pe 24 decembrie la 23:45, după ce cei care s-au opus au plecat acasă de Crăciun”, a menționat Veon.

„[A] existat o ocazie aproape de sfârșitul anului 1910, când eram la fel de secretos, într-adevăr, la fel de furtiv ca orice conspirator... Nu cred că este o exagerare să vorbesc despre expediția noastră secretă pe Insula Jekyll ca prilejul concepției efective a ceea ce a devenit în cele din urmă Sistemul Rezervei Federale”, a scris Frank A. Vanderlip, unul dintre oamenii care au creat Fed. El a devenit președinte al Băncii Naționale a orașului din New York, un strămoș al Citibank de astăzi.

La ce se referea Vanderlip era o călătorie secretă, în noaptea de 22 noiembrie 1910, a șapte bărbați care dețineau, probabil, până la un sfert din bogăția lumii. Insula Jekyll a fost refugiul de vânătoare la modă al lui JP Morgan în largul coastei Georgiei, iar bărbații au trecut în secret atât de strict încât foloseau doar prenumele atunci când se adresau unul altuia și aduceau noi servitori care nu își cunoșteau identitatea.

În timpul săptămânii pe care au petrecut-o pe insula Jekyll, bărbații au lucrat la un plan pentru o reformă bancară pe care guvernul a considerat-o necesară după o serie de panică financiară din 1879, 1893 și 1907. De fapt, președintele Universității Princeton și viitorul președinte al SUA, Woodrow Wilson, a proclamat că soluția pentru panica financiară stabilită în numirea a „un comitet de șase bărbați sau șapte afaceri publice ca să se ocupe de afacerile Morgan. a țării noastre.” Au apărut strigăte pentru un sistem național stabil care ar putea reglementa activitatea bancară și ar putea preveni crizele și panicale. Astăzi, mulți cercetători cred că aceste panici au fost

create artificial ca pretext pentru „reforme”.

Cei șapte bărbați au fost Vanderlip, care i-a reprezentat pe William Rockefeller și firma de investiții Jacob Schiffs a Kuhn, Loeb & Company; secretar adjunct al Trezoreriei Abraham Piatt Andrew; partener principal al companiei JP Morgan Henry P. Davison; Președintele First National Bank of New York (o instituție dominată de Morgan), Charles D. Norton; Locotenentul Morgan Benjamin Strong; Kuhn, Loeb & Company partener Paul Moritz Warburg; și senatorul republican de Rhode Island Nelson W. Aldrich. Deși Aldrich nu a fost din punct de vedere tehnic un bancher, el a fost asociat cu JP Morgan. El a fost, de asemenea, socrul lui John D. Rockefeller Jr. Paul Warburg, un fondator inițial al Consiliului pentru Relații Externe, a fost fratele lui Max Warburg, șeful consorțiului bancar MM Warburg Company din Germania și Țările de Jos. În doar câțiva ani, Max Warburg îl va ajuta pe Lenin să traverseze Germania din timpul războiului pentru a fonda comunismul în Rusia.

De asemenea, trebuie menționat că senatorul Aldrich a fost președintele Comisiei Monetare Naționale, însărcinată cu stabilizarea sistemului monetar al SUA. Aldrich și comisia sa au făcut un tur în Europa pe cheltuiala contribuabililor și s-au consultat cu băncile centrale de top din Anglia, Franța și Germania, care erau toate dominate de Rothschild. După ce a cheltuit 300.000 USD din dolari fiscali, comisia a lansat ulterior o istorie în treizeci și opt de volume a activităților bancare europene, concentrându-se pe Reichsbank germană, ai cărei acționari principali erau Rothschilds și MM Warburg Company.

Raportul final al Comisiei Monetare Naționale a fost pregătit chiar de oamenii care au călătorit în secret la Clubul de vânătoare din Insula Jekyll din Morgan, aparent pentru a vâna

rațe. Acești bărbați au ajuns la concluzia că a avea o singură bancă centrală în Statele Unite era insuficientă. Mai degrabă, ar fi nevoie de mai multe și ar trebui să funcționeze sub auspiciile a ceea ce ar arăta ca o agenție oficială a guvernului SUA. Ei au convenit, de asemenea, că nimeni nu ar trebui să rostească cuvintele „central” sau „bancă”, un pact care a rezistat bine – Fed nu a fost niciodată denumită în mod public „banca centrală” până în anii 1980, când termenul nu mai era la fel de încărcat.

Vorbind în fața Asociației Bancherilor Americani, Aldrich a declarat: „Organizația propusă nu este o bancă, ci o uniune cooperativă a tuturor băncilor țării în scopuri determinate”. Paul Warburg a conceput să construiască o uniune bancară cooperativă în care restricțiile asupra bancherului să fie eliminate într-un mod acceptabil atât pentru bancheri, cât și pentru public.

Dar prea mulți oameni au văzut Planul Aldrich ca pe o încercare transparentă de a crea un sistem de către bancheri și pentru bancheri. „Planul Aldrich este planul de pe Wall Street”, a avertizat reprezentantul Charles A. Lindbergh, tatăl celebrului aviator. Când Aldrich și-a propus planul ca proiect de lege, acesta nu a ieșit niciodată din comisie.

Aldrich avea nevoie de o nouă tactică. A venit prin intermediul președintelui Comitetului bancar și valutar al Camerei, reprezentantul Carter Glass din Virginia, care a atacat Planul Aldrich declarând deschis că nu are controlul guvernamental și a creat un monopol bancar. Glass a elaborat o alternativă, Federal Reserve Act. Planificatorii de la Insula Jekyll, Vanderlip și Aldrich, au vorbit veninos împotriva facturii lui Glass, chiar dacă secțiuni întregi ale facturii erau identice cu

Planul Aldrich. Punându-se în fața opoziției bancherilor, Aldrich și Vanderlip au obținut în mod ingenios sprijinul public pentru proiectul de lege Glass în marile ziare.

Între timp, în arena politică se juca o altă tactică - detronarea președintelui. Președintele William Howard Taft a fost deja înregistrat, angajându-se să opune veto oricărei legislații de creare a unei bănci centrale. Bancherii aveau nevoie de un lider mai conformator. Acest lider a fost Woodrow Wilson, academicul care fusese reținut ca președinte al Universității Princeton de foștii săi colegi de clasă Cleveland H. Dodge și Cyrus McCormick Jr., ambii directori ai Băncii Naționale a orașului Rockefeller din New York.

„Cu aproape 20 de ani înainte de nominalizare, Woodrow Wilson se mutase în umbra Wall Street", a scris autorul Ferdinand Lundberg. Wilson, care îl lăudase pe JP Morgan în 1907, fusese numit guvernator al New Jersey. Cu aprobarea bancherilor națiunii, nominalizarea lui Wilson pentru președinte a fost asigurată de colonelul Edward Mandell House, un apropiat al lui Warburg și Morgan. House avea să devină tovarășul și consilierul constant al lui Wilson. „Soții Schiff, Warburg, Kahn, Rockefeller și Morgan [toți] au avut încredere în House", a remarcat profesorul Charles Seymour, care a editat lucrările lui House.

Dar a fost o problemă. Sondajele timpurii au indicat că democratul Wilson nu a putut să-l învingă pe Republican Taft. Într-o manevră politică care a fost folosită cu succes de mai multe ori de atunci, fostul președinte Theodore „Teddy" Roosevelt – de asemenea republican – a fost încurajat să candideze ca candidat terț. Sume mari de bani au fost furnizate Partidului său Progresist de către doi contributori majori strâns

legați de JP Morgan.

Manevra a funcționat la fel de bine cu campania din 1912, ca și cu campaniile ulterioare ale lui George Wallace, John B. Anderson, Ross Perot, Ralph Nader și Chuck Baldwin. Roosevelt a retras destule voturi de la Taft pentru ca Wilson să fie ales cu o marjă îngustă.

Wilson a semnat Actul Rezervei Federale pe 23 decembrie 1913, în aceeași zi în care un comitet de conferință Casa-Senat îl adoptase și cu o zi înainte de Ajunul Crăciunului. Congresul era deja acasă și atenția cetățeanului obișnuit era concentrată asupra sărbătorilor. „Congresul a fost depășit, depășit și depășit de un atac psiho-politic înșelător, dar genial”, a comentat G. Edward Griffin.

Astăzi, Sistemul Rezervei Federale este compus din douăsprezece bănci Rezervei Federale care operează sub Banca Rezervei Federale din New York. Fiecare deservește o zonă diferită a țării. Aceste bănci sunt administrate de un consiliu de guvernare, care este numit de președinte și confirmat de Senat. Confirmarea este de obicei o procedură de ștampilă.

După cum s-a menționat anterior, actualul președinte al consiliului guvernatorilor Fed este Ben Shalom Bernanke, care i-a succedat lui Alan Greenspan în 2006 și a fost redenumit președinte de către președintele Obama în august 2009. În 2008, Bernanke a fost fotografiat părăsind reuniunea anuală a acelui grup globalist secret cunoscut sub numele de Bilderbergers istoriei Secrese *de către Bilderberg .* Bilderbergs) din Chantilly, Virginia. De asemenea, în consiliul guvernatorilor se află și Daniel Tarullo, profesor de drept din

Georgetown, specializat în reglementare economică internațională, drept bancar și drept internațional și care a lucrat ca membru senior la Consiliul pentru Relații Externe.

Cel mai tânăr guvernator din istoria consiliului de administrație este Kevin Maxwell Warsh, un vicepreședinte al Morgan Stanley, care avea treizeci și cinci de ani la numirea sa în februarie 2006. Warsh a fost format ca avocat, nu ca economist.

Astăzi, majoritatea oamenilor recunosc că Fed este o forță esențială în economia mondială, dar puțini înțeleg cine o controlează și de ce. Este o organizație privată deținută de băncile sale membre, care sunt deținute de acționari privați. Și cine sunt acești acționari?

„O examinare a acţionarilor majori ai băncilor din New York arată clar că câteva familii, legate de sânge, căsătorie sau interese de afaceri, încă controlează băncile din New York care, la rândul lor, deţin acţiunile de control ale Băncii Rezervei Federale din New York”, a scris Eustace Mullins. În cartea sa din 1983, *The Secrets of the Federal Reserve,* Mullins a prezentat diagrame care leagă Fed și băncile sale membre de familiile Rothschild, Morgan, Rockefeller, Warburg și alții.

Este interesant de observat că cei care se află în fruntea ierarhiei corporative, academice și a puterii de muncă sunt enumerați ca directori din 2009 ai Băncii Rezervei Federale din New York. Această listă îl include pe James Dimon, președinte și CEO al JPMorgan Chase & Co.; Charles V. Wait, președinte, CEO și președinte al Adirondack Trust Company din Saratoga Springs, New York; Jeffrey R. Immelt, președinte și CEO al General Electric Company, Fairfield, Connecticut; Lee C.

Bollinger, președinte al Universității Columbia; Kathryn S. Wylde, președinte și CEO al Partnership for New York City; și președintele consiliului de administrație Denis M. Hughes, președintele AFL-CIO din statul New York.

Unii cercetători suspecti au speculat de ce atât de mulți membri ai societății secrete — Greenspan, Bernanke, Tarullo (toți membri ai CFR) — și avocați sunt necesari pentru a supraveghea sistemul monetar al SUA. S-ar putea ca bancherii să aibă nevoie de expertiza lor juridică. Potrivit cercetătorului și autorului conspirației timpurii, Gary Allen, „Folosirea unei bănci centrale pentru a crea perioade alternative de inflație și deflație și, astfel, tragerea publicului pentru profituri uriașe, a fost elaborată de bancherii internaționali [ajutați de experți juridici și de opinie publică] la o știință exactă.”

În 1913, congresmanul Charles A. Lindbergh a spus că Sistemul Rezervelor Federale „inființează cea mai gigantică încredere de pe pământ... Când președintele va semna acest act, guvernul invizibil de către puterea banilor.va fi legitimat. Noua lege va crea inflație ori de câte ori trusturile vor inflație. De acum înainte, depresiile vor fi create științific”, a avertizat el.

„Majoritatea americanilor înțeleg că Fed-ul controlează sistemul nostru monetar, dar ei cred că este parte a guvernului nostru, așa cum ar fi de așteptat de la orice organizație care deține atât de multă putere asupra destinului țării noastre”, a explicat Stephen Zarlenga, directorul Institutului Monetar American din statul New York. „Americanii cred, de asemenea, în mod eronat că afacerea bancară constă în acceptarea depozitelor de la clienți și apoi reîmprumutul debitorilor la o rată mai mare a dobânzii.

"Deși numărul este cu siguranță în creștere, majoritatea americanilor habar nu au că banii (sau, mai precis, creditele bancare purtătoare de dobândă [acționând ca] mijloace de cumpărare care servesc drept bani) sunt creați de sistemul bancar atunci când se fac împrumuturi, prin prevederile rezervelor fracționale. Acest lucru este înțeles de câțiva începători, și adesea economiști și chiar bancheri care nu reușesc să creeze un sistem de credit, atunci când ei nu reușesc să creeze bani, și depuneți-le în conturile clienților lor atunci când împrumuturile sunt acordate. Prin urmare, majoritatea americanilor ar fi surprinși să afle că aproape tot ceea ce folosim pentru bani nu este emis de guvernul nostru, ci de băncile private, li s-a „permis" să formeze presupuneri eronate despre banii și sistemul nostru bancar, care sunt departe de realitate și care servesc pentru a proteja de o astfel de analiză publică. mai multe agende private, fie intenționat, fie implicit."

Bruce Wiseman, președintele Comisiei pentru cetățeni pentru drepturile omului și fost președinte al departamentului de istorie de la Universitatea John F Kennedy, a explicat operațiunile Fed: „Când Fed tipărește banii sau dă clic pe mouse, ei înșiși nu au bani. Îi creează din aer. Îl imprimă sau îl trimit digital. Și apoi percepe dobândă la o sută de bani. 0,04 USD pentru imprimare. Dar dobânda este percepută pentru 100 USD.

"Dobânda la datoria națională anul trecut [2008] a fost de 451.154.049.950,63 USD. Adică 1,23 miliarde USD pe zi. Aceștia sunt aceiași oameni care conduc acum băncile noastre, companiile de asigurări și producătorii de automobile. Motivul plânge. Sigur, am simplificat-o exagerat. Fed-ul deține unele

lucruri de bază, dar toate acestea sunt de bază. Așa funcționează o bancă centrală.”

Wiseman și mulți alții cred că scopul actualei crize financiare este de a distruge dolarul american ca monedă a finanțelor mondiale și, în haosul care rezultă, să pună în locul său o autoritate monetară condusă de globalist care promite că o astfel de criză nu se va mai repeta.

CONSILIUL DE STABILITATE FINANCIARĂ

AUTORITATEA FINANCIARĂ GLOBALĂ la care a făcut aluzie Wiseman poate fi găsită în Consiliul de Stabilitate Financiară (FSB), creat în aprilie 2009 în timpul Summitului G-20 de la Londra. Acronimul G-20 se referă la grupul de douăzeci de miniștri de finanțe și guvernatori ai băncilor centrale din nouăsprezece țări și din Uniunea Europeană. FSB include reprezentanți din toate națiunile G-20.

FSB a evoluat de la Financial Stability Forum (FSF), care a fost înființat în 1999 ca un grup în cadrul Băncii Reglementelor Internaționale pentru „promovarea stabilității financiare internaționale”. Este clar acum că agenda de stabilitate a Forumului nu a funcționat atât de bine. În urma Summitului G-20 de la Londra, acest grup sa extins de la forumul grupului de discuții (FSF) la un consiliu de elaborare a politicilor (FSB) care poate stabili standarde, politici și reglementări și apoi le poate transmite națiunilor respective. Astăzi, FSB este format din bancherii centrali din Australia, Canada, Franța, Germania, Hong Kong, Italia, Japonia, Țările de Jos, Singapore, Elveția, Regatul Unit și Statele Unite, plus reprezentanți ai Băncii

Mondiale, ai Uniunii Europene, ai FMI și ai Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE). Europa, cu alte cuvinte, are șase din cei doisprezece membri naționali.

S-a remarcat că G-20 va extinde FSB pentru a include toate națiunile sale membre. Cu toate acestea, observatorii văd o părtinire clară pro-europeană. Statele Unite vor avea un vot, egal cu cel al Italiei.

Guvernatorul băncii centrale a Italiei, Mario Draghi, prezidează FSB și este fost director executiv al Băncii Mondiale. La fel ca fostul secretar al Trezoreriei Henry Paulson, Draghi este un fost executiv la Goldman Sachs. Atât Paulson, cât și Draghi au părăsit firma globală de investiții în 2006, când Paulson a mers la Washington pentru a conduce Trezoreria, iar Draghi a plecat la Roma pentru a supraveghea sistemul financiar al Italiei și FSF.

Angajamentul Americii față de FSB a fost luat pe 2 aprilie 2009, când președintele Obama a semnat comunicatul G-20 la Londra și a anunțat acordul Americii cu privire la noua uniune economică globală. „De acum înainte, SEC [Securities and Exchange Commission], Commodities Trading Commission, Federal Reserve Board și alte autorități de reglementare vor trebui să meargă în ritmul tobelor bătute de Financial Stability Board, un corp de bancheri centrali din fiecare dintre statele G-20 și Uniunea Europeană”, a avertizat Dick Morris, autor de bestselleruri și fost consilier al președintelui Clinton. "Europenii au încercat să pună mâna pe sistemul nostru financiar de zeci de ani. Pentru ei este esențial să controleze libera întreprindere americană, astfel încât raiul lor socialist să nu fie poluat de vicii, cum ar fi scopul profitului. Acum, cu aprobarea președintelui Obama, au făcut-o."

Morris s-a exprimat, de asemenea, cu privire la capacitatea FSB de a „implementa... noi principii dure privind salarizarea și compensarea și de a sprijini schemele de compensare durabile și responsabilitatea socială corporativă a tuturor firmelor.. Asta înseamnă că FSB va reglementa cât de mult vor fi plătiți directorii și își va aplica ideea de responsabilitate socială corporativă la „toate firmele”.” predarea controlului financiar al țării și al planetei către o mână de bancheri centrali, care, pe lângă dictarea unei politici care acoperă totul, de la veniturile tale de pensionare până la drepturile acționarilor, vor avea în plus acces la dosarele tale de sănătate și educație.”

Deși Fed este deținută din punct de vedere tehnic prin acțiuni deținute de cele douăsprezece bănci regionale ale sale, aceste bănci sunt deținute în întregime de băncile private membre din districtele lor respective. Și cine controlează aceste bănci? Investitorii lor, mulți dintre care poate nici măcar nu sunt americani. Stephen Zarlenga susține că s-ar putea să nu existe motive de îngrijorare aici, totuși. „Poveștile conform cărora Rezerva Federală este „deținută” de bancherii străini. nu sunt corecte și aceste tipuri de zvonuri au servit în principal la discreditarea criticilor sănătoase la adresa sistemului bancar. Controlul Sistemului Rezervei Federale este mai greu de descurcat și nu este doar o chestiune de numărare a voturilor acționarilor. În timp ce bancherii străini ar putea deține indirect acțiuni ale societăților regionale ale Rezervei Americane, dacă ar fi deținerea unor astfel de companii ale Băncilor Federale americane, în cazul în care Băncile Federale americane ar fi deținute de către SEC. entitate deținea mai mult de 5% din corporația americană.”

Dar, potrivit lui Zarlenga, există o avertizare semnificativă:

„Influența străină puternică, potențial nejustificată, de exemplu prin Banca Reglementărilor Internaționale (BRI)". Aducerea BRI în mixul financiar este un motiv de îngrijorare suplimentară.

ÎNTR-UN BIS

Într-un ARTICOL din 2003, intitulat „Controlul sistemului monetar mondial: Banca Reglementărilor Internaționale", Joan Veon a remarcat că BRI este „unde se întâlnesc toate băncile centrale ale lumii pentru a analiza economia globală și a determina ce acțiune vor lua în continuare pentru a pune mai mulți bani în buzunare, deoarece controlează cantitatea de bani în circulație și cât de multe dobânzi se vor percepe de la guvern și de la bancă. BIS trage sforile sistemului monetar mondial, atunci înțelegi că au capacitatea de a crea un boom financiar sau o criză într-o țară.

BRI a părut chiar să semnaleze în mod criptic că ar putea încerca să exercite mai mult control financiar global. În septembrie 2009, un raport BRI a declarat: „Piața globală a instrumentelor derivate a revenit la 426 de trilioane de dolari în al doilea trimestru [2009], pe măsură ce apetitul pentru risc a revenit, dar sistemul rămâne instabil și predispus la crize". La câteva zile de la acest raport, fostul economist-șef al BRI, William White, a avertizat că lumea nu a abordat problemele din centrul recesiunii economice și este probabil să alunece din nou în recesiune. El a adăugat: „Singurul lucru care m-ar surprinde cu adevărat este o recuperare rapidă și durabilă din poziția în care ne aflăm".

Având în vedere puterea tot mai mare a BRI asupra

economiei SUA și istoria nazistă a băncii, evoluțiile BRI ar trebui să fie o preocupare serioasă pentru toți americanii. Merită o analiză mult mai atentă decât cea oferită de mass-media corporativă. În primul rând, publicul ar trebui să fie conștient de faptul că BRI este în esență un stat suveran. Personalul său are imunitate diplomatică pentru persoanele și actele lor. Nu se percep impozite pe bancă sau salariile personalului. Terenurile pe care se află birourile BRI sunt suverane, la fel ca și clădirile și birourile. Niciun guvern nu are jurisdicție legală asupra băncii și nici un guvern nu are supraveghere asupra operațiunilor acesteia.

De asemenea, trebuie remarcat faptul că BRI a fost deținută inițial parțial de Fed, de First National Bank of New York, afiliată la Morgan, de Banca Angliei, de Reichsbank din Germania, de Banca Italiei, de Banca Franței și de alte bănci centrale importante. BIS, considerată o „bancă centrală a bancherilor”, a fost creată în 1930 la Basel, Elveția, aparent pentru a gestiona reparațiile de război germane.

BIS a fost, de asemenea, puternic manipulat de către societățile secrete. Potrivit lui Carroll Quigley, istoric și mentor al fostului președinte Bill Clinton, aceasta făcea parte dintr-un plan „de a crea un sistem mondial de control financiar în mâini private, capabil să domine sistemul politic al fiecărei țări și economia lumii în ansamblu... care să fie controlat într-o manieră feudalistă de către băncile centrale ale lumii, acționând în mod concertat prin acorduri secrete ajunse la întâlniri și conferințe frecvente”.

BRI a continuat să controleze finanțele dintre Germania și națiunile aliate pe tot parcursul celui de-al Doilea Război Mondial. Potrivit lui Quigley, BIS a fost administrat de un

personal multinațional și a fost considerat „apogeul sistemului" al bancherilor care au făcut schimb de informații și planificare în secret în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Și mai rău, până la începutul războiului, BRI era sub control nazist total. Conform statutului băncii, care a fost agreat de guvernele care au format banca, banca era imună la sechestru, închidere sau cenzură chiar dacă proprietarii ei erau în război. „Banca [BRI] s-a dovedit în curând a fi. o pâlnie de bani pentru ca fondurile americane și britanice să curgă în cuferele lui Hitler și să-l ajute pe Hitler să-și construiască mașina de război", a declarat autorul Charles Higham.

„De-a lungul anilor, am urmărit cum BIS a continuat să depășească limitele într-o lume fără granițe", a scris Joan Veon. „Unele dintre puterile lor crescânde au venit direct de la guverne ca a noastră, care au transferat băncii centrale puterea de reglementare pe care o aveau înainte asupra sistemului bancar, în timp ce restul provine din simplul fapt că ei controlează într-adevăr sistemul monetar al lumii."

Veon, care a avut ocazia să viziteze sediul BRI, consideră că banca a câștigat mai multă putere în finanțele globale decât știu majoritatea oamenilor. Această putere provine din „comitetele foarte puternice [ale BRI], care includ: Comitetul de la Basel pentru Supravegherea Bancară, care a lucrat la modul de reglementare nu numai băncilor internaționale din lume, ci în cele din urmă... de asemenea, fiecare bancă națională; Comitetul pentru Sistemul Financiar Global, care monitorizează piețele financiare din întreaga lume cu scopul de a identifica riscurile potențiale pentru stabilitatea financiară; și [Comitetul de reglementare] pentru consolidarea sistemului de plăți; infrastructura piețelor financiare în ceea ce privește regulile

privind modul de transfer al banilor și modul de efectuare a plăților între băncile membre.

„The *Wall Street Journal* a raportat despre o întâlnire [2003] care a inclus [economistul] Dr. [Jacob] Frenkel, fostul președinte al Fed-ului SUA Paul Volcker și laureatul Nobel și profesor de economie Columbia Dr. Robert Mundell. Tema lor a fost „Economia globală are nevoie de o monedă globală?” Teza a fost că, dacă euro poate înlocui francul, marca și lira, de ce o nouă monedă mondială nu poate fuziona dolarul, euro și yenul, vă spun că aceasta este următoarea agendă a bancherilor centrale, vă asigur că vor face bani cu o nouă monedă globală.

Bancherii globaliști câștigă bani din fiecare dolar pe care îl imprimă, deoarece contribuabilul american este disponibil pentru a compensa orice pierderi suferite.

G. Edward Griffin l-a citat pe Paul Warburg, unul dintre fondatorii Fed și primul președinte al acesteia, care a recunoscut: „Deși din punct de vedere tehnic și juridic biletul Rezervei Federale este o obligație a Guvernului Statelor Unite, în realitate este o obligație, singura responsabilitate reală pentru care revine băncilor de rezervă... Guvernul ar putea fi chemat să le asume [cu obligația lor] numai după ce băncile au eșuat”.

„Omul care a condus Sistemul Rezervei Federale ne spune că *bancnotele Rezervei Federale constituie bani emiși în mod privat, cu contribuabilii pregătiți pentru a acoperi pierderile potențiale ale acelor bănci care le emit* [sublinierea inițială]”, a explicat Griffin. Din nou, vedem un exemplu clar de profit privat, dar datorie publică – băncile de rezervă iau profitul,

în timp ce contribuabilii preiau pierderile.

Poate că Jefferson și Lindbergh au avut dreptate până la urmă când au avertizat despre controlul privat asupra unei bănci centrale. Odată cu crearea Fed, marii bancheri și-au îndeplinit în sfârșit un obiectiv de lungă durată - răspunderea contribuabililor pentru pierderile băncilor private. Unii l-au numit „socialism corporativ”, prin care obligațiile sunt asumate de trezoreria publică, dar profiturile sunt pentru câștigul privat al funcționarilor băncii și al investitorilor.

O salvare a contribuabililor a fost făcută evidentă în toamna lui 2008. Banii care au fost folosiți pentru a acoperi cheltuielile excesive ale guvernului și salvarea corporațiilor private provin dintr-un impozit pe venit național, care a fost inventat de aceiași oameni care au fost în spatele creării Fed. Sunând ciudat ca politicienii de astăzi, Wilson a proclamat că guvernul său este „mai preocupat de drepturile omului decât de drepturile de proprietate”. Folosind această retorică ca o cortină de fum, Wilson a promovat o legislație mai „progresistă” decât orice administrație americană anterioară. El a creat Serviciul de Venituri Interne al Departamentului de Trezorerie pentru a impune un impozit pe venit gradual, Legea Federală a Împrumutului Agricol, care a creat douăsprezece bănci pentru fermieri și Comisia Federală de Comerț pentru a reglementa afacerile.

Pentru mulți oameni la acea vreme, toată această legislație părea necesară. Unii încă ar argumenta că poate este mai bine ca bancherii cunoscători să fie responsabili de masa monetară a națiunii noastre. La urma urmei, o publicație a Rezervei Federale din 1963 afirmă: „Funcția Rezervei Federale este de

a promova un flux de bani și credit care va facilita o creștere economică ordonată, un dolar stabil și un echilibru pe termen lung în plățile noastre internaționale”.

ÎNCERCĂRI DE AUDITARE FED DACĂ ADEVĂRATELE FUNCȚII ale Fed sunt de a proteja banii națiunii, atunci aceasta a eșuat lamentabil. În 2009, eșecul său a adus cereri pentru un audit al Fed și, eventual, pentru desființarea acestuia. Deoarece nu a fost permis niciun audit guvernamental al Fed de la înființarea acesteia, nu a existat nicio modalitate de a examina adevăratele cheltuieli de funcționare sau activități ale Fed.

Încă din 1975, avocatul consumatorilor Ralph Nader a întrebat: „Din moment ce alte departamente ale guvernului, inclusiv departamentele de Apărare și Trezorerie și alte agenții care reglementează băncile, au fost de multă vreme supuse auditului Oficiului General de Contabilitate (GAO) – brațul de investigații al Congresului – de ce a fost exclusă Rezerva Federală? servitori care timp de decenii au ținut astfel de chestiuni departe atât de public, cât și de Congres, pentru a-și păstra controlul neperturbat.”

Oricât de obscure sunt funcțiile Fed pentru cetățeanul obișnuit, potrivit lui Nader, deciziile și politicile sale „afectează nivelul inflației, șomajului, cumpărării de locuințe, creditului de consum și alte prețuri pe care trebuie să le suporte consumatorii și muncitorii. De asemenea, se adaugă cât de puține sau câte corporații financiare vor domina economia”. În ciuda sprijinului lui Nader, precum și a instituțiilor de economii și împrumut, a uniunilor de credit și a unor mici bancheri, un proiect de lege care să prevadă auditul anual al Congresului asupra gigantului

Sistem de Rezerve Federale nu a fost niciodată adoptat în anii 1970.

Nimic nu s-a schimbat mult mai mult de treizeci de ani mai târziu. Explicațiile care vin de pe internet despre modul în care funcționează Fed provin aproape întotdeauna din surse guvernamentale sau Fed. Cu toate acestea, eforturile au continuat să frâneze Fed. Pe site-ul pro-business Forbes.com, reprezentantul Texasului și concurentul campaniei prezidențiale Ron Paul a scris în mai 2009: „Una dintre erorile economiei moderne este ideea că este necesară o bancă centrală pentru a menține inflația la un nivel scăzut și pentru a promova creșterea economică. În realitate, politica monetară a băncii centrale este cea care provoacă inflație și deprimă creșterea economică. inițiate de băncile centrale.”

După ce a observat că economia se prăbușește, Paul a observat: „Primul pas necesar pentru restabilirea stabilității economice în această țară este să auditäm Fed-ul, să afli multitudinea de sectoare în care s-a implicat și, odată finalizat auditul, să analizăm rezultatele și să stabilească cum ar trebui frânată Fed-ul. Propunerile de a împinge Fed-ul înapoi în umbră sau de a-i oferi un rol de garant, chiar mai mare, ca garant al sistemului. sunt nocive.”

La 26 februarie 2009, Ron Paul a prezentat proiectul de lege HR 1207, care afirmă: „Discuția serioasă a propunerilor de supraveghere a Rezervei Federale este de mult așteptată. Am fost un susținător de multă vreme a unei supravegheri și audit mai eficiente a Fed... De la înființarea sa, Rezerva Federală a funcționat întotdeauna în umbră, fără a fi suficientă controlul acestei operațiuni. Intenționat să reducă susceptibilitatea Fed-ului la presiunile politice, realitatea este că Fed-ul acționează

ca un frâng pentru guvern. Ori de câte ori puneți la îndoială Fed-ul cu privire la puterea dolarului, ea vă va trimite trezoreriei, și invers, Rezerva Federală are, pe de o parte, multe dintre privilegiile agenților guvernamentale, păstrând, în același timp, beneficii de a fi libere de informații.

"Rezerva Federală poate încheia acorduri cu bănci centrale străine și guverne străine, iar GAO [Oficiul General de Responsabilitate al guvernului] i se interzice să auditeze sau chiar să vadă aceste acorduri. De ce ar trebui să li se permită unei agenții guvernamentale, a cărei forță de poliție are competențe federale de aplicare a legii și ale cărei bancnote au statut de curs legal în această țară, să i se permită să încheie acorduri cu instituții străine fără sute de miliarde de puteri străine? S-au anunțat și implementat schimburi valutare de dolari, negocierile Fed cu Banca Centrală Europeană, Banca Reglementelor Internaționale și alte instituții ar trebui să facă față unui control sporit, mai ales din cauza efectului lor semnificativ asupra politicii externe, dacă Departamentul de Stat ar fi capabil să facă acest lucru, ar fi caracterizat ca o agenție necinstită și ar fi pus la cale, iar dacă un individ privat ar putea evita acest lucru în temeiul procesului F Log.

"Mai important, facilitățile de finanțare ale Fed și acordurile sale cu Trezoreria ar trebui revizuite. Conturile de finanțare suplimentare ale Trezoreriei care finanțează facilitățile Fed permit Trezoreriei să canalizeze bani către Wall Street fără supraveghere GAO sau Congresului. Facilități de finanțare suplimentare, cum ar fi Facilitatea de credit pentru dealer primar și Facilitatea la termen, permit să mențină prețurile subvenționate și financiare artificiale. firmele financiare cu performanțe slabe.... Legea privind transparența Rezervei

Federale ar elimina restricțiile privind auditurile GAO ale Rezervei Federale și ar deschide operațiunile Fed pentru un control sporit.. Prin deschiderea tuturor operațiunilor Fed către un audit GAO și prin solicitarea ca un astfel de audit să fie finalizat până la sfârșitul anului 2010, Actul pentru transparența Rezervei Federale ar atinge transparența atât de necesară a Rezervei Federale."

Sondajele naționale au indicat un sprijin public profund și larg răspândit pentru auditul propus de Paul. Un sondaj Gallup de la jumătatea anului 2009 a arătat că doar 30% dintre cei chestionați credeau că Fed face o treabă bună. În plus, un sondaj Rasmussen a afirmat că 75% dintre respondenți au dorit ca Congresul să auditeze Fed. Luând în considerare aceste cifre ale sondajelor, adoptarea unei legislații pentru auditarea Fed-ului este un test de turnesol pentru a vedea cine deține mai multă putere în Statele Unite - oamenii sau interesele bancare.

Începând cu februarie 2010, încercarea lui Paul de a adopta o legislație pentru a audita Fed a câștigat 319 de co-sponsori în Cameră și 32 de sponsori în Senat, unde a fost cunoscut sub numele de Federal Reserve Sunshine Act din 2009 (S. 604). La începutul lui 2009, HR 1207 a fost înaintat Comisiei pentru Servicii Financiare a Camerei, prezidată de democratul din Massachusetts Barney Frank. Într-o scrisoare către un alegător, Frank a scris: „Sunt de acord cu orientarea generală a proiectului de lege [al lui Ron Paul]... Au existat deja unele progrese în creșterea transparenței Rezervei Federale și sunt de acord că mai sunt pași pe care îi putem face... Cred că Rezerva Federală își exercită recent această putere cu unele efecte bune, dar nu este o putere democratică care ar trebui să existe într-o întreagă putere într-o societate nealeasă".

Pe 6 iulie 2009, senatorul republican din Carolina de Sud, Jim DeMint, a încercat să modifice Legea privind creditele pentru ramura legislativă adăugând întregul text al proiectului de lege al lui Ron Paul, dar a fost oprit de senatorul democrat de rang înalt din Nebraska, Ben Nelson, care a spus că amendamentul a încălcat Regulamentul 16 al Senatului, care împiedică introducerea legislației într-un proiect de lege de credite. După ce DeMint a subliniat că alte audituri ale GAO din proiectul de lege privind creditele au încălcat Regula 16, vicepreședintele Joseph Biden, care este și președintele Senatului, a fost de acord, dar nu a luat nicio măsură, iar proiectul de lege a fost adoptat fără amendament. După două lecturi, S. 604 a fost înaintat Comisiei pentru Banca, Locuințe și Afaceri Urbane în martie 2009. La 19 noiembrie 2009, Comisia pentru Servicii Financiare a Camerei a aprobat un amendament la Legea pentru îmbunătățirea stabilității financiare din 2009 (HR 3996) care includea multe prevederi ale proiectului de lege a lui Paul, precum și a unor restricții de revizuire a auditului și a unor politici de revizuire a lui Paul, precum acorduri cu institutii straine. Acest amendament a fost opus de președintele Fed, Bernanke, de secretarul Trezoreriei Geithner și de alți oficiali ai administrației Obama. După alte modificări aduse amendamentului, inclusiv o prevedere care prevedea auditarea bilanţului Fed, dar nu a politicilor sale monetare, în decembrie, Legea pentru Îmbunătăţirea Stabilităţii Financiare a fost combinată cu mai multe alte proiecte de lege financiare pentru a forma Legea pentru Reforma şi Protecţia Consumatorului din 2009 – Legea pentru Îmbunătăţirea Stabilităţii Financiare din 2009 (HR 4173), care a fost adoptată cu votul 1122 în decembrie. Niciun republican nu a votat pentru proiectul de

lege, inclusiv Paul, care se pare că a văzut această manevră de combinare ca o încercare de a-și reduce propunerea inițială de audit.

Se pare că votul lui Paul s-a adresat în special celor care continuă să susțină o atitudine de refuz a Fed, cum ar fi editorialistul Forbes Thomas F. Cooley, profesorul de economie Paganelli-Bull și Richard R. West, decanul NYU Stern School of Business, care scrie o rubrică săptămânală pentru *Forbes .*

Într-o rubrica *Forbes din primăvara anului 2009* , Cooley a susținut că „este important să existe o bancă centrală independentă... O bancă centrală independentă se poate concentra pe politici monetare pe termen lung, adică politici care vizează o inflație scăzută și stabilă și un climat monetar care promovează creșterea economică pe termen lung. Ciclurile politice, din păcate, sunt considerabil mai scurte. Fără independență, ciclul politic ar supune, la rândul său, o presiune asupra băncii centrale. tendința inflaționistă a politicii monetare... politicienii dintr-o societate democratică sunt miopi, deoarece sunt motivați de nevoia de a câștiga următoarele alegeri. Acest lucru este confirmat de dovezile empirice.

Cooley a citat o declarație a lui Ron Paul potrivit căreia "auditarea Fed este doar primul pas către expunerea acestei creaturi învechite conduse de insider la forțele puternice ale concurenței pe piața liberă. Odată ce vor exista alternative viabile la dolarul fiat monopolist, Rezerva Federală va trebui să devină onestă și transparentă dacă dorește să rămână în afaceri". Ca răspuns la aceasta, Cooley a scris: "Genial! Evident, politica monetară este atât de simplă încât aleșii tăi se pot introduce prin cererea de transparență în decizii de

adevărată complexitate și subtilitate. De ce nu mă simt liniștit?"

El a adăugat: "Orice amenință independența Fed amenință viabilitatea pe termen lung a politicii monetare. Este cu adevărat important ca rolul extins al Fed-ului în criza actuală să nu amenințe această viabilitate". Dar o astfel de viabilitate include secretul și aroganța?

FED AROGANTE

AROGANȚA Fed-ului de astăzi este de așa natură încât membrii consiliului său refuză chiar să dezvăluie ce au făcut cu bogăția acestei națiuni.

Sumele de bogăție implicate sunt uluitoare, atât în pierderi, salvari, cât și în fonduri nereprezentate. La mijlocul lui mai 2009, inspectorul general al Rezervei Federale Elizabeth A. Coleman a uluit un grup al Congresului verificând că biroul ei nu putea contabiliza tranzacții în afara bilanțului în valoare de 9 trilioane de dolari efectuate de Fed între septembrie 2008 și mai 2009. „De fapt, efectuăm o analiză la nivel destul de înalt a diferitelor facilități colective”, a spus ea. Ea a adăugat că nu poate oferi nicio informație cu privire la aceste investigații și că nu are nicio autoritate să analizeze practicile Fed, ci doar să supravegheze consiliul guvernatorilor Rezervei Federale. Incapacitatea ei de a răspunde la întrebări cu privire la fondurile lipsă ale contribuabililor l-a determinat pe reprezentantul democrat din Florida, Alan Grayson, să afirme: „Sunt șocat să aflu că nimeni de la Rezerva Federală, inclusiv inspectorul general, ține evidența asta”.

Se pare că nici măcar președintele Fed nu era cu ochii pe magazin. Pe 21 iulie 2009, Grayson l-a confruntat pe președintele Fed, Ben Bernanke, cu privire la locul a peste o jumătate de trilion de dolari pe care Fed le-a făcut ca swap de credit cu bănci străine. Răspunsul lui Bernanke: „Nu știu”.

Mulți americani au văzut nesăbuința economică a Fed ca fiind nimic mai puțin decât o încercare a factorilor de reglementare financiară de a încălca regulile pentru ei înșiși și pentru prietenii lor, pentru a privatiza profiturile și a socializa pierderile. De asemenea, americanii au fost îngrijorați de marea putere a Federal Reserve System asupra politicii monetare americane. În ciuda acestui

îngrijorarea și, în ciuda dorinței sale de a vedea Fed-ul auditat, Barney Frank, președintele Comitetului pentru Servicii Financiare și alții din Congres au sugerat ca Fed să supravegheze întregul sistem monetar al SUA. O serie de analiști financiari nu au fost de acord. „Am îngrijorări intense cu Fed ca organism de reglementare”, a spus economistul William K. Black. „Autoritățile de reglementare ale Fed nu au putere în cadrul instituției, iar instituția este în mod inerent ostilă acțiunilor de reglementare viguroase împotriva marilor bănci.” Conrad DeQuadros, un fost economist la gigantul de investiții Bear Stearns, a fost de acord cu punctul lui Black, scriind: „Au existat, evident, unele defecțiuni semnificative [la Fed]... așa că extinderea autorității lor de reglementare nu este cu adevărat ceea ce are nevoie sistemul.” Agenția de presă Reuters a dat criticile economiștilor obișnuit, afirmând într-un articol din aprilie 2009: „Cu toate acestea, având în vedere opacitatea instituției și eșecul ei de a preveni criza financiară actuală, criticii spun că țara nu ar fi bine servită dacă banca centrală ar fi unsa ca un

supra-regulator atotputernic”.

„Opacitatea” este o subestimare.

În noiembrie 2008, rețeaua mondială de informații financiare Bloomberg a intentat un proces împotriva Fed în temeiul Legii privind libertatea de informare, după ce banca centrală a refuzat să dezvăluie detalii referitoare la unsprezece programe de creditare create de Fed care au plătit mai mult de 2 trilioane de dolari în banii contribuabililor din SUA. Nu numai că oficialii Fed au refuzat să spună cine a primit această sumă uluitoare de bani, dar nici nu au detaliat ce active acceptase Fed ca garanție. Bloomberg LP, deținută în majoritate de primarul New York-ului, Michael Bloomberg, a dat în judecată în numele unității sale Bloomberg News.

Fed a răspuns lui Bloomberg reiterând statutul său neguvernamental și susținând că, deși a găsit 231 de pagini de înregistrări despre tranzacții, i s-a permis să rețină informații precum secretele comerciale și informațiile comerciale. Oficialii Fed au susținut în continuare că Statele Unite se confruntă cu „o criză fără precedent” în care „pierderea încrederii în și între instituțiile financiare poate avea loc cu o viteză fulgerătoare și cu efecte devastatoare”.

Procesul Bloomberg FOIA a susținut că a ști ce garanții au fost primite în schimbul banilor publici este „esențială pentru înțelegerea și evaluarea răspunsului guvernului la cea mai cataclismică criză financiară din America de la Marea Depresiune”. Cu toate acestea, într-un răspuns prin e-mail către Bloomberg News, Jennifer J. Johnson, secretarul consiliului de guvernare al Fed, a scris: „În judecata sa considerată și având în vedere circumstanțele actuale, ar fi un pas periculos să eliberăm aceste informații altfel confidențiale”.

Diverse tăgăduiri de pe internet au sugerat că tactica „nu ne întârzia cu întrebări sau întreaga economie se va prăbuși” a fost folosită prea frecvent pentru a bloca sau a preveni controlul public al abaterilor financiare. „Dacă ne-ar spune ce au deținut, am ști potențialele pierderi pe care le poate suporta guvernul și asta nu vor să știm”, a explicat Carlos Mendez, director general senior la casa globală de investiții private ICP Capital LLC din New York.

La sfârșitul lunii august 2009, judecătorul șef al districtului din Manhattan, Loretta Preska, a respins argumentul Fed privind confidențialitatea și a ordonat băncii centrale să dezvăluie detalii despre împrumuturile de urgență. Reprezentantul republican din New Jersey, Scott Garrett, a scris că decizia lui Preska a fost „o veste izbitor de bună... Aceasta este ceea ce poporul american a cerut”. Dar, pentru că decizia judecătorului Preska este de așteptat să fie atacată de Fed, există acum mai multe motive pentru ca banca centrală să fie auditată. Poate că motivul pentru care mai mulți americani nu sunt supărați de nedreptățile financiare de astăzi are ceva de-a face cu ceea ce ingeră.

HRANĂ ȘI APA DEBILITARE

> *Chimiștii germani [nazisti] au elaborat un plan de control în masă foarte ingenios și de anvergură, care a fost supus și adoptat de către Statul Major German. Acest plan a fost de a controla populația oricărei zone*

date prin medicația în masă a rezervelor de apă potabilă.. .motivul real din spatele fluorizării apei este să nu beneficieze dinții copiilor.. Scopul real din spatele fluorizării apei este reducerea rezistenței maselor la dominație și control și pierderea libertății.

-CHARLES ELIOT PERKINS,

Chimist american trimis să reconstruiască IG Farben
Imperiul Chimic După Al Doilea Război Mondial

Este atât paradoxal, cât și extrem de ironic faptul că publicul american are mai mult acces nelimitat la alimente sănătoase decât orice populație din istoria omenirii (mult după al Doilea Război Mondial, o banană a fost considerată o delicatesă costisitoare în Anglia), totuși americanii sunt în medie nesănătoși, obezi și supramedicați.

Mulți nutriționiști cred că problema constă nu numai în cantitatea de alimente consumate, ci și în calitate.

Mâncare proastă și alegeri inteligente

PÂNĂ ÎN 2010, industria ALIMENTARĂ a încercat să-și întărească responsabilitatea cu un nou program de etichetare nutrițională, numit Smart Choices. Potrivit industriei alimentare, programul a fost conceput astfel încât „cumpărătorii [s-ar putea] face alegeri mai inteligente de alimente și băuturi în cadrul categoriilor de produse din fiecare culoar al supermarketurilor”. Site-ul web Smart Choices a spus că programul a fost „motivat

de nevoia unui program unic, de încredere și fiabil de etichetare nutrițională în fața ambalajului, pe care producătorii de alimente și comercianții cu amănuntul din SUA l-ar putea adopta în mod voluntar pentru a ajuta consumatorii să facă alegeri mai inteligente pentru alimente și băuturi”.

Potrivit site-ului web al programului, „Pentru a se califica pentru programul Smart Choices, un produs trebuie să îndeplinească un set cuprinzător de criterii de nutriție bazate pe Ghidurile dietetice pentru americani și alte surse de știință a nutriției și ghiduri dietetice autorizate. Programul Smart Choices acoperă alimente și băuturi în 19 categorii de produse distincte, inclusiv cereale, carne, fructe, legume, lactate și gustări similare, pentru a permite compararea produselor similare și gustărilor.

Criticii, cum ar fi cronicarul sindicalizat și fostul comisar agricol din Texas, Jim Hightower, susțin că programul este nimic mai puțin decât o înșelătorie a industriei, creată și plătită de ținute precum Coca-Cola, ConAgra, General Mills, Kellogg's, Kraft și PepsiCo.

„În cadrul acestui program la îndemână pentru consumatori, sute de produse alimentare aprobate din supermarketul dumneavoastră primesc o bifă verde, îndrăzneață, imprimată chiar pe partea din față a pachetului, împreună cu fraza liniștitoare, „Alegeri inteligente”. Nu este nevoie să citiți acele liste plictisitoare de ingrediente de pe spate, pentru că bifa verde simplă este de acum înainte garanția dvs. de deliciu nutrițional, de exemplu, o veți găsi pe articole precum Froot Loops și batoane Fudgesicle”, a spus Hightower. "Dar chiar și după standardele industriei, asta este o prostie. Adică, haide, Froot Loops? O porție din aceste lucruri este 41 la sută zahăr.

Aceasta este o doză mai mare decât dacă ai hrăni copiii cu prăjituri la micul dejun. Uau, vorbește despre stabilirea unui standard scăzut pentru calitatea nutrițională! Într-adevăr, producătorii de alimente pot pune o palmă pe un produs cu vitamina C, chiar dacă etichetează un produs cu vitamina C, chiar dacă etichetarea acestuia conține doar vitamina C. cofeina, zaharina și aditivii chimici despre care se știe că provoacă cancer și alte boli.

Afaceri înșelătoare sau doar perspicace? Și alții se descurcă mai bine sau mai rău pentru a mânca alimente nenutritive? Un număr recent al revistei *Cancer Causes & Control* a raportat că un studiu din 1996-2003 al comunității Amish din Ohio a arătat o incidență semnificativ mai scăzută a cancerului. Amish, cunoscuți pentru căruțele lor trase de cai și pentru dietele lor simple, sunt mult mai sănătoși decât restul populației americane.

O dietă inadecvată diminuează capacitatea organismului de a lupta împotriva bolilor și duce la boli persistente și chiar la moarte. Acest lucru joacă bine în schema globaliştilor de a reduce populaţia umană, după cum se va vedea. Și controlează industria alimentară corporativă împreună cu mass-media.

PRETENȚII ȘI RECHEMINERI FALSE

Uneori, chiar și prezentarea standard de marketing a UNUI PRODUCĂTOR duce la acțiuni în justiție. La începutul anului 2009, Compania Coca-Cola a fost notificată cu privire la un proces colectiv intentat de Centrul pentru Știință în Interes Public (CSPI) care susținea că compania a făcut afirmații

înșelătoare și nefondate cu privire la linia sa de băuturi VitaminWater. „Coca-Cola comercializează VitaminWater ca o alternativă sănătoasă la sifon, etichetând diversele sale arome cu cuvinte populare pentru sănătate precum „apărare”, „salvare”, „energie” și „rezistență””, a declarat un comunicat de presă al CSPI, care a subliniat că compania face o gamă largă de afirmații dramatice, inclusiv că băuturile sale reduc în mod diferit riscul de boli cronice, promovează riscul de boli cronice, promovează în mod optim riscul de boli cronice, promovează bolile cronice functie imunitara. Cu toate acestea, nutriționiștii CSPI susțin că cele 33 de grame de zahăr din fiecare sticlă de VitaminWater contribuie la promovarea obezității, diabetului și a altor probleme de sănătate mai mult decât fac vitaminele din băuturi pentru a obține beneficiile afișate pe sticle.

CSPI a criticat, de asemenea, MillerCoors, în urma unei înțelegeri anterioare cu concurentul Anheuser-Busch, cu privire la publicitatea pentru noile băuturi direcționate către piața de tineri. CSPI a descris MillerCoors's Sparks drept „o băutură energizantă alcoolică care conținea aditivi stimulanți care nu sunt aprobați pentru utilizare în băuturi alcoolice, inclusiv cofeină, taurină, ginseng și guarana”. Adesea numită „alcospeed”, Sparks conține mai mult alcool decât bere, potrivit CSPI, care a adăugat: „Niciun studiu nu susține siguranța consumului acelor stimulente și alcool împreună, dar noile cercetări indică faptul că tinerii consumatori de acest tip de băuturi sunt mai predispuși să bea excesiv, să se rănească, să circule cu un șofer în stare de ebrietate sau să fie profitați de băuturi alcoolice convenționale.” În urma unui acord cu treisprezece procurori generali de stat, MillerCoors a fost de acord să elimine stimulentele din Sparks.

Mulți oameni încă simt că alimentele pe care le prepară dintr-un supermarket sau dintr-un băcănie local trebuie să fie sigure. La urma urmei, guvernul federal nu asigură că este sigur?

În 1993, peste cinci sute de oameni s-au îmbolnăvit și patru au murit în nord-vest din cauza *E. coli* 0157:H7, numită apoi „boala hamburgerului", deoarece a fost găsită în carnea de vită insuficient gătită. Cu toate acestea, acest agent patogen special a fost găsit în alte alimente, inclusiv salam, salată verde, cidru de mere și chiar lapte crud și acesta, precum și bacterii infecțioase similare, pot supraviețui și chiar să se înmulțească la temperaturile frigiderului. A rezultat un protest public, Departamentul Agriculturii din SUA (USDA) emitând regulile sale „Reducerea agenților patogeni: Analiza pericolelor și punctele critice de control" (HACCP) în 1996. În conformitate cu aceste reglementări, industriei alimentare a primit responsabilitatea de a asigura siguranța produselor sale. Guvernul a trebuit doar să verifice acest lucru.

În 2008-2009, o mare varietate de produse alimentare au fost rechemate pentru o potențială contaminare *cu Salmonella* *.* Aceste retrageri au inclus totul, de la gustări, prăjituri, bomboane, fructe de mare și dips până la legume, fructe, ouă, carne, formulă pentru sugari și apă de gură. O listă extinsă a produselor rechemate este disponibilă la http://www.recalls.org/food.html .

Mâncatul pe fugă poate ajuta la explicarea creșterii în ambele cazuri și a îngrijorării cu privire la alimentele contaminate sau nesigure. În Statele Unite, doi din trei oameni și-au luat masa principală departe de casă cel puțin o dată pe

săptămână în 1998. Potrivit unui studiu din 1997 intitulat „Impact of Changing Consumer Lifestyles on the Emergence/Reemergence of Food-borne Pathogens”, un consumator obișnuit de peste opt ani a mâncat mâncare departe de casă de cel puțin patru ori pe săptămână. De asemenea, a raportat că jumătate din fiecare dolar alimentar cheltuit de americani a mers pentru mâncare preparată în afara casei.

Dependența tot mai mare a națiunii de mâncarea preparată înseamnă că, până în momentul în care consumatorii mănâncă mâncarea, aceasta a fost transportată de mai multe ori, gătită și răcită și atinsă de mulți oameni diferiți. Fiecare pas în procesare ar putea crește riscul de agenți patogeni.

Deși odinioară alimentele erau cultivate și distribuite la nivel local în America, astăzi marile corporații produc alimente în facilități centralizate și expediază la nivel național și internațional, ceea ce înseamnă că o greșeală de procesare va fi resimțită la nivel național sau în întreaga lume în loc de doar local. Temperaturile de păstrare necorespunzătoare, gătitul inadecvat, echipamentul contaminat, alimentele din surse nesigure și igiena personală deficitară de către ambalatori pot duce la boli de origine alimentară. Potrivit Answers.com, în 1998, Sara Lee și-a amintit treizeci și cinci de milioane de lire sterline de hot dog și carne de prânz din cauza prezenței *Listeriei.* „Aceasta este contaminarea alimentelor la o scară fără precedent cu o generație în urmă”, a declarat site-ul. Este suficient pentru a face chiar și un lacom să se gândească de două ori la mâncarea pe care o mănâncă.

CREȘTEREA HORMONILOR

Recent, culturile ALIMENTARE MODIFICATE GENETIC care folosesc hormoni de creștere au fost supuse unui control din ce în ce mai mare pentru a cauza nereguli de sănătate. Monsanto a sintetizat pentru prima dată hormonul în cantități mari în 1994, utilizând tehnologia ADN-ului recombinant. Acum bovinelor li se administrează în mod obișnuit hormoni de creștere pentru a le face să câștige în greutate mai repede, reducând astfel atât timpul, cât și hrana necesare înainte de sacrificare. Reglarea acestor hormoni nu este posibilă deoarece este imposibil să se facă diferența dintre hormonii adăugați și cei produși de propriul organism al animalului.

De la introducerea hormonilor de creștere artificiali, mai multe rapoarte au arătat că băieților le crește părul pubian, iar fetele dezvoltă sânii la vârste mai mici decât în trecut. Potrivit jurnalului oficial al Academiei Americane de Pediatrie, studiile din Statele Unite au arătat un debut mai devreme a pubertății în ultimele decenii și există dovezi că debutul pubertății se schimbă, posibil legat de expunerea mediului la substanțe chimice perturbatoare endocrine care imită estrogenul din organism. Semnalele hormonale din creier sunt cele care declanșează debutul pubertății.

Unii experți susțin că o astfel de pubertate prematură este doar rezultatul cosmeticelor și al dorinței copiilor de a emula celebritățile preferate. Cu toate acestea, acest lucru nu explică de ce pubertatea prematură a fost observată în Statele Unite și nu în Europa, conform unui studiu din mai 2009 citat în *New York Times,* care a adăugat: „Această discrepanță a condus la

speculații că schimbările observate în Statele Unite se pot datora într-adevăr diferențelor în metodele de colectare a datelor între studiile la scară largă și schimbările demografice etnice din acea țară”. Dar o astfel de raționalizare nu menționează hormonii de creștere. A scăpat din atenția acestor cercetători utilizarea hormonilor de creștere la bovinele producătoare de carne de vită și lapte? Dacă hormonii vor crește creșterea la vaci, cu siguranță trebuie să promoveze creșterea accelerată la oameni.

Într-un raport recent bazat pe un studiu de cincisprezece ani asupra fetelor tinere din Danemarca, cercetătorii au stabilit că vârsta medie de dezvoltare a sânilor a început cu un an întreg mai devreme în comparație cu fetele studiate la începutul anilor 1990. Acest lucru poate însemna că, pe măsură ce utilizarea hormonilor de creștere se răspândește, crește și maturizarea accelerată a tinerilor.

Aceasta nu poate fi doar o altă teorie a conspirației, deoarece, potrivit *New York Times,* „Studiile au documentat că o serie de substanțe chimice, cum ar fi bisfenol-A, utilizate pentru a face recipiente din plastic dur, pot acționa ca perturbatori endocrini și au efecte estrogenice asupra organismului”.

Au fost efectuate puține studii epidemiologice mari pentru a determina dacă pubertatea timpurie este asociată cu alimente tratate cu hormon de creștere, iar unele care au fost, cum ar fi un studiu al hormonului de creștere recombinant bovin (rbGH), au fost făcute de producător. Deci nu a fost stabilită o legătură clară între substanțele chimice cu efecte estrogenice și pubertatea prematură. Amintește de modul în care industria

țigărilor s-a luptat cândva cu studiile de sănătate asupra pericolelor fumatului.

Preocupările cu privire la siguranța alimentelor pot fi datate din 1902, când chimiștii USDA au descoperit că conservanții alimentari conțineau substanțe chimice nocive, o descoperire care s-a adăugat la îngrijorarea tot mai mare a publicului. În 1906, Legea pentru alimente și medicamente pure și Legea federală de inspecție a cărnii au fost adoptate într-un efort de a asigura publicul că guvernul încearcă să le protejeze de alimentele și medicamentele impure. Dar apoi, în 1933, Arthur Kallet și FJ Schlink au publicat *100.000.000 de cobai: Pericole în alimente, medicamente și cosmetice de zi cu zi,* o carte populară care atacă Legea privind alimentele și medicamentele din 1906 și afirmă că guvernul federal era incapabil să protejeze publicul de alimente și droguri nesigure și din cauza legilor ineficiente. Autorii au declarat că cartea lor a fost „scrisă în interesul consumatorului, care încă nu realizează că este folosit ca cobai...”.

Remarcând legăturile strânse dintre guvern și corporațiile gigantice care produc atât alimentele, cât și medicamentele națiunii, ei au prevăzut că „Dacă otrava este de așa natură încât acționează lent și insidios, poate pe o perioadă lungă de ani. extrase și alte o sută de milioane sunt disponibile pentru teste ulterioare.”

ascensiunea FDA

DATORITĂ POPULARITĂȚII cărții lui Kallet și Schlink, precum și a avertizorilor federali care au vorbit public, mass-media care

avea tendința de a fi alături de corporații a fost ocolită, ceea ce a dus la cererea de a se lua măsuri pentru a proteja consumul de alimente și droguri. Rezultatul a fost adoptarea Legii federale pentru alimente, medicamente și produse cosmetice (FDCA) din 1938. Astăzi, acest act este considerat baza reglementării guvernamentale privind alimentele și medicamentele. A fost menit să fie pus în aplicare de Administrația pentru Alimente și Medicamente, care a fost creată în 1927, când oficiile federale existente au fost combinate. FDCA a extins definiția contaminării pentru a include bacterii sau substanțe chimice dăunătoare și a permis FDA să inspecteze instalațiile de producție și procesare a alimentelor și să monitorizeze medicamentele pentru animale, furajele și dispozitivele veterinare. Actul a impus, de asemenea, să fie enumerate pe etichete ingredientele alimentelor nestandard, a interzis vânzarea alimentelor preparate în condiții insalubre și a autorizat standarde obligatorii pentru alimente, cum ar fi stabilirea cantității permise de fecale de șobolan în produsele alimentare.

Unii au susținut că o astfel de legislație nu este suficientă. Potrivit unei petiții cetățenești adresate USDA, depusă de Comitetul Medicilor pentru Medicină Responsabilă în 2001, „[R]avalența bolilor transmise prin alimente în această țară cauzate de consumul de carne și păsări contaminate cu fecale rămâne uimitor de mare, oferind dovezi clare că metodele și reglementările actuale de inspecție sunt insuficiente și greșite direcționate.” Petiția susținea că politicile actuale de inspecție se referă numai la fecalele care sunt vizibile cu ochiul liber și nu protejează consumatorii de particulele nevăzute.

Alte promisiuni de protecție publică au venit în august 1996

odată cu adoptarea Legii pentru protecția calității alimentelor (FQPA), care a permis Agenției pentru Protecția Mediului (EPA) să reglementeze pesticidele utilizate în producția de alimente. Cu toate acestea, FQPA a eliminat, de asemenea, clauza Delaney din 1958 din legea din 1938 care interzicea chiar și cantități mici de orice substanță care cauzează cancer adăugată la produsele alimentare. Clauza Delaney, un amendament numit după congresmanul democrat de la New York James Delaney, a stabilit un standard de risc fix de „risc zero de cancer” pentru reziduurile de pesticide din alimente, în timp ce FQPA a atenuat acest lucru la o simplă „certitudine rezonabilă că nu va rezulta nici un rău” din orice tip de expunere, inclusiv apă potabilă. Unii au văzut mâna globaliştilor corporativi în această mişcare de a reduce protecţia publică.

O metodă de a proteja interesele corporative este de a ocupa posturile guvernamentale cu persoane conectate de ambele părți. Un prim exemplu al ușii rotative dintre reglementările guvernamentale și produsele alimentare corporative este Michael Taylor, care a fost numit noul comisar adjunct pentru alimente al președintelui Obama la FDA la începutul anului 2010.

Proaspăt ieșit din facultatea de drept în 1976, Taylor și-a început cariera ca avocat al personalului FDA. Apoi s-a mutat la firma de avocatură King & Spaulding, care reprezenta Monsanto în timp ce dezvolta hormonul de creștere a bovinelor (BGH) modificat genetic. Revenit la FDA în 1991 ca comisar adjunct pentru politici, Taylor, în timp ce instituia măsuri mai dure de combatere a contaminării pentru alimente, a susținut decizia FDA de a aproba hormonul de creștere a bovinelor Monsanto. El a fost, de asemenea, parțial responsabil pentru o

politică controversată care permite ca laptele de la vacile tratate cu BGH să nu fie etichetat ca atare. Taylor s-a mutat apoi la Departamentul Agriculturii din SUA în 1994 pentru a-și supraveghea programul de siguranță alimentară, înainte de a reveni să lucreze pentru Monsanto ca vicepreședinte pentru politici publice. După un timp la Universitatea George Washington, în iulie 2009, Taylor a devenit consilier al comisarului FDA.

ALIMENTE MODIFICATE GENETIC

O altă preocupare a publicului a fost legată de organismele netradiționale modificate genetic (OMG) din alimente. Astfel de organisme și-au modificat genele de către oamenii de știință într-un laborator pentru a ajuta cultura să reziste buruienilor, insectelor și bolilor; crește substanțele nutritive ale acesteia; sau prelungește durata de valabilitate a acestuia.

Începând cu 2006, peste 1200 de procese au fost intentate împotriva Bayer CropScience AG, pretinzând daune cauzate de semințele de orez modificate genetic (MG) ale companiei. Deși orezul nu a fost aprobat pentru consumul uman, Bayer – împreună cu Universitatea de Stat din Louisiana – au testat orezul pentru rezistența la erbicidul Liberty al companiei. Fermierii din cinci state au susținut că orezul modificat a scăpat și a contaminat proviziile comerciale de orez în peste 30 la sută din zonele de orez din America. Când USDA a anunțat că au fost găsite urme de orez MG în stocurile de orez cu bob lung din SUA, a existat o scădere cu 14% a contractelor futures pe orez, ceea ce a însemnat prețuri mai mici plătite pentru recolte.

Producătorii au susținut că acest lucru i-a costat 150 de milioane de dolari.

„Bayer nu a ținut evidența semințelor modificate genetic”, au susținut avocații cultivatorilor de orez. "Acesta este un organism viu, în creștere. De aceea trebuie să fii atât de atent."

Dar un punct focal major de îngrijorare în dezbaterea privind OMG-urile este Monsanto. Cu sediul central în Creve Coeur, Missouri, această corporație multinațională de biotehnologie agricolă este principalul producător mondial de semințe modificate genetic, precum și de pesticide. În 2005, Monsanto a ajuns în alte domenii ale alimentației. Compania a solicitat două brevete la Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale (OMPI) din Geneva pentru deținerea exclusivă a porcilor modificați genetic.

„Dacă aceste brevete sunt acordate, Monsanto poate împiedica legal crescătorii și fermierii să crească porci ale căror caracteristici sunt descrise în revendicările de brevet sau îi poate obliga să plătească redevențe”, a avertizat cercetătorul Greenpeace Christoph Then. „Este un prim pas către același tip de control corporativ al unei linii de animale pe care Monsanto îl urmărește agresiv cu diverse linii de cereale și legume.”

O anumită seamă de minte a fost adusă acestei probleme pe 29 martie 2010, când judecătorul de la tribunalul districtual din SUA, Robert W. Sweet, a anulat două brevete pe gene umane care fuseseră legate de cancerul ovarian și de sân. Această decizie a generat un fior în corporațiile de miliarde de dolari care astăzi revendică drepturi de brevet pentru aproximativ 20% din genele umane. Decizia de 152 de pagini a

judecătorului Sweet, care implică brevete genetice ale companiei Myriad Genetics, a declarat că brevetele au fost „acordate necorespunzător”, deoarece implicau o „lege a naturii”. El a fost de acord cu oponenții patentelor genetice, care au susținut că ideea că izolarea unei gene a făcut-o brevetabilă este doar „un „truc de avocat” care eludează interdicția privind brevetarea directă a ADN-ului în corpurile noastre, dar care, în practică, ajunge la același rezultat”.

Unii cercetători văd Monsanto ca încercând să dicteze ce vor cultiva fermierii și ce vor mânca consumatorii. Gigantul agricol produce semințe patentate (numite semințe „Terminator”) concepute pentru a nu se reproduce, ceea ce înseamnă că fermierii vor trebui să cumpere în fiecare an mai multe semințe Monsanto. Mai multe cauze recente în instanță au implicat avocații Monsanto care dădeau în judecată fermierii care ilegal, sau chiar fără să știe, datorită vântului, au ajuns cu culturile patentate de Monsanto să crească în câmpurile lor. O astfel de activitate a făcut din Monsanto o țintă principală pentru activiștii antiglobalizare și de mediu.

Interesul pentru modificarea materialului genetic a crescut după ce a fost lansat un raport din martie 2009 care a afirmat că fermierii din Africa de Sud au pierdut milioane de dolari atunci când optzeci și două de mii de hectare de porumb MG Monsanto nu au reușit să producă aproape deloc semințe. Deși producătorul, Monsanto, a oferit compensații pentru pierderi, Mariam Mayet, directorul Centrului Africa pentru Biosecuritate din Johannesburg, a cerut interzicerea imediată a tuturor alimentelor modificate genetic și o anchetă guvernamentală.

Dar cel puțin în acest caz s-au pierdut doar recolte. În cursul anului 2008, în India a avut loc o epidemie subraportată, când

mii de fermieri disperați s-au sinucis când nu puteau scăpa de datorii. În timp ce Monsanto a susținut că bumbacul lor rezistent la gărgăriță va produce recolte mai mari, nu a menționat că ar avea nevoie de mult mai multă apă, un ingredient insuficient. În 2003, peste șaptesprezece mii de fermieri indieni s-au sinucis. Numerele au crescut pur și simplu de atunci, creând atât mister, cât și controverse. Deși sinuciderile au fost cauzate în principal de faliment, mulți cred că aceste falimente au venit în parte ca urmare a promovării semințelor GM Monsanto.

Deși epidemia de sinucidere pare complexă pentru cei care o studiază, a existat din ce în ce mai mult control îndreptat asupra rolului Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și al firmei biochimice Monsanto. În mod curios, sinuciderile au început în jurul anului 1998, în același an în care OMC a permis unor giganți corporativi precum Monsanto să intre pe piața de semințe din India. Culturile modificate genetic neregenerabile au înlocuit curând sistemul de agricultură autosustenabil pe care India îl folosea de mii de ani. Fermierii au fost obligați să cumpere nu numai semințe modificate genetic, ci și pesticide chimice produse de Monsanto pentru acele culturi.

Potrivit Jessica Long de la Centrul nonprofit de Cercetare a Globalizării din Montreal, "Șaptezeci și cinci la sută din terenul cultivabil indian există în zone uscate. Orezul neMG utilizează 3.000 de litri de apă pentru a produce un kilogram, în timp ce orezul hibrid neregenerabil necesită 5.000 de litri pe kilogram!... India, interzicând vânzările de soiuri de bumbac *[Bacillus thuringiensis,* o bacterie folosită ca pesticid] de către Monsanto."

Datorită controversei în curs cu privire la utilizarea

semințelor modificate genetic, în 2008, guvernul indian a forțat Monsanto să reducă redevențele primite de la semințele sale brevetate.

"Disparența economică a fermierilor indieni crește doar pe măsură ce încearcă să țină pasul cu cele mai mici prețuri de import. Se estimează că pierd 26 de miliarde de dolari anual", a declarat Long. "În timp ce 90 la sută din împrumuturile agricole provin de la creditori de bani, acestea sunt percepute oriunde între 36-50 la sută dobândă, plasându-le într-un mod ciclic de sărăcie. Cu siguranță sărăcia singură nu poate fi responsabilă pentru cantități atât de masive de vărsare de sânge! La urma urmei, sărăcia a existat întotdeauna, deci ce este cu condițiile actuale care au dus la toate aceste sinucideri în fermă? martiri pentru țăranii de pretutindeni”.

Oficialii Monsanto au negat că firma lor s-a aflat în spatele morților, explicând pe site-ul companiei: „Realitatea este că fenomenele tragice ale sinuciderilor fermierilor din India au început cu mult înainte de introducerea Bollgard [erbicidul Monsanto] în 2002. Sinuciderea fermierilor are numeroase cauze, majoritatea experților fiind de acord că îndatorarea este unul dintre factorii principali care se confruntă cu fermierii care se confruntă deseori cu care se confruntă imposibilitatea de a rambursa. vezi sinuciderea ca singura soluție.” Deși falimentul a fost cauza evidentă a majorității sinuciderilor din India, mulți au dat vina pe culturile modificate genetic ale Monsanto, care necesitau mai multă apă decât culturile tradiționale, precum și pe erbicidele Monsanto pentru pierderile fermierilor.

"Prin revendicarea drepturilor de monopol global de brevet de-a lungul întregului lanț alimentar, Monsanto încearcă să facă fermierii și producătorii de alimente și, în cele din urmă,

consumatorii, complet dependenți și dependenți de o singură entitate corporativă pentru o nevoie umană de bază. Este aceeași dependență pe care țăranii ruși au avut-o de guvernul sovietic după revoluția rusă. Aceeași dependență pe care țăranii francezi au avut-o de aprovizionarea globală cu hrana în perioada feudalului mediu. o singură corporație ar fi fără precedent în istoria umanității", a avertizat Brian Thomas Fitzgerald de la Greenpeace.

În ianuarie 2010, un studiu publicat în *Jurnalul Internațional de Științe Biologice* a raportat că cercetătorii, după ce au analizat efectele alimentelor modificate genetic asupra sănătății mamiferelor, au legat porumbul MG de la Monsanto de afectarea rinichilor și ficatului la șobolani. Oficialii Monsanto s-au grăbit să afirme că cercetarea s-a „bazat pe metode și raționamente analitice greșite și nu pun sub semnul întrebării rezultatele privind siguranța acestor produse". Cu toate acestea, autorul studiului, Gilles-Eric Séralini, a răspuns: "Studiul nostru contrazice concluziile Monsanto, deoarece Monsanto neglijează în mod sistematic efectele semnificative asupra sănătății la mamifere, care sunt diferite la masculi și femele care consumă OMG-uri, sau nu sunt proporționale cu doza. Aceasta este o greșeală foarte gravă, dramatică pentru sănătatea publică. Aceasta este concluzia majoră dezvăluită doar de munca noastră atentă restatistică Monantoana. date."

Conștientizarea cu privire la OMG-urile din alimente poate fi urmărită încă din 2002. Deși FDA, EPA și USDA au afirmat cu toții că cercetările lor nu arată că alimentele OMG-uri nu prezintă riscuri pe termen lung pentru sănătate, dr. Stanley Ewen, histopatolog consultant la Aberdeen Royal Infirmary și

unul dintre cei mai importanți experți din Scoția în bolile tisulare, ar putea raporta că un GM ar putea transmite un raport guvernamental în bolile de sănătate. provoca cancer. Într-un raport către un comitet guvernamental de sănătate, Ewen și-a exprimat „marea îngrijorare” cu privire la utilizarea virusului mozaicului conopidă ca „promotor” în alimentele modificate genetic, care ar putea crește riscul de cancer de stomac și de colon. Ewen a scris că virusul infecțios este folosit ca un mic motor pentru a determina genele implantate să se exprime și ar putea încuraja creșterea polipilor în stomac sau colon. "Cu cât polipii cresc mai repede și mai mari, cu atât sunt mai probabil ca aceștia să fie maligni", a scris el, adăugând: "Este posibil ca laptele de vacă să conțină derivați modificați genetic care pot fi ingerați direct de oameni sub formă de lapte sau brânză. Chiar și o friptură groasă, ușor gătită, ar putea conține material modificat genetic activ."

Cancerul a fost doar unul dintre cele cincizeci de efecte nocive ale alimentelor modificate genetic și ale hormonilor de creștere enumerate într-un articol de cercetare al nutriționistului Nathan Batalion, care includea un avertisment din partea profesorului de biologie de la Harvard, dr. George Wald, laureat al Premiului Nobel pentru Medicină.

"Moralitatea noastră până acum a fost să mergem înainte fără restricții pentru a învăța tot ce putem despre natură. Restructurarea naturii nu a făcut parte din târg. Această direcție poate fi nu numai neînțeleaptă, ci și periculoasă. În mod potențial, ar putea genera noi boli ale animalelor și plantelor, noi surse de cancer, noi epidemii ", a declarat Wald.

Hormonul de creștere IGF-1 de la Monsanto a fost asociat cu un risc crescut de cancer colorectal și de sân uman în studii

efectuate atât în Statele Unite, cât și în Canada. Cu toate acestea, FDA a minimizat semnificația unor astfel de studii.

Reflectând îngrijorarea față de siguranța OMG-urilor, Agenția ONU pentru Siguranța Alimentelor, care reprezintă 101 națiuni din întreaga lume, a decis în 1999 în unanimitate să continue un moratoriu european din 1993 asupra laptelui hormonal modificat genetic (rBGH) de la Monsanto. Această interdicție nu a fost raportată în presa americană, indicând în continuare amploarea influenței Monsanto în mass-media.

Jurnaliştii premiaţi Steve Wilson şi Jane Akre au fost concediaţi când au încercat să dezvăluie muşamalizarea unor astfel de studii, precum şi interzicerea hormonilor de creştere în Europa. Potrivit site-ului Goldman Environmental Prize, „În timp ce reporterii de investigație ai filialei Fox Television din Tampa, Florida, [Wilson și Akre] au descoperit că, în timp ce hormonul a fost interzis în Canada, Europa și majoritatea altor țări, milioane de americani beau fără să știe lapte de la vaci tratate cu rBGH. Testându-i în mod adecvat efectele asupra copiilor și adulților care consumă lapte rBGH. De asemenea, au descoperit studii care leagă efectele acestuia la oameni. Chiar înainte de difuzare, postul a anulat rapoartele pe scară largă, după ce Monsanto, producătorul de hormoni, a amenințat Fox News cu „consecințe grave” în cazul în care știrile ar fi difuzate mai mult decât avocații Fox amenințări cu concedierea și oferte de sume de șase cifre pentru a renunța la obiecțiile lor etice și a tace, au fost concediați în decembrie 1997.”

Adăugarea de substanțe chimice nesigure, chiar toxice, în alimente și apă poate fi atribuită laxității și lăcomiei din partea producătorilor, dar atunci când este cuplată cu declarațiile publice ale liderilor globaliști cu privire la dorința de a reduce

populația umană, despre care va fi discutată mai târziu, aceasta capătă un aspect mult mai întunecat.

CODEX ALIMENTARIUS

S-ar crede că o dietă bună, cu multe vitamine, ar putea ajuta la prevenirea bolilor și a malnutriției, dar chiar și aici Noua Ordine Mondială poate interveni.

Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a fost fondată în 1948 cu scopul de a stabili standarde globale de sănătate și de a ajuta guvernele să consolideze programele naționale de sănătate. OMS și Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) lucrează împreună în comitete, conferințe și comisii. Unul dintre cele mai semnificative eforturi comune ale acestora este Comisia Codex Alimentarius (în latină „codul alimentar”), care stabilește standarde pentru produsele alimentare, coduri de igienă și tehnologie, evaluări ale pesticidelor și limite ale reziduurilor de pesticide. De asemenea, evaluează aditivii alimentari și medicamentele veterinare și stabilește linii directoare pentru contaminanți. Aproximativ 170 de națiuni acceptă standardele și codurile sale.

În ultimii ani, controversa a crescut cu privire la aplicarea standardelor alimentare la vitaminele și suplimentele minerale tradiționale. Un motiv major de îngrijorare pentru nutriționiști este faptul că lista Codex Alimentarius este recunoscută de Organizația Mondială a Comerțului (OMC). Se teme că OMC va folosi standardele Codex Alimentarius în disputele privind clasificarea vitaminelor ca alimente.

Astfel de temeri nu sunt iraționale, deoarece în 1996 delegația germană la Comisia Codex Alimentarius a susținut interzicerea ierburilor, vitaminelor și mineralelor vândute din motive preventive sau terapeutice și a promovat o poziție conform căreia suplimentele ar trebui clasificate drept medicamente cu restricții și prescripții medicale. Deși comisia a fost de acord, au existat o consecință a unui astfel de protest public, încât trecerea noilor clasificări a fost amânată. Pe măsură ce protestele au scăzut la jumătatea anului 2005, comisia a adoptat în liniște liniile directoare pentru suplimentele alimentare cu vitamine și minerale, permițând țărilor membre să reglementeze suplimentele alimentare ca medicamente sau alte categorii. Deși noile clasificări nu interzic încă complet suplimentele, ele le supun cerințelor de etichetare și ambalare, stabilesc criterii pentru stabilirea nivelurilor de dozare maximă și minimă și necesită ca siguranța și eficacitatea să fie luate în considerare atunci când se determină sursele de ingrediente.

În cazul în care suplimentele devin la fel de inaccesibile precum medicamentele eliberate pe bază de prescripție medicală, John Hammell, fondatorul International Advocates for Health Freedom (IAHF), consideră că consumatorul obișnuit va pierde beneficiile unor remedii simple precum ierburile, vitaminele, mineralele, remediile homeopate și aminoacizii. „Numele jocului pentru Codex Alimentarius este de a muta toate remediile în categoria prescripțiilor, astfel încât acestea să poată fi controlate exclusiv de monopolul medical și de șefii săi, marile firme farmaceutice", a spus Hammell.

În ciuda negărilor guvernamentale că acest lucru s-ar putea întâmpla, propunerile Codex Alimentarius sunt astăzi lege în Norvegia și Germania, unde întreaga industrie a alimentelor

sănătății a fost literalmente preluată de companiile de medicamente. Hammell a explicat că în aceste țări, vitamina C peste 200 mg este ilegală, la fel ca vitamina E peste 45 UI, vitamina B- | peste 2,4 mg și așa mai departe. „Același lucru este valabil și pentru ginkgo și multe alte plante medicinale și doar o farmacie controlată de guvern are dreptul de a importa suplimente ca medicamente pe care le pot vinde magazinelor naturiste, magazinelor universale sau farmaciilor”, a adăugat el.

Oponenții descriu Comisia Codex Alimentarius ca pe o „organizație umbrită, secretă [adică] brațul de propagandă subțire acoperit al industriei farmaceutice internaționale care face tot posibilul pentru a promova obiectivele industriei, limitând în același timp opțiunile individuale de menținere a sănătății (ceea ce ar diminua profiturile membrilor).

În spatele Comisiei Codex Alimentarius se află ONU și OMS. Potrivit criticilor, ambele organizații lucrează pentru corporații farmaceutice multinaționale și bănci internaționale ai căror proprietari susțin reducerea populației umane prin mijloace precum reducerea disponibilității mineralelor necesare în dieta umană. Acest lucru, la rândul său, ar putea crește apariția diferitelor boli debilitante, cum ar fi cancerul și diabetul, cauza numărul trei de deces la adulți din Statele Unite.

Citând un studiu de la Universitatea de Medicină din Vancouver, medic naturist și autor Dr. Joel D. Wallach a indicat că vanadiul, un element metalic alb moale găsit în anumite minerale, ar putea înlocui insulina la diabeticii cu debut la adulți, o afecțiune reprezentând 85 la sută din toți diabeticii.

Într-un discurs din 2005, Wallach a spus: "Am văzut că funcționează la sute și sute de oameni. Acum, pentru mine,

acest lucru este criminal. Dacă îi scrii companiei Hills Packing Company care face hrană pentru câini Science Diet... alimente de înaltă tehnologie pentru animale... și spui: "Câte minerale, exact, sunt în hrana pentru câini Science Diet?" Ei vor scrie înapoi că sunt 40 de minerale. Tu scrii Checkerboard Square în St. Louis, Ralston Purina, și spui „Doar câte minerale sunt în granule de șobolani pentru șobolani de laborator? Ei vor spune că sunt 28 de minerale. O să dau cuiva... o nouă bancnotă de 100 de dolari dacă îmi găsești o formulă pentru sugari într-un magazin alimentar care are mai mult de 11 [minerale].. Deci câinii primesc 40 de minerale, șobolanii primesc 11. Nu contează, nu-i așa? Isomilk, ProSoyB De fapt, de aceea se numesc Similac, Similac, pentru că îi lipsește totul."

În timp ce eforturile din Statele Unite de a reduce vitaminele și suplimentele au fost împiedicate de opoziția publicului, susținătorii și-au găsit un alt aliat în Comisia Federală pentru Comerț (FTC), care a făcut acum din Codex o problemă comercială. La Runda Uruguay a Acordului General privind Tarifele și Comerțul (GATT) (care a creat Organizația Mondială a Comerțului), Statele Unite au fost de acord să-și supună legile standardelor internaționale, care includeau standardele Comisiei Codex Alimentarius pentru suplimentele alimentare. Ceea ce înseamnă aceasta este că acum Codex Alimentarius este aplicat de OMC, ale cărei standarde internaționale ar putea înlocui legile interne fără acordul sau votul poporului american în această problemă.

Potrivit lui Hammell, dacă o țară nu este de acord cu standardele Codex sau refuză să urmeze, OMC poate exercita presiuni prin retragerea privilegiilor comerciale și prin impunerea de sancțiuni comerciale paralizante.

OMC a fost înființată cu înțelegerea că avea să împingă lumea către o mai bună integrare economică. Cu toate acestea, potrivit multora, OMC a ajuns să politizeze comerțul punând pecetea oficialității unor politici foarte proaste și promovează pierderea în continuare a suveranității americane în fața organizațiilor supranaționale. Potrivit lui Llewellyn H. Rockwell Jr., președinte și fondator al Institutului Ludwig Von Mises, „OMC are puterea de a ordona Congresului să schimbe orice lege americană pe care OMC o consideră o „barieră în calea comerțului liber”. Dacă Congresul nu se supune OMC, atunci întreprinderile și consumatorii americani se vor confrunta cu sancțiuni comerciale. Congresul a modificat deja legile fiscale ale Americii, ca răspuns la comenzile OMC.

În ciuda secolelor de experiență umană cu ierburi și vitamine vindecătoare, industria de astăzi a medicinei corporative, în special giganții farmaceutici care pot fi urmăriți până la complexul nazist IG Farben, a încercat să limiteze orice agent de vindecare la produse farmaceutice. Agenții pentru această suprimare a vindecării naturale sunt Food and Drug Administration și Federal Trade Commission.

Codurile standardizate legitime pentru suplimentele alimentare, cum ar fi Codex Alimentarius, necesită studii clinice costisitoare, cercetări, teste și analize mult peste nivelul financiar al tuturor, cu excepția celor mai mari corporații. Cu alte cuvinte, o grămadă uriașă de narațiuni personale care susțin remediile naturiste ar fi inutilă împotriva câtorva rapoarte ale unor oameni de știință corporativi bine plătiți. „Lucrând pentru a proteja interesele de afaceri ale producătorilor de vaccinuri [corporațiile farmaceutice], atât FDA, cât și FTC au declarat război total împotriva oricăror produse care ar putea oferi

consumatorilor alte opțiuni decât vaccinuri”, a spus Mike Adams, editor *NaturalNews* și auto-numit „guardare de sănătate”, ale cărui articole și cărți au atras un public mondial de aproape un milion de oameni.

"Poziția oficială a FDA este că nu există nicio plantă, nicio plantă, niciun nutrient sau orice supliment alimentar care să aibă vreun efect benefic asupra corpului uman. Astfel, nicio plantă, plantă, nutrient sau supliment nu poate fi VODATĂ aprobat de FDA pentru a proteja împotriva gripei. După cum ați înțeles, întregul joc este manipulat încă de la început. Ierburi care nu vor avea niciodată proprietăți antivirale și antivirale. oameni care conduc companii de produse naturale pentru a încerca să joace „jocul FDA” este inutil. Încercarea de a se „conformă” cu cerințele FDA și FTC este ca prizonierii evrei care încearcă să se conformeze dorințelor lui Hitler. spuse Adams.

APA FLUORATA

CÂT DE SIGURĂ ESTE APA DE BUT?

Controverse cu privire la adăugarea fluorurii de sodiu chimice la rezervele municipale de apă potabilă a făcut furori încă de la începutul anilor 1950. Era o perioadă în care oamenii de știință naziști erau stabiliți în Statele Unite sub auspiciile Proiectului Paperclip.

Reader *'s Digest Oxford Complete Wordfinder* definește fluorul doar ca „orice compus binar de fluor”. Dar fluorul a fost definit ca un „element gazos otrăvitor galben pal al grupului halogen”.

Charles Eliot Perkins, un proeminent chimist industrial din

SUA, a fost trimis de guvernul SUA pentru a ajuta la reconstrucția fabricilor chimice IG Farben din Germania la sfârșitul războiului. În 1954, el a scris o scrisoare către Fundația Lee pentru Cercetare Nutrițională, în care afirmă că a aflat că regimul nazist a folosit fluorura de sodiu ca mijloc de „control în masă”. „Vreau să fac acest lucru foarte clar și foarte pozitiv”, a scris Perkins. "Adevăratul motiv din spatele fluorizării apei este să nu beneficieze dinții copiilor... Scopul real din spatele fluorizării apei este acela de a reduce rezistența maselor la dominație și control și pierderea libertății. Doze repetate de cantități infinitezimale de fluor vor reduce treptat puterea individului de a rezista dominației, otrăvindu-i încet și narcotând încet pe cei care doresc să guverneze această zonă a sutienului și să-l supună. el.. Spun asta cu toată seriozitatea și sinceritatea unui om de știință care a petrecut aproape 20 de ani de cercetare în chimia, biochimia, fiziologia și patologia „fluorului”. Orice persoană care bea apă fluorurată artificial pentru o perioadă de un an sau mai mult nu va mai fi niciodată aceeași persoană, mental sau fizic.”

Majoritatea oamenilor nu realizează că fluorul este un ingredient cheie în Prozac și în multe alte medicamente psihotrope. Prozac, al cărui nume științific este fluoxetină, conține 94% fluor.

Deși se presupune că fluorul previne cariile dentare, s-a dovedit că afectează numai la copiii sub 12 ani. Astăzi, două treimi din toată apa municipală și cea mai mare parte a apei îmbuteliate din Statele Unite conțin fluorură de sodiu. Fluorul este un deșeu otrăvitor din fabricarea aluminiului care se acumulează în corpul uman. Utilizarea vaselor de gătit din

aluminiu a fost strâns legată de boala Alzheimer, o tulburare progresivă a creierului care distruge treptat memoria și capacitatea unei persoane de a învăța, a raționa și a emite judecăți. Un studiu *Christian Science Monitor* din 1954 a arătat că șaptezeci și nouă dintre cei optzeci și unu de câștigători ai Premiului Nobel pentru chimie, medicină și fiziologie au refuzat să susțină fluorurarea apei. Cu toate acestea, fiecare chirurg general al Serviciului de Sănătate Publică din SUA din anii 1950 a susținut introducerea acestui ingredient otrăvitor pentru șobolani în alimentarea cu apă a Americii.

Experții nu pot decide unde se află adevărul în controversa despre fluor. Dr. Ted Spencer, chirurg stomatologic și nutriționist din Virginia, a scris: „Cu câțiva ani în urmă, șeful departamentului nostru local de sănătate mi-a cerut să efectuez o analiză a cercetărilor existente în jurnalul de toxicitate a fluorului, cu accent pe potențialul său de a provoca cancer. M-am dus la Biblioteca Medicală Națională și am produs pentru el aproximativ 40 de articole despre toxicitatea fluorului. dintre articole au spus că a fost și jumătate a spus că nu este. Dar nu poate fi în ambele sensuri.

Spencer a descoperit că fluorul a fost interzis în țări europene precum Suedia, Norvegia, Danemarca, Germania, Italia, Belgia, Austria, Franța și Țările de Jos. Este deosebit de interesant de observat că Germania de Vest a interzis folosirea fluorurilor în 1971, o perioadă în care era încă ocupată intens de soldații aliați. „Se pare că nu i-au mai putut reduce la tăcere pe oamenii de știință germani care au dovedit că fluorizarea este o amenințare mortală pentru populație”, a scris Eustace Mullins, fost membru al personalului Bibliotecii Congresului și

veteran al celui de-al Doilea Război Mondial, care a scris numeroase cărți despre subiecte legate de conspirație, inclusiv medicină, finanțe și politică.

În ciuda interdicțiilor Europei, America continuă să urmărească fluorizarea tuturor surselor de apă și ignorând studii precum cele ale Dr. Dean Burk, chimist-șef emerit al Institutului Național al Cancerului din SUA. Burk a declarat: „De fapt, fluorura cauzează mai multe decese prin cancer la om și o provoacă mai repede decât orice altă substanță chimică”. Dr. Perry Cohn de la Departamentul de Sănătate din New Jersey a descoperit o corelație între osteosarcom - un cancer principal în copilărie - și fluorizare. După ce a creat un sondaj din 2005 în șapte județe din New Jersey, Cohn a constatat că incidența osteosarcomului la băieții sub vârsta de zece ani a fost de 4,6 ori mai mare în zonele fluorurate decât în zonele nefluorizate. Incidența cancerului a fost de 3,5 ori mai mare în grupa de vârstă de zece până la nouăsprezece și de peste două ori mai mare în grupa de vârstă de douăzeci până la patruzeci și nouă de ani.

Studiile indică faptul că fiecare oraș important care folosește apă fluorurată a înregistrat o creștere a ratelor de cancer. "Nu este un comerț echitabil pentru dinți arătos", a comentat dr. Spencer, adăugând: "Toți stomatologii formați alopatic sunt foarte familiarizați cu ADA [American Dental Association] și cu alte poziții "autoritare" cu privire la fluor. Ei menționează rareori potențialul său toxic sau puținele studii care dezvăluie creșterea cariilor dentare după utilizarea fluorului."

Spencer s-a referit, de asemenea, la studii care sugerează că fluorul cauzează sinteza neprogramată a ADN-ului, schimburi de cromatide surori și efecte mutagene asupra

celulelor. „Acești termeni pot să nu deranjeze deloc unii oameni, dar înseamnă că va exista o creștere a cancerului după ingestia de fluor”, a scris Spencer. Deși fiecare persoană trebuie să decidă singur pericolele fluorului, Spencer a subliniat
mai multe studii cu titluri complicate care evocă imagini ale experimentelor științifice grotești: „Aberații cromozomiale induse de fluorură de sodiu în diferite etape ale ciclului celular”, „Administrarea cronică de fluorură de aluminiu sau fluorură de sodiu la șobolani în apă potabilă: modificări ale integrității neuronale și cerebrale induse, inclusiv a sângelui și a sângelui. de administrarea cronică de fluorură de aluminiu și sodiu și implicațiile lor în demență.”

Având în vedere sumele masive de bani plătite de corporațiile farmaceutice către mass-media corporative, este foarte îndoielnic că mulți americani vor afla în curând despre rezultatele acestor studii. Întreaga istorie a fluorului în America este una de înșelăciune și conspirație. În 1946, un avocat de pe Wall Street și fost consilier al Companiei de Aluminiu din America (cunoscut acum sub acronimul Alcoa) pe nume Oscar Ewing a fost numit de președintele Truman la conducerea Agenției Federale de Securitate. Ewing a devenit responsabil nu numai de Serviciul de Sănătate Publică din SUA, ci și de Administrația Securității Sociale și de Biroul Educației.

Congresmanul AL Miller, un medic devenit politician republican, l-a acuzat pe Ewing că a fost plasat într-o poziție bine plătită de către Alcoa, un sindicat Rockefeller, pentru a promova fluorizarea. Miller a declarat: "Susținătorul principal al fluorizării apei este Serviciul de Sănătate Publică din SUA. Acesta face parte din Agenția Federală de Securitate a domnului Ewing. Domnul Ewing este unul dintre avocații bine

plătiți ai Companiei de Aluminiu din America."

Alți adversari au fost mai puțin amabili. Pliantele împărțite în New York spuneau cu îndrăzneală: "Agenții Rockefeller comandă otrăvirea cu fluor (șobolan) a apei națiunii. Fluorurarea apei este cel mai important aspect al războiului rece care este purtat asupra noastră - chimic - din interior, de către axa sovietică Rockefeller. Servește la tocirea inteligenței unui popor, într-o manieră care nu o face altcineva. două maniere: provoacă castrarea chimică și provoacă cancer, ucigând astfel persoanele în vârstă.

...Acest comitet [studiul lui Ewing despre fluor] nu a făcut nicio cercetare sau investigație cu privire la efectele otrăvitoare ale fluorizării apei. Ei au acceptat datele falsificate publicate de USPHS [US Public Health Service] la ordinul șefului Oscar Ewing, care a fost „răsplătit” cu 750.000 de dolari de către producătorul de deșeuri cu fluor, Aluminium Co.” În mod suspect, s-a raportat, de asemenea, că Ewing le-a spus colegilor senatori să nu bea apă fluorurată.

BLUESUL SĂNĂTĂȚII

DACĂ COȘMARURI ALE susținătorilor sănătății naturale se împlinesc, o persoană bolnavă nu va avea în curând nicio altă cale decât să solicite asistență medicală profesionistă, care poate să nu existe, potrivit rapoartelor recente.

Sistemul de îngrijire a sănătății al acestei națiuni este în prabusire. Costurile asistenței medicale depășesc 16% din produsul intern brut, iar sistemul de sănătate din SUA este uneori cu 100% mai scump decât oriunde altundeva, dar

americanii nu trăiesc atât de mult ca cetățenii din alte țări. Fiecare cetățean din aceste țări este acoperit de un plan de asistență medicală, în timp ce în America, 15% din populație - aproximativ 47 de milioane de oameni - sunt descoperite în orice moment. Cincizeci la sută din falimentele din Statele Unite se datorează facturilor medicale, iar mulți lucrători evită să-și schimbe locul de muncă de teama să nu piardă acoperirea medicală, mai ales când au afecțiuni preexistente.

Mulți factori contribuie la starea proastă a îngrijirii sănătății în America, inclusiv anxietatea de malpraxis pentru medici, care duce la o practică defensivă. De asemenea, este în joc și lipsa acoperirii pentru îngrijirea preventivă și de sănătate mintală, care ar putea servi ca profilactic pentru îngrijirea costisitoare de urgență mai târziu. Mai îngrijorătoare este profitul companiilor de asigurări și medicamente – un sistem care recompensează medicii pentru prescrierea excesivă a medicamentelor. În cartea sa *Overtreated: Why Too Much Medicine Is Making Us Sicker and Poorer,* Shannon Brownlee explică că o parte serioasă a problemei de îngrijire a sănătății este lipsa cercetării clinice necesare pentru a ghida deciziile medicilor. Potrivit lui Brownlee, până la 80% din deciziile de sănătate implică ambiguitate - variabilitatea diagnosticului și a tratamentelor disponibile - ceea ce duce la tratamente și costuri inutile.

Dar nu da vina pe medici pentru eșecurile industriei americane de sănătate.

În 2009, *Wall Street Journal* a raportat că un număr tot mai mare de medici, inclusiv specialiști, fie renunțau complet la Medicare, fie nu acceptau pacienți cu acoperire Medicare, dând vina pe rate scăzute de rambursare și plângându-se că povara

documentelor birocratice nu merită efortul. Dr. Michael E. Truman, un medic de familie din Texas în practică de aproape patruzeci de ani, a explicat: „În ultimii câțiva ani, am observat că rambursările pentru serviciile pe care le ofer sunt reduse sau rămân aceleași, în timp ce costul afacerii a crescut foarte mult. Rambursările actuale de la Medicare sunt cu 35 la sută sub ceea ce majoritatea celorlalți transportatori de asigurări plătesc cu 35 la sută mai puțin de ceea ce plătesc majoritatea celorlalți asigurători... 25 la sută, majoritatea medicilor vor începe să limiteze numărul de pacienți cu Medicare pe care îi văd, deoarece rambursarea este sub costul lor pentru a face afaceri. Nu am văzut nimic în noile propuneri de sănătate care să remedieze această problemă.

Truman a spus că majoritatea companiilor mari de asigurări refuză să mărească rambursările pentru a egala inflația. „Avem foarte puține de spus despre asta, cu excepția să nu le vedem pacienții și asta înseamnă să ne închidem cabinetul”, a spus el. Odată cu scăderea rambursării, medicii vor fi forțați să înceapă să vadă între patruzeci și cincizeci de pacienți pe zi, ceea ce înseamnă că pacienții vor plăti prețul. "Vor primi aproximativ cinci minute din timpul medicului. Cu atât de puțin timp cu pacientul, medicii vor comanda mai multe teste pentru a le acoperi fundul și vor preda îngrijirea asistentelor lor.

"Când am intrat în practică în 1972, nu aveam niciun PPO sau HMO. Nimeni nu stătea la ușa noastră din față și nu ne aduna o parte din onorariul înainte ca pacientul să ajungă vreodată la birou. Acum trebuie să subvenționăm salarii mari pentru directorii generali de asigurări și cine mai știe cine mai.... Se îmbogățesc de la fiecare medic în practică astăzi și, în

fiecare an de asigurare, pacienții mei pot crește cu mult primele de asigurare pentru ca mulți pacienți să-și permită cu mult mai multă asigurare. și acum plătesc cash Majoritatea companiilor de asigurări de astăzi nu sunt altceva decât paraziți, care nu oferă nicio vitalitate asistenței medicale, doar distrugând orice viață rămasă din ea.

Cu tot mai mulți medici renunțând la planurile de asigurare, în curând „nu există nicio garanție că veți putea consulta un medic indiferent de acoperirea pe care o aveți", a spus Marc Siegel, internist și profesor asociat de medicină la Centrul Medical NYU Langone. "Desigur, ni s-a promis de către administrația Obama că asigurarea universală de asistență medicală va evita toate aceste probleme. Dar cum este posibil asta dacă ținem cont că turnichetele medicale vor fi la fel ca acum, doar că vor fi înfundate cu tot mai mulți pacienți? Medicii vor fi și mai copleșiți."

Dezertarea medicilor poate fi cea mai mică dintre problemele de sănătate cu care se confruntă o națiune zombie. Analiştii estimează că programul universal de îngrijire a sănătăţii propus de administraţia Obama ar putea costa peste 2 trilioane de dolari pe o perioadă de zece ani. Există dificultăți chiar și în finanțarea programelor existente. Într-un articol din 2009 pentru FrontPageMag.com, asociatul Mackinac Center for Public Policy, Tait Trussell, a avertizat că „Suntem total nepregătiți din punct de vedere fiscal, chiar și pentru programele existente. Nici Securitatea Socială, nici Medicare nu sunt pregătite pentru atacul celor 78 de milioane de americani care vor înceta să mai plătească în programele de pensionare și care, în schimb, vor începe să le primească beneficii. Înscrieți-vă pentru pensionare anticipată în cadrul

Securității Sociale anul trecut [2008]. În curând, tsunami-ul de 78 de milioane de persoane în vârstă se va aștepta să fie acoperit de Medicare.”

Dar, la fel ca FDIC și Securitatea Socială, nu există un stoc de fonduri pentru a îndeplini promisiunile guvernamentale de asistență medicală. Taxele pe salarii care furnizează fonduri fiduciare pentru aceste programe sunt deja inadecvate. Potrivit Biroului de Buget al Congresului, nepartizan, planul bugetar Obama va crește cheltuielile federale cu 25% mai repede decât veniturile în următorii zece ani. „În mod incredibil, acest lucru este aproape modest, în raport cu dolarul, în comparație cu răspunderea actuală nefinanțată pentru Securitatea Socială și Medicare”, a remarcat Trussell. "Sunt în total 101,7 trilioane de dolari în dolari actuali. Acesta este de peste șapte ori produsul intern brut (PIB) din 2008, economia noastră totală, conform calculelor Centrului Național pentru Analiza Politicii. Aceste cifre enorme pentru finanțarea asigurărilor sociale și Medicare par prea mari pentru a dori chiar să fie recunoscute de unii factori de decizie politică."

În februarie 2009, John C. Goodman, președintele Centrului Național de Analiză a Politicii din Dallas, a subliniat costurile viitoare pentru programele guvernamentale: „În 2012, Securitatea Socială și Medicare vor avea nevoie de unul din zece dolari din impozitul general pe venit pentru a compensa deficitele lor combinate. Până în 2020, guvernul federal va avea nevoie de unul din fiecare patru puncte de impozitare pentru a plăti la mijlocul acestor programe de 2030 de dolari. În anii de pensionare Baby Boomer, va necesita unul din doi dolari din impozitul pe venit. Așa că este clar că guvernul federal va fi nevoit fie să reducă tot ce face într-un mod drastic, fie să

majoreze dramatic impozitele.

Goodman a adăugat: „Dacă consumatorilor de asistență medicală li se permite să economisească și să-și cheltuiască banii și dacă medicilor li se permite să se comporte ca antreprenori – dacă permitem pieței să funcționeze – există toate motivele să credem că costurile de îngrijire a sănătății pot fi împiedicate să crească mai repede decât veniturile noastre. În caz contrar, pregătiți-vă pentru tsunamiul fiscal.”

Este posibil ca globaliștii să prevadă prea bine acest tsunami fiscal care se profilează și să aducă fiecare ban din economia SUA înainte de a lovi? O astfel de calamitate ar putea oferi chiar scuza de care au nevoie pentru a obține controlul total nu numai asupra economiei SUA, ci și asupra economiilor națiunilor care susțin dolarul american.

Dincolo de industria de îngrijire a sănătății întinsă și de haos financiar, și mai multe orori medicale se profilează la orizont.

ATACUL DE MICOPLASMA

Victimele bolii neurodegenerative/degenerative sistemice Mialgic Encefalomielita/Fibromialgia sunt bolnavi de o boală fizică foarte reală, care derivă dintr-o particulă sub-virală dezvoltată din bacteria Bruceloză.

toxină.

—DONALD W. ȘI WILLIAM LC SCOTT, autorii

cărții *The Brucellosis Triangle*

ÎN FILMELE DE GORĂ RECENTE, microorganismele minuscule infectează oamenii și îi transformă în zombi care mănâncă carne. Adesea, virusul a fost dezlănțuit accidental dintr-un laborator guvernamental ascuns. Deși nu pare că există un agent patogen pentru a transforma o persoană normală într-un zombie canibal, există o serie de germeni și toxine artificiale care au fost în dezvoltare încă dinainte de al Doilea Război Mondial și care pot devasta corpul uman.

RĂZBOIUL BIOLOGIC NAZIST ȘI JAPONEZ

În urma celui de-al Doilea Război Mondial, mii de naziști îndrăgostiți soseau în Statele Unite, datorită unui schimb de tehnologie pentru imunitate organizat între mâna dreaptă a lui Hitler, Martin Bormann, și elita americană de pe Wall Street, care includea John J. McCloy și protejatul său, Allen Dulles.

Potrivit cercetării Dr. Len G. Horowitz, „OMS [Organizația Mondială a Sănătății] a fost puternic finanțată și influențată de familia Rockefeller, împreună cu Națiunile Unite și Banca Mondială...[și] faptul că managerii și avocații de afaceri ai lui John D. Rockefeller, John Foster și Allen Dulles, au creat parteneriatul între conglomeratul industrial mondial Farben și cea mai mare organizație industrială War IG din Germania și cea mai mare organizație industrială din Germania. II....” Înainte de război, avocatul McCloy reprezentase combinatul de droguri IG Farben. În *Ascensiunea celui de-al patrulea Reich,* a fost detaliat modul în care frații Dulles și lucrează înainte de război

pentru Schroeder, Rockefeller & Company, președintele City National Bank, John J. McCloy, și directorul Union Banking Corporation, Prescott Bush, au acționat ca agenți principali pentru Germania lui Hitler. De asemenea, se poate observa că clădirea ONU din New York se află pe teren donat de Rockefeller.

McCloy, care a servit ca înalt comisar în Germania postbelică, a fost și președinte al Fundației Ford, al Băncii Chase Manhattan, al Institutului Salk, al ER Squibb & Sons și al puternicului Council on Foreign Relations, descris în *New York Times* ca un grup care „fixează obiective majore și constituie un grup de forță de muncă pregătit pentru munca mai exigentă a conducerii”. În necrologul său din 1989 , McCloy a fost numit „președintele instituției”.

Deși existau legile americane care le interziceu germanilor postbelici să efectueze cercetări privind războiul chimic, acestea au fost în mare măsură ignorate, deoarece John McCloy a angajat experți ca „consultanți” și a ajutat la finanțarea industriilor germane pentru a produce materiale de război chimic pentru armata americană. În același timp, Allen Dulles a fost numit director al CIA. Înainte de război, el a servit ca reprezentant legal al băncii naziste Shroeder și apoi în timpul războiului ca ofițer pentru Office of Strategic Services (OSS), unde l-a supravegheat pe traducătorul de informații ale armatei Henry Kissinger, care va deveni secretar de stat sub președintele Richard Nixon. Dulles, în calitate de șef al CIA, a eliminat experiența nazistă a multor oameni de știință Paperclip.

În acest timp, Wernher von Braun, considerat de multă vreme părintele programului nostru spațial NASA, și alți oameni

de știință de top în domeniul rachetelor au intrat în țară, împreună cu Walter Emil Schreiber, șeful științei medicale naziste care supraveghease sterilizarea bărbaților care foloseau intervenții chirurgicale, raze X și medicamente și supraveghease schimbul de oameni și șoareci ca primitori morți ai virusului phus. În ciuda faptului că a fost descris drept „prototipul unui nazist înflăcărat și convins”, Schreiber a lucrat timp de un deceniu în divizia chimică a Comandamentului European al SUA și o perioadă la Școala de Medicină Aviatică a Forțelor Aeriene din Texas.

Un alt imigrant german, Kurt Blome, le-a spus interogatorilor militari americani în 1945 că i s-a ordonat în 1943 să experimenteze cu vaccinuri împotriva ciumei asupra prizonierilor din lagărele de concentrare. Blome a continuat să lucreze pentru US Army Chemical Corp. Acestor naziști li s-a alăturat la Fort Detrick generalul japonez Ishii Shiro, omul responsabil al infamei Unități 731, unitatea japoneză de cercetare și dezvoltare biologică responsabilă de moartea a trei mii de oameni, inclusiv prizonieri americani.

Lucrarea unor astfel de cercetători inamici a fost continuată și extinsă în Statele Unite după cel de-al Doilea Război Mondial, ceea ce ar fi putut duce la multe dezastre de sănătate recente.

MICOPLASME ŞI PRIIONI

LA ÎNCEPUTUL anilor 1940, oamenii de știință naziști au reușit să izoleze toxina bacteriană din bacteriile *Brucella* (cunoscută de obicei sub numele de Bruceloză sau febră ondulantă și care se găsește mai ales la mamifere, în special la vaci) și să o

transforme într-o formă cristalină sau agent.

Bruceloza este o bacterie străveche și a fost selectată pentru că era insidioasă, foarte greu de detectat și prezentă în aproape fiecare organ sau sistem al corpului uman. Când este activată de agentul cristalin, bruceloza stimulează diferite boli care provoacă o varietate de simptome, inclusiv oboseală debilitantă, febră mare, frisoane, dureri, transpirații umede, dureri de cap, dureri de spate, slăbiciune și depresie. Este posibilă deteriorarea organelor majore, ducând la afecțiuni precum scleroza multiplă, artrita și bolile de inimă.

Oamenii de știință medicali Paperclip care au venit în America au adus cu ei această toxină, cunoscută sub numele de micoplasmă - un tip distinct de bacterii fără perete celular. Un raport al guvernului SUA din 3 ianuarie 1946 conținea o secțiune intitulată „Producerea și izolarea, pentru prima dată, a unei toxine bacteriene cristaline”. Bug-ul nazist a fost redus la o formă cristalină, creând un agent artificial de boală virulent derivat din bacteriile originale.

Acest agent bacterian cristalin poate fi eliberat prin pulverizare aeriană sau prin insecte infectate. De asemenea, agentul nu a răspuns la majoritatea antibioticelor, inclusiv penicilinei. Acționând ca un parazit, a stimulat atât bolile bacteriene, cât și cele virale și, pentru că se atașa de anumite celule fără a le ucide, era practic nedetectabil prin tehnicile convenționale de diagnostic medical. Astfel de boli sunt considerate netratabile și de obicei fatale, deoarece afectează în cea mai mare parte creierul sau țesutul neural.

Aceste particule de bacterii subvirale au diferite denumiri.

Aceștia au fost numiți „prioni” de către câștigătorul Premiului Nobel Dr. Stanley B. Prusiner; „virusuri ascunse” de Dr. John Martin de la Centrul pentru Boli Infecțioase Complexe; „amiloizi” de regretatul Dr. Carleton Gajdusek, laureat al Premiului Nobel pentru Medicină în 1976 pentru munca sa asupra epidemilor misterioase la National Institutes of Health (NIH); și „Mycoplasma/Bruceloza” de Donald Scott și Garth Nicolson.

Potrivit unei lucrări a lui Stanley Prusiner, prionii sunt agenți patogeni infecțioși fără precedent care provoacă boli neurodegenerative fatale prin mecanismul complet nou de modificare a proteinelor din organism. „Bolile prionice se pot prezenta ca tulburări genetice, infecțioase sau sporadice, toate implicând modificarea proteinei prionice (PrP)”, a scris Prusiner.

Oamenii de știință care lucrau la aceste organisme infecțioase au avut sediul în principal în laboratoarele de la Fort Detrick, Maryland; Cold Spring Harbor, New York; și Edgewood Arsenal, Maryland. „Aici și în sute de alte laboratoare din America, imediat după al Doilea Război Mondial, oamenii de știință ai foștilor noștri inamici au fost aduși în cadrul Operațiunii Paperclip pentru a-și continua cercetarea și dezvoltarea unora dintre cele mai oribile arme de distrugere în masă cunoscute de omenire”, au remarcat cercetătorii moleculari Garth și Nancy Nicolson în cartea lor din 2005 *Project Day Lily.*

Soțul și soția, cercetătorii moleculari au remarcat că există două sute de specii de *Mycoplasma.* Majoritatea sunt inofensive și nu fac rău. Doar patru sau cinci sunt patogene. *" Mycoplasma fermentans* (tulpina incognitus) provine probabil din nucleul bacteriei *Brucella* . Acest agent de boală nu este o bacterie și nu un virus; este o formă mutantă a bacteriei

Brucella , combinată cu un virus Visna, din care este extrasă micoplasma", au spus ei. "|Mica micoplasmă și-a pierdut, de asemenea, o parte din informațiile genetice, cum ar fi genele care codifică peretele celular gros și alte gene care codifică anumite enzime din căile metabolice. Astfel, este mai mică decât cele mai comune bacterii și, fără pereții celulari distincti care se găsesc în majoritatea bacteriilor, poate lua o varietate de morfologii. Trebuie să se ascundă în interiorul celulelor animale sau umane pentru a supraviețui, deși mai fragile și mai fragile, pentru a supraviețui. micoplasma era mai rezistentă decât și-a imaginat cineva vreodată."

Deși considerată primitivă din punct de vedere bacteriologic, micoplasma a evoluat de fapt din bacterii care conțineau pereți celulari, dar și-au pierdut capacitatea de a-și face propriul perete celular, probabil pentru că nu mai avea nevoie de el atunci când se ascunde în interiorul celulelor și țesuturilor gazdelor. "Dar a compensat pierderea unora dintre informațiile sale genetice, evoluând cu alte secvențe genetice care i-au permis să pătrundă și să colonizeze celulele la fel ca virușii... [Dar] nu a fost un virus pentru că a reținut resturile genetice și biochimice ale bacteriilor. Totuși, ca un virus, a deteriorat celulele interferând cu unele dintre celulele biochimice, care au invadat ciclurile biochimice ale celulelor, care au provocat invadarea unor cicluri biochimice urâte, care au încetinit moleculele celulare. autodistrugeți-vă și muriți", au spus familia Nicolson, observând că ținte importante din interiorul celulelor sunt mitocondriile, „bateriile" celulare care produc energie și ADN-ul.

Familia Nicolson a explicat că cercetările de război biologic

efectuate între 1942 și acum au creat forme mai mortale și infecțioase de micoplasmă. Continuând munca oamenilor de știință naziști, cercetătorii din Statele Unite au „armat” micoplasma reducând agentul patogen la o formă cristalină sintetizată. Mai târziu l-au testat pe un public nebănuit din America de Nord.

Potrivit lui Nicolson, fascinația armatei americane pentru construirea acestui tip de arme biologice constă în faptul că „creatura se va ascunde în interiorul celulelor și va provoca ravagii incredibile. Va distruge mitocondriile, trimițând în cele din urmă celulele într-un program de moarte implacabil și, în acest proces, expresia genei va înnebuni, iar celulele din jur vor deveni găzduite, iar celulele ei vor scăpa în alte locuri. pentru a coloniza în cele din urmă fiecare organ și deoarece bucăți de membrană celulară sunt dislocate atunci când acest mic micoplasmă își părăsește ascunzările celulare, victimele sale ar trebui să fie prezentate și cu o serie de simptome autoimune similare cu cele întâlnite în diferite boli degenerative. ghiciți vreodată că sunt cauzate de o infecție Majoritatea medicilor... nu își vor da seama niciodată... Ce armă încântătoare!

Mai mulți cercetători, printre care Nicolson, dr. Leonard G. Horowitz, dr. Joseph S. Puleo și autorii cărții *The Brucellosis Triangle,* Donald W. și William LC Scott, au legat acest agent patogen de micoplasmă cu o serie de boli neurosistemice din ce în ce mai frecvente, cum ar fi Alzheimer, tulburarea bipolară, colita Crohn, sindromul de oboseală Crohn, diabetul zaharat, sindromul de oboseală Creutum, diabetul zaharat. distonie, fibromialgie, Huntington, lupus, boala Lyme, scleroză multiplă, encefalomielita mialgică, boala Parkinson și chiar schizofrenie.

Unele tulpini de *Mycoplasma* sunt acum învinuite pentru cancer și SIDA. Potrivit fostului virolog șef al companiei farmaceutice Merck Sharp & Dohme, regretatul Dr. Maurice Hilleman, acest agent de boală este acum purtat de toată lumea din America de Nord și, probabil, de majoritatea oamenilor din întreaga lume.

Cercetătorii Mycoplasma susțin că mulți oameni astăzi care suferă de diferite boli neurologice sunt de fapt bolnavi de bruceloză. Cu toate acestea, deoarece toxina patogenului bolii a fost izolat din bacteria sursă într-o formă cristalină, nu există niciun test de sânge sau țesut care să confirme acest fapt.

Micoplasmele armate generează amoniac care se depune în nucleele celulelor infectate. „Aceste „fiare” urâte se împletesc cu mașina genetică și sunt intracelulare mai degrabă decât intercelulare. Alți agenți infecțioși sunt implicați în individul afectat. Acești agenți sunt de obicei mozaic de bacterii și viruși care apar în mod natural, iar efectul asupra individului afectat depinde de predispoziția genetică și de structura imunologică a individului", a spus Garth Nicolson. „Fiecare persoană este afectată diferit de infecție, dar toți indivizii afectați au o constelație de simptome.

„Avem un sondaj care descrie 120 de semne și simptome", a adăugat Nancy Nicolson. "În cazul micoplasmelor patogene pe care le-am investigat, am găsit gena învelișului HIV-1 asociată cu micoplasma. Această genă face micoplasma mai mortală. Întotdeauna m-am întrebat câți oameni care au fost diagnosticați ca HIV pozitivi au de fapt himeric - un mozaic al bacteriei micoplasmei și HIV?" Se pare că există zece tulpini de HIV. HIV-1 promovează SIDA prin compromiterea sistemului de

imunizare, în timp ce HIV-2 nu promovează SIDA. Celelalte opt tulpini de HIV sunt incluse în arsenalul de război biologic. Micoplasma patogenă poate promova un SIDA non-HIV care imită simptomele SIDA. „Nimeni nu va vorbi despre asta!” spuse Nancy Nicolson. "Micoplasmele au fost modificate genetic cu bucăți de material genetic de la alți agenți patogeni, cum ar fi brucella. Micoplasmele sunt adesea co-factori cu microorganismul bolii Lyme. Toate aceste boli emergente se corelează cu experimentele de bio-război efectuate în timpul Războiului Rece, care au mers serios prost. Amintiți-vă că SUA au făcut aproximativ 208 de ani în aer liber, în perioada de testare a populației SUA, fără cunoștințele lor".

Este posibil ca toxina cristalină a bolii de la agenți patogeni să fie una dintre speciile *Mycoplasma* - o performanță tehnologică realizată de cercetătorii biochimici din armata americană care lucrează cu oamenii de știință naziști Paperclip. În 1946, directorul Serviciului de Cercetare a Războiului, George W. Merck, a raportat secretarului de război Robert P. Patterson posibilitatea folosirii toxinelor cristaline. Trebuie menționat că Serviciul de Cercetare Război a inițiat programul de arme biologice al Americii, iar Merck a devenit președinte al firmei farmaceutice Merck & Company. Deși Merck a murit în 1957, cunoștințele sale timpurii despre toxina bolii înseamnă că aceasta ar fi putut fi transmisă colegilor săi de la Merck Pharmaceutical. Că Merck a fost implicat într-o astfel de cercetare poate fi văzut într-un articol *New England Journal of Medicine* care a remarcat că un studiu al vaccinului împotriva hepatitei B, utilizat pe scară largă în comunitățile homosexuale și dependente de droguri, a fost susținut „de un grant de la

Departamentul de Virus și Biologie Celulară al Laboratoarelor de Cercetare Merck, Sharp și Dohme, West Point, VA”.

După un studiu amplu, cercetătorii Donald W. și William LC Scott au concluzionat că cei care suferă de sindrom de oboseală cronică și fibromialgie sunt de fapt victime ale „versiunilor modificate de om ale brucelozei care emană din „triunghi” – adică zonele din jurul Fort Detrick, Washington, DC, East Side a orașului New York și Centrul federal pentru bolile animalelor din Long Island, Harbor și Long Island. Aceste locații sunt adesea menționate în literatura de război biologic. Fort Detrick și Cold Spring Harbor, în special, au fost centre ale activității de cercetare naziste Paperclip.

Potrivit raportului lui Scott, acest agent patogen a fost testat în vara anului 1984 la Tahoe Truckee High School din California prin sistemul de conducte de aer. Camerele individuale au fost dotate cu un sistem independent de alimentare cu aer reciclat, iar salonul profesorilor a fost desemnat ca țintă de infecție. În câteva luni, șapte din cei opt profesori repartizați în această sală s-au îmbolnăvit grav.

Liceul Tahoe Truckee a fost doar una dintre numeroasele locații în care au fost testați agenții patogeni special proiectați. Unii agenți patogeni au fost distribuiți prin spray-uri cu aerosoli, iar alții au fost răspândiți prin țânțari contaminați. Soții Scott au raportat că, în anii 1980, o sută de milioane de țânțari au fost crescuți pe lună la Laboratorul Dominion Parazit din Belleville, Ontario. De acolo, țânțarii au fost testați atât de autoritățile militare canadiene, cât și de cele din SUA, după ce au fost infectați cu bruceloză. Unii observatori cred că focarul de encefalită umană din New York din 1999, din cauza a ceea ce

a fost desemnat virusul West Nile, ar fi putut fi rezultatul acestor țânțari infectați.

În plus, soții Scott susțin că victimele nebănuitoare au fost testate atât de armată, cât și de CIA și monitorizate de National Institutes of Health și Centers for Disease Control. Încurajați de ceea ce credeau că este un test de succes, liderii militari i-au transmis bioagentul pentru bruceloză lui Saddam Hussein, care la mijlocul anilor 1980 ducea un război prelungit împotriva Iranului cu ajutorul CIA. Cu aprobarea vicepreședintelui George HW Bush în 1985, Saddam a primit „o gamă uimitoare de agenți patogeni biologici. materia primă esențială pentru o armă dezactivată”. Acestea au inclus transporturi atât de *Brucella abortus,* biotipurile 3 și 9, cât și de *Brucella melitensis ,* biotipurile 1 și 3. Aceste toxine au continuat să fie vândute către Saddam până la 2 mai 1986, ca „transporturi cu numărul 21 și 22 de la [Colecția American Type Culture] ATCC din Rockville, Maryland”.

Într-un articol din 2005 intitulat „Terorismul molecular”, Gary Tunsky i-a creditat atât pe soții Scott, cât și pe cei Nicolson pentru a crea o conștientizare tot mai mare a publicului cu privire la efectele misterioase și debilitante ale infecției cu micoplasmă.

„Șansele sunt că dacă vă simțiți rău și obosit și medicul dumneavoastră nu poate pune un diagnostic cert, deoarece testele de laborator, profilurile chimice ale sângelui și culturile de țesuturi nu reușesc să dezvăluie niciun agent patogen al bolii, s-ar putea foarte bine să fiți infectat cu Mycoplasma”, a sugerat Tunsky.

„Deoarece Mycoplasma nu poate fi tratată cu succes cu

durata scurtă obișnuită a antibioticelor din cauza locației lor intracelulare, a ratei de proliferare lentă și a rezistenței inerente la majoritatea antibioticelor, puținii experți în Mycoplasma specializați în acest domeniu recomandă tratamente non-stop de la șase luni până la un an, folosind antibiotice puternice precum Cipro și Doxiciclina", a adăugat el. "Cu toate acestea, dacă un pacient nu dorește să-și distrugă corpul și sistemul imunitar cu Cipro și Doxiciclină, o revizuire totală a fiecărei celule din cap până în picioare, folosind o abordare de tratament cu mai multe fațete, non-toxice, holistice este absolut necesară pentru a depăși infecțiile cu Mycoplasma în mod natural. Acesta este motivul pentru care vitaminele și suplimentele nutriționale sunt atât de importante în terapie."

Tunsky a spus că motivul pentru care atât de mulți americani sunt prinși într-un carusel medical de a fi transferați de la un medic la altul fără să primească vreodată un diagnostic adecvat este că medicii obișnuiți nu sunt instruiți să găsească agenți patogeni greu de detectat. „Deoarece micoplasma se ascunde intracelular și invadează mai multe organe și sisteme, ea manifestă o gamă largă de simptome în întregul corp, făcând un diagnostic corect practic imposibil pentru mentalitatea liniară, magică a unui medic de masă", a explicat el. O astfel de incapacitate de a face un diagnostic rapid și simplu se află în spatele bolii misterioase care i-a lovit pe membrii armatei americane în războiul din Golful Persic din 1990-91.

SINDROMUL RĂZBOIULUI GOLFULUI

DUPĂ ce SADDAM A OBȚINUT un depozit de bruceloză, s-a descoperit că această bacterie contagioasă de designer a

suferit mutații și a ajuns în aer. Și era prea târziu. Potrivit lui Scott, Saddam și-a folosit toxinele asupra trupelor americane în timpul războiului din Golful Persic. Acest atac al micoplasmei, exacerbat de sistemele de imunizare afectate cauzate de vaccinuri netestate, de uraniul sărăcit folosit în obuzele antitanc și de incendiile de puțuri de petrol, combinate într-un amestec toxic care a dus la boala cunoscută sub numele de sindromul Războiului din Golf. "Cercetătorii nu au putut să privească prost atunci când 100.000 de veterani s-au întors din Războiul din Golf, prezentând toate simptomele brucelozei... Iar Pentagonul nu a putut decât să preia mitul încercat și testat că veteranii nu erau deloc bolnavi. Ei doar și-au imaginat că sunt", au explicat Scotts.

Trupelor li s-a spus inițial că nu există o astfel de infecție și că problema era în cea mai mare parte în mintea lor. Dar de-a lungul anilor, autoritățile au fost forțate să admită că ceva a declanșat o boală gravă la mulți veterani din Războiul din Golf. În mod curios, trupele franceze care au servit în Războiul din Golf nu au primit același amestec de vaccinuri ca britanicii și americanii și nu au suferit de sindromul Războiului din Golf. Se pare că sistemele lor de imunizare nedeteriorate au fost capabile să reziste atacului de micoplasmă.

Un raport al personalului din 1993 adresat senatorului Donald W. Riegle Jr., intitulat „Sindromul Războiului din Golf: Cazul tulburărilor legate de războiul cu produse chimice mixte/biotoxine de origine multiplă”, contrastează relația dintre rata mare de îmbolnăvire din Războiul din Golf în rândul trupelor expuse la atacuri directe ale agenților și ratele mult mai scăzute în rândul celor expuși doar bombardamentelor chimice indirecte și bombardamentelor indirecte din Irak. ținte biologice și

nucleare. Deoarece armata americană nu era probabil să dezvăluie una dintre cele mai secrete arme biochimice ale sale sau să-și asume răspunderea admițând că a fost vândută lui Saddam Hussein, raportul a concluzionat că vaccinurile „au fost de vină pentru bolile trupelor”. Cu toate acestea, raportul a sugerat și posibilitatea altor cauze, afirmând: „În timp ce alte cauze posibile ale sindromului Războiului din Golf, cum ar fi otrăvirea petrochimică, expunerea la uraniu sărăcit și bolile predominante la nivel regional, nu au fost discutate, nicio altă explicație nu se dovedește a fi convingătoare”.

Deși raportul lui Riegle a fost finalizat în septembrie 1993, acesta nu a fost pus la dispoziție până în aprilie 1997, când Asociația Americană a Veteranilor din Războiul din Golf a reușit în sfârșit să obțină o copie. Nu numai că membrii serviciului au fost forțați să ia vaccinuri netestate, dar mulți veterani nu au primit îngrijiri medicale adecvate din cauza lipsei dosarelor medicale. Raportul 103-97 al Comitetului pentru Afaceri Veteranilor din Senat, emis pe 8 decembrie 1994, a arătat că dosarele medicale militare ale a 51% din cei 150 de veterani din Războiul din Golf chestionați erau fie dispărute, fie inexacte. În mod clar, altceva decât simpla neglijență trebuie să fi fost în joc dacă lipseau atât de multe dosare medicale sau erau inexacte.

În 2009, infecția Războiului din Golf din cauza micoplasmei provocate de om părea să se repete. La mijlocul lunii august, trei soldați canadieni au fost puși în carantină la un spital din Quebec City, Canada, după ce s-au întors din Kandahar, Afganistan. Soldații au fost infectați cu un „superbacter” rezistent la medicamente, intitulat oficial *Acinetobacter baumannii,* dar numit de trupele americane „Iraqibacter”. De

teamă că și ei ar fi putut să fi contractat acest bug, doi pacienți civili care au fost în contact cu soldații au fost și ei izolați. ''Acesta nu este primul caz pe care l-am avut. Am primit pacienți militari care se întorceau din Afganistan cu această bacterie din 2007'', a spus un purtător de cuvânt al spitalului. Într-un raport din 2007, Wound Care Canada a scris că incidența acestei tulpini a crescut în spitalele militare din SUA. CDC al Americii a emis un raport în care afirmă că o creștere a *Acinetobacter baumannii* în spitalele militare care tratează trupele americane care servesc în Irak, Kuweit și Afganistan a fost observată încă din 2002.

În urma Războiului din Golf și a denaturărilor guvernului, micoplasma s-a răspândit la populația civilă, după care mulți oameni au început să sufere de debilitate și oboseală. Odată ce s-a știut că contagiunea se răspândește în populația generală, oficialii de rang înalt de la Institutul Național de Sănătate și Centrele pentru Controlul Bolilor, precum și Departamentul de Apărare și Departamentul de Sănătate și Resurse Umane au susținut că boala este legată de virusul Epstein-Barr. Ei l-au etichetat „mononucleoză cronică” și acum a devenit cunoscut sub numele de sindromul oboselii cronice (SFC). Asemenea veteranilor dinaintea lor, victimelor acestei boli inițial li s-a spus că este doar o afecțiune psihologică.

Cu toate acestea, până în 2010, CDC a recunoscut CFS ca o tulburare complexă și debilitantă pe termen lung, caracterizată de oboseală profundă, care nu este ameliorată de repaus la pat și care poate fi agravată de activitatea fizică sau mentală. CDC a estimat că peste un milion de oameni din Statele Unite sunt afectați de sindrom și că există „zeci de

milioane de oameni cu boli obositoare similare care nu îndeplinesc pe deplin definiția strictă de cercetare a CFS”.

O victimă, dr. Martin Lerner de la Spitalul William Beaumont, le-a spus colegilor săi din Societatea Americană de Microbiologie că misterioasa boală i-a afectat inima și că bănuia că CFS este cauzată de o infecție virală. Lerner, care a fondat Centrul de Tratament pentru Sindromul de Oboseală Chronică din Beverly Hills, Michigan, a creat Scorul de Punct Index Energetic în speranța că va deveni un instrument standard de măsurare pentru a evalua gradul de dizabilitate pentru pacienții cu CFS. Lerner a conectat virusul Epstein-Barr, virusul herpes uman-6 și citomegalovirusul și infecțiile similare cu CFS. Acestea sunt bolile foarte debilitante studiate de Donald și William Scott, care au ajuns la concluzia că victimele unor astfel de boli neurodegenerative și sistemice „sunt bolnave de o boală fizică foarte reală care derivă dintr-o particulă sub-virală dezvoltată din toxina bacteriană bruceloză”.

Ideea că o armă biologică creată de om ar putea fi responsabilă pentru sănătatea proastă a milioane de americani este suficient de înfiorătoare. Este posibil ca o astfel de circumstanță catastrofală să fie rezultatul unui plan conștient al globaliștilor?

EFORTURI DE DEPOPOLARE

CERCETATORII CRED ACUM CĂ practic toată lumea din America de Nord – și poate din lume – poartă patogenul cristalin, deși niciun simptom nu va deveni evident până în ultimele stadii ale unei boli grave. Mulți teoreticieni ai

conspirației credeau la începutul anului 2009 că ceva din vaccinurile împotriva gripei porcine ar declanșa agentul patogen.

Gripa porcină, oficial o nouă tulpină a virusului gripal H1N1, a fost identificată pentru prima dată în primăvara anului 2009, în urma unui focar în Mexic. În mod ciudat, deși tulpina conține o combinație de gene de la virusurile gripei porcine, aviare (păsări) și umane, ea nu poate fi răspândită prin consumul de carne de porc sau produse din carne de porc, ceea ce face multe persoane suspecte să suspecteze că gripa porcină este de fabricație umană.

Unii teoreticieni au crezut, de asemenea, că răspândirea toxinei micoplasmatice care distrug sănătatea se potrivește bine cu agenda elitei bogate, care a susținut de multă vreme eugenia și a căutat modalități de a elimina turma umană de „mâncători inutili". Mulți citează un studiu clasificat realizat de Consiliul Național de Securitate al SUA sub conducerea lui Henry Kissinger în 1974, intitulat „National Security Study Memorandum (NSSM) 200: Implications of Worldwide Population Growth for US Security and Overseas Interests". Acest studiu, cunoscut și sub numele de Raportul Kissinger, a afirmat că creșterea populației în așa-numitele țări mai puțin dezvoltate (LDC) a reprezentat o amenințare serioasă la adresa securității naționale a SUA. Studiul a fost adoptat ca politică oficială în noiembrie 1975 de către președintele neales Gerald R. Ford.

Într-un interviu din 1981 referitor la suprapopulare, fostul ambasador în Vietnam de Sud și președinte al șefilor de stat major Maxwell Taylor, după ce a susținut reducerea populației prin războaie limitate, boli și foamete, a concluzionat vesel: „Am

șters deja mai mult de un miliard de oameni. Acești oameni sunt în locuri în Africa, Asia și America Latină. încearcă. E o pierdere de timp.”

De parcă ar citi din scenariul lui Taylor, Prințul Philip al Angliei a fost citat în revista *People* spunând: „Creșterea populației umane este probabil cea mai serioasă amenințare pe termen lung la supraviețuire. Ne așteaptă un dezastru major dacă nu va fi oprit – nu doar pentru lumea naturală, ci pentru lumea umană. Opțiunea dacă nu este controlată voluntar, va fi controlată involuntar de o creștere a bolilor, a foametei și a războiului.” Ani mai târziu, Philip a gândit: „În cazul în care mă reîncarnez, aș dori să mă întorc ca un virus mortal, pentru a contribui cu ceva la rezolvarea suprapopulării”.

La începutul anilor 1970, judecătorul asociat al Curții Supreme, Ruth Bader Ginsburg, poate să fi făcut ecou părerile intelectualilor Ivy League când a spus că credea că decizia de avort *Roe v. Wade* era bazată pe dorința majorității Curții Supreme de a diminua „populațiile din care nu dorim să avem prea multe”. Ea a adăugat că se aștepta ca dreptul la avort creat în Roe „va fi apoi stabilit pentru finanțarea Medicaid pentru avort”.

De unde a venit Ginsburg ideea că elitele americane de elaborare a politicilor erau interesate de scăderea populațiilor nedorite? Unii cercetători au sugerat că Ginsburg, la un moment dat, a făcut cunoștință cu scrierile lui John Holdren sau ale unor oameni cu gânduri asemănătoare din cea mai militantă ramură a mișcării de control al populației. În 1977, Holdren era un tânăr academic care i-a ajutat pe guru antinatalist Paul Ehrlich și soția sa, Anne, să scrie *Ecoscience: Population,*

Resources, Environment .

Lucrarea lui Holdren afirmă: „Dacă unii indivizi contribuie la deteriorarea socială generală prin supraproducția de copii și dacă nevoia este imperioasă, li se poate [ar putea] cere prin lege să își exercite responsabilitatea reproductivă – la fel cum li se poate cere să își exercite responsabilitatea în tiparele lor de consum de resurse...”. asupra creșterii populației prin orice mijloace necesare. Aceasta include sterilizarea involuntară, avortul sau chiar sterilizarea involuntară în masă prin infiltrarea agenților de sterilizare în rezervele publice de apă.

Bloggerul de internet și prezentatorul radio William Norman Grigg a subliniat că, pe fondul eforturilor administrației Obama de a impune o asistență medicală „universală” centralizată, John Holdren este „țarul științei” al lui Barack Obama, în care îl consiliază pe președinte cu privire la rolul științei în politicile publice. „Această relație are un oarecare curent Strangelovian, având în vedere entuziasmul lui Holdren pentru metodele eugeniste și totalitare de „gestionare” a populației”, a menționat el.

Autorul prolific G. Edward Griffin, cel mai cunoscut pentru cartea sa despre Rezerva Federală, *Creatura de pe Insula Jekyll,* și-a exprimat de asemenea îngrijorarea față de gândurile lui Holdren despre legea marțială și depopulare. Remarcând susținerea lui Holdren privind avorturile forțate și introducerea de substanțe chimice de sterilizare în alimentarea cu apă, Griffin a declarat că Holdren a discutat despre posibilitatea reducerii populației prin mijloace insidioase. "Nu era preocupat de problemele etice sau de libertate implicate de aceste măsuri, ci doar de caracterul practic al acestora. Acum

îl găsim pe același om, un expert academic în reducerea populației, la dreapta președintelui Statelor Unite, susținând vaccinarea în masă împotriva gripei porcine, folosind vaccinuri pe care jumătate din profesia medicală le consideră nesigure... Amintiți-vă, toți cei care dețin puterea de astăzi sunt în stilul globalismului și a guvernului global. regula călăuzitoare a colectivismului este că indivizii și minoritățile trebuie sacrificate, dacă este necesar, pentru binele mai mare al statului sau al societății. Desigur, cei care conduc vor decide care este binele mai mare și cine trebuie sacrificat.

Aceasta este, desigur, problema de bază cu controlul populației. Ideea de a limita populația înfloritoare a Pământului este probabil de dorit, deoarece numărul tot mai mare de oameni, precum și deșeurile lor, pun o presiune asupra planetei. Problema vine cu întrebarea cine va decide care segmente ale populației trebuie să renunțe la naștere pentru binele majorității. Până acum, elita bogată – globaliştii – este cea care a preluat conducerea în crearea unor modalităţi de a opri creşterea populaţiei prin eugenie, droguri şi măsuri de control al naşterii.

Fostul secretar adjunct al locuințelor, Catherine Austin Fitts, a fost de acord cu Griffin că unul dintre scopurile globaliștilor este depopularea. „Poate că acesta este și scopul unei epidemii de gripă porcină, fie că este vorba de război biologic sau de hype în jurul unui sezon de gripă”, a avertizat ea. "Îmi amintesc în continuare sentimentul meu de urgență când părăsisem administrația Bush în 1991. A trebuit să facem ceva pentru a întoarce economia și a aduna active reale în spatele planurilor de pensionare și a rețelei de protecție socială. Dacă nu, americanii s-ar putea găsi profund pe o parte. Am simțit că

familia și prietenii mei sunt în pericol. Nu mi-au împărtășit îngrijorarea. Au avut o credință profundă în eforturile mele de a-mi regăsi investițiile în guvern pentru a eșua. câștigând sprijin politic, Washington și Wall Street au avansat cu o bula datoriilor și globalizarea care a fost îngrozitoare în implicațiile ei pentru umanitate.

"Depășit de ceea ce se întâmpla, am estimat rezultatul final. Calculele mele simple au presupus că vom atinge sustenabilitatea economică pe Pământ prin depopularea până la o populație de aproximativ 500 de milioane de oameni din populația noastră globală actuală de 6 miliarde [până în 2009, 7,7 miliarde]. Eram obișnuit să privesc cifrele de la un nivel foarte ridicat de guvernare. Pentru a mă schimba sau depopulam radical. A fost un rezultat matematic."

Fitts a remarcat că unii analiști bugetari guvernamentali au ajuns la concluzia că națiunea nu își mai permite rețelele de siguranță socială asumate anterior, cum ar fi Securitatea Socială și Medicare. „Adica, cu excepția cazului în care modificați ipotezele actuariale din buget, cum ar fi speranța de viață", a spus ea. "Scăderea sistemului imunitar și creșterea nivelurilor de toxicitate combinate cu alimente sărace, apă și stres terorizant vor ajuta la rezolvarea trucului. O ciumă poate să sperie și să-i controleze pe oameni atât de mult încât vor accepta sfârșitul beneficiilor lor actuale (și implicațiile care rezultă asupra speranței de viață) fără obiecții. Iar o ciumă cu o planificare adecvată poate fi extrem de profitabilă. Indiferent de adevărul despre ceea ce este testat în producția de porc sau gripă, este testat în producția de porc sau vaccin. mod de a păstra controlul într-o situație care scapă rapid de sub control."

AJUTORUL PREFABRICAT

Adăugarea temerilor față de eforturile conștiente de reducere involuntară a populației umane reprezintă o preocupare tot mai mare că unele ciumă ucigașă sunt provocate de om. Până în prezent, mulți cetățeni încă mai cred că sindromul imunodeficienței dobândite (SIDA) a fost creat de bioinginerii care lucrează în Statele Unite după imigrarea eugeniștilor naziști. În 1983, SIDA a fost recunoscută public ca fiind o boală mortală și care se răspândește rapid. Când CDC a numit SIDA „o curiozitate biologică deosebită în rândul homosexualilor din New York”, suspiciunea a crescut în întreaga lume că SIDA ar fi rezultatul experimentelor de luptă împotriva germenilor menite să distrugă elementele indezirabile. O teorie a fost că a fost dezvoltat între 1969 și 1972 în laboratoarele din SUA, apoi eliberat în Africa de lucrătorii nebănuiți ai OMS în 1975 în doze de vaccin împotriva variolei. Unii credeau că SIDA a venit în Statele Unite în 1978 în vaccinul împotriva hepatitei B îmbinat cu virusul imunodeficienței umane (HIV).

„Nu ignorați teoriile conspirației despre originile SIDA”, a declarat un titlu în ziarul din Kenya, *Daily Nation .* Într-un articol din decembrie 2009, sa remarcat că treizeci și trei de milioane de persoane din întreaga lume și treisprezece milioane de - africani subsaharian au murit de SIDA. Scriitorul Angeyo Kalambuka a remarcat: „La scurt timp după ce Departamentul de Stat al SUA a publicat Raportul Global 2000 pentru Președinte în 1980, care a sugerat că populația mondială trebuie să fie redusă cu 2 miliarde de oameni până în anul 2000, Thomas Ferguson de la Oficiul pentru Afaceri Populației a

explicat în *Executive International Review* că „cea mai rapidă sau prin foamete se reduce în Africa prin boala neagră. Decesul... reducerea populației este acum obiectivul nostru principal de politică”

Convingerea că SIDA a fost fabricată de Statele Unite este susținută de o înregistrare a audierilor în fața unui subcomitet al Comitetului pentru Credite a Camerei din 1969.

În mărturia sa în fața subcomitetului din 1969, dr. DM MacArthur, director adjunct pentru cercetare și tehnologie la Departamentul de Apărare, a spus: „În următorii cinci până la zece ani, probabil că ar fi posibil să se creeze un nou microorganism infecțios care ar putea diferi în anumite aspecte importante de orice organisme cunoscute care cauzează boli. de care depindem pentru a ne menține libertatea relativă de boli infecțioase.” Cu alte cuvinte, se referea la un tip de germen care ar neutraliza sistemul normal de imunizare umană. MacArthur le-a spus congresmenilor că planurile tentative pentru dezvoltarea acestui organism au fost deja întocmite între Pentagon și Consiliul Național de Cercetare al Academiei Naționale de Științe și că proiectul va costa 10 milioane de dolari. În mod interesant, MacArthur a recunoscut că un astfel de program a fost „foarte controversat” și că au fost mulți „care cred că o astfel de cercetare nu ar trebui întreprinsă ca nu cumva să ducă la o altă metodă de ucidere masivă a populațiilor mari”.

„Micoplasmele vor fi pentru totdeauna în centrul programului de război biologic al SUA”, a declarat avocatul Boyd Graves, absolvent al Academiei Navale din SUA și director al
SIDA Preocupări pentru Fundația de Cercetare Medicală de

Cauză Comună din Ontario, Canada. Graves a produs o diagramă cronologică care a corelat mai mult de douăzeci de mii de lucrări științifice și cincisprezece ani de rapoarte de progres privind un program secret federal de dezvoltare a virusului, despre care, susținea, dovedește originile SIDA create de om. „Diagrama de flux din 1971 este perfect clar... [și] oferă dovezi absolute ale intenției Statelor Unite de a-și ucide proprii cetățeni și alții", a declarat Graves.

Graves a spus unui intervievator: „Nimeni din acest guvern american nu a descărcat diagrama din 1971. Există o bază substanțială în legislația și faptele americane pentru afirmația și concluzia că Statele Unite au făcut intenționat HIV/SIDA cu scopul de a fi folosit ca armă de control al populației; un holocaust liniștit și tăcut al oamenilor de culoare, spre dezvoltarea unei Noi Ordini Mondiale."

Părerile despre depopulare ale lui Maxwell Taylor, Henry Kissinger și alții sunt ecouri ale cuvintelor dintr-un anunț pe o pagină întreagă din 1996 al Negative Population Growth, Inc. (NPG), care a fost publicat în *Foreign Affairs,* publicația oficială a Council on Foreign Relations:

"Avem nevoie de o populație mai mică pentru a opri distrugerea mediului înconjurător și pentru a crea o economie care va fi *sustenabilă* [sublinierea inițială] pe termen foarte lung. Încercăm să rezolvăm problemele noastre de mediu care se înrăutățesc constant, fără a face față cauzei lor fundamentale - suprapopularea. Toate eforturile de a ne salva mediul vor fi în cele din urmă zadarnice dacă nu vom putea opri creșterea populației SUA, dar nu numai că o putem opri, în cele din urmă, o creștere a populației din SUA, dar și astfel încât să

fie stabilizată, dar și să ne restabilim *.* [sublinierea inițială], mult mai scăzut decât este astăzi.”

Potrivit anunțului NPG, nivelul populației căutat de globaliști a fost descris ca „o populație din SUA în intervalul 125 până la 150 de milioane, sau aproximativ dimensiunea sa în anii 1940”. Conform statisticilor recensământului american de la jumătatea anului 2009, populația era de 307.229.513. Astfel, mai mult de jumătate din populația actuală trebuie să dispară pentru a ajunge la nivelul imaginat de globalişti.

O astfel de gândire globalistă continuă și astăzi. Pe 5 mai 2009, unii dintre cei mai importanți miliardari ai Americii s-au întâlnit într-o casă privată din Manhattan, cu doar o săptămână înainte de întâlnirea anuală a bilderbergerilor secreti din Grecia. Numindu-se „Clubul bun”, participanții au inclus Bill Gates, David Rockefeller Jr., Warren Buffett, George Soros, primarul New York-ului Michael Bloomberg, Ted Turner și Oprah Winfrey. Potrivit lui John Harlow de la *Sunday Times,* grupul a fost de acord cu Gates că suprapopularea umană este o preocupare prioritară. „Un alt invitat a spus că nu a existat „nimic la fel de crud ca un vot”, dar a apărut un consens că ei vor sprijini o strategie în care creșterea populației ar fi abordată ca o amenințare potențial dezastruoasă de mediu, socială și industrială”, a scris Harlow.

Deci, pentru a realiza visul globaliștilor de a avea o populație americană de cel mult 150 de milioane, populația actuală ar trebui să fie înjumătățită. Ce se va întâmpla cu peste 150 de milioane de americani?

Aparent, cei cu mare bogăție și putere au decis să preia suprapopularea în propriile mâini. Și acești indivizi erau

conectați la aceleași familii și corporații care au finanțat comunismul în Rusia și apoi național-socialismul în Germania de dinainte de război.

„Astăzi, cu SIDA, boala vacii nebune, oboseala cronică și restul, se pare că istoria se repetă”, a remarcat dr. Len Horowitz. "De fapt, chiar și mesajul este același. Miilor de victime ale Holocaustului li s-a spus că merg la „dușuri” pentru „sănătate publică” și „dezinfecție”. De aceea ni se spune să ne vaccinăm Practic nimic nu s-a schimbat, nici măcar mesajul.

Ca o indicație că nimic nu s-a schimbat substanțial în ierarhia de guvernare a globaliștilor, la 8 februarie 2009, consilierul pentru securitate națională al președintelui Barack Obama, generalul James L. Jones, a deschis un discurs la cea de-a 45-a Conferință de la München privind politica de securitate din Germania, admițând că își ia „comenzile zilnice de la Dr. Kissinger și Sandy Scowcrow filtrate prin generalul Kissinger, Brety Berger”.

Donald și William Scott credeau că o agendă la nivel înalt de reducere a populației a depășit chiar și Henry Kissinger: „Colțul Washington al triunghiului brucelozei cu componentele sale militare, NIH, Trezorerie și Justiție [Departamentul] au avut legături și și-au luat în mare măsură direcțiile din colțul New York dominat de interesele Rockefeller. Institutul/Universitatea Rockefeller, Laboratorul Cold Spring Harbor, Fundația Rockefeller și Banca Chase Manhattan au constituit o vastă mașină de putere și influență nefastă ale cărei părți s-au îmbinat împreună în efortul de a menține această putere.”

MICROBIOLOGI MORȚI

UN MOTIVE PENTRU CARE MAI MULTI medici nu doresc să se uite mai îndeaproape la pandemia de micoplasme poate fi că munca în domeniul microbiologiei pare a fi periculoasă pentru sănătatea cuiva. Până la jumătatea anului 2009, aproape o sută de oameni de știință din întreaga lume au murit, mulți în circumstanțe suspecte. Majoritatea erau microbiologi.

Cercetătorul Mark J. Harper a întocmit o listă de oameni de știință conectați într-un fel cu studiul virusurilor sau vaccinurilor. "În timp ce unele dintre aceste decese pot fi pur coincidențe și par să nu prezinte nicio legătură, multe dintre aceste decese sunt foarte suspecte și nu par a fi acte de violență aleatorii. Multe sunt doar crime simple", a comentat Harper.

Deși nu toți cei de pe această listă au murit de o moarte nefirească, numărul mare și amploarea sunt uluitoare. Cu atât de mulți morți, asta nu ar putea însemna că cineva, undeva, vrea să scape de cei care trec prin conspirația pandemiilor frauduloase și ar putea produce antidoturi eficiente?

O listă completă a acestor nume și date de deces poate fi găsită pe mai multe site-uri web, inclusiv pe site-ul lui Mark Halper http://www.puppstheories.com/forum/index.php ?

showtopic=6521.

DR. DEscoperirea lui RIFE

INSIDIOZITATEA CONTROLULUI A devenit atât de răspândită

încât un om de știință remarcabil a fost discreditat din punct de vedere profesional și distrus pentru că a pretins că a descoperit un leac pentru boli periculoase. Astăzi, tehnologia suprimată a Dr. Royal Raymond Rife revine la nivel mondial, în ciuda opoziției instituției medicale.

În anii 1930, Rife a demonstrat capacitatea unor frecvențe specifice undelor radio de a perturba celulele virale și bacteriene. Fiecare compus biochimic, inclusiv organismele unicelulare, oscilează cu o vibrație de frecvență unică. Deoarece germenii sunt forme de viață pe bază de carbon, ei sunt susceptibili de a fi perturbați de frecvențele radio. Când amplitudinea sau rezonanța frecvenței este intensificată, celula poate fi spulberată și distrusă. Prin creșterea intensității unei frecvențe, Rife a crescut oscilațiile naturale ale bacteriilor și virusurilor unicelulare până când s-au distorsionat și s-au dezintegrat de la stresurile structurale. O analogie brută cu acest efect este o sticlă care se sparge atunci când un cântăreț sună o notă înaltă.

Lucrarea lui Rife cu agenții patogeni a început ca urmare a invenției sale a „Microscopului Prismatic Universal", care a fost mai eficient în studierea organismelor decât microscoapele electronice, deoarece acele dispozitive au ucis specimenele bombardându-le cu energie radiantă. Folosind prisme de cuarț special măcinate într-un tub alungit al microscopului, Rife nu numai că a putut să vadă specimene vii, dar și vederea sa a fost amplificată de până la șaizeci de mii de ori. El a devenit primul om care a văzut și fotografiat viruși vii și a observat că aceștia au evoluat și și-au schimbat forma la fel ca și alte organisme.

Un raport din 1944 de la Instituția Smithsonian, intitulat „The

New Microscope", al Dr. RE Seidel (raportul #3781), a afirmat: „Sub Microscopul Universal, organismele bolii, cum ar fi cele ale cancerului... și alte boli pot fi observate că cedează atunci când sunt expuse la anumite frecvențe letale.." Acesta a fost de fapt un sprijin puternic pentru afirmațiile conform cărora bolile lui Rife funcționează de fapt cu frecvența la destroterapie.

După zeci de ani de cercetare, Rife a izolat frecvențele numeroaselor celule ale bolii, inclusiv cancerul, și prin difuzarea acestora înapoi la celule într-o formă intensificată, a reușit să distrugă celula inițială a bolii. Această tehnologie nu dăunează celulelor sau țesuturilor normale sănătoase. Nu a existat nici un caz documentat al unei persoane rănite de un dispozitiv de tip Rife.

De fapt, există narațiuni ale multor succese. Un comitet special de cercetare al Universității din California de Sud a confirmat că frecvențele Rife inversează multe afecțiuni, inclusiv cancerul. Până în 1934, Rife a izolat un virus care incita celulele canceroase și l-a oprit bombardându-l cu frecvențe radio. El a avut succes în a ucide atât cancerul de carcinom, cât și cancerul de sarcom în mai mult de patru sute de teste pe animale și în a-și folosi frecvențele pentru a vindeca șaisprezece pacienți cu cancer diagnosticați ca terminali de medicina convențională.

Destul de curând, comunitatea medicală consacrată și-a dat seama că acest dispozitiv nu numai că va distruge industria farmaceutică, dar va deteriora practicile medicale în general. Curele însemnau mai puține vizite la medic. Opoziția a venit imediat din partea doctorului Thomas Rivers de la Institutul Rockefeller, care nici măcar nu văzuse echipamentul lui Rife în funcțiune. Rivers a susținut că formele evoluate de viruși nu

există. Conflictul a izbucnit între acele persoane care văzuseră viruși transformându-se în diferite forme sub microscoapele lui Rife și cei care nu.

„Deoarece microscopul său nu le-a dezvăluit, Rivers a susținut că nu există „nu există o bază logică pentru credința în această teorie [forme evolutive de viruși]”, a explicat comentatorul radio național Jeff Rense. "Același argument este folosit astăzi în evaluarea multor alte tratamente medicale "alternative"; dacă nu există precedent, atunci nu trebuie să fie valabil. Nimic nu poate convinge o minte închisă. Majoritatea nu se uitaseră niciodată la microscoapele San Diego [de la Rife]... călătoriile aeriene în anii 1930 erau incomode, primitive și mai degrabă riscante. Deci, dezbaterea asupra ciclului de viață al virusului nu a fost niciodată rezolvată în favoarea celor care nu au fost salvate. Chiar și microscoapele electronice moderne arată imagini înghețate, nu ciclul de viață al virușilor în proces.”

Suprasolicitați și subfinanțați, Rife și asociații săi au fost ținte ușoare pentru atac. Autoritățile sanitare au făcut afirmații false împotriva lui, i-au modificat procedurile de testare pentru ca demonstrațiile sale să eșueze și i-au făcut cereri imposibile.

În 1934, Rife a refuzat o ofertă de parteneriat cu Morris Fishbein, pe atunci șeful Asociației Medicale Americane. "S-ar putea să nu cunoaștem niciodată termenii exacti ai acestei oferte. Dar știm condițiile ofertei pe care Fishbein i-a făcut-o lui Harry Hoxsey pentru controlul remediului său împotriva cancerului pe bază de plante", a raportat Rense. "Asociații lui Fishbein ar primi toate profiturile timp de nouă ani, iar Hoxsey nu ar primi nimic. Apoi, dacă ar fi fost mulțumiți că funcționează, Hoxsey ar începe să primească 10% din profituri. Hoxsey a decis că mai degrabă ar continua să facă el însuși toate

profiturile. Când Hoxsey a refuzat Fishbein, Fishbein și-a folosit legăturile politice extrem de puternice, într-o perioadă de arestare imensă de 125 ori. luni Acuzațiile (bazate pe practicarea medicinei fără licență) au fost întotdeauna aruncate din tribunal, dar hărțuirea l-a înnebunit pe Hoxsey.

Necazurile lui Rife au devenit mai grave. Laboratorul său a fost jefuit de mai multe ori, dar niciun suspect nu a fost prins vreodată. De asemenea, a fost hărțuit de autoritățile din domeniul sănătății. Au fost intentate procese fără temei și costisitoare împotriva lui, care au dus la falimentul său. Procesele, unele depuse de persoane cu legături cu corporații farmaceutice, au eșuat în cele din urmă. Comitetul Special de Cercetare al USC a fost desființat, Rife a fost marginalizat, iar dispozitivul său este disponibil astăzi doar ca instrument de cercetare costisitor, folosit de câțiva medici și cetățeni privați. Rife a murit ca un bărbat rupt în 1971.

Deși munca lui Rife a fost confirmată de oameni de știință și cercetători din afara Statelor Unite, comunitatea medicală convențională încă ignoră beneficiile acestei tehnologii și continuă să îi pună în judecată pe cei care o fac. Acei americani care au confirmat sau susținut diferite domenii ale activității lui Rife includ Dr. Edward C. Rosenow Sr., fost șef de bacteriologie la Clinica Mayo; Dr. Arthur I. Kendall de la Northwestern Medical School; Dr. George Dock de la Biblioteca Asociației Medicale din Județul Los Angeles; Dr. Alvin Food, profesor de patologie la Universitatea din California de Sud; Rufus Klein-Schmidt, președintele USC; Dr. Milbank Johnson, director al AMA din California de Sud; Whalen Morrison, chirurg șef la Santa Fe Railway; Dr. George Fischer de la Spitalul de Copii, New York; Karl Meyer, cu Fundația Hooper; si multi altii.

Barry Lynes, un reporter de investigație din California, a aflat despre povestea lui Rife prin John Crane, care a lucrat alături de Rife din 1950 până la moartea lui Rife în 1971. Inițial sceptic cu privire la afirmațiile cu privire la beneficiile vindecătoare ale tehnologiei Rife, după ce a studiat documentația deținută de Crane, Lynes a devenit revoltat de nedreptățile făcute de nedreptățile lui. Cartea lui Lynes din 1987 despre Rife și munca sa, intitulată *The Cancer Cure That Worked! Fifty Years of Suppression,* a devenit un favorit underground și a stârnit un reînnoit interes pentru opera lui Rife. Începând din 1995, producătorul din San Diego James Folsom a comercializat și distribuit dispozitive de tip Rife când a preluat Royal Rife Research Society. El a susținut că are sute de mărturii că dispozitivele sale au îmbunătățit simptomele fizice și, în multe cazuri, au dus la remisie în cancer. Potrivit lui Folsom, nu a avut clienți nemulțumiți.

Folsom a fost atacat de FDA în 2003, în timpul operațiunii Cure All, o campanie care a vizat diverse companii de pe piața sănătății alternative. Deși echipamentul lui Folsom a fost confiscat, Folsom nu a mai auzit despre el ani de zile. Dar apoi, în octombrie 2007, cu doar câteva zile înainte ca vulnerabilitatea sa să se fi încheiat sub un termen de prescripție, Folsom a fost arestat și acuzat de mai multe infracțiuni, inclusiv vânzarea unui instrument medical de clasa a III-a fără licență. Folsom a susținut că nu are nevoie de licență, deoarece echipamentul său era un dispozitiv de biofeedback de clasa I. Aceste dispozitive au fost scutite și au fost folosite de mai bine de șaptezeci de ani fără efecte secundare sau daune cunoscute. Indiferent, FDA a susținut că

aceste dispozitive de biofeedback se aflau sub jurisdicția sa asupra dispozitivelor medicale, conform unei legi din 1976. Legea respectivă permitea urmărirea penală pentru vânzarea de dispozitive medicale de înaltă tensiune. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că mașina lui Folsom la acea vreme putea fi alimentată de o baterie de nouă volți.

În ciuda faptului că i s-a oferit un acord de recunoaștere a vinovăției care i-ar permite să pledeze vinovat pentru o contravenție și să-l facă să plătească o amendă de 250 de dolari și să sufere un an de probațiune nesupravegheată, Folsom a decis să meargă în judecată.

Potrivit procurorului american Karen Hewitt, afacerea Folsom a generat venituri de peste 8 milioane de dolari în anii de funcționare. Asistenta procurorului american Melanie Pierson a spus că cazul a fost cel mai mare care implică dispozitive medicale ilegale pe care l-a văzut în douăzeci de ani lucrând ca procuror în comitatul San Diego.

Procesul a avut loc la Tribunalul Districtual al SUA, unde nu a fost permisă nicio discuție cu privire la eficacitatea tehnologiei lui Rife. Inițial, Folsom a vrut să producă teancuri de mărturii de la clienți mulțumiți, dar Melanie Pierson s-a opus. Folsom a încercat apoi să afirme că timp de mai bine de șaptezeci de ani, nu au fost documentate efecte nocive ale dispozitivelor. Nici asta nu era permis. Folsom a încercat apoi să argumenteze că niciunul dintre clienții săi nu fusese nemulțumit, dar fără niciun efect. În afară de procurori și oficiali guvernamentali, singurii martori de la proces au fost douăzeci și patru dintre prietenii lui Folsom și colegii distribuitori de dispozitive. Ei au mărturisit în unanimitate despre bunul caracter al lui Folsom și despre practicile de afaceri curate. Incredibil, acuzarea a folosit

această mărturie împotriva lui Folsom, susținând că, de fapt, Folsom a fost o fraudă atât de strălucitoare încât nici măcar colegii și clienții săi nu știau că au fost fraudați. Procurorii au susținut că Folsom a folosit numele fals „Jim Anderson” pentru a evita să fie prins de FDA și că le-a dat cumpărătorilor impresia falsă că FDA a aprobat dispozitivele în „scopuri de investigație”. Folsom a recunoscut că a folosit numele ca agent de vânzări la o altă companie, dar a folosit numele său real în toată corespondența oficială și guvernamentală.

În februarie 2009, un juriu federal american din San Diego l-a condamnat pe Folsom pentru douăzeci și șase de acuzații de infracțiune pentru vânzarea de dispozitive Rife sub numele de „Nature-tronics”, „AstroPulse”, „Biosolutions”, „Energy Wellness” și „Global Wellness”. Folsom, în vârstă de 68 de ani, riscă peste 140 de ani de închisoare, o condamnare pe viață la vârsta lui și amenzi de 500.000 de dolari. El este reținut în centrul de detenție al guvernului federal din regiunea de vest din San Diego, administrat acum de firma privată GEO Group, Inc.

La câteva săptămâni după procesul și condamnarea lui Folsom, FDA a emis un comunicat de presă în care anunța că producătorii de douăzeci și cinci de tipuri de dispozitive medicale comercializate înainte de 1976 trebuie să prezinte agenției informații despre siguranță și eficacitate, astfel încât aceasta să poată evalua nivelul de risc pentru fiecare tip de dispozitiv. Susținătorii Folsom au spus că decizia FDA de a examina o astfel de tehnologie preexistentă a fost cel mai probabil rezultatul procesului său.

Un susținător Folsom a declarat: "Jim a susținut principiile sale pentru nevinovăția sa și pentru a șterge numele Rife. A fost

o sarcină imposibilă. Jim a fost în fața unei surse nesfârșite de bani prin FDA și a unui sistem nedrept. Cercetările au descoperit de când Jim a convins că sistemul nostru judiciar este mai mult o mașină de bani decât Big Pharma și Complexul Medical Industrial."

Observatorii au văzut condamnarea lui Folsom ca o lovitură împotriva celor care susțin tehnologia Rife. Ei au mai prezis că cei interesați de tehnologie ar trebui să meargă pe site-uri web străine precum http://www.rife.de/ , un site din Germania unde vânzarea și utilizarea dispozitivelor de tip Rife sunt legale.

Având în vedere că FDA încearcă să solicite prescripții pentru vitamine de zi cu zi și suprimând tehnologiile medicale potențial utile precum cea a lui Rife, ca să nu mai vorbim de noul plan național de asistență medicală controlat de guvern, s-ar părea că există un efort conștient de a împiedica publicul să obțină alternative sănătoase la medicamentele chimice.

Dar de ce ne-ar face rău guvernul cu vaccinuri netestate și suprimarea terapiilor potențial sănătoase? Oare astfel de acțiuni nu ar afecta negativ și sănătatea elitei globale? Unii cercetători cred că răspunsul poate fi că globaliştii din nucleul interior utilizează deja o astfel de tehnologie sau ceva chiar mai avansat. Este posibil ca ei să se vindece singuri de aceleași boli pe care le permit să fie provocate altora? Elitele globaliste ar putea să nu fie îngrijorate că planurile lor de eugenie le vor atinge familiile. Ei pot crede că își pot proteja propriul ADN cu agenți patogeni specifici rasei. Dacă ar intra în contact cu o afecțiune îngrozitoare, s-ar putea să o elimine cu ușurință cu doar câteva ore scurte de tehnologie de frecvență sau antidoturi avansate pentru imunizare - terapii ascunse populației generale.

Posibilitatea de a organiza astfel de terapii negate public, care ar putea pune capăt bolii și ar putea stopa sau regresa procesul de îmbătrânire s-ar dovedi o ademenire cea mai eficientă în recrutarea de slujitori pentru a ajuta la avansarea agendelor lor globaliste.

DROGAREA POPULAȚIEI

> *Va exista, în generația următoare și ceva, o metodă farmacologică de a-i face pe oameni să-și iubească servitutea și de a produce dictatură fără lacrimi, ca să spunem așa, producând un fel de lagăr de concentrare nedureros pentru societăți întregi, astfel încât oamenilor să li se îndepărteze libertățile, ci mai degrabă să se bucure de ea, pentru că vor fi distrași de orice dorință de a se răzvrăti prin propagandă sau spălarea creierului prin propagandă sau prin metoda spălării creierului. Și aceasta pare a fi revoluția finală.*
>
> — ALDOUS HUXLEY, 1961

FARMA MAREA

DROGURILE SUNT AFACERI MARI. Doar cinci companii biofarmaceutice – Novartis, GlaxoSmithKline, MedImmune, firma australiană CSL și Sanofi-Pasteur – au primit contracte masive de către Departamentul de Sănătate și Servicii Umane (HHS) al SUA pentru a dezvolta și produce peste 195 de milioane de doze de vaccin împotriva gripei porcine. Acesta

este în plus față de vaccinul antigripal sezonier.

Potrivit dr. Joseph Mercola, medic osteopat și autor a șaisprezece cărți despre sănătate și medicină alternativă, inclusiv două bestselleruri *din New York Times* , „CSL are contracte pentru a furniza antigen în vrac în valoare de 180 de milioane de dolari SUA. Medlmmune va furniza 40 de milioane de doze din spray nazal viu atenuat pentru vaccin antigripal porc pentru mai mult de 400 milioane de dolari. doze de vaccin monovalent împotriva gripei porcine, o comandă de 690 de milioane de dolari.”

Aproximativ jumătate dintre cele mai mari corporații farmaceutice din lume nu sunt americane, ci mai degrabă europene. Printre primele zece companii farmaceutice se numără companiile americane Pfizer, Merck, Johnson & Johnson, Bristol-Myers Squibb și Wyeth (fostă American Home Products). Restul companiilor farmaceutice de top sunt companiile britanice GlaxoSmithKline și AstraZeneca; companiile elvețiene Novartis și Roche; și compania franceză Aventis (care în 2004 a fuzionat cu o altă companie franceză, Sanafi Synthelabo, plasând-o pe locul trei). Aceste corporații funcționează în esență la fel, dar prețurile lor la medicamente în America sunt mult mai mari decât pe piețele altor țări. De exemplu, o sticlă de o mie de aspirină costă mai puțin în Mexic decât o sticlă de cinci sute peste graniță în Statele Unite și, evident, nicio companie nu va vinde un produs fără a obține profit.

Pentru a oferi unele indicații despre banii implicați în afacerile moderne cu medicamente, piața farmaceutică legală a totalizat 712 miliarde de dolari la nivel global în 2007, din care

aproximativ 80 de miliarde de dolari au fost pentru medicamentele psihiatrice. Potrivit mai multor autorități, inclusiv psihiatrul de la Harvard Dr. Peter R. Breggin; Bruce Wiseman, președintele național al Comisiei pentru cetățeni pentru drepturile omului; genetician Dr. Thomas Roeder; Dr. Hyla Cass, fost profesor asistent clinic de psihiatrie la UCLA School of Medicine; și David Healey și David B. Menkes, ambii din Departamentul de Medicină Psihologică din Țara Galilor de Nord, drogurile psihiatrice ar putea fi vinovații din spatele multor omucideri, sinucideri și împușcături în școli.

Și mai rău, cei 80 de miliarde de dolari nici măcar nu includ piața ilegală de droguri. Un fost redactor-șef al *New England Journal of Medicine,* dr. Marcia Angell, a scris în *New York Review of Books:* „Profiturile combinate pentru cele zece companii de medicamente din Fortune 500 (35,9 miliarde de dolari) au fost mai mult decât profiturile pentru toate celelalte 490 de afaceri la un loc (33,7 miliarde de dolari). medicamente noi utile. Acum, în primul rând, o mașină de marketing pentru a vinde medicamente de beneficii dubioase, această industrie își folosește bogăția și puterea pentru a coopta fiecare instituție care i-ar putea sta în cale, inclusiv Congresul SUA, FDA, centrele medicale academice și profesia medicală în sine.

În cartea sa din 2004 *The Truth About the Drug Companies: HowThey Deceive Us and What to Do About It,* dr. Angell susține că puterea actuală a industriei farmaceutice poate fi urmărită direct la creșterea fenomenală a industriei în anii Reagan, cu George HW Bush și susținătorii săi globaliști la comandă după tentativa de asasinare a lui Reagan în timpul unei răniri a lui Reagan în martie198.

„Anul de referință a fost 1980”, a menționat ea. "Înainte de atunci, a fost o afacere bună, dar după aceea, a fost una grozavă. Din 1960 până în 1980, vânzările de medicamente eliberate pe bază de rețetă au fost destul de statice ca procent din produsul intern brut al SUA, dar din 1980 până în 2000, s-au triplat. Acum se ridică la peste 200 de miliarde de dolari pe an. Dintre multele evenimente care au contribuit la multele norocuri ale industriei, nu au contribuit la marele noroc. calitatea medicamentelor pe care companiile le vindeau.”

Succesul Big Pharm are mai mult de-a face cu marketingul decât cu eficacitatea medicamentelor sale. Dr. Michael Wilkes, profesor de medicină și prodecan pentru educație medicală la Universitatea din California, Davis, s-a alăturat altor critici pentru a descrie un fenomen recent numit „disease-merging”, o activitate în care marile corporații de medicamente încearcă să convingă oamenii sănătoși că sunt bolnavi și au nevoie de medicamente pentru a crește vânzările.

„Majoritatea companiilor farmaceutice dedică sume uriașe de bani pentru prevenirea, controlul și vindecarea bolilor”, a adăugat el. „Când profiturile lor nu se potrivesc cu așteptările corporative, ei „inventează” noi boli care să fie vindecate cu medicamentele existente.”

„Nenumărate exemple de apariție a bolilor sunt determinate de eforturile industriei farmaceutice de a vinde medicamente”, a scris dr. Wilkes. „Afecțiuni precum sindromul de disfuncție sexuală feminină, tulburarea disforică premenstruală, ciuperca unghiilor de la picior, chelie și tulburarea de anxietate socială (alias timiditatea) sunt câteva locuri în care comunitatea medicală a intervenit, transformând astfel condițiile normale sau ușoare în boli pentru care medicația este tratamentul.”

În mod ironic, deși Big Pharm inventează noi boli, rareori inventează un nou medicament. În mod surprinzător, majoritatea medicamentelor noi și importante aduse pe piață în ultimii ani s-au bazat pe cercetări finanțate de contribuabili la universități, mici companii de biotehnologie sau National Institutes of Health (NIH). De fapt, cele mai presupuse medicamente „noi" sunt doar o variație a medicamentelor mai vechi.

„Dacă sunt producător și pot să schimb o moleculă și să obțin încă douăzeci de ani de drepturi de brevet și să conving medicii să prescrie și consumatorii să solicite următoarea formă de Prilosec, sau Prozac săptămânal în loc de Prozac zilnic, exact când brevetul meu expiră, atunci de ce aș cheltui bani pe un efort mult mai puțin sigur, care caută medicamente noi?" a întrebat Dr. Sharon Levine, director executiv asociat al Kaiser Permanente Medical Group.

"Ceea ce este adevărat despre gorila de opt sute de lire este adevărat despre colosul care este industria farmaceutică. Este obișnuită să facă cam ceea ce vrea să facă", a scris dr. Marcia Angell. „Cea mai importantă dintre aceste legi [care relaxează restricțiile asupra corporațiilor farmaceutice] este cunoscută sub numele de Legea Bayh-Dole, după sponsorii săi principali, senatorul Birch Bayh (D-Ind.) și senatorul Robert Dole (R-Kans.). Bayh-Dole a permis universităților și întreprinderilor mici să breveteze descoperirile provenite din cercetarea sponsorizată de cercetarea medicală sponsorizată de Institutul Național, apoi să acorde dolari pentru a acorda importanțe de cercetare medicală sponsorizată de Institutul Național pentru a acorda dolari. Până atunci, descoperirile finanțate de contribuabili erau în domeniul public, disponibile pentru orice

companie care dorea să le folosească, dar acum universitățile, unde se desfășoară majoritatea lucrărilor sponsorizate de NIH, își pot breveta și percepe drepturi de autor. Compania este în cele din urmă licențiată unei mari companii de medicamente, toate părțile profită de investiția publică în cercetare.”

În cadrul acestui sistem, cercetarea plătită din bani publici a devenit o marfă care trebuia vândută pentru profit de companiile private. Dr. Angell oferă exemple de taxe mari de consultanță plătite de corporațiile farmaceutice membrilor individuali ai facultății și oamenilor de știință și directorilor NIH. Aceste taxe permit corporațiilor farmaceutice globaliste să pătrundă în continuare în educația medicală a națiunii.

Legătura profitabilă dintre Big Pharm și școlile și spitalele de medicină a creat o atmosferă prietenoasă pentru corporații. „Unul dintre rezultate a fost o tendință în creștere pro-industrie în cercetarea medicală [atât în școli, cât și în spitale] – exact acolo unde o astfel de părtinire nu aparține”, a declarat dr. Angell.

Ea a menționat că sumele uriașe de bani care curg de la Big Pharm au început să schimbe etosul școlilor de medicină și al spitalelor didactice. Astfel de instituții nonprofit au început să se considere parteneri ai industriei. Cercetătorii facultăților au fost încurajați să obțină brevete pentru munca lor, care au fost apoi atribuite universităților lor. Școlile au vândut apoi dreptul lui Big Pharm și au împărțit drepturi de autor. Multe școli de medicină și spitale didactice au creat chiar birouri de transfer de tehnologie pentru a valorifica descoperirile facultăților.

Dr. Angell a remarcat, de asemenea, salariile excesive pentru directorii din domeniul farmaceutic. Luați, de exemplu, uriașul salariu de 74.890.918 USD plătit lui Charles Heimbold

Jr. în 2001, fostul președinte și CEO al Bristol-Myers Squibb. Aceasta nu ia în calcul opțiunile pe acțiuni neexercitate în valoare de 76.095.611 USD. În același timp, președintele Wyeth a câștigat 40.521.011 dolari în 2001, fără a lua în calcul opțiunile pe acțiuni de 40.629.459 dolari.

Anunţuri DTC

VANZAREA ESTE NUMELE jocului. Publicitatea pentru medicamente este acum omniprezentă în toate instituțiile media importante. În ciuda faptului că au cheltuit cu 7,1% mai puțin pentru publicitatea directă către consumator (DTC) pentru medicamente în al treilea trimestru al anului fiscal 2008, un raport Nielsen Media Research a arătat că firmele farmaceutice au cheltuit în continuare aproximativ 4,8 miliarde de dolari pe publicitate DTC pentru televiziune, radio și reclame tipărite în reviste și ziare.

Iată cum au rezultat primele câteva medicamente în vânzări per dolar de publicitate cheltuit:

Medicamentul pentru colesterol Lipitor a câștigat 34,09 USD pentru fiecare dolar cheltuit.

Medicamentul pentru astm Advair Diskus a câștigat 27,98 USD per dolar publicitar.

Remediul pentru arsuri la stomac Nexium a câștigat 44,92 USD per dolar publicitar.

Medicamentul pentru alergii Singulair a câștigat 45,24 USD per dolar publicitar.

Medicamentul pentru alergii Zyrtec (acum disponibil fără prescripție medicală) a câștigat 33,86 USD per dolar publicitar.

Publicitatea DTC s-a triplat între 1997 și 2005, crescând de la 1,3 miliarde de dolari la 4,2 miliarde de dolari, de când Administrația SUA pentru Alimente și Medicamente a relaxat restricțiile care guvernează aceste tipuri de reclame pentru medicamente.

S-a estimat că 8 miliarde de dolari din cele 235 de miliarde de dolari cheltuite de consumatori pentru medicamentele eliberate pe bază de rețetă în 2008 au provenit din publicitate DTC. Iar scăderea din 2008 a reclamelor DTC – o premieră în istoria recentă a SUA – a fost compensată de campanii de lansare pentru medicamente precum Cialis, Abilify, Nasonex și Plavix.

În timp ce reclamele TV arată imagini cu oameni fericiți, peisaje idilice, copii care râd și animale jucăușe, o voce audio zgomotătoare trece rapid printre posibilele efecte secundare. Medicamentul pentru durere Vioxx a fost promovat intens de producătorul său, dar ulterior a fost amintit când s-a demonstrat că medicamentul crește riscul de atac de cord la unii oameni. „Faptul că a fost comercializat atât de intens și-a mărit daunele finale”, a spus Michael Russo, un susținător al asistenței medicale pentru grupul de advocacy public California Public Interest Research Group (CalPIRG).

Poate că Big Pharm îi pasă mai mult să-și promoveze medicamentele decât să dezvolte ceva mai bun și mai sigur. Estimările publicate prevăd că, în timp ce industria

medicamentelor a cheltuit aproximativ 57,5 miliarde de dolari pentru marketing din SUA în 2004, a cheltuit doar 31,5 miliarde de dolari pentru cercetare și dezvoltare. Din punct de vedere procentual, din vânzările de 235,4 miliarde de dolari din SUA în 2004, promovarea a consumat 24,4% din vânzări, în timp ce cercetarea și dezvoltarea a luat doar 13,4%.

„Deși unele studii academice sugerează că publicitatea DTC poate ajuta oamenii care trebuie să înceapă să ia medicamente și pe alții să rămână în conformitate cu schemele de tratament existente, lipsa unui echilibru corect în multe reclame DTC care promovează beneficiile medicamentelor și minimizează riscurile este ceea ce conduce legislația pentru a reduce utilizarea acesteia", a declarat un comentariu postat pe BioJobBlog.com, un site web dedicat angajării bioindustry. "... Interesant, în urmă cu aproximativ zece ani, o prietenă care lucrează pentru o companie farmaceutică importantă mi-a spus că ea așteaptă întotdeauna cinci ani înainte de a utiliza un medicament nou aprobat. La acea vreme, mi s-a părut un lucru ciudat să spună din partea ei, deoarece era în afacere de peste 15 ani. Cu toate acestea, în ultimii cinci ani sau cam așa ceva, mai multe medicamente de mare renume care au fost promovate de către DTC din publicitate. În cele din urmă, în timp ce publicitatea DTC poate fi „foarte bună pentru afaceri", poate să nu fie întotdeauna în interesul consumatorilor americani care folosesc rețete."

Site-ul a mai menționat că publicitatea DTC este permisă doar în două țări — Noua Zeelandă și Statele Unite.

Predominanța din ce în ce mai mare a reclamelor pentru medicamente DTC a determinat mai mulți membri ai Congresului să introducă o legislație pentru a reduce reclamele.

Legislatorii au fost dezgustați de deducerile fiscale pentru comercianții de droguri care folosesc reclame DTC și reclame care oferă produse care dădeau erecții de patru ore în timpul orelor de difuzare a televiziunii.

Nu numai că publicitatea pentru medicamente a deranjat publicul, ci și disproporția dintre costurile reale ale medicamentelor și prețul de vânzare cu amănuntul. În 2003, site-ul ThePeoplesVoice.org a postat acest grafic al prețului real al ingredientelor active utilizate în unele dintre cele mai populare medicamente vândute în America.

Nume de marcă : Celebrex 100 mg
Preț de consum pentru 100 : 130,27 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de file/cap : 0,60 USD
Marjă procentuală : 21.712%

Nume de marcă : Claritin 10 mg
Preț de consum pentru 100 : 215,17 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de file/cap : 0,71 USD
Markup procentual : 30.306%

Nume de marcă : Keflex 250 mg
Preț de consum pentru 100 : 157,39 USD

Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :

1,88 USD
Markup procentual : 8.372%

Nume de marcă : Lipitor 20 mg
Preț de consum pentru 100 : 272,37 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
5,80 USD
Marjă procentuală : 4.696%

Nume de marcă : Norvasc 10 mg
Preț de consum pentru 100 : 188,29 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
0,14 USD
Marjă procentuală : 134.493%

Nume de marcă : Paxil 20 mg
Preț de consum pentru 100 : 220,27 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
7,60 USD
Markup procentual : 2.898%

Nume de marcă : Prevacid 30 mg
Preț de consum pentru 100 : 44,77 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
1,01 USD
Markup procentual : 34.136%

Nume de marcă : Prilosec 20 mg
Preț de consum pentru 100 : 360,97 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
0,52 USD
Marjă procentuală : 69.417%

Nume de marcă : Prozac 20 mg
Preț de consum pentru 100 : 247,47 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
0,11 USD
Marjă procentuală : 224.973%

Nume de marcă : Tenormin 50 mg
Preț de consum pentru 100 : 104,47 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
0,13 USD
Markup procentual : 80.362%

Nume de marcă : Vasotec 10 mg
Preț de consum pentru 100 : 102,37 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
0,20 USD
Markup procentual : 51.185%

Nume de marcă : Xanax 1 mg
Preț de consum pentru 100 : 136,79 USD

Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
0,024 USD
Markup procentual : 569.958%

Nume de marcă : Zestril 20 mg
Preț de consum pentru 100 : 89,89 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
3,20 USD
Marjă procentuală : 2.809%

Nume de marcă : Zithromax 600 mg
Preț de consum pentru 100 : 1.482,19 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
18,78 USD
Markup procentual : 7.892%

Nume de marcă : Zocor 40 mg
Preț de consum pentru 100 : 350,27 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :
8,63 USD
Marjă procentuală : 4.059%

Nume de marcă : Zoloft 50 mg
Preț de consum pentru 100 : 206,87 USD
Costul ingredientelor active generale per 100 de tablete/cap :

1,75 USD
Marjă procentuală : 11.821 %

Din fericire, guvernul a acționat ca răspuns la creșterea gradului de conștientizare a publicului cu privire la abaterile Big Pharm. În septembrie 2009, Pfizer Inc., cel mai mare producător de medicamente din lume, a fost obligat să plătească o sancțiune civilă și penală record de 2,3 miliarde de dolari, după ce guvernul a găsit firma vinovată de promovarea ilegală a medicamentelor eliberate pe bază de rețetă. Procurorii au acuzat compania că a promovat patru medicamente eliberate pe bază de rețetă, inclusiv analgezicul Bextra (scos de pe piață în 2005), după ce studiile au indicat că medicamentele au crescut șansele de atac de cord și au fost folosite ca tratament pentru afecțiuni medicale diferite de cele pentru care autoritățile federale de reglementare le-au aprobat.

Un purtător de cuvânt al Departamentului de Justiție a declarat că amenda, care include atât pedepse penale, cât și pedepse civile, este cea mai mare amendă penală din istoria SUA.

Autoritățile au remarcat că acesta a fost al patrulea acord care implică afirmații de publicitate false și înșelătoare în ultimii zece ani. Ei l-au numit pe Pfizer „infractor recidivant" și au spus că conduita companiei va fi monitorizată în următorii cinci ani.

Anterior, Pfizer a fost acuzat că a invitat medici la toate - întâlnirile cu cheltuieli plătite din stațiuni în calitate de consultanți. Avocatul american pentru Massachusetts Mike Loucks a spus: „Au fost distrați cu golf, masaje și alte luxuri". El a adăugat că Pfizer a continuat să încalce aceleași legi cu alte droguri chiar și în timp ce negocia înțelegerea Bextra cu avocații

Departamentului de Justiție.

Procurorul general al New York-ului, Andrew Cuomo, a declarat presei: "Pfizer i-a furat pe new-yorkezi și pe contribuabilii din toată țara pentru a-și umple profitul. Practicile corupte ale Pfizer au mers atât de departe încât a trimis medici pe junket-uri exotice, precum și pe profesioniști din domeniul sănătății pentru a-i convinge să prescrie medicamentele companiei pentru pacienții din programul finanțat de contribuabili."

Eforturile de consolidare ale unui alt gigant Big Pharm indică legături la nivel înalt atât cu globaliştii, cât şi cu naziştii. GlaxoSmithKline (GSK), a doua cea mai mare companie farmaceutică din lume după Pfizer, a fost fondată la Londra în 1880 de doi farmaciști americani — Henry Wellcome și Silas Burroughs — ca Burroughs Wellcome & Company. Glaxo Laboratories, inițial un producător de alimente pentru copii, a devenit multinațională în 1935. După achiziția postbelică a altor companii, inclusiv Meyer Laboratories, Glaxo a fuzionat cu Burroughs Wellcome în 1995. Noul nume al companiei a fost GlaxoWellcome. În 2000, după fuziunea cu SmithKlineBeckman, firma a devenit GlaxoSmithKline.

Firma originală de medicamente Burroughs Wellcome era deținută în totalitate de Wellcome Trust, al cărui director era lordul britanic Oliver Franks, un om descris drept „unul dintre fondatorii lumii postbelice”. Franks a fost ambasador în Statele Unite între 1948 și 1952 și a fost, de asemenea, director al Fundației Rockefeller și reprezentantul ei principal în Anglia. A fost director al băncii naziste Kurt von Schroeder, care s-a ocupat la un moment dat de contul bancar personal al lui Hitler. Franks a fost, de asemenea, director al Rhodes Trust, care a

fost folosit la sfârșitul anilor 1800 de către magnatul african al diamantelor Cecil Rhodes pentru a-și crea grupurile de masă rotundă, un precursor al Consiliului pentru Relații Externe. În calitate de director Rhodes, Franks a fost responsabil cu aprobarea burselor Rhodes, cum ar fi cea acordată lui Bill Clinton în 1968.

Potrivit fostului ofițer de informații Dr. John Coleman, membrii Meselor Rotunde din Rhodos, înarmați cu bogăția imensă câștigată din controlul aurului, diamantelor și drogurilor, s-au răspândit în întreaga lume pentru a prelua controlul asupra politicilor fiscale și monetare și a conducerii politice în toate țările în care își desfășoară activitatea. Această rețea conspirativă a fost confirmată de mentorul academic al președintelui Clinton, istoricul de la Universitatea Georgetown Carroll Quigley, care a scris: „Există, și există de o generație, o rețea internațională anglofilă care funcționează, într-o oarecare măsură, în modul în care dreapta radicală crede că acționează comuniștii. Știu operațiunile acestei rețele pentru că am studiat-o timp de doi ani și a fost permisă în primii doi ani. anii 1960, pentru a-i examina documentele și înregistrările secrete, nu am nicio aversiune față de ea sau față de majoritatea scopurilor sale și am fost aproape de ea și de multe dintre instrumentele sale... [În general, principala diferență de opinie este că dorește să rămână necunoscută și cred că rolul său în istorie este suficient de important pentru a fi cunoscut.

În timp ce Franks este cunoscut ca director al trustului care deținea o mare companie de medicamente, majoritatea oamenilor nu știu în ce măsură influența Rockefeller asupra medicinei și medicamentelor moderne.

Potrivit lui Eustace Mullins, industria medicamentelor este

controlată de un „monopol medical” Rockefeller, în mare parte prin directori din consiliile farmaceutice care reprezintă entitățile Rockefeller. „Colegiul American de Chirurgii a menținut un control monopolistic asupra spitalelor prin puternicul Comitet de anchetă a spitalelor, cu membrii Winthrop Aldrich și David McAlpine Pyle reprezentând controlul Rockefeller.”

Winthrop Aldrich, a cărui soră era căsătorită cu John D. Rockefeller Jr., a ocupat funcția de președinte și președinte al consiliului de administrație al Băncii Naționale Chase din 1930 până în 1953. De asemenea, a făcut parte din Comitetul pentru costul îngrijirii medicale (CCMC), care a fost înființat de dr. Alexander Lambert, medic personal al lui Teddy Roosevelt și a început în președintele Dr. Roosevelt C. Smith, un medic care a cercetat activitățile comitetului și a publicat un raport în 1984: „El [Dr. Lambert], evident, trebuia să fie „figura de protecție”... Personalul cu normă întreagă a fost condus de Harry H. Moore din Washington, care în 1927 a publicat „American Medicine and the People's Health”, în timp ce un membru al sistemului său de sănătate publică avea nevoie de *asistență* medicală principală. și un plan de asigurare pentru a plăti pentru asta.”

La începutul secolului al XX-lea, administratorii și economiștii decideau viitorul asistenței medicale din America. Moore a fost ajutat de C. Rufus Rorem, care a primit un doctorat în economie la Universitatea din Chicago, care a fost fondată și finanțată de Rockefeller. Rorem, potrivit lui Smith, era mai preocupat de plata anticipată la spital decât de îngrijirea sănătății. În urma muncii sale pentru CCMC, Rorem a devenit director executiv al Comisiei pentru Planul Crucii Albastre între 1936 și 1946.

„Cred că cel mai important principiu generat de acest comitet nu a fost deloc ceea ce a fost planificat”, a scris dr. Charles C. Smith Jr., care a scris un studiu de istorie medicală în cadrul comitetului. O minoritate din comitet a recomandat în mod inutil ca concurența guvernamentală în practica medicală să fie întreruptă. Ei au susținut, de asemenea, opoziție ca medicina corporativă să fie finanțată prin agenții intermediare, cum ar fi organizațiile de întreținere a sănătății (HMO). Se presupune că aceste tipuri de organizații exploatează profesiile medicale și nu reușesc să ofere îngrijiri medicale de înaltă calitate.

„Tenorul raportului [CCMC] a fost de așa natură încât se pot citi în el semințele a tot ceea ce a condus la sistemul de sănătate pe care îl avem astăzi... Așa că, în sfârșit, ne aflăm, ca întotdeauna, într-o criză de îngrijire a sănătății”, a scris dr. Smith în 1984. Această criză de îngrijire a sănătății continuă și astăzi.

„Consiliul general de educație al lui Rockefeller a cheltuit peste 100 de milioane de dolari pentru a câștiga controlul școlilor de medicină ale națiunii și pentru a-i transforma pe medicii noștri în medicii școlii alopate, dedicate chirurgiei și utilizării intense a medicamentelor”, a scris autorul Mullins, care a petrecut peste treizeci de ani cercetând monopolul medical Rockefeller.

Amintindu-și cum tatăl lui John D. Rockefeller Sr., William „Big Bill” Rockefeller, a încercat odată să vândă petrol nerafinat ca remediu pentru cancer, Mullins a scris: „Acest lătrător de medicină de carnaval nu și-ar fi imaginat că descendenții săi vor controla cel mai mare și mai profitabil monopol medical din istoria înregistrată”.

Mullins a raportat că compania chimică germană IG Farben și filialele sale din Statele Unite prin interesele Rockefeller (cum ar fi cartelul dintre Standard Oil Co., cu sediul în SUA, Rockefeller și IG Farben, așa cum a fost dezvăluit într-o investigație din 1941 a guvernului) au fost responsabile pentru încercarea de a construi un monopol prin suprimarea descoperirilor propriilor medicamente. Din 1908 până în 1936, IG Farben și-a reținut descoperirea sulfanilamidei, un medicament sulfamic timpuriu, până când firma a semnat acorduri de lucru cu importante firme de medicamente din Elveția, Sandoz și Ciba-Geigy. După ani de relații de lucru, aceste două firme s-au unit în cele din urmă în 1996 pentru a forma una dintre cele mai mari fuziuni corporative din istorie – Novartis.

În prima jumătate a secolului al XX-lea, cartelul nazist al drogurilor, IG Farben, împreună cu companiile de droguri controlate prin interesele Rockefeller, au dominat dezvoltarea, producția și distribuția a numeroase droguri, inclusiv substanțe care sunt de-a dreptul periculoase.

ASPARTAM

AMERICANII NU SUNT afectați doar de substanțele chimice din medicamentele produse farmaceutic. Una dintre multele substanțe chimice controversate folosite acum de milioane de oameni

Americans este aspartamul, un înlocuitor aditiv al zahărului care se găsește în majoritatea băuturilor răcoritoare dietetice și

în peste cinci mii de alimente, medicamente, medicamente și majoritatea înlocuitorilor de zahăr, cum ar fi NutraSweet, Equal, Metamucil și Canderel.

Când este încălzit la mai mult de 86 de grade Fahrenheit, aspartamul eliberează metanol liber, care se descompune în acid formic și formaldehidă în organism. Rețineți că temperatura corpului uman este de 98,6 grade și că formaldehida este o neurotoxină mortală. Formaldehida rămasă din metanol liber se descompune apoi în acid formic - veninul înțepăturilor de furnici.

În 1987, dr. Louis J. Elsas, profesor de pediatrie și director al Diviziei de Genetică Medicală de la Universitatea Emory, a depus mărturie în fața Comisiei Senatului SUA pentru Muncă și Resurse Umane despre fenilalanina, unul dintre cei doi aminoacizi din aspartam. El a spus: "La fătul în curs de dezvoltare, o astfel de creștere a fenilalaninei din sângele matern ar putea fi mărită de patru până la șase ori prin eforturile de concentrare ale barierei hematoencefalică placentară și fetală și această concentrație ucide astfel de celule în cultura de țesut. Efectul unei astfel de concentrații crescute în creierul fetal in vivo ar fi probabil mult mai subtil și exprimat ca retard mintal, potențial microcefa sau anumite deficiențe congenitale." Când dr. Elsas le-a spus senatorilor despre fenilalanină în 1987, ratele autismului la sugari erau de 1 la 1.500. Astăzi sunt 1 din 150 și sunt în creștere. Se pare că anumite droguri ne distrug copiii nou-născuți.

Dr. Madelon Price, profesor de neurobiologie la Universitatea Washington, a spus: „Acidul aspartic (aspartatul) este cunoscut ca fiind o neurotoxină de 30 de ani [acum 40 de ani]. Rozătoarele care au ingerat prea mult aspartam în

copilărie sunt adulți, sunt obeze și au disfuncții sexuale și de reproducere.”

Până la administrația Reagan, Food and Drug Administration refuzase să aprobe utilizarea aspartamului. Propriul toxicolog al FDA, dr. Adrian Gross, a declarat Congresului că aspartamul poate contribui sau chiar provoca convulsii, tumori cerebrale și cancer la creier și a încălcat clauza Delaney, care interzice introducerea în alimente despre care se știe că provoacă cancer. „Și dacă FDA își încalcă propriile legi, cine rămâne să protejeze publicul?” întrebă el.

Dr. HJ Roberts de la Institutul de Cercetări Medicale din Palm Beach a dedicat un întreg capitol al cărții sale *Aspartame Disease: An Ignored Epidemic* interacțiunii aspartamului cu medicamente precum Coumadin, Dilantin, antidepresive și alți agenți psihotropi, precum și Inderal, Aldomet, hormoni și insulină. Roberts a spus că aspartamul interacționează cu toate medicamentele cardiace și chiar a remarcat reacții la medicamente după ce o persoană a încetat să mai folosească produse cu aspartam. „Problema morții subite legate de aspartam și produsele sale de descompunere a fost ridicată de mai multe ori, în special în rândul persoanelor care înainte erau bine care foloseau astfel de produse, inclusiv piloții și șoferii și sportivii..” El a adăugat: „Nevoia ca medicii și anchetatorii neutri din punct de vedere corporativ să evalueze rolul contributiv al aspartamului în tulburările cardiopulmonare și frecvența interacțiunilor cu drogurile cu aspartam, în urma morții subite și a morții subite. în mod neașteptat fiind catalogat drept „moarte din cauze care nu au fost încă stabilite”.

Dr. Betty Martini, un veteran de douăzeci și doi de ani în

domeniul medical și fondator al Mission Possible International, a lucrat cu medici din întreaga lume pentru a elimina aspartamul din alimente, băuturi și medicamente. Ea a povestit cum interesele farmaceutice au subordonat bunăstarea publică:

> *Donald Rumsfeld a fost CEO al Searle, acel conglomerat care producea aspartam. Timp de 16 ani, FDA a refuzat să-l aprobe, nu numai pentru că nu este sigur, ci și pentru că dorea ca compania să fie acuzată pentru fraudă. Ambii procurori americani [pentru FDA] s-au angajat în echipa de apărare și termenul de prescripție a expirat. Erau Sam Skinner și William Conlon. Skinner a devenit secretarul Transporturilor, potolind strigătele piloților care acum aveau convulsii cu acest medicament care declanșează convulsii, aspartamul, și apoi șeful de cabinet sub tatăl președintelui Bush. Unii dintre acești oameni ajung la locuri înalte. Chiar și judecătorul suprem Clarence Thomas este un fost avocat Monsanto (Monsanto a cumpărat Searle în 1985 și l-a vândut acum câțiva ani.)*

Cu toate acestea, chiar și cu prieteni în locuri înalte, FDA a refuzat totuși să permită NutraSweet pe piață. Denumit un medicament neurotoxic mortal care se preface ca un aditiv de către adversari, aspartamul interacționează cu antidepresivele și, de asemenea, interacționează cu vaccinuri și alte toxine și îndulcitori nesiguri precum Splenda. "Ambele fiind excitotoxine, acidul aspartic din aspartam și MSG, oamenii cu glutamat au fost găsiți folosind aspartam ca placebo pentru studiile MSG, chiar înainte de a fi aprobat. FDA știe acest lucru de un sfert de

secol și nu a făcut nimic, chiar dacă este împotriva legii. Searle a construit o fabrică NutraSweet și avea un inventar de 9 milioane de dolari", a spus Martin. Donald Rumsfeld a făcut parte din echipa de tranziție a președintelui Reagan și a doua zi după ce Reagan a preluat mandatul, dr. Arthur Hull Hayes, omul care ar fi aprobat aspartamul, a fost numit comisar FDA.

Fostul agent de vânzări Searle Patty Wood Allott a susținut ideea că Rumsfeld s-a aflat în spatele aprobării aspartamului declarând că, în 1981, Rumsfeld le-a spus angajaților companiei „își va suna toate markerele și că, indiferent de ce, va avea grijă ca aspartamul să fie aprobat [în acel an]". Comisarul FDA Hayes a servit anterior în divizia de arme chimice a armatei SUA și inițial a aprobat aspartamul doar ca aditiv sub formă de pudră. Dar în 1983, chiar înainte de a-și părăsi poziția pentru o slujbă de relații publice la Burson-Marsteller, firma șef de relații publice atât pentru Monsanto, cât și pentru Searle, Hayes a aprobat aspartamul pentru toate băuturile carbogazoase. De atunci, nu a vorbit niciodată public despre aspartam (Hayes a murit în februarie 2010).

Rumsfeld este doar un exemplu al relației confortabile dintre guvern și Big Pharm. Fost CEO al Searle și membru al Comisiei Trilaterale – un grup globalist conceput pentru a promova cooperarea economică între Statele Unite, Japonia și Europa – Rumsfeld este, de asemenea, un acționar major al Gilead Sciences, o firmă de biotehnologie din California care deține drepturile asupra Tamiflu. Când populația era amenințată cu gripa aviară în 2005, CNN a raportat că exploatațiile Rumsfeld Gilead se ridicau undeva între 5 și 25 de milioane de dolari.

Relația incestuoasă dintre afacerile corporative Big Pharm și guvern face o bătaie de joc a liberei întreprinderi americane.

Deși este liber să decidă ce medicamente să promoveze și să distribuie, este, de asemenea, liber să le stabilească un preț cât va suporta traficul. Cu toate acestea, Big Pharm depinde de guvern sub formă de protecție prin brevet și aprobarea FDA pentru a-și proteja monopolul asupra medicamentelor.

Într-o mișcare uluitoare pentru cei care nu sunt conștienți de agenda globalistă și de controlul acesteia, Congresul a interzis în mod expres Medicare să negocieze prețuri mai mici la medicamente prin puterea sa de cumpărare în vrac. Excesele corporațiilor farmaceutice ale globaliștilor i-au determinat pe mulți americani să caute reducerea prețurilor călătorind în Canada sau în Mexico pentru a cumpăra medicamente.

Dr. Angell a spus că industria farmaceutică s-a îndepărtat foarte mult de scopul său inițial înalt de a descoperi și produce noi medicamente utile și că acum este în primul rând o mașină de marketing pentru a vinde medicamente cu beneficii dubioase. Big Pharm „își folosește bogăția și puterea pentru a coopta fiecare instituție care i-ar putea sta în cale, inclusiv Congresul SUA, FDA, centrele medicale academice și profesia medicală în sine [întrucât] majoritatea eforturilor sale de marketing sunt concentrate pe influențarea medicilor, deoarece aceștia trebuie să scrie rețetele”, a spus ea.

Nu căuta vreo uşurare reală nici de la democraţi, nici de la republicani. În timp ce făceau campanie în 2008, ambii senatori Barack Obama și Hillary Clinton s-au angajat să lupte împotriva uriașei industrii farmaceutice și de asigurări. Aceste promisiuni au făcut ecou promisiuni similare făcute de doamna Clinton în timpul administrației soțului ei. Cu toate acestea, datele privind contribuțiile la campanie au arătat că atât Obama, cât și Clinton au fost cei mai mari beneficiari ai donațiilor Big Pharm în

finanțarea campaniei din 2008. Potrivit Center for Responsive Politics, Obama a primit 1.425.501 dolari de la sectorul serviciilor de sănătate și organizațiile de întreținere a sănătății (HMO), în timp ce Clinton a ajuns pe locul al doilea cu contribuții de 575.746 dolari. În urma lui Obama și Clinton, 427.228 dolari pentru John McCain și 186.700 dolari pentru Mitt Romney.

Doar un public american trezit poate controla puterea monopolului farmaceutic globalist, a concluzionat Angell. "Companiile de medicamente au cel mai mare lobby din Washington și dau din belșug campaniilor politice. Legiuitorii sunt acum atât de îndatoriți față de industria farmaceutică, încât va fi extrem de greu să-și rupă zăvorul asupra lor.... Dar singurul lucru de care au nevoie legiuitorii de mai mult decât contribuțiile la campanie sunt voturi. De aceea cetățenii ar trebui să știe ce se întâmplă cu adevărat. Spre deosebire de ceea ce plătesc industria este faptul că ei plătesc relațiile publice pentru industrie. ne-o plimbare și nu va exista o reformă reală fără un public excitat și hotărât să o facă.”

DROGAREA COPIILOR

ÎN ANI ÎNTRECĂTORI, DACĂ un copil se comporta sau era prins uitându-se pe fereastră, el sau ea primea o lovitură la deget cu o riglă și i se spunea să rămână cu restul clasei. Astăzi, copilul este trimis la asistenta școlii, care le spune adesea părinților că elevul a fost diagnosticat cu tulburare de deficit de atenție/hiperactivitate (ADHD) și îi sfătuiește să consulte un psihiatru, care de obicei recomandă administrarea de Prozac (94% fluorură de sodiu), Ritalin sau Zoloft -

medicamente psihotrope care s-a dovedit că la șobolan lab produc psihoză.

Cel puțin un stat a pus capăt acestei practici. În 2001, Camera Reprezentanților din Connecticut a votat cu 141-0 o lege care interzice personalului școlii să recomande părinților ca copiii lor să ia Ritalin sau alte medicamente care modifică starea de spirit. Unul dintre principalii sponsori ai proiectului de lege, reprezentantul statului republican Lenny Winkler, a citat studii care arată că numărul copiilor care iau Ritalin la nivel național a crescut de la 500.000 în 1987 la peste 6 milioane până în 2001. Proiectul de lege a interzis, de asemenea, Departamentului de stat pentru Copii și Familii să ia copii de la părinții care refuzau să-și consume copiii de droguri.

Dacă faptul că părinții care nu sunt conștienți sunt îndemnați să-și drogheze copiii este suficient de rău, luați în considerare că eficacitatea medicamentelor pe care li se cere să-l folosească a fost analizată. Un studiu din 1999 la Centrul de Dezvoltare Umană de la Universitatea Wisconsin din Eau Claire a constatat că treisprezece copii „ADHD" tratați cu medicamente au avut rezultate progresiv mai proaste în patru ani la testele standardizate decât un grup de treisprezece copii normali cu IQ-uri similare și alte caracteristici. Un alt studiu al Dr. Gretchen LeFever, profesor asistent de pediatrie și psihiatrie la Eastern Virginia Medical School, a arătat că, în timp ce copiii din comunitatea ei au folosit medicamentul Ritalin de două până la trei ori mai mult decât rata națională, performanța lor academică în raport cu colegii lor nu a arătat nicio îmbunătățire. Persistența ei de a pune sub semnul întrebării incidența în creștere a consumului de droguri la școlari a fost redusă în 2005, când a fost concediată.

Alan Larson, fost secretar al Federației Școlilor Independente din Oregon, a criticat diagnosticul tot mai mare al tulburării cu deficit de atenție (ADD), afirmând: „|Etichetarea copiilor cu ADD nu este din cauza unei probleme pe care o au copiii, ci din cauza unei probleme pe care o au profesorii care nu pot tolera copiii activi”. Alte diagnostice discutabile includ sindroame privind copiii care sunt victime ale obezității, mâncarea nedorită, lipsa exercițiilor fizice și părinții neatenți. În mod clar, unii copii au tulburări psihice grave, dar acestea sunt relativ puține în comparație cu numărul copiilor tratați în prezent cu medicamente.

Există și posibilitatea ca unele dintre diagnosticele pe care medicii le pun copiilor să fie pentru boli inexistente. În cartea sa din 1991, *Toxic Psychiatry,* psihiatru Peter Breggin a scris: „Hiperactivitatea este cea mai frecventă justificare pentru droguri pe copii. Copilul de sex masculin greu de controlat nu este cu siguranță un fenomen nou, dar încercările de a-i pune un diagnostic medical sunt produsul psihologiei și psihiatriei moderne. la „boală minimă a creierului” (MBD) Când nu a putut fi găsită o boală minimă a creierului, profesia a transformat conceptul în „disfuncție cerebrală minimă”. Când nu a putut fi demonstrată nicio disfuncție cerebrală minimă, eticheta a devenit o tulburare de deficit de atenție.

Manualele de tulburări psihologice au înflorit după ce programe precum Proiectul Paperclip au adus psihiatrii germani în domeniul militar și al informațiilor după al Doilea Război Mondial. În *Manualul său de diagnostic și statistică pentru tulburări mintale* (DSM) din 1952, Asociația Americană de Psihiatrie a definit doar 106 tulburări mintale. Până la publicarea

DSM-IV în 1994, numărul a crescut la 374. Între timp, numărul de psihologi pentru copii în școlile din SUA a crescut de la doar 500 în 1940 la peste 22.000 până în 1990. În 2006, numărul de psihologi școlari, inclusiv psihologi, clinici și de consultații anticipate, a crescut 176.000 până în 2016.

Natura neștiințifică și politică a psihiatriei a fost remarcată într-o scrisoare de demisie către APA a dr. Loren R. Mosher, fost șef al Centrului de Studii ale Schizofreniei de la Institutul Național de Sănătate Mintală: de ce trebuie APA să pretindă că știe mai mult decât știe? DSM IV este fabricația pe baza căreia psihiatria caută acceptarea de către medicină în general. Cei din interior știu că este mai mult un document politic decât științific. Este modalitatea de a fi plătit.”

Această creștere a unui domeniu imens și bine finanțat de psihiatrie este îngrijorătoare pentru cei care își amintesc că atât în Germania nazistă, cât și în Uniunea Sovietică, încarcerările și, în cele din urmă, genocidele practicate acolo au început toate inofensive ca programe de sănătate mintală. Persoanele care erau considerate defectuoase, fizic sau psihic, au fost primele victime ale naziștilor, cu mult înainte ca aceștia să se îndrepte către evrei.

"Astăzi, deși psihiatria poate fi încă suspectă în rândul publicului, a câștigat atât guvernul, cât și mass-media. Profesia și tratamentele sale inundă talk-show-uri, reviste și primele pagini ale ziarelor noastre", a scris Bruce Wiseman, președintele național al Comisiei pentru cetățeni pentru drepturile omului și fost președinte al departamentului de istorie de la Universitatea John F. Kennedy.

Dietilamida acidului lisergic (LSD) a fost studiată inițial ca

antipsihotic și antidepresiv, precum și ca un medicament adevărat de către armată. Când LSD-ul a fost scos în afara legii în 1968 pentru efectele sale secundare periculoase, companiile de medicamente au căutat înlocuitori. Au dezvoltat antidepresivul Prozac (fluoxetină), apoi Zoloft (sertralină), Effexor (venlafaxină) și Paxil (paroxetină).

Aceste companii au dezvoltat și medicamentul Ritalin. La mult timp după război, dr. Helmut Remschmidt a propus „un răspuns genetic" la hiperactivitate și a fost un susținător principal al consumului de medicamente precum Ritalin. Remschmidt a fost directorul Societății pentru Psihiatrie a Copilului și Adolescentului și a studiat sub Dr. Hermann Stutte, un bărbat asociat cu psihiatrii naziști implicați în programul german de eutanasie. Remschmidt și-a primit doctoratul de la Robert Sommer, director al Deutscher Verband fur Psychische Hygiene sau al Asociației Germane pentru Igienă Mintală, instituția care la sfârșitul anilor 1920 a pus bazele psihiatrice pentru ideea „igienei mintale". Rezultatul final al acestei încercări de eugenie a fost programul practic de sterilizare și eutanasie nazistă care a dus la Holocaust. La mult timp după război, Remschmidt a propus încă „un răspuns genetic" la hiperactivitate și a fost un susținător principal al consumului de medicamente precum Ritalin.

S-ar putea ca Ritalin să facă mai mult rău decât bine? O ediție din 1986 a *Jurnalului Internațional al Dependenței* a enumerat 105 reacții adverse la Ritalin, inclusiv cele grave, cum ar fi hipertensiune arterială periculos, agresivitate, neliniște, halucinații, comportament neobișnuit și tendințe suicidare. Reportera de investigație Kelly Patricia O'Meara a petrecut

șaisprezece ani lucrând ca membru al personalului Congresului înainte de a scrie articole de investigație pentru *revista Insight* . Rapoartele ei despre vaccinurile pentru copii și -medicamentele care modifică starea de spirit au determinat audieri în Congres. Ea a scris: "Cu treizeci de ani în urmă, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) a concluzionat că Ritalin este similar farmacologic cu cocaina în tiparul de abuz pe care l-a încurajat și l-a citat drept drog din Lista II - cel mai dependent de uz medical. Departamentul de Justiție a citat, de asemenea, Ritalin ca drog din Lista II în conformitate cu Legea Substanțelor Controlate și Agenția de aplicare a drogurilor (DER) înlocuiește acest medicament. cocaina și d-amfetamina într-o serie de paradigme comportamentale.” O'Meara a făcut referire la un studiu din 2001 de la Brookhaven National Laboratory care a confirmat asemănările dintre cocaină și Ritalin, dar a descoperit că Ritalinul este mai puternic decât cocaina în efectul său asupra sistemului dopaminergic, o zonă a creierului pe care mulți medici o consideră cea mai afectată de astfel de narcotice.

Deși americanii se întreabă de ce a avut loc o erupție de împușcături în școli și sinucideri de adolescenți în ultimii ani, puțini iau în considerare faptul că practic toate aceste crime au implicat un student care consuma sau tocmai ieșea droguri care modificau starea de spirit. În cinci cazuri de împușcături în școli între martie 1998 și mai 1999 — inclusiv tragedia de la liceul Columbine — elevii implicați în împușcături au fost medicați. Deși a fost minimizat de mass-media, Seung-Hui Cho, bărbatul înarmat în împușcăturile din Virginia Tech din aprilie 2007, a fost supus consilierii psihologice și deținea medicamente

psihoactive pe bază de rețetă.

În cartea sa *Reclaiming Our Children,* psihiatru și critic de droguri Dr. Peter Breggin a susținut că violența lui Eric Harris la Columbine a fost cauzată de medicamentul Luvox. „De asemenea, am avertizat că oprirea antidepresivelor poate fi la fel de periculoasă ca și începerea acestora, deoarece pot provoca reacții de sevraj foarte tulburătoare și dureroase", a spus dr. Breggin.

Afirmația potrivit căreia drogurile se află în spatele împușcăturilor din școală a fost reluată încă din 1999 în articolul *Health and Healing ,* scris de dr. Julian Whitaker: „[p]rtual, toate masacrele legate de arme care au făcut titluri de ziare în ultimul deceniu au avut un lucru în comun: au fost comise de oameni care luau Prozac, Luvox, anti-press, anti-Paxil sau Luvox."

Un site web numit TeenScreenTruth.com este dedicat culegerii de informații de pe internet pentru a-i ajuta pe adolescenți să „conecteze punctele pentru a vedea conexiunile revelatoare" dintre drogurile care modifică starea de spirit și violența adolescenților. Site-ul a întocmit o listă de episoade violente care datează încă din 1985, când Steven W. Brownlee, un lucrător poștal din Atlanta, care se ocupa de droguri psihotrope, a ucis doi colegi de muncă. În ciuda dosarelor medicale sigilate, totalitatea dovezilor care indică drogurile psihiatrice ca fiind vinovate din spatele majorității împușcăturilor în școală, sinuciderilor de adolescenți și a altor comportamente violente este cea mai convingătoare, dacă nu copleșitoare.

Din dovezi s-ar dovedi că știința drogurilor germane și psihiatria germană au oferit fundația școlilor de astăzi, în care copiii sunt îndrumați din ce în ce mai mult către droguri pentru

orice plângere - de la comportamentul antisocial adevărat la doar visarea cu ochii deschiși.

Efortul Big Pharm de a modela educația, medicii, politicienii și chiar și îngrijirea sănătății în general după voința sa necesită sume masive de bani. Sume atât de mari sunt disponibile doar pentru globaliştii cu rădăcini naziste şi dincolo de îndemâna chiar şi a americanilor înstăriţi, datorită unei economii care se prăbuşeşte şi a unei datorii nemaivăzute până acum.

PSIHIATRIE ŞI EUGENIE

PRIN APLICAREA TEHNICILOR PSIHOLOGICE dezvoltate de germani, Big Pharm, mass-media corporativă și chiar educația au fost transformate în instrumente pentru controlul minții. Dar înainte de a examina cum s-a întâmplat acest lucru, trebuie să înțelegem mai întâi istoria psihologiei și psihiatriei.

ISTORIA PSIHIATRIEI

ÎNAINTE DE sfârșitul anilor 1800, bolnavii mintal erau tratați puțin mai bine decât victimele torturii – înlănțuiți de pereții subsolurilor, cuștilor sau temnițelor; bătut; și supuse unor „terapii” cum ar fi sângerarea, înecarea parțială și tratamentele primitive de șoc. O schimbare a acestor metode de tratament a venit atunci când, în anii 1860, medicul german Wilhelm Maximilian Wundt a propus ideea că omul este pur și simplu un animal de ordin superior și că sentimentele și emoțiile pot fi studiate și modificate științific mai degrabă decât prin pedepse

fizice. Lucrarea lui Wundt a subliniat relația fiziologică dintre creier și mintea. El a explorat natura credințelor religioase, a negat sufletul uman și a început să identifice tulburările mentale și comportamentul anormal, ceea ce a dus la crearea domeniului psihologiei. Prelegerile sale *despre mintea oamenilor și a animalelor* au fost publicate în 1863, iar un an mai târziu, a fost promovat profesor asistent de fiziologie la Universitatea Heidelberg. Acolo munca sa a continuat și, cu sprijinul militariștilor și aristocraților germani, a devenit cunoscut drept „părintele psihologiei experimentale”. Wundt, care a găsit studiile despre sufletul uman incompatibile cu investigațiile științifice empirice, și-a propus să explice ceea ce fuseseră anterior chestiuni metafizice în termeni de simple reacții animale și chimice ale corpului.

Mulți cred că studiile lui Wundt, precum și alte studii europene asupra minții umane, au fost influențe majore asupra programelor de eugenie naziste, care au dus în cele din urmă la unele dintre cele mai mari orori ale secolului XX. Astfel, unii dintre cei mai instruiți bărbați ai Germaniei au oferit o justificare pentru programele naziste de eutanasie și exterminare. „Filosofia lui Hitler și conceptul său despre om în general au fost modelate într-o măsură decisivă de psihiatrie... un grup influent de psihiatri și teoriile și metodele lor înfricoșătoare formează în mod colectiv piesa lipsă din puzzle-ul lui Hitler, cel de-al Treilea Reich, atrocitățile și moștenirea lor îngrozitoare. Este piesa sa centrală a lui Thomas, totuși trecută cu vederea.” coautorii, Volker Kubillus și Anthony Burwell, în cartea lor din 1995 *Psychiatris—The Men Behind Hitler.*

Psihologia, studiul științific al minții umane, și psihiatria,

studiul și tratamentul tulburărilor mintale, merg mână în mână și au condus la punctul de vedere conform căruia anumiți oameni, înzestrați cu o educație mai bună și, probabil, cu înțelegere, erau mai competenți să judece comportamentul altora.

Pe măsură ce domeniul psihiatriei a crescut, la fel și definițiile sale au crescut, adesea până la absurd. În 1871, a fost publicată o lucrare intitulată „Degenerarea psihică a poporului francez", care pretindea că simplul fapt de a fi francez constituie o boală mintală. „Una dintre figurile de frunte ale psihiatriei, Richard von Krafft-Ebing, a adăugat la lista sa de varietăți de tulburări mintale „nebunia politică și reformatoare – adică orice înclinație de a forma o opinie diferită de cea a maselor", au declarat Roder, Kubillus și Burwell.

În timpul Primului Război Mondial, încercarea de a aduce respectabilitate profesiei de psihiatrie în curs de dezvoltare a dus la o anumită legătură care fusese creată între psihiatrie și guvernul german aristocratic. Armata germană a fost impresionată în mod deosebit de „tratamentul" „terapiei" cu electroșoc a lui Fritz Kaufmann, deoarece a ajutat la minimizarea nevrozei de război sau șocul obuzelor și a returnat rapid soldații perturbați pe front. A fost mai mult o măsură disciplinară decât o adevărată terapie medicală. După ce au fost șocați electric, majoritatea soldaților au acceptat rapid să revină în serviciu.

Psihiatria a continuat să crească în putere, chiar dacă agenda sa a continuat să se lărgească. Psihiatrul PJ Mobius, care ținuse prelegeri despre „slăbiciunea psihologică a femeii", a pronunțat: „Psihiatrul ar trebui să judece sănătatea mintală,

pentru că numai el știe ce înseamnă rău”.

Graba de a izola și „vindeca” deficienții psihici din Germania nazistă a fost interpretată rapid ca incluzând nemulțumiți și dizidenți care se opun regimului lui Hitler. Acest concept a dus la Legea de sterilizare nazistă, care a intrat în vigoare în iulie 1933, la doar șase luni după ascensiunea lui Hitler la putere. Această lege prevedea sterilizarea obligatorie a oricărei persoane considerate defectuoase, deficiente sau nedorite de către stat. Una dintre autoritățile de conducere și articulate din spatele acestui act a fost Dr. Ernst Rüdin, un psihiatru care în 1930 a călătorit la Washington, DC, pentru a prezenta o lucrare despre „Importanța Eugeniei și a Geneticii în igiena mintală”. A fost bine primit de mulți americani, în special printre globaliști, care au ajuns să îmbrățișeze opiniile rasiste și elitiste ale filozofilor germani, precum Georg Hegel, Friedrich Nietzsche, Martin Heidegger și Rudolf Steiner. Imediat după ce Hitler a preluat mandatul în 1933, Rüdin, pe atunci director al Institutului Kaiser Wilhelm, a susținut Legea pentru prevenirea copiilor bolnavi genetic, pasul inițial către sterilizarea celor considerați „nedemni de viață”. Rüdin a continuat să fie recunoscut ca un lider în psihiatrie. În 1992, prestigiosul Institut Max Planck l-a lăudat pe Rüdin pentru că „și-a urmat propriile convingeri în măsurile de „igienă rasială”, a cooperat cu naziștii ca psihiatru și i-a ajutat să-și legitimeze scopurile prin legislația relevantă”.

Prescott Bush, tatăl și bunicul a doi președinți americani, pe lângă faptul că este membru al fraternității secrete Skull and Bones, a fost printre acei activiști din Yale care promovau Societatea de Igienă Mintală. Această organizație a evoluat în Federația Mondială a Sănătății Mintale, care a inclus proeminentul Montagu Norman, fost partener al Brown

Brothers, guvernator al Băncii Angliei (1920-1944) și nașul nepotului bancherului nazist Hjalmar Schacht. Norman, el însuși un pacient psihic, l-a numit director al Clinicii de Psihiatrie Tavistock pe generalul de brigadă John Rawlings Rees, fostul psihiatru șef și expert în război psihologic pentru British Intelligence.

Dr. John Rawlings Rees, în calitate de cofondator al Federației Mondiale pentru Sănătate Mintală, a precizat agenda federației înainte de adunarea generală anuală a Consiliului Național pentru Igienă Mintală din 18 iunie 1940: „Putem, prin urmare, să subliniem în mod justificat punctul nostru de vedere particular cu privire la dezvoltarea corespunzătoare a psihicului uman, deși cunoștințele noastre trebuie să fie incomplete în activitatea noastră națională. Am făcut un atac util asupra unui număr de profesii. Cele două cele mai ușoare dintre ele sunt, în mod firesc, profesia de dascăl și Biserica: cele două cele mai dificile sunt dreptul și medicina.

„Viața publică, politica și industria ar trebui să fie toate în sfera noastră de influență... Dacă vrem să ne infiltrăm în activitățile profesionale și sociale ale altor oameni, cred că trebuie să-i imităm pe totalitari și să organizăm un fel de activitate pe coloana a cincea! Dacă ideile mai bune despre sănătatea mintală vor progresa și se răspândesc, noi, ca vânzători, trebuie să ne pierdem identitatea.

Beverly K. Eakman, autoare și comisar pentru Citizens Commission on Rights, a scris: „Colegii [de la Rees], cum ar fi doctorii canadieni Brock Chisholm și Ewen Cameron, educatori „progresiști” americani precum Edward Thorndike, James Earl Russell, John Dewey și Bloom și [o] grupă de fundații, asociații și centre de cercetare susținute de acesti cadre de cercetare au

devenit „sprijinăți” din punct de vedere fiscal. „Experți” asemănători și autoproclamați, care au folosit pentru prima dată „condiționarea clasică” a rusului Ivan Pavlov, au urmat „dinamica de grup” a psihologului german Kurt Lewin, „dezorganizarea comportamentului” a neuropsihologului rus Alexander Luria și „condiționarea operantă” bazată pe privare a psihologului american BF Skinner, cuplata „condiționării sociale operante” cu psihologul american Elliot. Împreună, au creat visul lui Rees: „un mediu psihologic controlat”. Astăzi, Departamentul Apărării (DOD) are un nou nume pentru el: „managementul percepției” (PM), iar industria psihofarmaceutică a ajuns la jackpot.”

Managementul percepției pentru Departamentul Apărării înseamnă pur și simplu a face publicul să răspundă așa cum doresc oficialii DOD fără ca aceștia să-și dea seama, reacții iritabile, lăsând rațiunea în urmă la fel ca și publicitatea subliminală. O utilizare timpurie, dar clară a acestei tehnici a fost schimbarea numelui în 1947 de la „Departamentul de război” în „Departamentul de Apărare”. "Procedând astfel, subiectul [managementului percepției] este împins pe nesimțire într-o viziune distorsionată a realității. În mediul politic corect de astăzi, această tehnică neortodoxă este vândută ca libertate intelectuală și academică", a explicat Beverly Eakman. „În mod similar, sesiunile de întâlnire (sau „grupuri de terapie”) se bazează pe stimularea durității emoționale. Facilitatorii îi conduc pe participanți să accepte idei și comportamente pe care în mod normal nu le-ar tolera. Ceea ce obțin de fapt este „reeducare”, în stil sovietic. Școlile de științe comportamentale, cum ar fi Institutul Esalen și Laboratorul de Formare Occidentală pentru Dezvoltarea Grupului, fac aluzie la gândirea

deliberată a grupului Encountasus. creșterea presiunii de la egal la egal – izolând persoanele care nu au un punct de vedere și intimidând indivizii mai slabi ridiculizându-i, blestemându-i, țipând la ei și ostracizându-i până când „peșteră”. Unii chiar se sinucid.

„De aceea, NTL [Institutul Național al Laboratoarelor de Instruire], de exemplu, poartă o declarație de declinare a răspunderii pe care solicitantul trebuie să o semneze înainte de admitere [declarând] „Nici o persoană preocupată de intrarea într-o situație de stres nu ar trebui să participe la programele NTL.... Un mic procent de participanți au experimentat reacții de stres în diferite grade. Nu există niciun mijloc de a prezice aceste reacții sau alte predispoziții pentru a identifica astfel de reacții sau predispoziții.

"Acum, orice persoană atentă, citind acest lucru, și-ar da seama că însuși conceptul de screening psihologic trebuie să fie o farsă. Dacă psihologii nu sunt în măsură să prezică sau să elimine indivizii predispuși să devină supărați de programul descurajator al NTL, atunci cum se așteaptă să "screening" întreaga populație pentru boli mintale? Cu toate acestea, o astfel de inițiativă a fost finanțată de Congres, care ar fi fost lansată în mai multe proiecte de lege. Liderii națiunii noastre caută să evite disidența politică sub pretextul prevenirii „bolilor” emoționale Nu ar fi prima dată...”

EUGENIE

ACTIVITĂȚILE DE MANAGEMENT AL PERCEPȚIEI de răsturnarea semanticii și de promovare a gândirii de grup au

fost metode psihologice folosite de naziștii germani care au dus la moartea a milioane de nevinovați ca o chestiune de politică de stat, un holocaust în cartea oricui. Deși majoritatea americanilor sunt conștienți de ororile provocate de naziștii lui Hitler cetățenilor Europei în căutarea creării unei „rase magistrale” și mulți văd eugenia ca pe o pseudoștiință rasistă care încearcă să elimine pe oricine pe care un autoproclamat elita îl vede ca indezirabil, puțini realizează că baza teologică și științifică a naziștilor și-a venit cu mult înainte ca naziștii, în special în California la putere în Germania.

La sfârșitul secolului al XIX-lea, Statele Unite se alăturaseră altor paisprezece națiuni pentru a adopta diferite tipuri de legislație eugenică. Treizeci de state aveau legi care prevedeau sterilizarea bolnavilor psihici și a imbecililor. Cel puțin șaizeci de mii de astfel de „defecte” au fost sterilizate legal.

În 1925, judecătorul Oliver Wendell Holmes, scriind pentru majoritate într-un caz de la Curtea Supremă, a declarat: „Este mai bine pentru toată lumea dacă, în loc să aștepte să execute descendenții degenerați pentru crimă sau să îi lase să se înfometeze din cauza imbecilității lor, societatea îi poate împiedica pe cei care sunt vădit inapți să-și continue genul.”

Sir Francis Galton, psiholog englez și părintele mișcării eugenice, a definit eugenia drept „știința de a îmbunătăți stocul [pentru] a da raselor sau tulpinilor de sânge mai potrivite șanse mai mari de a prevala rapid față de cele mai puțin potrivite....” Pentru a determina cine murdărește fondul genetic, este nevoie de statistici extinse și cuprinzătoare asupra populației. Așadar, în 1910, Biroul de Înregistrări Eugenie a fost înființat ca o filială a Laboratorului Național Galton din Londra, înzestrat de doamna EH Harriman, soția magnatului american al căilor

ferate Edward Harriman și mama diplomatului și globalistului de început Averell Harriman.

După 1900, familia Harriman, familia care a dat startul familiei lui Prescott Bush, împreună cu familia Rockefeller au oferit peste 11 milioane de dolari pentru a crea Biroul de înregistrări Eugenics al lui Charles B. Davenport la Cold Springs Harbor, New York, precum și studii de eugenie la Harvard, Columbia și Cornell. Primul Congres Internațional de Eugenie a fost convocat la Londra în 1912, avându-l ca director pe Winston Churchill. În mod clar, conceptul de „linii de sânge” a fost la fel de semnificativ pentru elita britanică și americană, precum a fost pentru Hitler și naziști.

În 1932, când Congresul s-a întrunit la New York, Hamburg America Shipping Line, controlată de asociații Harriman George Walker și Prescott Bush, a adus germani proeminenți la întâlnire. La prezență a fost dr. Ernst Rüdin, autoritatea menționată mai sus din spatele Legii de sterilizare nazistă și membru al Institutului Kaiser Wilhelm pentru Genealogie și Demografie din Berlin. Rüdin a fost ales în unanimitate președinte al Federației Internaționale a Societăților de Eugenie pentru munca sa în înființarea Deutschen Gesellschaft fur Rassenhygiene, sau a Societății Germane pentru Igienă Rasală, un precursor al institutelor rasiale ale lui Hitler. Dar, după cum sa spus anterior, bazele pentru eugenie au fost puse în Statele Unite.

California a fost considerată epicentrul mișcării eugenice americane, conform lui Edwin Black, autorul cărții *Războiul împotriva celor slabi: Eugenia și Campania Americii pentru a crea o cursă magistrală.* „În primele decenii ale secolului XX,

eugeniștii din California au inclus oameni de știință de rasă puternici, dar puțin cunoscuți, cum ar fi specialistul în boli venerice din armată, Dr. Paul Popenoe, magnatul citrice și binefăcător de la Politehnică Paul Gosney, bancherul din Sacramento Charles M. Goethe, precum și membri ai Consiliului Statelor de Caritate și ai Consiliului de Corecție al Universității din California.

Black a spus că, în primii douăzeci și cinci de ani de legislație eugenică, California a sterilizat 9.782 de persoane, majoritatea femei, dintre care multe au fost clasificate drept „fete rele" sau diagnosticate ca „pasionale", „suprasexuale" sau „deviate sexual". Unele femei au fost sterilizate din cauza a ceea ce a fost considerat un clitoris sau labii anormal de mare. Numai în 1933, Black a constatat că au fost efectuate cel puțin 1.278 de sterilizări obligatorii, dintre care 700 au fost pe femei. El a spus că cele două „mori de sterilizare" de top din California în 1933 erau Sonoma State Home, cu 388 de operațiuni și Patton State Hospital, cu 363 de operațiuni. Alte sterilizări au fost, de asemenea, efectuate în centrele Agnews, Mendocino, Napa, Norwalk, Stockton și Pacific Colony.

Black a remarcat: „Eugenia ar fi fost atât de bizare discuții în salon dacă nu ar fi fost finanțarea extinsă de către filantropii corporative, în special Instituția Carnegie, Fundația Rockefeller și averea căilor ferate Harriman. Cu toții erau în relație cu unii dintre cei mai respectați oameni de știință din America, provenind de la universități prestigioase, cum ar fi Harvard, Stanford și Princes Yarward. teorie și știință rasială, iar apoi date falsificate și deformate pentru a servi obiectivelor rasiste ale eugeniei".

El a descris modul în care Fundația Rockefeller a contribuit la crearea mișcării eugenice germane și chiar a finanțat programul în care a lucrat infamul nazist Dr. Josef Mengele înainte de a deveni „Îngerul morții” la Auschwitz.

„Marele plan a fost să șteargă literalmente capacitatea de reproducere a celor considerați slabi și inferiori
— așa-numitul „nepotrivit”, a spus Black.

"Eugeniștii sperau să neutralizeze viabilitatea a 10% din populație dintr-o dată, până când nimeni nu a fost lăsat în afară de ei înșiși. O soluție oferită a fost pur și simplu execuția sau eutanasierea, așa cum este enumerată într-un studiu din 1911 finanțat de Carnegies, intitulat "Raport preliminar al Comitetului Secțiunii Eugenice a Asociației Americane de Crescători și a celor mai bune practici ale Asociației cu cele mai bune practici, raportul Me la Asociația Crescătorilor Americani și a celor mai bune practici". Defective Germ-Plasm in the Human Population.” Destul de interesant, cea mai populară idee pentru eutanasie în Statele Unite la acea vreme era folosirea camerelor de gazare.

Black a concluzionat: "Hitler a studiat legile eugenicii americane. El a încercat să-și legitimeze antisemitismul medicalizându-l și înglobându-l în fațada pseudoștiințifică mai plăcută a eugeniei. Hitler a reușit să recruteze mai mulți adepți printre germanii rezonabili susținând că știința era de partea lui. În timp ce ura de rasă a lui Hitler a izvorât din propria sa minte29, eugenismul a adoptat contururile sale intelectuale29. fabricat în America.”

În ciuda multor renunțări publice la eugenie în urma dezvăluirilor programelor naziste de exterminare rasială la procesele de la Nuremburg, activitatea de control al populației

continuă până în prezent sub nume mai corecte din punct de vedere politic. Unii cercetători orientați spre conspirație văd amprentele teologiei eugenice în eforturile de astăzi de a reduce populația umană, așa cum sa discutat anterior. Multe dintre aceleași familii și fundații care susțin astăzi organizațiile de control al nașterilor au fost conectate la mișcarea eugenică din trecut. Conform Rezumatului activităților financiare încheiate în iunie 2008, Planned Parenthood a încheiat anul cu venituri de 966,7 milioane USD. Din această sumă, 349,6 milioane dolari au provenit din subvenții guvernamentale și contracte nespecificate, comparativ cu 374,7 milioane dolari din centrele sale de îngrijire a sănătății și 186 milioane dolari în contribuții și moșteniri private.

PSIHOLOGIA CONSERVATISMULUI

ÎN AUGUST 2003, Institutul Național de Sănătate Mintală (NIMH) și Fundația Națională pentru Știință (NSF) au anunțat rezultatele unui studiu finanțat de contribuabili în valoare de 1,2 milioane de dolari. Concluzia a fost că oamenii care cred în valorile tradiționale – precum căsătoria monogame, bugetele echilibrate, interpretarea strictă a Constituției – sunt tulburați psihic. Studiind ceea ce au numit „psihologia conservatorismului", cercetătorii au scris că nucleul conservatorismului politic este rezistența la schimbare și toleranța față de inegalitatea care promovează frica și incertitudinea. Acest lucru are ca rezultat factori psihologici legați în mod obișnuit de conservatorism, cum ar fi „frica și agresivitatea, dogmatismul și intoleranța la ambiguitate,

evitarea incertitudinii, nevoia de închidere cognitivă și managementul terorii". În lucrarea lor intitulată „Conservatorismul politic ca cunoaștere socială motivată", autorii au concluzionat că conservatorismul politic provine din nevoia de a satisface diferite nevoi psihologice, dar au admis că este puțin probabil ca ideologia conservatoare să poată fi atribuită unui „sindrom motivațional unic".

De asemenea, cercetătorii admit în lucrare că termenul lor „cogniție socială motivată" se referă la „o serie de ipoteze despre relația dintre credința oamenilor și bazele lor motivaționale". Ei i-au comparat pe Hitler, Mussolini și președintele Ronald W. Reagan ca „conservatori de dreapta", spunând că toți împărtășesc o rezistență la schimbare și acceptarea inegalității.

Deci, pe lângă faptul că sunt identificați în materialele FEMA ca potențiali teroriști, datorită psihobabble-ului finanțat de NIMH și NSF, constituționaliștii sunt acum în pericol de a fi diagnosticați cu o tulburare mintală.

Și ce ar trebui făcut cu conservatorii politici care suferă de „cogniție socială motivată"? Dr. José MR Delgado, fost profesor de neuropsihiatrie la Facultatea de Medicină a Universității Yale și un om care a fost conectat cu experimentele CIA de control al minții MK-Ultra, a recomandat: „Avem nevoie de un program de psihochirurgie pentru controlul politic al societății noastre. Scopul este controlul fizic al minții. Oricine se abate de la norma dată poate fi chirurgical, dar numai această realitate personală este mutilată. punct de vedere.... Omul nu are dreptul să-și dezvolte propria minte... Trebuie să controlăm electronic creierul Într-o zi, armatele și generalii vor fi controlați prin stimularea electronică a creierului." Dr. Delgado îi va plăcea să

trăiască în Noua Ordine Mondială controlată digital Orwellian.

DROGAȚI FEMEILE ȘI COPII ÎNTÂI

ESTE FOARTE POSIBIL ca globaliştii să încerce acum să controleze minţile cetăţenilor americani prin finanţarea facilităţilor de cercetare şi prin susţinerea unei legislaţii specifice. Grupul operativ al serviciilor preventive din SUA a cerut depistarea de rutină a tuturor adolescenților americani pentru depresie, iar politicienii au fost gata să facă un pas în față. La doar trei luni din 2009, Congresul a fost introdus la opt proiecte de lege privind screening-ul general al sănătății mintale.

În 2007, a fost introdusă legislația intitulată Actul de prevenire a tulburărilor de dispoziție postpartum; a cerut examinarea mentală a mamelor pentru semne de depresie. Un astfel de screening pentru depresie ar putea deveni în curând o lege de stat în Illinois. O legislație similară a fost deja adoptată sau cel puțin introdusă în alte câteva state. În 2009, această schemă de screening în masă a fost adusă din nou sub numele de Melanie Blocker Stokes Mom's Opportunity to Access Health, Education, Research, and Support for Postpartum Depression Act din 2009, altfel cunoscut sub numele de Actul mamei. Această lege a fost reintrodusă în ambele organe ale noului Congres în ianuarie 2009, după ce proiectul de lege din 2007 a murit la Senat în 2008.

Criticii văd Actul Mamei ca un plan insidios care, în esență, ar permite ca sugarii, femeile însărcinate și mamele care

alăptează să fie drogați chiar mai mult decât de obicei. Legislația ar permite, de asemenea, Serviciilor de Protecție a Copilului să ia copii de la părinți cu mai puține restricții. Această legislație este similară cu proiectele de lege pe care Congresul a refuzat să le adopte timp de opt ani.

„Adevăratul scop al promotorilor acestui act este de a transforma femeile aflate la vârsta fertilă în consumatori de-a lungul vieții de tratament psihiatric, prin screening-ul femeilor pentru o listă întreagă de „dispoziție” și „tulburări de anxietate și nu doar depresie postpartum”, a declarat jurnalistul de investigație Evelyn Pringle, scriind pentru buletinul politic *Counterpunch .* „Nu se poate spune suficient despre capacitatea oricui cu o haină albă și un titlu medical de a convinge femeile însărcinate vulnerabile și proaspetele mame că gândurile și sentimentele pe care le experimentează într-o zi dată ar putea fi anormale.”

Orice femeie care a trecut prin sarcină știe că sunt însoțitoare de perioade de suișuri și coborâșuri. Schimbările de dispoziție în timpul transportului unui copil au făcut parte din experiență încă de la începutul timpurilor. Cu excepția celor câteva cazuri excepționale de depresie clinică adevărată, pentru mulți părea inutil să supună femeilor normale sănătoase la un regim de medicamente psihiatrice la primul semn al unei zile proaste.

O altă preocupare pentru părinți este autismul. Un studiu recent al guvernului SUA, care rezultă din Sondajul Național al Sănătății Copiilor din 2007, a raportat că ratele autismului au crescut cu 200% între 2001 și 2009. Această nouă estimare a indicat că aproximativ 673.000 de copii americani au autism.

„Aceasta este o creștere alarmantă a unei boli pe care mulți medici și oameni de știință prost informați o consideră încă de origine genetică”, a spus Mike Adams, editor al *NaturalNews,* o sursă de sănătate naturală foarte citită. "Dar genele nu pot explica o creștere atât de rapidă a numărului de copii diagnosticați cu boală. În mod clar, un alt factor este la lucru și mulți părinți suspectează că vaccinurile sunt unul dintre factorii principali care contribuie."

În 1998, firma de avocatură Dawbarns din Norfolk, Anglia, împreună cu Freeth Cartwright din Nottingham, au intentat procese împotriva a trei producători de vaccin împotriva rujeolei, oreionului și rubeolei (MMR), după ce părinții au raportat peste 1500 de cazuri de efecte secundare percepute în urma administrării de vaccinuri MMR. pentru copii, iar gestionarea cazurilor a fost transferată în cele din urmă către avocații Alexander Harris din Londra în 1999. În ciuda asigurărilor din partea oficialilor britanici din domeniul sănătății care neagă orice legătură între efectele secundare și vaccinuri, cazurile au fost stabilite spre judecată la Înalta Curte pentru a decide problema preliminară dacă vaccinul a cauzat simptome de autism și probleme intestinale în rândul reclamanților. Cazurile au fost finanțate de sistemul englez de asistență juridică și susținute de douăzeci și șapte de experți care au pregătit rapoarte care susțin cazul copiilor. Părinții au crezut că copiii lor sunt normali înainte de a fi vaccinați și nu au văzut decât vaccinările care să țină seama de schimbările din copiii lor. Cazurile au blocat și nu au continuat după retragerea asistenței juridice
august 2003.

Numărul din iunie 2009 al revistei *Toxicological & Environmental Chemistry* a inclus o lucrare care concluziona că administrarea de rutină a vaccinurilor pentru copilărie care conțin o substanță mercur numită timerosal ar putea provoca „toxicitate celulară semnificativă în celulele neuronale și fetale umane”.

„Acest ultim studiu confirmă că daune [de la timerosalul conservant pe bază de mercur] apar în celulele neuronale și fetale umane, chiar și la concentrații scăzute”, a scris dr. Joseph Mercola, în secțiunile de comentarii ale buletinului său de sănătate naturală. Mercola, proprietarul Centrului de Sănătate Naturală din Illinois, a spus: „[R]atele de autism în SUA au crescut de aproape 60 de ori de la sfârșitul anilor 1970, crescând odată cu creșterea numărului de vaccinări adăugate la programul de vaccinare a copilăriei. Deși autismul poate apărea la scurt timp după naștere, majoritatea copiilor cu autism se confruntă cu cel puțin câteva luni, sau chiar un an sau mai mult, eșec, definit de o regresie normală sau mai mult. În mod obișnuit, până la vârsta de trei ani, moment în care copilul a primit cel puțin 24 dintre vaccinurile programate, simptomele autismului sunt pe deplin evidente, afectându-le abilitățile de comunicare și sociale și afectând capacitatea copilului de a se juca, de a vorbi și de a relaționa cu lumea.

Mulți oameni consideră că medicamentele și vaccinurile care sunt administrate copiilor nu sunt testate complet sau nu sunt garantate în siguranță. Ei simt că copiii sunt folosiți ca cobai pentru Big Pharm.

Mike Adams a vorbit, de asemenea, împotriva exploatării copiilor mici pentru testarea drogurilor și a susținut că aceasta

înseamnă nimic mai puțin decât abuz chimic asupra copiilor. „Așa-numita „ tulburare bipolară” a fost inventată în întregime de psihiatri cu legături financiare puternice cu companiile de medicamente”, a scris Adams pe site-ul său. „Scopul acestei boli nu este de a ajuta copiii, ci de a vinde medicamente oricui și tuturor, inclusiv copiilor mici.”

El a adăugat: "De multe ori mă întreb când se va trezi restul țării și observ că drogurile în masă ale copiilor națiunii noastre a mers prea departe. De ce mass-media de masă nu oferă această acoperire pe prima pagină? De ce parlamentarii nu cer încetarea abuzului de substanțe chimice asupra copiilor noștri? De ce FDA nu oprește aceste procese pe copiii mici, pentru că tu răspund deja pe toți cei mici? din acest atac chimic asupra copiilor națiunii noastre. Medicii, spitalele, companiile de medicamente, psihiatrii și mass-media de masă profită cu toții din vânzările de medicamente care modifică mintea copiilor.

Adams a spus că copiilor ar trebui să li se acorde „puțin soare, timp de joacă și ceva timp cu natura” în loc de droguri. "[Atunci] obții copii echilibrați și sănătoși. Nu este un secret, este doar bun simț.

„Dar psihiatria nu are bun-simț”, a argumentat Adams, „și nimeni din industrie nu îndrăznește să menționeze că cele mai multe așa-numite tulburări mintale sunt de fapt cauzate doar de dezechilibre nutriționale. Pentru că să admitem adevărul despre mentalul

sănătatea copiilor ar fi de a le face cariera irelevante. Și niciun psihiatru nu se va sinucide în carieră admițând că tulburarea bipolară a fost doar inventată sau că copiii mici au nevoie de mâncare bună, nu de medicamente scumpe. La fel ca medicii convenționali, psihiatrii trebuie să-și protejeze ego-urile și

fluxurile de venituri, iar asta înseamnă să-i convingi pe părinți că micuțul Johnny are un dezechilibru chimic cerebral și va trebui să ia medicamente psihotrope pentru viață. Părinții, la fel de creduli ca întotdeauna, acceptă în mod naiv înșelătoria, de obicei după ce sunt speriați să se conformeze de către un psihiatru care îi avertizează ce s-ar putea întâmpla cu micuțul Johnny dacă *nu* [sublinierea originală] nu-l droghează. „S-ar putea să se sinucidă”, sunt avertizați cu severitate.”

Tulburarea bipolară este un diagnostic psihiatric care descrie persoane, de obicei copii, care manifestă o gamă largă de emoții, care experimentează înalte exuberante și scăzute deprimante. Alții nu văd un astfel de comportament ca pe o tulburare, ci mai degrabă suișurile și coborâșurile normale ale procesului de creștere. Nu există mijloace științifice pentru a confirma un diagnostic de tulburare bipolară.

David Healy, fost secretar al Asociației Britanice pentru Psiho-farmacologie și autor al *cărții Mania,* o carte despre tulburarea bipolară, a spus că această tulburare este oarecum o entitate mitică. „Problemele care în prezent sunt grupate sub titlul „tulburare bipolară” sunt asemănătoare cu problemele care, în anii 1960 și 1970, ar fi fost numite „anxietate și tratate cu tranchilizante sau, în anii 1990, ar fi fost etichetate „depresie” și tratate cu antidepresive”, a spus Healy *Today într-un interviu.* Referindu-se la ceea ce el a descris drept „biobabble”, Healy a spus că se referă la „lucruri precum presupusa scădere a nivelului serotoninei și dezechilibrul chimic despre care se spune că se află în centrul tulburărilor de dispoziție... Acest lucru este la fel de mitic ca și presupusele modificări ale libidoului, despre care teoria freudiană spune că sunt în centrul

tulburărilor psihodinamice și ale serotonilor. de psihanaliști și de psihofarmacologi acum – mai ales în modul în care au pătruns în cultura populară – nu are nicio legătură cu niciun nivel de serotonină subiacent sau cu un dezechilibru chimic măsurabil sau cu o tulburare a libidoului.

"În cazul tulburării bipolare, biomiturile se concentrează pe idei de stabilizare a stării de spirit. Dar nu există nicio dovadă că medicamentele stabilizează starea de spirit. De fapt, nici măcar nu este clar că are sens să vorbim despre un centru al stării de spirit în creier. O altă bucată de mitologie care vizează menținerea oamenilor la droguri este că acestea sunt neuroprotectoare - dar nu există nicio dovadă că acest medicament nu poate duce la daune.

Unii istorici cred că Vincent Van Gogh a suferit de tulburare bipolară. Din fericire, pe vremea lui nu existau medicamente psihiatrice sintetice disponibile care să-l ameţească şi să-l împiedice să-şi finalizeze operele de artă, astăzi considerate capodopere.

GRIPĂ ȘI ALTE IDEI SWINISH

O să fac [vaccinarea antigripală porcină] dacă asta mă ajută. Dar vă spun că soția mea nu ne va imuniza copiii.

— DR. MEHMET OZ, vicepreședinte și profesor de chirurgie la Universitatea Columbia și gazdă a *medicilor* , *când* a fost întrebat pe CNN dacă familia lui ar fi inoculată cu vaccinul împotriva gripei porcine

Statele Unite ale Americii A fost cândva o fântână industrială, care aruncă fluxuri de bunuri de larg consum, cum ar fi automobile, televizoare și frigidere în comerțul internațional. Acum, America este doar o națiune de zombi care lucrează în industria serviciilor.

Astăzi, cele mai mari industrii de bunuri de consum din America sunt îngrijirea sănătății și medicamentele legale.

Nu te simți bine?

Luați doar o pastilă, chiar dacă credeți că nu aveți nevoie.

FARMA MAREA DĂ RĂGATE

ÎN *SUPRAVIEȚIEI EPIDEMIEI DE DEPRESIE A AMERICII,* dr. Bruce Levine a explicat cum funcționează cartelul de droguri psihologice din industria farmaceutică: „Tratamentul pentru sănătatea mintală în Statele Unite este acum o industrie de miliarde de dolari și se aplică toate regulile complexelor industriale. Nu numai că Big Pharma are psihiatri influenți... este interconectată financiar cu Big Pharma, Asociația Americană de Psihiatrie, organizația profesională a psihiatriei, este foarte dependentă de subvențiile companiilor de medicamente, iar acest lucru este valabil și pentru Alianța Națională pentru Bolnavi Mintali și alte așa-numite organizații de consumatori de la Harvard și alte departamente de psihiatrie universitare de prestigiu iau milioane de dolari de la companiile de droguri, iar Institutul Național de Sănătate Mintală are o legătură financiară.

Uneori, banii merg către oamenii din fruntea acestor organizații. Dr. Charles Nemeroff, președintele departamentului

de psihiatrie al Universității Emory, a fost unul dintre câțiva cadre universitari care au fost investigați de Comitetul de finanțe al Senatului pentru că nu au dezvăluit venituri de milioane de dolari din corporațiile farmaceutice.

Potrivit rapoartelor Comitetului de Finanțe al Senatului, Nemeroff a fost plătit cu peste 960.000 de dolari de către producătorul Paxil GlaxoSmithKline, din 2000 până în 2006. Cu toate acestea, Nemeroff a enumerat mai puțin de 35.000 de dolari pe formularele sale de dezvăluire Emory. Aparent, Nemeroff a avut câștiguri care au totalizat 2,8 milioane de dolari din aranjamentele de convorbire și consultanță cu companiile de medicamente între 2000 și 2007, dar a dezvăluit doar o fracțiune din această sumă. Comparați această sumă cu faptul că întregul departament de psihiatrie al Universității Emory a primit doar 25.000 de dolari în 2008 de la producătorul de medicamente Eli Lilly, conform raportului trimestrial al acelei firme. După controversă, Nemeroff a demisionat din funcția de președinte al departamentului. La sfârșitul anului 2009, Nemeroff a fost numit președinte al departamentului de psihiatrie de la Universitatea din Miami.

Nemeroff s-a alăturat altor psihiatri proeminenți care au fost expuși recent pentru conflicte de interese extinse din cauza milioanelor de finanțări nedezvăluite de la corporațiile farmaceutice. A existat, de asemenea, îngrijorare cu privire la finanțarea de către Big Pharm a grupurilor de advocacy selectate.

„Majoritatea publicului poate sau nu să fie familiarizat cu aceste așa-numite organizații de susținere a sănătății mintale, cum ar fi Alianța Națională pentru Boli Mintale (NAMI), Copii și adulți cu tulburare de hiperactivitate cu deficit de atenție

(CHADD) sau multitudinea de „grupuri de sprijin” bipolare, depresie sau ADHD care inundă internetul. „Acestea sunt grupuri care funcționează sub masca susținătorilor „bolnavilor mintali”, care, în realitate, sunt grupuri de front farmaceutic finanțate în mare măsură – care fac lobby și lucrează la legi statale și federale care afectează întreaga națiune – de la bătrânii noștri din casele de bătrâni până la militari, femeile însărcinate și mamele care alăptează și școlari.”

O altă problemă care este la fel de supărătoare ca cea a Big Pharm care acoperă buzunarele cadrelor universitare este ușa rotativă dintre „experții” guvernamentali în droguri și directorii Big Pharm. În 2009, fostul șef al CDC, Dr. Julie Gerberding, a devenit președinte al diviziei de vaccinuri Merck. Astfel, fostul șef al agenției publice de top pentru boli supraveghează acum divizia Merck de 5 miliarde de dolari care comercializează vaccinurile pentru cancerul de col uterin, varicela și, desigur, gripa porcină H1N1. Editorul *NaturalNews,* Mike Adams, a remarcat: "CDC... a condus apărarea pentru Merck de mulți ani, minimizând efectele secundare ale vaccinurilor și insistând că vaccinurile Merck sunt sigure. Acum, că președintele diviziei de vaccinuri a Merck și fostul șef al CDC sunt unul și același, ridică întrebări evidente dacă a existat un anumit nivel de coluziune între Merck și Gerber."

Adams, care a susținut o lege care interzice oficialilor guvernamentali de sănătate publică să lucreze vreodată pentru corporațiile farmaceutice, a adăugat: „Există prea mult riscul de contaminare încrucișată a influenței, motiv pentru care avem problemele de corupție și coluziune pe care le vedem astăzi cu FDA, FTC și CDC, toate acestea par să funcționeze ca extensii

de marketing ale industriei farmaceutice”.

AJUVANȚI ȘI SQUALENE

La mijlocul anului 2009, Organizația Mondială a Sănătății (OMS) și CDC au prezis un atac mortal al gripei porcine, un amestec curios de virusuri gripale umane mai vechi amestecate cu tulpini de gripă aviară (păsară) și gripă porcină desemnate H1N1, un subtip al virusului gripal A. Atât OMS, cât și CDC au vorbit serios despre instituirea inoculării obligatorii în timpul fricii de gripă porcină din 2009.

Chiar și în mijlocul fricii de gripă, criticii acuzau corporațiile farmaceutice că au manipulat OMS în efortul de a vinde vaccinul împotriva gripei porcine, astfel încât să recupereze milioanele de dolari pe care le-au investit în cercetarea și dezvoltarea vaccinurilor pandemice ca urmare a sperierilor de gripă aviară din 2006 și 2007. lobby-urile farmaceutice și guvernele implicate într-o „mare campanie de panică” bazată pe gripa porcină. Epidemiolog german de profesie, Wodarg a obținut aprobarea unanimă din partea Comitetului de Sănătate al Consiliului Europei pentru o comisie de anchetă a ceea ce el a descris drept o „operație masivă de dezinformare”.

Alții aveau suspiciuni și mai profunde. S-ar putea să fi fost produsă epidemia de gripă porcină? Există dovezi puternice că această boală provocată de om provine din experimentele de război biologic de după Primul Război Mondial, așa cum s-a discutat în secțiunea despre micoplasme.

„Este evident că producătorii de vaccinuri vor face profituri de miliarde de dolari din această pandemie promovată de

OMS/guvern”, a spus dr. Russell Blaylock, neurochirurg, autor și lector certificat de consiliu.

"Novartis, producatorul noului vaccin împotriva pandemiei, a anunțat recent că nu va oferi vaccinuri gratuite națiunilor sărace - toată lumea plătește. Trebuie să rețineți că odată ce vaccinul este injectat, nu mai puteți face nimic pentru a vă proteja - cel puțin prin medicina convențională. Va însemna o viață întreagă de boli invalidante și moarte timpurie. Există o astfel de doză mai sigură de gripă cu vitamina D33 . , creșterea imunității selective folosind suplimente și o dietă bună.”

Într-un articol intitulat „Vaccinul poate fi mai periculos decât gripa porcină”, Blaylock a examinat pandemia de gripă porcină din 1976 și 2009 și a subliniat că Novartis a încheiat un acord cu OMS pentru un vaccin pandemic. "Ceea ce este terifiant este că aceste vaccinuri pandemice conțin ingrediente, numite adjuvanți imunitari, despre care o serie de studii au arătat că provoacă tulburări autoimune devastatoare, inclusiv artrita reumatoidă, scleroza multiplă și lupusul. Studiile la animale care utilizează acest adjuvant au descoperit că sunt mortale. Un studiu folosind 14 adjuvanți special de cobai, a descoperit că doar atunci când au fost injectați cu un singur animal injectat. O repetare a studiului a găsit același rezultat mortal”, a raportat Blaylock.

Adjuvantul menționat de Blaylock în articolul său se numește squalen, o substanță chimică care poate avea legătură cu sindromul Războiului din Golf, boala misterioasă care i-a afectat pe mulți veterani din Războiul din Golf. Squalenul este un compus organic nesaturat care acționează ca intermediar în producția de colesterol. Squalenul apare în

mod normal în corpul uman, dar la niveluri scăzute în plasma sanguină și la niveluri crescute în gripa virală.

Squalenul a fost inițial derivat pentru uz comercial din uleiul de ficat de rechin. Astăzi, o formă sintetică de squalen este utilizată într-un număr de produse farmaceutice. Ani de zile, Departamentul Apărării a negat prezența squalenului în vaccinul cu antrax. Cu toate acestea, FDA a testat mai multe mostre de vaccin și a găsit compusul în diferite niveluri.

Citând site-ul web Military Vaccine Resource Directory, dr. Anders Bruun Laursen, care a scris pe larg despre vaccinuri în general și squalenă în special, a remarcat: „Cantitatea medie de scualenă injectată soldaților americani din străinătate și acasă în vaccinul cu antrax în timpul și după Războiul din Golf a fost de 34,2 micrograme per miliard de micrograme, conform studiului unui miliard de micrograme de apă. în 25% din 697.000 de angajați americani din țară și din străinătate.” Laursen a spus că aceste valori au fost confirmate de profesorul Robert F Garry într-o mărturie în fața Subcomisiei Camerei pentru Securitate Națională, Afaceri Veteranilor și Relații Internaționale în 2002. Garry a fost omul care a descoperit primul legătura dintre sindromul Războiului din Golf și squalen. Ulterior, squalenul a fost interzis de la Pentagon și de către un judecător federal în 2004.

Constituția Statelor Unite arată clar că caracterul sfințenie al persoanei individuale este inviolată, cu excepția unei hotărâri judecătorești în urma unui proces echitabil. Articolul patru din Declarația drepturilor prevede: „Dreptul poporului de a fi în siguranță în persoanele, casa, actele și efectele lor, împotriva percheziţiilor și confiscării nerezonabile, nu va fi încălcat....” Articolele nouă și zece limitează în mod clar orice act al

guvernului federal împotriva statelor sau a poporului.

Forțarea oamenilor să se supună unei injecții involuntare este o formă flagrantă de restrângere a libertății. Cum putem numi pe cineva liber dacă acea persoană nu poate determina singure ce poate fi injectat în propriul corp? Există mulți oameni care cred că ar trebui să poată obiecta la inoculările obligatorii. Acești oameni ar trebui să ia în considerare Legea privind competențele medicale de urgență de stat și Actele PATRIOT I, II și III, BARDA (Autoritatea de cercetare și dezvoltare biomedicală avansată). Aceste acte fac legală ca vaccinările sau drogurile obligatorii să aibă loc fără derogări.

În ceea ce privește pericolele inoculării gripei porcine, dr. Laursen a spus că temerile multor oameni sunt legate de adjuvanții din vaccinuri, în special squalenul, care „în toate probabilitățile a fost responsabil pentru sindromul Războiului din Golf”. Există, de asemenea, o mare teamă față de starea antigenului virusului (mort, atenuat, viu) și „o neîncredere adânc înrădăcinată în politicienii noștri și în motivele și morala producătorilor de vaccinuri...”.

Laursen a spus că o doză de vaccin conținea 10,68 mg de squalen la 0,5 ml. "Acest lucru corespunde la 2.136.0000 de micrograme la miliarde de micrograme de apă, adică de un milion de ori mai multă squalenă per doză decât [notat în Military Vaccine Resource Directory]. Există [toate] motive să credem că acest lucru va îmbolnăvi oamenii într-o măsură mult mai mare decât în 1990/91. Mie mi se pare o crimă."

Laursen a spus că a contactat autoritățile medicale din Danemarca, unde guvernul a ordonat vaccinări în masă, doar pentru a descoperi că nu știau nimic despre compoziția unui vaccin numit Pandremix, fabricat de GlaxoSmithKline (GSK).

"Apoi m-am adresat Agenției Daneze de Medicină. Ei au recunoscut că vaccinul Pandremix de la GlaxoSmithKline conține squalen și timerosal", a menționat Laursen. "Nu mi-au respins observația că concentrația de squalen este periculoasă. În schimb, vaccinarea nazală AstraZeneca MedImmune evită efectele secundare ale squalenului."

Deși în trecut, FDA a interzis squalenul, această interdicție ar fi putut fi ignorată în timpul goanei de a dezvolta un vaccin împotriva gripei porcine, după ce președintele Obama a declarat gripa porcină o „urgență națională” la sfârșitul lunii octombrie 2009. „În mod clar, ocolirea cerințelor FDA pentru testarea siguranței acestor noi adjuvanți și a vaccinurilor care îi conțin pune în pericol întreaga populație, amenințarea în mod deosebit de gravă asupra vieții oricărui efect secundar. 12.000 de participanți plătiți la studiu (6.000 de copii) care sunt suficient de nefericiți pentru a fi randomizați în grupuri care conțin adjuvant”, a avertizat Laursen. „Sfatul meu: dacă sunteți forțat să vă vaccinați împotriva gripei porcine inofensive (H1N1), solicitați o vaccinare cu vaccinul nazal AstraZeneca MedImmune, evitând astfel efectele secundare ale squalenului.”

De fapt, vaccinarea împotriva gripei porcine poate fi o încercare dureroasă. Conform informațiilor furnizate de producătorul de vaccin Novartis, reacțiile la locul de injectare a vaccinului pot include durere care poate limita mișcarea membrelor, roșeață, umflare, căldură, echimoză (sângerare) și indurare (pierderea senzației).

Reacțiile adverse posibile ale vaccinului împotriva gripei porcine pot include bufeuri/bufeuri, frisoane, febră, stare generală de rău, frisoane, oboseală, astenie (pierderea forței),

edem facial (exces de umiditate), tulburări ale sistemului imunitar, reacții de hipersensibilitate (inclusiv edem la nivelul gâtului și/sau al gurii), tulburări cardiovasculare (inflamație vaselor de sânge, inflamație scurtă a vaselor sanguine), (pierderea temporară a conștienței), tulburări digestive, diaree, greață, vărsături, dureri abdominale, tulburări sanguine și limfatice, tulburări metabolice și nutriționale, pierderea poftei de mâncare, artralgii (dureri articulare), mialgie (dureri musculare), miastenie (slăbiciune musculară), tulburări ale sistemului nervos (amețeli, nevralgie, amețeli, nevrozenie, amorțeală), convulsii febrile, sindromul Guillain-Barré, mielită (inclusiv encefalomielita și mielita transversală [inflamația măduvei spinării sau a măduvei osoase]), neuropatie (anomalii ale sistemului nervos, inclusiv nevrita), paralizie (inclusiv paralizia Bell [paralizie facială]), dureri respiratorii, dificultăți respiratorii tuse, faringită (inflamație a gâtului), rinită (inflamație a nasului), sindrom Stevens-Johnson (o afecțiune a pielii care pune viața în pericol), prurit (mâncărime a pielii), urticarie (erupții ale pielii) și erupții cutanate. „În cazuri rare, reacțiile de hipersensibilitate au dus la șoc anafilactic și deces”, a declarat literatura Novartis despre vaccin.

Extremitatea acestor efecte secundare poate explica de ce mai mulți medici au emis public avertismente împotriva vaccinului împotriva gripei porcine. Unii au indicat o istorie neplăcută în ceea ce privește vaccinurile. Aceste avertismente nu s-au pierdut pentru americanii grijulii, care au pus sub semnul întrebării eficacitatea vaccinului. Un sondaj din septembrie 2009 al Spitalului de Copii CS Mott al Universității din Michigan a indicat că din 1.678 de părinți, 60% au decis să nu își vaccineze copiii. Aproximativ jumătate dintre părinții care

s-au opus vaccinării împotriva gripei H1N1 și-au exprimat îngrijorarea cu privire la posibilele efecte secundare ale vaccinului. Doar 40% au spus că ar fi de acord cu o inoculare împotriva gripei porcine.

Aproape jumătate dintre cei chestionați au indicat că nu se așteptau ca copiii lor să se infecteze sau nu cred în gravitatea pandemiei de gripă. Dr. Matthew Davis, profesor de pediatrie și medicină internă la Universitatea din Michigan și directorul sondajului, a remarcat diferențe de-a lungul liniilor rasiale și etnice în răspunsurile părinților. Mai mult de jumătate dintre părinții latino-americani au spus că își vor aduce copiii pentru a se vaccina, în timp ce doar 38% dintre părinții albi și 30% dintre părinții afro-americani au spus că vor face acest lucru.

Un studiu canadian din septembrie 2009 al cercetătorilor de la Centrul pentru Controlul Bolilor din Columbia Britanică și de la Universitatea Laval a pus sub semnul întrebării eficacitatea vaccinului împotriva gripei porcine. Studiul a indicat că persoanele vaccinate împotriva gripei sezoniere au de două ori mai multe șanse de a lua gripa porcină. Cercetătorii principali din studiu au fost împiedicați să vorbească în public până când studiul lor este revizuit și publicat.

În ciuda scepticismului față de rezultatele studiului (care contrazic asigurările guvernamentale anterioare că inoculările împotriva gripei porcine sunt sigure), mai multe agenții de sănătate provinciale canadiene au anunțat că suspendă vaccinările împotriva gripei sezoniere.

„A confundat lucrurile foarte rău”, a spus dr. Ethan Rubinstein, șeful departamentului de boli infecțioase pentru adulți la Universitatea din Manitoba. "Și cu siguranță ne-a costat credibilitatea publicului din cauza recomandărilor contradictorii.

Până săptămâna trecută, a existat întotdeauna multă încurajare pentru a face vaccinul împotriva gripei sezoniere." El a spus că metodologia studiului pare solidă. "Există un număr mare de autori, toți cercetători excelenți și credibili [ai acestui studiu]. Și dimensiunea eșantionului este foarte mare - 12 sau 13 milioane de oameni prelevați din sistemele centrale de raportare din trei provincii. Cercetarea este solidă."

Mulți oameni s-au opus la hype-ul legat de pandemie. Deși nu s-a raportat prea mult, rezultatele unui sondaj de la mijlocul anului 2009 asupra lucrătorilor din Hong Kong au indicat că mai mult de jumătate dintre medicii și asistentele chestionate ar refuza vaccinul împotriva gripei porcine dacă li s-ar oferi vaccinul. De fapt, un studiu inițial pe 2.225 de specialiști din domeniul sănătății din sistemul spitalicesc public din Hong Kong a arătat că doar 28,4% au indicat o „disponibilitate generală de a accepta vaccinul H5N1 pre-pandemic”. Cele mai răspândite motive pentru care lucrătorii din domeniul sănătății au refuzat vaccinurile au fost teama de efecte secundare și îndoielile cu privire la eficacitatea vaccinului. Abia după ce mass-media a început să răspândească frica cu privire la gripă și după ce OMS a ridicat nivelul de alertă pandemică la Faza 5, un al doilea sondaj a arătat că procentul de mai sus a crescut la 47,9. Cele mai frecvente motive pe care respondenții le-au dat pentru motivul pentru care ar accepta vaccinul au fost „dorința de a fi protejați” și „urmarea sfaturilor autorităților sanitare”.

Aparent, unii muncitori americani nici nu vor avea de ales când vine vorba de vaccinări. Purtătorul de cuvânt al Centrului Medical Albany, Gregory McGarry, a confirmat că ar putea fi luate „măsuri corective” împotriva lucrătorilor care nu au respectat ordinele de a se vaccina împotriva gripei până pe 16

octombrie 2009. În conformitate cu reglementările de urgență adoptate de Consiliul de Planificare și Revizuire a Spitalelor de Stat în august 2009, oficialii spitalelor din Regiunea Capitală din statul New York au amenințat cu măsuri disciplinare și chiar cu concediere (inclusiv consilieri, îngrijitori, îngrijitori, îngrijitori, îngrijitori, îngrijitori, lucrători din sectorul alimentar). a refuzat să ia vaccinurile. Elmer Streeter, un purtător de cuvânt al Spitalului St. Peter din Albany, le-a spus presarilor în august: „Există foarte puține excepții. Vom solicita [vacurile împotriva gripei] tuturor angajaților noștri ca o condiție de angajare.” Știrile locale au declarat că mai întâi lucrătorii ar fi suspendați timp de cinci zile dacă refuză împușcătura. După alte cinci zile, ei s-ar confrunta cu o posibilă desființare.

În ciuda faptului că președintele Barack Obama a declarat gripa porcină o urgență națională și în ciuda clasificării bolii de către OMS ca pandemie la nivel mondial, cercetători serioși și unele instituții de știri principale, cum ar fi CBS, au raportat că numărul victimelor gripei porcine a fost larg supraestimat și că mulți oameni diagnosticați cu gripă nu o au deloc.

Potrivit reporterului CBS Sharyl Attkisson, „La sfârșitul lunii iulie [2009], CDC [Centrele pentru Controlul Bolilor] a sfătuit brusc statele să oprească testarea pentru gripa H1N1 și a încetat numărarea cazurilor individuale. Motivul dat pentru îndrumarea CDC de a renunța la testare și urmărire a cazurilor individuale a fost: de ce risipa resurselor de testare pentru gripa H1N1 a confirmat deja... CBS News a aflat că decizia de a opri numărarea cazurilor de gripă H1N1 a fost luată atât de grăbit, încât statelor nu li s-a oferit posibilitatea de a oferi informații.”

CBS a solicitat informații state cu stat despre victimele gripei porcine, dar organizația de știri a fost blocată de ceva timp de

CDC. Toată lumea a fost șocată când au fost publicate în sfârșit cifrele pentru cazurile de gripă de stat. „Marea majoritate a cazurilor au fost negative atât pentru gripa H1N1, cât și pentru gripă sezonieră, în ciuda faptului că multe state testau în mod specific pacienții considerați a fi cel mai probabil să aibă gripă H1N1, pe baza simptomelor și factorilor de risc, cum ar fi călătoria în Mexic”, a raportat CBS.

Chiar și cazurile reale au fost promovate de o mass-media corporativă conformă. Un titlu din septembrie 2009 spunea: „Gripa H1N1 infectează peste 250 de studenți din Georgetown”. Totuși, o investigație mai atentă de la Universitatea Georgetown a arătat că numărul studenților bolnavi provine doar din „estimări” făcute prin numărarea studenților care au mers la Centrul de Sănătate Studențesc cu simptome de gripă, a studenților de la camera de urgență și chiar a celor care au sunat la linia fierbinte H1N1 sau la medicul de gardă al Centrului de Sănătate, nu din testele de laborator.

La începutul lunii februarie 2010, întreaga pandemie stresantă de gripă porcină se dezlănțuia, vaccinurile fiind returnate producătorilor nevândute. Sanofi Pasteur din Swiftwater, Pennsylvania, a emis o rechemare la nivel național a vaccinului său H1N1, după ce s-a descoperit că are o lipsă de potență. Descoperirea a fost făcută după ce alocațiile au fost expediate în toate cele cincizeci de state.

PANDEMIA KANSAS CITY DIN 1921

PANDEMIA DE GRIPĂ PORCĂ poate fi doar cea mai recentă apariție dintr-o istorie a cazurilor în care organizațiile puternice

au exagerat pericolele unei boli pentru a profita din speriarea populației. La începutul anilor 1920, în Kansas City, Missouri, un grup de supraveghere a cetățenilor numit „The Advertiser's Protective Bureau” a urmărit cu succes capitolul din statul Missouri al AMA, Jackson Medical Society, pentru răspândirea nejustificată a fricii cu privire la o pandemie de variolă, atunci când nu exista niciuna. Biroul a raportat:

"În toamna anului 1921, starea de sănătate a orașului era neobișnuit de bună, dar lentă pentru medici. Așa că Jackson Medical Society s-a reunit și a hotărât să facă o epidemie în oraș. Potrivit procesului-verbal al acestei întâlniri, "a fost făcută și secundată o moțiune, ca o recomandare să fie făcută de către comitet, către consiliul de sănătate, ca o epidemie de variolă să fie mutată în oraș și să fie declarată a doua zi în oraș. deoparte, numită Ziua Vaccinării, în care medicii ar fi staționați în toate școlile, clinicile, clădirile publice și spitalele pentru a vaccina „gratuit”... se recomandă, în plus, să se facă o mare publicitate, afirmând că vaccinarea este o prevenire a variolei și îndemnând la necesitatea absolută a vaccinării pentru fiecare bărbat, femeie și copil din oraș”.

Dr. A. True Ott, un medic naturist și prezentator al talk-show-ului care este specializat în probleme de sănătate și medicină, a cercetat acest caz și a remarcat că blitz-ul de propagandă al Societății Medicale Jackson a avut un mare succes. "Peste un milion de cetățeni americani anterior sănătoși și fericiți au fost hipnotizați și terorizați pentru a introduce toxinele vaccinului în sângele lor. Toți copiii de școală publică din regiune au fost vaccinați în timp ce erau la școală! Părinții care au îndrăznit să pună la îndoială vaccinarea copiilor lor au fost ostracizați și defăimați public. Dosarul instanței în acest caz este foarte clar.

În săptămânile și lunile care au urmat, paturile de spital au fost umplute cu fluxul de vaccinări. Cazurile de variolă provocate de vaccinuri s-au îmbolnăvit și multe sute de inocenți au murit, iar mulți alții au fost infirmi în permanență.

Dovezile prezentate în instanță au arătat că nu a existat nicio epidemie în niciun moment, nici în Kansas City, nici în stat. Cu toate acestea, Societatea Medicală Jackson a produs cantități mari de afișe, fluturași, povestiri din ziare și reclame cu imagini groaznice cu copii acoperiți cu răni masive de variolă și răni deschise. Biroul de protecție al advertiserilor a dovedit mai târziu că aceste fotografii provin din ziare britanice.

Potrivit dr. Ott, „În timp ce Biroul de protecție a câștigat dosarul penal pe care poporul american l-a pierdut. Cazul ar fi trebuit să apară titluri de prima pagină în întreaga națiune, arătând modul de operare al anumitor „practicieni medicali" corupți – cum, prin fraudă, trădare și înșelăciune, [Societatea Medicală Jackson] a făcut milioane de dolari în profituri extraordinare, în timp ce mii de americani au suferit și inocenți, în timp ce americanii au suferit și inocenți. Afacerea sordidă, cu toate detaliile ei blestemate, a fost ținută departe de AMA [American Medical Association] a lui John D. Rockefeller, cu influența ei de milioane de dolari asigurată de asta!"

Vaccinul antipolio din anii 1950 este încă un alt exemplu în care un vaccin i-a rănit pe americani mai mult decât a ajutat. Înainte de vaccinul împotriva poliomielitei, părinții se temeau de moarte că copiii lor vor contracta poliomielita, o boală virală infecțioasă care duce adesea la paralizie sau invaliditate permanentă, cum a suferit președintele Franklin D. Roosevelt. Populația a fost foarte uşurată odată cu descoperirea şi distribuirea vaccinului contra poliomielitei Jonas Salk începând

cu mijlocul anilor 1950. Dar, după ce milioane de americani și alte persoane din întreaga lume au primit noul vaccin, oamenii de știință au descoperit că vaccinul conținea un virus al maimuței cauzator de cancer, numit virusul vacuolator Simian 40 (SV-40), un virus strâns legat de virusul imunodeficienței umane (HIV) și unul care s-a născut prin fabricarea vaccinului antipolio din glande infectate de maimuță. SV-40 a fost conectat la tumori cerebrale, cancere osoase, cancere pulmonare și leucemie. Se poate transmite de la mamă la copil în uter, precum și prin actul sexual.

A existat o mulțime de documente despre cât de răspândită a devenit această boală în populația americană. Cu toate acestea, foarte puțin din această poveste a fost adusă în atenția publicului de către mass-media corporative. Cercetătorii conspirați sunt suspicioși că nu pot fi găsite mostre de vaccin antipoliomielitei dinainte de 1962. Deși peste zece milioane de oameni au fost inoculați cu loturi de vaccin potențial contaminate, acum nu există nicio modalitate de a determina dacă au fost expuși la virusul SV-40, care poate rămâne latent în corpul uman ani de zile înainte de a provoca tumori și cancer.

Și nu ar trebui să uităm de frica de gripă porcină din 1976, când președintele Gerald R. Ford și aproximativ patruzeci de milioane de americani și-au administrat cu grijă vaccinuri împotriva gripei porcine.

Și care a fost numărul morților din acea gripă? Exact unul – bietul soldat care a început speriatul în primul rând. Soldatul a murit după ce corpul său a reacționat la un vaccin experimental în timp ce finaliza un „marș forțat” în timpul antrenamentului la Fort Dix, New Jersey. Alții din țară primiseră același vaccin experimental și au fost raportate mai multe decese. La fel de

deranjant, sute de alții care au fost vaccinați au suferit de sindromul Guillain-Barré (GBS), un răspuns debilitant la sistemul imunitar care provoacă lupus sau paralizie la nivelul extremităților și mușchilor faciali. Guillain-Barré este una dintre principalele cauze ale paraliziei non-traumatice la nivel mondial.

Cauzele în justiție împotriva guvernului și a producătorilor de vaccinuri s-au acumulat în anii de după sperietura din 1976. În iulie 2009, presa a raportat că secretarul pentru Sănătate și Servicii Umane, Kathleen Sebelius, a luat măsuri pentru a preveni repetarea proceselor similare cu cele din 1976, prin semnarea unui ordin de acordare a imunității legale producătorilor de vaccinuri. Acest ordin a fost emis în temeiul prevederilor înscrise într-o lege din 2006 pentru urgențe de sănătate publică.

Paul Pennock, un avocat reclamant din New York în cazuri de răspundere medicală, a criticat acordarea imunității. El a spus: „Dacă veți cere oamenilor să facă acest lucru pentru binele comun, atunci să ne asigurăm, pentru binele comun, că acești oameni vor fi îngrijiți dacă ceva nu merge bine”.

Deși unii ar putea argumenta că răspunderea nu este o problemă de luat în considerare în cazurile de vaccinare, cazul caporalului Josef Lopez din Missouri este o respingere adecvată. După ce a fost trimis în Irak pentru doar nouă zile, Lopez a ajuns paralizat în comă și incapabil să respire singur. Fusese împușcat? Camionul lui se apropiase prea mult de o bombă de pe marginea drumului? Nu. Lopez a suferit o reacție violentă la un vaccin împotriva variolei administrat de armată. Trei ani mai târziu, Lopez mai trebuia să poarte o pungă de urină, a mers șchiopătând, a suferit pierderi de memorie pe termen scurt și lua cincisprezece pastile pe zi pentru a controla

spasmele picioarelor.

Cu toate acestea, când Lopez a solicitat beneficii GI, Administrația Veteranilor l-a respins, susținând că beneficiile sunt „pentru răni traumatice, nu boală, nu boală, nu medicină preventivă”. Stephen Wurtz, director adjunct al VA pentru asigurări, a spus că administratorii încearcă pur și simplu să urmeze intenția Congresului. „Nu are nimic de-a face cu a nu crede că acești oameni merită o compensație pentru pierderile lor.” Oficialii VA nu au putut spune câte afirmații au fost respinse din cauza rănilor legate de vaccin. Agenția Militară de Vaccin, care se ocupă de vaccinarea trupelor, nu a răspuns solicitărilor repetate de comentarii din partea unui reporter.

În ciuda reacției debilitante a caporalului Josef Lopez la vaccinul împotriva gripei, Departamentul Apărării a anunțat la 1 septembrie 2009 că vaccinările împotriva gripei porcine sunt obligatorii pentru întreg personalul militar, inclusiv pentru lucrătorii din domeniul sănătății, cei care desfășoară trupe, cei care servesc pe nave și submarine și noii înrolați în fruntea listei.

„Orice loc în care luăm o mulțime de oameni, îi strivim pe toți... și îi punem în condiții stresante va primi vaccinul mai întâi”, a declarat locotenent-colonelul de armată Wayne Hachey, director de medicină preventivă al Departamentului de Apărare. Programul de vaccinare urma să înceapă la începutul lunii octombrie 2009 și au fost pregătite milioane de doze.

În ciuda faptului că doar douăzeci de decese de gripă porcină au fost raportate în Mexic până la 1 septembrie 2009, mass-media corporativă din SUA a continuat un blitz de acoperire a ceea ce a fost descris ca o pandemie în așteptare. "Nu este o epidemie. Aceasta are toate semnele unei campanii

de propagandă de care beneficiază marile firme farmaceutice care produc vaccinuri. Sunt mai mult decât motive monetare care conduc acest impuls. Se pare că există o agendă pe termen lung de a face oamenii dependenți în totalitate de banii guvernamentali și de acțiunile de gestionare a sănătății", a scris Joel Skousen de la *World Affairs-up-running Service, new* a news long-running service Internet.

În timpul apogeului fricii de gripă porcină, Centrele pentru Controlul Bolilor au alocat 16 milioane de dolari pentru un program de „sensibilizare” în marile zone metropolitane, care avea ca scop obținerea de sprijin pentru inoculările împotriva gripei porcine. În același timp, rețele TV importante precum ABC și NBC refuzau să difuzeze reclame care avertizează asupra pericolelor vaccinurilor sau care criticau planul de îngrijire a sănătății al președintelui Obama.

"Cea mai mare amenințare a dvs. este în primul rând școlile (dacă aveți copii) și în al doilea rând, locul de muncă în cazul în care solicită angajatorilor să ceară conformitatea angajaților lor. Mă opun acestor măsuri ca o chestiune de libertate personală și, de asemenea, din cauza istoricului lung de contaminare a vaccinurilor cu adjuvanți care dăunează imun, cum ar fi squalenul și mercurul", a avertizat Skousen. "Desigur, școlile publice, incubatoare a tuturor lucrurilor contagioase, sunt din nou în sesiune în septembrie. Televizorii se îngrijorează că "vaccinul împotriva gripei porcine nu va fi gata pentru școlari până la jumătatea lunii octombrie", ceea ce implică în mod clar că urmează o "campanie de vaccinare a tuturor școlarilor". Toate aceste hype au scopul de a pregăti pe toată lumea cu suficientă frică pentru a vă face un pericol pentru sănătate.

Dacă istoricul este vreun indicator, nu veți observa o creștere dramatică a cazurilor de gripă porcină până când nu va fi administrat vaccinul – vaccinurile poartă adesea niște virusuri viu „din greșeală".

Pe măsură ce anul școlar a început în întreaga țară, școlile s-au pregătit pentru ceea ce Associated Press a descris drept „cele mai răspândite vaccinări școlare de pe vremea poliomielitei". National School Boards Association a declarat AP că trei sferturi din districte, într-un sondaj recent, au fost de acord să permită vaccinarea în clădirile școlilor și, potrivit unui sondaj AP, aproape două treimi dintre părinții interogați au spus că își vor acorda permisiunea de a vaccina copilul dacă vaccinurile sunt oferite gratuit prin școală.

Superintendentul școlii din Carolina de Sud, Jim Rex, a spus că statul său a planificat cel puțin o clinică de vaccinare în fiecare dintre cele optzeci și cinci de districte școlare ale statului. Dakota de Sud a plănuit să ofere atât vaccinări regulate, cât și împotriva gripei porcine în multe școli, a declarat secretarul de stat pentru sănătate din Dakota de Sud, Doneen Hollingsworth. La mijlocul lunii septembrie 2009, peste șapte sute de oficiali din domeniul sănătății și școlii au participat la seminarul online al Asociației Naționale a Oficialilor din Sănătate Județene și Orașelor despre cum să desfășoare vaccinările școlare împotriva gripei.

În ciuda tuturor hype-ului media, a strângerii oficiale a mâinilor și a experților care prevăd o repetare mortală a pandemiei ucigașe din 1918, în momentul scrierii acestui articol, gripa porcină părea a fi doar o altă înșelătorie pentru a crește profiturile corporațiilor farmaceutice și o încercare eșuată de a vedea cât de mult control public ar putea fi obținut de către

fasciștii globaliști.

FRICI DE GRIPĂ

CU ISTORIA falsei epidemii de variolă din Kansas City ca un indiciu al abuzurilor corporative, ar trebui să ne uităm la cine profită de pe urma pandemiilor. Cu gripa porcină, ar trebui să existe un control public al Baxter International, gigantul conglomerat farmaceutic mondial căruia i s-au dat milioane pentru a dezvolta un vaccin împotriva gripei porcine. În 2008, 44% din profiturile totale (5,3 miliarde de dolari) au provenit din produse farmaceutice și vaccinuri. În 2010, mai multe site-uri web susțineau că președintele Obama, în calitate de senator în 2005, a cumpărat acțiuni în valoare de 50.000 de dolari la două companii, una fiind Baxter. Aparent, în martie 2005, senatorul Obama a atașat un amendament la Legea de autorizare a Comitetului pentru Relații Externe (S. 600) care autoriza 25 de milioane de dolari pentru eforturile internaționale de combatere a gripei aviare. Pe 28 aprilie 2005, Obama a introdus Actul AVIAN (S. 969), un proiect de lege cuprinzător care abordează amenințarea unei pandemii de gripă aviară. Destul de interesant, focare majore de gripă aviară au avut loc în 2006 și 2007, ceea ce i-a determinat pe unii să se întrebe cum ar fi putut Obama să știe despre această problemă în 2005.

Baxter a fost centrul mai multor controverse, dintre care una a fost falsificarea unui vaccin împotriva gripei aviare cu un agent patogen. La sfârșitul lunii februarie 2009, un lot de vaccinuri obișnuite împotriva gripei sezoniere de la un laborator Baxter din Austria a fost contaminat cu viruși vii de gripă aviară H5N1

(care are o rată de ucidere de 60 la sută) și expediat către subcontractanți din mai multe țări. Din fericire, unii cercetători precauți din Republica Cehă au decis să injecteze vaccinul în dihori de laborator pentru a observa orice reacții adverse. Dihorii au murit cu toții. Oficialii Baxter au spus rapid că vaccinurile ofensive au fost distruse și că au fost instituite măsuri „preventive și corective”.

Distribuția de către Baxter a vaccinului antigripal alterat a provocat îngrijorare. Pentru mulți, aceasta a ilustrat modul în care gestionarea neglijentă a virușilor letale ar putea izbucni într-un dezastru public, iar alții chiar au văzut asta ca o încercare de a răspândi o pandemie pentru care compania ar putea oferi un antidot... .pentru un preț, desigur.

Christopher Bona, directorul de comunicații bioștiințifice globale al lui Baxter, a confirmat că „materialul viral experimental” conținea virus viu al gripei aviare, dar a explicat că acesta este rezultatul „doar procesul în sine [și] erorii tehnice și umane în această procedură”.

O mare teamă de a combina virusul gripei sezoniere cu un virus virulent al gripei aviare - un proces numit reasortire - este că o astfel de amestecare ar putea produce noi viruși hibride păsări-om, cu consecințe grave pentru populația umană.

Mass-media cehă a pus la îndoială public dacă distribuirea de către Baxter a virusului mortal ar fi putut fi o conspirație pentru a iniția o pandemie multinațională – o acuzație care poate să nu fie atât de absurdă. Conform protocoalelor de rutină de laborator pentru producătorii de vaccinuri, este practic imposibil să amestecați accidental un virus viu mortal cu un vaccin.

Mike Adams, editor al *NaturalNews* și fost testator pentru companii farmaceutice, a scris: „Baxter se comportă foarte mult ca o organizație de terorism biologic în zilele noastre, trimițând mostre virale mortale în întreaga lume. Dacă trimiți un plic plin cu antrax senatorului tău, ești arestat ca terorist. Deci, de ce Baxter este trimis prin poștă mult mai mult la eșantioane virale. lume – să scapi de a spune, în esență, „Hopa”?”

Se pare că Baxter are o istorie lungă de probleme și controverse cu operațiunile sale, precum și cu produsele sale. Începând cu mijlocul anilor 1990, mai mult de o jumătate de duzină de persoane din Regatul Unit au încercat să dea în judecată Baxter, Bayer și alte patru firme farmaceutice din Statele Unite, susținând că toate au transportat sânge contaminat cu virusul HIV în Marea Britanie. Procesele au continuat în 2007, după ce un judecător american a ordonat mutarea cazului în Regatul Unit.

În 2008, Baxter a fost însărcinat cu distribuirea de doze contaminate de medicament produs în China, heparină, un diluant care este utilizat în dializa renală. Heparina a fost furnizată lui Baxter de Scientific Protein Laboratories din Waunakee, Wisconsin și a provenit din fabrica sa din Changzhou City, China. Compania este principalul furnizor Baxter al ingredientului farmaceutic activ din heparină.

În 2009, filiala lui Baxter, Baxter Healthcare Corporation, a soluționat un proces pentru facturarea excesivă a Medicaid în Kentucky pentru 2 milioane de dolari. În urma unei investigații, procurorul general al statului respectiv, Jack Conway, a acuzat-o pe Baxter că a perceput pentru programul Kentucky Medicaid prețurile medii cu ridicata umflate pentru soluțiile sale

intravenoase, fără nicio legătură cu prețurile pe care firma le plăcea clienților săi. Acest lucru a creat un decalaj artificial mare între prețurile publicate de Baxter și prețurile reale. Uneori, această diferență a depășit 1.300 la sută, determinând programul Kentucky Medicaid să plătească substanțial mai mult pentru medicamentele Baxter decât costul lor real.

Pe 15 august 2001, doi pacienți vârstnici din Spania au murit la câteva ore după ce au primit dializă de la produsele Baxter. În cele din urmă, încă cincizeci și unu de pacienți ar muri; deși cauza a fost neclară, compania a emis o rechemare la nivel mondial a celor două linii de filtre ale Baxter, singura legătură comună între toate echipamentele utilizate de pacienți. Harry Kraemer, președintele companiei la acea vreme, și-a cerut scuze pentru erori, a închis filtrele din fabrică, a alertat concurenții cu privire la problemă și a luat o reducere de salariu cu 40 la sută, împreună cu o reducere de 20 la sută pentru alți directori. Câștigurile companiei au scăzut cu 189 de milioane de dolari ca urmare a problemelor. Compania a luat măsuri rapide pentru a reduce impactul evenimentului și a preveni reapariția viitoare și, ca urmare, a suferit daune minime reputației sale.

În ciuda trecutului tulburat al lui Baxter, la sfârșitul anului 2009, compania a rămas unul dintre cei mai importanți concurenți pentru fabricarea vaccinului împotriva gripei porcine. Acest lucru se datorează probabil faptului că în 2008, Baxter a fost prima companie farmaceutică care a anunțat dezvoltarea unui vaccin împotriva gripei porcine. Ceea ce este suspect cu privire la momentul anunțului Baxter din 2008 este că compania a solicitat un brevet pentru mai mulți viruși, inclusiv gripa porcină, pe 28 august 2007, cu aproape doi ani înainte ca boala

să fi apărut brusc în Mexic. Momentul fortuit al revendicării brevetului lui Baxter oferă multă energie pentru morile teoreticienilor conspirației.

Unul dintre concurenții lui Baxter a fost Novartis Pharmaceuticals. În 2006, Novartis a achiziționat compania de vaccinuri Chiron, care la acea vreme a fost implicată în controverse după ce Agenția de Reglementare a Medicamentului și Produselor de Sănătate din Marea Britanie a suspendat licența companiei de a produce vaccinul antigripal Fluvirin în 2004. Ambele firme aveau acorduri cu Organizația Mondială a Sănătății pentru a produce un vaccin pandemic.

Autorul, lectorul și neurochirurgul dr. Russell Blaylock a avertizat: "Vaccinul Baxter [gripa porcină], numit Celvapan, a primit aprobare rapidă. Utilizează o nouă tehnologie de celule vero, care utilizează celule cultivate de la maimuța verde africană. Același țesut animal transmite o serie de virusuri care contamina vaccinul, inclusiv virusul HIV".

Adjuvanții sunt aditivi pe bază de ulei plasați în vaccinuri care determină organismul să creeze anticorpi împotriva virusului vizat. Adjuvanții pot provoca inflamații extreme. Animalele injectate cu astfel de adjuvanți dezvoltă boli autoimune dureroase, incurabile, cum ar fi scleroza multiplă, artrita reumatoidă sau lupusul sistemic. Blaylock a spus că, după ce a trecut în revistă o serie de studii asupra adjuvantului MF-59, care conține squalen, a observat ceva interesant: „Câteva studii efectuate pe subiecți umani au descoperit că MF-59 este un adjuvant imunitar foarte sigur. Dar când am verificat să văd cine a făcut aceste studii, am descoperit, fără a fi surprinzător, că au fost făcute de compania farmaceutică Novarti și Chiron Pharmaceu. Toate au fost publicate în reviste

medicale „de prestigiu” De asemenea, fără a surprinde, un număr mare de studii efectuate de laboratoare independente și de instituții de cercetare au găsit o legătură puternică între MF-59 și bolile autoimune.

Este necesar de menționat că Daniel Vasella, președintele și CEO-ul Novartis, a participat în mod regulat la întâlnirile secrete ale Bilderberg din 1998. Ar fi nebun să credem că pura coincidență ar putea explica că, la doar două luni după întâlnirea Bilderberg din 2009 de la Atena, guvernul SUA a dat Novartis 690 de milioane de dolari pentru fabricarea vaccinurilor împotriva gripei porcine. Nu ar trebui să fie un secret cum se realizează astfel de tranzacții, luând în considerare globaliștii din serviciul guvernamental care participă la întâlnirile Bilderberg, precum Barack Obama, Hillary Clinton și alții.

De asemenea, se poate observa că Novartis provine din fuziunea din 1996 a Ciba-Geigy și Sandoz Laboratories, ambele entități inițial germane și parte a masivului cartel chimic IG Farben. Numele complet este Interessengemeinschaft Farbenindustrie Aktiengesellschaft, sau Sindicatul corporațiilor din industria coloranților. A fost cea mai mare combinație chimică/drog din lume de la începuturile sale în 1925 și un susținător major al regimului nazist până la destrămarea de către Aliați la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial. Acest lucru, încă o dată, stabilește o legătură clară între vechii naziști germani, care doreau să curețe bazinul genetic uman prin uciderea indezirabililor, și casele farmaceutice gigantice de astăzi, conduse de globaliști care doresc, de asemenea, să taie turma umană.

BUTURILE POT SUNT ÎNALTE

LA ÎNCEPUTUL ANULUI 2009, CU economia în poticnire și corupția fiind constant dezvăluită în locuri înalte, oamenii legii națiunii noastre erau la treabă. Organizația Națională pentru Reformarea Legilor Marijuanei (NORML) a raportat că statisticile FBI au arătat că arestările de marijuana au fost la cote maxime (nici un joc de cuvinte). Din 1965, arestările de marijuana au crescut de la doar 2 pe oră la 100 pe oră în 2008. În 2008, *Raportul Uniform Crimelor al FBI* a afirmat că poliția a arestat un record de 872.721 de persoane pentru încălcări de marijuana în 2007, cel mai mare număr total de arestări anuale înregistrate vreodată de FBI pentru canabis. Arestările de marijuana au reprezentat aproape 47,5% din toate arestările de droguri din Statele Unite, aproape trei din patru dintre cei arestați sub treizeci de ani.

Potrivit directorului executiv al NORML, Allen St. Pierre, dintre cei arestați pentru încălcarea consumului de marijuana, aproximativ 89% (775.138 de americani) au fost acuzați doar de posesie. „Aceste cifre contrazic mitul conform căruia poliția nu țintește și nu arestează infractorii minori de canabis”, a spus St. Pierre. „Acest efort este o risipă uriașă de resurse ale justiției penale, care deturnează personalul de aplicare a legii de la concentrarea asupra crimelor grave și violente, inclusiv asupra războiului împotriva terorismului... Restul de 97.583 de persoane [11 la sută] au fost acuzați de „vânzare/fabricare”, o categorie care include toate infracțiunile de cultivare, chiar și cele în care marijuana a fost cultivată pentru uz personal sau medical.”

Adesea, cei arestați sunt vinovați de infracțiuni fără victime. Un bărbat din Texas în vârstă de douăzeci de ani obișnuia să câștige bani vânzând cantități mici de oală. Avea o înțelegere cu deputații locali – dacă era prins, trebuia să-și împartă o parte din depozitul său înainte ca polițiștii să-l lase în pace. Dar tânărul de douăzeci de ani a făcut o greșeală când a fost oprit într-un comitat învecinat din Texas. După ce a fost arestat pentru deținerea unei cantități mici de iarbă, bărbatului i s-a oferit libertatea de încercare, dar nu și-a putut permite taxele de probațiune și a fost obligat să pledeze vinovat. Acum are un dosar penal pentru tot restul vieții, cu toate restricțiile pe care le implică.

Allen St. Pierre a remarcat că arestările anuale de marijuana aproape s-au triplat de la începutul anilor 1990, în timp ce arestările pentru cocaină și heroină au scăzut în aceeași perioadă. St. Pierre a concluzionat: „Arestarea a sute de mii de americani care fumează marijuana în mod responsabil distruge inutil viețile cetățenilor care altfel respectă legea [și] aplicarea sporită a legilor privind marijuana este realizată în detrimentul aplicării legilor împotriva deținerii și traficului de droguri mai periculoase. și a dus la arestarea a aproape 20 de milioane de americani. Cu toate acestea, aproape 100 de milioane de americani recunosc că au consumat marijuana în timpul vieții lor

Americanii ca infractori pentru utilizarea unei substanțe care prezintă mult mai puține riscuri pentru sănătate decât alcoolul sau tutunul. O soluție mai bună și mai sensibilă ar fi taxarea și reglementarea canabisului într-un mod similar cu alcoolul și tutunul.”

Observatorii scenei moderne de droguri sunt uimiți de cum

a durat doar paisprezece ani pentru străbunicii noștri să realizeze că interzicerea alcoolului nu numai că nu funcționa, dar, de fapt, crea o problemă mai gravă decât alcoolul (corupția poliției și judiciare, creșterea contrabandătorilor și a sindicatelor criminale și numărul mare de inocenți prinși în sistemul de justiție penală). În 1933, atât legile de prohibiție, cât și modificarea constituțională au fost modificate, iar alcoolul a devenit controlat și impozitat, dar legal. Este interesant de observat că legile împotriva marijuanei au luat ființă exact în momentul în care Prohibiția era pe cale de ieșire. Poate că această schimbare se explică prin faptul că Harry Anslinger, comisar adjunct pentru prohibiție în Biroul de prohibiție, era pe cale să-și piardă locul de muncă. Din fericire, el a făcut lobby cu succes în Congres pentru a adopta legi antimarijuana chiar înainte de a fi numit primul comisar al noului Birou Federal de Narcotice al Departamentului Trezoreriei.

Cercetătorii în conspirație au bănuit de mult că diferența dintre arestările la consum și cele pentru cocaină și heroină poate fi explicată prin acuzații conform cărora drogurile mai dure, cum ar fi cocaina și heroina, nu pot fi produse cu ușurință acasă și sunt importate de oameni care lucrează în cadrul guvernului SUA pentru a finanța operațiunile în afara registrelor. Asemenea acuzații se întind până peste războiul din Vietnam, dar aceasta este o poveste pentru altă zi.

NaturalNews, Mike Adams, a subliniat că toată cânepa comercială folosită de americani pentru textile, suplimente nutritive, săpunuri și frânghii este importată din China, Canada, India, Chile și multe alte țări. "Între timp, fermierii americani suferă din cauza datoriilor în creștere și a veniturilor în scădere

din cauza prețurilor stagnate la recolte... DEA nu face nicio diferențiere între cânepa industrială și marijuana. Pentru DEA, totul este aceeași cultură (nu contează că fumatul cânepă industrială te va face doar să vomiți, nu te va face să vomiți, nu mare) și oricine prins plantând cânepă va fi arestat folosind aceeași lege care a fost arestată doar cu aceeași lege. Așa cum și-a dat seama deja oricine care nu fumează crack (și chiar și câțiva care sunt), politica americană în materie de droguri este un eșec scandalos Nu numai că așa-numitul „Război împotriva drogurilor" nu a reușit să oprească cu desăvârșire fluxul de droguri recreative în America, ci i-a criminalizat pe fermierii care se luptă care caută să cultive cânepă într-o industrie mai profitabilă Totuși, drogurile a realizat un lucru: a umplut închisorile națiunii cu „infractori" minori, care au fost prinși cu o uncie sau două de iarbă în buzunare. Politica americană în materie de droguri, se pare, este o binefacere pentru industria închisorilor, dar un blestem asupra fermierilor națiunii noastre", a scris Adams. Arestările pentru marijuana și amenzile care vin odată cu arestările sunt o binefacere pentru fasciștii socialiști globali care intenționează să eticheteze fiecare cetățean cu un număr de computer.

Jeffrey A. Tucker, editor al site-ului web al Institutului Ludwig von Mises (un centru de cercetare și educație al liberalismului clasic și al teoriei politice libertariene), a fost surprins la sfârșitul anului 2009 când a citit în ziarul său local din Alabama despre arestarea a douăzeci și cinci de persoane sub acuzații legate de metamfetamină. El a crezut că este uimitor că toți acești oameni au laboratoare de metanfetamina în orașul său natal. Dar ceea ce i-a atras mai mult atenția au fost fotografiile publicate ale acuzaților – bătrâni, tineri, oameni cu păr lung și

scurt și orice alt tip. „O secțiune transversală a Americii rurale”, gândi Tucker. El a observat că „Arestările provin dintr-o anchetă de droguri de trei luni care a vizat indivizi care cumpărau peste cantitatea legală de pseudoefedrină [Sudafed], potrivit unui comunicat al Oficiului Șerifului din județul Lee”.

Doar unul dintre cei arestați a fost acuzat de fabricarea ilegală a unei substanțe controlate. "Acesta, am putea presupune, este omul cu laboratorul de metanfetamina; deși nu știm cu siguranță", a spus Tucker, observând că înainte de 2005, "se puteau cumpăra atât de multe pachete Sudafed câte ați făcut sandvișuri Big Mac, iar poliției nu i-a păsat. Acum, alocația dvs. de 30 de zile este de nouă grame. Așa că asta pare, dacă ar fi suficient pentru doi oameni sau pentru o familie întreagă. pierzi unele, sau le dai unui prieten, sau cad în spatele cabinetului, sau ești plecat din oraș?

„Pentru mine, acest lucru ilustrează modul în care reglementările și raționalizarea au o modalitate de a schimba subiectul de la principii la aspecte practice”, a gândit Tucker.

"Dacă ar exista o regulă care spune că poți cumpăra doar 30 de Triple Whoppers de la Burger King de persoană pe lună? Am spune: "Oh, nimeni nu are nevoie de mai mult de atât?" Poate că am face-o, dar nu acesta este ideea că aceasta este o încălcare a drepturilor de toate tipurile reprezintă o impunere flagrantă a dreptului nostru de a alege. Îngreunează viața de zi cu zi și mărește rolul constrângerii în societate – și acest lucru este adevărat, indiferent dacă ne confruntăm sau nu cu limitele.

Tucker a subliniat că, chiar și în ciuda interzicerii legale a anumitor substanțe, piața neagră a găsit întotdeauna modalități de proliferare și vânzare a drogurilor. "În timp ce înainte erau necesare sute sau mii de pastile pentru a produce

metanfetamina, legile dure ale lui Bush asupra drogurilor au condus la noi inovații: cum ar fi metoda shake-and-bake, care folosește un număr legal de pastile și permite utilizatorului să facă lucrurile în timp ce conduce. Asta pare mult mai periculos decât mesajul text în timpul conducerii", a observat el. "Țineți minte că toată această nebunie este rezultatul legilor în sine. Oamenii încă folosesc droguri, dar acum își riscă viața pentru a face acest lucru. Cu alte cuvinte, legile nu funcționează, decât pentru a face producția și consumul de metanfetamina și mai periculoasă."

Adevărata groază, pentru Tucker, este interdicția, „care a dus la un despotism întunecat pe care toată lumea se preface că nu îl observă". El spune: "Pentru a spune simplu, acesta este un scandal și este și mai dezgustător că presa locală este bucuroasă să joace alături de ea. Aici avem o ilustrare frumoasă a modului în care poliția este folosită într-o epocă a legii arbitrare și a controalelor despotice ale consumului. Deveniți un criminal doar pentru că cumpărați azi ceea ce era legal ieri. Și atunci societatea vă evită de droguri, și s-ar putea să fii suficient de suspiciat pentru a fi singur pentru droguri. furat de toate drepturile și distrus în totalitate ca ființă umană."

Tucker a exprimat doar ceea ce simt mulți americani, dar le este frică să vorbească în statul polițienesc în creștere, care este Statele Unite moderne. Dar încet și cu mare rezistență la nivel federal (nivel controlat de fasciștii globaliști care profită de pe urma fluxului de bani din droguri prin sistemul lor bancar), oamenii ajung la o nouă viziune asupra țării lor. Până în 2010, paisprezece state au legalizat utilizarea marijuanei pentru uz medical și mai multe stateau în această direcție. Desigur, acest lucru va ridica în cele din urmă întrebarea: „Hei, dacă vecinul

meu poate fuma ghiveci legal pentru că are glaucom, cum de să fiu oprit dacă fumez puțin?” Vremurile se schimbă.

Dar în altă parte, șuruburile se strâng. Suprimarea drepturilor cetățenilor prin vaccinări obligatorii de siguranță incertă, legi nedrepte, alimente și apă nesănătoase, aplicarea legii militarizate, războaie străine neprovocate și datorii paralizante, atât private, cât și publice, sunt doar o parte a agendei pe termen lung a fasciștilor globaliști pentru a transforma americanii odată liberi în zombi subordonați și controlați.

ÎNVĂȚĂMÂNT MUTIT

Scopul educației totalitare nu a fost niciodată de a insufla convingeri, ci de a distruge capacitatea de a forma oricare.

— HANNAH ARENDT, filozof social

EDUCAȚIA POATE CONFORMĂ creierul oricărei persoane, chiar și al unui zombi. În ciuda pretențiilor publice care susțin contrariul, educația în America transformă, după aproape toate criteriile, generațiile tinere în zombi năuciți și ignoranți.

STUDIU SCOALA OKLAHOMA

ÎN 2009, Consiliul pentru Afaceri Publice OKLAHOMA (OCPA) a înrolat o firmă națională de cercetare, Strategic Vision, pentru a studia cunoștințele studenților în materie de civică. Testul a fost luat din zece întrebări folosite de Serviciile de Cetățenie și

Imigrare din SUA. Candidații pentru cetățenia SUA trebuie să răspundă corect la șase întrebări pentru a deveni cetățeni. Potrivit datelor serviciilor de imigrare, aproximativ 92% dintre cei care susțin testul de cetățenie trec la prima încercare. Studenții din Oklahoma nu s-au descurcat la fel de bine. Rezultatele au indicat că doar unul din patru elevi de liceu public din Oklahoma ar putea numi primul președinte al Statelor Unite. Doar aproximativ 3 la sută din cei o mie de studenți chestionați ar fi promovat testul de cetățenie. Purtătorul de cuvânt al OCPA, Brandon Dutcher, a spus că aceasta nu este doar o problemă în Oklahoma. Potrivit Dutcher, studenții din Arizona au prezentat rezultate similare.

Matthew Ladner, vicepreședinte de cercetare la Institutul Goldwater, a comentat că "Rezultatele acestui sondaj sunt profund îngrijorătoare. În ciuda miliardelor de dolari contribuabililor și a unui set de standarde academice care acoperă toate materialele, elevii de liceu din Oklahoma manifestă o ignoranță copleșitoare cu privire la instituțiile care susțin libertatea politică".

Cei chestionați au fost elevi de liceu care au absolvit deja mai multe clase de studii sociale și istorie. Teoretic, dacă ar fi picat acele ore, nu ar fi fost mutați în liceu. Dar filosofia educațională actuală dictează că stima de sine este mai necesară decât cunoașterea și, prin urmare, acești elevi au fost pur și simplu trecuți în clasa următoare, indiferent de aptitudinea lor pentru material.

Iată cele zece întrebări folosite în studiul din Oklahoma:

Care este legea supremă a pământului?

Cum numim primele zece amendamente la

Constituție?
Care sunt cele două părți ale Congresului SUA?
Câți judecători sunt la Curtea Supremă?
Cine a scris Declarația de Independență?
Ce ocean este pe coasta de est a Statelor Unite?
Care sunt cele două partide politice majore din Statele Unite?
Alegem un senator american pentru câți ani?
Cine a fost primul președinte al Statelor Unite?
Cine este responsabil de puterea executivă?

Recent, cel puțin douăzeci și șase de state au adoptat examene stricte de ieșire din liceu într-un efort de a promova o învățare sporită. Cu toate acestea, potrivit *New York Times,* „Pe măsură ce se apropiau termenele limită pentru școli pentru a începe să facă ca trecerea examenelor să fie o cerință pentru absolvire, iar testele practice au indicat că un număr mare de studenți vor eșua, multe state au atenuat standardele, au întârziat cerința sau au adăugat căi alternative la o diplomă".

Starea idioată a școlilor este nedumerită pentru mulți oameni, deoarece niciodată în istorie o populație de elevi nu a avut acces la o varietate și profunzime atât de mare de resurse educaționale. Totuși, în același timp, niciodată în istoria lumii studenții în ansamblu nu au fost mai puțin informați despre lume, în mare parte din cauza unei fixații pe tehnologie și interes propriu. Acei cetățeni care au crescut între anii 1950 și 1970 își pot aminti că resursele pentru cunoaștere erau radiourile și televizoarele, ziarul cotidian, unele reviste, biblioteca și o vizită ocazională la un muzeu.

Studenții au acum internetul, care le pune la dispoziție conținutul a aproape zece mii de biblioteci publice americane; Ecrane TV peste tot (în aeroporturi, restaurante, cluburi și săli de așteptare); și librării, atât lanțuri, cât și proprietate individuală. Cu toate acestea, în ciuda acestei surplusuri de resurse, atunci când Asociația Națională a Savanților a comparat un test al studenților actuali de facultate cu un sondaj Gallup din 1955 asupra elevilor de liceu, cercetătorii care au efectuat sondajul nu au găsit nicio îmbunătățire a cunoștințelor.

„De ce cu cât studenții americani devin mai în vârstă, cu atât performanțe mai proaste?” a întrebat Mark Bauerlein, profesor de engleză la Universitatea Emory și director de cercetare și analiză pentru National Endowment for the Arts. Bauerlein este autorul bestsellerului național *The Dumbest Generation: How the Digital Age Stupefies Young Americans and Hazardizes Our Future.* „Că o națiune la fel de prosperă și puternică precum Statele Unite le permite tinerilor cetățeni să înțeleagă atât de puțin despre condițiile sale trecute și prezente, să privească legile și valorile sale operative atât de neglijent și să patroneze tot ce este mai bun din cultura sa atât de rar este o condiție tristă și de rău augur.”

Deoarece studenții studiază de fapt doar un mic procent din timpul lor total săptămânal, Bauerlein a postulat că degradarea educației nu poate fi pusă numai pe seama școlii, ci în schimb pe cultura din jur - socializare, jocuri, chiar și obiceiuri de cheltuieli. Bauerlein a susținut că educația tinerilor a fost subminată de o cultură a conformității, a presiunii colegilor și a culturii populare îmbunătățite de tehnologia în plină dezvoltare. „Odată ce tinerii intră în domeniul digital, începe cursa pentru

atenția [lor] și nu-i place să se oprească pentru o jumătate de oră cu un roman sau o excursie la muzeu”, a scris Bauerlein. „Ofertelor digitale nu le place să fie împărtășite, iar poveștile despre Părinții Fondatori și bătăliile antice și bisericile gotice nu pot concura cu un mesaj de la un iubit, fotografii de la petrecere și un dispozitiv nou în fereastra Apple Store.”

GENERAȚIA VIDEO

ÎN 2005, Fundația pentru Familie KAISER a sponsorizat un raport intitulat *Generația M: Media în viața copiilor de 8-18 ani,* care teoretizează că diverse mijloace media distrag atenția copiilor de la studii serioase. Folosind un eșantion reprezentativ național de peste două mii de elevi din clasele a treia până la a XII-a, care au completat chestionare detaliate, raportul a constatat că studenții petrec mai mult timp cu „noile media”, cum ar fi computerele, internetul și jocurile video, fără a reduce timpul cu „media veche”, cum ar fi televiziunea, imprimarea și muzica. Adesea, studenții au „multitasking” folosind mai mult de un mediu simultan: de exemplu, lucrând la computer în timp ce se uitau la televizor și trimiteau mesaje prin intermediul telefoanelor mobile.

Unii observatori au crezut că multitasking-ul a făcut de fapt mintea participanților mai ascuțită odată cu creșterea activității mentale. Cu toate acestea, Mark Bauerlein a remarcat că îngropată în raportul Kaiser a fost o statistică tulburătoare: „În timp ce copiii de la opt până la optsprezece ani cu note mari și mici diferă doar cu un minut în timpul televizorului (186 până la

187 de minute), ei diferă în timpul de lectură cu 17 minute, de la 46 la 29 - o discrepanță uriașă în termeni TV sugerează că există o discrepanță uriașă în termeni intelectuali... consecințele pe care lectură le are.”

Bauerlein a remarcat că ani de zile de televiziune și ecran de computer i-au urmărit pe americani mai tineri pentru multitasking și interactivitate la un nivel cognitiv profund. „Poate că ar trebui să numim asta un anumit tip de inteligență, o nouă alfabetizare pe ecran”, a spus Bauerline. "Le îmbunătățește acuitatea vizuală, pregătirea mentală pentru imagini repezi și informații actualizate. În același timp, totuși, inteligența ecranului nu se transferă bine la experiențele non-ecran, în special la tipurile care construiesc cunoștințe și abilități verbale. Condiționează mințile împotriva studiului liniștit, concertat, împotriva imaginației neasistate de vizuale, împotriva analizei liniare, secvenţiale a textelor după nimic, nu explică nimic altceva de ce. adolescenții și tinerii de 20 de ani par în același timp atât de agile din punct de vedere mental și de ignoranți din punct de vedere cultural.”

Tendința de piață a consumatorilor care recurg la audiovizual pentru divertisment, mai degrabă decât la cărți, este evidențiată în marile lanțuri de librării, unde spațiul pe raft pentru cărți pierde în fața DVD-urilor și casetelor audio. Un raport din 2004 al National Endowment for the Arts a arătat o scădere semnificativă a citirii cărților de la generațiile anterioare. Oricât de uimitor ar părea cetățenilor mai în vârstă, există și cei din generațiile tinere care se mândresc cu faptul că nu au citit niciodată o carte.

„Generația în creștere de astăzi se gândește foarte mult la trăsăturile sale mai mici”, a scris Bauerlein. „Poartă anti-intelectualism pe mânecă, declarând că citirea cărților este un obicei de modă veche și se îndreaptă asupra oamenilor care îi mustră pentru asta.” După ce a observat o serie de sondaje privind cunoștințele în fața unui public de studenți în 2004, Bauerlein a declarat: „Este de șase ori mai multe șanse să știi cine este cel mai recent American Idol decât să știi cine este Președintele Camerei”. Remarca sa batjocoritoare a provocat un strigăt din partea publicului: „American Idol este mai important!”

„A avut dreptate”, a recunoscut Bauerlein. "În lumea ei, vedetele contează mai mult decât cei mai puternici lideri mondiali. Cunoașterea numelor și a rangurilor politicienilor nu o duce nicăieri în setul ei de socializare și citirea unei cărți despre Imperiul Roman nu câștigă decât tachinări. Mai mult decât plictisitoare și tocilar, lectura este contraproductivă.... Holurile școlii gimnaziale pot fi la fel de competitive și nemiloase ca un episod despre muzică populară de *pe Wall Street .* mall-uri, a avea moda potrivită și a găzdui un blog pentru adolescenți, este o chestiune de supraviețuire.”

PREDĂTURA PERICULOASĂ

SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÂNT ACTUAL pare să fi uitat de dezvoltarea gândirii critice a elevilor. John Taylor Gatto, care a predat școala în New York City timp de mai bine de două decenii, a rezumat acest fapt al vieții moderne în cartea sa din 1992 *Dumbing Us Down: The Hidden Curriculum of*

Compulsory Schooling. După ce a predat câțiva ani, Gatto a ajuns să înțeleagă că sistemul de învățământ nu există pentru a crește cunoștințele și puterea elevilor, ci pentru a le diminua. „Puțin câte puțin, am început să elaborez exerciții de gherilă pentru a le permite copiilor pe care i-am predat – cât de mulți am putut – materia primă pe care oamenii au folosit-o întotdeauna să se educe singuri: intimitate, alegere, libertate de supraveghere și o gamă cât mai largă de situații și asocieri umane pe cât le puteau gestiona puterea și resursele mele limitate."

„Ceea ce vedem este psihologizarea educației americane", a afirmat un articol din ediția din aprilie 1993 a *Atlantic Monthly.* "O parte din ce în ce mai mare din bugetele școlilor este dedicată consilierii și altor servicii psihologice. Curriculum-ul devine din ce în ce mai terapeutic: copiii urmează cursuri de stima de sine, soluționarea conflictelor și managementul agresiunii. Grupurile de consiliere parentală dezbat în mod conștiincios abordări alternative la disciplina școlară tradițională, de la formarea profesorilor în mediere până la introducerea detectorilor de metale și a securității școlii în situații de urgență. camere ale emoțiilor, dedicate reparării inimilor."

Potrivit lui Gatto, predarea reală poate fi periculoasă. Monopolul guvernamental asupra școlilor a evoluat în așa fel încât premisa de a-i învăța pe elevi să gândească singuri pune în pericol întreaga instituție în cazul în care se răspândește. Profesorul ocazional care încearcă să insufle gândirea critică este doar o supărare pentru lanțul de comandă.

Cu toate acestea, în cazul în care ceea ce Gatto consideră

ipotezele centrale, dar false, care stau la baza educației moderne - cum ar fi ideea că este dificil să înveți să citești sau că copiii rezistă la învățare și multe altele - ar fi expus, ramificațiile ar putea fi extreme. „|Însasi stabilitatea economiei noastre este amenințată de orice formă de educație care ar putea schimba natura produsului uman care rezultă din școli; economia sub care școlarii se așteaptă în prezent să trăiască și să slujească nu ar supraviețui unei generații de tineri pregătiți, de exemplu, să gândească critic”, a prezis Gatto.

„De-a lungul anilor, am ajuns să văd că orice am crezut că fac ca profesor, cea mai mare parte din care făceam de fapt predau un curriculum invizibil care întărea miturile instituției școlare și pe cele ale unei economii bazate pe castă”, a adăugat el.

O privire de ansamblu asupra sistemului educațional actual a provocat întrebările: Oare tinerii pur și simplu se trezesc într-o dimineață și decid că nu sunt interesați de istorie, politică sau evenimente mondiale? Sau îi îndepărtează cultura populară de educația clasică și de gândirea critică? De asemenea, care este „curriculum-ul invizibil” la care se referă Gatto și de unde a venit?

Poate că o trecere în revistă rapidă a istoriei educației din America poate oferi răspunsul.

MUNCITORI NU GANDITORI

ATENȚIA SERIĂ LA EDUCAȚIE ca mijloc de control social a început în Europa și cu aceleași minți ale căror filozofii au condus la totalitarismul comunist și nazist.

„Educația ar trebui să urmărească distrugerea liberului arbitru, astfel încât, după ce elevii sunt astfel școlarizați, ei să fie incapabili pe tot restul vieții lor să gândească sau să acționeze altfel decât și-ar fi dorit profesorii lor", a proclamat Johann Gottlieb Fichte în 1810. Fichte, profesor de filozofie și psihologie la Universitatea prusacă din Berlin, Georg Hegel a avut o mare influență asupra studiilor din Berlin. „Când tehnica va fi perfecționată, fiecare guvern care a fost responsabil de educație de mai mult de o generație va putea să-și controleze subiecții în siguranță, fără a avea nevoie de armate sau polițiști."

O influență majoră atât asupra lui Adolf Hitler, cât și asupra lui Karl Marx, precum și asupra globaliştilor moderni, a fost Georg W. F Hegel, ale cărui cuvinte și lucrări au fost adesea însuşite pentru a justifica mijloacele celor puternici. Hegel a scris odată: „Statul este realitatea absolută, iar individul însuși are existență obiectivă, adevăr și moralitate numai în calitatea sa de membru al statului". Hegel este, de asemenea, cel mai remarcat pentru „dialectul lui Hegelian" - teză, antiteză, sinteză, cunoscută și ca problemă, reacție, soluție. Globaliștii, însă, au bastardizat schema filozofică a interacțiunii umane a lui Hegel. Mai degrabă decât să aștepte ca o problemă să se ocupe, ei creează problema, apoi oferă o soluție draconiană. După compromis și negociere, ei și-au avansat în continuare agenda fără ca opoziția să-și dea seama de proiectul lor.

Deci, ar putea fi cazul ca contribuțiile lui Rockefeller la educație să fie într-adevăr parte a unei agende secrete de a crea soluții pentru probleme care nu existau? Orice studiu serios poate descoperi că instituția americană de învățământ a

fost creată și ghidată de mulți ani de aceeași elită globalistă inspirată de Hegel care a creat atât comunismul rus, cât și național-socialismul german. (Consultați *Rule by Secrecy a lui Jim Marrs* pentru mai multe detalii.) Magnatul petrolier John D. Rockefeller Sr., al cărui imperiu petrolier dominant a fost finanțat inițial de Banca Națională din Cleveland, controlată de Rothschild, a creat Consiliul General de Educație (GEB) în 1903 pentru a distribui donațiile Rockefeller pentru educație. Până în 1960, a încetat să funcționeze ca o entitate separată, iar programele sale au fost introduse în Fundația Rockefeller. În 1917, GEB a acordat un grant de 6 milioane de dolari Universității Columbia pentru a crea New Lincoln School, o școală mixtă experimentală privată în New York City. Potrivit literaturii școlare, „predecesorul unității a fost fondat ca Lincoln School în 1917 de către Consiliul General de Educație, finanțat de Rockefeller, ca „o școală experimentală de pionier pentru metode educaționale mai noi", sub egida Colegiului Profesorilor de la Universitatea Columbia".

Potrivit regretatului Eustace Mullins, biograful autorizat al poetului Ezra Pound, care în 1948 l-a încurajat pe Mullins să cerceteze controlul globalist în finanțe, sănătate și educație: „Din această școală a descins rețeaua națională de educatori progresiști și oameni de știință socială, a căror influență pernicioasă a fost în strânsă paralelă cu obiectivele Partidului Comunist. o școală revoluționară pentru școlile primare și secundare ale întregii Statelor Unite.

A renunțat imediat la toate teoriile educației care se bazau pe discipline formale și bine stabilite, adică tipul de educație McGuffey Reader, care a funcționat prin predarea unor subiecte

precum latină și algebra, învățând astfel copiii să gândească logic la probleme."

O altă instituție de învățământ superior finanțată mult timp de către Rockefeller este Universitatea din Chicago și strâns legată de aceasta este cea mai acceptată autoritate din lume engleză în toate aspectele — Encyclopaedia Britannica, Inc. În 1943, directorul de publicitate William Benton a cumpărat enciclopedia și a gestionat-o ca organizație caritabilă pentru Universitatea din Chicago, contribuind în cele din urmă cu mai mult de 125 de milioane de dolari la școală. Din 1945 până în 1953, Benton a servit ca senator din Connecticut după ce l-a învins pe Prescott Bush (bunicul fostului președinte George W. Bush) și a fost activ în afacerile globale. Având în vedere puterea și influența lui Benton, nu este deloc exagerat să credem că convingerile sale globaliste ar fi putut pătrunde cu ușurință acele lucruri care au primit binefacerea lui.

Astăzi, Fundația William Benton deține și Compton's Encyclopedia și Merriam-Webster Inc., unul dintre cei mai importanți editori de dicționare și tezaure din lume. Reflectând creșterea internetului, împreună cu o scădere generală a lecturii în prezent, vânzările de enciclopedii ale Britannica au scăzut brusc în ultimii ani, dar este încă considerată una dintre cele mai credibile surse de informații din lumea occidentală.

Punctul de bază al încercării lui Rockefeller de a modela educația americană a fost formarea lui General Education Board și sprijinul său continuu pentru Universitatea din Chicago. „Crearea și finanțarea Universității din Chicago au contribuit mult la îmbunătățirea profilului de relații publice al lui Rockefeller printre baptiști și educatori... Singura dificultate a fost că educația, în general, nu era într-o stare proastă", a

explicat Paolo Lionni, autorul cărții *The Leipzig Connection* . Cartea lui Lionni din 1993 a urmărit efectele dăunătoare ale psihologiei experimentale asupra sistemului educațional până la profesorul german de filozofie Wilhelm Maximilian Wundt, fondatorul psihologiei experimentale. "Sistemul educațional indigen american era adânc înrădăcinat în credințele și practicile Părinților Puritani, Quakerilor, patrioților și filosofilor americani timpurii. Jefferson a susținut că, pentru a păstra libertatea în noua națiune, era esențial ca cetățenii săi să fie educați, indiferent de veniturile lor. În toată țara, școlile au fost înființate aproape imediat după colonizarea unor noi zone."

Lionni a remarcat: "Rezultatele educaționale le-au depășit cu mult pe cele ale școlilor moderne. Trebuie doar să citiți vechile dezbateri din *Registrul Congresului* sau să scanați cărțile publicate în anii 1800 pentru a realiza că strămoșii noștri cu un secol în urmă au comandat o utilizare a limbii cu mult superioară propriei noastre. Studenții au învățat să citească nu benzi desenate, dar eseurile lui Burke, Horace, Webster, Cicero, Cicero, Cicero, au fost dificile. au absolvit școala și orice revizuire a unui manual de aritmetică tipic de școală primară tipărită înainte de 1910 arată în mod dramatic că studenții învățau abilități matematice despre care puțini dintre absolvenții noștri actuali de liceu știu ceva.

Potrivit autorului William H. Watkins, John D. Rockefeller Sr. era mai preocupat de modelarea unei noi ordini sociale industriale decât de furnizarea unei educații utile. „Grupul Rockefeller a demonstrat cum oferirea de cadouri ar putea modela educația și politica publică”, a comentat Watkins. Agenda lui Rockefeller de a amuți populația printr-o nouă

educație condusă de GEB-ul său se arată într-o scrisoare scrisă de Frederick T Gates, alegerea lui Rockefeller de a conduce consiliul de administrație. Gates a scris: „În visele noastre, avem resurse nelimitate, iar oamenii se predau cu o docilitate desăvârșită față de mâinile noastre de modelare. Convențiile educaționale actuale dispar din mintea lor și, nestingheriți de tradiție, lucrăm propria noastră bunăvoință asupra unui popoare rural recunoscător și receptiv. Nu vom încerca să transformăm acești oameni sau pe oricare dintre copiii lor în filozofi sau oameni de știință, nu avem printre ei sau oameni de știință. editori, poeți sau oameni de litere nu vom căuta embrioni de mari artiști, pictori, muzicieni sau avocați, medici, predicatori, politicieni, oameni de stat, din care avem o cantitate suficientă.

"Sarcina pe care ne-am propus-o este foarte simplă și foarte frumoasă, de a pregăti acești oameni pe măsură ce îi găsim la o viață perfect ideală exact acolo unde se află. Așa că ne vom organiza copiii și îi vom învăța să facă într-un mod perfect lucrurile pe care le fac tații și mamele lor într-un mod imperfect, în case, în magazine și la fermă."

În 1973, psihiatrul Dr. Chester M. Pierce, vorbind la un Seminar Internațional de Educație pentru Copilărie, a făcut ecou aroganța condescendentă a lui Gates, dar a mers și mai departe, proclamând: „Fiecare copil din America care intră la școală la vârsta de cinci ani este nebun pentru că vine la școală cu anumite credințe față de părinții noștri fondatori, față de părinții noștri fondatori, față de părinții noștri supranaturali, față de o credință supernaturală. fiind, spre suveranitatea acestei națiuni ca entitate separată... Depinde de voi, profesorii, să faceți bine toți acești copii bolnavi, creând copiii internaționali ai

viitorului.”

Despre scrisoarea lui Gates, Lionni a declarat că, deși „ar fi fals să spunem că John D. Rockefeller a fost un creier al intrigii și înșelăciunii internaționale, nu ar fi fals să spunem că banii Rockefeller au fost folosiți în diferite moduri pentru a transmite controlul social și global prin economie, fundații, Națiunile Unite, universități, bănci, industrie, medicină și, bineînțeles, psihologie și psihologie și psihologie.

„Este o cantitate extraordinară de control și implicare pentru un grup!” a remarcat Lionni, care a întrebat apoi: „Ce se întâmplă dacă teoriile și practicile pe care le-au finanțat și continuă să le finanțeze sunt fundamental defecte și nu conduc la cele mai bune situații posibile în diferitele domenii menționate? Ei bine, opiniile în majoritatea acestor domenii *sunt* fundamental defectuoase și *nu* duc la cele mai bune soluții în „sănătate mintală”, educație, medicină, sănătate mentală și fericire [în ciuda faptului că toate, cel mai probabil, au fost originale, în ciuda „potrivirii” humanismului). nu a intenționat niciodată.”

Alte entități legate de Rockefeller care încă modelează societatea din Statele Unite includ Instituția Brookings, Biroul Național de Cercetare Economică, Casa de Compensare a Administrației Publice, Consiliul Guvernelor Statelor și Institutul de Relații cu Pacificul. Paul Volcker, un fost asistent Rockefeller, a fost numit președinte al băncii centrale americane, Federal Reserve System, în timpul administrației Carter și a servit acolo până în 1987.

Norman Dodd (acum decedat), care a fost director de cercetare în 1953-1954 al Comitetului Selectat al Casei pentru

Investigarea Fundațiilor și Organizațiilor Comparabile, a raportat că în 1952, președintele Fundației Ford - o parte a sindicatului globalist care lucrează pentru control financiar, educațional și politic - i-a spus fără îndoială că „funcționează sub directia Casei Albe” pentru a ne „exploata puterea pentru a ne acorda viața pentru a ne ajuta să ne acordăm puterea”. Statele Unite că putem fi comod fuzionați cu Uniunea Sovietică”. Acum, odată cu prăbușirea comunismului și apariția Națiunilor Unite, a NATO și a altor tratate economice, se pare că acest obiectiv globalist este aproape de a se realiza.

Dodd a mai afirmat că ancheta Congresului a constatat că fundațiile Guggenheim, Ford și Rockefeller și Carnegie Endowment „lucrează în armonie pentru a controla educația în Statele Unite”, adăugând că aceste entități au fost subminate de la obiectivele inițiale ale creatorilor lor de către directorii următori, fie lucrând pentru globaliști, fie îndoctrinați de către globalişti. Acesta este încă un exemplu de bogăție care preia controlul asupra organizațiilor existente.

Unele dintre organizațiile și fundațiile trecute și actuale care au avut un impact asupra educației americane și care sunt legate prin apartenență sau finanțare de plutocrația globalistă includ: Agenția de Dezvoltare Internațională; Uniunea Americană pentru Libertăți Civile; Consiliul American de Relații Rasale; Institutul American de Presă; Liga Anti Defăimare; Biroul Arab; Institutul Aspen; Asociația de Psihologie Umanistă; Institutul Memorial Battelle; Centrul de Studii Avansate în Științe Comportamentale; Centrul pentru Drepturi Constituționale; Centrul de Studii Cubane; Centrul pentru Instituții Democratice; Liga Creștin Socialist; Liga Comunistă; Fondul de mediu; Societatea Fabian; Fundația Ford; Fundația pentru Progresul

Național; Fondul German Marshall; Institutul Hudson; Institutul pentru Relații cu Pacificul; Institutul pentru Droguri, Crimă și Justiție; Institutul Internațional de Studii Strategice; Institutul Mellon; Societatea metafizică; Grupul Milner; Societatea Mont Pelerin; Asociația Națională pentru Avansarea Oamenilor de culoare; Consiliul Naţional al Bisericilor; Fundația Lumea Nouă; Institutul Ayn Rand; Institutul de Cercetare Stanford; Institutul de Relații Umane Tavistock; Uniunea oamenilor de știință preocupați; Crucea Roșie Internațională; și YMCA.

Potrivit Beverly Eakman, fost educator, scriitor de discursuri guvernamentale și autoare a cărții *Walking Targets: How Our Psychologized Classrooms Are Producing a Nation of Sitting Ducks,* educatori subvenționați de fundații precum G. Stanley Hall, Abraham Flexner, John Gardiner, Theodore Sizer, Ronald Havelock, John Goodlad, Bloom și Benjamin Bloom și Ralph The World Psychology au adus în clasa de psihologie Benjamin Tyler: deschizători, ei au lucrat pentru a se asigura că curriculum-ul școlar și testele au renunțat la concentrarea tradițională pe excelență, iar cadrele universitare să se concentreze pe o agendă subiectivă de socializare (adică socialistă) care viza „sistemul de credințe” al copilului. Pentru a ilustra natura radicală a acestui pas, nu trebuie decât să citām din „părintele educației moderne”, John Dewey, în aclamata sa carte, „ *Școala și societatea”,* el a scris: „Nu există niciun motiv social evident pentru dobândirea de învățare [și]... niciun câștig social clar în ceea ce privește succesul”. Înainte rapid până în 1981 și către „părintele educației bazate pe rezultate”, Benjamin Bloom, în *All Our Children Learning,* Bloom a afirmat că „scopul educației este de a schimba gândurile, sentimentele și

acțiunile elevilor [provocand] convingerile fixe ale elevului”.

Eakman a arătat un exemplu despre modul în care percepțiile pot fi schimbate. „...[Individualismul agresiv este o expresie pe care nimeni nu o mai aude prea mult, dar oamenii obișnuiau să audă cu regularitate”, a remarcat ea. "Individualismul dur a cuprins o serie de caracteristici - independența, autosuficiența, gândirea pentru sine. În anii 1970, toporul a fost pus pe toate trei. Terminologii negative precum "singuratic" și "nepotrivit" l-au redefinit pe individualist. "Independența" a fost eliminată pentru *interdependență,* autosuficiență și echivalare cu „ *autosuficiență, autodistribuire ” intoleranță Astăzi, orice lectură atentă* a ziarului ne amintește zilnic că „singuratul” necesită intervenție psihiatrică, și poate și droguri....

„Până în 1989, „schimbarea de paradigmă”, așa cum a fost numită de educatorii comportamentali, a avut loc în școlile americane, iar lumea liberă a fost aruncată în „cădere liberă”: consilieri de cenzură clandestini în căminele universitare, tehnici în stil de întâlnire mascarate drept „discuții de clasă de intimitate”, acoperirea masivă a „discuțiilor de clasă” în liceu teste, cursuri de etică „neutre din punct de vedere al valorii” și istoria mondială care au conferit chiar și celor mai odioase regimuri echivalența morală a democrației jeffersoniene. Nu e de mirare că, în anii 1990, batalioane de psihiatri au fost trimise în fiecare district școlar pentru a ajuta la stăpânirea noului tip de jocuri de război și uciși în masă de criminali și criminali. crescut cu o dietă de modificare a comportamentului și medicamente psihiatrice.”

Schimbarea convingerilor unui student sau „modificarea

comportamentului” este o tehnică studiată de mult de CIA și de alte agenții care caută metode de control al minții. Ar trebui să fie evident că, pentru a modifica comportamentul cuiva, trebuie mai întâi să aflăm ce gândesc oamenii, de preferință copiii, și apoi să se apuce să schimbe orice atitudine „ofensătoare”.

A fost bine documentat într-o serie de cărți și articole că comunitatea de informații din SUA a influențat puternic sistemul educațional american pentru a-și propaga opiniile și filozofiile. David N. Gibbs, profesor asociat de științe politice la Universitatea din Arizona, consideră că influența este întotdeauna susținută de distribuirea banilor. El a scris: „În timp ce experții nu se obosesc de clișeul conform căruia universitățile americane sunt dominate de facultăți de stânga, care sunt ostili față de obiectivele politicii externe stabilite, realitatea este cu totul diferită: CIA a devenit „o forță în creștere în campus”, conform unui articol recent din *Wall Street Journal* . „Agenția găsește că are nevoie de experți din mediul academic și de venituri în numerar, precum colegiile presate”. Inhibirile academice de lungă durată privind asocierea publică cu CIA au dispărut în mare măsură: în 2002, fostul director CIA, Robert Gates, a devenit președinte al Universității Texas A & M, în timp ce noul președinte al Universității de Stat din Arizona, Michael Crow, a fost vicepreședinte al braței de capital de risc a agenției, In-Q-Tel Inc.... CIA a creat un program special pentru absolvenți și pentru studenți absolvenți. Potrivit London *Guardian,* „scopul principal al programului este de a promova discipline care ar fi utile agențiilor de informații”. Și în toată țara, academicieni din mai multe discipline fac cercetări (deseori secrete) pentru CIA.”

Constituția nu prevede niciodată că guvernul federal ar trebui să controleze educația. Educația nu ar trebui să fie niciodată responsabilitatea guvernului federal, ci a părinților și a educatorilor locali. Mulți oameni văd guvernul ca pe un mijloc de a controla educația selectând ce să predea și ce teorii alternative să suprime. Mulți părinți se tem de spălarea creierului în școlile publice sau private. Ei caută la școli pentru a-și învăța copiii să fie deschiși la minte, să poată să citească și să scrie și să înțeleagă pe deplin Constituția.

Cu toate acestea, școlile nu au îndeplinit adesea ceea ce își doresc părinții și, mai degrabă, par să îmbrățișeze ceea ce și-a dorit John D. Rockefeller Sr.; el este adesea citat spunând: „Nu vreau o națiune de gânditori, vreau o națiune de muncitori". Un raport din 2006 al Federației Oamenilor de Știință Americani părea să facă ecou cererea lui Rockefeller de a munci în detrimentul gânditorilor, argumentând pentru utilizarea sporită a jocurilor video în sala de clasă. Raportul spunea: „Globalizarea forței de muncă se extinde rapid... Statele Unite nu pot concura în acest sistem extrem de conectat al comerțului global pe baza salariilor mici, a produselor de bază și a serviciilor standardizate. Trebuie să concureze preluând conducerea în următoarea generație de creare de cunoștințe, tehnologii, produse și servicii, modele de afaceri și sisteme de management dinamic. abilități de luare a deciziilor pe care angajatorii le caută astăzi." Alții, precum autoarea Beverly Eakman, contestă ideea că astfel de jocuri pot pregăti cu adevărat tinerii pentru locul de muncă.

Având în vedere bărbații din spatele istoriei educaționale a Americii și curriculumul amețitor pe care l-au produs, care este

acum folosit de profesori, devine de înțeles de ce întregul nostru sistem educațional doar scoate tineri pregătiți fie pentru sclavia salarială, fie pentru a deveni profesori.

Regatul autor și critic media Neil Postman a scris: „Pentru a înțelege ce fel de comportamente promovează sălile de clasă, trebuie să te obișnuiești să observăm ceea ce, de fapt, elevii *fac de fapt* în ele. Ceea ce fac elevii într-o clasă este ceea ce învață (cum ar spune [John] Dewey) și ceea ce învață să facă este mesajul clasei (cum ar spune [comentatorul media] că acum McLuhan, ce ar fi făcut cei mai mulți studenți în clasă? Ei stau și ascultă *profesorul* . hârtia să fie? Când trebuie să fie programată?) Este practic nemaivăzut ca studenții să joace vreun rol în a determina ce probleme merită studiate sau ce proceduri de investigare ar trebui utilizate. Examinați tipurile de întrebări pe care le pun profesorii în sălile de clasă și veți descoperi că cele mai multe dintre ele sunt ceea ce tehnic ar putea fi numite „întrebări convergente", dar ceea ce s-ar putea numi mai simplu întrebări „Ghici ce mă gândesc".

Postman și coautorul său Charles Weingartner au concluzionat în cartea lor *Teaching as a Subversive Activity* că programele de învățământ contemporane sunt concepute ca o distragere a atenției pentru a împiedica studenții să se cunoască pe ei înșiși și lumea despre ei.

Iar deficiențele unui sistem de învățământ slăbit sunt transmise viitorilor profesori. "Începe aproape imediat", au remarcat cei doi autori, "pentru că [profesorii] au fost victime – în acest caz de aproape 16 ani – ale tipului de școlarizare pe care l-am descris... ca producând paraplegi intelectuali. Studenții [viitori profesori] despre care vorbim acum sunt cei

care au avut cel mai mult „succes” în termenii școlii convenționale: cei care au învățat cel mai bine să facă. în liniște, să accepte fără îndoială orice prostie li s-a aplicat, să ventrilocească la cerere cu un grad ridicat de fidelitate, să coboare doar pe scări, să vorbească numai la semnalul profesorului și așa mai departe, în acești 16 ani, ei au învățat să nu gândească, să nu pună întrebări, să nu dea seama singuri, au învățat să devină cu dăruire și cu dedicație.

TWIXTERS

DAR ESTE CONSUMAT TIMP cu filme pe DVD și jocuri video sau pur și simplu regurgitarea faptelor înapoi către un profesor care pregătește cu adevărat tinerii pentru un loc de muncă remunerat? Nu dacă acordați atenție celor care sunt numiți „Twixters”, un cuvânt nou pentru persoane singure, din clasa de mijloc, între douăzeci și treizeci și plus, care lucrează în locuri de muncă prost plătite (de obicei, servicii), se angajează în întâlniri în serie, întrețin prietenii vechi de școală și, în general, locuiesc cu părinții lor sau cu alți Twixters.

Bob Schoeni, profesor de economie și politici publice la Universitatea din Michigan, a raportat că procentul tinerilor de douăzeci și șase de ani care locuiesc cu părinții lor aproape sa dublat de la 11% la 20% din 1970. Potrivit Schoeni, tinerii cu vârsta cuprinsă între douăzeci și cinci și douăzeci și șase de ani își susțin financiar în medie de la părinți un an de dolari.

Lenea și lipsa de inițiativă nu pot fi învinuite în totalitate pentru acest fenomen. În jurul anului 1980, majoritatea ajutorului financiar pentru facultate a venit sub formă de

granturi. Astăzi, împrumutul este modalitatea comună de a câștiga bani pentru educație. Potrivit unui studiu raportat în 2005 de Centrul pentru Cercetare Economică și Politică, absolvenții de facultate în 2005 datorau cu 85% mai mult la împrumuturi pentru studenți decât în anii 1990. Un sondaj al revistei *Time* a arătat că 66% dintre studenții respondenți datorau mai mult de 10.000 de dolari la absolvire și 5% datorau o sumă de 100.000 de dolari sau mai mult.

Asemenea numere nu reușesc să reflecte datoria în creștere pentru studenții care abuzează de cardurile de credit trimise adesea nesolicitate de gigantele companii de credit. Potrivit grupului de politici publice Demos, datoria cu cardul de credit pentru americanii cu vârste cuprinse între optsprezece și douăzeci și patru de ani s-a dublat între 1992 și 2001. Cu o asemenea încărcătură a datoriilor care planează asupra lor, nu este de mirare că tinerii, inclusiv Twixter, nu par să obțină independența financiară pentru a se muta din casa părintească. Având în vedere creșterea Twixterizării tinerilor adulți ai națiunii, utilizarea pe scară largă a jocurilor video, site-urilor de rețele de computere (Twitter, MySpace, Facebook etc.) și mass-media populară, pare să existe prea multă concurență pentru atenția studentului de astăzi. Adăugați asta la un sistem educațional suprasolicitat și inadecvat și aveți o rețetă pentru dezastru intelectual.

Consensul experților cu atenție este că un sistem de învățământ amețit produce profesori amețiți care produc elevi amuți. Rezultatul este o populație amețită, situația exactă dorită de bătrânul Rockefeller și de globaliștii de elită. Corelația este ciudată. Se pune întrebarea: este această întâmplare pură sau

o agendă conștientă?

PARTEA III

CUM SE CONTROLEAZĂ ZOMBII

Singurul bastion sigur al libertății continue este un guvern suficient de puternic pentru a proteja interesele poporului și un popor suficient de puternic și suficient de bine informat pentru a-și menține controlul suveran asupra guvernului.

—FRANKLIN D. ROOSEVELT

Odata ce a fost creata o natiune de zombi, populatia trebuie tinuta docil si sub control. Acest lucru se poate face prin legislație și reglementări, prin creșterea puterilor poliției și prin drogarea rezervelor de alimente și apă. Dar mulți comentatori au scris despre modul în care atât de mulți americani devin zombi în timp ce stau hipnotiți în fața televizorului lor timp de mai mult de opt ore pe zi. Între septembrie 2007 și septembrie 2008, gospodăria medie s-a uitat la televizor mai mult de 8 ore pe zi, un nivel record din anii 1950, când au început pentru prima dată sondajele telespectatorilor. În al treilea trimestru al anului 2008, americanii s-au uitat la mai mult de 142 de ore de televizor pe lună, cu 5 ore în creștere față de aceeași perioadă din 2007.

Ceea ce este cel mai esențial de controlat este faptul că zombii nu știu că sunt controlați. Acest lucru, desigur, ar necesita controlul mass-media. Ar putea să se întâmple acest lucru în Statele Unite, patria Primului Amendament, și cu o mândră moștenire a unei prese libere?

CONTROLUL MEDIA ŞI FEARMONGERING

INTERNETUL A FĂCUT o treabă minunată de a aduce știri și informații alternative oamenilor, dar a făcut asta doar pentru cei care dețin și pot folosi un computer. Toți ceilalți sunt la cheremul

mass-mediei controlate de corporații, fie că este vorba de transmisiuni, prin cablu sau prin satelit. Mass-media din America se află în prezent în mâinile doar a cinci mari corporații multinaționale: AOL-Time Warner, Walt Disney Company, Viacom, Vivendi Universal și News Corporation.

Mogulul mass-media Ted Turner a observat odată: "Mesdia este prea concentrată, prea puțini oameni dețin prea multe. Există într-adevăr cinci companii care controlează 90% din ceea ce citim, vedem și auzim. Nu este sănătos." Ca să nu mai vorbim de Bertlesmann AG, care a devenit cel mai mare editor tipărit în limba engleză din lume și are rădăcini în Germania nazistă.

Fața mass-media s-a schimbat considerabil din 1975, când televiziunea prin cablu a deservit mai puțin de 15 la sută din populația de vizionare, iar televiziunea prin satelit și internetul nici măcar nu exista așa cum îl cunoaștem astăzi. Mai mult de treizeci de ani mai târziu, mai puțin de 15 la sută din casele americane nu au nici televiziune prin satelit, nici prin cablu, iar o treime din populație primește știrile prin internet.

STIRI DICTATE DE GUVERN

PREA DESE relația dintre guvern și corporațiile mass-media modelează ceea ce acoperă știrile. „Pe măsură ce tehnologia estompează distincția dintre imprimare și electronică, succesul afacerilor media depinde din ce în ce mai mult de deciziile guvernului, concretizate în reglementări, legislație și hotărâri judecătorești”, a explicat Leo Bogart (care a murit în 2005), fost membru în Studii Media și director general al Biroului de

Publicitate în Ziare. "Acest lucru trebuie să îi facă pe cei care îi conduc mai sensibili la efectele politice ale știrilor lor. Pe măsură ce publicitatea politică a devenit o componentă considerabilă a veniturilor din televiziune, politicienii au considerat că este din ce în ce mai necesar și mai oportun să atragă mass-media, creând o nouă sursă de presiune asupra jurnaliștilor."

Reformistul mass-media Robert McChesney a fost de acord cu Bogart, scriind: „Jurnalismul profesional înseamnă acum a lega relații strânse cu cei puternici, astfel încât să aveți acces la știrile lor. Când cei puternici sunt în întregime de acord asupra unei probleme, de exemplu, dacă SUA au sau nu dreptul de a invada o altă țară (luată ca dată de mulți oameni la putere), jurnaliştii nu pun întrebările elitei ca pe un consens. Jurnaliștii ar pune la îndoială dreptul SUA de a invada o țară, ei ar fi priviți de comunitatea profesională de știri ca fiind neprofesioniști, ar fi priviți ca o persoană care își aduce agenda ideologică sau un topor în discuție pentru a cântări cu observații critice, ei sunt considerați profesioniști, „corecți și echilibrați".

Editorii, în special cei din corporațiile publice ai căror directori sunt precauți cu privire la reacțiile de pe Wall Street, nu trebuie să li se ordone să ucidă poveștile sau să încline acoperirea. Ei înțeleg intuitiv opiniile și interesele șefilor lor și acționează în consecință. Această capacitate de a anticipa dorințele proprietarilor este motivul pentru care aceștia sunt făcuți editori.

FEARMONGERING

CU Stăpânii LOR STRÂND biciul, mass-media „de pază” s-au transformat în câini de popor pentru proprietarii lor corporativi (și politici), ceea ce, la rândul său, a permis guvernului să manipuleze publicul prin apariția fricii naționale.

Unul dintre cele mai bune exemple de apariție a fricii a venit la începutul anului 2006, când președintele Bush – sub foc pentru războaiele nerezolvate din Irak și Afganistan, tortura suspecților de terorism și spionajul neconstituțional asupra americanilor – a declarat: „Nu putem lăsa faptul că America nu a fost atacată în patru ani și jumătate de la 1 septembrie să ne năducă iluzia ca amenințările de la 1 septembrie să ne facă iluzie. a dispărut.”

Bush a continuat să descrie un atac terorist dejucat de la Los Angeles în 2002, dezvăluind că atacul din California a fost plănuit de un bărbat pe nume Hambali, un locotenent cheie al lui Khalid Sheik Mohammed, presupusul creier al atacurilor din 11 septembrie. Atât Hambali, cât și Mohammed au fost capturați în 2003.

Potrivit lui Bush, liderii Al Qaeda Hambali și Mohammed au recrutat bărbați asiatici care ar fi trebuit să folosească bombe cu pantofi pentru a deschide ușa cabinei unui avion comercial și apoi a prăbuși avionul în Turnul Băncii SUA din Los Angeles. Bush s-a referit în mod eronat la această clădire drept „Turnul Libertății”, dar a fost corectat rapid că numele ei inițial fusese „Turnul Bibliotecii”. Bush a spus că complotul a fost dejucat atunci când un membru cheie al Al Qaeda din Asia a fost arestat. Bush a refuzat să numească suspectul sau

naționalitatea acestuia.

Curând, această poveste a umplut undele mass-media, deoarece unele posturi au difuzat scene din filmul despre invazia extraterestră de la Hollywood, *Ziua Independenței,* ca reprezentare grafică a distrugerii Turnului Băncii din SUA. Dar chiar înainte ca americanii să poată scoate un oftat colectiv de uşurare pentru că au fost scutiţi de noi măceluri, au apărut întrebări serioase cu privire la declaraţia lui Bush. Mulți s-au întrebat gânditori de ce Bush nu a atras atenția asupra salvarii clădirii din Los Angeles la începutul anului 2003, la scurt timp după ce atacurile au fost dejucate și criminalii din spatele atacurilor au fost capturați. Dacă Bush ar fi dat această știre în 2003, ar fi putut contribui la calmarea sau prevenirea amplelor și numeroaselor demonstrații împotriva războiului desfășurate înainte de invadarea Irakului.

Scepticismul public a crescut atunci când primarul Los Angeles-ului, Antonio Villaraigosa, le-a spus presarilor că nu știe nimic despre tentativa de atac și că s-a simțit „orbit” de anunțul lui Bush. Comunicarea anterioară cu Casa Albă fusese „inexistentă”, în ciuda faptului că primarul solicitase să se întâlnească cu Bush de cel puțin două ori pentru probleme de securitate. „Sunt uimit că președintele va face acest [anunț] la televiziunea națională și nu ne va informa despre aceste detalii prin canalele corespunzătoare”, a spus Villaraigosa preserilor. „Nu mă aștept la un apel de la președinte, ci de la cineva.”

Alții au fost și mai puțin atenți când au caracterizat știrile de ultimă oră ale lui Bush. Doug Thompson, scriitor pentru cel mai vechi site de știri politice de pe Internet, Capitol Hill Blue, a declarat că a fost contactat de membrii comunității de informații

americane care au contestat afirmația lui Bush. Thompson a spus că a putut confirma acreditările a cel puțin patru dintre persoanele care l-au contactat. Toți cei care l-au contactat au cerut să nu fie identificați de teama represaliilor. „Președintele a ieftinit întreaga comunitate de informații, trăgându-ne în lumea sa fantastică”, a spus Thompson, citat de un agent CIA de multă vreme. „Întemeiază această afirmație absurdă [cu privire la atacul din Los Angeles] pe același informator discreditat care ne-a spus că Al Qaeda va ataca anumite instituții financiare din New York și Washington.” În mod destul de suspect, în timpul căldurii alegerilor prezidențiale din august 2004, Casa Albă Bush a încercat să crească nivelul de alertă teroristă susținând că atacurile sunt iminente asupra marilor instituții financiare. Această alertă a fost ulterior retrasă după ce oficialii administrației au recunoscut că se bazează pe informații vechi dintr-o sursă discreditată.
Nu s-a întâmplat întotdeauna ca liderii americani cu o puternică mentalitate de asediu au transmis publicului avertismente de atac iminent. Într-o mărturie profetică înaintea audierilor comune ale comitetelor de informații și credite ale serviciilor armate din Senat din primăvara lui 2001, Colin Powell, pe atunci secretar de stat, a explicat de ce americanii nu ar trebui să renunțe la libertățile lor în căutarea securității. „Dacă am adopta această atitudine înghesuită, în spatele betonului nostru și al sârmei noastre ghimpate, teroriștii ar fi obținut un fel de victorie”, a declarat el.

Acest tip de retorică motivată s-a schimbat complet după ce legile și reglementările constituționale îndoielnice au fost puse în vigoare după atacurile teroriste din New York City și de la Pentagon mai târziu în acel an. La câteva zile de la atacurile din

11 septembrie, președintele Bush a declarat „războiul terorismului”.

ACT PATRIOT

DIN 9/11 GUVERNUL a folosit naționalismul ca acoperire pentru implementarea măsurilor de control al populației. Dovezi secrete, procese închise, închisoare falsă, percheziții fără mandat, droguri involuntare, confiscarea proprietății private – toate par ceva dintr-un regim totalitar din anii 1930, dar frica i-a împins pe mulți americani într-o pasivitate zombie față de autoritate.

Un exemplu strălucitor de legislație bazată pe frică este o legislație îngrozitoare intitulată Unirea și întărirea Americii prin furnizarea de instrumente adecvate necesare pentru a intercepta și a împiedica terorismul Act din 2001, denumit mai frecvent Actul PATRIOT. Numele amintește de legislația „Legea de abilitare” a lui Hitler din 1933, adoptată în grabă după incendierea Reichstagului din Berlin (cladirea Parlamentului) în 1933. Această lege, care a fondat cel de-al treilea Reich al lui Hitler, a fost numită „Legea pentru a înlătura suferința poporului și a statului”.

În mod similar, PATRIOT Act avea 342 de pagini și a adus multe modificări la mai mult de cincisprezece statute diferite ale SUA, cele mai multe dintre ele fiind promulgate în urma utilizării anterioare a puterilor de supraveghere de către FBI și CIA. A fost semnat în grabă de președintele George W. Bush pe 26 octombrie 2001, la puțin mai mult de o lună după atacurile din 11 septembrie.

Potrivit unor congresmeni, mulți parlamentari nici măcar nu citiseră întregul document când a fost adoptat. ACLU a mai raportat că unii membri ai Congresului au avut la dispoziție mai puțin de o oră pentru a citi modificările extinse ale legii cuprinse în act. Rapiditatea cu care această legislație a fost prezentată Congresului i-a făcut pe unii observatori să creadă că a fost pregătită de mult timp și că pur și simplu avea nevoie de o anumită provocare pentru a o pune în aplicare. Libertarienii civili au simțit că doar aceste două fapte ar trebui să fie un motiv pentru demiterea în totalitate a membrilor consacrători ai Congresului.

Reprezentantul Ron Paul, care a candidat pentru funcția de președinte în 2008, a confirmat zvonurile că proiectul de lege nu a fost citit de majoritatea membrilor Camerei înainte de vot. "Înțeleg că proiectul de lege nu a fost tipărit înainte de vot - cel puțin nu l-am putut obține. Au jucat tot felul de jocuri, au ținut Camera în sesiune toată noaptea și a fost un proiect de lege foarte complicat. Poate că o mână de membri ai personalului l-au citit, dar proiectul de lege cu siguranță nu a fost disponibil membrilor înainte de vot." Paul a adăugat că s-a opus modului în care adversarii au fost stigmatizați numai prin nume. "Insulta este să numim asta „proiect de lege patriotic" și să sugerez că nu sunt patriot pentru că am insistat să aflu ce este în el și să votez nu. Am crezut că subminează Constituția, așa că nu am votat pentru ea - prin urmare, cumva nu sunt un patriot. Asta este jignitor."

Prevederile Actului PATRIOT inițial care i-au preocupat pe cei mai mulți libertari civili au fost următoarele:

- Guvernul federal poate monitoriza acum instituțiile religioase și politice fără a suspecta o activitate criminală pentru a sprijini investigațiile privind terorismul (o încălcare a dreptului de asociere conform Primului Amendament).
- Federalii pot închide acum audierile de imigrare deschise publicului și pot reține în secret sute de persoane fără acuzații, încurajând în același timp birocrații să reziste solicitărilor privind libertatea de informare (o încălcare a amendamentelor 5 și 6 care garantează un proces echitabil, procese rapide și libertatea de informare).
- Guvernul poate urmări în judecată bibliotecarii sau alți deținători de evidențe dacă spun cuiva că guvernul a citat informații legate de o investigație privind terorismul (o încălcare a dreptului la libertatea de exprimare conform Primului Amendament).
- Acum, guvernul poate monitoriza conversațiile dintre prizonierii federali și avocații lor și poate chiar să interzică accesul la avocați americanilor acuzați de infracțiuni (o încălcare a dreptului de a avea reprezentare legală conform prevederilor celui de-al șaselea amendament).
- Acum, guvernul poate căuta și confisca documente și efecte individuale și de afaceri fără un motiv probabil pentru a sprijini o investigație antiterorism (o încălcare a dreptului al patrulea amendament împotriva percheziților și confiscărilor nerezonabile).
- Acum, guvernul îi poate închide pe americani pe

termen nelimitat fără un proces sau acuzații (o încălcare a dreptului de la al șaselea amendament la un proces rapid și a dreptului indivizilor de a fi informați cu privire la acuzațiile împotriva lor).

După ce mai târziu a revizuit actul în continuare, reprezentantul Ron Paul a spus: „Cea mai proastă parte a acestui așa-zis proiect de lege antiterorism este capacitatea sporită a guvernului federal de a ne supraveghea pe toți fără mandate de percheziție adecvate”. Această secțiune a Actului PATRIOT, intitulată „Autoritatea pentru întârzierea notificării executării unui mandat”, este denumită în mod obișnuit dispoziția de „sneak-and-peek”. Permite autorităților să caute bunuri personale fără avertisment.

Congresmanul Paul a subliniat că susținătorii actului au avut vicii în a crede că guvernul va acționa într-o manieră restrânsă și responsabilă. "Nu-mi place prevederea de furișare pentru că trebuie să te întrebi ce se întâmplă dacă persoana este acasă, nu știe că forțele de ordine vine să-i percheziționeze casa, nu au nicio idee despre cine vine neanunțat. Și el îi împușcă. Această lege autorizează în mod clar căutările ilegale și sechestrarea, și consideră că orice cetățean american are nevoie de aplicarea sa ca fiind antiterorism."

De la ratificarea PATRIOT Act, mulți critici au susținut că părțile de supraveghere sunt neconstituționale. Al patrulea amendament la Constituția SUA prevede: „Dreptul poporului de a fi în siguranță în persoanele, casele, actele și efectele lor, împotriva perchezițiilor și confiscării nerezonabile, nu va fi încălcat; și nu se vor emite mandate, decât în baza unei cauze

probabile, susținute de jurământ sau afirmație, și în special descrierea locului care urmează să fie percheziționat sau a lucrurilor care urmează să fie confiscate.”

Reporterul de investigație premiat Kelly O'Meara a petrecut șaisprezece ani lucrând ca angajat al Congresului pentru patru membri ai Congresului înainte de a lucra ca jurnalist de investigație. Ea deține o licență în științe politice de la Universitatea din Maryland și își face casa în
Alexandria, Virginia. O'Meara a scris: „Cu un singur vot al Congresului și cu ușurința condeiului președintelui, spun criticii, dreptul fiecărui american de a fi pe deplin protejat în temeiul celui de-al patrulea amendament împotriva percheziției și confiscărilor nerezonabile a fost abrogat”.

O astfel de perversiune a Constituției a fost agravată la 4 martie 2010, odată cu introducerea unui proiect de lege numit Enemy Beligerent Interrogation, Detention, and Prosecution Act din 2010. Această legislație a extins termenul din epoca Bush de „combatant inamic” la „beligerant inamic”, definit ca orice individ, inclusiv suspectat de afiliere a cetățenilor americani, care susține terorismul sau susținerea oricăror cetățeni americani. Statele Unite sau partenerii săi de coaliție.” Astfel de suspecți, conform acestei legi, trebuie predați autorităților militare și pot fi reținuți fără acuzații, au refuzat avertismentul Miranda de autoincriminare și reprezentare legală și ținuți pe „pe durata ostilităților”. În ciuda opoziției exprimate anterior a lui Obama față de Legea comisiilor militare a lui Bush, el era de așteptat să susțină acest proiect de lege, care a fost prezentat de senatorul democrat Joe Lieberman (CFR) și senatorul republican John McCain. Avocat constituțional și autor al

bestseller-ului *New York Times How Would a Patriot Act?* Glenn Greenwald a numit Actul Beligerent al Inamicului „probabil cel mai extremist, tiranic și periculos proiect de lege introdus în Senat în ultimele câteva decenii, cu mult dincolo de oribilul Act al Comisiilor Militare care abolit habeas”.

LASER SAU TASER

SUB STATUE ÎN PATRIOT Act, David Banach din Parsippany, New Jersey, a fost acuzat în 2005 că a folosit un fascicul laser pentru a-l orbi temporar pe pilotul și copilotul unui avion cu reacție care trecea peste casa lui pe 29 decembrie 2004. Banach a negat orice intenție răutăcioasă și a spus că folosea pur și simplu laserul pentru a-și evidenția stele de șapte ani.

Deși avionul a aterizat în siguranță și fără incidente, și deși FBI nu a găsit nicio legătură cu terorismul și a recunoscut că acțiunile lui Banach au fost pur și simplu „prostie și neglijență”, Banach s-a confruntat cu o pedeapsă de douăzeci și cinci de ani de închisoare și o amendă de 500.000 de dolari. Banach a fost în cele din urmă eliberat din închisoare după ce a plătit o cauțiune de 100.000 de dolari. Dar apoi, la începutul lui 2006, Banach a fost găsit vinovat de încălcarea unei părți a PATRIOT Act care avea de-a face cu interferarea cu piloții aeronavelor comerciale. El a primit o pedeapsă de doi ani de închisoare.

Această sentință de încercare poate fi de înțeles, deoarece s-a aflat că guvernul testa un sistem laser în aceeași zonă cu Banach când a fost arestat. La începutul anului 2005, secretarul de transport Norman Mineta a anunțat că armata americană va activa laserele de la sol pentru a avertiza piloții ori de câte ori aeronave neautorizate sau care nu răspund intră în zonele

restricționate din nord-est. În timpul testării acestui sistem, piloții au început să raporteze incidente în care laserele au fost strălucite în cabinele lor.
Anunțul lui Mineta a venit pe 12 ianuarie 2005, în aceeași zi în care a fost finalizată testarea tehnică a sistemului de avertizare cu laser. Aceasta înseamnă că guvernul SUA a făcut publicul să creadă că teroriștii testau fascicule laser pentru a doborî avioane, când, de fapt, guvernul a testat laserele.

Un alt dispozitiv energetic utilizat pe scară largă de guvern este Taserul, o armă cu electroșoc care perturbă controlul muscular voluntar. Poliția folosește prea des taserele electrice în situații care nu necesită acest lucru, deși aproximativ 129 de persoane la nivel național au murit în legătură cu dispozitivul. Medicul legist din comitatul Tarrant, Texas, dr. Nizam Peerwani, a declarat presei că crede că Taserele sunt în siguranță. Dar, în urma a trei decese în Fort Worth, el a spus că ar dori să vadă mai multe studii efectuate asupra Taserului care este utilizat pe oameni care consumă droguri, sunt agitați sau care suferă de probleme cardiace. Peerwani a spus că în cel puțin un caz, moartea lui Kevin Omas, în vârstă de șaptesprezece ani, care a murit după ce a fost lovit de trei ori cu Taser de către poliție, el crede că utilizarea Taserului a fost un factor care a contribuit la deces.

TACTICA POLITISTICA SI FEMA

FEARMONGERINGUL NAȚIONAL POATE ARE DE-A face cu ascensiunea unui stat polițienesc în anumite locații. Majoritatea polițiștilor locali nu mai poartă uniformele tradiționale albastre,

iar sloganul „A servi și a proteja” a fost în mare parte eliminat din vehiculele lor. Astăzi, mulți ofițeri, în special în marile centre urbane, poartă negru și, în situații grave, îmbracă armuri și căști bazate pe designul german al celui de-al doilea război mondial.

Începând cu 2008, temerile publicului s-au accentuat și mai mult atunci când au apărut pe internet povestiri referitoare la stocurile de sicrie sigilabile din plastic ieftine descoperite în țară. Poveștile au fost documentate cu fotografii. Un astfel de loc, care conținea aproximativ jumătate de milion de sicrie, se afla în mijlocul Georgiei, lângă orașul Madison, chiar la est de Atlanta, sediul Centrelor pentru Controlul Bolilor.

Apoi s-au răspândit zvonuri despre planuri de blocare rutieră, vaccinări obligatorii și centre de carantină pentru cei care au rezistat relocarii. Aparent, unele zvonuri s-au bazat pe informații despre schimbarea rolului forțelor de ordine. Greg Evensen, un fost soldat de stat Kansas. și-a amintit: „Forțele de poliție ale națiunii noastre înainte de... Richard Nixon s-au concentrat pe poliția comunitară. Majoritatea timpului lor a fost petrecut cu căutarea, identificarea și monitorizarea criminalilor și răspunsul la evenimente neobișnuite sau periculoase care erau în afara controlului oamenilor obișnuiți.

"Pe măsură ce guvernul și-a început expansiunea îngrozitoare, poliția a devenit o muncă mai răutăcioasă și mai urâtă. A fost făcută așa de bandiți purtând insigne care nu au ezitat să facă orice le-a spus SAC (agentul special responsabil) al FBI, BATF(E), Oficiul Mareșalului din SUA, chiar până la păsările de curte înarmați, și ei sunt cu adevărat inspectori criminali. Mentalitatea împotriva lor și atitudinea „esențială a misiunii” au justificat echipele SWAT, „intrarile dinamice” și utilizarea ulterioară a Mace, Taser, grenade flash-bang și

utilizarea „de rutină” a pistoalelor-mitralieră – toate în numele „doborării” acuzatului – indiferent de acuzație... Acum am devenit strecuratori, blocajele, zdrobirea ușilor, zdrobirea ușilor Nenorociți conduși de urmărire care și-au vândut fundurile stăpânilor guvernamentali, hotărâți să stabilească adevărata reîncarnare a temutului SS. Nu este o exagerare.

„Există un număr semnificativ de ofițeri la toate nivelurile care pur și simplu detestă antrenamentul forțat în centrele FEMA, cerințele de a opri Patrioți și alții pur și simplu pentru că „arata” periculoși și exercită declarații libere de exprimare pe vehiculele lor”, a adăugat Evensen.

Evensen a făcut referire la povești de la alți ofițeri care s-au transformat în avertizori și a avertizat: „Ați fost informat despre planurile masive de blocare rutieră de a opri toți călătorii pentru o brățară de vaccin (bandă de oțel inoxidabil cu un microcip la bord) care vă va forța să faceți [un vaccin] împușcat? Refuzați-l? Veți fi plasat într-un autobuz de închisoare și dus într-un autobuz de închisoare și dus într-un lagăr școlar. Ce nu veți face copiii în carantină? faci când nu ai voie să cumperi cum să faci cumpără ?

Cu siguranță, majoritatea americanilor, liniștiți de mass-media corporativă, trebuie să presupună că predicțiile lui Evensen sunt iluzii paranoice. Cu toate acestea, acești americani ar trebui să examineze dovezile din jurul lor.

Deși mulți susțin că apariția frimei este o tactică rezervată doar administrației Bush, președintele Obama nu a făcut nimic pentru a opri apariția fricii în urma alegerii sale. De fapt, în martie 2009, el a anunțat noua strategie regională a Americii în „teatrul Afpak [Afghanistan-Pakistan]”. Imitând retorica administrației Bush, Obama a declarat: „Multe estimări ale

serviciilor de informații au avertizat că Al Qaeda plănuiește în mod activ atacuri asupra patriei SUA din paradisurile sale sigure din Pakistan”. El a promis că va trimite încă patru mii de soldați pentru a antrena recruți pentru Armata Națională Afgană, spunând: „Vreau ca poporul american să înțeleagă că avem un obiectiv clar și concentrat: să perturbăm, să demontăm și să înfrângem Al Qaeda în Pakistan și Afganistan”. Această retorică solicită a fost susținută la sfârșitul anului 2009, când Obama a mărit numărul de trupe în Afganistan cu treizeci de mii, promițând să înceapă retragerea forțelor americane în 2011. S-a acordat puțină atenție presei că, în timp ce atenția era concentrată asupra Afganistanului și Irakului, în liniște returna în liniște aproximativ un milion de trupe americane formate în Comandamentul SUA. sub președintele Bush „să ofere comanda și controlul eforturilor de apărare a patriei Departamentului de Apărare și să coordoneze sprijinul de apărare al autorităților civile”. Anticipa Obama tulburări civile?

TERORIȘTI DEsemnați

PREOCUPĂRI PRIVIND POLARIZAREA populației au fost ridicate din nou în martie 2009, după eliberarea unui „ajutor de referință” neclasificat din partea Grupului de analiză strategică al Departamentului pentru Securitate Internă și a Direcției pentru extremism și radicalizare a Diviziei de analiză a amenințărilor pentru mediu DHS. Acest „ajutor” a fost destinat nu numai birourilor departamentelor, ci și „să ajute oficialii federali, de stat, locali și tribali de securitate internă și de aplicare a legii în desfășurarea activităților analitice”. Aparent,

acest lucru înseamnă a ajuta oamenii legii să determine cine, în opinia Securității Interne, ar putea fi considerat terorist. Acest document, intitulat „Lexiconul extremismului intern”, enumeră, alături de extremiștii pentru drepturile animalelor și de mediu, bandele de închisoare ariene, naționaliștii negri și neo- naziștii, cubanezii „care nu recunosc legitimitatea guvernului comunist cubanez”, teroriști singuri, extremiștii evrei, mișcările patriotice și de rezistență fiscală și chiar „interpretări alternative” care oferă „foruri alternative de informare” evenimente și probleme care diferă radical de cele prezentate în produsele și instituțiile mass-media.” În urma unei proteste publice, lista extremiștilor a fost retrasă, deși pentru cât timp rămâne o întrebare. Între timp, copii rămân pe internet, iar unii ofițeri ai legii își mai amintesc cuvintele.

„Guvernul federal își pregătește agenții săi ca oamenii care nu cred tot ce văd pe Fox News, CNN sau citesc în *NewYork Times* să fie tratați ca o „amenințare” și un potențial terorist intern violent”, a criticat comentatorul și autorul de internet Paul Joseph Watson.

O broșură pregătită de Departamentul de Siguranță Publică din Texas în 2004 și intitulată „Terorismul: Ce trebuie să știe publicul” a fost o rețetă pentru paranoia și vânătoarea de vrăjitoare. Include aceste indicații despre cum să depistați un terorist:

- Va angaja o varietate de vehicule și va comunica predominant prin telefon mobil, e- mail sau servicii de mesagerie text

- Bine pregătit să petreacă ani de zile în modul „dormit” până când este timpul să ataci
- În multe cazuri, vor încerca să se încadreze și să nu atragă atenția asupra lor
- Pot părea „normale” în aspectul și comportamentul lor în timp ce se prezintă ca turist, student sau om de afaceri
- Poate fi găsit călătorind într-un grup mixt de bărbați, femei și copii de diferite vârste, care nu sunt conștienți de scopul lor
- Antrenat pentru a evita confruntările cu forțele de ordine și, prin urmare, poate fi de așteptat să proiecteze o imagine „drăguță”.
- Se știe că folosește deghizări sau este supus unei intervenții chirurgicale plastice, mai ales atunci când apare pe afișele de căutare a poliției

Un alt exemplu de apariție a unui stat polițienesc este apariția liniștită, dar bruscă, în ultimii ani, a cablurilor de oțel atașate la stâlpii metalici în medianele de pe autostrăzile din interiorul și din afara orașelor mari. Când au apărut pentru prima dată aceste benzi de beton, mulți oameni au crezut că sunt trasee de biciclete sau de jogging. Dar cablurile de oțel și-au dezvăluit adevăratul scop - o baricadă pentru a împiedica pe oricine să facă o întoarcere. Astfel de impedimente s-au alăturat miilor de bariere de beton deja existente pe majoritatea autostrăzilor și autostrăzilor interstatale.

Dar a existat o problemă uriașă cu traficul de întoarcere în U pentru început? Nimic pe care să-și amintească cineva.

Atunci care a fost scopul de a cheltui milioane de dolari pe autostrăzile majore când economia era la un nivel scăzut?

Persoanele conspiraționiste cred că aceste bariere sunt pregătite pentru viitoare blocaje rutiere pentru a împiedica locuitorii orașului să părăsească orașul. Oricine este prins la coadă pentru un punct de control, similar celor deja utilizați în Los Angeles și în alte orașe mari, va descoperi că nu va putea să se întoarcă. Niciun alt scop pentru aceste baricade nu a fost mediatizat. Deoarece poliția locală nu dispune de personal care să administreze acest nivel de activitate polițienească a statului, ar putea fi la latitudinea armatei să preia conducerea, în ciuda Posse Comitatus.
Act care interzice o astfel de acțiune.

Foarte puțină acoperire în mass-media națională a fost acordată reacției puternice a poliției împotriva protestatarilor la întâlnirile G-20 de la sfârșitul lunii septembrie 2009 din Pittsburgh, Pennsylvania.

Frustrați de faptul că nu au putut să se apropie de locul întâlnirii, aproximativ două mii de demonstranți (numiți „anticapitalisti” de un raport de știri) s-au ciocnit cu polițiști îmbrăcați cu cască neagră, înarmați cu câini, gaz, încărcături de pușcă pline cu granule de cauciuc numite „beanbags” și tehnologii avansate precum tunurile sonice cu dispozitive acustice cu rază lungă de acțiune (LRAD). Acuzațiile conform cărora violența la G-20 a fost inițiată de agenți provocatori guvernamentali au fost susținute de videoclipurile YouTube cu un presupus „anarhist” îmbrăcat în negru, care poza pentru fotografii cu ofițeri de poliție rânjind. Oficialii au susținut mai târziu că tânărul din videoclip a fost forțat să pozeze de bărbații în echipament de revoltă.

În timpul aceloraşi proteste G-20, două sute de oameni au fost arestați și zeci de trecători, inclusiv studenți și jurnalişti care treceau, au fost gazați lângă Centrul Thomas Merton din Oakland, un centru al orașului care conține mai multe universități, muzee și spitale, precum și o mulțime de magazine și restaurante. Mulți s-au plâns că criza se aseamănă cu o ocupație în stil militar.

„Poliția bătea oameni și gazea oameni care ieșeau din restaurante... rătăceau din căminele lor", a spus Nigel Parry, jurnalist la Twin Cities Indymedia. O altă jurnalistă, Melissa Hall, a spus că poliția i-a șters filmarea și i-a deteriorat camera.

„A fost nedrept", s-a plâns Nathan Lanzendorfer, în vârstă de douăzeci și trei de ani. "Eram liniştit. Nu făcusem nimic rău." Lanzendorfer le-a arătat știrilor pete mari violete pe picioarele lui și pe un braț, unde a spus că poliția l-a împușcat de la o distanță apropiată, cu ochiuri de tip beanbag.

Elizabeth Pittinger, directorul executiv al Citizen Police Review Board din oraș, a declarat că grupul ei a primit cincizeci de plângeri despre poliție și că consiliul va efectua o investigație cuprinzătoare a răspunsului poliției. Ea a fost „foarte deranjată" de arestarea jurnaliştilor, inclusiv a reporterului *Pittsburgh Post-Gazette* Sadie Gurman.

Mentalitatea polițienească-stat a țării s-a scurs până la cei care nici măcar nu dețin statutul de ofițeri de poliție efectivi și uneori chiar pune în pericol drepturile de bază ale publicului, așa cum sunt garantate de Constituție. De exemplu, un videoclip filmat la o ședință a primăriei din august 2009 din Reston, Virginia și plasat pe internet arată unui bărbat fără nume căruia i se ordonă să coboare un panou care îl înfățișează

pe președintele Barack Obama cu o față de clovn, probabil pentru a-l face să semene cu Joker, un personaj din populara franciză Batman. Wesley Cheeks Jr., un ofițer de securitate școlar, i-a ordonat bărbatului să-și coboare semnul. Când demonstrantul a susținut că își exercită doar drepturile constituționale, Cheeks l-a amenințat cu arestare.

— Pe vremuri era America, mormăi bărbatul.

Tipificând schimbarea atitudinii polițiștilor, care s-au considerat cândva servitori ai poporului, ofițerul a răspuns: „Ei bine, nu mai este, bine!”

DISCUȚIA SCOALA LUI OBAMA

Când elevii de grădiniță de la B. Bernice Young School au cântat un amestec de două cântece scurte lăudându-l pe președinte în februarie 2009, un semnal de alarmă s-a declanșat printre mulți care sunt îngrijorați de controlul pe care globaliștii îl exercită asupra mass-media asupra a ceea ce ei au perceput ca închinare nejustificată a unui lider public. Apoi, în octombrie a acelui an, președintele Obama s-a adresat direct școlarilor națiunii. Multe districte școlare au refuzat să transmită remarcile președintelui Obama către tinerii Americii, deoarece au simțit că președintele intenționează să-și folosească biroul pentru a politiza sălile de clasă din școlile publice cu „materiale de instruire”.

Materialele de instruire produse de Teaching Ambassador Fellows ai Departamentului de Educație din SUA și distribuite elevilor de pregrădiniță până la elevii de clasa a XII-a menționau:

„Înainte de discurs: Profesorii pot construi cunoștințe de

bază despre președintele Statelor Unite și despre discursul său citind cărți despre președinți și Barack Obama și pot motiva elevii punând următoarele întrebări:

> Cine este președintele Statelor Unite? Ce crezi că este nevoie pentru a fi președinte? Cui credeți că va vorbi președintele?
> De ce crezi că vrea să vorbească cu tine?
>
> Ce crezi că îți va spune?”

Alte subiecte de discuție în aceste materiale au inclus: „De ce este important să ascultăm de președinte și de alți oficiali aleși, cum ar fi primarul, senatorii, membrii congresului sau guvernatorul? De ce este important ceea ce spun ei?”

Republicanii s-au certat cu privire la ceea ce ei considerau propagandă politică în materialele pregătitoare ale discuției, cum ar fi sugestia broșurii pentru studenți de a „scrie scrisori pentru ei înșiși despre ce pot face pentru a-l ajuta pe președinte”. În acest caz, formularea a fost schimbată în „Scrieți scrisori pentru ei înșiși despre cum își pot atinge obiectivele educaționale pe termen scurt și lung.”

„L-am schimbat pentru a clarifica limbajul, astfel încât intenția să fie clară”, a explicat purtătorul de cuvânt al Casei Albe, Tommy Vietor.

Cu toate acestea, un număr de părinți s-au opus ca un președinte să aibă acces la toți școlarii. Regine Gordon din Tampa, Florida, și mama unui student în vârstă de șase ani, le-a spus presarilor: „Este o formă de îndoctrinare și cred că, într-

adevăr, este un indicator al culturii pe care administrația Obama încearcă să o creeze. Este foarte socialistă... Este un fel de a trece prin copii pentru a ajunge la părinții lor. Copiii sunt foarte vulnerabili și încântați de această tactică sub mine. indicativ al modului în care se fac lucrurile.”

Un district școlar din Texas a refuzat să facă obligatorie ascultarea discursului lui Obama. Superintendentul a trimis un memoriu tuturor profesorilor în care le-a explicat:

„Decizia de a nu solicita tuturor elevilor de la pre-K până la clasa a 12-a să urmărească discursul împreună în școală a fost bazată pe următoarele preocupări:

1. Sistemele de responsabilitate a școlilor federale și de stat sunt atât de solicitante încât este dificil să apărați oprirea instruirii din orice motiv. Districtele școlare, campusurile și acum profesorii sunt comparate pe baza performanței elevilor. Schimbarea sistemului și creșterea cererii de rezultate necesită ca toată lumea să se concentreze pe misiunea de instruire în orice moment.
2. Este greu de înțeles că oricine ar putea face o singură prezentare care a avut la fel de înțeles pentru elevii de pre-K și pentru seniorii din liceu.
3. Momentul unui discurs din prima zi [1] la două săptămâni și jumătate în anul școlar este mai puțin decât ideal.
4. Ora din zi în care a fost programată discursul creează o serie de probleme potențiale de

programare pentru fiecare campus. Aceste provocări ar fi costat în cele din urmă districtul o zi întreagă de instruire.

5. Districtele școlare nu au oprit instruirea la toate nivelurile de clasă pentru a urmări un discurs în trecut.
6. Comunicarea despre discursul și timpul oferit districtelor școlare a fost mai puțin decât ideală.
7. Este dificil să arăți ceva unei clase de studenți pe care nu l-ați previzualizat înainte de demonstrație. Un discurs unic este în mod clar diferit de un eveniment ceremonial precum o Inaugurare.
8. Discursul a fost prezentat ca un eveniment opțional și nu obligatoriu."

Dar alte districte școlare nu au fost la fel de îngăduitoare ca cel din Texas. Superintendentul districtului școlar nr. 3 din Tempe, Arizona, dr. Arthur Tate Jr., a declarat că părinților nu li se va permite să-și scoată copiii din clasă în timpul discursului lui Obama. „Le-am îndrumat directorilor să solicite studenților și profesorilor să vadă mesajul președintelui de marți", a declarat Tate. "În unele cazuri, în care tehnologia nu va permite accesul la site-ul Web al Casei Albe, DVD-urile vor fi furnizate cursurilor în zilele următoare. Nu le permit părinților să renunțe elevilor de la vizionarea mesajului președintelui, deoarece acesta este un eveniment pur educațional."

Faptul că un președinte, și unul care a fost înconjurat de atâtea controverse, s-ar adresa tuturor școlarilor națiunii a reînnoit preocupările multor americani cu privire la securitatea

valorilor americane. De exemplu, mulți au văzut vorbirea lui Obama la nivel național cu copiii și apelul său pentru serviciu involuntar ca semne de rău augur de îndoctrinare a tinerilor. Mulți chiar au comparat toate acestea cu mișcarea Tineretului Hitlerian practicată în Germania nazistă.

Controversa cu privire la discuția lui Obama cu școlarii a reînnoit criticile anterioare asupra cântecelor despre președinte care sunt predate copiilor de la grădinița B. Bernice Young School. Pe măsură ce știrile despre cântec au câștigat atenția la nivel național, Departamentul de Educație din New Jersey a emis o mustrare ușoară. Purtătoarea de cuvânt Beth Auerswald a spus că departamentul dorește „să se asigure că studenții pot sărbători realizările afro-americanilor în timpul lunii istoriei negre, fără politici partizane inadecvate în sala de clasă". Profesorul implicat s-a pensionat.

CONTROLUL LIDERULUI

> *Nu-i poți ajuta pe săraci distrugându-i pe bogați. Nu poți întări pe cei slabi slăbindu-i pe cei puternici. Nu poți aduce prosperitate descurajând economiile. Nu puteți ridica salariatul prin tragerea în jos a plătitorului de salariu. Nu poți promova fraternitatea omului prin incitarea la ură de clasă. Nu poți construi caracterul și curajul luând inițiativa și independența oamenilor. Nu poți ajuta oamenii permanent făcând pentru ei, ceea ce ar putea și ar trebui să facă pentru ei înșiși.*

— WILLIAM JH BOETCKER,
ministru prezbiterian (Adesea atribuit în mod eronat lui Abraham Lincoln)

La începutul președinției Sale, Barack Obama s-a trezit prins într-o încurcătură de declarări eronate și inversări de promisiuni. Promisiunea lui pentru o „schimbare" în politică suna goală, iar mulți dintre foștii săi susținători s-au simțit trădați.

Obama a fost prins într-o minciună după alta, renunțând la promisiunea sa de campanie de a demonta sistemul american de apărare antirachetă. Apoi, la sfârșitul lui 2009, și-a inversat inversarea promisă, punând sistemul înapoi pe drumul cel bun.

După cum s-a menționat mai devreme în „Manufactured AIDs", într-o declarație care dezvăluie atingerea continuă a globaliștilor, consilierul pentru securitate națională al lui Obama, generalul James L. Jones, le-a spus participanților la Conferința de securitate de la München: „În calitate de cel mai recent consilier pentru securitate națională al Statelor Unite, îmi iau ordinele zilnice de la Dr. Kissinger, filtrate prin generalul Brent Scowcroft, care este, de asemenea, comandantul național al lui Sandy Bergercroft. Consiliul de Securitate care există astăzi." Kissinger este un om considerat pe scară largă ca arhitectul unei politici externe a SUA care a transformat extremiștii străini în inamici implacabil.

În mod ciudat, Obama a fost selectat să primească Premiul Nobel pentru Pace în octombrie 2009. Mass-media corporativă, care era însetată după vești bune în timpul unei economii proaste, a făcut publicitate pe scară largă a anunțului.

Dar, așa cum a observat Nancy Gibbs, scriind pentru revista *Time* , „Ultimul lucru de care avea nevoie Barack Obama în acest moment în președinția sa și în politica noastră este un premiu pentru o promisiune”. Ea a remarcat că „atunci când realitatea mușcă, se mușcă din greu”. Deoarece niciunul dintre obiectivele politice ale lui Obama nu a fost îndeplinit la un an de la alegerea sa, Gibbs a spus că „un premiu chiar și pentru visarea lor poate alimenta iluzia pe care o au”.

Gibbs a comparat promisiunile eșuate ale lui Obama cu realizările unui alt candidat la Premiul Nobel, Greg Mortenson. Fiul unui misionar, Mortenson este un fost alpinist din Montana și a fost nominalizat de Congresul SUA pentru munca sa umanitară în construirea a 130 de școli pentru fete în țările musulmane ostile educației pentru femei. "Uneori, cuvintele vin pe primul loc. Uneori, este mai bine să lași acțiunile să vorbească de la sine", a gândit Gibbs.

Premiul i-a înfuriat în special pe cei care l-au văzut pe Barack Obama drept un „candidat pentru pace”, atunci când a crescut cheltuielile în Irak doar după ce a fost ales. La sfârșitul anului 2009, administrația Obama a anunțat planuri de a trimite încă treizeci de mii de soldați în Afganistan. De fapt, cheltuielile militare totale ale lui Obama au crescut într-un ritm mai mare decât cele sub George W. Bush, considerat aproape universal un președinte „șoim”.

Revocarea de către Obama a angajamentului său de campanie de a demonta sistemul de apărare antirachetă al SUA a însemnat că Statele Unite vor continua să țintească rachete nucleare spre Moscova din Polonia, Ucraina și poate Georgia. Trebuie remarcat faptul că administrația Obama s-a bătut de

mai multe ori cu privire la controversatul sistem de rachete. În 2008, campania lui Obama și-a declarat opoziția față de un program pe care mulți îl vedeau ca o simplă continuare a vechiului program „Războiul Stelelor” din anii Reagan. Dar, la începutul lui 2009, vicepreședintele Joe Biden a spus unei audiențe europene că Statele Unite vor continua sistemul de apărare antirachetă după ce s-au consultat cu țările NATO și au asigurat Rusiei că armele sunt destinate doar Iranului. Rusia a perceput de mult programul ca pe o amenințare la adresa securității sale. Mai târziu în acel an, atât secretarul de stat Hillary Clinton, cât și președintele Obama au dat înapoi în încercarea de a folosi sistemul de apărare antirachetă ca un stimulent pentru ca Iranul să-și întrerupă programul nuclear. Ei au sugerat că sistemul de rachete ar putea fi suspendat în funcție de acțiunile Iranului.

Dar până în toamna lui 2009, părea că sistemul de apărare antirachetă era condamnat. În ciuda știrilor că un depozit de arme nucleare a fost descoperit în Iran, pe 17 septembrie, Casa Albă a anunțat că renunță la sistemul strategic de apărare antirachetă în favoarea unor interceptoare SM-3 mai mici, capabile să intercepteze rachete iraniene. Potrivit *New York Times,* decizia a fost „una dintre cele mai mari inversări de securitate națională ale tinerei președinții [a lui Obama]”.

Inversarea a creat atât confuzie în rândul aliaților est-europeni, cât și furie din partea conservatorilor care l-au acuzat pe Obama că cedează la obiecțiile rușilor.

În mod obișnuit, Obama părea să încerce să liniștească ambele părți, spunând: "Președintele Bush a avut dreptate că programul de rachete balistice al Iranului reprezintă o

amenințare semnificativă. Această nouă abordare va oferi capabilități mai devreme, se va construi pe sisteme dovedite și va oferi apărări mai mari împotriva amenințării atacului cu rachete decât programul european de apărare antirachetă din 2007".

Brouhaha asupra sistemului de apărare antirachetă oferă o mică privire asupra luptelor de putere care au loc între globaliştii dornici de bugete mai mari pentru apărare şi, prin urmare, mai multe profituri din apărare, şi cei care încearcă să-şi împingă agenda socialistă mondială prin fuzionarea naţiunilor.

UN CABINET AL CONSILIULUI

PENTRU A ANALIZA ADEVĂRUL despre administrația Obama, este instructiv să privim în spatele retoricii sale la indivizii și grupurile care îi modelează administrația. Mulți cred că membrii cabinetului lui Obama au legături cu societăți secrete care ar fi putut orchestra recesiunea economică actuală.

Oamenii din cabinetul lui Obama care sunt membri ai Consiliului pentru Relații Externe includ: secretarul Apărării Robert Gates, secretarul pentru Securitate Internă Janet Napolitano, secretarul pentru Comerț Bill Richardson, ambasadorul ONU Susan Rice, consilierul pentru securitate națională generalul James L. Jones, secretarul Trezoreriei Timothy Geithner, consilierul economic Paul Volcker și directorul Consiliului Economic Național LH Summers.

Multe dintre aceste nume, plus altele apar pe lista Comisiei Trilaterale, co-fondată în 1973 de

Zbigniew Brzezinski și David Rockefeller Sr. Alan Greenspan și Paul Volcker, ambii care au continuat să conducă Sistemul Rezervelor Federale, au fost, de asemenea, membri fondatori ai comisiei. Brzezinski, fost președinte al comisiei, a fost principalul consilier pentru politică externă al lui Obama în timpul campaniei din 2008 și a fost în general acceptat că membrii Trilateralei l-au pregătit pe Obama pentru o funcție. Comisia Trilaterală este în general considerată o organizație derivată a Consiliului pentru Relații Externe, care a fost concepută pentru a include națiunile asiatice.

Alți trilateraliști din administrația Obama includ: Tim Geithner; Susan Rice; consilierul adjunct pentru securitate națională, Thomas Donilon; directorul de informații naționale, amiralul Dennis C. Blair; secretarul de stat adjunct pentru Asia și Pacific, Kurt M. Campbell; secretarul adjunct de stat, James Steinberg; și trimișii speciali ai Departamentului de Stat Richard Haass, Dennis Ross și Richard Holbrooke.

"Conform listelor oficiale de membri ai Comisiei Trilaterale, există doar 87 de membri din Statele Unite (ceilalți 337 de membri sunt din alte țări). Astfel, în două săptămâni de la inaugurarea sa, numirile lui Obama au cuprins mai mult de 12% din totalitatea membrilor Comisiei [a] SUA", au remarcat cercetătorii de la Project Censored.

Patrick Wood, autorul lucrării Project Censored „Obama: Trilateral Commission Endgame”, a declarat: „Conceptul de „influență nejustificată” vine în minte când luăm în considerare numărul de membri ai Comisiei Trilaterale din administrația Obama. Aceștia controlează domeniile celor mai urgente nevoi naționale: criza financiară și economică, securitate națională și politică externă. Conflictul de interese este flagrant. Super-

majoritatea are restul de 25 de procente. De exemplu, când Chrysler a intrat în faliment sub supravegherea și controlul administrației Obama, sa decis rapid că producătorul auto italian Fiat va prelua Chrysler, secretarul Trezoreriei, Timothy Geithner, este membru al Comisiei Trilaterale Congresul ar fi trebuit să oprească acest acord în momentul în care a fost sugerat."

În cartea sa *With No Apologies,* regretatul senator Barry Goldwater a descris comisia cu neîncredere: „După părerea mea, Comisia Trilaterală reprezintă un efort abil și coordonat de a prelua controlul și de a consolida cele patru centre de putere: politic, monetar, intelectual și ecleziastic. Toate acestea trebuie făcute în interesul creării unei comunități mondiale mai pașnice, mai productive, într-o lume trilaterală creată într-o lume trilaterală. putere economică superioară guvernelor politice ale statelor-națiune implicate. Ei cred că materialismul abundent pe care își propun să creeze va copleși diferențele existente, ca manageri și creatori ai sistemului, ei vor conduce viitorul. Trilateraliștii și alții din cadrul societăților globaliste au manifestat foarte puțină preocupare pentru Statele Unite ca națiune suverană. Politicile lor sunt adesea contrare intereselor Statelor Unite și, de fapt, par să susțină afirmația că ei caută un guvern mondial.

UN PERSONAL CONFORT

S-ar putea ca președintele Obama să fie conectat la prea mulți dintre elita globaliștilor națiunii pentru a afecta politica într-o singură direcție, fără să pară ipocrit. De asemenea, a fost

criticat pentru conflicte de interese percepute, cum ar fi timpul în care a jucat golf cu Robert Wolf, președintele UBS Investment Bank și președintele și CEO-ul UBS Group Americas. Wolf fusese un susținător timpuriu al lui Obama și strânsese 250.000 de dolari pentru campania sa în 2006. În plus, potrivit reporterului ProPublica Sharona Coutts și Stephen Kohn, directorul executiv al Centrului Național al Denunțătorilor, jocul lor de golf a avut loc la numai trei zile după ce UBS a ajuns la un acord cu IRS pentru a renunța la numele unor sute de sute de sute de bănci suspectate de sute de bănci americane suspectate de secrete. Acest lucru a fost făcut în efortul de a evita acuzațiile penale. UBS a recunoscut deja că a ajutat clienții în evaziune fiscală și a fost de acord să plătească o amendă de 780 de milioane de dolari. În februarie 2009, Wolf a fost numit în Consiliul consultativ al președintelui pentru redresarea economică, însărcinat să încerce să remedieze noua depresie a Americii.

Ceea ce este poate atât ironic, cât și tragic în ceea ce privește situația UBS este că bărbatul care a fost avertizorul afacerilor umbrite ale UBS a fost condamnat la o pedeapsă de patruzeci de luni de închisoare. În calitate de bancher UBS implicat în conturile elvețiene, Bradley Birkenfeld a inițiat ancheta. Dezvăluirile și cooperarea lui Birkenfeld cu autoritățile au furnizat informații privilegiate asupra comportamentului băncii și au permis guvernului să câștige 780 de miliarde de dolari în amenzi și să oprească o schemă masivă de evaziune fiscală. Cu toate acestea, pentru necazurile sale, Birkenfeld a primit o sentință mai aspră de către judecătorul federal din Fort

Lauderdale, William Zloch, decât a cerut-o procurorii cazului.

Stephen Kohn a subliniat că, în timp ce guvernul a anunțat că va investiga cele patruzeci și cinci sute de nume predate de UBS, Birkenfeld a predat de fapt cincizeci și două de mii de identificări de cont. "Dar întregul caz este nedumerit", a adăugat Kohn, "pentru că dacă Statele Unite vor să combată frauda fiscală, dacă vor să combată spălarea banilor sau să oprească aceste practici în băncile secrete, de ce îl pun în închisoare timp de patruzeci de luni pe avertizorul? Miliardarul căruia i-a servit a primit probațiune. Cum vor face vreodată să facă un pas înainte și să coopereze cu un alt bancher?"

Dar nu doar prietenii corporativi ai lui Obama au stârnit furia multor cetățeni. Soția sa a fost criticată, deoarece mai multă indignare a rezultat din vestea despre personalul bine plătit al primei doamne Michelle Obama.

"Nu, Michele Obama nu este plătită pentru a servi ca Prima Doamnă și nu îndeplinește nicio îndatorire oficială. Dar acest lucru nu a descurajat-o să angajeze un număr fără precedent de angajați pentru a-i satisface fiecare capriciu și pentru a-i satisface fiecare cerere în mijlocul Marii Recesiuni", a scris dr. Paul L. Williams în *Canada Free Press.* "Gândiți-vă că Mary Lincoln a fost luată la răspundere pentru că a cumpărat chineză pentru Casa Albă în timpul Războiului Civil. Și Mamie Eisenhower a trebuit să plătească salariul pentru secretara ei personală."

Williams a citat declarația doamnei Obama din Convenția Națională Democrată: „În propria mea viață, în felul meu mic, am încercat să dau înapoi acestei țări care mi-a dat atât de mult. Vedeți, de aceea am părăsit un loc de muncă la o mare firmă

de avocatură pentru o carieră în serviciul public.” Paul Williams s-a plâns apoi: „Dacă ești unul dintre zecile de milioane de americani care se confruntă cu o anumită sărăcie, câștigând mai puțin decât salariile de subzistență, aprovizionand rafturile la Wal-Mart sau servind cheeseburgerii McDonald, pregătește-te să țipi și apoi realizezi că pachetul de beneficii pentru acești slujitori ai lui Miz Michelle este același ca și pentru membrii departamentului de securitate și apărare națională. plătit de John Q. Public.”

Lista angajaților Casei Albe alocate primei doamne și salariile lor au făcut răsucire pe internet. Acestea au inclus:

Susan Sher (șefa de personal) — 172.200 USD

Jocelyn C. Frye (asistent adjunct al președintelui și director de politici și proiecte pentru prima doamnă) — 140.000 USD

Desiree G. Rogers (asistent special al președintelui și secretarului social al Casei Albe) — 113.000 USD

Camille Y. Johnston (asistent special al președintelui și director de comunicații pentru prima doamnă) — 102.000 USD

Melissa E. Wnter (asistent special al președintelui și

adjunct al șefului de cabinet al primei doamne) — 100.000 USD

David S. Medina (adjunct al șefului de cabinet al Primei Doamne) — 90.000 USD

Catherine M. Lelyveld (Director și Secretar de presă al Primei Doamne) — 84.000 USD

Frances M. Starkey (Director de programare și avans pentru Prima Doamnă) - 75.000 USD

Trooper Sanders (director adjunct de politici și proiecte pentru prima doamnă) - 70.000 USD

Erinn J. Burnough (director adjunct și secretar social adjunct) — 65.000 USD

Joseph B. Reinstein (director adjunct și secretar social adjunct) — 64.000 USD

Jennifer R. Goodman (Director adjunct al programării și coordonatorului de evenimente pentru Prima Doamnă) - 62.000 USD

Alan O. Fitts (director adjunct pentru avans și director de călătorie pentru prima doamnă) - 60.000 USD

Dana M. Lewis (Asistent special și asistent personal al Primei Doamne – 57.500 USD

Semonti M. Mustaphi (director asociat și secretar de presă adjunct al Primei Doamne) — 52.500 USD

Kristen E. Jarvis (Asistent special pentru programare și asistență de călătorie pentru prima doamnă) — 50.000 USD

Tyler A. Lechtenberg (Director asociat al Corespondență pentru Prima Doamnă)—45.000 USD

Samantha Tubman (Director asociat adjunct, Biroul

Social) — 43.000 USD

Joseph J. Boswell (asistent executiv al șefului de cabinet al primei doamne) — 40.000 USD

Sally M. Armbruster (asistent de personal al secretarului social)—36.000 USD

Natalie Bookey (Asistent de personal) — 35.000 USD

Deilia A. Jackson (Director asociat adjunct de corespondență pentru Prima Doamnă) — 35.000 USD

Williams a remarcat că această listă nu include pe makeup artist Ingrid Grimes-Miles, în vârstă de patruzeci și nouă de ani, și „Primul Hairstylist” Johnny Wright, treizeci și unu, ambii călătorind în Europa cu Obama la bordul Air Force One.

În timp ce pentru mulți personalul primei doamne pare excesiv de mare, „personalul lui Michelle Obama nu este „fără precedent”, ci mai degrabă la egalitate cu cel al predecesoarei ei”, potrivit site-ului de verificare a faptelor de pe internet, snopes.com. Deși Michelle Obama are peste douăzeci de angajați care lucrează pentru ea, lista personalului Casei Albe

din 2008 includea șaisprezece nume care lucrează pentru prima doamnă Laura Bush.

AJUTORUL TERORIȘTILOR HAMAS

Mulți credeau că POLITICA OBAMA de imigrare ilegală neîngrădită va distruge ultimele vestigii ale coeziunii naționale, mai ales când a emis Decizia Prezidențială nr. 2009-15, intitulată „Neașteptate urgente pentru refugiați și nevoi de migrație legate de Gaza". La începutul anului 2009, instituții de știri alternative au raportat că Obama, de fapt, a ajutat imigrația prin organizații legate anterior de terorism, cum ar fi Mișcarea de rezistență islamică (Hamas).

În decizia prezidențială nr. 2009-15, trimisă secretarului de stat Hillary Clinton în ianuarie 2009, Obama a pretins autoritatea în temeiul Legii privind migrația și asistența pentru refugiați din 1962 de a cheltui până la 20,3 milioane de dolari din Fondul de asistență pentru refugiați și migrație al Statelor Unite pentru asistență în relocarea victimelor palestinienilor în Gaza și în conflictul din Statele Unite. Deși acțiunea lui Obama a primit puțină atenție în mass-media corporativă, ea a stârnit totuși atât mulțimea anti-Obama, cât și lobby-ul pro-Israel.

Astfel de acțiuni joacă în mâinile celor care îl condamnă pe Obama drept pro-musulman. Ei își amintesc cuvintele lui Mu'ammar Gadhafi din Libia, care, în 2008, a spus: "Acum sunt alegeri în America. Alături a venit un cetățean negru de origini africane kenyane, un musulman, care a studiat într-o școală islamică din Indonezia. Numele lui este. Toți oamenii din lumea arabă și islamică și din Africa l-au aplaudat pe acest om și l-au

salutat pentru succesul său și l-au salutat pentru succesul său și l-au salutat pentru succesul său. campanii de contribuții legitime pentru a-i permite să câștige președinția americană”.

„ARMATA CIVILĂ” LUI OBAMA

ORICE SISTEM SOCIALIST VIABLE a avut nevoie să-și îndoctrineze cetățenii și să folosească suporții guvernamentali pentru a aduna informații. Sub președintele Obama, Statele Unite nu sunt diferite. Președintele Obama și șeful său de cabinet, Rahm Emanuel, au încercat să creeze o „armată civilă” de șapte milioane de oameni, care să fie raportată doar președintelui. În iulie 2008, Obama a declarat: "Nu putem continua să ne bazăm doar pe armata noastră pentru a atinge obiectivele de securitate națională pe care ni le-am stabilit. Trebuie să avem o forță de securitate națională civilă care să fie la fel de puternică, la fel de puternică, la fel de bine finanțată".

În 2008, site-ul oficial al campaniei lui Obama, Change.gov, a anunțat că președintele ales Obama va extinde programele naționale de servicii precum AmeriCorps și Corpul Păcii și va crea un nou Corp de clasă pentru a ajuta profesorii din școlile cu venituri mici. În plus, Obama a plănuit să creeze un nou Corp de Sănătate, Corpul Energiei Curate și Corpul Veteranilor pentru armata sa civilă.

Inițial, Change.gov a declarat: „Obama va chema cetățenii de toate vârstele să servească America prin dezvoltarea unui plan care să *solicite* [sublinierea] 50 de ore de serviciu în folosul comunității în școala medie și liceu și 100 de ore de serviciu în folosul comunității la colegiu în fiecare an”.

În urma unui val de critici cu privire la recrutarea copiilor în

„forța națională de securitate” a lui Obama, textul site-ului a fost atenuat pentru a citi: „Obama va chema cetățenii de toate vârstele să servească America prin stabilirea unui obiectiv ca toți elevii de gimnaziu și liceu să facă 50 de ore de serviciu în folosul comunității pe an și să dezvolte un plan astfel încât toți studenții care desfășoară 100 de ore de serviciu în folosul comunității primesc prima rambursare a 40 de dolari. educația lor universitară este complet gratuită.”

Unii critici, cum ar fi cei care scriu pentru WorldNetDaily.com și *Modern Conservative,* au considerat că „forța civilă de securitate” a lui Obama amintește de cămășile maro ale lui Hitler, Tineretul Hitler și brigăzile de tineret din Rusia și alte țări comuniste. Cuvinte mai înfricoșătoare au venit de la șeful de cabinet al lui Obama, Rahm Emanuel. În cartea sa din 2006 *The Plan: Big Ideas for America,* Emanuel a scris: "Este timpul pentru un adevărat Patriot Act, care scoate în evidență patriotul din noi toți. Propunem serviciu civil universal pentru fiecare tânăr american. În conformitate cu acest plan, toți americanii cu vârste cuprinse între optsprezece și douăzeci și cinci de ani vor fi rugați să-și servească țara, trecând prin trei luni de pregătire de bază, pregătire și apărare comunitară."

Datorită rezistenței publice, un astfel de plan pentru serviciul civil universal a rămas până la aprobarea planului de îngrijire a sănătății al lui Obama, numit eufemistic Actul pentru Protecția Pacienților, la 23 martie 2010. Versiunea Senatului, adoptată de Cameră, includea o prevedere pentru înființarea atât a unui Corp National al Serviciului de Sănătate, cât și a unei Rezerve Ready numite de președinte. Scopul Rezervei gata a fost acela de a satisface nevoia percepută de „personal suplimentar al

Corpului comisionat disponibil cu un preaviz scurt (similar programului de rezervă al serviciului în uniformă) pentru a ajuta personalul obișnuit al Corpului comisionat să îndeplinească atât misiunile de rutină de sănătate publică, cât și misiunile de răspuns în situații de urgență”. Aceasta este „armata civilă” a lui Obama?

GINDA SI SEIU

ZOMBIELOR LE place să se adune în haite sau în mulțimi mari sub controlul unui maestru. În filmele de groază, rar se vedea un zombi rătăcind singur. Astăzi, zombii americani preferă să se adune în grupuri mari și probabil că și ei vor urma vreun maestru, fie că este un șef de bande, un guru sau un șef politic.

Liderii politici nu lucrează singuri. Mai degrabă, sunt înconjurați de personal, mentori, ghizi, consilieri și alți tragători de sfori și au minioni care lucrează pentru ei sub forma unor organizații nonprofit. Liberalii în timpul alegerilor prezidențiale din 2000 i-au acuzat pe susținătorii republicani ai lui Bush de tactici în stil nazist Stormtrooper atunci când au înconjurat și ocupat o clădire care desfășura un vot de renumărătoare în comitatul Palm Beach, Florida.

Dar cei care provoacă probleme nu s-au așezat întotdeauna pe partea dreaptă a gardului politic. Un alt exemplu de tactică Stormtrooper poate fi văzut într-un atac al unui membru al Uniunii Internaționale a Angajaților din Serviciu (SEIU) asupra lui Kenneth Gladney, un tânăr de culoare care încerca să distribuie steaguri mici cu motto Războiul Revoluționar pe ele la o întâlnire a Ceaiului din St. Louis. Potrivit avocatului lui

Gladney, David B. Brown, „Kenneth a fost abordat de un reprezentant SEIU în timp ce Kenneth le înmâna steaguri „Nu mă călcați” altor conservatori... Reprezentantul SEIU a cerut să știe de ce un bărbat de culoare înmâna aceste steaguri. Membrul SEIU a folosit o insultă rasială împotriva lui Kenneth, [și] apoi l-a lovit cu pumnul pe un alt membru al SEIU. a strigat epitete rasiale la Kenneth, în timp ce îl lovi cu piciorul în cap și în spate. Kenneth a fost, de asemenea, atacat cu brutalitate de un alt membru al SEIU și o femeie neidentificată.

Luați în considerare, de asemenea, activitățile recente ale ACORN (Asociația Organizațiilor Comunitare pentru Reformă Acum), SEIU și grupul de acțiune politică MoveOn. În 2009, Biroul de Recensământ a înrolat ACORN să promoveze recensământul din 2010, deja criticat pentru marcarea locuințelor individuale cu coordonatele satelitului sistemului de poziționare globală (GPS). Directorul de recensământ, Robert Groves, într-o scrisoare către președintele ACORN, Maude Hurd, a declarat că organizația comunitară a devenit o distragere a atenției. Directorul național adjunct ACORN, Brian Kettenring, a declarat: „Vom continua să facem ceea ce am spus că vom face, și anume să încurajăm oamenii din comunități să participe pe deplin la recensământ”. La 11 septembrie 2009, Biroul de Recensământ din SUA și-a întrerupt parteneriatul cu ACORN în cadrul recensământului din 2010, după ce videoclipuri cu camere ascunse au înregistrat patru angajați ACORN dând sfaturi fiscale cu privire la conducerea unui bordel.

Furora a apărut după ce un tânăr activist pe nume James O'Keefe s-a pozat ca un aspirant la politician și le-a spus lucrătorilor ACORN că plănuiește să folosească veniturile din

prostituție ale prietenei sale pentru a finanța campanii viitoare. El a susținut că dorește sfaturi despre cum să obțină un împrumut pentru o casă din care să-și desfășoare profesia. În videoclipuri, lucrătorii ACORN au dat instrucțiuni pentru crearea unei companii pentru a dovedi că au venituri suficiente pentru o casă care ar putea servi drept bordel și casă pentru prostituate adolescente.

După ce au filmat în secret la biroul ACORN din Baltimore, iar mai târziu la Washington, DC, activiștii au postat videoclipurile pe YouTube. Oficialii ACORN au spus că cei patru lucrători care au infracțional au fost concediați. Cu toate acestea, în ciuda rezilierii și asigurărilor din partea președintelui și a directorului executiv al ACORN Housing că membrii personalului ACORN Housing sunt așteptați să se comporte etic și să respecte legea, un număr tot mai mare de politicieni republicani au început să solicite audieri în Congres și audituri IRS ale ACORN.

După ce videoclipurile ACORN au fost lansate pe YouTube, Senatul a votat 83-7 pentru a bloca Departamentul pentru Locuințe și Dezvoltare Urbană (HUD) să acorde granturi ACORN, ceea ce a pus capăt finanțării pentru locuințe și comunitate organizației. Aceasta însemna că ACORN nu va primi granturi pentru programe precum consilierea persoanelor cu venituri mici despre cum să obțină credite ipotecare și pentru educație și informare în domeniul locuințelor echitabile.

La doar trei zile după ce Senatul a oprit fondurile ACORN, Camera a urmat exemplul, votând 345-75 („nu" fiind toți democrați) pentru a refuza organizației toate fondurile federale. „ACORN a încălcat legile federale serioase, iar astăzi Camera a votat pentru a se asigura că banii contribuabililor nu vor mai fi

folosiți pentru a finanța această organizație coruptă”, a remarcat reprezentantul republican Eric Cantor din Virginia.

Majoritatea americanilor grijulii sunt de acord că, deși este nobil să încercăm să ajutăm segmentele mai sărace ale societății noastre, este contraproductiv, chiar revoltător, să sprijinim grupurile cu banii contribuabililor care comit acte corupte și ilegale, precum și predică ura față de Statele Unite, provocând și mai multă diviziune în interiorul națiunii. Această diviziune joacă drept în mâinile fasciștilor globaliști care, prin controlul lor asupra mass-media și a politicii de partid, l-au plasat pe Obama în funcție și își foloseau susținătorii pentru a-și promova agenda socialistă.

SFATURI SI ALTE SNOOPS

SCHEMA ARMATA CIVILĂ A lui OBAMA este doar cea mai recentă încercare de a recruta americani pentru a-și spiona colegii americani. La mijlocul verii 2002, un program numit TIPS (Sistemul de informare și prevenire a terorismului) a fost lansat de către președintele George W. Bush. Programul a făcut parte dintr-un program mai amplu numit „Citizen Corps”, care a fost un program creat pentru prima dată de președintele Bush pentru a mobiliza cetățenii națiunii împotriva amenințărilor la securitatea națională. Pe site-ul său web, TIPS se descrie ca „un sistem național prin care lucrătorii în cauză să raporteze activități suspecte”. În materialele publicate, susținătorii TIPS au spus că programul urma să fie administrat de Departamentul de Justiție, coordonat de FEMA și operat în cadrul Departamentului de Securitate Internă. Ar implica „milioane de

muncitori americani care, în cursul zilnic al muncii lor, se află într-o poziție unică de a vedea activități potențial neobișnuite sau suspecte în locuri publice”. Acest lucru, desigur, se referea la transportatorii poștale, cititoarele de contoare, personalul de reparații sau oricine ar putea avea un topor pe care să-l zdrobească pe vecini. Totuși, programul a fost abandonat rapid, în urma indignării publice și după ce Serviciul Poștal din SUA a declarat că nu va participa la programul de snitch.

Serviciul Poștal din SUA a declarat că „a fost abordat de Securitatea Internațională cu privire la Operațiunea TIPS; cu toate acestea, s-a decis că Serviciul Poștal și transportatorii săi de scrisori nu vor participa la program în acest moment”. Nu s-a menționat nimic despre faptul dacă transportatorii individuali s-ar putea alătura sau nu pe cont propriu sau dacă „în acest moment” a lăsat deschisă posibilitatea ca serviciul poștal să participe la TIPS în viitor. În ciuda reticenței publice a serviciului poștal, unii cercetători cred că angajații serviciilor poștale pot raporta în continuare comportamente suspecte. Doar că nu se face oficial.

Alți critici au comparat imediat planul TIPS cu Gestapo nazist, fostul serviciu de poliție secretă est-germană, și cu Comitetul pentru Apărarea Revoluției (CDR) al lui Fidel Castro, o organizație înființată de Castro la 28 septembrie 1960. Cu CDR, cubanezii sunt încurajați să spioneze și să raporteze orice comportament „contrarevoluționar” al vecinilor lor. Se estimează că opt milioane de cubanezi aparțin a peste 121.000 de comitete din sistemul CDR.

Uniunea Americană pentru Libertăți Civile (ACLU) și alte organizații publice de supraveghere au reacționat negativ la Operațiunea TIPS, spunând că va crea o atmosferă în care

americanii se vor spiona unii pe alții. „Se pare că administrația dorește să implementeze un program care să transforme tehnicienii locali din cablu sau gaz sau electricitate în Peeping Toms aprobate de guvern”, a declarat consilierul legislativ ACLU, Rachel King. Despre TIPS, directorul executiv al Institutului Rutherford, John Whitehead, a spus: „Acesta este „1984” al lui George Orwell. Este o idee absolut oribilă și foarte periculoasă. Președintele Bush vrea ca americanul obișnuit să facă ceea ce ar trebui să facă FBI, însă, nimic nu va împiedica teroriștii să prăbușească avioanele.

Chiar și fostul șef al Securității Interne, Tom Ridge, a fost forțat să dea înapoi organizația TIPS, spunând: „Ultimul lucru pe care îl dorim este ca americanii să-i spioneze pe americani”.

Deși Ridge încă a garantat programul TIPS, Citizen Corps și-a înmuiat atât limbajul, cât și detaliile despre program, după ce a început să facă furori la nivel național.

În iulie 2002, site-ul web spunea că Operațiunea TIPS „va fi un program la nivel național, oferind milioanelor de camionagieni americani, transportatori de scrisori, conducători de trenuri, căpitani de nave, angajați de utilități și alții o modalitate oficială de a raporta activități teroriste suspecte. Operațiunea TIPS, un proiect al SUA
Departamentul de Justiție, va începe ca program pilot în 10 orașe. Operațiunea TIPS, care implică 1 milion de lucrători în etapa pilot, va fi un sistem național de raportare care le permite lucrătorilor, ale căror rutine îi fac bine poziționați să recunoască evenimente neobișnuite, să raporteze activități suspecte... Peste tot în America, un muncitor îngrijorat poate suna la un număr gratuit și poate fi conectat direct la o agenție sau la o altă organizație de poliție. adecvat.”

Într-un act orwellian de schimbare a cuvintelor, la începutul lunii august 2002, lista ocupațiilor care urmau să participe la TIPS a fost abandonată și cuvintele „activitate teroristă suspectă” și „evenimente neobișnuite. activitate suspectă” au fost schimbate în „activitate suspectă și potențial legată de terorism” și „activitate potențial neobișnuită sau suspectă în locuri publice”.

Programul TIPS a fost doar un mod oficial pentru americani de a iscusi, și mai departe ceea ce autorul Jim Redden a numit „cultura snitch” a societății moderne. De la programul de educație pentru rezistența la abuzul de droguri pentru școlari (DARE) până la indicații profesionale, cum ar fi Centrul de Drept pentru Sărăcie din Sud (SPLC), din ce în ce mai mulți americani au fost încurajați să se spioneze și să se raporteze unii pe alții. Una este să fii cu ochii pe străinii din cartier și cu totul alta să te uiți în mod constant la activitățile vecinilor.

Mulți oameni cred că istoria de cartier s-a desfășurat odată cu apariția fricii din era Bush. Cu toate acestea, acești oameni ar trebui să știe că Asociația Major Cities Chiefs, care include șefi de poliție din șaizeci și trei dintre cele mai mari departamente din Statele Unite și Canada, a susținut un program numit iWATCH în timpul unei conferințe anuale din Denver, pe 3 octombrie 2009. Șeful poliției din Los Angeles, William Bratton, al cărui departament a dezvoltat programul iWATCH, l-a numit „Versiunea Neighborhood Watch a secolului al doilea”. Cuvântul de ordine al programului este „Dacă vezi ceva, spune ceva”.

În calitate de consilier politic al ACLU și fost agent FBI care a lucrat în cazuri de terorism, Mike German nu a fost entuziasmat de iWATCH, în ciuda asigurărilor că programul nu

va încălca libertățile individuale. German a declarat pentru Associated Press că bănuiește că oamenii vor recurge la prejudecățile personale și la stereotipurile despre cum cred ei că ar trebui să arate un terorist atunci când decid să raporteze pe cineva la poliție. El a spus: „Asta doar joacă în elementele negative ale societății și nu ajută cu adevărat situația.”

Au existat multe cazuri în care oameni nevinovați și-au avut viața neliniștită, distrusă sau chiar pierdută din cauza snitching-ului flagrant. Deși, de obicei, aceste povești nu sunt redate în mass-media corporative, achiziționarea de informații „snitch” continuă să fie un pilon de bază al aplicării legii federale. În 1994, DEA a cheltuit 31,7 milioane de dolari, iar Vama a cheltuit 16,5 milioane de dolari pentru a plăti mii de informatori.

Deși cifrele exacte sunt greu de găsit, fostul supraveghetor al poliției din Miami și agent special DEA Dennis G. Fitzgerald, cartea *Informants and Undercover Investigations* a raportat că un raport al inspectorului general din 2005 a dezvăluit că DEA are aproximativ patru mii de „surse confidențiale” la îndemână în orice zi. Aceștia pot fi plătiți până la 100.000 de dolari pe an pentru informații, deși salariul lor trebuie să fie aprobat de sediul DEA.

FBI poate plăti până la 25.000 de dolari informatorilor pentru informații despre infracțiuni grave. În cadrul unui program numit „Recompense pentru Justiție”, atât Departamentul de Stat, cât și Departamentul Trezoreriei SUA pot oferi bani informatorilor pentru informații care să conducă la arestarea și condamnarea oricărui terorist sau grup terorist. Până în septembrie 2005, din acest fond fuseseră plătite peste 50 de milioane de dolari. Ne putem imagina doar cum atragerea de la 100.000 la un milion

de dolari pur și simplu pentru a găsi un fel de activitate teroristă ar putea determina o persoană lacomă să facă afirmații false.

FONDUL DE DEFIDERE A ACTIVELOR

MARI MARI DIN BANI plătiți informatorilor guvernamentali provin din Fondul de confiscare a activelor (AFF), un program controversat care confiscă bunuri reale, precum proprietăți, case, mașini, avioane, bărci, bijuterii, instrumente financiare și chiar afaceri întregi, de la cei condamnați pentru o infracțiune. Numai în 2005, în AFF au fost depuse active în valoare de 614,5 milioane USD.

În cadrul AFF, există două tipuri de confiscare – penală și civilă. Într-un caz de confiscare penală, inculpatul este întotdeauna nevinovat până la proba vinovăției și este responsabilitatea acuzării să dovedească că inculpatul ar trebui să își piardă proprietatea. În procedura de confiscare civilă, instanța prezumă că inculpatul este vinovat și proprietarului imobilului îi revine sarcina de a dovedi că proprietatea nu a fost implicată în vreo faptă ilicită. Criticii s-au plâns că AFF poate confisca bunurile unei persoane nevinovate chiar dacă aceasta este folosită de altcineva pentru a comite o infracțiune fără permisiunea sau știrea proprietarului. Legile privind confiscarea au fost folosite acum de organele locale de aplicare a legii în legătură cu probleme locale, inclusiv locuințe nesigure, prostituție și chiar conducere în stare de ebrietate.

Sechestrele de proprietate ale AFF l-au determinat pe președintele Comitetului Judiciar al Camerei, Henry Hyde, să declare: „Nu trebuie să te condamne. Nici măcar nu trebuie să

te acuze de o crimă. Dar au proprietatea ta”. Bob Barr, un candidat la președinția Partidului Libertarian în 2008, a remarcat: „În multe jurisdicții, a devenit o coadă monetară care dă din câinele forțelor de ordine”. Practica confiscării proprietății a provocat proteste din partea libertarilor civili și a avocaților, dar în societatea înfricoșată de astăzi, protestele nu au funcționat.

CHIMTRAILS

ÎN APRILIE 2009, consilierul științific al PREȘEDINTEI Obama, John P. Holdren, a declarat public că guvernul federal va crește geoingineria, poate pentru a include pulverizarea „poluanților” în atmosfera superioară pentru a întârzia încălzirea globală. Unii cercetători suspecti au văzut acest lucru ca fiind prima recunoaștere publică a ceea ce mulți oameni cred că este un program controversat de pulverizare aeriană cunoscut sub numele de Chemtrails. Holdren nu a oferit detalii despre ce ar putea fi particulele „poluante” și nici nu a explicat cum vor fi dispersate pe cer. Unii oameni de știință, inclusiv regretatul Dr. Edward Teller, „părintele bombei cu hidrogen”, un fondator al sistemului de apărare antirachetă „Războiul Stelelor” și inspirația pentru personajul Dr. Strangelove din filmul cu acest nume al lui Stanley Kubrick din 1964, au propus să folosească baloane sau avioane militare pentru a însămânța cerul cu milioane sau tone de acoperire de metale grele pentru a îndepărta nori de sulf și acoperiri de metale grele. împiedică încălzirea în continuare a Pământului. Unii oameni de știință au avertizat că un astfel de program va transforma cerul albastru

în alb lăptos și poate provoca secete și epuizarea în continuare a stratului de ozon.

Holdren a recunoscut posibilitatea unor „efecte secundare grave”, dar a spus: „S-ar putea să fim suficient de disperați să vrem să-l folosim”.

Mulți cercetători și bloggeri au crezut că programul propus de Holdren este în desfășurare în secret din aproximativ 1997. „Rapoartele de chemtrails, jet plumes emise de avioane care atârnă în aer ore în șir și nu se disipă ca urmele de condens, acoperind adesea cerul în modele încrucișate, au crescut dramatic în ultimii ani. climatului, inoculează oamenii împotriva anumitor agenți patogeni sau chiar toxifică oamenii ca parte a unei agende de reducere a populației”, a declarat un astfel de articol intitulat „Războaiele vremii și traseele chimice”. „Proiectul este strâns legat de o idee a câștigătorului Premiului Nobel Paul Crutzen, care „a propus trimiterea de avioane 747 pentru a arunca cantități uriașe de particule de sulf în zonele îndepărtate ale stratosferei pentru a răci atmosfera”. Astfel de programe nu fac decât să zgârie suprafața a ceea ce este probabil să fie un proiect uriaș și cuprinzător, finanțat de la buget negru, pentru a geo-inginerească planeta, cu puțină grijă sau deloc pentru consecințele necunoscute asupra mediului pe care le-ar putea genera.”

Obama a sporit acest potențial pericol public prin numirea în Departamentul Agriculturii unor oameni care erau pe deplin aliniați cu ingineria genetică, utilizarea fluorului și iradierea alimentelor. Ca de obicei, acest lucru a fost făcut în numele sănătății publice.

ROI GLOBAL

LA CONTROVERZIILE PRIVIND mediul înconjurător a fost și faptul că comunitatea științifică nici măcar nu a ajuns la un consens cu privire la faptul că planeta se încălzește sau nu. Așa cum stau lucrurile, oamenii de știință se pot certa pentru totdeauna. Rapoartele contradictorii au complicat și mai mult dezbaterea. În primăvara lui 2009, titlurile de știri proclamau: „Gheața antarctică se topește mai repede decât se aștepta". Doar o săptămână mai târziu, au apărut titluri „Răspândirea gheții antarctice". Ambele evenimente au fost puse pe seama creșterii gazelor produse de om. În mod clar, ceva se întâmplă cu planeta, deoarece datele continuă să indice că ceva schimbă rapid regiunile arctice ale planetei. Cele mai recente observații prin satelit de gheață din Marea Artic arată că stratul de gheață pare să se micșoreze, iar calota glaciară devine mai mică și, de asemenea, mai subțire. Gheața s-a retras mai mult în timpul verii și nu a revenit la dimensiunea și grosimea anterioară în timpul iernii.

Dar ce se întâmplă dacă este cazul în care politica, și nu știința solidă, se află în spatele dezbaterii nesfârșite despre încălzirea globală? Dezbaterea s-a intensificat în 2006 odată cu lansarea documentarului fostului vicepreședinte Al Gore, *An Inconvenient Truth.* De la lansarea sa, Gore a călătorit cu forță în lume, argumentând că emisiile de carbon generate de oameni de la automobile, avioane și fabrici sunt cauza tendinței de încălzire a Pământului.

Dar criticii lui Gore au subliniat că se pot obține profituri uriașe din a fi un alarmist privind încălzirea globală și că Gore

conduce o firmă care este în măsură să culeagă beneficiile eco-conservatorismului Gore. Potrivit rapoartelor online, Gore a ajutat la înființarea Generation Investment Management, care investește în proiecte solare, eoliene și alte proiecte care reduc consumul de energie pe tot globul. Criticii susțin că, în calitate de președinte al companiei, Gore poate profita generos din cruciada sa globală de mediu.

Cu mare ironie, Centrul de Cercetare a Politicilor din Tennessee (TCPR) l-a criticat pe Gore subliniind că casa lui Gore din Tennessee folosea „de douăzeci de ori mai multă energie electrică decât o gospodărie medie la nivel național". Susținătorii Gore au subliniat că „casa" de douăzeci de camere a lui Gore avea nevoie de măsuri speciale de securitate și că familia Gore a cumpărat energie produsă din surse regenerabile, precum eolianul și solarul. Cu toate acestea, TCPR a raportat că, conform analizei sale, Gores încă consuma cu 10% mai multă energie anual decât înainte ca casa lor să fie echipată cu dispozitive ecologice de economisire a energiei. În ciuda știrilor despre casa lui ca un „porc de energie" de la Fox News și *BusinessWeek,* o purtătoare de cuvânt a lui Gore și-a apărat stilul de viață, afirmând că investițiile sale în energie regenerabilă i-au compensat consumul de energie.

Când reprezentantul republican al Texasului, Joe Barton, a încercat să pună la îndoială statisticile emisiilor de carbon ale lui Al Gore în timpul mărturiei în fața Comitetului pentru Energie și Comerț al Camerei, fostul vicepreședinte a comparat oamenii de știință care pun la îndoială încălzirea globală cu inculpatul escroc Bernie Madoff.

„Este important să te uiți la sursele științei pe care te bazezi",

a spus Gore lui Barton. "Cu tot respectul, cred că te-ai bazat pe oameni în care ai avut încredere care ți-au oferit informații proaste. Nu dau vina pe investitorii care au avut încredere în Bernie Madoff, dar el le-a dat informații proaste."

Confuzia cu privire la legitimitatea problemei încălzirii globale a continuat cu știrea că, în august 2009, Unitatea de Cercetare Climatică (CRU) a Universității din East Anglia a recunoscut că a distrus datele brute pentru cercetarea sa asupra temperaturii globale a suprafeței din cauza unei presupuse lipse de spațiu de stocare. Datele CRU au servit drept bază pentru mai multe studii internaționale majore care susțin că criza încălzirii globale a Pământului este o problemă reală. Aceste studii au fost folosite pentru a obține sprijin pentru legislația privind limitarea și comercializarea, adoptată de Congres la jumătatea anului 2009, numită oficial Actul american de securitate și aer curat. „Distrugerea datelor de către CRU, totuși, subminează grav credibilitatea acestor studii", se arată într-un comunicat de presă al Competitive Enterprise Institute (CEI), un grup de interes public din Washington dedicat liberei întreprinderi și guvernării limitate.

În octombrie 2009, grupul de advocacy a solicitat Agenției pentru Protecția Mediului (EPA) să își revizuiască politicile pe baza cercetării CRU. Consilierul general al CEI, Sam Kazman, a spus: "EPA își bazează cazul pe studii internaționale care, la rândul lor, s-au bazat pe datele CRU. Dar distrugerea suspectă de către CRU a datelor sale originale, dezvăluite la această dată târziu, face ca informațiile să fie total nesigure. Dacă EPA nu reexaminează implicațiile acestui lucru, este o problemă de reglementare cu care ne confruntăm orbește cu cea mai

importantă."

Unii critici susțin că Gore funcționează și pe baza informațiilor proaste și observă că tendința actuală de încălzire poate include întregul nostru sistem solar - calotele polare de pe Marte se micșorează, gheața se topește pe lunile lui Jupiter și planetele exterioare par mai luminiscente, ceea ce este un indiciu că și ele se încălzesc. Speculațiile cu privire la motivul pentru care sistemul solar se încălzește la nivelul întregului sistem variază de la lipsa activității petelor solare până la apropierea unui obiect ceresc.

Dacă întregul sistem solar se încălzește, atunci această teorie pune sub semnul întrebării ideea că încălzirea globală pe Pământ este indusă doar de oameni. La 19 mai 2009, s-au înregistrat temperaturi scăzute record de primăvară în douăzeci și opt de state. „Dacă ar fi existat un record de căldură în 28 de state, ai fi văzut titluri „provocăm încălzirea globală” plasate pe prima pagină a aproape tuturor ziarelor din țară, iar gazdele TV ar fi anunțat cu bucurie vestea îngrozitoare... Dar ai auzit măcar despre asta?” a întrebat autorul și avocatul Alfred Lambremont Webre care, împreună cu fostul manager corporativ al Fairchild Industries, Dr. Carol Rosin, a fondat Institutul pentru Cooperare în Spațiu.

Susținătorii de ambele părți ale unor chestiuni precum argumentul încălzirii globale se acuză reciproc că folosesc tactici care generează frică pentru a impune publicului un stat polițienesc.

EPA federală a subliniat arderea combustibililor fosili în vehicule, centralele de gaz și cărbune și industria ca fiind cea mai mare sursă de emisii de dioxid de carbon (CO_2) sau gaze

cu efect de seră din lume. Această concluzie rămâne controversată. În decembrie 2009, EPA a mers atât de departe încât a declarat dioxidul de carbon – un produs al expirației umane normale (toți expirăm CO_2) – un pericol pentru sănătate, deschizând calea pentru o mai mare reglementare a emisiilor. Adăugând la argumentul că guvernul folosește apariția fricii pentru a obține controlul asupra unui public amețit, Richard S. Lindzen, profesor de științe atmosferice la MIT, a subliniat că CO_2 nu este un poluant. „Este un produs al respirației oricărei ființe vii, este produsul respirației tuturor plantelor, este esențial pentru viața plantelor și fotosinteza, este un produs al arderii industriale, este un produs al conducerii — adică, dacă ai vrut vreodată un punct de pârghie pentru a controla totul, de la expirație la conducere, acesta ar fi un vis. Deci are un fel de atractivitate mentală”, a spus el.

Temerile legate de încălzirea globală au dus la controversatul Act american pentru energie curată și securitate din 2009, o legislație care impune o limită, sau un plafon, a cantității de CO_2 poate emite o companie în aer. Companiile care reduc CO_2 mai rapid decât altele pot efectua tranzacții cu emisii, vânzând sau tranzacționând creditele de emisii către firme care produc în exces. Oponenții plafonului și comerțului și-au exprimat temerile legate de pierderea locurilor de muncă și a controlului federal nu numai asupra afacerilor, ci și asupra caselor private. În ciuda unei victorii înguste a Camerei (219 la 212), președintele Nancy Pelosi a declarat: „Am adoptat o legislație de transformare care ne duce în viitor”. Ea a primit telefoane de felicitare de la Obama, Al Gore și liderul majorității din Senat, Harry Reid.

Obama sa alăturat corului de încălzire globală în aprilie 2007, cu un plan pentru un standard național pentru combustibili cu emisii scăzute de carbon (NLCFS). Adresându-se studenților de la campusul Durham al Universității din New Hampshire, senatorul de atunci Obama a proclamat: „Acesta este momentul generației noastre de a salva generațiile viitoare de catastrofa globală prin crearea unei piețe pentru combustibili cu ardere curată care poate opri transformarea periculoasă a climei noastre. În state precum New Hampshire și California, oamenii preiau conducerea producției de combustibili care ne folosim mai puțin de carbon. petrol străin și scoate din atmosferă echivalentul a 32 de milioane de mașini de poluare."

Sprijinul său fervent pentru reducerea poluării vehiculelor a indicat că Obama fie nu a înțeles cu adevărat ce provoacă încălzirea la nivelul întregului sistem solar, fie a căzut în conformitate cu încercarea globalistă de a controla viețile indivizilor prin tacticile de sperietură ale încălzirii globale.

UN STAT DE POLIȚIE

O stare de război servește doar ca o scuză pentru tirania internă.

—ALEKSANDR SOLZHENITSYN,

sistemului comunist Gulag, câștigător al Premiului Nobel

FEARMONGERING A FOST ÎNTOTDEAUNA un instrument

favorit al despoților și tiranilor care încearcă să limiteze libertatea publică. Doar zombii amețiți acceptă creșterea controlului social, permițând ca amenințările cu terorismul și depresia să fie ținute deasupra capului lor.

MODEL DE LEGĂ A PUTERILOR DE SĂNĂTATE DE URGENȚĂ DE STAT

IMAGINAȚI-VĂ-ȚI UN BĂNÂR DE OPSTESTE ANI CU FATA DE COS, îmbrăcat în camuflaj și înarmat cu un M-16 complet încărcat la ușa dvs. care vă informează că trebuie să vă părăsiți acasă pentru că autoritățile se tem de o pandemie în orașul dvs. Dacă protestezi și spui că vei rămâne și vei risca, ești în încălcarea legii și supui arestării, amenzii și închisorii. După ce-i vezi pe tovarășii înarmați ai băiatului, te hotărăști să te alături vecinilor tăi într-un camion militar destinat unei „tabăre de relocare" la mulți kilometri de casa ta. În tabără, ești instruit să stai la coadă pentru un vaccin împotriva gripei, variolei, antraxului sau oricare ar fi cea mai recentă amenințare. Vă amintiți cum, în ultimii ani, atât de multe vaccinuri s-au dovedit a fi contaminate. Cu toate acestea, dacă refuzați vaccinarea, sunteți din nou pasibil de amendă și închisoare.

Dacă aceasta sună ca o viziune paranoică a unui coșmar orwellian, trebuie remarcat că din 2002 legi care autorizau o astfel de acțiune au fost deja adoptate în treizeci și opt de state și Districtul Columbia. În temeiul acestui act, denumit Actul model privind competențele de sănătate de urgență de stat, autoritățile ar putea federaliza tot personalul medical, de la EMT

până la medici, și să impună carantinele. Ei ar avea dreptul de a vaccina publicul, cu sau fără consimțământul acestuia, de a confisca și de a distruge proprietățile private fără compensație și de a raționa materiale medicale, alimente, combustibil și apă în caz de urgență declarată.

Legislația a fost elaborată ca lege model pentru Centrele federale pentru Controlul și Prevenirea Bolilor în urma atacurilor cu antrax care au avut loc în Capitoliu după 9/11. Nu s-au pomenit multe în ultimii ani despre aceste atacuri. Ceea ce mulți nu știu este că investigațiile au arătat că agenții patogeni de antrax de la atacuri erau de calitate militară și nu erau disponibili în afara Forțelor Armate ale SUA. Până în prezent, un suspect a fost exonerat după câțiva ani, iar următorul bărbat numit în aceste atacuri a murit în timp ce se afla în custodia federală.

După ce a fost adoptată, Modelul Statelor Emergency Health Powers Act a fost apoi trimisă fiecărei legislaturi de stat cu o aprobare federală. Oficialii federali au susținut că legile sunt necesare pentru a oferi autorităților locale dreptul legal de a lua decizii rapide în caz de urgență care implică agenți patogeni contagioși sau mortali.

Deși multe state au modificat sau au respins direct această legislație, nimeni nu ar trebui să se relaxeze încă.

TĂBERE DE GUVERNAMENTE

CREAREA DE LABERE DE INTERNARE sau de relocare în vremuri de criză nu este nimic nou.

În timpul Războiului dintre State, președintele Abraham Lincoln a suspendat mandatul de habeas corpus, un pilon

esențial al justiției americane care permite inculpaților

dreptul de a-și înfrunta acuzatorii. Această acțiune a fost ulterior anulată de Curtea Supremă a SUA, deoarece Lincoln nu a obținut anterior aprobarea Congresului pentru suspendarea habeas corpus.

Dar apoi, în timpul Primului Război Mondial, Curtea Supremă a susținut dreptul președintelui de a sechestra proprietatea străinilor inamici fără a fi audiat. Instanța a declarat: „Securitatea națională ar putea să nu-și permită luxul litigiilor și întârzierile lungi pe care le-au implicat în mod tradițional audierile preliminare". Aceste cuvinte au condus la consimțământul Curții Supreme pentru arestarea, încarcerarea și confiscarea proprietăților japonezilor americani în urma atacului de la Pearl Harbor.

Chiar și fostul procuror general Janet Reno, care a condus Departamentul de Justiție al SUA în timpul tragediilor de la Ruby Ridge și Waco, și-a exprimat îngrijorarea cu privire la crearea unui stat marțial. „Am probleme cu un război care nu are un final de joc și am probleme cu un război care generează atât de multe preocupări cu privire la libertățile individuale", a spus ea unei audiențe la Universitatea Old Dominion în 2002.

Reno le-a cerut americanilor să-și amintească lecțiile învățate din închisoarea nedreaptă a japonezilor americani în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și a adăugat că guvernul va fi presat să găsească o bază legală pentru urmărirea penală a mulți dintre prizonierii talibani și al Qaeda reținuți la Baza Navală din Guantanamo Bay din Cuba.

Inițial, majoritatea americanilor s-au gândit puțin la

închisoarea suspecților de terorism în Cuba. Abia după urmăririle care au urmat ororile de la închisoarea Abu Ghraib din Irak, americanul obișnuit a început să pună la îndoială metodele armatei americane.

Senatorul democrat Richard J. Durbin, membru al Comitetului Judiciar din Senat, a încercat timp de mai bine de doi ani să conducă audieri privind tratamentul prizonierilor de la Guantanamo. Durbin petrecuse șase ani și jumătate ca prizonier în Vietnam de Nord. "Aceasta nu este o întrebare nouă", le-a spus el colegilor membri ai Congresului în 2005. "Nu scriem pe o tablă goală. Am încheiat tratate de-a lungul anilor, spunând că așa vom trata deținuții din timpul războiului. Statele Unite au ratificat aceste tratate. Sunt legea țării la fel de mult ca orice statut pe care l-am adoptat. Ei ne-au servit bine țara în trecut, ne-au servit țara civilă. dispuși să respecte regulile, chiar și în timp de război, din păcate, fără a consulta nici măcar Congresul, administrația Bush a decis unilateral să renunțe la aceste tratate și să își creeze propriile reguli cu privire la tratamentul prizonierilor.

Durbin a subliniat că președintele Bush și membrii săi au creat în mod unilateral o nouă politică de detenție bazată pe convingerea că prizonierii din războiul împotriva terorismului nu au drepturi legale – nici dreptul la un avocat, nici dreptul de a vedea dovezile împotriva lor, nici dreptul de a contesta detenția lor. De fapt, guvernul SUA a susținut că deținuții nu au dreptul să-și conteste detenția, chiar dacă susțin că sunt torturați.

„De exemplu”, a explicat el, „ei [administrația Bush] chiar au susținut în instanță că au dreptul de a reține pe termen nelimitat o doamnă în vârstă din Elveția care scrie cecuri la ceea ce ea crede că este o organizație caritabilă care ajută orfanii, dar de

fapt este un front care finanțează terorismul”.

Senatorul Durbin și-a șocat colegii și i-a înfuriat pe susținătorii lui Bush când a citat o relatare a FBI despre modul în care prizonierii de la Guantanamo au fost înlănțuiți în celule la temperaturi extreme și lipsiți de hrană și apă. Durbin a declarat: „Dacă ți-aș citi asta și nu ți-aș spune că este un agent FBI care descrie ce le-au făcut americanii prizonierilor aflati sub controlul lor, cu siguranță ai crede că acest lucru trebuie să fi fost făcut de naziști, sovietici în gulag-urile lor sau de un regim nebun – Pol Pot sau alții – care nu s-a preocupat de ființele umane. Din păcate, acesta nu a fost cazul prizonierilor americani.”

Este deranjant să observăm că câteva zile mai târziu, Durbin a fost forțat să-și emită scuze. Un Durbin plin de lacrimi le-a spus semenilor săi: "Unii ar putea crede că observațiile mele au depășit limita. Le transmit scuzele mele sincere." Este ceea ce se întâmplă cu o persoană care aduce rațiunea și compasiunea la masă pe fondul fricii?

Sunt cei care susțin că centrele de carantină precum cel de la Guantanamo sunt pur și simplu o teorie nefondată. Acești oameni ar trebui să se gândească din nou.

Una dintre viziunile fostului procuror general John Ashcroft a fost de a avea puterea de a le dezlipi cetățenii americani de drepturile lor constituționale, inclusiv de acces la sistemul judiciar. Ashcroft dorea să-i închidă pe termen nelimitat pe acei cetățeni considerați „combatanți inamici” în lagăre de internare.

„Planul de tabără propus ar trebui să declanșeze audieri imediate în Congres și reconsiderarea aptitudinii lui Ashcroft pentru acest birou important”, a declarat Jonathan Turley, profesor de drept constituțional la George Washington

University Law School. Turley, care l-a susținut anterior în mod activ pe Ashcroft în timpul audierii sale controversate de nominalizare, a reflectat: „În timp ce Al Qaeda este o amenințare pentru viața cetățenilor noștri, Ashcroft a devenit o amenințare clară și actuală pentru libertățile noastre”.

Aparent, planul lui Ashcroft de a construi tabere a fost continuat după ce și-a părăsit mandatul în februarie 2005. În ianuarie 2006, filiala de inginerie și construcții a Halliburton Co., KBR, a anunțat că i s-a atribuit un contract de urgență de la Departamentul Securității Interne pentru a construi instalații de urgență în sprijinul unității sale de Imigrare și Aplicare a Vămilor (ICE). Valoarea totală maximă a contractului este de 385 milioane USD și constă într-o perioadă de bază de un an cu patru opțiuni de un an. KBR a lucrat cu granturi similare din 2002.

Acest apel pentru antreprenori de a construi tabere de deținere nu a făcut decât să crească anxietatea teoreticienilor conspirației. Astfel de facilități, fie sub formă de baze militare goale, dar întreținute, sau de locuințe nou construite, există în Statele Unite. Îi așteaptă doar pe deținuți.

TABĂRĂ FEMA

AGENȚIA FEDERALĂ DE MANAGEMENT AL URGENȚELOR (FEMA) este desemnată ca agenție principală care se ocupă de centrele de detenție din cadrul Departamentului Securității Interne. Această organizație are planuri în dosarele sale de a evacua orașele și de a folosi tabere temporare extinse pentru a găzdui evacuații.

Sub pretextul planificării unui război împotriva terorismului, FEMA a făcut praf și a sporit planurile de urgență pentru a contracara efectele atacurilor nucleare, biologice și chimice. La mijlocul anului 2002, FEMA le-a cerut vânzătorilor, contractorilor și consultanților săi să prevadă logistica a milioane de americani care vor fi strămuți în cazul în care orașele americane vor fi atacate. Firmele au primit un termen limită de ianuarie 2003 pentru a fi pregătite să înființeze tabere pentru persoane strămutate. FEMA a făcut cunoscut faptul că a comandat deja un număr semnificativ de corturi și remorci pentru a fi folosite pentru locuințe.

Internetul este plin de site-uri care detaliază un șir de lagăre de concentrare din America, multe bazate pe zvonuri și speculații prost informate. Dar alții sunt destul de reali, gata și așteaptă rândurile de deținuți sau dizidenți să fie strânși înăuntru. În timp ce unii ar putea considera acest lucru drept paranoia, aceste tabere există. Cele mai multe dintre ele sunt situate în baze militare care sunt raportate că sunt închise sau întreținute de echipaje scheletice. Altele sunt operate de FEMA. Unele facilități au început ca lagăre de al Doilea Război Mondial pentru prizonierii Axei.

În timpul administrației Clinton, programul BRAC (Bas Re - Alignment and Closing) a închis mai multe baze, dar le-a menținut pentru „utilizare viitoare" în caz de „urgență națională", fie că este vorba de război, pandemie, insurecție sau dezastru natural. Toate bazele au barăci, facilități de luat masa, latrine și dușuri și pot găzdui mii de oameni în scurt timp.

Instalațiile militare care au fost desemnate ca astfel de centre includ Fort Chaffee, Arkansas, o bază de antrenament activă a Gărzii Naționale cu sute de clădiri care includ barăci,

depozite, săli de mese, facilități de transport cu motor și o cale ferată cu docuri de încărcare. Această facilitate a fost transformată într-un lagăr de concentrare în termen de șaptezeci și două de ore pentru a găzdui refugiații Mariel din Cuba în 1980 și refugiații vietnamezi după căderea Saigonului. Depozitele de la Fort Chaffee dețin în prezent cantități masive de sârmă ghimpată, material pentru garduri, saltele, pături și alte provizii. Baza Eglin Air Force, Florida, a fost, de asemenea, folosită pentru a ține diferiți refugiați în trecut, în principal cubanezi. Alte baze militare desemnate ca potențiale centre de detenție includ McAlester Ammunition Depot și Fort Sill din Oklahoma; Fort Drum, New York; Fort Irwin și Twenty-Nine Palms Marine Corps Base, California; Fort Lewis, Washington; Fort Bliss, Texas; Fort McCoy, Wisconsin; Tabăra Grayling, Michigan; Fort Riley, Kansas; și Minot Air Force Base, Dakota de Nord.

Autorul și locotenent-colonelul în retragere din Rezerva Armatei SUA, Craig Roberts, a spus că a urmărit o serie de zvonuri și relatări de la terți despre lagărele de concentrare americane și a găsit multe neadevărate sau învechite. Dar a găsit și câteva locuri complet pregătite pentru a funcționa ca locuri de detenție. Roberts a explicat: "În realitate, există două seturi adevărate de tabere. Primul este armata, care poate folosi orice bază după bunul plac pentru a găzdui deținuții.... Fort Chaffee, de exemplu, a fost deja folosit de două ori în acest scop - mai întâi cu „boat people” cubanezi și al doilea pentru refugiații vietnamezi. Continuă să aibă depozite pline cu saltele, saltele, paturi etc. urmau să fie folosite în jurul barăcilor goale pentru a asigura un centru de detenție, dacă este necesar.. Unele dintre bazele militare „închise” au fost desemnate ca

„facilități de deținere de urgență” și au deja barăci, săli de mese, ansambluri și latrine. Tot ce au nevoie sunt paznici, administratori, oameni de logistică și toate acestea pot fi realizate în 72 de ore de muncă pentru operatorii. pe instalații militare, atât bărbați, cât și femei.'

"A doua categorie este FEMA. Știm că au încheiat un contract pentru 1.000 de "tagăre de relocare de urgență" în caz de terorism larg răspândit, atacuri biologice sau chimice asupra orașelor. Din nou, acest lucru poate fi rapid. Președintele poate declara o urgență națională, evoca [Ordinul executiv] 11490 și fără să preia Constituția Congresului în țară sau să preia noua ordine mondială! câteva zile.”

Roberts a spus că cel mai rău dintre aceste tabere este în Alaska. „Există o unitate de un milion de acri lângă Elmendorf AFB în Alaska, care se numește „Alaska Mental Health Facility”,” a spus Roberts. „Un exercițiu al AF a fost efectuat la mijlocul anilor 90, în care au testat câte avioane de marfă ar putea zbura în și ieși din Elmendorf din toată țara într-o perioadă de trei zile, operand 24 de ore din 24, 7 zile pe zi. Pentru mine, există doar un „marfă” pe care l-ar duce din toată țara în Alaska, chiar lângă unitatea de sănătate mintală și asta sunt oamenii. 1955 sau '56 Locul a fost federalizat și încă există. Este versiunea noastră a Siberiei și a gulagului.

Pe 22 ianuarie 2009, reprezentantul democrat Alcee Hastings din Florida a luat o mișcare pentru a legaliza taberele de relocare prin introducerea HR 645, Actul privind instituirea centrelor naționale de urgență. Scopul proiectului de lege a fost de a îndruma secretarul de Securitate Internă să înființeze centre naționale de urgență pe instalațiile militare. Proiectul de lege a fost transmis Comisiei pentru transport și infrastructură,

pe lângă Comisia pentru servicii armate, apoi mai târziu Subcomisiei pentru terorism, amenințări neconvenționale și capacități, unde a rămas la începutul anului 2010.

Întrucât membrii armatei sunt chemați să combată terorismul și drogurile ilegale, mulți se tem că controlul militar asupra populației civile, chiar și în vremuri de „urgență națională”, va duce la măsuri draconice, cum ar fi înființarea de lagăre de concentrare mari.

Crearea și întreținerea inițială a unor astfel de tabere s-au pierdut într-un labirint uluitor de ordine executive (EO) care datează din al Doilea Război Mondial. Alte OE de relocare pot fi urmărite până la președinția Kennedy și au fost emise sub presiunea războiului rece și a crizei rachetelor din Cuba.

O scurtă căutare pe site-ul FEMA arată că și acum guvernul are multe planuri de evacuare a orașelor mari, fie că este vorba de tornade, uragane, inundații sau o lovitură nucleară sau biologică. Unde să meargă acei oameni? Cine îi va hrăni? Cum vor trăi? Răspunsurile la aceste întrebări rămân evazive. Și între timp, zeci de mari instalații militare stau, așteptând în mut viitorii locuitori.

Alături de multe foste baze militare care sunt închise din punct de vedere tehnic, dar încă sunt întreținute, un număr tot mai mare de locații civile sunt pregătite pentru orice „urgență”. O astfel de facilitate este noua casă a Târgului de Stat din Virginia din Caroline County, desemnată drept adăpost de urgență în orice situație de urgență care necesită o evacuare în masă. Târgul a fost deschis la sfârșitul lunii septembrie 2009 pe un nou teren de 360 de acri. Cunoscut anterior ca Meadow Farm, târgul a fost rezultatul unei înțelegeri din 2007 între Târgul de Stat din Virginia Inc. și Departamentul de

Management al Urgențelor din Virginia. Acordul de douăzeci de ani a fost ajuns după ce statul a fost de acord să aloce aproximativ 2,4 milioane de dolari pentru a ajuta la construirea sălii principale de expoziții, despre care oficialii au spus că ar putea găzdui aproape o mie cinci sute de oameni în caz de urgență.

Conform acordului, unitatea trebuie să aibă o bucătărie capabilă să pregătească până la șaizeci și cinci sute de mese pe zi, toalete care pot găzdui mai mult de douăzeci și două sute de oameni, energie electrică de rezervă, zece acri de parcări potrivite pentru operațiuni de intervenție în situații de urgență și două douăzeci și mii de metri pătrați pavate, care ar putea include și alte structuri pavate pentru case sau alte case temporare. animale de companie.

În cazul în care rămân îndoieli că guvernul construiește și întreține lagăre de internare, armata americană a anunțat locuri de muncă în 2009 pentru „specialiști în internare/relocare". Acești „specialiști", conform descrierii armatei, „sunt în primul rând responsabili pentru operațiunile de zi cu zi într-o unitate militară de detenție/corecție sau de detenție/unitate de internare. Specialiștii I/R oferă reabilitare, sănătate, bunăstare și securitate prizonierilor militari americani dintr-o unitate de detenție sau corecție; efectuează inspecții; pregătesc rapoarte scrise ale personalului și/coordonează activitățile personalului închisorii; și coordonează activitățile personalului."

De ce este nevoie de toți acești specialiști? În mod clar, nu este nevoie urgentă de personal suplimentar pentru a intern sau a reinstala doar câțiva membri al Qaeda prinși până în prezent. Cetățenii ar trebui să se întrebe pentru cine sunt pregătite centrele de carantină și ce fel de program de relocare vor

administra acești specialiști.

FORȚA DE POLIȚIE AMERICANĂ

Adăugându-se îngrijorărilor cu privire la un stat polițienesc prezidat de FEMA sau de armată a venit vorba despre ceea ce părea a fi creșterea contractorilor de securitate privat, similar cu Blackwater (acum Xe Services, LLC) și DynCorp.

În septembrie 2009, reprezentanții Forțelor de Poliție Americane (APF) au susținut o conferință de presă pentru a anunța planurile de a crea o închisoare de înaltă securitate și o unitate de instruire a poliției în Hardin, Montana. Un purtător de cuvânt a refuzat să numească compania-mamă a forței. „Confuzia și secretul cu privire la forțele de poliție americane au crescut în ultimele săptămâni”, au remarcat reporterii Nick Lough și Katie Ussin de la KURL8 TV News. "În timp ce au dat detalii pentru site, alte întrebări au rămas fără răspuns. De unde vor veni deținuții? Ce experiență are APF în ceea ce privește deținuții și formarea ofițerilor de poliție?"

Purtătorul de cuvânt al APF, Becky Shay, a negat că există vreun secret. „APF a fost aici de 10 luni, dar nu a fost niciodată ascuns”, a spus Shay, care a preluat cu doar câteva zile înainte postul de director de relații publice APF, după ce a acoperit povestea unității de detenție pentru *Billings Gazette.* Shay a asigurat mass-media că grupul de poliție privată nu va găzdui suspecți de terorism din Guantanamo Bay, Cuba, un zvon care a persistat în zonă după ce Consiliul orașului Hardin a aprobat planul.

Reporterul Associated Press, Matthew Brown, a scris că

Centrul de detenție Two Rivers a fost promovat „ca cel mai mare proiect de dezvoltare economică din zeci de ani în micul oraș Hardin, când închisoarea a fost construită în urmă cu doi ani. Dar a rămas liber de atunci”. Brown a remarcat că obligațiunile utilizate pentru finanțarea facilității au intrat în neplată și că au apărut întrebări cu privire la legitimitatea APF.

„Bazele de date privind contractele guvernamentale nu arată nicio înregistrare a companiei”, a scris Brown. "Reprezentanții industriei de securitate și oficialii federali au spus că nu au auzit niciodată de ea. Pe site-ul său web, compania listează ca sediu central o clădire din Washington, lângă Casa Albă, care deține "birouri virtuale". O purtătoare de cuvânt a clădirii a declarat că Forța de Poliție Americană nu și-a completat niciodată cererea de utilizare a adresei.”

Pe site-ul său web, APF a pretins că vinde puști de asalt, arme și provizii militare la nivel internațional, oferind în același timp securitate, muncă de investigare și alte servicii clienților „în toate cele 50 de state și în majoritatea țărilor”. Literatura APF s-a lăudat, de asemenea, cu „unități de răspuns rapid care așteaptă ordinele noastre în toată lumea” capabile să trimită o echipă de soldați a forțelor speciale de mărimea unui batalion în termen de șaptezeci și două de ore.

Maziar Mafi, un avocat pentru vătămări corporale și malpraxis medical, care a fost angajat de APF, a declarat că APF este o nouă spin- off a unei mari firme de securitate fondată în 1984. El a refuzat să numească firma-mamă.

În mod ciudat, logo-ul APF este vulturul cu două capete cu emblema de flori de lis a Republicii Serbia. Astăzi, Serbia este membră a Națiunilor Unite, a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și a Consiliului Europei și este candidată

la aderarea la Uniunea Europeană. Ar putea exista o legătură între APF și globaliști?

Scriind anonim din cauza fricii de represalii, un locuitor al lui Hardin a postat pe internet acest lucru: „Am aflat că micul nostru oraș Hardin este „orașul de testare" pentru noua lege a președintelui Obama de privatizare a forțelor de poliție a comunităților locale. Aseară [4 septembrie 2009], consiliul orașului a votat pentru desființarea șerifului nostru și pentru a aduce o companie privată de securitate a șerifului.
Interesant este că mai devreme în cursul zilei, primarul, întrebat într-un interviu despre privatizarea secției noastre de poliție, a negat în totalitate acest lucru și a spus că acest lucru nu se va face fără o ședință de consiliu. Apoi, în acea seară, a avut loc o ședință de consiliu în legătură cu acest lucru. La începutul acestei luni, închisoarea noastră locală a semnat un acord cu Forța de Poliție Americană, care este o subsidiară a unei forțe de securitate private mai mari, pe care SUA au folosit-o în războiul din Irak și uraganul Katrina.

"Ieri, un convoi de douăsprezece SUV-uri Mercedes-Benz „înnegrite" au fost aduse în oraș. Erau deja pictate cu culorile lui Hardin, iar „Forța de poliție Hardin" era deja pictată pe ele! Departamentul șerifului lui Hardin nu va mai fi în funcțiune după luna octombrie. În luna octombrie, Departamentul șerifului urmează să antreneze această nouă forță de securitate americană. Site-ul Force, s-ar putea să observați că logo-ul pe care îl folosesc este de fapt un logo rus [sârbesc] Mi s-a spus că omul care a venit cu această nouă forță de securitate ca căpitan are un accent rusesc intens.

Povestea lui Hardin și APF a ajuns în presa națională și l-a determinat pe procurorul general din Montana, Steve Bullock,

să demareze o anchetă după ce s-a aflat că bărbatul care reprezintă APF, „căpitanul” Michael Hilton, era un imigrant sârb cu o listă lungă de pseudonime. Se pare că Hilton a ispășit pedeapsa în închisori din SUA pentru fraudă și a avut peste 1 milion de dolari în condamnări împotriva lui.

În timp ce mass-media corporativă a făcut publicitate doar locurilor de muncă care vor fi create în Hardin și a speculat că APF ar putea fi o escrocherie, mass-media alternativă a remarcat că APF a pretins că conduce Centrul de Formare al SUA din Moyock, Carolina de Nord, același centru conectat la Blackwater, beneficiarul controversat al unor mari contracte guvernamentale americane în Irak și Afganistan. Oficialii de la Xe/Blackwater au încercat să distanțeze compania de APF, declarând că forța își folosea numele în mod ilegal. Purtătorul de cuvânt al Xe, Stacy DeLuke, a spus: "Este bizar. Ei nu au nimic de-a face cu noi. Nu avem nimic de-a face cu ei". Cu toate acestea, adresa de contact din Moyock atât pentru Centrul de pregătire din SUA (fostul Centrul de pregătire pentru apă neagră), cât și pentru Forța de poliție americană a fost aceeași.

Paul Joseph Watson, cercetător și editorialist pentru pagina web a gazdei Alex Jones, PrisonPlanet.com, a scris: „Faptul că centrul de instruire al APF intenționează să recruteze active străine care ar putea patrula apoi pe străzile Americii conducând cetățeni americani este, evident, o perspectivă înfricoșătoare, complet neconstituțională și un alt motiv pentru care APF are nevoie de forță privată pentru a acționa ca o forță privată pentru a acționa ca poliție.”

William N. Grigg, scriind pe blogul de internet Pro Libertate, a observat că a existat „ceva cu totul suprarealist în cazul

Hardin; este ca și cum un fel de melodramă a legii marțiale ar fi jucat ca un „program de realitate” îmbunătățit – ceva de genul *Red Dawn* întâlnește *Jericho* cu un strop de emisiunea „Războiul Lumilor” a lui Orson Welles adăugată pentru bună măsură.

ACTUL POSSE COMITATUS

La mai puțin de o lună de la atacurile din 11 septembrie, fostul guvernator al Pennsylvania Tom Ridge a sosit în noul său birou, la câțiva pași de Biroul Oval al președintelui Bush, omul care și-a creat locul de muncă. Noua sarcină a lui Ridge era să conducă recent creatul Office of Homeland Security, care va coordona patruzeci și șase de agenții guvernamentale federale diferite, într-un efort de a proteja poporul american de teroriști. Încă de la început, postul a fost conceput pentru a deveni un departament guvernamental permanent.

Până în 2006, Ridge și-a folosit puterea ca secretar al Departamentului de Securitate Internă pentru a crea o rețea vastă de județe suburbane și rurale mici, care aveau propriile departamente de securitate internă și care erau toate responsabile în fața departamentului național. Această concentrare a atât de multă putere în DHS sub un lider cu un trecut controversat a fost motiv de îngrijorare pentru mulți americani. În timpul războiului din Vietnam, Tom Ridge a participat la infamul Program Phoenix, un program de „pacificare” responsabil de asasinarea a patruzeci și cinci de mii de vietnamezi și de tortura și abuzul a mii de oameni.

Douglas Valentine, autorul cărții *The Phoenix Program,* a scris într-o postare pe site-ul Disinfo.com: „În timpul războiului

din Vietnam, în cadrul programului Phoenix al CIA – care este modelul pentru Oficiul pentru Securitate Internă – un suspect de terorism era orice persoană acuzată de o singură sursă anonimă. Suspectul a fost apoi arestat, reținut pe termen nelimitat într-un centru de interogatori al CIA, până când a mărturisit niște cazuri mici sau a mărturisit niște copii, când ea a mărturisit niște cazuri mici sau a mărturisit. informat despre alții, a murit sau a fost adus în fața unui tribunal militar (precum îl propune Bush) pentru a fi dispus.

"În mii de cazuri, oameni nevinovați au fost închiși și torturați pe baza cuvântului unui informator anonim care avea o ranchiură personală sau era de fapt un agent dublu vietcong care introduce numele cetățenilor loiali în lista neagră a Phoenix. În niciun moment al procesului suspecții nu au avut acces la un proces echitabil sau la avocați și, astfel, în 1971, patru membri ai Congresului american de la Geneva și-au declarat că și-au încălcat convingerile Convenției de la Geneva. garantat pentru a proteja civilii în timp de război..."

Când Ridge a fost numit, Casa Albă a anunțat că va lucra împreună cu consilierul adjunct al lui Bush pentru securitate națională, generalul armatei americane Wayne Downing. Acest anunț a indicat publicului că armata va juca un rol proeminent în activitățile de combatere a terorismului. Puțini s-au gândit să întrebe dacă aceasta a fost o încălcare a Posse Comitatus Act (PCA), legea care interzice armatei americane să efectueze sarcini de aplicare a legii împotriva publicului american.

PCA nu a fost niciodată cu adevărat contestată în istoria acestei națiuni, deoarece abordează o plângere care a fost folosită pentru a proclama Revoluția Americană, atunci când primii coloniști au fost forțați să hrănească și să încadreze

trupele regelui George în timp ce se supuneau autorității trupelor. Actul întruchipează principiul tradițional al separării autorității militare și civile, unul dintre preceptele fundamentale ale unui guvern democratic și o piatră de temelie a libertății americane. Posse Comitatus, în latină pentru un grup de sprijin al cetățenilor pentru aplicarea legii (adică, un grup), nu a fost adoptată până în 1878. Actul a fost un rezultat direct al ultrajului asupra statelor din sud fiind la cheremul autorităților militare inepte sau corupte în timpul Reconstrucției. Actul Posse Comitatus interzice în mod specific celor mai mulți membri ai serviciilor armate (Garda de Coastă este scutită de îndatoririle sale de protecție de coastă) să își exercite competențe de poliție pe proprietăți nefederale din Statele Unite.

Posse Comitatus a fost distrus încet din 1981, când Congresul a permis să se facă o excepție pentru războiul împotriva drogurilor. Armata a fost permisă să fie folosită pentru interzicerea drogurilor de-a lungul granițelor națiunii. Această acțiune mică și ceea ce părea a fi sensibilă la acea vreme a devenit curând disproporționată. Congresul, încă incapabil să facă față adevăratelor cauze sociale ale abuzului de droguri, în 1989 a desemnat Departamentul Apărării drept agenția principală în interdicția drogurilor.

În tragedia de la Waco din 19 aprilie 1993, lunetişti militari erau la îndemână, iar generalul Wesley Clark a folosit tancuri de la Fort Hood pentru a buldoza biserica Branch Davidian în incendiu. Comanda lui Clark a fost autorizată pentru că oficialii federali au folosit pretextul că Davidianii erau implicați cu droguri. Nicio dovadă de droguri nu a fost găsită vreodată.

Pe 19 aprilie 1995, clădirea federală Murrah din Oklahoma City a fost bombardată, iar președintele Bill Clinton a propus

încă o eludare a PCA pentru a permite armatei să ajute anchetatorii civili să caute arme de distrugere în masă. Cam în același timp, Congresul a luat în considerare legislația care să permită trupelor să aplice legile vamale și de imigrare la granițe. Această legislație nu a trecut.

Doar un an mai târziu, Bob Dole a promis pe campania prezidențială că va spori rolul armatei în războiul împotriva drogurilor. Un alt candidat principal, Lamar Alexander, a sugerat să fie creată o nouă ramură a armatei care să înlocuiască INS și Patrula de Frontieră.

Până în 2010, Actul Posse Comitatus era aproape finalizat, după ce s-a anunțat că, pentru prima dată, o unitate activă a armatei americane — echipa de luptă a prima brigadă a diviziei a treia de infanterie — urma să fie redistribuită în Statele Unite sub comanda Nordului (NORTHCOM). După ce a petrecut șaizeci de luni în Irak, înăbușind insurgenții, echipa a fost disponibilă atunci când a fost chemată să „ajute cu tulburările civile și controlul mulțimilor sau să facă față unor scenarii potențial oribile, cum ar fi otrăvirea masivă și haosul ca răspuns la un atac chimic, biologic, radiologic, nuclear sau cu explozibil de mare capacitate (CBRNE)... să supune indivizi indisciplinați sau periculoși”. Ei transportă echipamente pentru a construi blocaje rutiere și pentru a instala benzi de vârf pentru încetinirea și oprirea sau controlul traficului, precum și scuturi, bastoane și gloanțe de tip beanbag pentru controlul neletal al mulțimii.

„Nevoia de reafirmare a principiului PCA este în creștere”, a scris specialistul în drept Matthew Hammond în *Washington University LawQuarterly,* „deoarece în ultimii ani, Congresul și publicul au văzut armata ca un panaceu pentru problemele

interne”.

El a adăugat: „Excepții majore și minore de la PCA, care permit utilizarea armatei în rolurile de aplicare a legii, estompează granița dintre rolurile militare și cele civile, subminează controlul civil asupra armatei, dăunează pregătirii militare și rezolvă în mod ineficient problemele pe care se presupune că le abordează. În plus, creșterea rolului armatei ar întări autoritatea federală pe care o controlează în prezent aparatul de aplicare a legii.”

În săptămânile de după 11 septembrie și înainte de crearea Administrației pentru Securitatea Transporturilor (TSA), trupele militare au patrulat aeroporturile și străzile din Washington și New York fără proteste. Astfel de scene erau o scurtă privire asupra vieții sub legea marțială. În 2005, președintele Bush a anunțat că va folosi trupe militare în cazul unei pandemii naționale. În 2009, armata a fost o parte integrantă a procesului general de vaccinare împotriva gripei porcine. De ce rolul armatei în viața de zi cu zi a continuat să crească constant atunci când națiunea nu a mai fost atacată? Ar putea fi că legea marțială a fost planificată cu ani în urmă?

Cei care se îndoiesc de veridicitatea acestui lucru ar trebui să-i întrebe pe locuitorii din Kingsville, Texas.

În noaptea de 8 februarie 1999, o serie de bătălii simulate folosind muniție reală au izbucnit în jurul orașului de douăzeci și cinci de mii. Ca parte a unei operațiuni militare numită Operațiunea Last Dance, opt elicoptere negre au hohotit deasupra orașului. Transportați de elicoptere, soldații Regimentului 160 de Aviație pentru Operațiuni Speciale de elită, cunoscut sub numele de Night Stalkers, au organizat un atac

asupra a două clădiri goale folosind explozibili reali și muniție reală. Unul dintre elicoptere aproape că s-a prăbușit când a lovit vârful unui stâlp de telefon și a început un incendiu în apropierea unei case. În plus, o secție de poliție abandonată a fost incendiată accidental, iar o benzinărie a fost grav avariată când unul sau mai multe elicoptere au aterizat pe acoperișul acesteia.

Cetăţenii din Kingsville au fost îngroziţi în timpul exerciţiului. Șeful poliției Felipe Garza și primarul Phil Esquivel au fost singurii care au fost sesizați în prealabil despre atac. Ambii bărbați au refuzat să ofere detalii despre operațiune, insistând că au fost jurați să păstreze secretul de către armată. Numai Arthur Rogers, asistentul șefului poliției, ar fi recunoscut ce s-a întâmplat. „Comandamentul pentru Operații Speciale a Armatei Statelor Unite desfășura un exercițiu de antrenament în zona noastră”, a spus el. A refuzat să ofere detalii.

Coordonatorul local de management al urgențelor pentru FEMA, Tomas Sanchez, nu a fost mulțumit de atac și de lipsa de informații și avertisment. Întrebat despre ce a fost atacul, Sanchez, un veteran decorat din Vietnam, cu treizeci de ani de serviciu în Serviciul de Informații Navale, a răspuns că, pe baza experienței și cunoștințelor sale, atacul a fost un exercițiu operațional. Scenariul exercițiului a fost că "Legea marțială a fost declarată prin Legea puterilor prezidențiale și a puterilor de război, iar unii cetățeni au refuzat să renunțe la armele lor. Au preluat două dintre clădirile din Kingsville. Poliția nu se poate descurca. Așa că îi chemați pe acești tipi. Ei apar și îi distrug pe toată lumea, iau toate armele și lasă PD local să curețe." Sanchez și alți experți militari au declarat pentru World Net Daily

că atacul nocturn a indicat utilizarea Directivei de decizie prezidențială (PDD) 25, un document extrem de secret care aparent autorizează participarea militară în situațiile poliției interne. Unii au speculat că PDD 25 ar fi înlocuit în mod secret Actul Posse Comitatus din 1878.

Solicitat de comentarii, George W. Bush, atunci guvernator Texas, a spus că nu era treaba lui să se implice în preocupările legate de Night Stalkers și de folosirea muniției reale într-o zonă civilă a statului său.

Doar în cazul în care cineva ar putea fi tentat să creadă că evenimentele de la Kingsville au fost pur și simplu o aberație din trecutul îndepărtat, un exercițiu militar similar a avut loc în 2009. Soldații de la Fort Campbell, inclusiv Divizia 101 Airborne (Asalt aerian) și alte brigăzi de infanterie, au efectuat un asalt aerian de antrenament în Troy, Tennessee, în perioada 29-30 septembrie. A fost numită Operațiunea Diomede, după războinicul grec antic care a rănit-o pe Afrodita, zeița iubirii.

După ce au fost transportați cu elicopterul de la Fort Campbell, soldații au fost aruncați în mai multe locații din oraș. Odată ajunse la sol, trupele urmau să curețe clădiri predeterminate în patru zone obiective diferite, pe baza unui scenariu de luptă.

Purtătorii de cuvânt al militarilor au spus că acest asalt aerian a fost prima dată când soldații de la 101st Airborne au efectuat un astfel de antrenament în zonă. Scopul exercițiului a fost de a oferi trupelor „un antrenament realist pertinent pe teren necunoscut pentru a le pregăti pentru posibile operațiuni de urgență în întreaga lume”. Unii au văzut acest exercițiu ca o practică pentru capturarea militară a orașelor mici din Statele Unite.

Exerciții similare cu cele din Troy și Kingsville s-ar putea să fi avut loc încă din 1971, când au fost întocmite planuri de fuziune a armatei cu poliția și Garda Națională. În acel an, Subcomisia pentru Drepturile Constituționale a senatorului Sam Ervin a descoperit că informațiile militare au stabilit un sistem complex de supraveghere pentru a spiona sute de mii de cetățeni americani. Majoritatea cetățenilor erau protestatari antirăzboi. Acest plan de a fuziona poliția cu armata a inclus exerciții care au fost numite de cod Garden Plot și Cable Splicer. Britt Snider, care a fost cercetător principal în domeniul informațiilor militare pentru subcomitetul lui Ervin, a spus că planurile păreau prea vagi pentru a fi entuziasmat. „Nu am putut găsi niciodată niciun fel de scop unificator în spatele tuturor”, a spus el unui reporter. „Părea un lucru fără scop.”

Cu toate acestea, patru ani mai târziu, planurile au început să fie mai clare. În revista *New Times* , Ron Ridenhour și Arthur Lubow au raportat că „[C]odul numit Cable Splicer acoperă[s] California, Oregon, Washington și Arizona, [și este] sub comanda Armatei a șasea... [Este] un plan care conturează proceduri militare extraordinare pentru a înlătura tulburările din această țară.... Dezvoltat într-o serie de întâlniri din California, de la Cable la Splicer, un plan de război la Splicer. a fost adaptat pentru procedurile de uz casnic utilizate de armata americană în Vietnam Deși în spatele cortinelor de fum de la Pentagon rămân încă multe fapte, Cable Splicer [documentele] dezvăluie forma monstrului pe care comitetul Ervin îl urmărea.

În timpul în care se desfășura Cable Splicer, s-au desfășurat mai multe jocuri de război la scară largă, în care oficialii locali și poliția lucrează cot la cot cu ofițerii militari îmbrăcați în civil. Mulți

polițiști au fost învățați tehnici militare de pacificare urbană. După aceea, s-au întors în departamentele lor și au ajutat la crearea echipelor timpurii SWAT (Arme și Tactici Speciale).

Reprezentantul Clair Burgener din California, un republican convins din Reagan care a participat la conferința de lansare a Cable Splicer II, a fost uluit când i-au fost prezentate documente Cable Splicer. „Acesta este ceea ce eu numesc subversiv”, a spus el. Consilierul șef al subcomitetului, Doug Lee, a citit documentele și a scapat: "Incredibil. Băieții ăștia sunt nebuni! Noi suntem inamicul! Acesta este război civil despre care vorbesc aici. Jumătate din țară a fost desemnată ca inamic." Britt Snider a fost de acord, afirmând: „Dacă a existat vreodată un model pentru o preluare, acesta este”.

Războiul împotriva terorismului și alarmele mai recente de gripă au oferit pretextul pentru activarea unor planuri precum Cable Splicer, care este o încălcare clară a Legii Posse Comitatus.

Diana Reynolds, fost profesor asistent de politică la Bradford College și lector la Universitatea Northeastern, a scris o lucrare intitulată „Rise of the National Security State: FEMA and NSC în 1990”. În lucrare, Reynolds a argumentat:

> *Rex-84 Alpha Explan (Readiness Exercise 1984, Exercise Plan) indică faptul că FEMA, în asociere cu alte 34 de departamente și agenții civile federale, a desfășurat un exercițiu de pregătire civilă în perioada 5-13 aprilie 1984. Acesta a fost desfășurat în coordonare și simultan cu un exercițiu Joint Chiefs, Night Train 84, un exercițiu de comandă militar la nivel mondial, bazat*

pe SUA sau pe continent. scenarii multi-urgență care funcționează atât în străinătate, cât și acasă. În exercițiul combinat, Rex-84 Bravo, FEMA și DOD au condus celelalte agenții și departamente federale, inclusiv Agenția Centrală de Informații, Serviciul Secret, Trezoreria, Biroul Federal de Investigații și Administrația Veteranilor printr-un exercițiu de joc pentru a testa asistența militară în apărarea civilă.

Exercițiul a anticipat tulburări civile, demonstrații majore și greve care ar afecta continuitatea guvernului și/sau mobilizarea resurselor. Pentru a lupta împotriva activităților subversive, a existat autorizarea armatei să implementeze mișcările ordonate de guvern ale populațiilor civile la nivel de stat și regional, arestarea anumitor segmente neidentificate ale populației și impunerea unei reguli marțiale.

În 1984, implicarea armatei cu autoritățile civile l-a inspirat pe atunci pe procurorul general William French Smith să scrie o scrisoare critică în care afirmă: „... Pe scurt, cred că rolul atribuit Agenției Federale de Management al Urgențelor (FEMA) în Ordinul Executiv revizuit depășește funcția sa corespunzătoare ca agenție de coordonare pentru pregătirea pentru situații de urgență”.

În ianuarie 2005, au fost întemeiate temerile că agențiile secrete, depășitoare, cu legături militare ar putea încălca Legea Posse Comitatus. În acest timp, instituțiile de știri au raportat că, din 2002, Agenția de Informații pentru Apărare a Pentagonului (DIA) a operat o unitate de colectare a

informațiilor și de sprijin numită Strategic Support Branch (SSB), cu autoritate de a opera clandestin oriunde în lume pentru a sprijini misiunile antiterorism și contraterorism. SSB fusese necunoscut anterior, operand sub un nume nedezvăluit.

Implicarea militară în viața de zi cu zi a ajuns chiar și în sălile de învățământ. În 2002, directorul liceului Mount Anthony Union din Bennington, Vermont, a fost șocat să primească o scrisoare de la recrutori militari care ceru o listă cu toți studenții, inclusiv nume, adrese și numere de telefon. Pentru că politica de confidențialitate a școlii a împiedicat dezvăluirea unor astfel de informații individuale, directorul le-a spus recrutorilor că nu. Cu toate acestea, directorul a fost în curând șocat să afle că îngropate adânc în noul Act No Child Left Behind al președintelui Bush, școlile publice trebuie să furnizeze informațiile personale ale elevilor lor recrutorilor militari sau să se confrunte cu o limitare a fondurilor federale.

Reprezentantul republican David Vitter din Louisiana, care a sponsorizat cerința de recrutare din proiectul de lege privind educația, a remarcat că în 1999, peste nouăsprezece mii de școli din SUA le-au refuzat recrutorilor militari accesul la dosarele lor. Vitter a spus că astfel de școli „au demonstrat o atitudine antimilitară pe care am considerat-o ofensivă”. Ce ar putea fi ofensator în dorința de a proteja confidențialitatea studenților națiunii?

„Cred că implicațiile privind confidențialitatea acestei legi sunt profunde”, a comentat Jill Wynns, președintele Consiliului de Educație din San Francisco. „Pentru ca guvernul federal să ignore sau să ignore preocupările privind drepturile la confidențialitate a milioane de elevi de liceu nu este un lucru bun și ar trebui să ne îngrijorăm.”

Nu doar elevii de liceu sunt deranjați de Homeland Security, ci și simpli elevi de grădiniță care vor doar să se joace afară. În mai 2002, Scott și Cassandra Garrick au dat în judecată Districtul școlar Sayreville din New Jersey, după ce copilul lor de șase ani și trei colegi de clasă au fost sancționați disciplinar pentru că au jucat rolul de polițist și tâlhari. Se pare că alți elevi i-au văzut pe tineri jucându-se în curtea școlii prefăcându-și că își folosesc degetele pe post de arme. Ceilalți elevi i-au spus unei profesoare, iar grădinițele au fost suspendate de la școală.

Judecătorul districtual din SUA, Katharine S. Hayden, a respins procesul civil al părinților, susținând că autoritățile școlare au dreptul de a restricționa jocurile violente sau perturbatoare. Cu toate acestea, avocatul părinților, Steven H. Aden, a remarcat: "Au dreptul să fie copii. Școala și instanțele nu ar trebui să-și cenzureze jocul [chiar dacă] este incorect din punct de vedere politic."

Incidente ca acesta sunt rareori acoperite în mass-media corporative. Ele nu sunt niciodată distribuite unui public numeros, dar deseori îi îngrijorează pe oamenii gânditori.

„Sunt îngrozită”, a spus Ellen Schrecker, autoarea cărții *Many Are the Crimes: McCarthyism in America* . „Ceea ce mă îngrijorează este că nu vedem un strigăt enorm împotriva întregii structuri de represiune care se grăbește la loc...”.

Președintele ACLU, Nadine Strossen, și-a exprimat îngrijorarea. "Am vorbit mult despre paralelele dintre ceea ce trecem acum și macarthysm. Termenul „terorism” capătă aceleași caracteristici ca și termenul „comunism” în anii 1950. Îi oprește pe oameni pe drumul lor și sunt dispuși să renunțe la libertățile lor. Oamenii sunt prea repede panicați. Sunt prea dispuși să-și evadeze persoanele care își critică drepturile și

mai ales să-și renunțe la imigranți. război.” Paul Proctor, columnist pentru NewsWithViews.com și periodice din întreaga Americă, a adăugat: „Pe lângă faptul că este neconstituțional și neamerican, a cotrofia oameni nevinovați într-o societate liberă este laș, divizoare și doar plănuiește răul.

PATROLĂ DE FRONTIERĂ DEFICIENTĂ

UNELE OAMENI DORĂ SĂ modifice sau chiar să desființeze Legea Posse Comitatus, în special în ceea ce privește securitatea frontierei. Într-o scrisoare din octombrie 2001 către Donald Rumsfeld, senatorul republican John Warner a scris: „Ar trebui să fie schimbată această lege [PCA] acum pentru a permite armatei noastre în serviciu să se alăture mai pe deplin altor active interne în acest război împotriva terorismului?” Întrebarea lui Warner a continuat până la sfârșitul anului 2002, când reprezentantul de atunci Tom Tancredo, membri ai Caucusului pentru Reforma Imigrației și familiile victimelor ucise în cursul conflictelor dintre ofițerii de imigrare și străini ilegali au solicitat Congresului ca trupele militare să patruleze granițele SUA. Sărind pe vagonul antiterorist, Tancredo a declarat: „Atâta timp cât granițele noastre rămân neapărate, nu putem pretinde că facem tot posibilul pentru a proteja națiunea de terorism.... Este timpul să autorizăm desfășurarea de mijloace militare la granițele noastre”.

În acest timp, un oficial FEMA pe nume John Brinkerhoff a scris o lucrare în care susținea că „Președintele Bush și Congresul ar trebui să inițieze acțiuni pentru a adopta o nouă lege care să stabilească în termeni clari o declarație a regulilor de utilizare a forțelor militare pentru securitatea națională și

pentru aplicarea legilor Statelor Unite. Lucrurile s-au schimbat foarte mult din 1878, iar Actul Posse Comitatus nu este doar eficient și irelevant pentru a folosi forțele militare. pentru sarcini casnice.” Această lucrare a rămas pe site-ul Homeland Security până în 2006.

Criticii au pus sub semnul întrebării modul în care restructurarea masivă a guvernului SUA în temeiul Actului de Securitate Internă a ajutat la protejarea națiunii, mai ales atunci când granițele naționale sunt lăsate periculos de deschise atât spre nordul cât și spre sudul națiunii. Pentru mulți americani atenți li se pare un prim pas de bun simț în războiul împotriva terorismului, pentru a întări securitatea la granițele SUA. Totuși, acest lucru nu pare să se fi întâmplat. În ciuda clamelor tot mai mari pentru o securitate mai strictă, un val de imigranți ilegali continuă fără încetare la granița de sud. Deși politicienii au rostit retorică despre construirea unui gard eficient, doar câțiva senzori de mișcare și camere au ajuns să fie instalați.

La sfârșitul anului 2009, directorul de relații cu mass-media al Poliției de Frontieră, Lloyd Easterling, a confirmat că numărul agenților de la granița dintre SUA și Mexic va fi redus cu 384. Acest lucru ar aduce totalul agenților de la granița cu Mexicul la 17.015 și al agenților de la granița cu Canada la 2.212.

Terence P. Jeffrey, redactorul șef al CNSNews.com, a raportat că, într-o analiză, oficialii de la Securitatea Internațională au spus că obiectivul Patrolei de Frontieră pentru anul fiscal 2009 a fost de a avea 815 din cele 8.607 mile de graniță sub „control efectiv”. Jeffey a remarcat: „Evaluarea a mai spus că obiectivul Patrolului de Frontieră pentru anul fiscal 2010 a fost să aibă din nou 815 mile de graniță sub „control efectiv”, ceea ce înseamnă că DHS nu plănuia să asigure o

singură milă suplimentară de frontieră în anul următor". Serviciul Vamal și Protecția Frontierei din SUA definește „controlul eficient" ca fiind capacitatea patrulei de frontieră de a detecta și reține un imigrant ilegal care traversează o anumită zonă a frontierei.

BIROUL DE INFLUENȚĂ STRATEGICĂ

Acțiunile RECENTE ALE DEPARTAMENTULUI APARĂRII au contribuit puțin pentru a inspira încredere că libertățile tradiționale americane vor fi respectate dacă Actul Posse Comitatus este abolit.

În urma atacurilor de la 11 septembrie, Pentagonul a anunțat că înființează Biroul de Influență Strategică (OSI), care a fost conceput pentru a prezenta o imagine mai favorabilă a armatei americane presei de știri străine. Noua organizație a stârnit o controversă imediată când s-a aflat că intenționează să influențeze opinia internațională, plantând povești false în mass-media străină. Având în vedere apropierea lumii de astăzi, datorită internetului, astfel de povești false și-ar putea găsi cu ușurință calea înapoi în mass-media națională. Nu era nimic nou. CIA a folosit tactici similare de zeci de ani, dar acest lucru era prea flagrant. Chiar și mass-media majoră, inclusiv *New York Times,* au fost îndemnate la acțiune. „Amestecarea activităților mai secrete [cum ar fi operațiunile ascunse ale Pentagonului, cum ar fi atacurile la rețele de computere, activitățile psihologice și înșelăciunea], cu activitatea afacerilor publice tradiționale ar submina credibilitatea Pentagonului în mass-media, publicul și guvernele din întreaga lume", a

menționat *Times.*

Într-un pas rar înapoi, la începutul lui 2002, guvernul a anunțat că OSI va fi închis. Deși Donald Rumsfeld, pe atunci secretar al apărării, a susținut că critica la adresa OSI nu a fost „focată”, el a recunoscut totuși că „biroul a fost atât de deteriorat încât... îmi este destul de clar că nu poate funcționa”.

Rumsfeld a refuzat să lase problema să mintă. La un briefing de presă din 18 noiembrie 2002, secretarul apărării a declarat sfidător: „Și apoi a fost Biroul de Influență Strategică. Poate vă amintiți asta. Și „O, Doamne, nu e așa de groaznic, Henny Penny, cerul va cădea”. Am mers pe aia a doua zi și am spus că dacă vrei să sălbați chestia asta, îți dau cadavrul, poți avea numele, dar voi continua să fac tot ce trebuie făcut. Fidel cuvântului său, doar numele biroului a fost desființat, iar activitățile OSI au fost doar mutate către o altă agenție. Cu toate acestea, de data aceasta, jurământul lui Rumsfeld de a-și continua programul de dezinformare nu a fost repetat în mass-media corporativă. Cu acest tip de program de propagandă și dezinformare continuând, nu este de mirare că mulți americani îngrijorați sunt suspicioși cu privire la acuratețea conținutului știrilor din mass-media corporative.

PĂZNĂTORII JURĂMÂNTULUI

„ ____________________Jur (sau afirm) SOLEMN că voi sprijini și apăra Constituția Statelor Unite împotriva tuturor dușmanilor, străini și interni; că voi avea adevărată credință și loialitate față de aceiași; că îmi asum această obligație în mod liber, fără nicio rezervă mentală sau scop de evaziune; și că îmi voi îndeplini

bine și cu fidelitate îndatoririle în care sunt pe cale să intru Dumnezeu.”

Acesta este jurământul de serviciu al serviciilor în uniformă din SUA, administrat militarilor și ofițerilor de aplicare a legii. În zilele noastre, cei care încearcă să rămână fideli acestui jurământ sunt priviți ca fiind zeloși sau jingoiști. Chiar și cuvântul „patriot” este acum privit ca neamerican.

Un grup de angajați guvernamentali care s-a hotărât să rămână fideli jurământului lor este Oath Keepers. Potrivit site-ului web Oath Keepers, „Oath Keepers este o asociație nepartizană de militari, rezerve, Gărzi Naționale, veterani, ofițeri de pace și pompieri care vor îndeplini jurământul pe care l-am depus, cu sprijinul cetățenilor care au aceleași păreri care depun un jurământ să ne stea alături, să susțină și să apere Constituția, deci Dumnezeule noștri ajută împotriva tuturor străinilor. Motto-ul nostru este „Nu sub supravegherea noastră!””. Unii oficiali de poliție națională și soldați care servesc în Irak și Afganistan au început să poarte pe uniformele lor.

Patriotismul Oath Keepers a fost în scurt timp atacat de comentatori precum Bob Hanafin, un redactor al revistei militare și de afaceri externe *Veterans Today* și un ofițer pensionar al forțelor aeriene. Într-un „raport special” intitulat „Sunt Extremiștii de dreapta care încearcă să ne recruteze trupele?” Hanafin a scris: „A depune jurământ de nerespectare a ordinelor oricărui lanț de comandă nu este doar ilegal în conformitate cu UCMJ [Codul uniform de justiție militară], dar este, de asemenea, ilegal în temeiul Legii Hatch, despre care majoritatea trupelor noastre, inclusiv ofițerii juniori, nu cunosc semnificația.” El a adăugat: „Vom lăsa în seama

Departamentului Securității Interne (cu excepția cazului în care au fost prea intimidați de aripa dreaptă), Departamentului Apărării și cititorilor noștri să decidă dacă ceea ce face Oath Keepers pentru a atrage trupele noastre să depună jurământul de a nu se supune potențial ordinelor din lanțul lor de comandă este legitim sau dacă Departamentul Apărării și Securitatea Internă au nevoie de o astfel de recruitură."

Articolul lui Hanafin a provocat reacții din partea unui număr de Oath Keepers, cum ar fi Patrick M. Fahey, care a răspuns pe blogul său scriind: „Principala dispoziție a Hatch Act din 1939 este de a interzice angajaților federali să se implice în activități politice partizane (de aceea, în timpul antrenamentului de bază, recruților militari li se spune că nu poți forma. Codul UCM în uniformă... Corpul de conducere al armatei enumeră pentru ce puteți fi acuzat, reglementările privind arestarea preventivă, pedeapsa nejudiciară, etc. Domnul Hanafin spune că, în conformitate cu UCMJ, este ilegal să nu respectați un ordin, ceea ce ar fi corect în majoritatea circumstanțelor."

Fahey a disecat opt articole separate ale UCMJ și a concluzionat că Oath Keepers nu ar încălca cerințele acestor articole. Oath Keepers s-au angajat să nu se supună numai ordinelor care se încadrează în următoarele categorii:

1. NU ne vom supune ordinelor de dezarmare a poporului american.
2. NU ne vom supune ordinelor de a efectua percheziții fără mandat asupra poporului american.
3. NU ne vom supune ordinelor de a reține cetățenii americani ca „combatanți inamici ilegali" sau de a-i

supune unui tribunal militar.

4. NU ne vom supune ordinelor de a impune legea marțială sau „starea de urgență” unui stat.
5. NU ne vom supune ordinelor de a invada și subjuga orice stat care își afirmă suveranitatea.
6. NU ne vom supune niciunui ordin de blocare a orașelor americane, transformându-le astfel în lagăre de concentrare gigantice.
7. NU ne vom supune ordinului de a forța cetățenii americani în orice formă de lagăre de detenție sub niciun pretext.
8. NU ne vom supune ordinelor de a asista sau de a sprijini folosirea oricăror trupe străine pe teritoriul SUA împotriva poporului american pentru a „păstra pacea” sau pentru a „menține controlul”.
9. NU ne vom supune ordinului de a confisca proprietățile poporului american, inclusiv alimente și alte provizii esențiale.
10. NU ne vom supune ordinului care încalcă dreptul poporului la libertatea de exprimare, de a se întruni în mod pașnic și de a cere guvernului lor repararea nemulțumirilor.

Fondatorul Oath Keepers, Stewart Rhodes, a menționat că grupul său dorește doar ca militarii și forțele de ordine să se gândească cu atenție la ordinele pe care le primesc. „De exemplu, dacă un ofițer de poliție simte că i se cere să facă o percheziție ilegală a unei case sau a unui vehicul, ar trebui să se retragă”, a spus Rhodes.

Cu toate acestea, în ciuda faptului că angajamentul Oath

Keeper a fost scris aparent având în vedere binele general, organizația a fost atacată de Southern Poverty Law Center (SPLC) din Alabama, care i-a descris pe Oath Keepers drept „un exemplu deosebit de îngrijorător al renașterii Patriotului”.

„Nu acuz [fondatorul Oath Keepers] Stewart Rhodes sau vreun membru al grupului său de a fi Timothy McVeigh sau viitorul Timothy McVeigh”, a declarat purtătorul de cuvânt al SPLC, Mark Potok. „Ceea ce este îngrijorător la Oath Keepers este ideea că bărbații și femeile înarmați și ordonați să protejeze publicul din această țară sunt în mod clar atrași într-o lume a teoriei conspirației false.”

CRIME DE URĂ

AR TREBUI REȚINUT că SPLC a fost criticat, în ciuda promovării bine finanțate și a legăturilor strânse cu politica democratică. Fondat în 1971 de Morris Dees și Joseph J. Levin Jr., centrul nonprofit a luptat pentru a promulga legi împotriva crimelor motivate de ură, de la crime inspirate de ură până la izbucniri de discurs. SPLC invocă adesea numele bombardierului McVeigh din Oklahoma City, despre care se crede că este conectat la grupurile supremaciste albe, ca exemplu al rezultatelor crimelor motivate de ură.

SPLC desfășoară în mod regulat activități de strângere de fonduri foarte profitabile. Potrivit lui Ken Silverstein de la revista *Harper* , un exemplu a avut loc în urmă cu aproximativ zece ani, când „Centrul a câștigat 44 de milioane de dolari... 27 de milioane de dolari din strângerea de fonduri și 17 milioane de dolari din acțiuni și alte investiții – dar a cheltuit doar 13 milioane de dolari pe programe pentru drepturile civile, făcându-l una

dintre cele mai profitabile organizații de caritate din țară". Până în 2005, SPLC a raportat un fond de dotare de peste 152 milioane USD.

Înarmat cu milioane de dolari, SPLC a manifestat o ură față de cei care urăsc. Centrul a denigrat Proiectul Minuteman, un grup dedicat prevenirii trecerilor ilegale de frontieră în Statele Unite din Mexic. Pe site-ul SPLC, s-a raportat, „elementele majore ale mișcării anti-imigrație Minuteman își lărgesc agenda pentru a deveni parte a unei mișcări „patriot" antiguvernamentale renaștere". Comentatorul pe internet Judy Andreas, care a condus o investigație aprofundată a SPLC, a declarat: „The Southern Poverty Law Center ar fi putut, la un moment dat, să fi fost o forță dedicată păstrării valorilor americane ale libertății și drepturilor constituționale prin legea americană, dar ei s-au îndepărtat mult de obiectivele lor declarate inițial. Astăzi își frământă în mod sălbatic acuzațiile împotriva oricui, care este vinovat. pe măsură ce peria lor continuă să se lărgească, ei sunt ocupați să aplice cuvîntul „rasism" și să scaneze cu foame peisajul pentru oricine îndrăznește să se opună acțiunilor oricărui individ, grup sau națiune non-albă, pare a fi irelevant pentru SPLC.

În ciuda faptului că s-a încercat să obțină donații în timp ce făcea presiuni pentru mai multă legislație privind „infracțiile motivate de ură", site-ul propriu al SPLC, care citează experți în criminalitate, a recunoscut că întregul sistem de raportare a infracțiunilor motivate de ură este plin de erori. Oricum, eforturile de lobby ale SPLC s-au dovedit a fi de succes la sfârșitul lunii octombrie 2009, când Congresul a adoptat (68-29 în Senat; 237 180 în Parlament) Legea Matthew Shepard de prevenire a crimelor urii, numită după un student gay din

Wyoming ucis în 1998. votul) care face acceptabil ca guvernul federal să intervină în cazurile în care un stat nu dorește sau nu poate urmări o presupusă infracțiune motivată de ură.

Joe Solmonese, președintele Campaniei pentru Drepturile Omului, unul dintre cele mai mari grupuri pentru drepturile homosexualilor din națiune, a fost mulțumit de proiectul de lege, descriindu-l drept „prima parte importantă a națiunii noastre a legislației privind drepturile civile pentru persoanele lesbiene, gay, bisexuale și transgender. Prea mulți în comunitatea noastră au fost devastați de violența motivată de ură".

Cu toate acestea, a existat încă controverse cu proiectul de lege. După ce reprezentantul republican din Iowa, Steve King, a eșuat în efortul său de a adăuga un amendament care specifică că pedofilii nu pot folosi legea ca protecție a comportamentului lor, proiectul de lege a fost poreclit în derizoriu „Legea pentru protecția pedofililor". Senatorul din Carolina de Sud Jim DeMint a considerat că proiectul de lege este un „pas periculos" către crimele de gândire și servește „ca un avertisment pentru oameni să nu vorbească prea tare despre opiniile lor religioase". Cum ar putea legislația care a provocat atât de multe controverse și dezbateri să treacă prin Congres?

Răspunsul este simplu. A fost atașat proiectului de lege de credite pentru apărare de 680 de miliarde de dolari. Congresul a avut de ales să voteze pentru extinderea legilor dubioase privind crimele motivate de ură sau să voteze împotriva finanțării personalului militar al națiunii.

„Includerea limbajului controversat al legislației privind crimele motivate de ură, care nu are legătură cu apărarea noastră națională, este profund tulburătoare", a declarat

senatorul Alabama Jeff Sessions, unul dintre republicanii care au votat împotriva proiectului de lege.

DARPA

SĂ EVAGIA ÎNTR-O TĂBĂRĂ FEMA condusă de militari sau speranța de a primi asistență din partea unui Păzitor al jurământului poate fi cea mai mică dintre grijile unui american modern. Guvernul intră acum în viața publicului pe scară largă. În orice stat polițienesc, supravegherea populației este primordială.

La sfârșitul anului 2002, a fost dezvăluit că Comandamentul de Informații și Securitate al armatei (INSCOM) din Fort Belvoir, Virginia, plănuia să folosească computere de mare putere pentru a căuta în secret mesajele de e-mail ale cetățenilor, achizițiile cu cardul de credit, înregistrările telefonice și extrasele bancare, în eventualitatea ca cineva să fie asociat sau simpatizant cu teroriștii. Între timp, noul Office of Information Awareness (OIA) al Pentagonului urma să creeze o „bază de date centralizată vastă" plină cu informații despre cele mai mici detalii ale vieții private a cetățenilor.

Oponenții acestui plan au fost înfuriați de numirea lui John Poindexter, un fost consilier pentru securitate națională și vice-amiral, ca șef al OIA. Poindexter a fost implicat anterior în scandalul Iran-Contra în timpul administrației Reagan, care a implicat vânzarea ilegală de arme către Iran și utilizarea profiturilor pentru a finanța armata Contra susținută de CIA care luptă în Nicaragua, toate făcute în sfidarea Congresului. Poindexter și-a pierdut slujba de consilier pentru securitate

națională în 1990, după ce a fost condamnat pentru mințirea Congresului, fraudarea guvernului și distrugerea probelor. Dar din 1996 până în 2003, în calitate de vicepreședinte al Syntek Technologies, Poindexter a lucrat cu Agenția de Proiecte de Cercetare Avansată pentru Apărare (DARPA) pentru a dezvolta Genoa, un motor de căutare puternic și un program de colectare a informațiilor. În 2002 și 2003, a ocupat funcția de director al Biroului de Conștientizare a Informațiilor (AO) DARPA, însărcinat cu crearea de supraveghere electronică și computerizată atotcuprinzătoare - conștientizarea informațiilor totale - în războiul împotriva terorismului. Dar după o strigăre publică asupra posibilității ca un astfel de program de supraveghere în masă să poată fi îndreptat împotriva americanilor cinstiți, Congresul a oprit finanțarea IAO și Poindexter și-a pierdut locul de muncă. Cercetătorii cred că unele dintre programele IAO continuă să funcționeze astăzi sub diferite nume și alte finanțări.

Christopher H. Pyle, profesor de drept constituțional și libertăți civile la Colegiul Mount Holyoke, a scris: „Că agențiile de aplicare a legii ar căuta teroriști are sens. Teroriștii sunt criminali. Dar de ce Armata? Este o infracțiune pentru personalul armatei să se implice direct în aplicarea legii civile [Legea Posse Comitatus]. Caută ei să-i identifice pe demonstranți împotriva războiului? Se pregătesc să adună mai mulți civili pentru detenție fără proces, așa cum au făcut-o cu japonezii americani în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Devine contraterorismul genul de obsesie de investigație pe care a fost anticomunismul în anii 1950 și 1960, cu toate excesele și abuzurile birocratice care au implicat legea civilă? la sfârșitul anilor 1960, a adunat în secret informații personale

despre mai mult de un milion de americani care respectă legea într-un efort greșit de a înăbuși demonstrațiile împotriva războiului, de a prezice revolte și de a discredita protestatarii. Știu pentru că în 1970, în calitate de fost căpitan în serviciile de informații ale armatei, am dezvăluit existența acelui program."

În timp ce scria două rapoarte de carte despre spionajul armatei pentru Subcomisia pentru Drepturile Constituționale a senatorului Sam Ervin, Pyle a fost surprins de răul care i-ar putea fi făcut națiunii dacă guvernul ar obține vreodată acces de negăsit la înregistrările financiare și la corespondența privată a criticilor săi. „Informațiile armatei nu au fost nici pe departe la fel de proaste ca FBI [cu infamul său COINTELPRO], dar a răspuns criticilor mele punându-mă pe „lista dușmanilor" a lui Nixon, ceea ce a însemnat un audit fiscal punitiv. De asemenea, a încercat să-mi monitorizeze corespondența și să mă împiedice să depun mărturie în fața Congresului, răspândind povești false despre care aș fi creat de multe ori copii nelegitim comunității. a devenit cu adevărat eficient."

Astăzi, programele de securitate națională câștigă această eficiență, datorită proliferării tehnologiei informatice. În cartea sa *The Puzzle Palace,* autorul James Bamford a scris despre două noi locații pentru bazele de date ale Agenției Naționale de Securitate (NSA) – una în Utah și cealaltă în Texas. Aparent lipsit de spațiu la Fort Meade, Maryland, sediul NSA avea nevoie de spațiu nou pentru a găzdui „trilioane de apeluri telefonice, mesaje e-mail și trasee de date: căutări pe web, chitanțe de parcare, vizite la librărie și alte „deșeuri digitale de buzunar".

„Spre deosebire de guvernul britanic, care, spre marele său

merit, a permis dezbaterea publică asupra ideii unei bănci centrale de date, NSA a obținut cooperarea deplină a unei mari părți a industriei americane de telecomunicații în cel mai secret secret după 11 septembrie. De exemplu, agenția a construit camere secrete în instalațiile majore de comutare ale AT&T, unde copiile duplicate ale tuturor datelor sunt deturnate, verificate pentru nume cheie și cuvinte noi, apoi transmise pe computerul acestor nume și cuvinte noi. centrele din Utah, Texas și, eventual, în altă parte vor deveni probabil depozitele centralizate pentru datele interceptate de NSA în versiunea americană a [o] „bază de date frate mai mare”,” a scris Bamford.

Bamford a fost sceptic cu privire la faptul dacă supravegherea NSA ar beneficia în vreun fel țării. "Pe baza istoriei NSA de a fi adesea la capătul greșit al unei surprize și a tendinței de a introduce țara în, mai degrabă decât să iasă din, războaie, pare să aibă un raport cost-beneficiu destul de dezastruos. Dacă ar fi o corporație, probabil că ar fi dispărut cu ani în urmă", a spus Bamford. "Atacurile din 11 septembrie sunt un exemplu. Timp de mai bine de un an și jumătate, NSA a ascultat cu urechea pe doi dintre piratatorii principali, știind că au fost trimiși de bin Laden, în timp ce se pregăteau în SUA pentru atacuri. Teroriştii și-au ales ca centru de comandă chiar un motel din Laurel, Maryland, aproape în vizorul oficiului [NSA]. un mandat FISA ușor de obținut pentru a le identifica locațiile sau chiar a informat CIA sau FBI despre prezența lor.”

Deși cetățenii mai atenți și mai conștienți sunt suficient de preocupați de potențiala utilizare greșită a sistemelor de supraveghere electronică la nivel național care vin din ce în ce mai mult online, cei mai mulți sunt fericiți inconștienți că aceste sisteme, indiferent dacă sunt operate de agenții de informații

militare sau civile, sunt comandate la cele mai înalte niveluri ale guvernului federal, care s-a demonstrat în această lucrare că sunt pline de globaliști care caută să controleze lumea și populația ei.

SUPRAVEGHERE ELECTRONICĂ

POTENȚIALUL PENTRU supravegherea „BIG BROTHER” a făcut parte din viața americană de zeci de ani. Încă din 1975, senatorul Frank Church a efectuat un studiu al Agenției Naționale de Securitate (NSA) și a avertizat Congresul: „Acea capacitate [NSA] poate fi întoarsă în orice moment asupra poporului american și niciun american nu ar mai avea nicio intimitate, așa este capacitatea de a monitoriza totul: conversații telefonice, telegrame, nu contează. Nu ar fi loc de ascunde.” Este ironic faptul că Bush a ocolit Actul de Supraveghere a Informațiilor Externe (FISA) din 1978, care a fost adoptat după ce președintele Nixon a folosit NSA pentru a spiona pe inamici politici pe plan intern.

Actul PATRIOT, care reduce în mod clar multe drepturi americane, a fost construit pe puțin cunoscutul proiect de lege FISA, care a deschis ușa perchezițiilor secrete guvernamentale. FISA a fost adoptată în situațiile neprevăzute ale războiului rece și în urma dezvăluirilor de abuzuri în supraveghere de către FBI și CIA.

Legea FISA a creat Curtea federală secretă de Supraveghere a Informațiilor Externe (FISC), care se întrunește în total secret pentru a aproba în mod obișnuit supravegherea sub acoperire a neamericanilor de către agențiile de informații. Toate cererile adresate instanței trebuie aprobate de procurorul

general. Fie procurorii federali sunt extrem de eficienți și eficienți în activitatea lor, fie judecătorii federali (numărând inițial șapte, dar extins la unsprezece prin Legea PATRIOT) care alcătuiesc această instanță secretă nu sunt pretențioși în privința Constituției, deoarece din cele aproximativ douăsprezece mii de cereri de supraveghere secretă și percheziții fizice făcute în primii douăzeci și trei de ani ai FISC, nici o cerere nu a fost respinsă în patru din 2003.

De ce examinarea bruscă a cererilor de supraveghere către FISC? Acest lucru s-a datorat prevederilor Actului PATRIOT, elaborat de administrația Bush și ajustate în secret de conducerea Camerei și Senatului, care a extins FISA pentru a include americani.

Deși legislația FISA a fost menită să impună limite și un proces de revizuire a supravegherii fără mandat și a perchezițiilor efectuate în scopuri de „securitate națională", utilizarea actuală a procesului FISA, extins acum prin Actul PATRIOT și revizuirile sale, a dus la erodarea a numeroase drepturi constituționale și proceduri legale de bază date din Magna Carta.

Avertismentul lui Church că capacitatea de supraveghere a NSA ar putea fi îndreptată asupra americanilor a devenit realitate treizeci de ani mai târziu, când președintele George W. Bush a ordonat NSA să monitorizeze americanii fără a solicita mandate de la tribunalul special de informații (FISC) sau orice altă instanță. De asemenea, a fost dezvăluit în 2006 că NSA colectase deja în secret înregistrări telefonice ale milioane de americani folosind date de la AT&T, Verizon și BellSouth, cele trei mari companii din Statele Unite. Generalul Michael Hayden, numit director al CIA în 2006, a supravegheat programul în

timpul mandatului său la conducerea NSA.

În timpul anilor Bush, interceptarea telefoanelor și supravegherea au devenit extrem de politizate după ce *New York Times* a dezvăluit publicului știrile despre un program secret de monitorizare electronică care a cucerit informații despre cetățenii americani ani de zile fără aprobarea instanței. Controversa a crescut la începutul anului 2006, când s-a raportat că președintele Bush a instruit NSA să monitorizeze electronic americanii pentru semne de terorism.

Este interesant de observat că elementele PATRIOT Act au existat chiar înainte de intrarea în funcție a lui George W. Bush. O caracteristică a Legii PATRIOT, care a fost aprobată în 2001, fusese introdusă (încă nu a reușit să fie adoptată) în 1998.

În timpul administrației Clinton, a existat o scurtă furie cu privire la noile reglementări bancare federale propuse, care ar cere tuturor băncilor să raporteze guvernului orice depozite mari, retrageri sau activitate neobișnuită din partea publicului bancar. Numit eufemistic programul „Cunoaște-ți clientul", acesta a anuntat o nouă eră în care cetățenii care respectă legea ar putea fi nevoiți să-și apere problemele financiare în fața agenților guvernamentali.

În cadrul programului, băncilor ar trebui să creeze un profil pentru fiecare client și să raporteze federalilor orice abatere de la profil. De exemplu, dacă o persoană a vândut o mașină care nu este necesară și apoi a depus banii în contul său bancar, băncile ar raporta acest lucru guvernului. Calculatorul băncii ar semnala tranzacția deoarece banii din vânzarea mașinii erau un depozit neobișnuit de mare, bazat pe înregistrarea anterioară a depunerii persoanei. Autoritățile federale urmau să fie anunțate

și, în curând, agenții vor fi trimiși să interogheze clientul în cazul în care acesta ar putea fi un traficant de droguri sau un terorist.

În 1998, reprezentantul Ron Paul a plănuit să introducă o legislație care să oprească acest program intruziv, dar un cetățean furios l-a scutit de probleme. Inspiratorii din spatele propunerii, Federal Deposit Insurance Corp, IRS și alte agenții, s-au retras rapid. Pavel a spus destul de profetic: „Într-un fel, totuși, îmi imaginez că o astfel de acțiune nu îi va opri, ci doar îi va încetini”.

Paul avea dreptate. Aproape toate prevederile programului Know Your Customer pot fi găsite în PATRIOT Act.

Această legislație poate submina capacitatea publicului larg de a-și desfășura viața de zi cu zi. Vă poate semnala contul bancar dacă depuneți sau retrageți o anumită sumă de bani, iar această sumă continuă să se modifice. Odată ce guvernul a fost anunțat dacă au fost implicați mai mult de 10.000 de dolari. Până în 2010, această sumă a scăzut la 5.000 de dolari. La începutul lui 2006, profesorul pensionar Walter Soehnge și soția sa au încercat să plătească o factură excesivă de card de credit cu un JC Penney MasterCard. Au trimis un cec de 6.500 de dolari pentru a-și plăti datoria. Când Soehnge au descoperit că banii nu fuseseră creditați în contul lor, au început să facă cercetări. Li s-a spus că atunci când o plată este mult mai mare decât de obicei, Securitatea Internațională trebuie anunțată și că banii sunt reținuți până când se face o evaluare a amenințării.

Banii cuplului au fost în cele din urmă eliberați, deși nu au aflat niciodată cum efectuarea unei plăți mari cu cardul de credit a reprezentat o amenințare pentru securitatea națională.

„Dacă mi se poate întâmpla mie, se poate întâmpla și altora”, a spus Soehnge.

Chiar și după ce Congresul a revizuit Legea PATRIOT în 2006, părți ale actului îi priveau în continuare atât pe libertari, cât și pe unii congresmeni. Reprezentantul CL „Butch” Otter din Idaho a fost unul dintre cei trei republicani care au considerat întregul act potențial neconstituțional încă de la început. O secțiune a făcut ilegal ca un cetățean să spună altuia că autoritățile efectuează percheziții în proprietatea sau afacerea sa. "Secțiunea 215 autorizează FBI să obțină orice înregistrări comerciale prin ordinul unei instanțe secrete din SUA. Destinatarului unui astfel de ordin de percheziție îi este interzis să spună oricărei persoane că a primit o astfel de solicitare. Aceasta este o încălcare a dreptului la libertatea de exprimare din Primul Amendament și a protecției proprietății private conform celui de-al patrulea amendament", a comentat Otter. "[Unele dintre aceste prevederi pun în mâinile forțelor de ordine mai multă putere decât ar fi visat părinții noștri fondatori și compromit grav libertățile civile ale americanilor care respectă legea. Acest proiect de lege, deși este elaborat cu bune intenții, este plin de încălcări constituționale pe care nu le-am putut susține."

Problema nivelării pedepselor împotriva persoanelor care dezvăluie modul în care guvernul intră în viața privată a fost un punct central de controversă atunci când Congresul a reînnoit Actul PATRIOT la sfârșitul anului 2005. Secțiunea 215 a Actului PATRIOT conține o clauză de „ordin de călușă” care a fost reținută de Congres numai după ce legislatorii au ajuns la un compromis asupra formulării. Clauza de comandă de gagare face permisă următorul scenariu: dacă afacerea mică a cuiva este percheziționată de FBI, acea persoană este obținută să nu spună nimănui că federalii au fost acolo. Compromisul a făcut

ca ordinele să fie efective numai pentru un an după ce a fost efectuată o percheziție secretă a proprietății unei persoane. Dar chiar și atunci, un an pare prea lung pentru ca americanii să aștepte să afle că guvernul lor îi spionează.

Nu este de mirare că acest compromis nu a fost suficient pentru jurnaliştii care acoperă PATRIOT Act. Potrivit unui editorialist *din New York Times* , "Compromisul nu reușește nici să abordeze o altă problemă cu Secțiunea 215: permite guvernului să plece în expediții de pescuit, spionând americanii fără legătură cu terorismul sau cu puteri străine. Actul ar trebui să solicite guvernului, pentru a obține o citație, să arate că există o legătură între informațiile pe care le caută și un terorist sau un spion."

Având în vedere că Statele Unite ale Americii fuseseră atacate la 11 septembrie și luptau în Irak, procurorul general Alberto Gonzales a susținut public că spionarea publicului american se afla în dreptul legal al unui președinte de război. Cu toate acestea, când membrii Comitetului Judiciar al Senatului au cerut să vadă de ce Bush avea dreptul legal de a spiona publicul, Casa Albă a respins cererile de documente legale clasificate care se aflau în spatele apărării lui Gonzales.

Oponenții spionării fără mandat a NSA au susținut că nu numai că a fost intruzivă și o încălcare a garanțiilor constituționale privind confidențialitatea, ci și ineficientă, deoarece a supraîncărcat agențiile de aplicare a legii cu piste proaste. De asemenea, ei au văzut în programul de supraveghere un pas serios spre consolidarea puterii în puterea executivă. „Istoria puterii ne învață un lucru”, a spus fostul avocat al administrației Reagan, Bruce Fein, „dacă nu este

verificată, va fi abuzată”.

Nadine Strossen, profesor de drept la Universitatea din New York și președinte al Uniunii Americane pentru Libertăți Civile, a fost, de asemenea, îngrozită după ce a citit prevederile PATRIOT Act. Potrivit lui Strossen, multe dintre prevederile actului au puțin sau deloc de-a face cu combaterea terorismului.

„Nu există nicio legătură între atacurile din 11 septembrie și ceea ce este în această legislație”, a argumentat Strossen. "Majoritatea prevederilor s-au referit nu doar la infracțiunile teroriste, ci și la activitățile criminale în general. Acest lucru s-a întâmplat și cu legislația antiterorism din 1996, în care majoritatea legilor de supraveghere au fost folosite pentru aplicarea drogurilor, jocuri de noroc și prostituție."

Strossen avea dreptate. Până în 2005, prevederile Actului PATRIOT erau adesea folosite pentru alte cazuri decât cele de terorism. Potrivit scriitorului *din New Jersey Star-Ledger,* Mark Mueller, „În timp ce Departamentul de Justiție spune că nu urmărește uniform utilizarea PATRIOT Act în astfel de cazuri, o lectură a rapoartelor guvernamentale și a mărturiilor Congresului arată că aceasta a fost folosită de sute de ori împotriva traficanților de droguri, hackeri de computer, pornografi infantili, tâlhari înarmați și anchetatori ai legii răpiți din Washington. un tunel care fusese plictisit sub granița dintre SUA și Canada de către traficanții de droguri. În Las Vegas, procurorii l-au folosit pentru a confisca dosarele financiare ale proprietarului unui club de striptease suspectat că a mituit oficialii guvernamentali.

Reporterul de investigație Kelly O'Meara a remarcat că un act antiterorist similar în Anglia permite anchetatorilor

guvernamentali să obțină informații de la furnizorii de servicii de internet despre abonații lor fără un mandat. Legea britanică se aplică acum infracțiunilor minore, colectării taxelor și măsurilor de sănătate publică, așa că probabil că nu va trece mult până când această ocolire insidioasă a fostelor drepturi va avea loc în America.

Opiniile lui Obama despre supravegherea electronică au fost un paratrăsnet de când și-a schimbat pozițiile în timpul campaniei prezidențiale din 2008. La începutul campaniei sale, Obama s-a opus acordării imunitații companiilor de telecomunicații de la procesele americane care credeau că confidențialitatea lor a fost încălcată în programele guvernamentale de colectare a datelor electronice. Cu toate acestea, în iulie 2008, pe atunci senatorul Obama, față de obiecțiile liberalilor, a votat pentru a sprijini extinderea Legii de supraveghere a informațiilor externe, care acordă imunitate firmelor de telecomunicații.

Această flip-flopping a lui Obama l-a determinat pe Tucker Bounds, un purtător de cuvânt la acea vreme al campaniei John McCain, să spună: „Este dispus să-și schimbe pozițiile, să încalce angajamentele de campanie și să-și submineze propriile cuvinte în căutarea lui pentru o funcție superioară". Ar putea fi remarcat faptul că McCain, în campanie electorală la Pittsburgh, a lipsit la vot.

Mulți liberali din Comitetul Judiciar al Camerei au vrut să fie corectate excesele de supraveghere ale administrației Bush. Cu toate acestea, procurorul general adjunct Todd Hinnen a declarat comitetului că, deși administrația Obama a fost dispusă să negocieze o protecție mai puternică a vieții private pentru public, a insistat să păstreze autoritatea actuală de a urmări

suspecții și de a obține înregistrări.

Președintele comisiei John Conyers, un democrat din Michigan, s-a grozat: „Sună ca o mulțime de oameni care au venit de la DOJ [Departamentul de Justiție] înainte”. Ceea ce Conyers nu a clarificat a fost că oamenii de la DOJ erau din administrația Bush.

La începutul anului 2009, Electronic Frontier Foundation (EFF), o organizație internațională nonprofit de advocacy și juridică cu sediul în SUA, dedicată apărării drepturilor civile în lumea digitală, a contestat supravegherea electronică guvernamentală dând în judecată NSA pentru că au ascultat cu urechea milioane de americani obișnuiți. În aprilie același an, administrația Obama a depus o moțiune de respingere a procesului. Obama și-a apărat decizia adoptând argumentul administrației Bush — instanțele nu pot judeca legalitatea programului de interceptări telefonice fără mandat al NSA. În plus, un caz în instanță ar dezvălui „secrete de stat”.

„Președintele Obama a promis poporului american o nouă eră de transparență, responsabilitate și respect pentru libertățile civile”, a comentat avocatul senior al EFF, Kevin Bankston. „Dar, având în vedere că Departamentul de Justiție Obama continuă mușamalizarea de către administrația Bush a supravegherii prin rețea de către Agenția Națională de Securitate a milioane de americani și insistând că programul mult mediatizat de interceptări telefonice fără mandat este încă un „secret” care nu poate fi revizuit de către tribunale, se simte ca deja-vu din nou.”

Întrebat ce ar putea spune Părinții Fondatori despre utilizarea Actului PATRIOT, congresmanul Ron Paul a râs și a spus: "Strămoșii noștri ar crede că este timpul pentru o

revoluție. Acesta este motivul pentru care s-au revoltat în primul rând. S-au revoltat împotriva opresiunii mult mai blânde."

LANTERNĂ MAGICĂ, FLUENTĂ, DTECTIVE ȘI CUBIERE

GLOBALIȘTII NU S-au limitat doar la subminarea și neutralizarea fluxului de informații pe Internet. Oamenii de aplicare a legii posedă un dispozitiv numit „key logger", care poate fi instalat în secret în computere folosind un program asemănător unui virus. Dispozitivul, cu numele de cod Magic Lantern, permite autorităților să capteze parole înregistrând fiecare apăsare de tastă pe computer. Autoritățile pot folosi apoi parolele pentru a accesa fișierele de date criptate. FBI a recunoscut că a folosit un astfel de dispozitiv într-o investigație recentă privind jocurile de noroc.

Din nou, acest tip de tactică de aplicare a legii este benefică pentru binele public dacă este folosită împotriva criminalilor. Cu toate acestea, William Newman, directorul ACLU din vestul Massachusetts, a spus că tehnologia Magic Lantern ar putea fi folosită cu ușurință pentru a spiona pe toți americanii. El a subliniat că agențiilor federale de aplicare a legii li se permite acum „același acces la utilizarea internetului și a e-mailului pe care l-au avut la înregistrările tale telefonice". Agențiile și-ar putea depăși cu ușurință autoritatea. „Istoria FBI-ului este că ei vor face exact asta."

Într-un articol din 2007 din revista *Wired* , fostul hacker și editor senior Kevin Poulsen a scris despre modul în care FBI a

folosit tehnologie similară cu Magic Lantern pentru a prinde un adolescent care amenință cu bombă. Potrivit lui Poulsen, documentele instanței au oferit „prima privire publică asupra capacității de spyware suspectate de mult timp ale biroului, în care FBI-ul adoptă tehnici mai comune criminalilor online”. Într-o declarație pe propria răspundere către Tribunalul Districtual al SUA din districtul de vest al Washingtonului, agentul FBI Norman Sanders a descris software-ul drept un „verificator de adrese pentru computer și protocol de internet (CIPAV)”.

Poulsen a explicat că acest software "a fost trimis proprietarului unui profil MySpace anonim legat de amenințări cu bombă împotriva liceului Timberline de lângă Seattle. Codul a condus FBI la Josh Glazebrook, în vârstă de 15 ani, un student la școală, care a pledat vinovat pentru amenințări cu bombă, furt de identitate și hărțuire penală".

În iulie 2007, Curtea de Apel din SUA pentru al nouălea circuit a susținut decizia curții de la Washington conform căreia acest tip de monitorizare a computerului fără un mandat de interceptare este permisă din punct de vedere legal, deoarece utilizatorii de internet nu au „așteptări rezonabile de confidențialitate” atunci când folosesc internetul.

Agențiile de aplicare a legii și de informații lucrează din greu pentru a dezvolta alte tipuri de tehnologie care se presupune că sunt necesare pentru combaterea terorismului. De exemplu, CIA dezvoltă un program numit „Fluent”, care caută site-uri web străine pentru activități teroriste și afișează o traducere în engleză înapoi la Langley. Fluent poate fi folosit împreună cu „Oasis”, o tehnologie care transcrie în engleză emisiunile radio și TV din întreaga lume. FBI și unele departamente de poliție folosesc acum un program software numit „dTective” pentru a

înregistra tranzacțiile financiare cu fluxuri video de supraveghere îmbunătățite dramatic de la bănci și bancomate. Federalii lucrează chiar la tehnici de restaurare a casetelor video și a discurilor de computer care au fost distruse, tăiate sau aruncate în apă. Un program software numit „Encase” poate recupera fișierele șterse de computer și poate căuta documente incriminatoare pe orice computer. Acesta a fost folosit de FBI pentru a examina computerele confiscate în urma atacurilor din 11 septembrie.

În 2010, se făceau teste pe un dispozitiv care emite un impuls electromagnetic capabil să dezactiveze motorul oricărui vehicul. Dezvoltatorii sperau să aibă un model portabil gata în viitorul apropiat pentru a fi folosit de poliție. Ei au spus că va semnala sfârșitul urmăririlor periculoase cu mașini.

Toată această tehnologie de supraveghere ar putea duce, ipotetic, la scenarii înfricoșătoare, cum ar fi cel imaginat de editorul *Village Voice* , Russ Kick: "Tocmai ai primit un telefon că sora ta se află în stare critică în spital. Așa că sari în mașină și dai accelerația. Problema este că limita de viteză este de 30 de mile pe oră și mașina ta nu te lasă să conduci mai repede. Sau poate că mai ai o viteză suficient de norocosă. Un polițist te trage și cere o probă de salivă, astfel încât să-ți poată potrivi instantaneu ADN-ul cu o bancă de date de gene ale criminalilor. Tu refuzi și ești arestat, autoritățile te obligă să te supui „amprentei creierului”, o tehnologie care poate spune dacă amintirile evenimentelor ilegale sunt în minte.

"Până la acest punct, te gândești că acesta este un scenariu cel mai rău, o disforie științifico-fantastică. Ei bine, trezește-te și simți mirosul de stat polițienesc, pentru că toată această

tehnologie - și mai mult - este deja implementată."

ACTUL NATIONAL ID

DE ANI DE ANI, PUNDITS AU adus în mod constant ideea unei cărți naționale de identitate, în timp ce libertarii civili au răcit constant receptivitatea publicului la un astfel de concept – până acum.

Chiar dacă teroarea după 11 septembrie a început să scadă în 2002, reprezentantul Jim Moran din Virginia a citat îngrijorarea crescută cu privire la terorism și a introdus o legislație în Congres intitulată Actul de modernizare a permisului de conducere din 2002 (HR 4633). Proiectul de lege a fost conceput ca o lege, care ar stabili standarde uniforme pentru permisele de conducere în toate cele cincizeci de state și Districtul Columbia. Dar ceea ce era cel mai deranjant a fost că includea și prevederi pentru stabilirea unei baze de date naționale și a unui sistem de identificare. Proiectul de lege a lui Moran a codificat un plan elaborat de Congres care îndemna Departamentul Transporturilor să dezvolte permise de conducere electronice „inteligente”. Licențele ar conține cipuri de computer programabile încorporate care ar putea fi citite de autoritățile de aplicare a legii din întreaga țară.

„Este mai mult un *sistem național de identificare* [sublinierea inițială], o legătură între Departamentul de Autovehicule – și evidențele pe care le păstrează asupra dvs. – peste linii de stat, cu câteva măsuri suplimentare de securitate pe card”, a scris Frank Pellegrini de la Time.com. „Planul, speră Congresul, va fi mai ieftin și mai ușor de implementat și mai

puțin probabil să provoace furia din talk-show-uri a libertarilor civili și a puriștilor drepturilor statelor (același tip care a zguduit în 1908, când s-a născut FBI). Dar abordarea este o simplă ascunsă – 50 de cărți de identitate de stat diferite, toate legate între ele, toate acele cărți de identitate sunt destul de noi. 25 de cenți fiecare, indiferent în ce stat se află pe spate."

Proiectul de lege al Camerei prevedea, de asemenea, că noua carte de identitate trebuie „să se conformeze oricăror alte standarde emise de secretarul [de transport]", o invitație deschisă pentru manipularea birocraților.

Actul „Rearing and Empowering America for Longevity" împotriva actelor de distrugere internațională (REAL ID) din 2005 a fost adoptat în efortul de a stabili standarde pentru toate permisele de conducere, făcându-le acceptabile pentru „scopuri oficiale", așa cum este definit de secretarul pentru Securitate Internă. Aceste scopuri includ intrarea în orice clădire federală și îmbarcarea oricărui avion comercial de linie. Dar statele s-au împotrivit planului, nu din cauza preocupărilor legate de confidențialitate și control, ci din cauza costului implementării acestuia, iar până în 2008, a fost acordată o extindere tuturor statelor. Pe măsură ce preocupările cu privire la REAL ID au crescut, până în octombrie 2009 cel puțin douăzeci și cinci de state adoptaseră rezoluții sau legislație de retragere din REAL ID.

În aprilie 2009, fără a recunoaște rebeliunea statelor împotriva Actului REAL ID, secretarul pentru Securitate Internă Janet Napolitano a anunțat că lucrează cu guvernatorii pentru a abroga Legea REAL ID. Napolitano, un fost guvernator al Arizona, a spus că a vrut să înlocuiască legea federală cu „altceva care se îndepărtează de permisul de conducere, dar

care atinge unele dintre aceleași obiective”. Ea a adăugat: „Și sperăm să putem anunța ceva despre asta destul de curând”.

UN CIP ÎN UMĂRUL TĂU

IUBITORII DE LIBERTATE s-au bucurat când proiectul de lege a lui Moran nu a devenit lege și Legea REAL ID a fost bombardată în casele statului. Cu toate acestea, majoritatea statelor eliberează acum permisele de conducere cu o bandă magnetică capabilă să transporte informații codificate de computer.

Permisele de conducere nu sunt singurele cărți de identitate care conțin informații codificate pe computer. New York City a devenit unul dintre primele orașe mari care a anunțat planuri de a încerca cărți de identitate cu microcip pentru cei 250.000 de angajați ai orașului. Aproximativ 50.000 de ofițeri și lucrători pentru NYPD erau programați să primească cărți de identitate. Cardurile din plastic de ultimă generație conțin microcipuri, holograme și alte dispozitive de securitate pentru a preveni furtul. Pe partea din față a acestui act de identitate cu fotografie se află Statuia Libertății și două cipuri, unul care conține amprente digitale și amprente de mâini, iar celălalt cu informații personale, inclusiv tipul de sânge și numerele de telefon de urgență. Oficialii de poliție au spus că în cele din urmă cărțile de identitate vor fi folosite împreună cu scanere de mână „biometrice” pentru a se asigura că persoana care poartă cardul este cea corectă. De asemenea, ei sperau să economisească bani în calcularea salariilor folosind cardurile pentru a ține evidența orelor angajaților.

de la Time a avertizat că adevărata luptă pentru confidențialitate se va termina când și unde cetățenii vor trebui să prezinte astfel de acte de identitate. "Permisul de conducere al americanilor obișnuiți are un antrenament destul de bun în zilele noastre", a spus el, "cu siguranță mult mai mult decât legile rutiere în sine ar putea justifica - dar poți fi arestat doar pentru că *conduci* fără unul. Dacă răspunsul intern al SUA începe să semene cu cel al Zimbabwei, care a adoptat o lege în noiembrie [2001] care face obligatorie să purtați actele de identitate pentru a vă face griji, pentru a vă îngrijora, sau pentru a vă îngrijora."

În 2002, autorul Steven Yates, coleg de predare la Institutul Ludwig von Mises, a avertizat: „Pe scurt și pe scurt, Actul de modernizare a permisului de conducere din 2002 ne va aduce mai aproape ca niciodată de stabilirea unui sistem național de identificare cuprinzător. Scuza actuală este că sunt necesare măsuri extreme împotriva terorismului.

"Este o mărturie a cât de mult s-a schimbat această țară de la 11 septembrie că nimeni nu a contestat în mod vizibil HR 4633 ca fiind neconstituțional și incompatibil cu principiile unei societăți libere. Anii 1990 ne-au oferit regimul Clinton, evident corupt și o opoziție semnificativă față de acapararea puterii federale. Acum, Bush cel Tânăr l-a fost unul dintre cei neconservatori. ale lor și cred că nu poate greși... În mod clar, încercuirea lentă a cetățenilor americani care respectă legea cu tehnologia națională de identificare ar promova o astfel de cauză [globalismul sau Noua Ordine Mondială], făcând puțin sau nimic pentru a ne proteja împotriva terorismului."

Yates a prezis un viitor înfiorător în care federalii ar putea

înăbuși disidența „înghețând” activele unui dizident prin reprogramarea informațiilor din baza de date a acestuia. Scanerele nu l-ar recunoaște pe disident și el sau ea ar deveni oficial invizibil, incapabil să conducă sau să lucreze în mod legal, să aibă un cont bancar, să cumpere orice pe credit sau chiar să consulte un medic. „Vrem să avem încredere în *cineva* [sublinierea inițială] cu acest tip de putere?” întrebă el.

Practica de a marca oamenii pentru identificare prin sisteme informatice este deja practicată în industria privată. La sfârșitul lunii octombrie 2002, Applied Digital Solutions, Inc., o companie de dezvoltare de înaltă tehnologie cu sediul în Palm Beach, Florida, a anunțat o promovare națională numită „Get Chipped” pentru noul său microcip de verificare personală subdermală. Literatura companiei Applied Digital Solutions afirmă că „VeriChip” este „un dispozitiv implantabil, de 12 mm pe 2,1 mm cu frecvență radio. Aproximativ dimensiunea vârfului unui pix obișnuit. Conține un număr unic de verificare. Folosind un scaner extern, energia de radiofrecvență trece prin piele energind VeriChip-ul inactiv, care apoi emite un semnal de frecvență radio transmis de către un număr de afișare a scanerului. site securizat de stocare a datelor de către personal autorizat prin telefon sau internet.”

Cipul poate fi folosit pentru a accesa facilități non-publice, cum ar fi clădiri și instalații guvernamentale, centrale nucleare, laboratoare naționale de cercetare, instituții de corecție și centre de transport, fie singur, fie împreună cu tehnologiile de securitate existente, cum ar fi scanere retiniene, scanere de amprentă sau dispozitive de recunoaștere a feței. Oficialii Applied Digital Solutions cred că cipul va fi folosit în cele din

urmă într-o gamă largă de produse de consum, inclusiv computere PC și laptop, vehicule personale, telefoane mobile și case și apartamente. Ei au spus că cipul implantat va ajuta la oprirea furtului de identitate și va ajuta la războiul împotriva teroriștilor.

Pe lângă „centrele VeriChip” din Arizona, Texas și Florida, firma deține și „ChipMobile”, un vehicul motorizat de marketing și „chipping”. Campania Get Chipped a companiei a fost lansată la doar câteva zile după ce Food and Drug Administration a decis că cipul nu este un dispozitiv medical reglementat.

Tommy Thompson, fost guvernator din Wisconsin și secretar de sănătate și servicii umane în administrația George W. Bush, s-a alăturat ulterior consiliului de administrație al VeriChip. El s-a angajat să fie cip și i-a încurajat pe americani să facă același lucru, astfel încât dosarele lor medicale electronice să fie disponibile în caz de urgență.

La începutul anului 2006, temerile legate de ciparea obligatorie au devenit realitate când o firmă de supraveghere video din Cincinnati, CityWatcher.com, a început să solicite angajaților care lucrau în centrul său de date securizat să implanteze dispozitivul VeriChip în brațul lor.

Mulți s-au temut, de asemenea, că microcipurile sunt incluse în vaccinul împotriva gripei porcine. În septembrie 2009, VeriChip Corp. a anunțat că acțiunile sale s-au triplat după ce companiei i s-a acordat o licență exclusivă pentru brevete pentru „sisteme implantabile de detectare a virusurilor la oameni”. Sistemul a folosit biosenzori care pot detecta gripa porcină și alți viruși și a fost intenționat să se combine cu dispozitivele implantabile de identificare prin radiofrecvență (RFID) VeriChip pentru a dezvolta sisteme de detectare a

triajului virușilor, microcipuri în fluxul sanguin care difuzează informațiile corpului către oricine are un dispozitiv de citire.

Folosirea dispozitivelor GPS amintește de filmul din 1987 *The Running Man,* în care Arnold Schwarzenegger este echipat cu un guler care îi va sufla capul dacă părăsește o anumită zonă. Deci, dacă microciparea populației sună ca ceva dintr-un film științifico-fantastic, luați în considerare că corporația gigantică de droguri Novartis a testat deja un microcip care amintește unei persoane să-și ia medicamentul prin transmiterea unui semnal către un cip receptor implantat în umărul pacientului. Pilula în sine conține un mic microcip „inofensiv” care semnalează cipului receptor de fiecare dată când este luată o pastilă. Dacă pacientul nu reușește să ia o pastilă într-un interval de timp prescris, cipul receptor îi semnalează pacientului sau îngrijitorului să-i amintească persoanei. Șeful de produse farmaceutice al Novartis, Joe Jiminez, a declarat că testarea „cipului din pilulă” pe un cip receptor de umăr a fost efectuată pe douăzeci de pacienți până la sfârșitul anului 2009.

Nu ar trebui să se bazeze pe organizațiile guvernamentale de supraveghere pentru a păstra întotdeauna drepturile de confidențialitate. La sfârșitul anului 2002, Uniunea Americană pentru Libertăți Civile și-a dat ștampila de aprobare unui sistem electronic de urmărire care utilizează sateliți GPS pentru a urmări suspecții și criminalii. Creat de compania Veridan din Arlington, Virginia, acest sistem „VeriTracks” nu ține cont doar de criminalii condamnați, ci și de suspecți. Poate chiar potrivi poziția unei persoane cu zonele cu criminalitate ridicată sau cu scenele crimei și poate sugera că persoana respectivă ar putea

fi implicată în încălcarea legii. Agențiile de aplicare a legii pot crea „garduri electronice” în jurul zonelor pe care le consideră interzise celor care poartă un receptor GPS de dimensiunea unui telefon mobil. Persoana care poartă modulul trebuie să-l lege în jurul taliei, în timp ce o brățară electronică purtată la gleznă acționează ca o prindere electronică la receptorul GPS care înregistrează poziția exactă a persoanei. În cazul în care purtătorul se deplasează în afara zonei interzise, autoritățile sunt semnalate și este trimisă o unitate de poliție. Noaptea, purtătorul trebuie să plaseze modulul într-un sistem de andocare pentru a reîncărca bateriile și a încărca datele acestuia la un sediu central, care verifică dacă purtătorul a fost la vreo scena crimei.

Cum faci pe cineva să fie de acord cu acest sistem de monitorizare? Șeriful Don Eslinger din Seminole County, Florida, a răspuns: "Fie este purtarea dispozitivului GPS, fie merge la închisoare. Majoritatea dintre ei consideră că acest lucru este mult mai avantajos decât să stea într-o celulă rece și ne economisește, de asemenea, între 45 și 55 de dolari pe zi." Eslinger a spus că județul său a echipat zece suspecți înaintea procesului cu dispozitivul GPS ca o condiție pentru a face cauțiune. Potrivit lui Eslinger, oficialii județului sperau să extindă programul pentru a include persoanele în stare de încercare nonviolentă și eliberați condiționat.

Pentru mulți, folosirea dispozitivelor de urmărire GPS pentru a urmări infractorii are sens. Cu toate acestea, în mod îngrijorător, tehnologia de supraveghere nu s-a limitat la infractorii și persoanele aflate în probațiune. În Texas, aproximativ o mie de șoferi adolescenți au permis unei companii de asigurări fără nume să plaseze un transponder în vehiculele

lor pentru a-și urmări viteza pe drum.

Reprezentantul Texas, Larry Phillips, a introdus un proiect de lege în 2005 care ar fi impus ca toate autocolantele de inspecție auto de stat să aibă un transponder electronic încorporat. Dispozitivul ar transmite informații precum numărul de identificare a vehiculului (VIN), numărul poliței de asigurare și numărul plăcuței de înmatriculare, iar în cazul în care asigurarea proprietarului expiră, persoanei i se va trimite prin poștă un bilet de 250 USD. Acest proiect de lege nu a fost adoptat.

Firma Digital Angel a dezvoltat o brățară care permite părinților să se conecteze la internet și să-și localizeze instantaneu copiii, care trebuie să poarte brățara. O altă companie, eWorldtrack, lucrează la un dispozitiv de urmărire a copiilor care se va potrivi în pantofii de atletism. Firma germană Siemens a testat un dispozitiv de urmărire de șapte uncii care permite comunicarea constantă între părinți și copiii lor.

Autorul și criticul politic Joe Queenan a glumit: „Ftopind tehnologia telefoanelor mobile digitale, un sistem de poziționare globală bazat pe satelit și o nebunie de modă veche, dispozitivul poate identifica un copil la câțiva metri în câteva secunde”.

Sprijinul a crescut în sistemul legal american pentru tehnologia de supraveghere GPS. În primăvara anului 2002, Curtea Supremă din Nevada a hotărât că este în regulă ca poliția să ascundă dispozitivele electronice de monitorizare pe vehiculele oamenilor fără un mandat atât timp cât doresc. Instanța a hotărât că „nu există nicio așteptare rezonabilă de confidențialitate” în exteriorul vehiculului și că atașarea unui dispozitiv electronic la bara de protecție a mașinii unui bărbat nu a constituit o percheziție sau sechestru nerezonabil. La

începutul anului 2004, un tribunal din Louisiana a decis că era permis ca poliția de acolo să efectueze percheziții fără mandat de locuințe și afaceri, chiar și fără o cauză probabilă.

În septembrie 2009, Curtea Supremă de Justiție din Massachusetts a decis că constituția statului permite poliției să pătrundă în mașina unui suspect pentru a instala în secret un dispozitiv de urmărire prin GPS, cu condiția ca autoritățile să aibă un mandat înainte de a face acest lucru. Hotărârea unanimă a menținut condamnarea pentru trafic de droguri a lui Everett H. Connolly, un bărbat din Cape Cod care a fost urmărit de poliția de stat în 2004 după ce a instalat un dispozitiv GPS în minivanul său. Instanța a declarat că dispozitivul GPS este un „instrument de investigație" și a spus că nu a încălcat interdicția de percheziție și confiscare nerezonabilă din Declarația drepturilor statului.

„Suntem că pot fi emise mandate pentru monitorizarea GPS a unui vehicul", a declarat judecătorul Judith Cowin în opinia instanței. „Commonwealth-ul trebuie să stabilească, în fața unui magistrat... că monitorizarea GPS a vehiculului va fi
să producă dovezi că o infracțiune a fost comisă sau va fi comisă în viitorul apropiat." În general, mandatele de percheziție expiră după șapte zile, dar instanța a spus că dispozitivele GPS pot fi instalate până la cincisprezece zile înainte ca poliția să demonstreze că dispozitivele trebuie să rămână la locul lor.

În încercarea de a oferi protecție împotriva utilizării pe scară largă a dispozitivelor GPS de către forțele de ordine, William Leahy, consilier-șef al Comitetului pentru Serviciul de Consiliere Publică, a declarat că decizia instanței înseamnă că poliția trebuie să convingă un judecător că au o cauză probabilă

înainte ca dispozitivele GPS să poată fi instalate.

EȘALONUL ȘI FUTURĂ

DEȘI sistemele GPS ȘI SUPRAVEGHERE sunt motive de îngrijorare serioasă, cele mai mari două amenințări electronice la adresa confidențialității americane și a libertății individuale sunt Echelon și TEMPEST.

„Secretul este descoperit”, a scris Jim Wilson în *Popular Mechanics* . „Două instrumente puternice de colectare a informațiilor pe care Statele Unite le-au creat pentru a asculta cu urechea liderilor sovietici și pentru a urmări spionii KGB sunt acum folosite pentru a-i monitoriza pe americani.” Echelon este o rețea globală de sateliti care interceptează cu urechea și un sistem masiv de supercomputer care operează de la sediul Agenției Naționale de Securitate din Maryland. Interceptează și analizează apelurile telefonice, faxurile și e-mailurile trimise către și dinspre Statele Unite, atât cu sau fără criptare. Mesajele criptate sunt mai întâi decriptate și apoi unite cu mesaje clare. NSA verifică apoi toate mesajele pentru „cuvinte declanșatoare” cu ajutorul unui software cunoscut sub numele de „Dicționar”. Termeni precum „bombă nucleară”

„Al Qaeda”, „Hamas”, „antrax” și așa mai departe sunt apoi trimise la agențiile corespunzătoare pentru analiză.

Deși speculațiile și avertismentele despre Echelon circulau pe internet de câțiva ani, abia în 2001 guvernul SUA a recunoscut în cele din urmă existența programului. Această recunoaștere a venit după ce investigații importante din Europa au descoperit că Echelon a fost folosit pentru a spiona cele

două companii europene Airbus Industries și Thomson-CSF.

Deși guvernul SUA a dezvăluit utilizarea lui Echelon în 2001, guvernul a folosit o versiune timpurie a lui Echelon la sfârșitul anilor 1960 și 1970. În acea perioadă, președinții Lyndon Johnson și Richard Nixon au folosit tehnologia NSA pentru a aduna fișiere despre mii de cetățeni americani și peste o mie de organizații care s-au opus războiului din Vietnam. Într-un program numit Operațiunea Shamrock, NSA a colectat și monitorizat aproape fiecare telegramă internațională trimisă din New York.

Deși plătit în primul rând de contribuabilii americani, Echelon este acum multinațional și implică națiuni precum Regatul Unit, Canada, Australia, Noua Zeelandă și chiar Italia și Turcia. Majoritatea informațiilor care vin de la Echelon ajung la CIA. Potrivit lui Wilson *de la Popular Mechanics* , "Pe baza a ceea ce se știe despre locația bazelor și a sateliților Echelon, se estimează că există o șansă de nouăzeci la sută ca NSA să asculte atunci când ridicați telefonul pentru a efectua sau răspunde la un apel în străinătate. În teorie, dar evident nu în practică, supercalculatoarele lui Echelon sunt atât de rapide, încât ar putea identifica vocea lui Saddam în momentul în care sunetele lui Husse.

Oricât de uimitor ar putea suna toată această tehnologie, deoarece guvernul recunoaște acum existența ei poate însemna că anulează treptat programul pentru o altă tehnologie. Următorul sistem pe care îl folosește guvernul poate fi o tehnologie la sol cunoscută sub numele de TEMPEST. Pentru a împiedica computerul să provoace statică pe televizorul vecinului, Comisia Federală de Comunicații (FCC)

certifică toate echipamentele electronice și electrice. TEMPEST, sau Material electronic de telecomunicații protejat de emisiile false, tehnologia a rezultat din simpla ecranare a echipamentelor electronice pentru a preveni interferențele cu dispozitivele din apropiere. Dar în procesul de prevenire a semnalelor electronice nedorite, cercetătorii au învățat cum să capteze semnale de la distanță. Progresele în tehnologia TEMPEST înseamnă că undeva acolo, cineva poate citi în secret afișajele de pe mașini precum computere personale, case de marcat, televizoare și bancomate fără ca persoana care folosește acele aparate să știe acest lucru.

Jim Wilson a scris că documentele disponibile acum de la guverne străine și surse mai vechi arată în mod clar modul în care aceste sisteme sunt folosite pentru a invada dreptul nostru la confidențialitate. „Credem că veți fi de acord că creează și o amenințare reală și actuală la adresa libertății noastre."

În septembrie 2002, Associated Press a obținut documente guvernamentale americane care arătau că administrația Bush va crea un fond care să combine dolari fiscali cu fonduri din industria tehnologiei pentru a plăti „îmbunătățirile securității pe internet". Sub titlul „Rezumat pentru strategia națională de securitate cibernetică", documentele au discutat „noi obligații majore pentru companii, universități, agenții federale și utilizatorii casnici" pentru a face internetul mai sigur, probabil față de teroriști.

Această nouă strategie pentru Internet a fost condusă de Richard Clarke, fost un expert de top în combaterea terorismului atât în administrația Bush, cât și în administrația Clinton, și Howard Schmidt, fost director senior la Microsoft Corp. Când a fost lansat în 2003, planul a oferit peste optzeci de recomandări

pentru întărirea securității pe Internet.

ACTUL DE SECURITATE CIBERNICĂ DIN 2009

UN MOTIVE pentru care GLOBALIȘTII doresc să închidă fluxul liber al informației este că aceasta interferează cu apariția fricii și manipularea lor sociopolitică. Odată cu introducerea legilor Senatului nr. 773 și 778, de către senatorul democrat Jay Rockefeller din Virginia de Vest, legiuitorii au continuat să pună puterea de a închide libertatea de exprimare în mâinile puterii executive. Aceste proiecte de lege fac parte din ceea ce se numește Actul de securitate cibernetică din 2009 și, în esență, îi oferă președintelui Statelor Unite puterea de a închide site-urile de internet despre care consideră că ar putea compromite securitatea națională.

Proiectele de lege au prezentat ideea creării unui nou Birou al Consilierului Național de Securitate Cibernetică pentru a proteja națiunea de criminalitatea cibernetică, spionaj și atacuri. Noul consilier pentru securitate cibernetică ar urma să raporteze direct președintelui. În cazul unui atac cibernetic, care este prost definit în legile propuse, președintele, prin acest consilier național de securitate cibernetică, ar avea autoritatea de a deconecta „infrastructura critică” de la internet, care ar include dosarele bancare și de sănătate ale cetățenilor. Potrivit unui proiect inițial al proiectului de lege, secretarul de Comerț ar avea acces la toate rețelele private de informații considerate critice pentru națiune „fără a ține cont de orice prevedere de lege, regulament, regulă sau politică care restricționează un

astfel de acces”.

În discuțiile cu Congresul, senatorul Rockefeller a avertizat că „trebuie să ne protejăm infrastructura critică cu orice preț”. Și co-sponsorul proiectelor de lege, senatorul republican din Maine Olympia Snowe, a spus că neaprobarea acestei legi ar risca o „cyber-Katrina”. Cu toate acestea, susținătorii confidențialității au atacat imediat legislația. Leslie Harris, președintele Centrului pentru Democrație și Tehnologie, a declarat: „Amenințarea securității cibernetice este reală, dar o intervenție federală atât de drastică în tehnologia și rețelele de comunicații private ar putea dăuna atât securității, cât și confidențialității”.

Larry Seltzer, un scriitor de tehnologie pentru sursa de știri de pe Internet eWeek, a fost de acord cu Harris. "Toată treaba miroase rău pentru mine. Nu-mi plac șansele ca guvernul să îmbunătățească această situație preluând-o în general și cu siguranță nu-mi place ideea de a politiza această autoritate prin punerea ei în controlul direct al președintelui".

Jennifer Granick, director pentru libertăți civile la Electronic Frontier Foundation, a spus că prin concentrarea controlului Internetului într-un singur individ, internetul ar putea deveni de fapt mai puțin sigur. Când o persoană poate accesa toate informațiile dintr-o rețea, „o face mai vulnerabilă la intruși”, a argumentat Granick. „Practic, ai stabilit o cale pentru care băieții răi să sară în jos.” Granick a adăugat că domeniul nespecific al acestei legislații este „contrar cu ceea ce ne promite Constituția”. În cazul în care Departamentul de Comerț decide să folosească informațiile obținute în timpul accesării „infrastructurii critice” de pe net împotriva utilizatorului, confidențialitatea ar fi pierdută. Potrivit lui Granick, aceasta este

o încălcare clară a articolului IV al Constituției SUA, care prevede că „dreptul oamenilor de a fi în siguranță în persoanele, casele, actele și efectele lor, împotriva perchezițiilor și confiscării nerezonabile, nu va fi încălcat...”.

„Pe cine este interesat de această [legislație]?” întrebă Granick. „Oamenii de aplicare a legii și oamenii din industria securității care doresc să se asigure că mai mulți dolari guvernamentali sunt îndreptați către ei.”

IA UN NUMĂR

CU TEHNOLOGIE DE MARE PUTERE ȘI legislația corectă în vigoare, America se apropie din ce în ce mai mult de societatea totalitară de supraveghere pe care George Orwell a descris-o în *1984 .*

Luați în considerare modul în care guvernul a enumerat efectiv cetățenii americani pe parcursul a cincizeci de ani:

- 1935 — Inițiată securitatea socială.
- 1936 — Începe sistemul actual de numerotare a asigurărilor sociale.
- 1962 — IRS începe să solicite numere de securitate socială în declarațiile fiscale, chiar dacă cardurile de securitate socială afirmă clar că numărul a fost „Nu este pentru identificare”.
- 1970 — Toate băncile solicită un număr de securitate socială.
- 1971 — Numerele de identificare militare sunt

schimbate în numere de securitate socială.

- 1982 — Oricine primește amploare guvernamentală trebuie să obțină un număr de securitate socială.
- 1984 — Oricine este declarat dependent în scopuri fiscale IRS are nevoie de un număr de securitate socială. În decurs de doi ani, chiar și nou-născuții au fost obligați să aibă un număr de securitate socială, sub sancțiunea cu amendă.

Oamenii liberi sunt indivizi. Iobagii înrobiți sunt numerotați. Pentru ca americanii să rămână un popor cu adevărat liber, trebuie impuse restricții stricte privind microciparea populației, precum și frecvența de timp în care statul solicită ca cineva să prezinte un număr pentru identificare. În ritmul în care lucrurile merg, viziunea lui George Orwell *din 1984* despre tirania psihologică și electronică este aproape la noi.

SECURITATE INTERNA

DACĂ SUPRAVEGHEREA publicului american este centralizată, atunci are sens că națiunea ar avea nevoie de o agenție de aplicare a legii mai centralizată – cu alte cuvinte, o forță națională de poliție.

În timpul carierei sale de aproape patruzeci de ani ca director al FBI, J. Edgar Hoover a susținut continuu împotriva necesității unei forțe naționale de poliție. Acest lucru se poate datora mai mult menținerii independenței biroului său decât oricărei preocupări personale pentru libertățile civile. Cu toate

acestea, obiecția lui Hoover a lovit o coardă pentru majoritatea americanilor.

Dar odată cu adoptarea grăbită a legii care a creat Departamentul pentru Securitate Internă (DHS) în noiembrie 2002, a fost formată o forță de poliție naționalizată. Acest act a fost cea mai mare restructurare a guvernului federal de la Legea Securității Naționale din 1947, dar de data aceasta nu a inclus niciuna dintre deliberarea și revizuirea actului anterior. După 11 septembrie, președintele Bush a susținut că acest lucru trebuie făcut rapid, deoarece țara se confruntă cu „o nevoie urgentă și [guvernul trebuia să se miște] rapid... înainte de încheierea sesiunii Congresului”. Astfel a început impulsul pentru crearea Departamentului de Securitate Internă, Tom Ridge deținând o poziție la nivel de cabinet controlând peste 170.000 de angajați federali și douăzeci și două de agenții federale.

În ciuda temerilor Congresului, Actul de Securitate Internațională a trecut rapid prin Congres, cu puține revizuiri sau deloc. În Senatul SUA, propunerea de a crea departamentul a fost votată cu 98-1 (un senator nu a votat). (Ca o notă secundară: aparent, senatorii erau atât de încrezători că erau pe cale să facă un serviciu autentic pentru America, încât s-au votat ei înșiși cu o creștere de salariu pentru al patrulea an consecutiv.) Proiectul de lege pentru securitatea internă a fost semnat de președintele Bush pe 25 noiembrie 2002.

Odată cu noul birou, Bush a vrut să aducă o multitudine de agenții guvernamentale sub un singur control central. Agențiile responsabile pentru securitatea frontierei, a coastei și a transporturilor se aflau acum sub comanda noului birou, iar Bush a remarcat: „Amenințarea continuă a terorismului, amenințarea cu crime în masă pe propriul nostru pământ, vor fi

întâmpinate cu un răspuns unificat și eficient”. Până în 2006, Securitatea Internațională cuprindea peste optzeci și șapte de mii de jurisdicții guvernamentale atât la nivel statal, cât și la nivel local, cu direcții suplimentare care poartă nume, atât familiare, cât și nu, precum Preparedness, Science & Technology, Management, Policy, FEMA, TSA, Customs, Border Patrol, INS, Federal Law Enforcement Training Center, Secret Service Guard, US Secret Service.

La fel de tulburătoare pe cât de puterea Securității Interne a fost și vestea că Administrația Federală a Serviciilor Generale (GSA) a cerut 481,6 milioane de dolari în fonduri discreționare în cererea sa bugetară pentru anul fiscal 2009, constituind o creștere de 103% față de cele 237,7 milioane de dolari din anul fiscal 2008. Legiuitorii au alocat creșterea pentru construcția inițială a unui nou sediu DHS.

Recent, DHS a anunțat că va consolida cele mai multe dintre cele șaizeci de birouri ale sale răspândite în regiunea Washington, DC, într-o singură clădire nouă, care ar trebui să coste 3 miliarde de dolari. Mutarea în noul sediu este programată să înceapă în 2011, cu un sediu de 1,2 milioane de metri pătrați care va fi construit în sud-estul Washingtonului, pe terenul spitalului închis Sf. Elizabeth, în mod ironic, un fost azil mintal.

Proiectul a continuat să provoace controverse, opoziția venind din partea numeroaselor organizații din zonă și think tank-uri. „În afară de natura plină de umor de a muta, probabil, cea mai grăbită din toate agențiile federale pe terenul unui vechi coș de gunoi, această mișcare este atât de șocant de idiot, încât doar DHS ar putea să o facă”, a scris James Joyner, un fost ofițer al armatei, editor pentru un grup nonpartizan și editor al

revistei *Outside the Beltway politics and external affairs analysis and online.* "A fost destul de rău că Powers That Be a cedat presiunii politice și să aibă sediul DHS în DC, mai degrabă decât în spațiul mult mai ieftin și mai sigur din Chantilly, Virginia, așa cum a fost planificat inițial. Dar acum își consolidează funcțiile critice într-o singură clădire?!... Dispersarea ar economisi costul vieții contribuabilului de miliarde și ar îmbunătăți necorespunzător calitatea vieții majorității angajaților DHS." Joyner a adăugat că, din punct de vedere al securității, ar părea mai avantajos să dispersăm componentele Homeland Security decât să le concentrăm pe toate într-o singură locație.

Până în 2010, puterea Securității Interne se simțea chiar și în micile departamente ale poliției și ale șerifilor din întreaga țară. Banii din impozite au intrat în ele, oferind totul, de la sisteme informatice actualizate – și interconectate – până la veste antiglonț, dispozitive de control al mulțimii și mașini blindate și elicoptere. Critici mai vocali observau asemănările dintre Securitatea Internă și Gestapo-ul german, care până în 1935 a adus toate agențiile de aplicare a legii din Germania nazistă sub controlul său și a considerat orice persoană, indiferent de poziția pe care o avea în societate, suspectă.

Ar putea consolidarea puterii în cadrul Securității Interne o continuare a unui plan de schimbare a Americii dintr-o republică constituțională bine apărată într-un stat polițienesc, o reîncarnare a Gestapo-ului nazist? Nimeni nu știe sigur. Imediat după preluarea mandatului, președintele Bush a ordonat ca toate înregistrările foștilor președinți, inclusiv Reagan și ale tatălui său, să fie sigilate de public. Conform ordinului executiv al lui Bush, chiar dacă un fost președinte dorește să-și elibereze

actele în public, președintele în exercițiu are dreptul să împiedice eliberarea lor.

Deși în aprilie 2009, Obama a comandat unele dintre lucrările lui Reagan eliberate de la Arhivele Naționale, multe au rămas păstrate de public, inclusiv propriul său certificat de naștere și dosarele școlare. De asemenea, a luptat pentru a păstra secretă lista de vizitatori ai Casei Albe. Din cauza acestui eșec de a acționa asupra angajamentului său de campanie de „transparență” în guvern, până în 2010, temerile că un stat polițienesc ar putea fi chiar după colț au fost sporite.

Nimic din toate acestea nu este cu adevărat nou. Planurile de a transforma America într-un stat polițienesc datează din 1984, când Consiliul de Securitate Națională (NSC) al lui Reagan a elaborat un plan de impunere a legii marțiale în Statele Unite prin intermediul FEMA. Locotenent-colonelul de marine Oliver North a ajutat la redactarea planului, care în 1987 a fost divulgat presei.

Arthur Liman, pe atunci consilier-șef al Comisiei Senatului Iran-Contra, a declarat într-o notă că Nordul se află în centrul a ceea ce a echivalat cu un „guvern secret în cadrul unui guvern”. În mod ciudat, acesta este un termen similar cu „guvernul din umbră” al lui Bush. La acea vreme, oficialii spuneau că implicarea lui North în planul propus de a modifica radical guvernul american prin ordin executiv era dovada că el a fost implicat într-o gamă largă de activități secrete, străine și interne, care depășeau cu mult scandalul Iran-Contra.

Planul guvernului din umbră al lui North a cerut suspendarea Constituției și predarea controlului asupra guvernului către puțin cunoscuta FEMA. Comandanții militari vor fi numiți să conducă guvernele de stat și locale. În cazul unei crize precum „război

nuclear, disidență internă violentă și larg răspândită sau opoziție națională față de o invazie militară americană în străinătate”, guvernul ar declara legea marțială. Când a elaborat aceste planuri, North a fost legătura NSC cu FEMA. Mulți oameni sunt deranjați de ideea de a fi plasați sub legea marțială în cazul unei disidențe interne larg răspândite, mai ales când se uită la continuarea multor politici ale lui Bush sub Obama.

Planul de urgență al lui North urma să facă parte dintr-un ordin executiv sau dintr-un pachet legislativ pe care Reagan îl va semna, dar îl va păstra în secret în cadrul NSC până când va apărea o criză. Nu a fost niciodată dezvăluit dacă Reagan a semnat planul.

Când Bush a preluat mandatul, a sigilat înregistrările lui Reagan de la public și a decis să creeze Departamentul de Securitate Internă, fostul consilier Nixon, John Dean, a avertizat că America alunecă într-o „dictatură constituțională” și o lege marțială. Alte preocupări au fost exprimate de Timothy H. Edgar, consilier legislativ pentru Uniunea Americană pentru Libertăți Civile. În mărturie față de diferite comitete ale Congresului, Edgar a remarcat că Departamentul de Securitate Internă ar avea puteri substanțiale și mai mulți agenți federali înarmați cu autoritate de arestare decât orice altă agenție guvernamentală. El a pus la îndoială dacă noul departament va avea garanții structurale și juridice pentru a-l menține deschis și responsabil în fața publicului. „Din păcate, legislația [pentru a crea Departamentul de Securitate Internă] nu numai că nu reușește să ofere astfel de garanții, ci eviscerează multe dintre garanțiile care sunt disponibile în întregul guvern și au funcționat bine pentru a proteja interesul public”, a declarat Edgar.

El a enumerat apoi zonele cu probleme din cadrul propus de Departamentul de Securitate Internă, spunând că subminează Legea privind libertatea de informare (FOIA), permițând diferitelor agenții să decidă singure ce documente ar trebui făcute publice și limitează contribuția cetățenilor prin scutirea comitetelor consultative pentru Securitatea Internă de la Legea Comitetului Consultativ Federal (FACA). Aprobată în 1972, FACA a fost concepută pentru a asigura deschiderea, responsabilitatea și echilibrul punctelor de vedere în grupurile consultative guvernamentale. Edgar a mai susținut că, permițându-i secretarului de Securitate Internă să-și stabilească propriile reguli de personal, Departamentul de Securitate Internațională va reduce la tăcere avertizorii protejați în temeiul Legii federale privind protecția avertizorilor (WPA). În sfârșit, HSD ar putea amenința confidențialitatea personală și libertățile constituționale, deoarece formularea vagă din Legea privind securitatea internă nu oferă suficiente garanții.

Consilierul ACLU a fost, de asemenea, extrem de îngrijorat de planurile de a combina CIA și FBI în cadrul Securității Interne. „CIA și alte agenții care adună informații străine în străinătate funcționează în mediul în mare parte fără lege”, a remarcat Edgar. „Aducerea acestor agenții în aceeași organizație cu FBI riscă să prejudicieze și mai mult libertățile civile ale americanilor”.

Edgar a adăugat: "Nimeni nu vrea să se repete era J. Edgar Hoover, când FBI [sub infamul COINTELPRO] a fost folosit pentru a colecta informații despre și a perturba activitățile liderilor pentru drepturile civile și ale altora ale căror idei Hoover le disprețuia. că informațiile legate de securitatea privată erau folosite în scopuri politice, nu ar trebui să ofere unei viitoare

Administrații tentația de a folosi informațiile disponibile în fișierele Departamentului de Securitate Internă în detrimentul inamicilor săi politici.

LISTA NU ZBORĂ

INFORMAȚII DESPRE HOMELAND SECURITY^ bazele de date de informații au devenit publice atunci când știrile s-au răspândit despre listele sale „nefly" de persoane suspectate de legături teroriste. Până la începutul lui 2006, această listă includea 325.000 de nume, compilate din peste douăzeci și șase de baze de date legate de terorism din comunitățile de informații și de aplicare a legii.

„Avem liste care au liste de copii în acest moment", a comentat Timothy Sparapani, fost avocat legislativ pentru drepturile la confidențialitate la Uniunea Americană pentru Libertăți Civile. "Dacă avem peste 300.000 de teroriști cunoscuți care vor să facă rău acestei țări, avem o problemă mai mare decât să decidem care nume intră pe ce listă. Dar mă îndoiesc foarte mult că acesta este cazul."

La începutul lui 2006, Alberto Gonzales, pe atunci procuror general, a încercat să-i asigure pe membrii Comitetului Judiciar al Senatului că „informațiile sunt colectate, informațiile sunt păstrate și informațiile sunt diseminate într-un mod care să protejeze interesele private ale tuturor americanilor".

Dar Gonzales a avut greu să-l convingă pe regretatul senator Edward Kennedy, un membru al comitetului căruia i-a fost împiedicat să zboare de cinci ori în martie 2004, deoarece un „T. Kennedy" a apărut pe lista interzisă a zborului a DHS. În

Washington, Boston și în alte orașe, angajații companiilor aeriene au refuzat să-i elibereze lui Kennedy o carte de îmbarcare, deoarece numele său era pe lista interzisă de zbor. Kennedy a fost amânat de mai multe ori până când supraveghetorii au fost chemați și i-au aprobat călătoria. Chiar și după ce se presupune că a clarificat greșeala de nume, Kennedy a fost oprit din nou de la zbor în 2004, mai ales pe Aeroportul Internațional Logan din Boston. Interzis de a zbura, chiar și în propriul oraș natal, a determinat scuzele telefonice personale din partea secretarului pentru Securitate Internă, Tom Ridge.

„Că o eroare clericală ar putea împrumuta pe listă unul dintre cei mai puternici oameni din Washington – ne face să ne întrebăm câți alții care nu sunt teroriști sunt pe listă”, a comentat consilierul senior ACLU Reginald T Shuford. "Cineva de statura senatorului Kennedy poate suna pur și simplu un prieten pentru a-i fi eliminat numele, dar un cetățean american obișnuit nu are această abilitate. A trebuit să sune el însuși de trei ori."

În mod alarmant, temerile lui Timothy Edgar că listele vor fi folosite pentru răzbunare politică ar putea fi deja realizate. Trezorierul statului Arizona, Dean Martin, a declarat unui jurnalist de televiziune locală că, în 2009, numele său a apărut brusc pe lista guvernamentală fără zbor după ce fostul guvernator al Arizona Janet Napolitano a devenit șef al DHS. Martin susține că lista neagră se poate baza pe rivalitatea sa politică din trecut cu Napolitano. „Colectivul meu obișnuia să glumească după neînțelegerile mele cu guvernatorul anterior, că nu voi mai putea zbura odată ce se va întoarce în DC”, a spus Martin. „Nu i-am crezut, dar de fapt se întâmplă.”

Un alt incident l-a implicat pe dr. Robert Johnson, un chirurg

cardiac în statul New York și un locotenent colonel în retragere din Rezerva Armatei SUA, care servise în timpul primului război din Golf. La începutul anului 2006, când a sosit pe un aeroport din Syracuse pentru un zbor, i s-a interzis și i s-a spus că se află pe lista federală de interdicție a zborului ca posibil suspect de terorism.

„De ce un fost locotenent colonel care a depus un jurământ că ne va apăra și proteja țara ar reprezenta o amenințare de terorism?” a întrebat Johnson unui ziar local. Johnson a speculat că a fost inclus pe listă pentru că în 2004, în calitate de democrat, l-a provocat pe reprezentantul republican John McHugh pentru scaunul său de Congres din Districtul 23. Colonelul fusese, de asemenea, un critic deschis al invaziei și ocupației Irakului.

La fel ca mulți alți cetățeni care se găsesc pe lista interzisă, Johnson cere răspunsuri cu privire la cine decide ce nume se înscrie pe listă și cum poate scăpa cineva ca el. Până în 2010, Terorist Identities Datamart Environment (TIDE) al TSA, depozitul central de informații al comunității de informații despre teroriști internaționali cunoscuți și suspectați, a crescut la peste jumătate de milion de persoane. Dar asta nu a fost cel mai rău.

În ziua de Crăciun 2009, un nigerian în vârstă de douăzeci și trei de ani, Umar Farouk Abdulmutallab, ar fi încercat să declanșeze pulbere explozivă ascunsă în lenjeria lui de la bordul zborului Northwest 253, devenind cunoscut drept „bombardul de lenjerie intimă”. Era o veste mare la acea vreme, dar după ce au apărut mai multe fapte despre eveniment, întregul episod a început să acumuleze un miros urât.

Alți pasageri au povestit cum Abdulmutallab a fost escortat de un bărbat bine îmbrăcat care a vorbit pe lângă angajații

companiei aeriene, în ciuda faptului că Abdulmutallab avea doar bagaje de mână și plătise cu numerar pentru zborul transatlantic către Detroit. În plus, tatăl lui Abdulmutallab, Alhaji Umaru Mutallab, fost președinte al First Bank Nigeria și fost ministru nigerian, a raportat activitățile militante ale fiului său ambasadei SUA și agențiilor de securitate nigeriene cu șase luni înainte de incident. Apoi, în timpul unei sesiuni din ianuarie 2010 a Comitetului pentru Securitate Internă a Camerei, s-a constatat că agențiile de informații americane au împiedicat Departamentul de Stat să revoce viza SUA lui Abdulmutallab, o mișcare care l-ar fi împiedicat să urce în avion. Patrick F Kennedy, subsecretar pentru management al Departamentului de Stat, a declarat că oficialii serviciilor de informații au cerut agenției sale să nu refuze viza suspectului terorist, deoarece au simțit că ar fi putut împiedica o anchetă asupra Al Qaeda. Alții au văzut acțiunea ca o dovadă că elemente din cadrul agențiilor de informații au deschis calea pentru Abdulmutallab. O altă problemă pentru această poveste a fost că rapoartele afirmau că Abdulmutallab a încercat să aprindă tetranitrat de pentaeritritol (PETN), un exploziv folosit de armata americană. Persoanele familiarizate cu PETN au spus că pentru a detona PETN este necesar un capac de explozie, nu un simplu foc de la un chibrit sau o brichetă. Pe Abdulmutallab nu s-au găsit capace sau amorse de explozie, iar substanțele chimice pe care le transporta au fost inadecvate pentru a genera o explozie, ceea ce i-a determinat pe cercetătorii conspirației să suspecteze că întregul episod a fost un alt atac fals, unul conceput pentru a arunca vina pe alții, mai degrabă decât pe adevărații vinovați. Dar care ar fi putut fi scopul?

Este posibil ca Congresul să aibă nevoie de noua sperietură

teroristă să coincidă cu o dezbatere privind anularea unor măsuri din PATRIOT Act. La urma urmei, măsurile au fost continuate. De asemenea, în urma fricii teroriste, planurile existente de a echipa marile aeroporturi cu dispozitive de scanare corporală au intrat în mare viteză, alături de un blitz de relații publice al fostului șef al Securității Interne Michael Chertoff, cofondator al Chertoff Group, o firmă de securitate și management al riscurilor ai cărei clienți includ Rapiscan Systems, un producător de aparate de screening pentru imagini corporale, care au fost achiziționate devreme cu 150 de milioane de dolari din TSA. 2010.

„Domnului Chertoff nu ar trebui să i se permită să abuzeze de încrederea pe care publicul i-a acordat-o în calitate de fost funcționar public pentru a câștiga în mod privat din vânzarea de scanere corporale integrale sub pretenția că scanerele ar fi detectat acest tip special de exploziv [PETN]", a declarat Kate Hanni, fondatoare a FlyersRights.org, un grup de drepturi al pasagerilor din aeroport care se opune scanerului complet. În ianuarie 2010, aproximativ patruzeci de scanere corporale erau utilizate în nouăsprezece aeroporturi din SUA. Acest număr era de așteptat să crească la peste trei sute de mașini până la sfârșitul acelui an, în mare parte din cauza publicității asupra incidentului de Crăciun. În ciuda afirmației lui Chertoff că scanerele ar fi putut detecta PETN, Ben Wallace, un membru al Parlamentului care a lucrat anterior la dezvoltarea unor astfel de scanere pentru utilizare în aeroport, a declarat presătorilor că studiile au arătat materiale cu densitate atât de scăzută precum PETN oricum nu vor apărea pe scanere. Wallace a spus că scanerele au preluat schije, ceară grea și metal, dar scanerele au ratat plastic, substanțe chimice și lichide.

PIRING

ALTE PREOCUPĂRI PRIVIND scanerele pentru întregul corp au implicat sănătatea și confidențialitatea. Undele de radiație terahertzi utilizate în scanerele corporale pătrund în materiale neconductoare precum îmbrăcămintea, dar depun și energie în corpul uman. Boian Alexandrov, care conduce o echipă de cercetători de la Laboratorul Național Los Alamos din New Mexico, a anunțat că a descoperit că radiația terahertz utilizată în scanerele pentru întregul corp dăunează ADN-ului uman. „Pe baza rezultatelor noastre, susținem că o anumită expunere la radiații terahertzi poate afecta în mod semnificativ dinamica naturală a ADN-ului și, prin urmare, poate influența procesele moleculare complicate implicate în exprimarea genelor și replicarea ADN-ului", au raportat ei. Echipa a spus că, în timp ce terahertz produce doar efecte de rezonanță minuscule, totuși permite undelor terahertz să deschidă ADN-ul dublu catenar, creând bule în dublu catenar care pot interfera semnificativ cu procesele normale, cum ar fi expresia genelor și replicarea ADN-ului. Astfel de modificări subtile pot explica de ce dovezile de daune au fost atât de greu de găsit. Potrivit echipei lui Alexandrov, efectele rezonante obișnuite nu sunt suficient de puternice pentru a produce acest tip de daune ADN-ului, dar rezonanțe neliniare pot.

Nu numai sănătatea este o problemă, ci și intimitatea. Mulți susținători ai confidențialității susțin că TSA nu a fost sinceră atunci când oficialii săi au spus că aparatele de scanare nu pot arăta clar organele genitale ale unui individ și, cu siguranță, în toate poveștile media de pe aparat, se pot vedea doar contururi

neclare ale corpului. Cu toate acestea, mass-media alternativă, cum ar fi PrisonPlanet.com, a expus declarația TSA ca fiind neadevărată, când a citat-o pe Cheryl Johnson, managerul Oficiului pentru Securitatea Transporturilor al Aeroportului Melbourne, care a recunoscut: „Este posibil să vezi organele genitale și sânii în timp ce trec prin aparat.... Va arăta părțile intime ale oamenilor, dar ceea ce am hotărât este că nu vom estompa aceste capacități, pentru că nu vom estompa sever aceste capacități."

În Anglia, unde scanarea întregului corp a fost declarată obligatorie (deși încalcă legile Marii Britanii privind pornografia infantilă împotriva reprezentării organelor genitale ale copiilor minori), oponenții au declarat imaginile atât de grafice încât ele echivalează cu „căutare virtuală de bandă". Ei au cerut mai multe măsuri de protecție pentru a proteja confidențialitatea pasagerilor.

Paul Joseph Watson, un reporter pentru PrisonPlanet.com, a spus că exemplele trimise de cititorii site-ului au confirmat că, prin simpla inversare a unor imagini produse de scanerele corporale, se poate crea o replică aproape perfectă a unui corp gol în culori. Procesul de inversare, disponibil în majoritatea software-ului de editare a imaginilor, schimbă pur și simplu o imagine negativă neclară într-una pozitivă clară. „Personanții de la aeroport vor avea acces la imagini uriașe de ÎNALTĂ DEFINIȚIE [sublinierea inițială] care, odată inversate, le vor permite să vadă fiecare detaliu minut al corpului tău", a menționat Watson.

În timp ce oficialii TSA au încercat să asigure publicul că imaginile goale ale fluturașilor nu vor fi salvate, tipărite sau transmise, documentele guvernamentale obținute de Centrul

electronic de informare privind confidențialitatea (EPIC) din Washington au spus o poveste diferită. Documentele au arătat că TSA specifică că scanerele corporale trebuie să aibă capacitatea de a stoca și trimite imagini atunci când sunt în „modul de testare”. Directorul executiv al EPIC, Marc Rotenberg, a spus că o astfel de cerință face posibil ca mașinile să fie abuzate de persoanele din interiorul TSA și chiar piratate de către persoane din afară. „Nu cred că TSA a comunicat publicului american adevărata capacitate a acestor dispozitive”, a spus Rotenberg. "Au făcut o grămadă de promoții foarte inteligente în care arată oamenilor, inclusiv jurnaliştilor, că trec prin dispozitive. Și apoi îi asigură pe oameni, pe baza imaginilor care au fost produse, că nu există nicio problemă de confidențialitate. Dar dacă te uiți la specificațiile tehnice reale și citești contractele furnizorilor, ajungi să înțelegi că aceste mașini sunt capabile să facă mult mai mult decât TSA."

Asigurările oficiale că scanările întregului corp vor fi văzute doar de autoritățile aeroportuare necesare și vor fi distruse rapid au fost spulberate în februarie 2010, când BBC a dezvăluit că actorul indian Shahrukh Khan a trecut printr-o scanare corporală și, mai târziu, a avut imaginea corpului său gol tipărită și distribuită de personalul de securitate de la Heathrow. „Intri în mașină și totul – întregul contur al corpului tău – iese”, a spus Khan. "M-am speriat puțin... și am ieșit. Apoi le-am văzut pe aceste fete — aveau aceste tipărite. M-am uitat la ele. M-am gândit că sunt un formular pe care trebuie să-l completați. Le-am spus „dați-mi-le mie” - și puteți vedea totul înăuntru. Așa că le-am autografat pentru ele."

Nu doar aparatele de scanare corporală evocă imagini ale

unei societăți tehno-societate orwelliene *din 1984* .

ABUZURI DE SECURITATE

DEși credința populară susține că cei cu nume din Orientul Mijlociu sunt cei mai susceptibili de a fi reținuți de guvern, Serviciul Secret l-a considerat pe Robert Lee „Bob on the Job” Lewis o amenințare suficient de mare pentru a-l aresta pe baza unei remarci indirecte. Lewis este un creștin fervent care a petrecut zeci de ani cercetând scandalurile guvernamentale și a lucrat cu avocații companiilor aeriene în timpul anchetei asupra bombardamentului zborului Pan Am 103 deasupra Lockerbie, Scoția. În aprilie 1998, Lewis se afla într-un restaurant din Houston, Texas, dăruind chelnerii cu cunoștințele sale despre meșteșugurile guvernamentale și informații puțin raportate despre fostul președinte George HW Bush. Lewis a recunoscut că a făcut o remarcă despre Bush în sensul „Îmi voi avea fundul”.

Agentul Serviciului Secret Tim Reilly stătea în restaurantul de lângă Lewis și l-a arestat prompt pe Lewis pentru că l-a amenințat pe fostul președinte. A doua zi, într-o scurtă audiere, magistratul federal Marcia Crone a evitat orice problemă legată de Primul Amendament și a acceptat în schimb mărturia din auzite a agentului Reilly. Deoarece Lewis nu avea suficienți bani pentru a plăti cauțiune, a fost ținut timp de aproape un an în custodie federală. În acest timp, a fost trimis la Instituția Federală de Corecție din Fort Worth și a fost plasat în celula în care figura din scandalul Whitewater, James McDougal, s-ar fi sinucis. Lewis știa cine a fost McDougal și a simțit că plasarea

lui acolo era o formă de intimidare. Câteva luni mai târziu, Lewis a fost transferat la un spital federal din Springfield, Missouri, unde a fost drogat involuntar până când scrisorile de la jurnaliști și contacte academice care protestau împotriva drogurilor lui l-au eliberat. Nu a existat niciodată un proces de judecată sau chiar o audiere în contradictoriu în acest caz.

Pentru oricine crede că abuzul de putere al DHS s-ar putea opri în timp, luați în considerare această poveste din 2006 din Bethesda, Maryland: doi bărbați în uniformă purtând șepci de baseball cu cuvintele „Securitate națională” pe ei au intrat în Biblioteca Little Falls și au anunțat cu voce tare că vizionarea pornografiei este interzisă. Apoi au cerut unui utilizator de internet al bibliotecii să iasă afară.

După ce au fost depuse plângeri împotriva celor doi ofițeri de „securitate”, șeful administrativ al județului Montgomery, Bruce Romer, a declarat că cei doi ofițeri erau membri ai diviziei de securitate a Departamentului de securitate internă din județul Montgomery, o unitate neînarmată însărcinată cu patrularea a aproximativ trei sute de clădiri din județ. El a adăugat că acest grup nu a fost însărcinat să caute pornografie și că incidentul a fost „nefericit” și „regretabil”. Romer a spus că cei doi ofițeri „și-au depășit autoritatea” și au fost reatribuiți.

Pentru a ilustra ușurința cu care un angajat TSA poate influența viața unei persoane, luați în considerare experiența Rebeccai Solomon, o studentă de la Universitatea din Michigan, în vârstă de douăzeci și doi de ani. Pe 5 ianuarie 2010, a fost oprită într-un aeroport de un agent TSA care s-a prefăcut că a găsit o pungă cu pulbere albă în geanta ei de mână pentru computer. Bărbatul a cerut apoi să știe de unde a luat praful și, în timp ce studentul stătea în stare de șoc, a procedat să fluture

geanta în fața ei și a spus că glumea. „Ar fi trebuit să vezi expresia de pe fața ta”, i-a spus bărbatul TSA, râzând. Când acest incident a fost făcut public, TSA a spus că agentul nu mai era la agenție. Dar dacă omul TSA nu ar fi recunoscut că este o glumă, Solomon ar fi încă în spatele gratiilor undeva. Acest mic incident ar trebui să fie un exemplu serios pentru orice american gânditor de putere nejustificată și nesupravegheată.

Astfel de incidente, desigur, ilustrează ușurința cu care persoanele cu autoritate pot abuza de această autoritate. De asemenea, ridică întrebarea câți alți angajați HSD își „depășesc” autoritatea și câte alte asemenea povești nu ajung niciodată la public.

FOTOGRAFII SUB FOC

Aparent, chiar și activitățile TRADIȚIONALE AMERICANE, cum ar fi fotografierea prin oraș, nu sunt scutite de controlul agenților de securitate internă. Fotograful amator Mike Maginnis a fost intrigat de toată activitatea din jurul hotelului Adams Mark din Denver la începutul lui decembrie 2002, care a fost înconjurat de poliția din Denver, rangeri din armată și lunetişti de pe acoperiş. Maginnis, care lucrează în tehnologia informației și realizează frecvent fotografii ale clădirilor corporative și ale echipamentelor de comunicații, a făcut câteva instantanee. El a fost apoi confruntat de un polițist din Denver care i-a cerut camera. Când a refuzat să predea scumpul său Nikon F2, a fost împins la pământ și arestat.

După ce a fost ținut într-o secție de poliție din Denver, Maginnis a fost interogat de un agent al Serviciului Secret.

Maginnis a aflat că vicepreședintele Cheney stătea în zonă și că a fost acuzat de terorist în temeiul PATRIOT Act. Potrivit lui Maginnis, agentul a încercat să-l facă să mărturisească că este terorist și l-a numit „colaborator zdrenț” și „pătar murdar de pinko”.

După ce a fost reținut timp de câteva ore, Maginnis a fost eliberat fără explicații. Când avocatul lui Maginnis a contactat poliția din Denver pentru o explicație, ei au negat că l-au arestat vreodată pe Maginnis.

Site-ul PhotographerNotaTerrorist.org a proclamat: "Fotografia este atacată. În toată țara se pare că oricine are o cameră este vizat ca un potențial terorist, indiferent dacă este amator sau profesionist, fie peisagist, arhitectural sau fotograf stradal. Nu numai că este coroziv pentru libertatea presei, dar crearea istoriei vizuale colective a țării noastre este stinsă prin campania antiteroristă pentru a preveni înregistrarea pe toți cei care o protejează împotriva terorismului. prețuiește imaginile vizuale, nu doar fotografii. Trebuie să lucrăm împreună acum pentru a opri acest lucru înainte ca fotografia să devină o parte a istoriei, mai degrabă decât o modalitate de a o înregistra.”

La începutul anului 2009, David Proeber, editor foto pentru ziarul central din Illinois *Pantagraph,* a fost dezbrăcat de cardul de memorie al camerei sale și amenințat cu arestare după ce a fotografiat poliția într-un schimb de focuri cu un bărbat înarmat. Proeber a recuperat cardul de memorie mai mult de trei ore mai târziu, după ce s-a plâns la un supervizor de departament al șerifului care era o cunoștință. După ce supraveghetorul a contactat poliția de stat, cardul de memorie lui Proeber a fost returnat cu scuze. Fotografia lui cu bărbatul înarmat a fost

publicată pe internet, strângând peste 1,2 milioane de vizualizări de pagini în primele treizeci și două de ore. Cu toate acestea, Proeber a aflat mai târziu că poliția a făcut un DVD cu fotografiile sale, pe care a susținut că nu au dreptul legal să o facă.

În 2007, Carlos Miller, un fotograf independent din Miami, a fost arestat, judecat și condamnat pentru că a fotografiat ofițeri de poliție din Miami pe o stradă publică. Miller a fost găsit nevinovat pentru neascultarea unui ofițer de poliție și comportament dezordonat, dar a fost condamnat pentru rezistență la arestare. Procuratura a recomandat trei luni de încercare, cincizeci de ore de muncă în folosul comunității, cursuri de gestionare a furiei și cheltuieli de judecată. Însă judecătorul președinte, Jose Fernandez de la tribunalul din Miami, a fost aparent supărat că Miller și-a documentat procesul pe un blog de internet și l-a condamnat la un an de încercare, o sută de ore de muncă în folosul comunității, cursuri de gestionare a furiei și mai mult de 500 de dolari în cheltuieli de judecată.

Severitatea pedepsei lui Miller a supărat Societatea Jurnaliştilor Profesionişti (SPJ), care donase iniţial nişte fonduri pentru apărarea lui Miller. Într-un comunicat de presă, președintele SPJ Clint Brewer a spus: "Faptul că domnul Miller a fost arestat pentru că a făcut fotografii într-un loc public a fost prima încălcare a drepturilor sale conform Primului Amendament. Aceste drepturi au fost încălcate din nou când declarațiile domnului Miller pe blogul său au devenit factori în sentința lui Fernandez. Societatea apără pe deplin dreptul domnului Miller de a vorbi liber pe blogul său."

Chiar și după ce au părăsit scena unei oportunitati de

fotografiere, se pare că fotografi de astăzi sunt încă susceptibili de raiduri ale autorităților. În septembrie 2009, Laura Sennett, un fotojurnalist specializat în proteste și demonstrații, a depus o plângere federală în care afirmă că atât guvernul federal, cât și forțele de ordine locale și-au încălcat drepturile în temeiul Primului și al Patrului Amendamente, după ce a intrat în casa ei și a confiscat hardware și date computerizate, camere digitale, carduri de memorie, o cameră foto, dispozitive de stocare digitale și alte materiale de serviciu digitală și un înregistrator de voce personal. Doar fiul ei era acasă în momentul raidului.

Potrivit lui Sennett, acest lucru s-a întâmplat deoarece a fotografiat protestatari la o reuniune a Fondului Monetar Internațional din 12 aprilie 2008. În plângerea ei, Sennett a susținut că a suferit o suferință și umilire emoțională și mentală extremă. Ea a cerut o ordonanță prin care să ordone DOJ să-și returneze bunurile și să plătească 250.000 de dolari daune compensatorii și 1 milion de dolari daune punitive. Împotriva ei nu au fost înaintate acuzații penale.

Sennett l-a numit în plângerea ei pe procurorul general Eric Holder, Forța de lucru comună pentru terorism al FBI, prințul William, Departamentul de poliție din județele Arlington și Departamentul de Justiție. Sennett spune că nu a fost ținta vreunei anchete penale și că munca ei a fost publicată de mai multe instituții media, inclusiv CNN și History Channel.

Una dintre principiile de lungă durată ale jurnalismului este că, în raportarea știrilor, atât filmul, filmul, cât și fotografiile foto au dreptul de a fotografia, în special pe proprietatea publică. Acest drept apare în pericol grav, deoarece știrile de astăzi se limitează deja la documente din partea autorităților, reporterii fiind ținuți în spatele blocurilor de bandă galbenă de la fața

locului și acoperire TV duplicată pe majoritatea canalelor de la cameramanii de la piscină.

ESTI PE CAMERA

NU DOAR fotografii sunt îngrijorați de camerele foto. Recent a avut loc o explozie a numărului de camere de supraveghere folosite în orașele mici și mari, care îi perturbă pe libertarii.

În loc de un semn convențional de bun venit în afara micului oraș Medina, Washington, vizitatorii de astăzi sunt întâmpinați de o persoană care citi că INTRAȚI ÎN ZONA DE SUPRAVEGHERE VIDEO 24 DE ORE. Șeful poliției Jeffrey Chen a refuzat să spună câte camere au fost instalate la intersecții folosind tehnologia „recunoaștere automată a plăcuțelor de înmatriculare” pentru a înregistra numerele de licență. În cazul în care o căutare în baza de date arată un mandat nerezolvat, poliția trimite imediat unități pentru a urmări mașina. Chen a spus că informațiile adunate de camere sunt stocate timp de șaizeci de zile, ceea ce permite poliției să continue căutările dacă are loc o infracțiune.

„Aceste camere ne oferă inteligență”, a explicat Chen. "Ne pune în fața criminalilor. Nu-mi place să fiu pe condiții egale cu criminalii."

Chen le-a spus presarilor că în 2008 au avut loc unsprezece spargeri în acest oraș de treizeci și o sută, care se mândrește cu un venit mediu al gospodăriei de peste 220.000 de dolari. "Unii oameni cred că [unsprezece spargeri] sunt tolerabile. Dar chiar și o singură crimă este intolerabilă", a spus Chen.

Doug Honig, un purtător de cuvânt al Uniunii Americane

pentru Libertăți Civile din Washington, a fost tulburat de noul sistem de supraveghere, spunând că miroase a încălcări ale vieții private. „Guvernul nu ar trebui să țină înregistrări cu venirile și plecările oamenilor când nu au făcut nimic rău”, a spus el. „Prin acțiuni ca aceasta, ne apropiem din ce în ce mai mult de o societate de supraveghere.”

În ciuda declarațiilor lui Honig, mulți cred că măsurile intruzive sunt necesare astăzi. Fostul primar de la Washington, DC, Anthony A. Williams se numără printre credincioși și și-a avertizat alegătorii când era primar că „Ne aflăm într-o lume nouă... cu adevărat periculoasă acum și trebuie să menținem un nivel mai ridicat de securitate”.

Williams a plănuit să sporească securitatea în Washington, DC, emulând orașe precum Londra și Sydney, care au mii de camere video în întreg orașul conectate la un birou central de comandă. Anglia are în prezent peste două milioane de camere în aeroporturi, gări, străzi și cartiere.

Întrebat dacă o astfel de schemă ar avea un impact grav asupra drepturilor civile individuale, Williams a recunoscut: „Vor fi compromisuri”.

Regatul Unit este un exemplu excelent de societate de supraveghere modernă, în care companiile pot prospera pe înclinația cetățeanului pentru voyeurism. O nouă companie numită Internet Eyes oferă până la 1.000 de lire sterline cetățenilor voluntari care stau acasă uitându-se la mai multe monitoare video conectate la unele dintre camerele de supraveghere omniprezente din Marea Britanie. Ca parte a acestui „sistem de notificare instantanee a evenimentelor”, spectatorii trebuie să raporteze orice „alertă” – o activitate suspectă – care, conform literaturii companiei, include cel mai

frecvent furtul din magazine, efracția, vandalismul și „comportamentul antisocial”. Alertele sunt transmise proprietarilor camerelor, abonaților serviciului Internet Eyes, care evaluează alertele și decid cine primește banii de recompensă. Monitoarele nu pot desemna sau controla fluxurile camerelor video și nici nu au voie să cunoască locația camerelor.

Cât va mai dura până când o nouă amenințare teroristă, fie că este reală, imaginată sau fabricată, îi va face pe telespectatori americani bine intenționați să raporteze orice ei consideră că este un comportament suspect din partea vecinilor lor? Să nu credeți că nu se poate întâmpla. Se întâmplă deja în ceea ce odată a fost numit „Țara Mamă”.

PARTEA IV

CUM SE ELIBEREAZĂ ZOMBII: CELE TREI CUTII ALE LIBERTĂȚII

Nu este nevoie de o majoritate pentru a învinge... ci mai degrabă de o minoritate furioasă, neobosită, dornică să declanșeze incendii de libertate în mintea oamenilor.

— SAMUEL ADAMS

CU MASS MEDIA CORPORATIVĂ concentrându-și programele de știri pe povești despre incendii, epave, crime, haos și scandaluri, trebuie să ne întrebăm: Există vreo veste bună?

Da, există.

Câțiva oameni gânditori cred că Statele Unite trec printr-o maturizare incitantă, chiar dacă incomodă. Deși admit că creșterea și schimbarea pot fi neliniștitoare, unii americani consideră că progresele actuale în tehnologie și ecologism vor duce în cele din urmă la un viitor mai luminos și mai armonios, plin de combustibili alternativi, motoare care funcționează pe apă și surse naturale de energie, cum ar fi solarul, mareele și geotermala.

Dar publicul trebuie să fie precaut. Ei au fost înșelați de prea mult timp de plutocrații care domină finanțele, viața corporativă și mass-media. Timp de mulți ani, autorii, realizatorii de film, comentatorii de radio și TV și chiar unii vorbitori de la colțul străzii au avertizat cu privire la viitoarea Nouă Ordine Mondială, acea globalizare socialistă dorită de un mic grup de plutocrați și angajații lor centrați în societăți secrete. În trecut, aceleași tipuri de vestitori au avertizat că nu a existat nicio „lumină la capătul tunelului” în războiul din Vietnam, că Nixon a fost un escroc și nu ar trebui să-și execute mandatul, că George HW Bush a mințit când a spus „Citește-mi buzele, fără taxe noi” și că evenimentele lui Ruby Ridge și Waco nu au fost doar atacuri

asupra membrilor sectei, ci împotriva drepturilor tuturor americanilor.

În retrospectivă, vestitorii au avut dreptate.

Astăzi, publicul american aude despre vaccinuri netestate, companii de medicamente care influențează politica guvernamentală, legea marțială totalitară și restricții ale libertăților promise de Constituție.

Poate că este timpul ca publicul să-i asculte pe „teoreticienii conspirației" și pe activiștii tineri. Andrew Gavin Marshall, cercetător asociat la Centrul Canadei de Cercetare a Globalizării, a întrebat: „În lumina exclamațiilor mereu prezente și neînduplecată de „sfârșit" recesiunii, o „soluție" la criză și o „recuperare a economiei, trebuie să ne amintim că ni se spune acest lucru de către aceiași oameni și instituții care ne spuneau, în anii trecuti, că nu este nici o îngrijorare fundamentală. și că „nu a existat niciun pericol" de criză economică. De ce continuăm să credem aceiași oameni care, atât în declarații, cât și în alegeri, nu au greșit? Întrebarea lui Marshall ar putea fi aplicată la multe dintre problemele care există în America. Aceasta, la rândul său, ridică o întrebare mai amplă – de ce ascultăm orice spun aceste instituții?

Dacă America vrea să experimenteze din nou libertatea individuală și inițiativa capitalistă care a adus odată această națiune la noi culmi ale succesului tehnologic și social, este evident că unele lucruri trebuie să se schimbe. Pur și simplu săriți înainte și înapoi între administrațiile prezidențiale conservatoare și liberale, ambele controlate din umbră de aceiași globaliști, nu va face treaba. Americanii trebuie să se unească, ca în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Dar, în loc să ne unim împotriva unui inamic străin precum

Germania nazistă, astăzi inamicul nostru este intern. Acest inamic formidabil este unul care încearcă să controleze guvernul federal al națiunii, sistemul financiar, sistemul educațional și chiar stilul de viață al cetățenilor Americii.

Dar forțele inamice sunt puține la număr, în timp ce americanii sunt aproape 304 milioane.

Este timpul ca americanii individuali să devină proactivi. Este timpul să ne amintim de cele trei cutii ale libertății: cutia de săpun, urna de vot și cutia de muniție.

CUTIA DE SAPUN

PREȘEDINTELE JOHN F. KENNEDY a spus odată: "Nu ne este teamă să încredințăm poporului american fapte neplăcute, idei străine, filozofii străine și valori competitive. Pentru o națiune căreia îi este frică să-și lase poporul să judece adevărul și falsitatea pe o piață deschisă este o națiune care se teme de poporul său."

Astăzi, libertatea de exprimare este atacată de corectitudinea politică și chiar de așa-numita legislație privind discursul instigator la ură. Pentru a ne proteja împotriva acestor atacuri, trebuie să asigurăm o mass-media de știri liberă și investigativă, una care să servească cu adevărat drept „câine de pază” public.

UN MEDIA DE ȘTIRI NEIMPLICAT

CORUPȚIA ȘI TIRANIA AU pătruns în istoria omenirii.

În Statele Unite, avariția guvernamentală și corporativă a fost combătută din punct de vedere istoric de o mass-media de știri de investigație liberă și neîngrădită – mass-media care odinioară era proprietate privată. Cu toate acestea, astăzi, mass-media sunt controlate doar de o mână de corporații multinaționale. Mai mult, guvernul federal a împiedicat continuu jurnalismul incisiv, acţionând în secret şi nesocotind Legea privind libertatea informaţiei semnată de preşedintele Lyndon Johnson la 6 septembrie 1966. Scopul legii este desecretizarea documentelor guvernamentale. De asemenea, este subiectul unor conflicte permanente între oficialii guvernamentali și atât organizațiile de știri, cât și cetățenii privați. Diferite administrații au diferit în interpretările lor ale legii, care conține, de asemenea, câteva derogări specifice.

Este deosebit de îngrijorător faptul că proprietatea mass-media este atât de concentrată când ne gândim că mai mult de 98% dintre americani au un televizor. Din cei 98 la sută, 82 la sută se uită la televiziune de primă ore și 71 la sută urmăresc programe prin cablu într-o săptămână medie. În plus, 84% dintre americani ascultă în mod regulat radioul, în timp ce 79% sunt cititori de ziare. Aproape jumătate din populația americană are acces la internet, iar anumite grupuri demografice ajung la aproape 70 la sută. Aceste totaluri sugerează că cea mai mare parte a Americii petrece o cantitate exagerată de timp privind un ecran, ceea ce ar putea fi destul de rău. Dar când cineva realizează că tot ceea ce văd și aud acești cetățeni provine de la doar cinci mari corporații media, amenințarea unei potențiale propagande și control al minții devine clară.

Pe lângă difuzarea conținutului diluat din cauza proprietății corporative, angajații de la Casa Albă și Pentagon manipulează

mass-media prin „gestionarea percepției”. Deși propagandiștii guvernamentali nu pot spune publicului cum să gândească, ei le pot spune la ce să gândească în timp ce stabilesc agenda și încadrează argumentele. Ei creează inteligent percepția. Prea mulți reporteri de știri pur și simplu regurgitează documentele de presă guvernamentale. Jurnalistul de investigație Wayne Madsen, din Washington, a subliniat că "Nu este treaba unui jurnalist să participe la propaganda știrilor. Jurnaliştii raportează faptele de bază ale unei povești. Realitatea că ocuparea SUA a Irakului a fost un dezastru neatenuat nu este vina presei. Faptul că războiul din Irak a mers rău pentru Statele Unite."

Nici administrația Bush, nici administrația Obama nu au permis ca știrile din Irak să fie difuzate înainte de a fi filtrate de oficiali. În plus, guvernul a forțat mass-media să „înglobeze” reporterii în unitățile militare americane și irakiene, limitându-le viziunea asupra ostilităților și creând relații personale în cadrul unităților desemnate, care nu pot decât să nuanțeze reportajele lor. Guvernul a angajat, de asemenea, contractori precum Lincoln Group și Science Applications International Corp. (SAIC) cu sediul în San Diego pentru a plasa propagandă pro-SUA în ziarele irakiene. În plus, Pentagonul a acordat SYColeman Inc. contracte pentru a dezvolta sloganuri, reclame, articole în ziare, spoturi radio și programe de televiziune pentru a promova sprijinul pentru politicile SUA în străinătate. Desigur, șeful SYColeman este un general în retragere care, la un moment dat, a fost un oficial de rang înalt în agenția Departamentului Apărării, care i-a dat SAIC contractul cu mass-media irakian.

„Mass-media de masă ar trebui să-și întărească raportarea independentă despre războiul din Irak”, a scris Wayne Madsen

în *San Diego Union-Tribune .*

"Ar trebui să respingă minciunile transmise în mod constant jurnaliştilor din Bagdad şi de la Pentagon, Departamentul de Stat şi Casa Albă. Iar editorii trebuie să încurajeze jurnaliştii să publice interviuri „off-the-record” cu membrii militarilor americani", a sfătuit Madsen. "Acest lucru este contrar politicii mass-media a Pentagonului, dar armata nu este arbitrul final al Libertăţii presei conform Primului Amendament. Armata este responsabilă pentru apărarea acestor drepturi".

În iulie 2009, PEN American Center, o organizație veche de optzeci și șapte de ani, dedicată apărării libertății scriitorilor din întreaga lume, sa alăturat Uniunii Americane pentru Libertăți Civile în instanță pentru a contesta Legea privind amendamentele FISA (FAA). Atât PEN, cât și ACLU au spus că FAA a extins foarte mult capacitatea guvernului SUA de a spiona americanii fără mandat și a acordat imunitate retroactivă companiilor de telecomunicații care au ajutat la spionarea guvernului asupra cetățenilor.

„Suntem reclamanți în acest proces în primul rând pentru că credem că propriile noastre comunicări, care includ apeluri telefonice sensibile și e-mailuri cu scriitori care se confruntă cu persecuții în țări din Afganistan până în Zimbabwe, sunt vulnerabile în cadrul programului”, a scris Larry Siems, director al programului Freedom to Write al PEN American Center, în Huffington Post. „Știm din experiențele colegilor noștri din țările în care guvernele aveau puteri de supraveghere necontrolate (inclusiv Statele Unite până în anii 1970) că programele care permit guvernelor să-și spioneze propriii cetățeni sunt adesea îndreptate împotriva scriitorilor și intelectualilor și că

supravegherea în general reprezintă o amenințare serioasă la adresa libertăților intelectuale și creative ale tuturor cetățenilor."

Dar există și alte organizații decât PEN și ACLU care ripostează. Comitetul Mondial pentru Libertatea Presei este un grup internațional compus din membri ai patruzeci și cinci de organizații de știri care au luptat de mai bine de treizeci de ani împotriva acordării de licențe a jurnaliștilor, a codurilor de conduită obligatorii, a sarcinilor obligatorii pentru jurnaliști și a altor controale de știri. Comitetul Mondial pentru Libertatea Presei a creat o Cartă pentru o Presă Liberă care enumeră zece principii pentru a garanta „fluxul neîngrădit de știri și informații atât în interiorul, cât și peste granițele naționale". Comitetul a spus că o astfel de cartă merită sprijinul „tuturor celor care s-au angajat să promoveze și să protejeze instituțiile democratice". Principiile sunt următoarele:

1. Cenzura, directă sau indirectă, este inacceptabilă; astfel, legile și practicile care restricționează dreptul mass-media de știri de a colecta și distribui liber informații trebuie eliminate, iar autoritățile guvernamentale, naționale sau locale, nu trebuie să interfereze cu conținutul știrilor tipărite sau difuzate sau să restricționeze accesul la orice sursă de știri.
2. Mass-media de știri independente, atât tipărită, cât și difuzată, trebuie să aibă voie să apară și să opereze liber în toate țările.
3. Nu trebuie să existe nicio discriminare de către guverne în ceea ce privește tratamentul, economic sau de altă natură, față de mass-media de știri dintr-o țară. În acele țări în care există și mass-media guvernamentală, mass-media independentă trebuie

să aibă același acces liber ca și mass-media oficială la toate materialele și facilitățile necesare operațiunilor lor de publicare sau difuzare.

4. Statele nu trebuie să restricționeze accesul la hârtie de ziar, la facilități de tipărire și la sistemele de distribuție, la funcționarea agențiilor de presă și la disponibilitatea frecvențelor și facilităților de difuzare.
5. Sunt condamnate practicile juridice, tehnice și tarifare ale autorităților de comunicații care inhibă distribuția de știri și limitează fluxul de informații.

6. Mass-media guvernamentală trebuie să se bucure de independență editorială și să fie deschisă la o diversitate de puncte de vedere. Acest lucru ar trebui să fie afirmat atât în lege, cât și în practică.

7. Ar trebui să existe acces nerestricționat al presei scrise și radiodifuziunii dintr-o țară la serviciile externe de știri și informații, iar publicul ar trebui să se bucure de libertate similară de a primi publicații și emisiuni străine fără interferențe.
8. Frontierele naționale trebuie să fie deschise jurnaliștilor străini. Cotele nu trebuie să se aplice, iar cererile de vize, acreditări de presă și alte documente necesare pentru activitatea lor trebuie aprobate prompt. Jurnaliștilor străini ar trebui să li se permită să călătorească liber în interiorul unei țări și să aibă acces la surse de știri oficiale și neoficiale și să li se permită să importe și să exporte liber toate materialele și echipamentele profesionale necesare.
9. Restricțiile privind intrarea liberă în domeniul jurnalismului sau asupra practicii acestuia, prin

licențiere sau alte proceduri de certificare, trebuie eliminate.

10. Jurnaliştii, ca toţi cetăţenii, trebuie să fie în siguranţă în persoana lor şi să li se acorde protecţie deplină a legii. Jurnaliștii care lucrează în zonele de război sunt recunoscuți ca civili care se bucură de toate drepturile și imunitățile acordate altor civili.

Alte organizații decât Comitetul Mondial pentru Libertatea Presei au contribuit, de asemenea, la stabilirea unei mass-media libere și nelimitate. Phil Donahue, prezentatorul emisiunii care și-a pierdut slujba la scurt timp după ce a pus sub semnul întrebării povestea oficială a 9/11, a îndemnat publicul să susțină „ *Los Angeles Times,* Society of Professional Journalists, National Press Club și alte organizații (să nu mai vorbim de redactorii constituției noastre) și să ajute să-i păstreze pe jurnalişti liberi de a fi îndârjiţi, nepopulari şi inelegant. bine pentru noi.” Donohue proclamă pe bună dreptate că "Nu există nici un substitut pentru culegerea de știri liberă și neîngrădită. Jurnaliștii nu sunt polițiști și nici oameni de relații publice. Ei sunt reporteri și nu există nici un substitut pentru ei".

Una dintre cele mai mari probleme care afectează libertatea presei este corporatizarea mass-media, care diluează conținutul de știri pentru a-l face mai atrăgător pentru un public mai mare. Cu toate acestea, o organizație, numită Coaliția StopBigMedia.com, încearcă să oprească această preluare corporativă a unei tradiții americane. Organizația este compusă dintr-un număr de grupuri politice diverse care s-au unit fără finanțare guvernamentală sau corporativă pentru a „oprește

FCC să permită unor corporații gigantice să domine sistemul media al Americii”. Potrivit informațiilor de pe site-ul său, „Giantii mass-media corporative reduc la tăcere voci diverse, abandonează jurnalismul de calitate și elimină conținutul local (avem dovezi). Democrația noastră are nevoie de mass-media mai bune. Politicile proaste făcute la Washington ar putea avea un impact mare asupra știrilor din comunitatea ta”. În altă parte, ei afirmă: "Noi credem că o mass-media liberă și vibrantă, plină de voci diverse și concurente, este sângele vital al democrației Americii. Lucrăm împreună pentru a ne asigura că sistemul nostru media rămâne, în cuvintele Curții Supreme, "o piață de idei dezinhibată în care adevărul va prevala".

Și, ca în orice profesie, lenea contribuie în mare măsură la fluxul recent de conținut media slab. După cum a spus odată romancierul și criticul britanic Kingsley Amis, „Lenea a devenit caracteristica principală a jurnalismului, înlocuind incompetența”.

Această lenea se datorează parțial prevalenței comunicatelor de presă de relații publice în ultima jumătate de secol. A fost întotdeauna mai ușor să rescrieți un comunicat de presă guvernamental sau corporativ decât să desfășurați lucrările necesare pentru a documenta o poveste bună. Poveștile bune necesită ca un reporter să iasă în comunitatea lui, nu să stea la un birou. Cu toate acestea, când un reporter nu este la birou toată ziua, editorul său devine de obicei supărat, deoarece afacerile (la urma urmei, companiile media sunt afaceri) ca angajații de la sediu, la birourile lor. Dar a sta în spatele unui birou toată ziua nu promovează vești bune sau investigații zilnice.

Profesorul de comunicații de la Universitatea din Illinois și reformatorul mass-media Robert McChesney și mulți alții cred că jurnalismul poate fi una dintre cele mai mari probleme cu care se confruntă publicul american, deoarece dacă publicul nu este informat despre evenimentele actuale, atunci este aproape imposibil ca publicul să ia decizii electorale. Astfel, democrația devine imposibilă într-o societate fără jurnalism.

În viitor, jurnaliştii pot fi cetăţeni privaţi care, folosind camerele telefoanelor mobile şi internetul, îşi asumă responsabilitatea să găsească şi să raporteze ştirile. S-a mai întâmplat (deși fără telefoane mobile și internet). Potrivit lui McChesney, poate cel mai mare dintre astfel de jurnaliști a fost IF Stone, editorul iconoclast și trecut pe lista neagră a *IF Stone's Weekly,* un buletin informativ auto-publicat în anii 1950 și 1960, cu o influență de anvergură. În 1999, la zece ani după moartea sa, buletinul informativ al lui Stone a fost desemnat printre „Cele mai bune 100 de lucrări ale jurnalismului din Statele Unite în secolul al XX-lea”. "Stone este în prezent celebrat de școlile profesionale de jurnalism americane ca un mare erou. Dar pentru cea mai mare parte a vieții sale, Stone a fost o anatemă pentru cei care se bazau pe surse oficiale", a explicat McChesney. "Stone a refuzat să aibă vreo relație cu oamenii de la putere pentru că știa că această relație îi va corupe capacitatea de a fi jurnalist adevărat. El știa că acest lucru i-ar limita capacitatea de a afla adevărul despre ceea ce face guvernul și ale căror interese le servește."

„Vreau o mie de IF Stones, pieptănând Washington și Wall Street, investigând puterea”, a spus McChesney. "Pentru a face acest lucru bine, [jurnaliştii] ar avea nevoie de un salariu decent,

pregătire profesională şi o redacţie care să-i protejeze de cei puternici. Ar avea nevoie de mult mai mult timp. Dacă lucrez la un birou sau la o fabrică toată ziua, merg acasă, îmi hrănesc copiii şi îşi pregătesc prânzul pentru a doua zi, fac curat în casă şi spăl rufele, iar apoi stau la blog la 23.00, e de rahat.

"Ceea ce pot face oamenii, totuși, să spunem dacă au studiat ceva economie și au devenit cu adevărat interesați de problemele economice, este acesta. Pot să caute, să colecteze și să citească în mod activ numeroase articole ale jurnaliştilor despre economie. Pot compara puncte de vedere diferite, pot verifica faptele și pot analiza surse. Apoi pot scrie pe blog despre toate acestea. Pot participa activ la dezbaterea media. Dar acest jurnalist nu mai sunt important pe blogul acesta. (cetățeanul-jurnalist cu jumătate de normă sau voluntar), deoarece un număr de muzicieni care improviză pe o melodie scrisă de jurnalişti pot contribui la melodie în moduri interesante.

EDUCAȚIA DE BAZĂ

S-ar putea să fie cazul ca blândețea mass-media să fie doar o simplă reflectare a blândeței și conformității pe care sistemele școlare publice le insuflă cetățenilor națiunii. Mark Taylor, în prezent profesor la Olathe South High School, din Olathe, Kansas, consideră că „Pentru a câștiga lupta din sălile de clasă din America, profesorii trebuie mai întâi să realizeze că sistemul de învățământ public de astăzi a fost proiectat de elite economice puternice, a căror adevărată intenție a fost ca elevii să se considere angajați într-un sistem menit să-i amuți pentru

a fi buni mici consumatori ai obiectivelor pe care sistemul l-a vândut în mod arbitrar. pentru educatorii din toată America ca valori ale unei Republici Democrate Acești profesori, fie că sunt profesori universitari, fie profesori de școală secundară și elementară, ar trebui să înceapă prin a aborda această minciună și să înceapă să folosească povestea de elită a unei Republici Democratice ca o armă pentru a învinge designul încorporat al supunere.

Taylor și-a petrecut cariera didactică încercând să insufle studenților săi abilități de gândire critică. "Esența educației nu este ceea ce învățăm, ci să punem la îndoială ceea ce învățăm. Primul pas pentru a pune sub semnul întrebării ceea ce învățăm este să ne dăm seama că, pentru a gândi în afara cutiei, trebuie mai întâi să știm că suntem în ea. Pentru a ști că suntem în ea, trebuie să învățăm cum să gândim, iar pentru a învăța să gândim, trebuie să învățăm în primul rând de la cei patru călăreți ai iluminismului intelectual: din filozofie, filosofie și istorie trebuie să învățăm despre filozofie, filozofie și istorie. Ce este real, ce este adevărat și ce este bun. Din economie trebuie să învățăm că crearea bogăției este o iluzie creată de elite economice puternice, trebuie să învățăm că urmărirea politicii este urmărirea puterii și este legată de secretele creării bogăției economice. a adăugat el.

Există profesori din toată America care își învață studenții să pună sub semnul întrebării sistemul prin căutarea filozofiei, economiei, științelor politice și istoriei. „Fiecare profesor care folosește această formulă va contribui la un moment în timp în care masa critică a istoriei va implozi planurile celor care încearcă să ne înrobească pe toți”, a spus Taylor.

Din păcate, astfel de profesori își luminează taxele în ciuda

sistemului, nu din cauza lui. Pentru a produce membri alfabetizați și funcționali ai societății, educația trebuie mai întâi să ofere tuturor elevilor o bază de bază în cei trei R--cititură, „riting și „ritmetică”. Dincolo de aceasta, ar trebui să se bazeze și pe istoria și filosofia libertății americane. Nu pur și simplu memorând nume și date, ci, mai important, înțelegerea de ce s-au purtat revoluții și războaie și ce rezultate au rezultat din ele. Și, mai presus de toate, elevilor trebuie să li se arate cum să gândească și să raționeze critic, cum să cerceteze și să examineze singuri problemele și, în sfârșit, cum să vorbească pentru ceea ce este corect și drept. Numai cu un cetățean cu adevărat educat și responsabil american își poate recâștiga locul de lider printre națiuni. Odată cu un număr tot mai mare de părinți care încep să înțeleagă valoarea educației reale, nu pur și simplu să treacă prin teste sau să îndeplinească programele impuse de stat, ei apelează la o alternativă.

ȘCOALA ACASA

PENTRU A ASIGURA O MAI BUNĂ educație, unii părinți își scot copiii în întregime din sistemul public de învățământ. Odată considerată extrem de controversată, educația la domiciliu pare să câștige treptat favoarea în toată America. În trecut, educația la domiciliu era considerată a fi doar pentru xenofobi și fanatici religioși. Acum, după unele estimări, două milioane de copii americani își primesc educația acasă. Și există o credință tot mai mare, susținută de studii și statistici, că educația copiilor educați la domiciliu îi depășește adesea pe cei din sistemul public.

Chiar și instituțiile colegiale bine respectate recunosc

educația la domiciliu ca o practică educațională legitimă. Potrivit unui studiu al grupului de advocacy din Virginia, National Center for Home Education (NCHE), 68% dintre colegii acceptau transcrieri sau portofolii pregătite de părinți în locul unei diplome acreditate. Acele universități care acceptă elevi la domiciliu au inclus Stanford, Yale și Harvard. NCHE a spus că astfel de colegii „necesită, în general, scoruri SAT I (unul) și/sau ACT, o transcriere de liceu, scrisori de recomandare și mostre de scris”.

„Cei școlii la domiciliu aduc anumite abilități – motivație, curiozitate, capacitatea de a fi responsabil pentru educația lor – pe care liceele nu le induc prea bine”, a spus Jon Reider, directorul de consiliere universitară la San Francisco University High School, care la un moment dat a fost director asociat senior al admiterii la Stanford.

Isabel Shaw, scriitoare și cercetătoare în domeniul educației la domiciliu, a scris: „În medie, copiii educați la domiciliu obțin un an înaintea colegilor lor la testele standardizate. Cu cât școlile la domiciliu ale elevilor sunt mai lungi, cu atât acest decalaj devine mai mare. În momentul în care copiii educați la domiciliu sunt în clasa a opta, ei testează cu patru ani înaintea colegilor lor”. Isabel și soțul ei, Ray, și-au educat acasă cele două fiice timp de cincisprezece ani. "Desigur, aceste rezultate se traduc în scoruri mai bune la American College Test (ACT). Cercetările arată că performanța ridicată la ACT indică puternic o probabilitate mai mare de succes la facultate. Potrivit rapoartelor oficiale ACT, elevii educați la domiciliu depășesc în mod repetat elevii educați public și privat la testul de evaluare ACT." Kelley Hayden, un purtător de cuvânt al ACT, a spus: „Ceea ce poți spune despre elevii de acasă este că copiii educați acasă sunt bine pregătiți pentru facultate”.

Cei care se tem de educația la domiciliu spun că însăși absența experiențelor din „lumea reală” îi poate dezavantaja pe cursanții de acasă în viața ulterioară. „Elevii din școlile publice învață cum să facă față unui sistem, oricât de capricios ar fi acesta”, a spus un profesor de școală publică din Texas. „Ei învață cum să suporte incompetenții (inclusiv administratorii) cu care vor trebui să facă față în lumea reală.”

Potrivit lui Hal Young, fost vicepreședinte educațional pentru North Carolinians for Home Education, „Una dintre cele mai frecvente obiecții impuse educației la domiciliu este că elevii de la școală acasă nu sunt expuși la diferite medii sociale.” Dar Young a spus că "absolvenții se integrează bine în mediul campusului. Educația la domiciliu este individuală, dar nu este izolată. Majoritatea elevilor de acasă de la care auzim sunt destul de bine conectați în grupuri de sprijin, activități bisericești, programe de cercetași și programe sportive... așa că atunci când ajung în campusurile universitare unde există alte grupuri în jur, aceasta este doar o altă zi din viață." Young a remarcat că, în consecință, „Multe colegii spun că [educatorii la domiciliu] sunt o populație bună de urmat. Au avut rezultate pozitive în ceea ce privește studenții educați la domiciliu, așa că ies activ și îi caută..”

Regretatul Chris Klicka, în calitate de consilier principal al Asociației de Apărare Legală a școlii de acasă, a abordat, de asemenea, ideea că copiii educați acasă sunt prost socializați:

> *[Copiii din școala publică sunt limitați într-o sală de clasă pentru cel puțin 180 de zile în fiecare an, cu puține șanse de a fi expuși la locul de muncă sau de a merge*

în excursii. Copiii sunt prinși cu un grup de copii de vârsta lor, cu puține șanse de a relaționa cu copiii de alte vârste sau cu adulți. Ei învață într-un vid unde nu există standarde absolute. Li se acordă puțină responsabilitate sau deloc și totul le este oferit. Oportunitatea de a-și urmări interesele și de a-și aplica talentele unice este înăbușită. Acțiunile elevilor publici rareori au consecințe, deoarece disciplina este laxă, iar trecerea de la o clasă la alta este automată. Studenții nu sunt cu adevărat pregătiți să lucreze la domiciliu (familie) sau la locul de muncă, care cuprind o mare parte din „lumea reală" după absolvire.

Pe de altă parte, educatorii acasă nu au problemele de mai sus. Sunt complet pregătiți pentru „lumea reală" la locul de muncă și acasă. Ei relaționează în mod regulat cu adulții și urmează exemplele lor mai degrabă decât exemplele colegilor proști. Ei învață pe baza experiențelor „practice" și a pregătirii timpurii de ucenicie. De fapt, singura „socializare" sau aspect al „lumii reale" pe care ei o pierd nemergând la școala publică este presiunea nesănătoasă a colegilor, criminalitatea și imoralitatea. Desigur, elevul obișnuit la domiciliu învață cu înțelepciune despre aceste lucruri de la distanță, în loc să fie implicat personal în crime sau imoralitate sau poate de la a fi o victimă.

Odată cu progresele în tehnologia informației, și educația online a devenit populară. Potrivit *Wall Street Journal,*

„Aproximativ 100.000 din cele 12 milioane de elevi de liceu din SUA frecventează 438 de școli online cu normă întreagă [în 2009], față de 30.000 în urmă cu cinci ani, conform Asociației Internaționale pentru Învățare Online K-12, o organizație nonprofit din Washington care reprezintă școlile online. Departamentul de Educație al SUA, spune că 1,5 milioane de elevi din K-12 au fost școliți acasă în 2007, o cifră care include pe unii care au urmat școli online, adică o creștere de 36% față de 1,1 milioane din 2003.

Ca și în cazul educației la domiciliu obișnuite, o preocupare majoră cu privire la școlarizarea online a fost aceea că stând strict la computer va afecta abilitățile sociale ale elevului. Raymond Ravaglia, director adjunct al Programului Educațional pentru Tineretul Dotat din Stanford, a subliniat: "Pentru liceele online, cel mai mare obstacol este abordarea interacțiunii sociale pentru elevi. La acea vârstă, oamenii chiar tânjesc interacțiunea socială."

Alții cred că studenții online, cu accesul lor la conținutul multimedia pe internet, vor câștiga un avantaj în lumea noastră din ce în ce mai digitală. „Ceea ce învață în timpul liceului online îi va face gânditori mai adaptabili", a spus Rand Spiro, profesor de psihologie a educației la Universitatea de Stat din Michigan.

Pe site-ul Oklahoma Council of Public Affairs, Matthew Ladner, vicepreședinte de cercetare la Goldwater Institute, a oferit o posibilă alternativă la educația publică tradițională care ar putea fi aplicată la nivel național: „John Stuart Mill a observat odată că, dacă guvernul ar cere pur și simplu o educație, ei s-ar putea economisi de a o furniza (sau, în acest caz, încercarea fără succes de a o furniza ar putea face ca legislația de stat să

devină o condiție prealabilă pentru adoptarea de cunoștințe de stat). primirea unui permis de conducere și pur și simplu pune materialele de studiu necesare disponibile online și la bibliotecile publice.”

Costurile unui astfel de sistem ar fi o fracțiune din ceea ce cheltuiesc contribuabilii în prezent și, probabil, s-ar dovedi mult mai eficient. În cele din urmă, publicul american trebuie să se asigure că copiii învață educația civică, pentru că așa cum spunea Thomas Jefferson, „Dacă o națiune se așteaptă să fie ignorantă și liberă, într-o stare de civilizație, se așteaptă la ceea ce nu a fost și nu va fi niciodată”.

ÎNGRIJIRE PENTRU SĂNĂTATE

Pe lângă faptul că prezintă obișnuitul conținut mediatic blând, plin de povești despre celebrități, scandaluri politice și infracțiuni mărunte, mass-media oferă publicului impresia falsă că numai experții și medicii pot determina ce reprezintă starea bună de sănătate și cum să o obțină. Fiecare talk-show și știri apelează la un expert de la agențiile guvernamentale sau corporațiile controlate de globalist pentru a prezenta versiunea lor de știri despre sănătate. Sfaturile lor sunt validate constant de publicitatea omniprezentă la medicamente, emanată de la aceleași corporații.

Cu toate acestea, schimbarea este în aer. Mulți oameni se ocupă de propria sănătate și caută mijloace alternative pentru a-și asigura o viață satisfăcătoare și productivă. Chiar și unii profesioniști din domeniul medical se îndepărtează de medicina corporativă bazată pe profit și găsesc noi modalități de

îmbunătățire a sănătății publice.

Dr. Len Saputo, un medic practicant de mai bine de patruzeci de ani, încurajează o schimbare de paradigmă în modul în care ar trebui să fie practicată medicina. De-a lungul anilor, Saputo a văzut că calitatea asistenței medicale din Statele Unite a coborât la noi minime, pe măsură ce comunitatea medicală a trecut de la preocuparea pentru pacient la preocuparea pentru profit. În 1994, Saputo a fondat Health Medicine Forum, care a schimbat perspectiva și practicile multor practicieni din domeniul sănătății din San Francisco Bay Area.

„Am intrat în profesie aspirând să fiu vindecător, la fel ca majoritatea colegilor mei”, a scris Saputo în cartea sa din 2009 *A Return to Healing.* "Am vrut să ne îngrijim de nevoile de sănătate și medicale ale *unor persoane întregi;* am fost inspirați să ne servim pacienții prin aspirația noastră de a oferi vindecare autentică și de a promova o viață sănătoasă bazată pe știință și bun simț. Din păcate, acest ideal a fost înlocuit de rezultatul corporativ, rezultând într-un sistem disfuncțional concentrat aproape în întregime pe ceea ce prefer să numesc *îngrijirea bolii* [sublinierea inițială].

„Concentrarea naturală a medicului asupra nevoilor de sănătate ale unei persoane unice, vii, încorporate în familia sa și societatea sa, a fost astăzi în mare măsură înlocuită de un model care reduce fiecare persoană la corpul său, corpul său la o mașină, iar sănătatea lui are nevoie de un set de simptome care să fie tratate în principal cu medicamente – ignorând de prea multe ori mintea, emoțiile, spiritul, mediul și stilul de viață ale pacientului.”

Astăzi, dr. Saputo și mulți alți medici apelează la soluții biochimice naturale pentru a trata problemele de sănătate. Premisa de bază a acestui tip de tratament constă într-o simplă recunoaștere – dacă toate celulele corpului funcționează corect, nu există nicio cauză de boală. „Restabilirea sănătății și vitalității se realizează prin sprijinirea organismului și permițând procesului natural de vindecare să preia controlul”, a explicat Saputo. Cei care întreprind acest tip de medicină progresivă „recunosc cu îndrăzneală importanța tratării corpului, minții și spiritului – imperativul de a avea grijă de întreaga persoană, nu doar de boală.... Ei aleg prevenirea, bunăstarea, soluțiile naturale și modelul integrativ – și deschid calea către medicina integrală a sănătății a viitorului”.

Mulți profesioniști medicali au urmat standardul Dr. Saputo, întrebând nu cum să finanțeze actualul sistem american de îngrijire a sănătății, ci cum să găsească modalități mai bune de a asigura și menține o sănătate mai bună. În loc să întrebe ce medicamente ar trebui folosite pentru a vindeca o boală, ei se întreabă dacă medicamentele ar trebui sau nu utilizate ca tratament primar. În 2007, National Health Interview Survey a raportat că aproximativ patru din zece americani au folosit o formă de medicină complementară sau alternativă în acel an. Se pare că terapiile complementare și alternative reprezintă acum 11,2% din totalul cheltuielilor de îngrijire medicală din buzunar - aproximativ 33,9 miliarde de dolari pe an.

Înainte de alegerile prezidențiale din 2008, mai mult de cinci mii de medici americani au semnat o scrisoare deschisă către candidatul de atunci, Barack Obama, îndemnându-l pe acesta și Congresul „să susțină sănătatea poporului american și să

implementeze un sistem național de asigurări de sănătate nonprofit, cu un singur plătitor". Medicii au remarcat: „Un sistem de sănătate cu un singur plătitor ar putea realiza economii administrative de peste 300 de miliarde de dolari anual – suficiente pentru a acoperi cei neasigurați și pentru a elimina coplățile și deductibele pentru toți americanii". Asigurarea națională de sănătate cu plătitor unic este un sistem în care o singură agenție publică sau cvasi-publică organizează finanțarea sănătății, dar furnizarea de îngrijiri rămâne în mare parte privată. Astfel de sisteme sunt utilizate în prezent în Canada, Marea Britanie și alte națiuni.

Medicii au spus că schimbările trepte ale politicii de îngrijire a sănătății de către democrați nu vor rezolva problemele de îngrijire a sănătății și că planurile republicane de a urma - strategii bazate pe piață nu vor face decât să exacerbeze situația. „Ceea ce trebuie schimbat este sistemul în sine", au scris ei. Unul dintre semnatarii scrisorii, dr. Oliver Fein, profesor de medicină clinică și sănătate publică la Colegiul Medical Weill Cornell din New York, a declarat: „Odată cu recesiunea economică bruscă, mai mulți oameni ca niciodată sunt îngrijorați de cum să plătească pentru îngrijirea sănătății. Un sistem cu plătitor unic - un Medicare îmbunătățit pentru toți - ar ridica acele griji, nu le va oferi nici o abordare fiscală și morală tuturor celor care au nevoie de bani. a lua."

În ciuda faptului că cheltuiește mai mult de două ori mai mult decât alte țări industrializate pentru îngrijirea sănătății (mai mult de 7.000 de dolari de persoană), sistemul de îngrijire a sănătății al Americii este nu numai scump, ci și inadecvat. Statele Unite se situează sub alte cincizeci de țări în speranța de viață, inclusiv Canada, Bermuda, Norvegia, Iordania, Coreea de Sud,

Bosnia, Herțegovina și Puerto Rico. În ceea ce privește mortalitatea infantilă (decesul unui copil sub un an la 1.000 de născuți vii), Statele Unite au rămas rușinos în urma altor 180 de țări, inclusiv Serbia, Chile, Rusia, Fiji, Botswana, Jamaica, Thailanda, China, Mexic și Libia.

„Motivul pentru care cheltuim mai mult și primim mai puțin decât restul lumii este pentru că avem un sistem mozaic de plătitori cu profit”, a explicat site-ul web al Physicians for a National Health Program, o organizație de peste șaptesprezece mii de medici. "Asigurătorii privați risipesc neapărat dolari din domeniul sănătății în lucruri care nu au nimic de-a face cu îngrijirea: cheltuieli generale, subscriere, facturare, departamente de vânzări și marketing, precum și profituri uriașe și salarii exorbitante ale directorilor. Medicii și spitalele trebuie să mențină personal administrativ costisitor pentru a face față birocrației. Combinată, această administrație inutilă consumă o treime (31 la sută) din dolari americani. bani irositi.”

John C. Goodman, președintele Centrului Național de Analiză a Politicii din Dallas, a declarat: „Singura alternativă sensibilă de a ne baza pe un stat social pentru a ne rezolva nevoile de îngrijire a sănătății este o încredere reînnoită pe instituțiile din sectorul privat care utilizează opțiunea individuală și piețele libere pentru a se asigura împotriva neprevăzutelor neprevăzute. sistem pe măsură ce ne mișcăm în timp.

"Prin eliberarea pacienților, vreau să spun să le dau mai mult control asupra banilor lor - cel puțin o treime din dolarii lor Medicare. Desemnați ceea ce pacientul este capabil să plătească cu acești bani și apoi acordați-i control asupra acestora. Pe baza experienței noastre cu conturile de economii pentru sănătate, oamenii care își gestionează proprii bani fac

alegeri radical diferite. Ei găsesc modalități de a fi mult mai prudenti și mai economii în consum."

Dr. John Geyman, profesor emerit de medicină de familie la Universitatea din Washington și autor al cărții *Do Not Resuscitate: Why the Health Insurance Industry Is Dying and How We Must Replace It,* a declarat că sistemul privat de sănătate este învechit și industria asigurărilor este de vină. "Deși există un consens larg că sistemul de sănătate al națiunii este stricat și are nevoie urgentă de reformă, s-a acordat prea puțină atenție rolului industriei asigurărilor private în perpetuarea problemelor noastre. În ultimii 40 de ani, asigurările private au evoluat dintr-o activitate non-profit într-o activitate de 300 de miliarde de dolari pe an, pentru profit, cel mai mare investitor de șase miliarde de dolari. În profituri în 2006. Au făcut acest lucru prin înscrierea unor oameni sănătoși, respingerea cererilor și controlul celor bolnavi, care sunt din ce în ce mai desființați în programele noastre asediate de siguranță publică... Aceste companii cu scop lucrativ au împovărat sistemul nostru cu costuri administrative enorm de irosite și cu salarii vertiginoase ale directorilor executivi, lăsând în același timp zeci de milioane de oameni sub riscul neasigurat 1.300 de asigurători privați, înfrângând obiectivul asigurării, care este de a oferi acoperire prin împărțirea riscului într-o populație largă. Prețurile primelor continuă să crească cu o rată de două cifre, alături de alte costuri de sănătate.

„Astfel, prima medie a familiei pentru acoperirea bazată pe angajator a fost de 11.500 USD în 2006, o creștere de 87% față de 2000. În ritmul în care mergem, primele de asigurări de sănătate vor consuma aproape o treime din venitul mediu al

gospodăriei până în 2010 și tot venitul gospodăriei până în 2025. Acest lucru în mod clar nu este sustenabil.”

Cu toate progresele incredibile din știința medicală din ultimii ani, problemele cu îngrijirea sănătății, evident, nu sunt în tehnologie. Totul se rezumă la cine va lua decizia care afectează în cele din urmă orice plan național de asistență medicală. Din păcate, acesta se dovedește a fi Congresul, acea colecție de nimicuri, adulteri, înșelători fiscale, mincinoși, mercenari și aroganți. Până în 2010, corporații globali și lobbyiștii lor au câștigat. Asigurarea de sănătate cu plătitor unic nu era de acord. Ce e de făcut?

URNA

ÎN CÂND SE ADRESEA LA CONVENȚIA NAȚIONALĂ DEMOCRATĂ din 1896, candidatul de trei ori la președinție William Jennings Bryan a declarat: „Dacă ne întreabă de ce nu întruchipăm în platformele noastre toate lucrurile în care credem, răspundem că, atunci când vom restabili banii Constituției, toate celelalte reforme necesare vor fi posibile; dar că până când aceasta nu va fi realizată, nu va fi posibilă o altă reformă.” Domnul Bryan cu siguranță s-ar învârti în mormânt dacă ar vedea abuzurile practicate astăzi sub numele de finanțe guvernamentale.

„Banii constituționali” sunt precizați în mod clar în Constituția SUA, în conformitate cu articolul I. În secțiunea 8, Constituția scrie: „Congresul va avea puterea... să facă monedă, [și] să reglementeze valoarea acestora....” Este important de menționat că banii fiat – dolarii de hârtie din Rezerva Federală

care sunt considerați moneda legitimă a națiunii – nu sunt menționați. Dar, în Secțiunea 10, Constituția precizează clar că „Niciun stat nu va face decât monede de aur și argint o licitație pentru plata datoriilor.” După cum sa explicat mai devreme în această lucrare, banii fiat – dolarul de hârtie din SUA – devin rapid lipsiți de valoare din cauza sumelor în circulație și a datoriei în creștere din spatele ei.

America nu va experimenta nicio reformă autentică până când nu va exista o revizuire semnificativă a sistemului financiar. Deoarece economia noastră face parte dintr-o economie globală, este posibil ca o revizuire să includă întreaga lume.

Chiar și luând în considerare planurile și bugetul administrației Obama, Michel Chossudovsky, profesor de economie la Universitatea din Ottawa și director al Centrului de Cercetare asupra Globalizării, a prezis: „Nu există soluții în cadrul arhitecturii financiare globale dominante. Politicile semnificative nu pot fi realizate fără reformarea radicală a funcționării sistemului bancar internațional.”

Chossudovsky a sugerat o „revizuire completă a sistemului monetar, inclusiv funcțiile și proprietatea băncii centrale, arestarea și urmărirea penală a celor implicați în fraude financiare atât în sistemul financiar, cât și în agențiile guvernamentale, înghețarea tuturor conturilor în care au fost depuse transferuri frauduloase, anularea datoriilor rezultate din comerțul fraudulos și/sau manipularea pieței.

"Oamenii din toată țara, la nivel național și internațional, trebuie să se mobilizeze. Această luptă de democratizare a aparatului financiar și fiscal trebuie să fie cuprinzătoare și democratică, cuprinzând toate sectoarele societății la toate

nivelurile, în toate țările. Ceea ce se cere în cele din urmă este dezarmarea instituției financiare: confiscarea acelor active care au fost obținute prin fraudă și manipulare financiară; restabilirea economisirii prin transferul invers al gospodăriilor; Trezorerie, înghețați activitățile fondurilor speculative; înghețați gama de tranzacții speculative, inclusiv vânzarea în lipsă și tranzacțiile cu instrumente derivate.”

Economistul William K. Black a susținut ideea că salvarile sunt dăunătoare sănătății economice generale. Într-un interviu cu comentatorul PBS Bill Moyers, Black a spus: "Acum, mergând mai departe, scăpați de oamenii care au cauzat problemele. Și acesta este un lucru destul de simplu. De ce i-am păstra pe directori generali și CFO și alți ofițeri superiori care au cauzat problemele? Asta e... nebuni... Așa că oprește sistemul actual. Ascundem pierderile, pierderile, pentru că trebuie să oprim acele pierderi, în loc să descoperim pierderile. informații bune pentru a lua decizii bune.. Urmează ceea ce funcționează în loc de ceea ce a eșuat. Începeți să numiți oameni care au înregistrări de succes, în loc de înregistrări de eșec.. Există o mulțime de lucruri pe care le putem face chiar și astăzi, chiar dacă au avut un început groaznic în administrație, și s-ar putea schimba.

Potrivit Dr. Charles K. Rowley, profesor Duncan Black de Economie la Universitatea George Mason și director general al Institutului Locke, „Prognoza este catastrofală dacă politicile guvernamentale proiectate nu sunt reduse. Potrivit propriilor estimări ale Casei Albe, deficitul bugetar federal în 2009 va fi de 1,6 trilioane de dolari, aproximativ 11,2% din totalul economiei mondiale, cel mai mare sfârșit al celui de-al Doilea Război Mondial. Datoria națională va reprezenta 76,5% din

economia națională a SUA, cea mai mare proporție de după cel de-al Doilea Război Mondial. În astfel de circumstanțe, statutul de rezervă internațional al dolarului american nu va supraviețui, astfel încât ratele dobânzilor la titlurile de stat vor crește, iar sarcina reală a deservirii datoriei va crește în astfel de circumstanțe.

Pentru a preveni un colaps economic american, Rowley a argumentat împotriva socialismului, declarând: „Prosperitatea și ocuparea deplină a forței de muncă în SUA vor fi restabilite doar printr-o revenire la capitalismul laissez-faire... din punct de vedere microeconomic, tarifele și alte bariere comerciale ar trebui abrogate unilateral; o lege „dreptul la muncă" ar trebui să reducă salariul minim de putere și reglementarea nedivizată; băncile și contrapartidele lor nu ar trebui salvate, deși sistemul ar trebui protejat asigurându-se că băncile în faliment sunt lichidate într-un mod ordonat - aceasta este singura modalitate de a restabili disciplina de piață." Laissez-faire este un termen francez care înseamnă vag „lasă să fie". Capitalismul laissez-faire este, în general, definit ca un sistem care permite
piață să se reglementeze și să controleze în sine, că legea cererii și ofertei va atenua toate problemele de producție și distribuție. Acest sistem funcționează bine, cu excepția cazului în care, așa cum s-a întâmplat în America modernă, piața se transformă într-o mână de corporații multinaționale sub controlul fasciștilor globaliști.

Argumentul lui Rowley în favoarea capitalismului laissez-faire este acceptabil doar dacă se presupune că condițiile de joc economice sunt egale și că toată lumea are șanse egale la prosperitate comercială. Dar, din punct de vedere istoric, prosperitatea nu a fost niciodată la îndemâna tuturor. Istoria

Statelor Unite este povestea unor grupuri care prosperă în detrimentul altora, fie în numele trustului, al sindicatului, al cartelului sau al corporației.

De fapt, cei mari devin mai mari într-un sistem laissez-faire. Un caz concret: consolidarea corporațiilor media, bancare și auto. Pentru a folosi din nou media ca analogie, astăzi libertatea presei aparține doar celor care dețin presa. Dar dacă acesta este cazul, cum sunt exprimate punctele de vedere unice publicului? Există o mulțime de jurnaliști dedicați și bine intenționați care lucrează încă în Statele Unite, dar aproape nimeni își poate permite să cumpere și să conducă un canal de știri important. În consecință, știrile și informațiile sunt lăsate în mâinile marilor corporații, unde un ordin de ciocolată cere acceptarea cerințelor șefului.

Dacă Statele Unite vor să aibă o piață cu adevărat liberă, legiuitorii trebuie să găsească o modalitate de a echilibra legile și reglementările necesare pentru a preveni monopolurile și pentru a reduce sistemele capitaliste libere, astfel încât oricine are inteligență și ambiție să poată reuși. Ei trebuie să găsească o modalitate de a sparge corporațiile multinaționale gigantice, astfel încât adevărata întreprindere liberă să se poată afirma din nou.

AUDIT FED

O mare parte din problemele monetare ale Țării provin din Sistemul Rezervelor Federale.

Într-un studiu intitulat „Este Sistemul Rezervelor Federale o organizație guvernamentală sau controlată în mod privat?”

Institutul Monetar American (AMI) a explicat confuzia și ambiguitatea cu privire la proprietatea și scopul Sistemului Rezervelor Federale, care nu este nici în întregime o agenție federală, nici o companie complet privată.

AMI a afirmat că "ambiguitatea controlului a dus la folosirea abuzivă a puterii monetare. Aceasta a permis exercitarea unei mari puteri fără responsabilitate. Nicio cantitate falsă de PR nu va schimba acest lucru. Puterea monetară conferită Congresului de Constituție a fost delegată în mod necorespunzător unor interese private, fără un beneficiu suficient de interes public, dacă există. Congresul trebuie să reia puterea care i-a fost conferită. Ajustarea sistemului actual. Dar uite ce a făcut. Aceasta necesită o schimbare majoră a modului în care sistemul nostru monetar funcționează și este controlat, cu beneficii minore care doar atenuează temporar problemele, va permite reluarea în cele din urmă a procesului distructiv.

Directorul AMI, Stephen Zarlenga, a scris că institutul a lucrat la o legislație cuprinzătoare numită „Actul monetar american", menită să rezolve ambiguitatea cu privire la cine controlează Fed. În loc să recurgă la simpla desființare, planul AMI presupune că guvernul federal ar trebui să încorporeze Fed.

"Reforma monetară este realizată în trei părți, care trebuie adoptate împreună pentru ca aceasta să funcționeze. Oricare sau două dintre ele singure nu o vor face, dar ar putea afecta și mai mult situația monetară", a explicat Zarlenga.

„În primul rând, încorporați Sistemul Rezervei Federale în Trezoreria SUA, unde toți banii noi sunt creați de guvern ca bani, nu datorie purtătoare de dobândă și cheltuiți în circulație

pentru a promova bunăstarea generală; monitorizat pentru a nu fi nici inflaționist, nici deflaționist.

"În al doilea rând, opriți privilegiul băncilor de a crea bani, punând capăt sistemului de rezerve fracționale într-un mod blând și elegant. Tot creditul privat monetizat din trecut este convertit în bani guvernului SUA. Băncile acționează apoi ca intermediari acceptând depozite de economii și împrumutându-le debitorilor; ceea ce oamenii cred că fac acum.

„În al treilea rând, cheltuiți bani noi în infrastructură, inclusiv educație și asistență medicală necesare unei societăți în creștere, începând cu cei 1,6 trilioane de dolari pe care Societatea Americană a Inginerilor Civili le estimează că sunt necesari pentru repararea infrastructurii; crearea de locuri de muncă bune în toată țara noastră, revigorarea economiilor locale și refinanțarea guvernului la toate nivelurile.”

Zarlenga a menționat că planul AMI nu va fi susținut decât în condiții de urgență. „Ideea este să o avem pregătită și să informați destui cetățeni și parlamentari din toată țara despre asta”, a scris el. "În același timp, este necesar să începem acțiuni acum și există un „pas mic” numit Actul privind transparența monetară... Începe procesul de a face Fed-ul mai responsabil în fața Congresului, solicitând compilarea anumitor statistici care altfel sunt greu de obținut. Acestea sunt cifre care indică aproape automat calea către decizii mai bune de politică publică".

Statisticile pe care le-a notat Zarlenga sunt accesibile prin puțin cunoscutele Rapoarte financiare anuale complete (CAFR). Mai mult de optzeci și patru de mii de CAFR-uri sunt finalizate în fiecare an de către guvernele locale din Statele Unite, dar doar rareori publicul le vede. Potrivit veteranului

comerciant de mărfuri de pe Wall Street, Walter Burien, fiecare stat, județ și oraș metropolitan important ține două seturi de cărți. Unul – bugetul – este disponibil în mod obișnuit și urmărește costurile și veniturile fiscale ale fiecărei entități guvernamentale. „Bugetul este înregistrarea financiară care este văzută de public și folosită de politicieni pentru a justifica noile servicii guvernamentale și taxe mai mari”, a spus el.

Cu toate acestea, al doilea set de cărți – CAFR – este practic necunoscut publicului, dar conține evidența reală a veniturilor guvernamentale totale. Bugetul dă o evidență exactă a costurilor guvernamentale, potrivit lui Burien, dar numai CAFR oferă o contabilitate exactă a veniturilor guvernului. „CAFR este Biblia contabilă pentru toată administrația locală. Arată venitul brut total, structura investițiilor și, de asemenea, arată bugetul de funcționare cu scop general, așa cum este „creat selectiv de guvernul local. Observ că bugetul de funcționare creat selectiv se ridică, de obicei, la o treime din venitul brut și este acolo unde este afișat 100% din venitul fiscal. Celelalte două treimi din venitul brut sunt afișate din raportul CAFR... privind investițiile și operațiunile întreprinderii, dintre care respectivele operațiuni ale întreprinderii vor avea propriul lor CAFR sau Raport financiar anual care listează propriile investiții și venitul brut separat de administrația locală sub care se află (mai multe jocuri sunt jucate aici).

Burien a explicat reducerile de taxe și activele ascunse ale CAFR cu această metaforă: „Vulpile au scris legile cu privire la câți pui pot mânca de la găină. La început, din cei 3.000 de găini ai noștri. le-am dat [vulpilor] 100 pe an. Ei le-au mâncat și au spus că au nevoie de 200. Așa că le-am dat 400 de găini și apoi le-am dat 400. le-au 400, dar am început să ne plângem

spunând că este suficient. Așa că vulpile au spus că au nevoie de 440, justificând 440 cu orice logică pe care o aveau, dar realizând că ne plângem că le dăm 100, apoi 200, apoi 400, așa că, în înțelepciunea lor, au început să pună deoparte 150 în fiecare an în propria lor casă, după un an Vulpile dețin găini, au strâns 6.500 de găini (venitul total disponibil nu este legat direct de bugetul de funcționare cunoscut public) în timp ce continuă să colecteze acum 510 (bugetul de funcționare dezvăluit) în timp ce vulpile ne strigă spunând că abia se descurcă cu 510, dar din moment ce ne plângem de cei 510 anual, ei își vor sacrifica mari 490. ” Prin această metodă de a găti cărțile, entitățile guvernamentale, de la nivel federal la nivel de stat și chiar de județ, pot stoca mult mai mulți bani decât se reflectă în bugetele disponibile publicului.

„Este evident că elementul crucial al jucătorilor din interior pentru succes a fost acela de a se asigura că oamenii nu au revizuit, înțeles sau înțeles planul lor de joc financiar pe măsură ce creștea”, a explicat Burien. "Pentru a putea renunța la acest guvern, a fost nevoie de cooperarea deplină a presei sindicale, a educației organizate și a partidelor politice.. Este evident că au obținut-o și au obținut-o datorită banilor implicați. Dacă ai cooperat, ai fost pe strada ușoară. Dacă nu ai făcut-o, ai fost marginalizat sau mai rău."

Pentru a corecta acest furt ascuns de guvern, cetățenii trebuie să învețe mai întâi câți bani ascunde administrația lor locală. "Asigurați-vă că toți știu să se uite, să revizuiască și să examineze cu atenție CAFR-urile guvernamentale locale. Evitarea sau refuzul guvernului local de a face acest lucru într-un limbaj simplu este trădare și fraudă financiară prin nedezvăluirea intenționată de cel mai rău tip. Când toți oamenii

știu să se uite, sunt încrezător că există câteva cookie-uri ascuțite care pot lua măsurile corective necesare pentru a profita oamenilor și a controla măsurile corective necesare."

Bruce Wiseman, președintele național american al Comisiei pentru cetățeni pentru drepturile omului, a comparat acordul președintelui Barack Obama din 2009 de aderare la Consiliul de Stabilitate Financiară (FSB), pe care l-a semnat la reuniunea G-20 de la Londra, cu Acordurile de la Bretton Woods aprobate de reprezentanții a patruzeci și patru de națiuni aliate în iulie 1944. relatii comerciale si financiare. În plus, acordurile au servit drept fundație pentru crearea Băncii Mondiale și a Fondului Monetar Internațional.

Wiseman a declarat că aprobarea președintelui Obama a FSB, autoritatea monetară globală conectată la Banca Reglementărilor Internaționale, trebuie analizată cu atenție. "Să știe reprezentanților și senatorilor că Consiliul de Stabilitate Financiară trebuie să fie aprobat de Congres și trebuie să fie supus supravegherii oficialilor aleși din țările implicate. Vizitele personale, urmate de apeluri și faxuri la Washington și la birourile locale, sunt cele mai eficiente. Nu fi surprins dacă nu știu despre ce vorbești. Insista politicos să afle și să ia măsuri atunci când își înțeleg personalul și se concentrează atunci când le înțeleg. exclusiv cu privire la legislația care a fost deja introdusă – un proiect de lege cu un număr, nu este cazul aici. Doriți ca aceștia să ia măsuri în această chestiune prin introducerea unei legislații care aduce aprobarea și structura Consiliului de Stabilitate Financiară sub controlul Congresului.

Wiseman a remarcat că nu există nimic inerent rău în ceea ce privește o organizație financiară internațională: „Astăzi este o lume globală și este nevoie de un organism care

supraveghează fluxul fără probleme și schimbul de valute și alte instrumente financiare [cum ar fi FSB] în lumea de astăzi... Dar organizația nu poate fi controlată de bancherii internaționali care nu răspund față de cetățenii țărilor în care ar trebui să fie organizați de un nivel superior. republică, după modelul original al Statelor Unite.

"Ideea nu este să convingem Congresul să aprobe ceea ce s-a făcut. Este să-i facem să recunoască faptul că s-au încheiat acorduri care afectează întregul nostru sistem financiar și că este responsabilitatea lor să modeleze aceste acorduri într-un mod care să fie benefic pentru Republica noastră ȘI [sublinierea inițială] să ofere un mecanism de supraveghere reală a acestui organism internațional. Bancherii centrali nu ar trebui să ia decizii cu privire la finanțele internaționale fără o formă de supraveghere și echilibru a unui sistem republican care reflectă un sistem republican și de control al finanțelor internaționale. guvern."

Pentru acele state ale căror guverne au gestionat prost finanțele, istoria oferă lecții potrivite pentru revitalizarea economiilor locale. Majoritatea oamenilor probabil nu au auzit de o mică insulă de lângă coasta Angliei, numită Guernsey. După blitzkrieg, germanii au ocupat insula și au deportat insulari nenativi în lagărele de concentrare germane. Potrivit lui Toby Birch, directorul general al Birch Assets Limited din Guernsey, istoria puțin cunoscută a Guernsey include o mare ingeniozitate monetară. „În timp ce trupele obosite se întorceau dintr-un război străin prelungit [războaiele napoleoniene], au întâlnit un teren plin de datorii, prețuri mari și o infrastructură în prăbușire, a cărei apărare împotriva inundațiilor era pe cale să fie copleșită. În timp ce 1815 a pus capăt conflictului de pe frontul

de luptă, totuși, a urmat o austeritate severă pe frontul aurului. rechemat pentru a echilibra raportul dintre bani și metale prețioase. Acest lucru a dus la blocaj economic, deoarece forța de muncă și materialele erau abundente, dar proiectele atât de necesare nu puteau fi finanțate din lipsă de numerar... Acest lucru a dus la o perioadă de așa-numită „sărăcie în mulțime”.

„Ca toate ideile grozave, principiile erau simple”, a remarcat Birch.

"Comisia și-a dat seama că, dacă statele Guernsey și-ar emite propriile note pentru a finanța proiectul, în loc să se împrumute de la o bancă engleză, nu ar exista nicio dobândă de plătit. Acest lucru ar duce la economii substanțiale. Pentru că, așa cum ar trebui să înțeleagă oricine are o ipotecă, debitorul ajunge să plătească cel puțin dublu sumă împrumutată pe termen lung. următoarea, o lecție care a fost uitată din nou în modernitate. Pentru a aduce echilibru în ecuație, oamenii din Guernsey au trebuit să găsească o modalitate de a neutraliza astfel de deficite, fără a contracta și nici a extinde oferta monetară.

"La un nivel pur practic, acest lucru a fost realizat prin adăugarea unei date limită de vânzare la biletele în emisiune, mai degrabă ca o dată de scadență a unei obligațiuni. De exemplu, pe o bancnotă emisă la 21 noiembrie 1827, "Promite să plătească la purtător o liră la 1 octombrie 1830". Acest lucru ridică întrebarea cum a fost implementată din nou mecanismul onorabil prin chiria simplă, dar a fost din nou implementată. infrastructura rezultată și veniturile din impozite pe băuturi alcoolice au fost puse deoparte într-un fond de amortizare pentru a plăti împrumutul fără dobândă.

"Rezultatul final al Experimentului Guernsey a fost

spectaculos - au fost înființate noi drumuri, apărări maritime și clădiri publice, favorizând comerțul și prosperitatea pe scară largă. S-a obținut o ocupare deplină, nu au rezultat deficite și prețurile au fost stabile, totul fără un ban plătit în dobândă. Ceea ce a început ca un proces a dus la o serie de proiecte de construcție, care încă stau și funcționează ca mecanism convenabil pentru petrolul în această zi. roțile comerțului și dezvoltării."

Dar Birch a remarcat și că în unguent era o muscă. "S-ar fi crezut că toată lumea ar fi mulțumită de o astfel de poveste de succes, dar nu a fost cazul. Când deschizi un magazin închis în fața concurenței, cei cu interese personale devin extrem de protector. În acele vremuri, băncile private erau amenințate, pentru că erau excluse din ecuație. Niciun împrumut nu însemna nicio dobândă și nicio marjă de profit. Așa că s-ar fi putut foarte bine să fi fost sursa unei plângeri misterioase împotriva tavanului Angliei. emiterea de bancnote Guernsey pentru următorul secol".

De ce ar trebui să fim atenți la o situație de pe o mică insulă britanică în urmă cu aproape două sute de ani? „Ori de câte ori pachetele de stimulare, reduceri de taxe sau salvari bancare sunt prezentate ca soluții la criza creditelor, ele sunt de fapt parte integrantă a cauzei acesteia", a explicat Birch. "Totul provine din abordarea rapidă de a produce bani din aer și de a-i lăsa pentru următoarea generație să plătească. Acest lucru se întâmplă în Statele Unite de la [cel puțin] războiul din Vietnam, când ultimul vestigiu de constrângere monetară a fost aruncat deoparte; abandonând aurul ca un control al masei monetare, SUA a eliberat lumea de o soluție evidentă a disciplinei financiare.

Birch a spus că băncile au încă un rol de jucat în furnizarea de lichidități prin potrivirea investitorilor cu debitorii, dar nu mai pot fi de încredere în crearea nelimitată de credit. „Experimentul Guernsey... arată că ideile simple pot face minuni”, a spus el. „Ei au nevoie pur și simplu de o filozofie altruistă și de dorința de a face ceea ce trebuie pentru generațiile viitoare, la fel ca părinții fondatori ai Americii.”

Pentru a se desprinde de economia națională umflată și pentru a susține afacerile locale, unii americani experimentează cu proprii bani. Un exemplu în acest sens este sistemul BerkShare, o monedă locală care a circulat în zona Berkshires din Massachusetts din 2006. Potrivit site-ului web BerkShare, aproape patru sute de companii din zona Berkshire acceptă BerkShares, care sunt tipărite pe hârtie specială, inclusiv caracteristici de securitate.

Etichetat ca un „mare experiment economic” de către *New York Times,* BerkShares este „un instrument pentru împuternicirea comunității, care le permite comercianților și consumatorilor să planteze semințele pentru un viitor economic alternativ pentru comunitățile lor”. Site-ul web BerkShare proclamă: "Cinci bănci diferite au colaborat cu BerkShares, cu un total de treisprezece sucursale care servesc acum drept stații de schimb. Pentru BerkShares, acesta este doar începutul. Planurile de viitor ar putea implica conturi curente BerkShare, transfer electronic de fonduri, bancomate și chiar un program de împrumut pentru a facilita crearea de noi afaceri locale, care să faciliteze producția de noi afaceri. folosit local.”

CONGRESUL DE FOC

Guvernul nostru, parțial modelat după cel al grecilor, a înflorit cândva ca o democrație republicană. Cu toate acestea, sub autoritatea recentă, guvernul nostru a evoluat într-o dihotomie între socialism și capitalism - combinând proprietatea publică și proprietatea privată. Capitalismul aduce bogăție indivizilor care muncesc din greu, în timp ce socialismul aduce bogăție celor care dețin control, care mint pentru a fi aleși; de exemplu, „Fără taxe noi"—GHW Bush, 1988; „Schimbare în care poți crede", Obama, 2008. Practic, în toate cazurile, capitalismul aduce mai multă bogăție pentru un individ decât este necesar. Pentru a rezolva discrepanța dintre cei care au prea mult și cei care nu au nimic, capitaliștii au inventat caritatea, un produs al moralității religioase.

Globaliștii au devalorizat caritatea individuală cu zeci de ani în urmă, suprimând exercițiul liber al religiei și înlocuind caritatea privată cu caritatea guvernamentală. Cei care au promis cea mai mare caritate oamenilor au fost aleși în funcții publice. Acest lucru duce la o națiune în care majoritatea neproducătorilor sunt responsabili de producători. Pe măsură ce un număr tot mai mare de oameni realizează că viața este mai ușoară ca neproducător, tot mai mulți oameni se străduiesc să obțină locuri de muncă ca neproducători. Până la urmă, au rămas mai puțini oameni de produs. Acesta este eșecul final al socialismului și explică în mod adecvat prăbușirea comunismului sovietic.

Congresul ales al Americii a permis din ce în ce mai multor neproducători să trăiască din generozitatea din ce în ce mai

puțini producători. Astăzi, adăugând pensionari guvernamentali, persoanele cu dizabilități, Medicare și asigurări sociale la beneficiarii de asistență socială, există mai mulți americani care trăiesc din guvern decât plătesc pentru el.

Deși nicio persoană plină de compasiune nu pledează pentru reducerea programelor pentru cei cu adevărat nevoiași, bugetul național trebuie redus, iar Congresul pare să nu dorească sau să nu poată face acest lucru.

În 2009 și 2010, a fost oferit un plan pentru a trimite un mesaj de neșters Congresului că contribuabilii doresc o schimbare serioasă - concedierea Congresului. Mulți cred că un astfel de plan poate fi singura modalitate de a produce o schimbare reală în guvern. Au apărut mai multe site-uri web și organizații care pledează pentru eliminarea fiecărui titular în Congres. Pentru a împrumuta cuvinte celebre, atribuite în general lui Mark Twain: „Politicienii sunt ca scutecele; trebuie schimbate des și din același motiv."

Anticiparea unei schimbări drastice vine de zeci de ani. Wright Patman, care a fost președintele Comitetului Camerei pentru Banca și Moneda timp de mai bine de șaisprezece ani, a prezis în 1941 că publicul va cere o schimbare drastică în Congres datorită politicilor sale monetare. Patman a spus: "Nu am avut niciodată pe cineva care să poată, folosind logica și rațiunea, să justifice guvernul federal să împrumute folosirea propriilor bani... Cred că va veni vremea când oamenii vor cere schimbarea acestui lucru. Cred că va veni vremea în această țară când ei vor învinovăți de fapt pe tine și pe mine și pe toți ceilalți conectați cu Congres pentru că stau cu mâinile în brațe

și permit să continue un astfel de sistem idiot."

La începutul lui 2009, Rasmussen Reports, o firmă care distribuie informații despre sondajele de opinie publică, a raportat că directorii executivi corporativi erau cei mai puțin apreciați profesioniști dintr-o listă de grupuri profesionale care includea bancheri, avocații și proprietarii de mici afaceri. Dar în septembrie, Congresul și-a luat onoarea de a fi cel mai puțin favorizat. „Șaptezeci și doi la sută (72%) le privesc în mod nefavorabil", a declarat un comunicat de presă Rasmussen. "Există o oarecare intensitate și în această percepție. Doar patru procente (4%) au o viziune foarte favorabilă despre congresmeni, în timp ce 37% îi consideră foarte nefavorabil. Chiar și 56% dintre democrați au o viziune nefavorabilă asupra Congresului, deși partidul lor controlează atât Camera, cât și Senatul. Desigur, opoziția lor palidează lângă cei 86% dintre republicani și 81% dintre adulți care nu au o opinie nefavorabilă nici unui partid. Congresul, însă, alegătorii sunt împărțiți în mod egal dacă un grup de oameni selectați aleatoriu din agenda telefonică ar face o treabă mai bună decât actualul Congres.

Pe măsură ce „Schimbarea în care putem crede" promisă de Obama nu s-a materializat în 2009, o mișcare de a da afară Congresul a început să câștige putere. Site-ul web al unei organizații numită Kick Them All Out scrie: „Președinții nu au autoritate constituțională să facă majoritatea lucrurilor pe care pretind că pot face. Ei pot cere doar Congresului să facă ceea ce vor. Congresul ar fi putut opri tot ce se întâmplă; războaiele, preluarea Wall Street-ului, bugetul de apărare de un trilion de dolari pe care tocmai l-au dat. Așa-zișii noștri reprezentanți nu le-am vândut de multe ori. lasă-i doar să-și păstreze locurile de muncă, dar tu urmărești, cel mai probabil își vor da o mărire de

salariu, așa cum fac întotdeauna.

"Băncii Congresului lucrează pentru *noi,* nu pentru bancherii centrali și corporațiile transnaționale. Ce ai face dacă ai fi proprietarul unei companii și niciunul dintre angajații tăi nu te-ar asculta, te-au mințit, nu și-au făcut slujbele pe care le-ai dat să le facă și, de fapt, ar fi lucrat pentru concurența dvs. și v-au vândut compania la râu cât de repede au putut? am făcut, doar în acest caz, compania dumneavoastră este guvernul nostru federal, iar angajații voștri sunt cei 435 de membri ai Camerei Reprezentanților și cei 100 de membri ai Senatului, practic toți lucrând pentru corporațiile transnaționale (competiția) și au obținut deja o preluare ostilă a guvernului nostru la toate nivelurile și folosesc puterile propriului nostru guvern pentru a prelua ceea ce ne-a cerut să se întâmple înțelepciunea poporului american nu răsplătești angajații care te trădează. Îl CONCEDEȚI [sublinierea inițială]!"

Site-ul Kick Them All Out oferă postere gratuite cu faimosul tablou Uncle Sam de James Montgomery Flagg. Dar în această interpretare, un artist a schimbat sloganul pentru a citi „Te vreau! Să-i dai afară pe toți! Fă-ți datoria patriotică și arată Congresului cine este șeful!"

Un grup similar din Texas cere să golească Congresul de titularii săi. Format de Tim Cox, originar din Houston, grupul se numește GOOOH (Get Out of Our House) și, din 2009, avea două mii de membri în Houston și o sută de mii în afara orașului. Potrivit unui post de televiziune din Houston, afiliat ABC KTRK, grupul ar putea reuși în obiectivul său, deoarece un sondaj realizat de post a arătat că 47% dintre respondenți au raportat că nu mai sunt aliniați cu un partid politic. Unii observatori

consideră că acest număr se poate reflecta în alte părți ale țării și semnifică o îndepărtare de sistemul bipartid.

WorldNetDaily.com , un site online conservator cu sediul în Washington, DC, a oferit cititorilor săi oportunitatea de a trimite „fișe roz” unor anumiți membri ai Congresului, avertizând că „dacă votează pentru mai multe cheltuieli, medicamente socializate, legislație de limitare și comerț și o măsură pentru crimele motivate de ură” nu vor fi realeși în 2010 cu trei milioane de ziare distribuite în World Net Daily. perioada. „Cred că această campanie, care are deja un succes extraordinar peste așteptările mele cele mai nebunești, poate avea un impact real asupra politicienilor a căror primă prioritate este realegerea”, a spus editorul și CEO-ul WND, Joseph Farah.

Grupuri puțin mai puțin radicale încearcă să schimbe statu quo-ul prin legislație. Efortul Fire Congress Meetup Groups urmărește ca membrii să se alăture „mai mult de două sute de mii de americani și să impună limite de mandat „de facto” tuturor congresmenilor și senatorilor americani, indiferent de afilierea la partid sau de orice promit ei... Dă-i afară pe toți, astfel încât cei noi să ne audă în sfârșit”, a declarat site-ul web al Fire Congress. Un cântec pe internet a recomandat: „Limiteți toți politicienii americani la două mandate – unul în funcție, unul în închisoare”.

Limitele mandatului este o altă idee care a fost adusă în discuție în trecut ca mijloc de a reduce puterea Congresului. Deși legiuitorii credibili au făcut astfel de propuneri în trecut, tocmai oamenii afectați de schimbare - membrii Congresului - au votat întotdeauna proiectele de lege.

US Term Limits (USTL), cu sediul în Fairfax, Virginia, pretinde că este liderul a ceea ce creatorii organizației descriu

ca fiind cea mai mare mișcare populară din istoria Americii. Potrivit site-ului web USTL, organizația a introdus propuneri de limite de mandat în cincisprezece legislaturi de stat. „Opt din cele mai mari zece orașe din America au adoptat limite de mandat pentru consiliile lor municipale și/sau primar, iar 37 de state pun limite de mandat pentru ofițerii lor constituționali", a declarat literatura USTL. „Politicienii americani, interesele speciale și lobbyiștii continuă să lupte împotriva limitelor mandatului, deoarece știu că limitele mandatului îi obligă pe politicienii de carieră care sunt mai preocupați de propriul câștig decât de interesele poporului american... Amintiți-vă, fiecare consilier local vrea să fie congresman; fiecare congresman vrea să fie senator și fiecare senator vrea să fie președinte."

La WeShouldFire Congress.com, mesajul este același. „Este timpul să trimitem mesajul direct către Congres – fă-ți treaba sau ești concediat!" afirmă literatura de pe site. Acest site strânge bani pentru a plasa panouri publicitare în toată țara îndemnând alegătorii să demisioneze Congresul.

Toate aceste organizații și site-uri web îi imploră pe americani să voteze pentru America, nu pentru un partid politic. Deși imperativele acestor organizații rezonează cu mulți alegători, atunci când se apropie timpul alegerilor, mulți alegători vor continua să voteze pentru aceleași fețe vechi și partide politice.

Se pune firesc întrebarea, de ce nu candidează mai mulți progresiști și independenți pentru funcții publice? S-ar părea că progresiştii sau independenţii ar primi voturi de la cei nemulţumiţi de Congres.

Totuși, acest lucru nu se întâmplă deoarece progresiștii și independenții sunt legați încercând să supraviețuiască într-o

societate în care dragostea pentru bani a înlocuit iubirea semenului lor. Pentru a fi concret, pentru a câștiga o funcție publică în orice oraș sau stat mare, un candidat trebuie să aibă timp de emisie de televiziune și radio. Achiziționarea de această dată este costisitoare și de multe ori instituțiile media doresc bani în avans pentru reclame politice. În plus, există și costurile pentru producerea unui anunț cu aspect profesional și eficient. Aceasta este o cheltuială care depășește cu mult posterele pictate manual și semnele de curte. Poate ajunge la mii, dacă nu zeci de mii de dolari.

Dacă candidații doresc totuși să reușească, ei trebuie să se alieze cu unul dintre cele două partide politice majore și să caute bani corporativi sau comisiilor de acțiune politică (PAC). Această nevoie de un stoc uriaș de numerar împiedică cei mai onorabili și onești oameni să concureze în procesul de campanie politică. Majoritatea candidaților, în special la nivel local și de stat, pur și simplu nu au banii necesari pentru a produce și difuza o reclamă influentă.

George Green a strâns odată fonduri de campanie pentru Jimmy Carter și i s-a cerut să fie președintele financiar al campaniei lui Carter. „Îmi amintesc că am fost transportat la Aspen cu un jet privat și apoi mi sa cerut să fiu președintele Finanțelor Democrate pentru alegerile Carter”, a spus Green într-un interviu din 2006. „Îmi amintesc că atunci am spus că sunt republican și apoi Paul Volcker [fostul președinte al consiliului de guvernare al Sistemului Rezervei Federale din SUA și președinte nord-american al Comisiei Trilaterale] s-a aplecat și a spus: „Este în regulă, puștiule. Nu contează, îi controlăm pe amândoi”.

Pe baza cuvintelor lui Green, precum și a dovezilor detaliate

mai devreme în această lucrare, ar trebui să fie clar acum că aceleași globaliști ai societății secrete controlează atât partidele democrate, cât și cele republicane. Acesta poate fi motivul pentru care oamenii îi numesc adesea pe membrii noștri ai Congresului „cei mai buni reprezentanți pe care banii îi pot cumpăra”.

"Cea mai mare problemă a guvernului nostru este puterea corporativă și, cu aceasta, cantitatea uriașă de resurse și putere politică luată de armată. Până nu vom trata aceste probleme, nu vom merge nicăieri în această țară în ceea ce privește îngrijirea sănătății, mediu, justiție socială sau orice altceva important", a spus Harvey Wasserman, autor, jurnalist și activist energetic. „Oamenii ar trebui să înțeleagă acum că, deși a fost monumental de important să avem în sfârșit un afro-american ca președinte (o femeie va veni în continuare), acum este mai important să ai pe cineva care să nu fie republican sau democrat și care să fie angajat în bunăstarea publicului, mai degrabă decât în cea a corporațiilor.”

O modalitate posibilă de a reduce abuzurile asupra procesului electoral ar fi scoaterea în afara legii a reclamelor TV pentru potențialii candidați, ceea ce ar scoate bani din ecuație în multe feluri. Acest lucru ar permite alegătorilor interesați să afle despre candidați prin dezbateri, articole din ziare sau pliante tipărite care descriu pozițiile și politicile candidaților.
Candidații politici ar obține timp de antenă la radio și TV prin talk-show sau interviuri jurnalistice deschise tuturor candidaților. Asemenea interviuri ar putea deschide dezbateri politice către idei alternative și mai puțin năruială.

O altă modalitate bună de a elimina politicienii lacomi sau sponsorizați financiar este să votați pentru candidatul cu cei mai

puțini bani. Această persoană poate să nu fie mai puțin susceptibilă la corupție, dar este un semn sigur că persoana nu s-a vândut pentru fondurile de campanie. După cum a sfătuit odată Bernard Baruch, finanțatorul și consultantul politic al președinților Woodrow Wilson și Franklin Roosevelt: „Votați pentru omul care promite cel mai puțin; va fi cel mai puțin dezamăgitor".

Odată ce politicienii în funcție au fost eliberați din funcție și o nouă recoltă sosește la Washington, publicul trebuie să-și examineze fiecare mișcare. Publicul trebuie să-i oblige să ia în considerare limitele de mandat și să renunțe la fondurile private de pensii. Amplasați Congresul privind securitatea socială și urmăriți cât de repede este curățat și bine finanțat. Numai atunci când membrii Congresului acţionează adecvat pentru public ar trebui să fie votaţi înapoi în Congres.

Aceasta nu este o idee revoluționară – este modul în care sistemul ar trebui să funcționeze. Din păcate, acest sistem se bazează pe ideea că există un electorat alert și educat și că mecanismul de vot este onest și corect.

OBSERVATORII DE VOTAR ȘI buletinele de vot din hârtie

ZOMBII NU VOTEAZĂ. NUMAI aproximativ jumătate dintre electorații eligibili au votat în ultimele alegeri prezidențiale. În 2008, acest record sumbru a fost inversat când 62% dintre alegătorii eligibili au votat, cea mai mare prezență la vot de la campania din 1960 dintre John F. Kennedy și Richard M. Nixon. Deși acest procent pare impresionant, trebuie luată în considerare prezența medie la vot în națiuni europene

comparabile: Italia, 93 la sută; Germania, 81 la sută; Spania, 77 la sută; iar Regatul Unit și Irlanda, 75 la sută.

Comediantul WC Fields a spus odată: "La naiba, nu votez niciodată pentru nimeni. Votez întotdeauna împotrivă". În zilele noastre, oamenii încă nu votează pentru nimeni – pur și simplu trage de pârghie sau ating ecranul pentru partidul lor politic, ținând puțin seama de problemele sau de calitatea candidatului partidului lor. Această metodă de vot se poate datora faptului că mult prea mulți alegători consideră că niciunul dintre cei doi candidați la alegeri nu își susține idealurile. În loc să voteze pentru o persoană, mulți alegători simt că trebuie să voteze împotriva celui mai mic dintre cele două rele, ceea ce înseamnă totuși că votează pentru un rău. "Odată ce nu vă votați idealurile... asta are efecte serioase de subminare. Erodează baza morală a democrației noastre", a opinat candidatul nereușit la președinție Ralph Nader.

Luați în considerare alegerile prezidențiale din 2004. Alegătorii aveau opțiunea candidatului republican George W. Bush, descendentul unei familii bogate și membru al societății secrete Skull and Bones, sau vărul lui Bush, candidatul democrat John Kerry, descendentul unei familii bogate și membru al societății secrete Skull and Bones. Majoritatea oamenilor informați și grijulii nu au considerat atât de mult o alegere.

Ce poate fi mai rău decât să ai două alegeri prezidențiale proaste? Nici măcar nu pot alege între cele două. Președintele Franklin Roosevelt a spus: „Nimeni nu va priva vreodată poporul american de dreptul de a vota, cu excepția poporului american însuși – și singurul mod în care ar putea face acest lucru este să nu voteze”. Dar apoi, Roosevelt nu avea de unde

să știe că alegătorii ar putea fi privați de drepturi de drept din cauza computerelor și a fraudei aparatelor de vot.

După cum notează Boris Bazhanov în *Memoriile fostului secretar al lui Stalin,* Iosif Stalin a proclamat odată: „Consider că este complet lipsit de importanță cine... va vota sau cum; dar ceea ce este extraordinar de important este acesta: cine va număra voturile și cum”.

Până de curând, voturile erau exprimate cu buletine de hârtie sub supravegherea scrutinilor – cineva desemnat de un candidat, un partid politic sau susținătorii/opozanții unei anumite măsuri să respecte procedurile electorale într-o anumită circumscripție, urmărind eventualele nereguli de vot. Observatorii și alegătorii nu pot conversa în secția de votare și nici observatorilor nu li se permite să interfereze cu desfășurarea ordonată a alegerilor sau să influențeze vreun alegător.

Observatorii sondajelor au fost în mare parte depășiți de aparatele electronice de vot, care sunt în principiu doar computere. Actul Help America Vote Act a fost semnat de președintele Bush în 2002. Intenționa să simplifice și să îmbunătățească metodele de vot, cum ar fi eliminarea - buletinelor de vot cu cartea perforată care au cauzat atât de multe probleme la alegerile din Florida din 2000, stabilirea standardelor pentru formarea lucrătorilor electorali și trecerea la mașini de vot electronic. Dar efectuarea acestor schimbări a fost lăsată la latitudinea statelor individuale, ceea ce a dus la diferite interpretări și eficacitate.

A existat o mare controversă cu privire la utilizarea aparatelor electronice de vot care afișează buletinele de vot și

înregistrează și înregistrează voturile. Susținătorii utilizării mașinilor susțin că astfel de mașini sunt rapide, precise și ușor de configurat pentru alegătorii cu dizabilități și care nu vorbesc engleza. Cu toate acestea, există probleme cu mașinile. Criticii susțin că aparatele de vot au multe probleme tehnice care ar putea duce la inexactitate și hacking. Modelele cu ecran tactil reprezintă o preocupare specială, deoarece unele modele nu oferă o înregistrare pe hârtie a voturilor, care ar putea fi necesară în cazul unei renumărări manuale.

Cercetătorul Bev Harris, fondatorul grupului național non-partizan, non-profit de supraveghere a alegerilor Black Box Voting Inc., a scris: „Sistemul nostru de vot, care face parte din comuna publică, a fost recent privatizat. Când s-a întâmplat acest lucru, numărarea voturilor, care trebuie să fie un proces public, supus controlului multor ochi ai cetățenilor bătrâni, a devenit un secret.

În 2003, Bev Harris a obținut memorii interne de la Diebold, care a fost unul dintre cei mai mari producători de sisteme electronice de vot. Unele dintre memoriile interne au documentat că software-ul necertificat era folosit în aparatele sale de vot și că programatorii Diebold au ocolit în mod intenționat sistemul de certificare. Ea a postat notele pe internet. Deși Diebold a susținut că acțiunea lui Harris a constituit o încălcare a drepturilor de autor, un judecător de district din California din SUA l-a forțat pe Diebold să cedeze în octombrie 2004, când judecătorul a decis că Diebold a abuzat de privilegiile sale de drepturi de autor în timp ce încerca să suprime memoriile jenante.

În 2007, Diebold și-a schimbat numele diviziei sale electorale în Premier Election Solutions, Inc. (PES), în urma

unui val de publicitate proastă. Pe 3 septembrie 2009, Election Systems & Software (ES&S) a anunțat că va achiziționa PES, ceea ce înseamnă că America primește acum aparate de vot doar de trei companii - ES&S, Sequoia Voting Systems și Hart InterCivic. Mulți au considerat achiziția ES&S ca creând un monopol aproape asupra aparatelor de vot utilizate pe scară largă în toată țara. „Achiziția de 5 milioane de dolari de către Election Systems & Software a companiei de mașini de vot a lui Diebold Inc. echivalează cu un monopol aproape", strigă un editorial din *Miami Herald.* „Statul [Florida, în timpul alegerilor prezidențiale din 2000,] a învățat la greu că votul pe ecranul tactil nu i-a asigurat pe alegători că buletinele lor de vot erau numărate, deoarece aparatele nu au lăsat urme de hârtie verificabile în mod independent."

Despre achiziționarea ES&S, Harvey Wasserman a spus: „Achiziția ES&S a lui Diebold [PES] indică o problemă mai mare... între ei doi, ei controlează 80% din mașinile cu ecran tactil din SUA. Ambele sunt corporații dominate de GOP. Deci, ideea că doar una dintre ele va deține controlul, deși nu contează atât de mult, situația nu contează atât de mult. Lăsând la o parte politica de partid, ar trebui să fie clar că consolidarea procesului de vot al națiunii în doar câteva mâini oferă aparența unei oportunități pentru, dacă nu efectiv, manipularea votului.

Potrivit lui Wasserman, ceea ce este mai supărător decât un monopol al mașinilor de vot este „folosirea mașinilor în primul rând". Wasserman crede că "Toate aparatele electronice de vot, tabulatoarele etc. ar trebui interzise. Avem nevoie de înregistrarea automată universală a alegătorilor și de buletine de vot universale pe hârtie, care sunt numărate manual. Simplu

așa. Până nu ajungem acolo, nu există niciun motiv să credem că orice alegere în această țară va fi un reflector de încredere al voinței populare". Wasserman a susținut, de asemenea, înregistrarea automată universală și o sărbătoare națională pentru vot și pentru numărarea voturilor, „pentru a oferi oamenilor lucrători șanse egale de a vota”.

Aparatele de vot ale lui Diebold au fost mult timp controversate. În urma investigațiilor asupra aparatelor de vot ale lui Diebold, California a interzis un model Diebold din stat în 2004. California a decertificat din nou unele aparate de vot în 2007. După ce s-a aflat printr-un program de numărare a buletinelor de vot cu sursă deschisă că 197 de buletine de vot au fost aruncate în tăcere de la aparatele de vot din județul Humboldt, anchetatorii au efectuat o revizuire a aparatelor de vot. La încheierea investigației în 2009, secretarul de stat Debra Bowen a decertificat programul software Diebold Global Election Management System (GEMS) versiunea 1.18.10 și alte trei sisteme de vot electronic, ceea ce înseamnă că nu pot fi utilizate în California.

În martie 2009, problemele Diebold/PES au devenit mult mai mari atunci când firma a recunoscut într-o audiere din Sacramento că jurnalele de audit produse de software-ul său de tabulare ar putea rata evenimente semnificative, cum ar fi ștergerea voturilor. Compania a recunoscut că problema exista cu fiecare versiune a software-ului său de tabulare, chiar și cu cele utilizate în alte state. Software-ul GEMS de numărare a voturilor este folosit pentru a tabula voturile exprimate pe fiecare ecran tactil Premier/Diebold sau aparat de scanare optică din peste o mie patru sute de districte electorale din treizeci și unu de state.

„Audierea de astăzi a confirmat una dintre cele mai mari temeri ale mele”, a spus Kim Alexander, fondatorul și președintele fundației nonprofit California Voter Foundation. Alexander a remarcat: „Jurnalele de audit [un program care monitorizează adăugările și ștergerile la programul de operare] au fost punctul de vânzare de top pentru furnizorii care vând sisteme de vot fără hârtie. Ei și jurisdicțiile care au folosit mașini de vot fără hârtie au indicat în mod repetat jurnalele de audit ca fiind mecanismul de securitate principal și „de siguranță” pentru orice defecțiune care ar putea apărea pe mașini de vânzare. puncte pentru securitatea votului electronic.”

În 2007, Adunarea Generală din Maryland a votat pentru buletinele de vot de hârtie numărate cu scanere optice pentru a înlocui aparatele de vot fără hârtie tactile. Însă planul s-a prăbușit în 2008, când un vot în Camera Reprezentanților SUA nu a aprobat un program al Comisiei de Asistență Electorală pentru a oferi statelor fondurile necesare pentru achiziționarea de buletine de hârtie ca rezervă pentru aparatele de vot. Cu alte cuvinte, eforturile de a reveni la buletinele de vot pe hârtie au fost blocate la nivel federal. Ar putea fi asta pentru că socialiștii Noii Ordini Mondiale (uneori național-socialiști, alteori marxisti socialiști) au câștigat controlul asupra aparatului federal? Wits a spus că dacă Dumnezeu ar fi vrut ca noi să votăm, ne-ar fi dat candidați. De asemenea, se poate spune că, dacă s-ar fi intenționat să avem un vot echitabil, am avea buletine de vot pe hârtie care ar putea rămâne ani de zile în cazul în care ar fi nevoie de o nouă numărătoare.

APLICĂ AL ZELEEA AMENDAMENT

„GUVERNUL FEDERAL DE AZI poate duce războaie fără consimțământul reprezentanților noștri Congresului, să răstoarne guverne străine, să impoziteze aproape jumătate din venitul național, să desființeze libertatea civilă în numele „securității patriei [1] și „războiului împotriva drogurilor”, să legalizeze și să susțină pruncuciderea („avortul cu naștere parțială”), să ne reglementăm nimic sau să ne reglementăm aproape orice aspect al existenței noastre. „Scrie-ți congresmanul” este refrenul sclavului statului care nici măcar nu-și dă seama că este un sclav (mulțumită deceniilor de spălare a creierului școlii guvernamentale).”

Acestea au fost observațiile lui Thomas J. DiLorenzo, profesor de economie la Colegiul Loyola din Maryland și autorul cărții *How Capitalism Saved America* and *Hamilton's Curse: How Jefferson's Archenemy Betray the American Revolution — and What It Means for America Today .* DiLorenzo a remarcat că "până în 1865, opinia Curții Supreme a fost doar opinia Curții Supreme. Cetățenii statelor și-au rezervat dreptul de a-și oferi propriile opinii cu privire la constituționalitate, pe care le considerau adesea a fi la fel de valide ca și ale Curții". Președintele Woodrow Wilson, despre care s-ar putea aminti că a fost pus la putere de către finanțatorii de pe Wall Street, precursorii globaliștilor de astăzi, a argumentat împotriva statelor care au puterea de a determina constituționalitatea în cartea sa din 1908 *Constitutional Government in the United States,* scriind: „Războiul dintre

State [care s-a încheiat în 1865] a stabilit... acest principiu, că guvernul său federal este singurul judecător, puterea sa finală.”

Începând cu alegerea lui Barack Obama din 2008, legiuitorii de stat au început să acționeze mai puțin subordonați guvernului federal, deoarece mulți cetățeni s-au alăturat Mișcării al zecelea amendament pentru a se manifesta împotriva unui control federal prea mare. Membrii mișcării susțin că al zecelea amendament al Constituției spune clar: „Puterile care nu sunt delegate Statelor Unite prin Constituție și nici nu sunt interzise de aceasta statelor, sunt rezervate statelor sau, respectiv, oamenilor”.

La sfârșitul lunii septembrie 2009, Senatul statului Ohio a adoptat Rezoluția concomitentă a Senatului 13 (SCR 13), care era menită să „reclame suveranitatea asupra anumitor puteri conform celui de-al zecelea amendament la Constituția Statelor Unite ale Americii, să notifice Congresul să limiteze și să pună capăt anumitor mandate și să insiste ca legislația federală care contravine sau să respingă interzicerea amendamentului al zecelea”. Senatul statului Ohio a fost al optulea senat de stat după Alaska, Idaho, Dakota de Nord, Dakota de Sud, Oklahoma, Louisiana și Tennessee pentru a adopta o rezoluție care reafirmă suveranitatea statului. Până în octombrie 2009, rezoluțiile amendamentului al zecelea fuseseră introduse în treizeci și șapte de senate de stat.

Reprezentantul statului Oklahoma, Charles Key, a comparat rezoluția pe care a scris-o pentru Oklahoma cu un ordin de încetare și renunțare dat de un proprietar unui chiriaș care nu plătește. „Dacă aveți un chiriaș care nu plătește chiria, nu vă prezentați doar într-o zi cu un camion gol”, a spus Key. "În

primul rând, notificați. Așa vedem noi aceste rezoluții, ca o notificare către guvernul federal. Și cu siguranță vor fi urmărite." Susținătorii rezoluțiilor spun că acestea reprezintă un prim pas de mult așteptat în mutarea țării către un guvern constituțional.

Al zecelea amendament este similar cu o parte din articolele Confederației, care au fost scrise înainte de Constituție. O prevedere a articolelor afirmă: „Fiecare stat își păstrează suveranitatea, libertatea și independența și fiecare putere, jurisdicție și drept, care nu este delegat de această Confederație în mod expres Statelor Unite, într-un Congres.

Deși statele au mormăit de multă vreme cu privire la aplicarea legilor federale, Curtea Supremă a SUA s-a pronunțat doar de două ori asupra cazurilor de amendament al zecelea în timpurile moderne. În 1992, instanța a constatat că Legea de modificare a politicii privind deșeurile radioactive de nivel scăzut din 1985 a fost neconstituțională, forțând statele să rețină și să își asume răspunderea pentru deșeurile radioactive. În 1997, Curtea Supremă a hotărât că Actul Brady privind prevenirea violenței cu armele de mână le-a cerut în mod neconstituțional autorităților de aplicare a legii de stat și locale să efectueze verificări ale antecedentelor persoanelor care încearcă să cumpere arme de mână. Ambele cazuri au implicat doar interpretări înguste și definite ale celui de-al zecelea amendament, indicând că înalta instanță nu se va grăbi să clarifice intenția generală a acestei revizuiri constituționale de bază. Acest lucru este similar cu refuzul Curții de a asculta argumente conform cărora sancțiunile impuse de IRS celor care nu depun un formular fiscal 1040, care poate fi folosit de către procuratură în cauzele fiscale, reprezintă o încălcare directă a celui de-al cincilea amendament, care prevede că persoanele

nu pot fi obligate să depună mărturie împotriva lor. După cum au remarcat atât profesorul DiLorenza, cât și președintele Wilson, Războiul dintre state a soluționat temporar argumentul dacă reprezentanții locali aleși de cetățeni sau vreun birocrat federal din Washington vor guverna publicul. Astăzi, nu există practic nicio lege sau ordonanță adoptată nicăieri în Statele Unite care să nu poată fi anulată sau înlocuită de autoritățile federale. Dacă cineva pune la îndoială acest lucru, întrebați doar magazinele de marijuana medicală din California care au fost percheziționate de federali chiar și după ce alegătorii din California au aprobat astfel de vânzări în scopuri medicinale în 1996.

În loc să adopte rezoluții pentru a-și reafirma pur și simplu suveranitatea, unele state au făcut presiuni pentru libertăți specifice. În 2009, Montana și Tennessee au adoptat legislația Firearms Freedom Act pentru a „declara că orice arme de foc fabricate și reținute în stat depășesc autoritatea Congresului în temeiul puterii sale constituționale de a reglementa comerțul între state”. Alte zece state au considerat o legislație similară. După ce legislația a fost adoptată, oficialii Biroului pentru Alcool, Tutun, Arme de Foc și Explozivi (BATFE) au trimis scrisori vânzătorilor de arme și deținătorilor de permise federale pentru arme de foc din ambele state. Scrisorile spuneau că dealerii și deținătorii de permise ar trebui să ignore legea statului. În mod evident, concursul pentru reglementarea de stat a armelor de foc va continua în instanțele superioare.

Disputele dintre guvern și state nu se limitează doar la armele de foc. Alegătorii din Alaska, California, Colorado, Hawaii, Maine, Maryland, Michigan, Montana, Nevada, Oregon, Rhode Island, Vermont și Washington au votat și au adoptat o

legislație care permite utilizarea marijuanei în scopuri medicale, dar autoritățile federale au ignorat aceste legi, deși au fost votate de majoritatea cetățenilor acestor state.

În 1996, marijuana medicală a fost legalizată în California, după ce Propunerea 215 a fost adoptată de un vot de 56% a cetățenilor. Cu toate acestea, marijuana a rămas ilegală la nivel federal prin Legea substanțelor controlate, care a dus la o serie de dispute. În 2005, o femeie din California a dat în judecată Drug Enforcement Administration, după ce recolta ei de marijuana medicală a fost confiscată și distrusă de agenți federali. Citând o clauză constituțională care acordă guvernului federal puterea de a reglementa comerțul interstatal, Curtea Supremă a SUA a hotărât că, deși femeia a cultivat oală strict pentru consumul propriu și nu a făcut niciodată

vândut orice, cultivarea propriei marijuane afectează piața interstatală a marijuanei. Curtea a avertizat că marijuana cultivată în scopuri medicale ar putea, totuși, chiar și din neatenție, să intre în fluxul comerțului interstatal. Pe baza acestui argument, judecătorii au considerat că acțiunile federale ale agenției de control al drogurilor sunt justificate.

Indiferent de decizia Curții Supreme, un editorial din ediția din 21 septembrie 2009 a *San Francisco Examiner* care se ocupă de preocupările legate de Legea REAL ID, armele de foc și legile privind marijuana și chiar dezbaterea privind sănătatea a proclamat: „Susținătorii suveranității statului stau pe un teren istoric solid... justiția pentru a asculta toate disputele, a fost învinsă în mod serios de semnatarii Constituției. O verificare necesară asupra unui guvern federal care devine din ce în ce mai mare, reafirmarea suveranității statului ar trebui să fie o

dezvoltare binevenită pentru americanii preocupați de pierderea libertăților lor - la fel cum au fost fondatorii.

La 1 februarie 2010, cinci democrați din Senatul statului Virginia au spart rândurile cu partidul lor pentru a susține proiecte de lege care interzic asistența medicală guvernamentală obligatorie. Trei proiecte de lege care îi protejează pe virginieni de a fi forțați să cumpere asistență medicală mandatată la nivel federal au fost aprobate cu 23-17 voturi în Senatul din Virginia, unde democrații au o majoritate de 22-18. Dacă va fi aprobată, Virginia s-ar alătura Arizona ca al doilea stat care va adopta măsuri pentru a sfida astfel de legislații federale. Senatorul Frederick M. Quayle, sponsorul uneia dintre cele trei propuneri, a susținut că guvernul federal nu are autoritatea constituțională de a cere indivizilor să cumpere ceva. "Acesta nu este un proiect de lege care se ocupă de îngrijirea sănătății. Este un proiect de lege care încearcă să întărească Constituția Statelor Unite", a explicat el.

Rămâne de văzut cât de succes vor avea statele în recâștigarea suveranității lor. Oricum, există câteva semne încurajatoare. Începând cu Maine în 2007, aproape douăzeci și cinci de state au adoptat o legislație care se opune Legii REAL ID, care impunea identificarea aprobată la nivel federal. Legea a fost adoptată în 2005 și urma să intre în vigoare în 2008, dar nu a fost pusă în aplicare până în 2010. Mulți guvernatori au disprețuit responsabilitatea și costul de a se asigura că cei care dețin permise de conducere sunt cetățeni sau rezidenți legali ai Statelor Unite.

Pentru mulți este clar că mai multă suveranitate a statului este realizabilă în viitorul apropiat. Susținătorii Mișcării al

zecelea amendament subliniază acțiunile de succes împotriva Legii REAL ID, precum și legalizarea marijuanei medicale în treisprezece state, ca dovadă că, cu suficientă rezistență la nivel de stat, guvernul federal ar putea să nu aibă altă opțiune decât să se retragă – cu sau fără aprobare judiciară.

Există, de asemenea, șanse mari ca atunci când statele vor fi capabile să practice liber suveranitatea, să găsim alternative practice, profitabile și sigure la dependența noastră actuală de petrochimice. Pe măsură ce noi surse de energie devin disponibile, globaliştii care profită de monopolurile pe gaz şi petrol vor trebui să-şi diversifice produsele şi să înceapă să comercializeze alternative.

Acum douăzeci de ani ni sa spus că energia solară este o alternativă viabilă, dar că tehnologia necesară de valorificare nu va fi disponibilă timp de douăzeci de ani. Acum că au trecut douăzeci de ani, trebuie să ne întrebăm, unde este energia solară? S-a estimat că soarele furnizează între 10.000 și 20.000 de ori mai multă energie decât folosim într-o anumită zi. Pentru a folosi această energie, trebuie să învățăm cum să o colectăm și să o punem în funcțiune.

Faptul că nu am învățat cum să colectăm această energie nu ar trebui să mai fie pus pe seama tehnologiei – mai degrabă, ceea ce este de vină este încăpățânarea, lipsa de voință din partea afacerilor corporative și a politicienilor ei angajați în Congres. Există chiar și o deconectare fundamentală în gândirea experților educați în energie. De exemplu, un expert solar a explicat că ar fi nevoie de panouri solare de colectare care acoperă statul Arizona pentru a produce suficientă energie electrică pentru a alimenta orașul Los Angeles. Deși acest lucru poate fi adevărat, expertul și-a bazat concluzia pe ipoteza

greșită că generarea centrală era necesară pentru a produce energie electrică pentru oraș. Puțini experți în energie pot vizualiza că prin simpla plasare a colectoarelor solare pe fiecare acoperiș din Los Angeles, orașul ar putea deveni în mare parte independent energetic. Această independență ar putea însemna că facturile la electricitate ar fi reduse la jumătate sau mai mult. Singura problemă reală ar fi pentru companiile de utilități monopoliste. Nu au putut plasa un nor peste un proprietar de casă care nu a plătit factura lunară la electricitate.

Dar progresele în domeniul energiei alternative continuă să avanseze încet. În octombrie 2009, Suniva a anunțat planuri de a transforma unele terenuri agricole din Michigan, lângă Saginaw, într-o unitate de producție solară de 200.000 de metri pătrați. Anunțul a fost făcut de guvernatorul Michigan, Jennifer Granholm, care a spus că proiectul de 250 de milioane de dolari ar putea crea cinci sute de locuri de muncă în următorii ani. Liderii de afaceri locali numesc proiectul un impuls economic foarte necesar pentru întreaga regiune. „Avem generații de producători calificați aici și avem oameni care înțeleg industria de producție”, a declarat președintele Saginaw Future Inc., JoAnn Crary. Deși Suniva spera să deschidă teren în 2010, a avut probleme în obținerea finanțării pentru proiect.

Chiar și unii dintre giganții corporativi par să sară pe valul energiei alternative. În octombrie 2009, Dow Chemical și-a anunțat șindrila solară inovatoare Powerhouse, despre care oficialii companiei sperau că va stimula utilizarea energiei solare de către proprietarii de case în următorii ani. Sindrila solară Powerhouse încorporează tehnologia de colectare/generare solară fotovoltaică într-o șindrilă de acoperiș. Acest lucru permite oamenilor să-și folosească

întregul acoperiș pentru a genera electricitate la un cost rezonabil. Oficialii Dow au spus că noile șindrilă solare vor fi pe piață în cantități limitate în 2010 și vor fi disponibile pe scară largă în 2011.

Odată cu apariția și implementarea acestor noi tehnologii, americanii trebuie să se angajeze în noi moduri de a gândi despre energie. Cu scuze lui Edmund Burke — singurul lucru necesar pentru triumful răului este ca zombii buni să nu facă nimic.

NECONFORMITATE NONVIOLENTĂ

ÎNDARIREA PUTERII guvernului central nu va rezolva multe dintre problemele publice centrale ale țării, în special cea a sănătății publice. Guvernul a eșuat iar și iar cu atât de multe programe federale. Cum poate publicul să rămână încrezător într-un program de îngrijire a sănătății construit de guvern pe fondul unei crize financiare? Un mesaj nesemnat care circulă pe internet a prezentat fără îndoială adevărul în acest fel:

"Serviciul Poștal din SUA a fost înființat în 1775. Au avut la dispoziție 234 de ani pentru a o rezolva bine. Este stricat și, deși este puternic subvenționat, nu poate concura cu serviciile FedEx și UPS din sectorul privat. Serviciul Poștal din SUA va pierde peste 7 MILIARDE de dolari în acest an și va necesita încă o salvare.

"Securitatea socială a fost înființată în 1935. Au avut la dispoziție 74 de ani pentru a face totul corect. Este stricat. Nu există nimic în Fondul fiduciar de securitate socială, cu excepția obligațiilor de drept de la guvern.

"Fannie Mae a fost înființată în 1938. Au avut la dispoziție 71 de ani pentru a o rezolva bine. Este în scădere. Freddie Mac a fost înființată în 1970. Au avut la dispoziție 39 de ani pentru a le face corect. Este stricat. Împreună, Fannie și Freddie au condus acum întreaga lume în cel mai grav colaps economic din ultimii 80 de ani.

"Războiul împotriva sărăciei a început în 1964. Au avut la dispoziție 45 de ani pentru a o rezolva corect. Un trilion de dolari din banii noștri câștigați din greu sunt confiscați în fiecare an și transferați „celor săraci1 ". Nu a funcționat.

"AMTRAK a fost înființată în 1970. Au avut 39 de ani pentru a face totul corect. [În 2008, guvernul] a salvat-o, deoarece continuă să funcționeze cu pierderi!

"Medicare și Medicaid au fost înființate în 1965. Au avut la dispoziție 44 de ani pentru a le face bine. Ambele sunt frânte. Și acum guvernul nostru [administrația Obama] îndrăznește să le menționeze ca modele pentru întreaga asistență medicală din SUA... Acesta este guvernul la lucru și acum doresc să deruleze cel mai complex program economic pe care l-au abordat vreodată - sistemul nostru de sănătate."

Secretul aici este că nu guvernul este problema. Nici Constituția pe care se întemeiază. Problema constă în oamenii care controlează guvernul – fasciștii globali ai Noii Ordini Mondiale, care acum au puterea de sufocare asupra guvernului. Banii lor corporativi controlează toate cele trei ramuri ale guvernului, în timp ce asociații lor sunt numiți în funcții de autoritate la nivel de cabinet. Amintiți-vă că administrația Obama este foarte grea cu membri ai Comisiei Trilaterale, ai Consiliului pentru Relații Externe și ai grupului Bilderberg.

Statele nu trebuie să urmeze schemele și dictatele acestor mondialiști plutocrați. Nici publicul larg. Calea către independență față de controlul guvernului nu are nevoie de violență. Poporul Indiei nu și-a câștigat independența luptându-se cu armata britanică pe teren. Afro-americanii nu și-au câștigat libertatea ducând un război violent împotriva guvernului. În ambele cazuri, pur și simplu au practicat neconformitatea nonviolentă.

Deși nu este adesea menționat în mass-media corporative, cetățenii mai alfabetizați renunță la caseta de control Noua Ordine Mondială. Există o mișcare anti-taxă larg răspândită, dar subraportată, milioane de americani pur și simplu refuzând să plătească „voluntar" impozite în scopuri pe care nu le pot sprijini. Desigur, numărul acestor rezistenți este rareori, sau vreodată, dat în mass-media, care totuși raportează în mod obișnuit despre represiunile IRS, de obicei despre timpul taxelor. Trișaturile fiscale condamnate strâng titluri majore, în timp ce victoriile asupra IRS au o acoperire redusă, dacă este deloc.

Cu toate acestea, mici victorii asupra Noii Ordini Mondiale au loc tot timpul. Cetățenii din orașele mari și din orașele mici cultivă grădini de cartier, completând fast-food-ul cu legume și fructe organice și sănătoase. Cele mai multe instituții religioase de astăzi stochează cămări mari, unde alimentele pot fi distribuite săracilor, eliberând presiunea asupra sistemului de bunăstare. Cei preocupați de mediu servesc drept exemple pentru ceilalți în moduri de a reduce impactul uman - reciclarea gunoiului, mersul pe biciclete, sprijinirea transportului în masă și conducerea noilor mașini hibride sau total electrice. Cererea lor pentru vehicule nepoluante și eficiente din punct de vedere

energetic este acum satisfăcută de corporații care caută clienți. Toată lumea poate face diferența. Dacă o persoană se oprește să ridice gunoiul de pe stradă și să-l așeze într-un recipient, alții observă și unii vor fi solicitați să ia măsuri.

Treizeci și șase de remedii pentru o societate distrusă

Urmează o listă de recomandări și sugestii, compilate din diverse surse, pentru a readuce o națiune zombie la o republică democratică liberă și funcțională. Unele dintre recomandări sunt de la sine înțelese, altele, poate, melancolic, dar toate ar trebui luate în considerare:

1. Sistemul Rezervelor Federale, o colecție de bănci private, ar trebui auditat imediat. Privatizarea banilor americani este neconstituțională, deoarece Constituția prevede că numai Congresul va moneda și reglementa banii. Acum, privatizarea a dus la un dezastru economic. Tipărirea dolarului ar trebui să fie aprobată prin Congres și emisă prin Trezoreria SUA ca bancnote ale Trezoreriei SUA. Notele ar trebui distribuite treptat pentru a nu umfla semnificativ valoarea monedei în circulație. Datoria SUA prin creditarea cu rezerve fracționate a fost creată prin delei; poate fi desființată prin delectare.
2. Doar cei care plătesc la asigurările sociale ar trebui să poată beneficia de sistem. Plasarea Congresului sub planul de securitate socială în care trebuie să

trăiască restul națiunii ar aduce rapid reparațiile necesare. Membrii Congresului s-au scutit de la securitatea socială, precum și de la orice viitor plan obligatoriu de asistență medicală. Actualul și generos program privat de pensionare al Congresului ar trebui încheiat.

3. Legea securității naționale din 1947 ar trebui revizuită și poate anulată. În prezent, legea permite președintelui și responsabililor săi din Consiliul Național de Securitate să ocolească reprezentanții aleși în Congres, mass-media și publicul în decizii serioase de luare a politicilor care implică război, tehnologie și chiar probleme ale spațiului cosmic.
4. Ordinul executiv #13233, care permite președintelui în exercițiu să clasifice și să păstreze de la public bibliotecile și documentele predecesorilor săi, ar trebui abrogat.
5. Niciun angajat al serviciilor secrete americane, civil sau militar, care a atins statutul de „ofițer” nu ar trebui să aibă voie să candideze sau să servească drept președinte al Statelor Unite. Ani de muncă în domeniul inteligenței expun o persoană la lumea neînțeleasă a minciunilor, înșelăciunii și direcționării greșite. Pentru unele cazuri de apărare națională, acest lucru poate fi necesar, dar o astfel de muncă lasă o persoană în funcție publică deschisă șantajului și controlului din partea foștilor superiori și jurământului de loialitate.
6. Spre deosebire de sistemul actual în care uneori o duzină sau mai mulți lobbyști pot căuta comunicarea

cu legislatorii, tuturor corporațiilor ar trebui să li se permită să aibă un singur lobbyist per congresman. De asemenea, ar trebui să-l viziteze pe acel congresman cu un avocat public care poate să se certe de partea oamenilor. Divertismentul și divertismentul pentru membrii Congresului ar trebui să provină exclusiv din cheltuielile publice monitorizate îndeaproape.

7. Limitați senatorii la trei mandate și reprezentanții la cel mult șase. Legiuitorii care rămân prea mult timp în funcție devin profesioniști politici, mai preocupați de a fi realeși și de a-și menține puterea decât de problemele publicului. Majoritatea își încep cariera cu o dorință reală de a servi oamenii. Ele ar trebui să fie scoase la iveală, deoarece această dorință este transformată în cinism de ispitele banilor și ale puterii.
8. Pentru judecătorii de la Curtea Supremă ar trebui stabilită o limită de doisprezece ani, pentru a preveni ca infirmitățile bătrâneței și experiența bazată pe viața de acum treizeci de ani să le împiedice judecata. În plus, toți judecătorii de district federal ar trebui să fie aleși de public și să fie limitati la două mandate de cinci ani, pentru a preveni încărcarea băncilor federale cu hackuri politice care votează în primul rând politicile de partid sau dorințele celor care i-au pus la putere.
9. Jurământul de credință ar trebui rostit în fiecare zi la școală și în fiecare zi în Congres pentru a reaminti atât tinerilor cât și bătrânilor principiile de bază ale

libertății suverane și democrației americane.

10. Legislația ar trebui să interzică oricărei persoane care face parte dintr-o organizație secretă - Consiliul pentru Relații Externe, Comisia Trilaterală, grupul Bilderberger și așa mai departe - să dețină funcții publice. Nu se poate avea dublă loialitate. Este clar că indivizii nu pot sprijini suveranitatea statului în timp ce susțin agenda globalistă a colegilor lor din societate.
11. Procesul de clasificare a scăpat de sub control. Astăzi, documentele de rutină sunt clasificate, uneori din cauza politicilor de reținere ale războiului rece, uneori doar pentru a acoperi deșeurile sau neglijența. Practica actuală de clasificare a oricărui document neclasificat dacă acesta poate fi conectat la unul care este clasificat trebuie oprită. Dacă informațiile nu pun în mod clar în pericol securitatea națională, acestea ar trebui să rămână deschise controlului public. O comisie de evaluare a cetățenilor, compusă din cadre universitare, jurnaliști și alții – nu doar persoane din interiorul guvernului – ar trebui să supravegheze acest proces pentru a proteja atât securitatea, cât și dreptul publicului de a ști.
12. Legea PATRIOT ar trebui anulată. A fost adoptată de un Congres panicat, căruia nu i s-a dat timp nici măcar să-l citească și a dus la încălcări ale libertăților civile ale publicului.
13. Pentru a preveni repetarea comisiilor deficitare Warren și 9/11, ambele care în 2010 au continuat să

atragă critici dintr-o gamă largă a publicului american, orice investigație viitoare a unei tragedii naționale ar trebui să fie formată din cetățeni care reprezintă o gamă largă de expertiză regională, politică, filozofică și profesională. Un sondaj Gallup din 1991 a arătat că aproape 75 la sută din public nu credea teoria unui asasin singuratic a Comisiei Warren despre asasinarea JFK. Toate probele majore împotriva acuzatului Lee Harvey Oswald – amprentele sale pe pușcă, analiza activării neutronice a glonțului metalic și mărturia luată la acea vreme – s-au dovedit deficitare sau neadevărate. Întregul caz de asasinare a lui JFK a fost plin de fabricare de dovezi, suprimarea probelor, modificarea probelor și intimidarea martorilor (citiți *Crossfire: The Plot That Killed Kennedy a lui Jim Marrs* pentru detalii complete). Până în 2010, chiar și oficiali de rang înalt ai comisiei 9/11, însărcinați să afle ce s-a întâmplat cu America în 11 septembrie 2001 – inclusiv copreședintele comisiei Lee Hamilton și consilierul principal John Farmer – au pus la îndoială public concluziile propriei comisii. Farmer, un fost procuror general din New Jersey, în cartea sa din 2009 *The Ground Truth: The Story Behind America's Defense on 9/11* chiar a scris: „În cursul investigației noastre privind răspunsul național la atacuri, personalul Comisiei 9/11 a descoperit că versiunea oficială a ceea ce s-a întâmplat [în dimineața zilei de 11 septembrie 2001

– au spus oficialii guvernului, congresului și comisiei] mass-media și publicul despre cine știa ce când — a fost aproape în întregime, și în mod inexplicabil, neadevărat. la un anumit nivel al guvernului, la un moment dat. a existat un acord de a nu spune adevărul despre ceea ce sa întâmplat."

14. Ar trebui format un comitet compus în mod egal din profesioniști și cetățeni obișnuiți din state separate pentru a supraveghea agențiile guvernamentale de sănătate, cum ar fi FDA, NIH și CDC, pentru a se asigura că deciziile care afectează publicul, în special cele care se ocupă de cercetare și conflicte de interese privind angajații și personalul contractual, sunt imparțiale.
15. Nicio lege de stat adoptată prin vot popular nu ar trebui să fie înlocuită de orice statut federal, cu excepția celor care se regăsesc în Constituția SUA. Niciun oficial federal nu ar trebui să spună oamenilor unui stat să-și ignore propriile legi, așa cum sa întâmplat în cazul noii legislații privind armele de foc din Tennessee. Dacă o lege de stat este proastă, oficialii federali ar trebui pur și simplu să lucreze pentru a vedea acea lege revizuită sau anulată.
16. Cetățenii ar trebui să solicite în mod regulat rapoarte financiare anuale complete (CAFR) de la toate birourile școlare, locale, județene și de stat, inclusiv agențiilor federale. Acest lucru se poate face prin depunerea cererilor de informații publice (PIR). În acest fel, cetățenii ar putea vedea exact câți bani

sunt deținuți și cum sunt cheltuiți.

17. Toate acordurile, pactele și tratatele comerciale regionale și globale, cum ar fi Organizația Mondială a Comerțului (OMC), Acordul de Liber Schimb din America de Nord (NAFTA) și Acordul de Liber Schimb din America Centrală (CAFTA), ar trebui să fie revizuite pentru a determina dacă încalcă Constituția SUA sau drepturile Congresului de a reglementa comerțul și comerțul. Astăzi, unele acorduri comerciale au fost folosite pentru a înlocui legile SUA. Ca națiune semnatară, Statele Unite s-au angajat să-și conformeze legile și politicile la dictatele OMC și, întrucât OMC a dat dovadă de o aplicare puternică a politicilor sale, simpla amenințare cu o provocare OMC are ca rezultat, de obicei, modificări ale legilor sau politicilor naționale. De exemplu, în 2002, un grup de apel OMC a hotărât că normele fiscale din SUA care scutesc de la impozitare unele venituri corporative realizate în străinătate constituie o „subvenție ilegală". S-au schimbat regulile fiscale. Potrivit reprezentantului Ron Paul, un candidat la președinția din 2008, „Oricât de incredibil li se pare americanilor cu minte libertă, OMC și europenii ne spun acum că legile noastre sunt ilegale și trebuie schimbate. Este greu de imaginat un exemplu mai flagrant de pierdere a suveranității SUA. Cu toate acestea, nu există strigăte sau indignare pentru a ne mulțumi această lege în Congres pentru a ne mulțumi lumea. Încă nu am văzut un politician național sau un mijloc de

presă care sugerează chiar evident, și anume că legile noastre interne nu sunt pur și simplu treaba lumii.... Congresul poate să nu se opună să fie împins de către OMC, dar majoritatea americanilor o fac.”

18. Posse Comitatus Act, care împiedică armata să supravegheze publicul american, ar trebui să fie susținută de ramurile executive a guvernului.
19. Practica actuală de externalizare a producției de hardware militar către țări străine trebuie oprită. Orice arme și echipamente, în special computerele vulnerabile la hacking, utilizate de armata americană ar trebui să fie produse în Statele Unite de către companii americane care folosesc muncitori americani. În conformitate cu politicile actuale de externalizare, un inamic al Statelor Unite ar putea obține informații, dacă nu control total, asupra sistemelor noastre de apărare, în special prin intermediul terților. O țară prietenă produce armele noastre, apoi vinde sau schimbă tehnologia unei națiuni inamice. Beneficiile unei astfel de acțiuni ar trebui să fie de la sine înțelese, mai ales având în vedere numărul foștilor prieteni care s-au transformat ulterior inamici – de exemplu, Saddam Hussein. Sistemul actual, desigur, este compatibil cu planurile unice ale globaliştilor.
20. Vizele de nonimigrant ar trebui descurajate. Străinii temporari, care lucrează pentru salarii mai mici, iau locuri de muncă din fondul de muncă din SUA, astăzi afectat de creșterea șomajului.

21. Guvernul ar trebui să anuleze toate așa-numitele legislații privind infracțiunile motivate de ură. Asemenea legi nu pot împiedica cu adevărat indivizii să aibă credințe pline de ură. Mai mult, aceste legi contrazic Declarația drepturilor și pot fi abuzate pentru a reduce la tăcere dizidenții politici și inamicii. Mass-media a avut destul de mult succes în a schimba atitudinile prejudiciabile în trecut. Nu trebuie făcute legi, susceptibile de a fi utilizate greșit.
22. Sistemele penitenciare ale Americii ar trebui revizuite astfel încât infractorii nonviolenti să poată trece printr-o serie de pedepse din ce în ce mai blânde (amenzi, muncă în folosul comunității etc.) fără a intra în închisoare. Infractorii de carieră și membrii bandelor ar trebui să fie separați și plasați în proiecte de lucru supravegheate în afara publicului.
23. Guvernul trebuie să pună capăt războiului eșuat împotriva drogurilor și să legalizeze marijuana, care s-a dovedit mai puțin dăunătoare decât drogurile legale, țigările și alcoolul. Potrivit DrugWarFacts.org, „pur și simplu nu există rapoarte medicale credibile care să sugereze că consumul de marijuana a provocat un singur deces”. În plus, Comisia Națională pentru Marihuana [sic] în 1972, după ce a făcut un studiu asupra fumătorilor de oală, a concluzionat: „Nici o anomalie fizică, biochimică sau mentală semnificativă nu ar putea fi atribuită exclusiv fumatului lor de marihuana... Nici

consumatorul de marihuana și nici drogul în sine nu se poate spune că reprezintă un pericol pentru siguranța publică. pedepsiți cu fermitate pe cei care îl folosesc.” Președintele Richard Nixon, care a numit această comisie, a dezavuat concluziile acesteia și a lansat primul război împotriva drogurilor. La fel ca Prohibition înaintea ei, actuala interzicere a multor droguri nu a făcut decât să promoveze criminalii organizați și nedreptățile de către autorități. Sondajele au arătat că o mare parte dintre deținuții națiunii sunt în închisoare din cauza infracțiunilor legate de droguri. Prin încheierea interzicerii anumitor droguri, supraaglomerarea din închisorile din SUA ar putea fi imediat atenuată. Această schimbare, împreună cu o taxă pe marijuana, ar trebui să crească veniturile guvernamentale fără a fi nevoie de taxe pentru a sprijini mai multe poliție și închisori.

24. Cel puțin, marijuana ar trebui dezincriminată la nivel federal. Ar trebui să existe doar amenzi contravenționale pentru abuzul de drog. Abuzul de droguri ar trebui văzut pentru ceea ce este – o problemă de sănătate. Incriminarea drogurilor a creat doar o moștenire de corupție și violență, așa cum a făcut Prohibiția înainte. Cânepa industrială, care nu are proprietăți psihoactive, ar trebui legalizată, astfel încât fermierii americani să poată folosi din nou această recoltă de rotație profitabilă și excepțională, utilă pentru fabricarea de

îmbrăcăminte, frânghie, materiale plastice biodegradabile și hârtie. Cânepa, care a fost o cultură majoră în Statele Unite până după al Doilea Război Mondial, acum trebuie importată din alte țări. Guvernul SUA nu pare să facă distincția între cânepa industrială nepsihoactivă și marijuana.

25. Exportul de arme din Statele Unite ar trebui redus semnificativ. Fiind cea mai mare națiune exportatoare de arme din lume astăzi, Statele Unite trebuie să-și asume o anumită responsabilitate pentru violența armată care distruge planeta.

26. Fermierii care acum încasează plăți pentru că nu au plantat culturi, o încercare de a menține surplusul de recoltă în jos și prețurile ridicate pentru a proteja cultivatorii, ar trebui să li se permită să planteze orice doresc. Orice surplus ar trebui să fie cumpărat de guvern și exportat pentru profit, sub raționamentul că puține națiuni vor mușca mâna care le hrănește.

27. Guvernului nu ar trebui să i se permită confiscarea bunurilor private decât dacă acestea sunt luate de la cineva care a fost condamnat și condamnat la confiscarea bunurilor în instanță. Conform politicilor actuale de confiscare a activelor, discutate anterior și care variază foarte mult între jurisdicții, agențiile guvernamentale, inclusiv poliția locală, pot confisca proprietatea privată fără a acuza pe nimeni de o infracțiune. Astăzi, politicile de confiscare a activelor sunt din ce în ce mai inechitabile și sunt utilizate abuziv. În cazul în care o locuință este percheziționată de poliție și se găsește orice cantitate de droguri, casa poate fi confiscată în ciuda obiecțiilor

proprietarului care ar fi putut lipsi sau chiar a închiriat proprietatea. Cu toate acestea, dacă se găsesc droguri într-o unitate deținută de o companie, cum ar fi un hotel mare, hotelul nu este confiscat. O organizație nonprofit numită Forfeiture Endangers American Rights (FEAR) a susținut că 7 miliarde de dolari au fost confiscate guvernului federal din 1985 și că 80% din proprietățile confiscate în ultimii zece ani au fost confiscate de la proprietari care nu au fost niciodată acuzați de o crimă. Deși confiscarea bunurilor a fost inițial tolerată de public pentru că era atașată de legile drogurilor, în prezent, peste două sute de legi federale privind confiscarea sunt aplicate infracțiunilor care nu sunt legate de droguri.

28. Sistemele școlare publice ar trebui să permită elevilor libertatea de a dobândi experiență în afara sălii de clasă. Experiența este cel mai mare profesor din viață. Studenții, ca și majoritatea oamenilor, tind să se comporte mai responsabil dacă sunt tratați ca niște persoane mature, mai degrabă decât ca copii sau deținuți. Banii publici cheltuiți acum pe stadioane masive de fotbal și Astroturf ar putea fi cheltuiți mai bine în excursii la biblioteci și muzee.
29. Pentru majoritatea studenților, ar trebui să se acorde mai puțină atenție pregătirii pentru facultate și ar trebui să se pună mai mult accent pe formarea profesională, care îi va pregăti pe studenți pentru a-și câștiga existența în lumea reală. O astfel de pregătire ar plasa un număr mare de absolvenți într-o forță de muncă semnificativă și profitabilă a celor cu abilitățile necesare, cum ar fi mecanici auto, instalatori, dulgheri, zidari, sudori și alții.

30. Fiecare student ar trebui să fie învățat că engleza este limba oficială a Americii, dar cu toată atenția acordată altor limbi și culturi etnice. Americanii pot vorbi aceeași limbă, iar țara va rămâne în continuare „topisul” lumii. Încearcă să mergi în orice altă țară din lume și să-i faci să vorbească engleza ca limbă oficială. Într-o țară plină de semne de circulație, semnalizare comercială și materiale media în limba engleză, cei care nu vorbesc engleza sunt într-un dezavantaj clar. Dar depinde de ei să corecteze acest lucru, nu de națiune.
31. Elevii ar trebui încurajați să gândească critic, mai degrabă decât pur și simplu să regurgiteze nume și date care nu vor fi niciodată relevante în viața lor. În plus, ei ar trebui să învețe să pună la îndoială autoritatea în loc să o asculte orbește, deoarece acest lucru ar putea preveni o altă experiență devastatoare, cum ar fi Germania lui Hitler sau Rusia lui Stalin.
32. După o pregătire temeinică în citire, scriere și aritmetică, studenții ar trebui încurajați să-și urmeze propriile interese fără a fi îmbrăcați în cămașa de forță de programele guvernamentale. Nimeni nu poate fi învățat dacă nu este dispus să învețe. Oamenii învață atunci când sunt motivați să învețe. Școlile ar trebui să pună la dispoziție materialele, în timp ce elevilor, în afară de elementele de bază, ar trebui să li se permită să-și urmărească propriile interese. Apropo, ce s-a întâmplat cu studiile în filozofie?

33. Marile corporații farmaceutice nu ar trebui să poată deține informații de proprietate și brevete privind descoperirile făcute în instituții academice susținute public. Astăzi, dacă un nou medicament ar fi descoperit de un departament universitar, acesta este deseori licențiat unui producător de medicamente care, prin marketing în masă, obține profituri mari, în timp ce școala doar plătește taxa de licență.
34. Reclamele pentru medicamente direct către consumatori ar trebui din nou interzise din mediile vizuale și electronice. Doar pacientul și medicul său ar trebui să poată influența decizia pacientului respectiv de a lua un anumit medicament. Companiile de medicamente ar trebui să ofere medicilor informații complete despre orice medicament. Mai mult, ar trebui să existe interzicerea activităților de lobby care se limitează la mită, cum ar fi seminarii plătite în stațiunile de lux sau orice formă de cadouri scumpe din partea companiilor de droguri.
35. Codex Alimentarius, care stabilește standarde pentru a reglementa sau a interzice vitaminele, mineralele și alte forme de terapii homeopatice, ar trebui eliminată pe motiv că limitează în mod nedrept libertățile personale. În loc să respingă pur și simplu tratamentele homeopatice (medicina alternativă) pentru că nu sunt sancționate de companiile farmaceutice, agențiile guvernamentale precum FDA ar trebui să ordone experimente pentru a

determina dacă vreo terapie homeopată produce rezultate pozitive în sănătate. Acestea fiind spuse, pentru a reduce puterea corporațiilor farmaceutice gigantice, medicii ar trebui să revină la remedii mai naturale și homeopate.

36. Orice nou plan de asistență medicală trebuie să elimine risipa și costurile intermediarilor neproductivi. Medicii care tratează efectiv pacienții și sistemele lor de sprijin, cum ar fi laboratoarele de testare, ar trebui să fie singurii care sunt plătiți. Ar trebui să existe responsabilitate și obligație directă între medicul curant și pacient.

ÎNFRINGE FASCISMUL

SITE-UL FREEPEOPLEONTHELAND.WORDPRESS.COM S-a angajat să „înfrângă fascismul" și să oprească abuzul de putere din partea guvernului și a corporațiilor de top. În Germania nazistă, statul a câștigat controlul asupra corporațiilor. În America modernă, corporațiile au câștigat controlul asupra statului. Rezultatul final este același.

Pentru toți acei zombi capabili să se trezească din amemea lor indusă de mass-media, angajamentul „Înfrângeți fascismul" se poate dovedi un apel încurajator:

VOI OPRI ACUM TOATE Media mainstream și voi

pune la îndoială TOT CE văd și aud! Întrebați-vă ce informații editează și de ce.

Voi studia istoria Părinților noștri fondatori, Declarația noastră de independență și Constituția noastră.

VOI lăsa Fed, un sistem bancar neconstituțional, să-și plătească propriile facturi! Promit să renunț ACUM la sistemul lor monetar și să stabilesc sisteme monetare locale pentru schimbul de bunuri și servicii.

VOI dona 10 USD în numerar [sistemelor monetare locale] și în 6 luni vom *avea un nou sistem economic constituțional fără dobândă pentru un popor liber.*

VOI depune Jurământul Păzitorului pentru a apăra Constituția.

Mă voi alătura miliției locale constituționale. Înțeleg că miliția locală este cea mai mare măsură de descurajare constituțională a noastră împotriva unui guvern tiranic și nu îi voi mai disprețui, dar voi servi în orice calitate, chiar dacă nu am o armă. Fie ca „Nu o uita pe Katrina" să fie strigătul tău de luptă!

Îi voi învăța pe copiii mei drepturile lor constituționale susținând aceste drepturi la fiecare pas.

VOI lăsa o moștenire de Libertate și Libertate copiilor noștri și generațiilor viitoare.

VOI Începe o Grădină a Victoriei și Voi Ieși De pe Grilă!!

PROGRAM, de-a lungul TOȚI Oamenii Iubitori de Constituție, Liberi de pe Pământ, viața mea, averile

mele și onoarea mea sfântă unul față de celălalt și că voi ataca orice „cămăși maro”, sau bătăuș, care vin la ușile mele în miezul nopții. [Toate subliniile în original.]

Chiar și fără un angajament, unii zombi se trezesc din starea lor hipnotică și își schimbă stilul de viață. Fostul director de afaceri, Chris Martenson, a explicat trezirea sa personală după o viață de dependență materială și saturație media:

„Înainte: sunt un profesionist de 40 de ani, care a ajuns la vicepreședinte al unei mari companii internaționale Fortune 300 și locuiește într-o casă pe malul mării, cu cinci băi în Mystic, CT, care este în mare parte plătită. Cei trei copii ai mei mici sunt fie la școala publică, fie sunt pe cale să intre, iar portofoliul meu de investiții este administrat de o instituție mare, care nu cunosc cu adevărat, de un vecin al meu, care nu cunosc. legăturile mele locale sunt în cel mai bun caz superficiale.

„După: Sunt un bărbat de 45 de ani care și-a renunțat de bunăvoie la fosta poziție bine plătită și cu un statut înalt, deoarece părea o deviere inutilă de la sarcinile reale pe care le aveau la îndemână. Copiii mei sunt acum educați la domiciliu, iar casa mare din Mystic a fost vândută în iulie 2003, preferând o baie cu 1,5 baie. incapabil să navighez într-o piață ursă și de atunci ne-am gestionat investițiile, portofoliul meu a câștigat 166 la sută... Cresc o grădină în fiecare an, știu să produc bere și vin și am examinat cu atenție fiecare sistem de sprijin (hrană, energie, securitate, etc.), și pentru fiecare dintre ele, nu sunt suficient important, acum știu că cel mai important descriptor al bogăției nu sunt deținerile mele în dolari, ci profunzimea și bogăția comunității mele.”

Mutarea din oraș și viața din pământ nu este posibil pentru toată lumea. Dar schimbări simple în stilul de viață pot fi realizate cu un minim de perturbări.

Una dintre legile fizicii lui Newton spune că pentru fiecare acțiune, există o reacție egală și opusă. Deși analogia nu este exactă, imaginați-vă cum poate funcționa într-o lume justă: indiferent de planurile pernicioase pe care tiranii le creează pentru a-i ține pe cetățenii națiunii lor zombie, o forță la fel de puternică și benefică va apărea pentru a contracara astfel de eforturi.

Ce trebuie să facă oamenii națiunii zombi pentru a obține libertatea și mulțumirea personală? Rezistați impulsului de a lăsa loc anxietății, fricii sau depresiei atunci când citiți și priviți depravațiile celor care ar înrobi omenirea. Cetățenii trebuie să știe că nu sunt singuri în nemulțumirea lor. Milioane de oameni gânditori și cu inimă bună lucrează cu sârguință în fiecare zi pentru a aduce iluminarea și pacea planetei. Dar acești cetățeni trebuie să recunoască, de asemenea, că atunci când aud doar de suferință și greutăți, nu primesc întreaga poveste din mass-media. De fapt, de cele mai multe ori, știrile cu caracter benefic și pozitiv vor fi găsite rar în ziare sau la televizor. Pur și simplu trebuie să devină o realitate locală în viețile noastre.

Acești cetățeni trebuie să-și amintească că ceea ce o persoană poate face, o altă persoană poate sparge și orice este rupt de unul poate fi reparat de altul.

America nu are nevoie de o revoluție violentă. Bunătatea oamenilor săi și Constituția sunt încă în vigoare. Dacă suficienți cetățeni se trezesc pur și simplu la trădarea Noii Ordini Mondiale, situația se va schimba. La urma urmei, aproape nimeni nu vrea cu adevărat să trăiască în servitute sau sub un

stat polițienesc tiranic. Și pentru a evita viitoarea tiranie, va fi nevoie de un cetățean unit dedicat adevărului, dreptății, toleranței și egalității de șanse. Pentru a lucra împreună, nu trebuie să apelăm la un guvern socialist, care ar putea fi ușor transformat într-o tiranie.

Ceea ce este și mai terifiant este ceea ce s-ar putea întâmpla dacă actuala administrație își va continua politicile fără încetare: americanii plătitori de impozite vor deveni atât de dezamăgiți și dezgustați de încercările guvernului de a transforma America într-un guvern socialist, încât vor accepta o reacție inevitabilă de dreapta. Din nou, America va oscila înapoi la o administrație național-socialistă ca răspuns la problemele țării. Pe măsură ce economia se deteriorează și statul polițienesc își întărește strânsoarea, mass-media corporativă va prezenta publicului un nou lider ca salvator al națiunii. El sau ea va imita cuvintele lui Hitler și, în esență, va spune: „Dă-mi puterea și te voi salva și te voi proteja". Americanii trebuie să fie în gardă împotriva efortului de a schimba electoratul înapoi la o versiune mai de dreapta a socialismului. Dacă cheltuielile guvernamentale scăpate de sub control, încetarea încălcărilor drepturilor civile și restructurarea sistemului financiar nu pot fi rezolvate în câțiva ani, alternativa este de neconceput.

Până în 2010, un număr remarcabil de americani continuă chiar să pună la îndoială calificarea constituțională a președintelui Obama de a servi. Certificatul de naștere legal, în formă lungă, al lui Obama încă nu fusese făcut public și controversa asupra nașterii lui continua, în ciuda lipsei de acoperire în mass-media. Chiar și unii membri ai armatei puneau la îndoială legalitatea comandantului lor șef.

Prim-locotenentul Scott Easterling, un soldat în serviciu activ

staționat în Irak, într-o scrisoare deschisă, a scris: „Cui îi privește: Ca ofițer activ în armata Statelor Unite, am mari îngrijorări cu privire la eligibilitatea constituțională a lui Barack Hussein Obama pentru a ocupa funcția de președinte al Statelor Unite”. Easterling a adăugat: „Până când domnul Obama va elibera o „copie seif [1] a certificatului său de naștere original pentru examinare publică, nu-l voi considera nici comandantul meu șef, nici președintele meu, ci mai degrabă un uzurpator al Biroului – un impostor”. Easterling a mai menționat că jurământul ofițerului său conține expresia „Voi sprijini și apăra Constituția Statelor Unite împotriva tuturor dușmanilor, străini sau interni”. Alții care au făcut ecou provocării lui Easterling includ generalul-maior Carroll Childers; locotenent colonel dr. David Earl-Graif; ofițerul de poliție Clinton Grimes, fost membru al Marinei SUA; și doi legislatori de stat, reprezentantul statului New Hampshire Timothy Comerford și reprezentantul statului Tennessee Frank Nicely.

Dacă s-ar constata că Obama nu este într-adevăr un cetățean înnăscut, ar urma o criză constituțională, deoarece fiecare comandă și lege emisă de administrația Obama ar fi pusă în discuție ca fiind ilegală. Avocații ar avea o zi de teren.

Problema certificatului de naștere nu este cu adevărat despre președintele Obama și nici nu este o problemă politică sau rasă. Atinge cel mai elementar fundament al Statelor Unite punând întrebarea: Suntem o națiune de drept sau o națiune fără lege? Trebuie să respectăm cu toții Constituția sau sunt legile noastre aplicabile doar atunci când alegem să le respectăm? Dacă vreun director executiv al națiunii poate să nu respecte legea țării, ce-l ține în frâu pe criminalul care alege să nu respecte legea? Dacă toată lumea alege ce lege să se

supună, rezultatul ar fi haos. Poate că o astfel de confuzie face parte din planul globalist de a deconstrui Statele Unite.

CUTIA DE MUNIȚIE

CETĂȚENII AMERICANI AU O moștenire bogată de libertate și libertate individuală, care este consolidată legal de Constituție. Dar poate mai important, ei au arme - mijloacele de a-și asigura libertatea individuală. Petițiile primilor coloniști americani pentru o schimbare semnificativă au căzut în urechi surde în Anglia. Abia după ciocniri armate au reușit să-și câștige independența. Thomas Jefferson a înțeles clar importanța dreptului de a purta arme când a spus: „Cei care își bat armele în pluguri vor ară pentru cei care nu o fac”.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, generalii japonezi au renunțat la planurile de a invada America odată ce și-au dat seama că mulți dintre cetățenii americani posedau arme. "Nu poți invada continentul Statelor Unite. Ar fi o pușcă în spatele fiecărui fir de iarbă", a avertizat amiralul Isoroku Yamamoto. Potrivit *Injury Prevention Journal,* există 308 milioane de arme în mâinile cetățenilor, ceea ce reprezintă o medie de una per adult în Statele Unite. Astăzi, cu armele nucleare ca element de descurajare și milioane de arme în mâinile publicului american, este foarte improbabil ca vreun inamic extern să invadeze cu succes Statele Unite continentale. Dacă pericolul nu poate veni din exterior, atunci poate veni doar din interior.

Una dintre amenințările care se profilează ale națiunii noastre este spectrul legii marțiale. Astăzi, guvernul federal

adaugă putere de foc armatei sale armate existente. Până și IRS se înarmează. În februarie 2010, IRS a solicitat oferte pentru achiziționarea a șaizeci de puști de pompă Remington Model 870 Police, calibrul 12, pentru agenții Diviziei de Investigații Criminale.

Dar cetățenii obișnuiți ar putea lua în considerare oprirea intervenției guvernamentale armate înainte de a începe. În *Arhipelagul Gulag 1918-1956,* laureatul Premiului Nobel Aleksandr Soljenițîn a explicat cum rușii ținuți în lagărele de detenție au deplâns faptul că nu s-a făcut nimic pentru a preveni terorismul guvernamental până nu a fost prea târziu: „Și cum am ars în lagăre mai târziu, gândindu-se: cum ar fi fost lucrurile dacă ar fi fost arestat orice agent de securitate noaptea, când ar fi fost nesigur dacă ar fi fost arestat, noaptea, dacă s-ar fi întors. în viață și trebuia să-și ia rămas-bun de la familia lui. Sau dacă, în perioadele de arestări în masă, ca de exemplu în Leningrad, când arestau un sfert din întreg orașul, oamenii nu stăteau pur și simplu acolo în bârlogurile lor, palidând de groază la fiecare bubuitură a ușii de jos și la fiecare pas pe scară, ci ar fi înțeles că nu mai aveau nimic de pierdut în hol. oameni cu topoare, ciocane, poker sau orice altceva era la îndemână?... .Organele ar fi suferit repede o lipsă de ofițeri și de transport și, în ciuda întregii sete a lui Stalin, mașina blestemata s-ar fi oprit!” Se speră că statul polițienesc american în creștere nu își va forța cetățenii să răspundă în modul pe care îl sugerează Soljenițîn. Dar, așa cum a observat președintele John Kennedy, „cei care fac imposibilă revoluția pașnică vor face revoluția violentă inevitabilă”.

Orice persoană gânditoare își dorește cu ardoare ca orice

schimbare serioasă în America să aibă loc prin exercitarea pașnică a drepturilor fundamentale cuprinse în Constituția SUA și Bill of Rights, legea supremă a țării. Dar după ce recentele regimuri democrate și republicane au distrus drepturile individuale și au dezbrăcat economia SUA, vânzările de arme de foc și muniții au trecut pe deasupra. Conform statisticilor sistemului Federal National Instant Criminal Background Check, între ianuarie și martie 2009, americanii au cumpărat 3.818.056 de arme de foc. Aceasta este suficientă armament pentru a înarma atât armatele chineze, cât și cele indiene. În realitate, acest număr este destul de scăzut, deoarece nu include numărul semnificativ de refuzuri emise sau vânzări private de arme care ocolesc documentele.

Este posibil ca națiunea să se înarmeze pentru altceva decât pentru autoprotecție? Este o revoluție violentă inevitabilă?

Vânzările de arme și muniții în expansiune

ÎN ÎNCERCAREA DE A liniști proprietarii de arme în timpul unui miting de campanie din Lebanon, Virginia, în 2008, candidatul la președinție Barack Obama a spus: „Nu vreau nicio neînțelegere când mergeți cu toții acasă și vorbiți cu prietenii voștri și ei spun: „Oh, vrea să-mi ia arma.” Ai auzit aici; eu, nu-l folosi pe acela... Pur și simplu nu este adevărat.” În ciuda asigurărilor președintelui Obama, promisiunile prezidențiale sunt adesea slabe. Mulți americani își amintesc încă că președintele George HW Bush a promis „fără taxe noi” în timpul campaniei sale, apoi le-a ridicat după preluarea mandatului. Mulți nu riscă să vadă dacă Obama își întoarce promisiunea —

vânzările de arme și muniții au crescut în timpul crizei economice.

„Președintele Barack Obama este cel mai bun lucru care sa întâmplat producătorilor americani de arme și muniții de când au inventat Departamentul de Apărare”, a scris Eric Sharp în ediția din 9 aprilie 2009 a *Detroit Free Press.* Nici unul

ar putea imagina o afacere care își crește vânzările cu 60 la sută în aceste vremuri. Dar acesta pare să fie cazul magazinelor de arme de foc, site-urilor de muniție online și expozițiilor regionale de arme, unde vânzările au explodat începând cu sfârșitul anului 2008.

Joe DeSaye a deschis un magazin de articole sportive de familie în Montana în 1946. În 1977, și-a mutat afacerea în Prescott, Arizona și a început să vândă arme și muniție sub numele J&G Sales. Fiul său, Brad DeSaye, a spus că din 2008 afacerea lor și-a triplat vânzările normale. „Este fără precedent”, a remarcat DeSaye.

Roy Eicher de la Hunter's Den din Cincinnati le-a spus presarilor: "Problema cu muniția este una destul de simplă, cerere și ofertă, și nu este atât de mult că oamenii o împușcă... ci că o cumpără. Puteți vorbi cu polițele de arme din oraș, din țară, nimeni nu împușcă muniția, oamenii doar se tem că vor cumpăra muniția, ca să ajungă la muniție." John Woniewski, manager de operațiuni la Cabela's (cel mai mare magazin de articole sportive din națiune) din Dundee, Michigan, a spus că muniția acolo se „vinde ca focul”. „Orice lucru care este un foc central se vinde”, a spus el.

Deși mulți au susținut că creșterea vânzărilor de arme și

muniție se datorează în mare parte așteptării ca Obama să își întoarcă promisiunea și să restricționeze armele de foc într-un fel, a existat totuși o tendință de vânzări mai întunecată: americanii se înarmau într-un ritm alarmant - și cu arme care nu sunt necesare pentru vânătoare.

Rafturile de muniție ale multor magazine, în special surplusul de priză, au fost epuizate de muniții de tip militar, cum ar fi AK-47, cartușe mari de calibru .380, cartușe rusești de 7,62 x 54 și cartușe de pușcă de .223 (calibru pentru AR-15, modelul civil al puștilor militare utilizate în lumea comună).' Stocurile de muniție Mauser de 9 mm și 8 mm erau în scădere.

Consumul de muniție publică a pus probleme oamenilor legii. Șeriful din Arizona, Darren White, și-a exprimat îngrijorarea că deficitul de muniții cauzat de cumpărarea publicului ar putea reduce pregătirea poliției. El s-a plâns că muniția pentru propria sa armă a fost la comandă de aproape trei luni. „Nu am mai văzut așa ceva în cele peste două decenii ale mele de aplicare a legii”, a spus White.

Posibil într-un efort de a ține muniția departe de mâinile publicului, Pentagonul, la ordinele administrației Obama, în 2009 a trimis scrisori către comercianții cu amănuntul de muniție ai națiunii în care afirmă că nu va mai vinde alamă uzată pentru carcase, ci că va reduce muniția uzată la fier vechi, practic inutile pentru reîncărcarea muniției. În mod normal, aceste obuze uzate sunt reformate de producători și revândute agențiilor de aplicare a legii, magazinelor de arme și altor puncte de vânzare cu amănuntul. Curtis Shipley, proprietarul producătorului de muniție Georgia Arms, a spus: "Partea supărătoare a fost că guvernul avea să piardă bani. Aveau să piardă 2 dolari pe liră și nu reușesc nimic. Am simțit că era doar

o opțiune de a aduce controlul munițiilor, mai degrabă decât controlul armelor".

Directiva Departamentului Apărării, însă, a fost anulată aproximativ zece zile mai târziu, în urma unui potop de scrisori, apeluri și e-mailuri de la proprietarii și producătorii de arme furioși. „La examinare, Agenția de Logistică a Apărării a stabilit că cartușele ar putea fi plasate în mod corespunzător într-o categorie de proprietate guvernamentală care să permită eliberarea lor spre vânzare", a declarat Pentagonul într-o declarație din martie 2009.

„Doar îmi restabilește credința că sistemul funcționează", a spus Shipley uşurat. „Dacă destui oameni sunt motivați și spun „Hei, este greșit", sistemul încă funcționează."

Sistemul poate funcționa dacă zombii Americii moderne refuză să rămână într-o stare amețită și drogată. Ei pot face ca sistemul să funcționeze căutând surse alternative de știri și informații și apoi acționând pe baza acestor informații. Cel mai important, ei își pot recâștiga libertatea și suveranitatea căutând un guvern care să depășească o simplă declarație și să ofere o adevărată republică democratică. Altfel, națiunea ar putea aluneca în colaps și haos, poate chiar în revoluție.

Pentru a preveni un astfel de viitor, publicul american trebuie să obțină controlul asupra țării lor. Politicienii naționali nu se mai referă la „Republică", deoarece America modernă a încetat să mai fie una. Astăzi, este imperiul american și, la fel ca Roma și al treilea Reich al lui Hitler, și-a răspândit tentaculele corporative și militare în întreaga lume. Conducerea politică și cea corporativă schimbă continuu rolurile, creând o fuziune a statului și a industriei - însăși definiția fascismului. Această schimbare la fascismul socialist – fie de la dreapta, fie de la

stânga – a fost concepută de către
elita globalistă care deține monopoluri asupra resurselor de bază, energie, produse farmaceutice, transporturi și telecomunicații, inclusiv mass-media de știri.

Se pare că „Noua Ordine Mondială” este de fapt doar „Vechea Ordine Mondială”, un joc continuu al minorității bogate împotriva majorității muncitoare, încurcat de datorii, de o mass-media controlată și de confabularea politică. Astăzi, mulțumită tehnologiei media uimitoare, jocul este ambalat cu eleganță publicitară modernă - nume, logo-uri și sloganuri noi. Dar rămâne încă o chestiune a celor care au stăpânire asupra celor care nu au.

Acești autoproclamați globaliști încearcă acum să supună populația americană printr-un labirint de politici guvernamentale, droguri, un sistem de educație amețit și o mass-media corporativă controlată. Fuziunile și preluările cu efect de levier au concentrat puterea corporativă în tot mai puține mâini. Slăbirea economiei naționale și reducerea corporațiilor au pus un stres nejustificat asupra lucrătorilor, ducând la distrugerea treptată a familiei nucleare. Chiar și domeniile religiei, educației și divertismentului sunt folosite pentru a transforma generații întregi de americani anteriori liberi în zombi înfricoșați și supuși într-un sistem aflat din ce în ce mai mult sub controlul elitei globaliste.

Actualul fascism socialist din America este așa cum este, pur și simplu pentru că undeva, cineva vrea așa. Dacă nimeni nu și-ar dori cu adevărat problemele care năpăsc națiunea, ele nu ar fi acolo. Aceste probleme au fost create sau excoriate de globalişti – mulţi dintre ei nici măcar americani – şi de societăţile lor secrete, în speranţa de a transforma întreaga lume în câteva

blocuri socialiste concurente. Ei văd Statele Unite ca fiind cea mai mare piedică în calea planurilor lor. Acest lucru se datorează tradiției Americii de libertate individuală, Constituției sale care garantează o astfel de libertate și faptului că atât de mulți americani dețin arme de foc pentru a-și proteja libertatea. Dar adevărata libertate este o calitate trecătoare. Ea trebuie să fie hrănită în mod continuu de un popor unificat în dedicarea sa pentru libertate. Americanii trebuie să caute un teren comun dacă națiunea vrea să progreseze și să prospere. America are încă milioane de muncitori competenți și o abundență de resurse naturale. Dacă aceste bunuri ar fi folosite în mod corespunzător, o Americă unificată ar putea deveni din nou un far strălucitor al libertății, justiției și producției. Iar formula pentru unitate este destul de simplă – bărbații și femeile cu bună intenție și credință ar trebui să fie de acord să nu fie de acord, dar să facă acest lucru fără a fi neplăcut. Ei trebuie să abordeze dezacordurile într-o manieră atentă și atentă. Revenirea la civilizație este de mult așteptată.

Pentru a preveni o astfel de unitate gânditoare, fasciștii globaliști au încercat să spargă Statele Unite în diviziuni de rasă, sex, vârstă, generație și cultură. Îi pun pe birocrați, politicieni, academicieni, lideri corporativi și publicul unul împotriva celuilalt într-o agendă de împărțire și cucerire. Ei mențin controlul într-o societate fragmentată de ideologii și filozofii combative, precum și de interese corporative concurente, folosind activele lor corporative în mass-media pentru a degrada cultura populară, pentru a degrada procesul de educație, pentru a permite acceptarea unui flux constant de imigranți ilegali și pentru a împărți populația pe probleme periferice, cum ar fi politica de partid, avortul, relațiile sexuale,

așa-numitele cercetări despre celulele stem și criminalitatea.

Acești fasciști globaliști își bat joc de conceptele de adevărată libertate individuală și egalitarism multicultural, pentru că nu au încredere în bunătatea înnăscută a omenirii sau în capacitatea ei de auto-guvernare. Ei nu au credință reală într-un zeu și folosesc idealurile și conceptele religioase doar ca un alt instrument de control social. Acești globaliști văd agenda lor pentru socialismul mondial ca singurul mijloc de a-și menține puterea și controlul, singura modalitate, în opinia lor, de a menține puritatea rasei și clasei lor. Sunt în ea pe termen lung. Proprietarii corporațiilor multinaționale cu apartenența la societăți secrete și administratorii lor bine plătiți știu că obiectivele lor nu vor fi atinse peste noapte, deși de la atacurile de la 11 septembrie păreau că și-au dublat eforturile.

Lupta împotriva unei astfel de voințe statornice de putere și a controlului însoțitor de aceasta nu va fi ușoară. Toate domeniile societății vor necesita sacrificii și schimbare. Stilul de viață va trebui schimbat. Dar se poate face - sperăm că înainte ca Statele Unite să cadă în depresie, anarhie și apoi un stat polițienesc. Noi surse de energie și tehnologii sunt la orizont. Descoperirile tehnologice așteaptă doar schimbarea de atitudine din partea politicii, comerțului și finanțelor convenționale. Un public excitat ar putea împinge această schimbare de atitudine.

Deși rar raportat în mass-media controlate de corporații, există o conștiință în creștere în mintea publicului. Consumatorii informați încep să realizeze că își pot îmbunătăți sănătatea schimbându-și dieta și căutând remedii alternative pentru sănătate. Indivizii iau inițiativa ascultând voci din afara mass-media; scrierea reprezentanților acestora și a presei locale de

știri; participarea la demonstrații pașnice; și desfășurarea unor grupuri de studiu și discuții despre recenzii de cărți în casele lor. Ei pot vota, de asemenea, cu obiceiurile lor de cheltuieli. Dacă destui oameni refuză să cumpere un anumit produs – fie că este o marcă de mașină, benzină sau o propunere de politică federală – poate forța o schimbare de direcție a controlorilor corporativi, care, la urma urmei, trebuie să răspundă la rezultatul final.

Mulți americani sunt plini de speranță. Ei cred sincer că sistemul poate fi schimbat în mod nonviolent și va începe să funcționeze în beneficiul tuturor cetățenilor. Dar pentru orice eventualitate, își păstrează dreptul de a-și păstra armele. Nu este ca și cum America nu ar fi experimentat niciodată o revoluție înainte.

> *Dacă iubești bogăția mai mult decât libertatea, liniștea sclaviei mai mare decât lupta animatoare pentru libertate, plecă acasă de la noi în pace. Nu căutăm sfatul tău, nici brațele tale. Ghemiți-vă și lingeți mâna care vă hrănește; și posteritatea să uite că ați fost compatrioții noștri.*
>
> —SAMUEL ADAMS, Părinte fondator și revoluționar

SURSE

Introducere

Comportamentul „zombie” de la medicamentele psihiatrice :
http://www.adhdtreatment.org:10500/adhd/adderall_stimulant_treatment_for_adhd.html

zombie :
http :// www.kxan.com/dpp/n ews/lo c al/Fire_ants_turn_into_zombies

Bănci zombi :
http://www.lewrockwell.com/sardi/sardi116.html

mare creștere unică a datoriei:
http://www.cbsnews.com/blogs/2009/10/01/politics/politicalhotsheet/entry5355738.shtml

Billete de un trilion de dolari către soare și înapoi:
http :// www.thewisdomjournal.com/Blog/ho w-much-is-a- trillion/

Administrația Obama ridică proiecția deficitului:
http://www.reuters.com/article/wtMostRead/idUSTRE57K4XE20090821 ? feedType=RSS&feedName=wtCel mai citit

Activele SUA mai puțin datoria:
http://an swe rs.yahoo.com/question/index? qid=20080818114023AAQ5bHU

PARTEA I — O NAȚIUNE DE ZOMBIE

Declinul economic

Averea de 5 trilioane de dolari s-a evaporat:
http :// www.u streas.gov/press/releases/tg296.htm

Unul din opt credite ipotecare în stare de nerambursare :
http://www.npr.org/blogs/money/2009/11/mortgage_defaults_hitting_reco.html

Executari silite pana in 2012:
http://www.realtytrac.com/contentmanagement/realtytraclibrary.aspx ? channelid=8& ItemID=6675

Adulți și copii pe bonuri alimentare:
http://www.nytimes.com/2009/11/29/us/29foodstamps.html ? _r=2

Cifra șomajului a doua cea mai mare de la al Doilea Război Mondial:
http://finance.yahoo.com/n ews/What-re covery-Somaj-apf-563122944.html?x=0

Colapsul economic ca Argentina:
http://www.telegraph.co.uk/finance/comment/6146873/Adam-

Smith-nu-ar-fi-optimist-în-today-economic-world.html

Pierderea veniturilor din impozitul pe venit:
http://money.cnn.com/2009/10/07/news/economy/tax_revenue_falling/ ? postversion=2009100711

Împrumuturi federale masive pentru șomeri:
http://www.usatoday.com/money/economy/employment/2008- 09-08-unemployment_N.htm

Fără înmormântări de săraci în Ihdiana: http://www.tribstar.com/news/local_story_138231725.html

Demolare locuințe publice în Atlanta: http://www.atlantaprogressivenews.com/news/0141 .html

Refacerea drumului asfaltat în pietriș în Michigan: http://www.wwmt.com/articles/roads-1363526-mich-counties.html

Afacerile de familie și-au închis porțile: http://online.wsj.com/article/SB125478399429765967.html

Peter Schiff despre creșterea datoriilor gospodăriilor în ciuda economiilor: http://www.lewrockwell.com/schiff/schiff49.1 .html

Socialismul și pierderea individualității

Lenin despre supunerea statului: http://www.fff.org/freedom/0197d.asp ; http://www.time.com/tme/magazine/article/0,9171,729546,00.html

Citate globaliste ale lui Lenin: http://quotes.liberty-tree.ca/quotes_by/vladimir+ilyich+lenin

Paul Craig Roberts despre cum o persoană privată nu avea nevoie de formulare: http://www.firstprinciplesjournal.com/articles.aspx ? articol=465&theme=home&loc=b

Norman Thomas despre „liberalism": http://quotes.liberty-tree.ca/quote/norman_thomas_quote_ffb1

„Toți suntem socialiști acum": Coperta, *Newsweek,* februarie 16, 2009

Noua Ordine Mondială

Adolf Hitler despre Noua Ordine Mondială: http://hitlersdiaries.com/HitlersDiariesPhilosophy2.html

Globaliștii ca „flexieni": http://www.huffingtonpost.com/arianna-huffington/the-first- huffpost-book-c_b_412999.html

Capitaliștii americani i-au finanțat pe bolșevici: Jim Marrs, *Rule by Secrecy* (New York: HarperCollins Publishers, 2000), pp. 192-193

Capitaliștii americani au finanțat naziștii: Jim Marrs, *The Rise of the Fourth Reich* (New York: HarperCollins Publishers, 2008),

pp.25-32

Citat Nick Rockefeller : http://www.jonesreport.com/articles/210207_rockefeller_friendship.html

Catherine Austin Fitts despre lovitura de stat financiară globală: http://solari.com/blog/?p=2058

Walter Cronkite despre clasa conducătoare a Americii: http://www.newswatch.org/ (28 august 2009)

Disensiunea în rânduri

Dissens la Universitatea din Chicago: http://www.nytimes.com/2009/09/06/magazne/06Economic- t.html?pagewanted=1 &_r=2&th&emc=th

Paul Krugman despre eșecul economiștilor și citat Ben Bernanke: http://www.nytimes.com/2009/09/06/magazine/06Economic-t.html?pagewanted=1

&_r=2&th&emc=th

PARTEA II—CUM SĂ CREEI ZOMBII

HACKING POLITIC

Comerț exterior și obligațiuni

„Forțele” de credit ușor modificate permanent: http://www.nytimes.com/2009/05/10/business/economy/10saving.html ? _r=1

Scăderea fluxului de obligațiuni Grand Net: http://www.financialsense.com/fsu/editorials/willie/2009/0820.html

Teritoriul Weimar este în față: licitați.

Dolarul pierde statutul de monedă mondială: http://www.bloomberg.com/apps/news ? pid=20601087&sid=aeD0JMxdEA_c

China ar putea să nu accepte instrumente derivate: http://www.economist.com/businessfinance/displaystory.cfm ? story_id=14365060

Peter Schiff despre chinezii că nu cumpără datoria Treasuiy: http://www.lewrockwell.com/schiff/schiff49.1.html

Împrumuturile mincinoșilor

William K. Black despre „împrumuturile mincinoșilor”: http://www.pbs.org/moyers/journal/04032009/watch.html

Negru pe porc într-o lovitură: Ibid.

Administrația Bush a refuzat să înlocuiască cinci sute de agenți: Black, op. cit.

Gramm și dereglare

Brooksley Nascut pe piata opaca: http://www.dcbar.org/for_lawyers/resources/legends_in_the_law/bom.cfm

Phil Gramm ca vinovat de colaps: http://www.guardian.co.uk/business/2009/jan/26/road-ruin-recession-individuals-economy ; http://ac360.blogs.cnn.com/2008/10/14/culprits-of-the- collapse-7-phil-gramm/ ; http://www.time.com/time/specials/packages/article/ 0,28804,1877351_1877350,00.html

CFTC a împiedicat să pună întrebări: Born, op. cit.

Negru pe banca elvețiană UBS: Negru, op. cit.

Directorii AIG nu au reușit să returneze bonusurile din salvarea contribuabililor: http://washingtontimes.com/news/2009/octf15/less-than-half-of-aig-bonuses-returned/

Toți oamenii care au eșuat: Black, op. cit.

Copleșit de citatele de reglementare ale lui Bill Moyers și William K. Black: http://www.pbs.org/moyers/journal/04032009/watch.html

Colonial BancGroup eșuează: http://www.bloomberg.com/apps/news ? pid=newsarchive&sid=aOTAckySeznw

Robert Auerbach și băncile Fed: http://www.reuters.com/article/companyNewsAndPR/ idUSN0756271320090407

Ei cred că americanii sunt o grămadă de lași:

http://www.pbs.org/moyers/journal/04032009/watch.html

Reducerea personalului american

CFR explică agenda președintelui pentru Paulson: http://www.cfr.org/publication/11165/ what_the_boss_wants_from_hank_paulson.html

Henry Paulson despre sistemul bancar sigur: http://cbs5.com/national/henry.paulson.economy.2.775329.html

lui Paulson : http://www.time.com/time/specials/2008/personoftheyear/article/ 0,31682,1861543_1865103,00.html

Scandal de asemenea proporții din cauza relativ puținilor: Black, op. cit.

Martin D. Weiss despre trei rapoarte guvernamentale și despre nebunie: http://www.marketoracle.co.uk/Article13977.html

Teoreticienii conspirației au dreptate: http://www.youtube.com/watch?v=70G7hQov6dI

Comentariile reprezentantului Kay Granger: http://granger.houseenews.net/mail/util.cfm ? gpiv=2100045681.12317.38&gen=1

Sclavi datoriilor

Obama asupra unui efect multiplicator: http://abcnews.go.com/Politics/Business/WireStory ? id=7330274&page=3

Pachet de stimulare

O criză în spirală a datoriei publice: http://www.globalresearch.ca/index.php ? context=va& aid=12517

Charles Millard și PBGC: http://money.cnn.com/2009/05/20/news/economy/ pbgc_refuses_testify.reut/index.htm

Înainte de accident

Franklin Raines despre extinderea proprietății de locuințe: http://www.nytimes.com/1999/09/30/business/fannie-mae-eases-credit-to-aid-mortgage-lending.html ? sec=&spon=&partner=permalink&expod=permalink

Steven Holmes despre riscul Fannie Mae: http://www.nytimes.com/1999/09/30/business/fannie-mae-eases-credit-to-aid-mortgage-lending.html ? scp=1&sq=fannie+mae+eases+creditare+pentru+ajutor+împrumut+ipotecar&st=cse

Larry Summers îl convinge pe Bill Clinton: http://www.financialsense.com/editorials/engdahl/2009/0330.html

F. William Engdahl despre micul secret murdar al lui Geithner: oferta.

Testele de stres bancar

Ben Bernanke despre efortul cuprinzător: http://www.cnbc.com/id/30619915

Douglas Elliott despre schimbarea unui împrumut pentru proprietate: http://www.npr.org/templates/story/story.php ? storyId=103842153&ft=1&f=1001 &sc=YahooNews

Engdahl despre lovitura de stat a bancherilor: http://www.financialsense.com/editorials/engdahl/2009/0330.html

Chuck Collins despre plutocrație:

http://blog.buzzflash.com/interviews/154

Improprietati si Moarte

David Kellermann : http://www.housingwire.com/2009/04/23/kellerman-the-scapegoat-of-a-self-fulfilling-prophecy/

Lyndon LaRouche despre dreptul lui Kellermann la justiție: http://www.larouchepac.com/node/10172

Cei bogați se îmbogățesc

G. William Domhoff despre puterea poate duce la bogăție: http://sociology.ucsc.edu/whorulesamerica/power/wealth.html

Bonuri fiscale în scădere: http://www.whitehouse.gov/omb/budget/1y2008/pdf/apers/receipts.pdf

Datoria Publică, Profit Privat

Eșecuri bancare și fond de rezervă scăzut: http://news.yahoo.eom/s/ap/20090829/ap_on_bi_ge/ us_meltdown101_bank_failures

Conversația lui William M. Isaac cu Don Regan: http://www.kitco.com/ind/schoon/aug172009.html

Darryl Robert Schoon: Ibid. http://www.kitco.com/ind/schoon/aug172009.html

Fed monetizează datoria SUA : http://seekingalpha.com/article/158330-how-the-federal- reserve-is-monetizing-debt

Cum a început totul

Joan Veon și transferul suveranității Americii: http://www.newswithviews.com/Veon/joan156.htm

de salvare de 23,7 trilioane de dolari : http://www.scoop.co.nz/stories/HL0907/S00250.htm

Dennis Lockhart despre pierderea locurilor de muncă: http://www.breitbart.com/article.php ? id=CNG.4452bed82adf3124e5884678e236d7fb.361&show_article=1

Greenspan on gold: http://www.restore-government- accountability.com/greenspan-on-gold.html

Greenspan susţine evaluarea: Ibid.

GATA privind schimburile de aur ascunse: http://finance.yahoo.com/news/Federal-Reserve-Admits- Hiding-bw-2550373789.html?x=0&.v=1

Orice instrument financiar supus sechestrului: http://www.gata.org/node/5606

Camătă

Mecanismul de conversie a datoriei în bani: G. Edward Griffin, *The Creature from Jekyll Island* (Westlake Village, CA: American Media, 1994), p. 207

Greider și Henry Ford: William Greider, *Secretele Temple: How the Federal Reserve Runs the Country* (New York: Simon & Schuster, 1987), pp. 12, 55

Barry Goldwater despre americanii nu înțeleg: Barry M. Goldwater, *With No Apologies* (New York: William Morrow, 1979), p. 281

Bani pentru credință și datorii

Banii în funcție de credință: Greider, p. 53

Datorii masive la fiecare nivel: William Bramley, *The Gods of Eden* (San Jose, CA: Dahlin Family Press, 1990), p. 432

Anomalia Rezervei Federale

Controlul suprem de către Fed: Greider, p. 12

Marco Polo și bani fiat: Griffin, p. 156

Imperiul Khazar: http://www.khazaria.com/

Khazarii ca progenitori ai evreilor din Europa de Est: James Mitchell, redactor-șef, The *Random House Encyclopedia* (New York: Random House, 1977), p. 2318

Benjamin Franklin despre motivul principal: http://www.quoty.org/tag/currency

Hamilton despre datoria ca o binecuvântare națională: Griffin, p. 329

Thomas Jefferson despre relele și neconstituționalitatea băncilor: Martin A. Larson, *The Essence of Jefferson* (New York: Joseph J. Binns, Publisher, 1977), pp. 185-186, 192, 196

Andrew Jackson și băncile centrale ca un blestem pentru republică: Epperson, p. 134

Joan Veon despre originile engleze ale unei bănci centrale: http://www.newswithviews.com/Veon/joan2.htm

Joan Veon despre înșelăciunea legiuitorilor: http://www.newswithviews.com/Veon/joan156.htm

Frank Vanderlip ca un conspirator furtiv: Mullins (1983), p. 8

Woodrow Wilson în comitetul de oameni precum JP Morgan: http://www.atimes.com/atimes/Global_Economy/JA30Dj02.html

Planul Aldrich ca plan de Wall Street: Mullins (1983), p. 11

Globaliștii au avut încredere în Colonel House: W. Cleon Skousen, *The Naked Capitalist* (Salt Lake City, UT: Self-published, 1970), p. 21

Congresul depășit și depășit: Griffin, p. 469

Directorii Băncii Rezervei Federale din New York: http://www.newyorkfed.org/aboutthefed/org_nydirectors.html

Gary Allen despre inflație și deflație ca știință exactă: Gary Allen, *None Dare Call It Conspiracy* (Seal Beach, CA: Concord Press, 1971), p. 53

Lindbergh despre Fed ca un trust de bani gigantic: Mullins (1983), p. 28

Ipoteze eronate permise public: http://www.monetary.org/federalreserveprivate.htm

Bruce Wiseman despre cum funcționează o bancă centrală: http://canadafreepress.com/index.php/article/10954

Consiliul de stabilitate financiară

Dick Morris despre puterea europeană asupra finanțelor SUA: http://www.dickmorris.com/blog/2009/04/06/the- declaration-of-independence-has-been-repealed/

Comunicatul predă controlul financiar: http://canadafreepress.com/index.php/article/10954

Influență străină nejustificată, cum ar fi BIS: http://www.monetary.org/federalreserveprivate.htm

Într-un BIS

Joan Veon despre controlul sistemului monetar mondial: http://www.newswithviews.com/Veon/joan2.htm

Raport BRI privind sistemul instabil: http://www.telegraph.co.uk/finance/newsbysector/banksandfinance/6184496/Derivatives-still-pose-huge-risk-says-BS.html

William White este surprins dacă există o recuperare rapidă și durabilă: http://www.ft.com/cms/s/0/e6dd31f0- a133-11de-a88d-00144feabdc0.html?nclick_check=1

BIS ca bancă nazistă: Jim Marrs, *The Rise of the Fourth Reich,* pp. 24-28

Sistemul mondial de control financiar: Carroll Quigley, *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time* (New York: MacMillan, 1966), p. 50

O pâlnie de bani: Charles Higham, *Trading with the Enemy: O expunere a complotului monetar nazi-american, 1933-1949* (New York: Delacorte Press, 1983)

Puterea și comitetele BIS : http://www.newswithviews.com/Veon/joan2.htm

Paul Warburg despre notele Rezervei Federale: Griffin, pp. 466 467

Încercările de a audita Fed

Nader la controlul neperturbat : http://www.nader.org/index.php?/archives/1038-Fed- Needs-Auditing.html

Eșecul necesității unei bănci centrale: www.forbes.com/2009/05/15/audit-the-fed-opinions- contributors-ron-paul.html

Rep. Ron Paul prezintă auditul proiectului de lege Fed: http://www.house.gov/list/speech/tx14_paul/AudittheFedBill.shtml

Sondaj Gallup pe Fed: http://current.com/items/90551867_gallup-poll-americans-turning-against-federal-reserve.htm

Rasmussen : http://www.washingtonexaminer.com/opinion/blogs/beltway- confidential/Poll-Public-wants-to-rein-in-the-Fed- 52084492.html

lui Barney Frank : http://www.campaignforliberty.com/profile.php ? membru=GroverWasGreat

Proiectul de lege de credite este aprobat fără modificare: http://tekgnosis.typepad.com/tekgnosis/2009/07/breaking-news-on-audit-the-fed-hr-2918-as-senate-amendment-1367.html

Thomas F. Cooley: http://www.forbes.com/2009/05/12/federal-reserve-bemie-sanders-ron-paul-opinions-columnists-talf.html

Fed Aroganță

Grayson a fost șocat: http://www.youtube.com/watch ? v=cJqM2tFOxLQ

Bernanke nu știe unde se află dolari: http://www.prisonplanet.com/bernanke-i-dont-know-which- foreign-banks-were-given-half-a-trillion.html

Negru pe regulatoarele fără alimentare: http://www.reuters.com/article/companyNewsAndPR/ idUSN0756271320090407

Conrad DeQuadros despre erori: http://www.reuters.com/article/companyNewsAndPR/ idUSN0756271320090407

Opacitatea Fed :
http://www.reuters.com/article/companyNewsAndPR/ idUSN0756271320090407

Procesul Bloomberg și decizia judecătorului Loretta Preska:
http://www.bloomberg.com/apps/news ?
pid=20601087&sid=a7CC61ZsieV4

HRANĂ ȘI APA DEBILITARE

Mâncare proastă și alegeri inteligente

Programul Smart Choices pentru industria alimentară :
http://www.smartchoicesprogram.com/

Jim Hightower despre alegerile inteligente :
http://www.jimhightower.com/node/6932

Amish au o sănătate mai bună :
http://www.healthnewsdigest.com/news/Cancer_Issues_660/
Amish_Have_Lower_Rates_of_Cancer.shtml

Afirmații false și retrageri

Proces colectiv CSPI împotriva Coca-Cola:
http://www.cspinet.org/new/200901151.html

Scântei cu mai mult alcool decât bere: http://www.cspinet.org/litigation/

Pașii de procesare aduc pericole: http://www.answers.com/topic/food-safety

Contaminarea alimentară fără precedent: http://www.answers.com/topic/food-safety

Hormoni de creștere

Efecte estrogenice asupra organismului:
http://well.blogs.nytimes.com/2009/05/04/earlier-puberty-in-european-girls/

Nu există studii adecvate privind hormonii de creștere:
http://envirocancer.cornell.edu/Factsheet/Diet/fs37.hormones.cfm

Testează animale toată viața: http://historymatters.gmu.edu/d/5090

Ascensiunea FDA

Petiția cetățeanului către USDA în 2001:
http://www.dfwnetmall.com/veg/pcrmpetition.htm

Michael Taylor ca exemplu de ușă rotativă: http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2010/01/13/AR2010011304402.html? wprss=rss_politics

Alimente modificate genetic

Producătorii de orez dau în judecată pentru semințe Bayer:
http://www.bloomberg.com/apps/news ? pid=newsarchive&sid=aT1kD1GOt0N0

Monsanto caută brevete pentru porci și comentariile lui Christoph Then:
http://www.greenpeace.org/international/news/monsanto-pig-patent-111

OMG-ul Monsanto a fost interzis:
http://www.psrast.org/bghcodex.htm

Jessica Long despre martirii agrari: http://www.globalresearch.ca/index.php ?
context=va&aid=6522

Monsanto oferă refuz:
http://www.monsanto.com/monsanto_today/for_the_record/ india_farmer_suicides.asp

Brian Thomas Fitzgerald avertizează asupra unui control fără precedent al aprovizionării cu alimente: http://www.greenpeace.org/international/news/monsanto-pig-patent-111

Monsanto se ceartă asupra studiului pe șobolani: http://www.huffingtonpost.com/2010/01/12/monsantos- gmo-corn-linked_n_420365.html

Dr. Stanley Ewen și cancerul cauzat de MG: http://www.biotech-info.net/cancer_risk.html

50 de efecte nocive și Dr. George Wald de la Harvard: http://groups.yahoo.com/group/bdresearchers/message/3835

Steve Wilson și Jane Akre au fost concediați din cauza raportului OMG: http://www.goldmanprize.org/node/65

Codex Alimentarius

170 de națiuni sunt membre ale Codex Alimentarius Comisia: http://www.fsis.usda.gov/Codex_Alimentarius/index.asp

Comisia Codex Alimentarius : http://en.wikipedia.org/wiki/Codex_Alimentarius

John Hammell despre remediile care vor dispărea: http://www.genesisradio.co.uk/index.php ? option=com_content&task=view&id=157& Itemid=102

O organizație umbrită, secretă: http://www.natural-health- information-centre.com/codex-alimentarius.html

Dr. Joel Wallach despre inechitabilitatea formulei pentru sugari cu deficit de minerale: http://www.kingmaker.net/DEADDOCTORStxt.html#28.%20Diabet

OMC va aplica sancțiuni comerciale împotriva nerespectării: http://www.genesisradio.co.uk/index.php ? option=com_content&task=view&id=157& temid=102

Llewellyn H. Rockwell despre modificarea forțată a OMC în legile SUA: http://vaclib.org/news/wto.htm

Mike Adams despre jocul trucat FDA: http://www.naturalnews.com/027303_the_FTC_America_vaccines.html

Apa fluorurata

Charles Perkins despre fluorura de sodiu: Eustace Mullins, *Crimă prin injecție: Povestea conspirației medicale Împotriva Americii* (Staunton, VA: Consiliul Național pentru Cercetări medicale, 1988), p. 353-354

Christian Science Monitor : http://www.battery- rechargeable-charger.com/water-filter-fluoride-poisoning- info.html

Dr. Ted Spencer nu poate fi în ambele sensuri: http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2008/01/02/fluoride- controversy.aspx

Oamenii de știință germani nu au fost tăiați: Mullins, p. 158

Dr. Perry Cohn și Dr. Dean Burk despre corelarea fluorului la cancer: http://homepage.eircom.net/~fluoridefree/campaign_update/bonecancer.htm

Dr. Ted Spencer despre studiile de fluor: http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2008/01/02/fluoride- controversy.aspx

Oscar Ewing: http://www.trumanlibrary.org/oralhist/ewing3.htm

Citatul congresmanului AL Miller: Mullins, pp. 153-154

NYC : http://www.trumanlibrary.org/oralhist/ewing3.htm

Blues pentru sănătate

Texas Dr. Michael Truman despre paraziții de asigurări: e-mail către autor, 14 octombrie 2009

Turnichetele medicale vor fi aceleași: http://online.wsj.com/article/SB123993462778328019.html

Cifre prea mari pentru a fi recunoscute: http://www.frontpagemag.com/readArticle.aspx ? ARTID=35215

Reduceți sau pregătiți-vă pentru tsunami fiscal: http://www.hillsdale.edu/news/imprimis/archive/ssue.asp ? an=2009&luna=03

ATACUL DE MICOPLASMA

Războiul biologic nazist și japonez

Frații Dulles creează parteneriate: Dr. Leonard G. Horowitz și Dr. Joseph S. Puleo, *Healing Codes for the Biological Apocalypse* (Sandpoint, ID: Tetrahedron Publishing Group, 2000), p. 209

CFR în calitate de fond de forță de muncă și președinte al Unității: http://www.nytimes.com/1989/03/12/obituaries/john-j- mccloy-lawyer-and-diplomat-is-dead-at-93.html ? scp=1&sq=john+mccloy&st=cse

Walter Emil Schreiber: Dr. Leonard Horowitz, *Emerging Viruses: AIDS and Ebola* (Rockport, MA: Tetrahedron, nic., 1998), p. 331

Kurt Blome: http://www.conspiracyarchive.com/NWO/project_paperclip.htm

Generalul Ishii Shiro: http://en.wikipedia.org/wiki/Shiro_Ishii

Micoplasme și prioni

Stanley B. Prusiner: http://www.pnas.org/content/95/23/13363

Arme oribile de distrugere în masă: Garth L. Nicolson și Nancy L. Nicolson, *Project Day Lily: An American Biological Warfare Tragedy* (Bloomington, IN: Xlibris Corp., 2005), p. 25

Armă încântătoare: Nicolsons, p. 29

Dr. Maurice Hillem: http://hubpages.com/hub/degenerativedisease

HIV și himeric: corespondență prin e-mail cu Dr. Nancy Nicolson, 18 august 2009

Sprijin pentru vaccinuri de către Merck: Randy Shilts, *And the Band Played On: Politics, People and the AIDS Epidemic* (New York: Penguin Books, 1987), pp. 201-202

Bruceloza alterată de om: Donald W. Scott și William LC Scott, *The Brucellosis Triangle* (Sudbury, Ontario: The Chelmsford Publishers, 1998), p. iii

Materia prima esentiala: Scott si Scott, pp. 11,99.

Gary Tunsky despre tratament: http://www.rense.com/general62/molecularterrorism.htm

Sindromul Războiului din Golf

Veterani cu simptome de bruceloză: Ibid.

Nicio altă explicație convingătoare: http://www.gulfwarvets.com/ijom.htm

Dosare medicală militară lipsă: Ibid.

„Iraqibacter": http://www.google.com/hostednews/canadianpress/article/ALeqM5g2Jia9Lu7ynGJqfhyCobPUavfdYQ

CDC recunoaște sindromul de oboseală cronică: http://www.cdc.gov/cfs/cfsbasicfacts.htm

Dr. Martin Lerner: http://www.cfsvirtreatment.com/

Centrul de tratament pentru sindromul oboselii cronice: http://www.investinme.org/Article- 334%20Martin%20Lemer%200ctober%202009.htm

O boală fizică foarte reală: Scott și Scott, p. 115

Eforturi de depopulare

NSSM 200: http://pdf.usaid.gov/pdf_docs/PCAAB500.pdf

Citat Maxwell Taylor: Editori, „Maxwell Taylor: 'Write Off a Billion'", *Executive Intelligence Review* (22 septembrie 1981), p. 56

Prințul Philip despre amenințarea pe termen lung la supraviețuire: http://www.people.com/people/archive/article/0,,20080998,00.html

Prințul Philip ca virus: http://www.prisonplanet.com/Pages/100604_prince_philip.html

Judecătoarea Ruth Bader Ginsburg privind preocuparea populației și *Roe vs. Wade:* http://www.cnsnews.com/public/content/article.aspx ? RsrcID=50819

William Norman Grigg: http://www.lewrockwell.com/grigg/grigg-w102.html

G. Edward Griffin despre planurile lui Holdren pentru reducerea populației: http://www.heartcom.org/choice4health.htm

Catherine Austin Fitts despre gripa porcină ca metodă de depopulare: http://www.scoop.co.nz/stores/HL0907/S00250.htm

SIDA fabricat

Nu ignora teoriile conspirației despre SIDA: http://www.nation.co.ke/oped/OpinionZ-/440808/815898/- /5ohsob/-/

Mărturia Dr. DM MacArthur: Department of Defense Appropriations for 1970, Hearings Before the Subcomitet of the Committee on Appropriations, Camera Reprezentanților, 91st Congress, 9 iunie 1969, p. 129

Biografia și organigrama lui Boyd Graves: http://www.boydgraves.com/flowchart/download.html ; http://www.boydgraves.com/

O armă de control al populației : www.agoracosmopolitan.com/home/Frontpage/2007/10/19/01898.html

Anunț de suprapopulare: Reclamă, Consiliul pentru Externe Relații *Afaceri Externe* 75, numărul 2 (martie/aprilie 1996)

preocupare prioritară:

http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/us_and_americas/article6350303.ece

Istoria se repetă: Horowitz și Puleo, p. 226

Comenzi de la Kissinger: http://www.cfr.org/publication/18515/remarks_by_national_security_adviser_jones_at_45th_munich_conference_on_security_policy.html

Interese Rockefeller: Scott și Scott, p. 12

Descoperirea Dr. Rife

Nimic nu poate convinge o minte închisă: http://www.rense.com/health/rife.htm

Harry Hoxsey a înnebunit: Ibid.

Procesul și condamnarea lui James Folsom: http://www.rfewiki.org/wiki/Jim_Folsom_Trial ; http://www3.signonsandiego.com/stories/2009/feb/18/bn18convict- medical-scam/?zIndex=55119

lui James Folsom : http://www.usdoj.gov/usao/cas/press/cas90219-Folsom.pdf

FDA va evalua dispozitivele medicale: http://www.fda.gov/NewsEvents/Newsroom/PressAnnouncements/ucm149560.htm

suporterilor :
http://www.rifewiki.org/wiki/Jim_Folsom_Trial

DROGAREA POPULAȚIEI

Marea Farmacie

Dealerii de droguri care furnizează 195 de milioane de doze: http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2009/10/13/Dr-Oz-Helps-Shill-the-Flu-Vaccine.aspx

Dr. Marcia Angell și ascensiunea Big Pharm:
http://www.nybooks.com/artcles/17244

Angell în anul 1980: Ibid.

Promovarea bolilor: Dr. Michael Wilkes, „hside Medicine:
Unele „boli" inventate pentru profit", *Sacramento Bee* (26 mai 2007)

Dr. Sharon Levine despre schimbarea moleculei: Peter Jennings Special, „Bitter Medicine: Pills, Profit, and the Public Health", *ABC Television,* 29 mai 2002

Angell despre cercetarea contribuabililor pentru companiile private: http://www.nybooks.com/articles/17244

Anunțuri DTC

Cele mai mari vânzări per dolar publicitar: www.consumerreports.org/health/prescription- drugs/adwatch/overview/adwatch-hub.htm

Publicitate directă către consumatori din 2008 :
http://www.bijobblog.com/tags/ddmac/

Vioxx ca exemplu de daune de marketing DTC: http://64.143.177.241/HealthNews/MedicineOnTheHorizon/ MedicineOnTheHorizon.htm

Big Pharm R&D versus promovare: http://www.piribo.com/publications/general_industry/ worid_pharmaceutical_maifcet_2007.html; http://www.piribo.com/ publications/general_industry/ pharmaceutical_market_trends_2008_2012.html;

Publicitate directă către consumator pentru medicamente (lipsa echilibrului echitabil):
http://www.biojobblog.com/2009/07/articles/biobusiness/several-us-legislators-begin-to-seriously-scrutinize-directtoconsumer-advertising/

Prețurile medicamentelor de marcă în comparație cu costul ingredientelor: http://liberty.hypermart.net/voices/2003/ Actual_Cost_Of_Making_These_Popular_Prescription_Drugs.htm

Pfizer riscă cea mai mare amendă penală din istoria SUA: http://www.newsday.com/business/pfizer-to-pay-record-2-3b-penalty-over-promotions-1.1416017 ? localLinksEnabled=fals

Lord Oliver Franks și Wellcome Trust: Mullins, p. 345

Mese rotunde s-au răspândit peste tot în lume: Dr. John Coleman, *Ierarhia conspiratorilor: Povestea lui Comitetul de 300* (Carson City, NV: America de Vest Publishers, 1992), p. 153

Carroll Quigley într-o rețea internațională anglofilă: Carroll Quigley, *Lumea din 1939: O istorie* (Nou York: Collier Books, 1968), p. 290

Monopolul medical Rockefeller: Mullins, p. 342

Comisia pentru costurile asistenței medicale și asistenței medicale criză:
http://www.innominatesociety.com/Articles/The%20Committee%20%20Qn%20The%20Costs%20Qf%20Medical%20Care.htm

William Rockefeller ca lătrător al spectacolului de medicină de carnaval: Mullins, p. 321

Standard Qil și IG Farben: Charles Higham, *Trading cu inamicul: o expunere a banilor nazi-americani Plot 1933-1949* (New York: Delacorte Press, 1983), pp. 46-48

Aspartam

Dr. Louis J. Elsas despre fenilalanina:
http://www.dorway.com/dr-elsas.txt

Dr. Madelon Price privind rozătoarele care ingerează aspartam: http://www.myaspartameexperment.com/index.php ? pagina=7

Dr. Adrian Gross despre cine va proteja publicul: http://www.newswithviews.com/NWVexclusive/exclusive15.htm

Dr. HJ Roberts și interacțiunea aspartamului :
http://www.wnho.net/aspartame_interacts.htm

Dr. Betty Martini despre eliberarea de aspartam:
http://www.newswithviews.com/NWVexclusive/exclusive15.htm

Comisarul FDA Arthur Hull Hayes:
http://americanfraud.com/arthurhayes.aspx

Agent de vânzări Searle Patty Wood Allott:
http://www.soundandfury.tv/pages/rumsfeld.html

Donald Rumsfeld și Gilead Sciences: http://money.cnn.com/2005/10/31/news/newsmakers/fortune_rumsfeld/ ? cnn=da

Big Pharm cooptă fiecare instituție:
http://www.nybooks.com/articles/17244

Contribuții politice Big Pharm: http://www.opensecrets.org/pres08/select.php?hd=H04

Un public trezit și hotărât: Ibid.

Drogând copiii

Connecticut House :
http://www.namiscc.Org/newsletters/Sept01/Alternative.htm#connecticut

la Universitatea din Wisconsin :
http://omnihealthcaregroup.com/ADD.htm

Alan Larson despre profesorii care nu pot tolera copiii activi: Bruce Wiseman, *Psychiatry: The Ultimate Tradare* (Los Angeles: Freedom Publishing, 1995), p. 287

Eșecul în găsirea unei boli reale: PR Breggin, *Toxic Psychiatry* (New York: St. Martin's Press, 1991), capitolele 12 și 13

Creșterea psihologilor clinici, de consultanță și școlari: http://stats.bls.gov/oco/ocos056.htm#projections_data

Dr. Loren R. Mosher pe cale de a fi plătit: http://usa.mediamonitors.net/content/view/full/24876

Psihiatria poate fi încă suspectă în rândul publicului: Wiseman, p. 31

Dr. Helmut Remschmidt: Dr. Thomas Roder, Volker Kubillus și Anthony Burwell, *Psychiatris—The Men Behind Hitler* (Los Angeles: Freedom Publishing, 1995), pp.136-137,142-143

105 reacții adverse la Ritalin: Wiseman, p. 285

OMS compară Ritalin cu cocaina: Kelly Patricia O'Meara, „New Research Indicts Ritalin", *Insight on the News* (1 octombrie 2001)

Dr. Breggin și Luvox la Columbine:
http://www.wnd.com/news/art cle.asp?ARTCLE_ID=55310

Statistică rar menționată în rapoartele de știri: http://www.teenscreentruth.com/index.html

Masacurile au droguri în comun: Dr. Julian Whitaker, MD, „Prescription Drugs—The Reason Behind the Madness", *Sănătate și vindecare* (noiembrie 1999)

PSIHIATRIE ŞI EUGENIE

Istoria psihiatriei

Piesa centrală lipsă a puzzle-ului: Roder, Kubillus și Burwell, p. 8

Terapia Kaufmann și psihiatru ca judecător de boală: Ibid., p. 26-28

Rüdin și-a urmat convingerile: Ibid., p. 95

Montagu Norman îl numește pe John Rawlings Rees: Webster Griffin Tarpley și Anton Chaitkin, *George Bush: The Unauthorized Biography* (Washington, DC: Executive Intelligence Review, 1992), p. 69

Al cincilea editorialist secret: Dr. John Rawlings Rees, „Strategic Planificarea sănătății mintale", *Mental Health* 1, nr. 4 (iunie 18, 1940): 103-104.

Beverly Eakman despre grupul de experți: http://www.thenewamerican.com/index.php/culture/family/2074-the-new-face-of-psychiatry

Beverly Eakman despre evitarea disidenței sub pretextul prevenirii bolilor emoționale: Ibid.

Eugenie

Citat de Oliver Wendell Holmes: Robert N. Proctor, *The Nazi Războiul împotriva cancerului* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1999), p. 21

Edwin Black despre eugenie: http://hnn.us/articles/1796.html

Cifrele și directorii Planned Parenthood: http://www.plannedparenthood.org/files/AR08_vFinal.pdf

Psihologia conservatorismului

Psihologia conservatorismului: http://www.berkeley.edu/news/media/releases/2003/07/22_politics.shtml

Conservatorismul politic ca cogniție socială motivată: http://terpconnect.umd.edu/~hannahk/bulletin.pdf

Dr. José MR Delgado despre controlul electronic al creierului: http://psychquotes.com/

Drogați mai întâi femeile și copiii

Evelyn Pringle despre adevăratul obiectiv al actului: http://counterpunch.com/pringle04072009.html

Mike Adams despre creșterea autismului și a vaccinurilor suspecte: http://www.naturalnews.com/027179_John_Travolta_vaccines_autism.html

Raportul firmei de avocatură Dawbarns despre vaccinuri: http://www.hans.org/magazine/164/

Dr. Joseph Mercola despre timerosal și autism: http://articles.mercola.com/sites/articles/archive/2009/08/06/Proof- That-Thimerosal-Induces-AutismLikeNeurotoxicity.aspx

Mike Adams despre tulburarea bipolară și profiturile frumoase din droguri: http://www.naturalnews.com/019390.html

David Healy despre „biobabble" și medicamentele psihiatrice periculoase: http://www.psychologytoday.com/blog/side-effects/200904/bipolar-disorder-and-its-biomythology- interviu-david-healy?page=2

GRIPĂ ȘI ALTE IDEI SWINISH

Big Pharma dă roade

Dr. Bruce Levine despre Big Pharm: http://onlinejoumal.com/artman/publish/article_4638.shtml

Departamentul de psihiatrie al lui Emory : http://brodyhooked.blogspot.com/search ?q=emory+universitate+justifica

Plăți către Dr. Charles Nemeroff: http://s.wsj.net/public/resources/documents/SenateLetter081003.pdf

Grupuri de advocacy finanțate de Big Pharm: http://www.cchrint.org/psychopharmaceutcal-front-groups/

Dr. Julie Gerberding a fost numită președinte al diviziei de vaccinuri Merck: http://topnews.us/content/29115-dr-julie-Gerberding-numit-președinte-divizia-vaccin-mercks

Mike Adams despre contaminarea încrucișată: http://www.naturalnews.com/027789_Dr_Julie_Gerberding_Merck.html

Adjuvanți și scualenă

Dr. Wolfgang Wodarg despre o farsă legată de gripă: http://www.nspm.rs/nspm-in-english/swine-flu-they-organized-the-panic.html

Dr. Russell Blaylock despre Novartis și adjuvanți: http://socioecohistory.wordpress.com/2009/07/15/dr-russell-blaylock-vaccine-may-be-more-dangerous-than-swine-flu/

Scualenă injectată în soldații americani: http://groups.google.la/group/misc.health.alternative/browse_thread/ thread/fd4bce97971da453

Directorul de resurse pentru vaccinuri militare: http://www.mvrd.org/showpage.cfm?ID=69

Robert F. Garry : http://www.autoimmune.com/SubcommitteeRFGarry24Jan02.html

Squalen în vaccinuri și autorități medicale daneze: http://groups.google.la/group/misc.health.alternative/browse_thread/ thread/fd4bce97971da453

Reacții adverse la vaccinarea împotriva gripei porcine: http://www.fluscam.com/Vaccine_Package_Insert_files/Novartis_A-H1N1_2009_Monvalent_Vaccine PackageInsert_BasedOn1980Approvalfor%20Fluvi rin_UCM182242.pdf

Sondajul părinților privind gripa porcină: http://www.latimes.com/news/nationworld/nation/lasci- parents-flu25-2009sep25,0,579663.story

Dr. Ethan Rubinstein și studiu canadian care arată că vaccinările încurajează gripa porcină: http://www.theglobeandmail.com/news/technology/science/study- prompts-provinces-to-rethink-flu-plan/article1303330/

Lucrătorii din domeniul sănătății se îndoiesc de vaccinul împotriva gripei porcine: http://www.bmj.com/cgi/content/abstract/339/aug25_2/b3391

„Acțiune corectivă" și reziliere împotriva lucrătorilor care refuză vaccinul antigripal : http://www.timesunion.com/AspStories/story.asp ? storyD=836256&category=BUSINESS

supraestimate și Universitatea Georgetown: http://www.cbsnews.com/stories/2009/10/21/cbsnews_investigates/main5404829.shtml

Sanofi Pasteur amintește vaccinul H1N1: http://www.boston.com/news/local/connecticut/articles/2010/02/02/ conn_says_h1n1_manufacturer_recalling_doses/

Pandemia din Kansas City din 1921

Dr. A. True Ott și frauda variolei din Kansas City: http://www.open.salon.com/blog/gordon_wagner/2009/08/24/vaccine-induced_disease_epidemic_outbreaks

Vaccin antipolio alterat cu SV-40: http://www.thinktwice.com/Polio.pdf ; vezi, de asemenea, cartea lui Ed Haslam *Dr. Mary's Monkey* (Walterville, OR: TrineDay, 2007)

Decret Kathleen Sebelius care acordă imunitate producătorilor de medicamente: http://www.ktradionetwork.com/2009/07/24/makers-of-swine-flu-vaccine-cant-be-sued/

Caporalul Josef Lopez și VA: http://www.kansascity.com/105/story/1415095.html

Personalul militar trebuie să se vaccineze: http://hamptonroads.com/2009/09/dod-service-members- must-get-swine-flu-vaccine

Faceți oamenii dependenți de guvern: http://www.worldaffairsbrief.com

Școlari vaccinați: http://www.kxan.com/dpp/health/health_centers/ wwlp_ap_health_widespreadvaccinationsforschoolkids_ 200908171013_2772121

Temeri de gripă

Obama adaugă un amendament privind gripa aviară: http://www.democrats.senate.gov/newsroom/record.cfm ? id=248082&

Christopher Bona despre eroarea lui Baxter: http://www.torontosun.com/news/canada/2009/02/27/8560781 .html

mortal : http://preventdisease.com/news/09/031109_baxter.shtml

Baxter acționează ca terorismul biologic: http://preventdisease.com/news/09/031109_baxter.shtml

Proces împotriva lui Baxter pentru sânge contaminat cu HIV: http://www.guardian.co.uk/society/2007/sep/03/health

de dializă defectuoase :
http://www.berkeleydailyplanet.com/ssue/2001-10- 19/article/7605

Baxter a distribuit heparină contaminată din China:
http://www.washingtonpost.com/wp- dyn/content/article/2008/03/14/AR2008031403050.html

Kentucky îl convinge pe Baxter de supraîncărcare: http://www.kypost.com/content/news/commonwealth/story/Conway-anunță-multi-milioane-dolari-Settlement/srxPJ5GaiU2gqF1hiozY9-g.cspx

de brevet a lui Baxter :
http://www.theoneclickgroup.co.uk/documents/vaccines/Baxter%20Vaccine%20Patent%20Application.pdf

Viruși care contaminează vaccinurile, inclusiv HIV: http://socioecohistory.wordpress.com/2009/07/15/dr-russell-blaylock-vaccine-may-be-more-dangerous-than-swine-flu/

Novartis și IG Farben:
http://www.brtannica.com/EBchecked/topic/282192/G-Farben

Busturile oală sunt înalte

Are un record de arestări: http://www.norml.org/index.cfm ? Group_ID=7698

Mike Adams despre eșecul războiului împotriva drogurilor: http://www.naturalnews.com/027257_hemp_America_farmers.html

Jeffrey A. Tucker despre adevărata groază a prohibiției: http://mises.org/story/3772

ÎNVĂŢĂMÂNT MUTIT

Oklahoma School Studiu

Brandon Dutcher despre studiile școlare: http://www.newson6.com/global/story.asp?s=11141949

Matthew Ladner și studii de liceu: Vezi studiul complet la http://www.ocpathink.org/publications/perspective-archives/september-2009-volume-16-number-9/ ? module=perspective&id=2321

Examenele de ieșire din liceu au fost atenuate: http://www.nytimes.com/2010/01/12/education/12exit.html

Stare tristă și de rău augur: Mark Bauerlein, *Cel mai prost Generație: Cum era digitală stupefiază tinerii Americanii și ne pune în pericol viitorul* (New York: Jeremy P. Tarcher/Penguin, 2009), p. 30

Bisericile gotice nu pot concura: Bauerlein, p. xii

Generația Video

Generaţie study:

http://www.kff.org/entmedia/entmedia030905nr.c1m

TV și consecințele lecturii nu sunt aceleași: Bauerlein, p. 89

Inteligența ecranului nu se transferă bine: Bauerlein, p. 95

Lectura este contraproductivă: Bauerlein, pp. 41-43

Învățătură periculoasă

Economia nu a putut supraviețui gânditorilor critici: John Taylor Gatto, *Dumbing Us Down: The Hidden Curriculum of Compulsory Schooling* (Philadelphia, PA: New Society Publishers, 1992), p. xiii

Muncitori, nu gânditori

Educație care vizează distrugerea liberului arbitru: http://newcitizenship.blogspot.com/2008/03/fichte.html

Școala Lincoln: http://www.britannica.com/eb/article- 9001067/New-Lincoln-School

Eustace Mullins despre influența pernicioasă: http://www.mega.nu:8080/ampp/rockroth.html

Encyclopaedia Britannica și William Benton: http://www.nyti mes.com/1995/05/16/business/slow-to-adapter-encyclopaedia-britannica-is-for-sale.html;
http://en.wikipedia.org/wiki/William_Burnett_Benton

Paolo Lionni despre absolvent de liceu din 1900: http://www.sntp.net/education/leipzig_connecton_6.htm

Rockefeller modelând o nouă ordine socială industrială: Williams H. Watkins, *The White Architects of Black Education: Ideology and Power in America, 1865-1954* (New York: Teachers College Press, 2001), pp. 133-134

Porți și visuri de resurse nelimitate: http://www.sntp.net/education/leipzig_connection_6.htm

Dr. Chester M. Pierce despre copiii nebuni :
http://psychquotes.com/

Lionni are un control extraordinar pentru un grup:
http://www.sntp.net/education/leipzig_connection_6.htm

susținute de Rockefeller :
http://archive.rockefeller.edu/publications/resrep/rose1.pdf

Norman Dodd despre lucrul pentru controlul educației: A. Ralph Epperson, *The Unseen Hand: An Introduction to the Conspiratorial Viewof History* (Tucson, AZ: Publius Press, 1985), p. 209

Eakman despre educație ca mijloc de a schimba convingerile fixe ale elevului :
http://www.thenewamerican.com/index.php/culture/family/2074-the-new-face-of-psychiatry

Un tsunami de împușcături în școli și crime în masă:
Eakman, ibid.

CIA în campusuri:
http://www.counterpunch.org/gibbs04072003.html

Jocurile încurajează abilitățile căutate de angajatori:
http://www.fas.org/gamesummit/Resources/Summit%20on%20Educational%20Games.pdf

Ce fac elevii la clasă: Neil Postman și
Charles Weingartner, *Predarea ca activitate subversivă,*
(New York: Dell Publishing, 1969), pp. 19-20

Total dependent de autoritatea profesorului: Ibid., p. 143

Twixters

Numărul care locuiește cu părinții s-a dublat din 1970: http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1018089- 2,00.html

Datorii paralizante și Twixters:
http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1018089- 3,00.html

PARTEA III—CUM SĂ CONTROLEȚI ZOMBII

CONTROLUL MEDIEI ȘI FEARMONGERING

Ted Turner despre cinci companii care controlează: http://www.brainyquote.com/quotes/keywords/control_2.html

Știri dictate de guvern

Leo Bogart despre presiunea asupra jurnaliştilor: http://www.freedomforum.org/publications/msj/ courage.summer2000/t09.html

Robert McChesney despre jurnaliștii nu pun întrebări: http://www.socialistproject.ca/bullet/246.php

Creșterea fricii

George W. Bush despre amenințările la adresa națiunii: http://seattletimes.nwsource.com/html/nationworld/2002795922_bush10.html

Bush și Los Angeles complot: Deb Riechmann, „Bush Says Cooperation Thwarted 2002 Attack," Associated Press (9 februarie 2006)

Primarul Los Angeles a orbit: Michael R. Blood, „LA Primarul Orbit de Anuntul lui Bush", Associated Presă (9 februarie 2006); http://www.sfgate.com/cgi-bin/article.cgi?f=/n/a/2006/02/10/national/a023740S10.DTL&type=printable

Blogul lui Doug Thompson : http://www.capitolhillblue.com/artman/publish/article_8124.shtml

Comentariile lui Powell: Frank Bruni, „Bush Taps Cheney to Study Antiterorism Steps", *NewYork Times* (8 mai 2001)

PATRIOT Act

Reprezentantul Ron Paul: http://www.federalobserver.com/archive.php?aid=847

Paul pe furiș și pe furiș: Ibid.

Kelly O'Meara privind al patrulea amendament abrogat: Kelly Patricia O'Meara, „Stat polițienesc", *revista Insight* (9 noiembrie 2001)

The Enemy Beligerent Act și Glenn Greenwald: http://www.alternet.org/rghts/146081/mccain_and_lieberman%27s

Laser sau Taser

David Banach: Wayne Perry, „Omul acuzat în temeiul Legii PATROT—Feds Admit Not a Terrorist", Associated Press (5 ianuarie 2005); http://wcbstv.com/topstories/David.Banach.Laser.2.233378.htm

Lasere utilizate de guvern: http://www.cnn.com/2005/TECH/04/15/laser.warn/

Moartea cu Taser a lui Kevin Omas: http://www.amnestyusa.org/document.php ? lang=e&id=ENGAMR510302006

Tactica poliției și FEMA

Fostul polițist de stat Greg Evensen pe blocaje: http://www.newswithviews.com/Evensen/greg142.htm

Obama despre estimări de informații și mai multe trupe: http://www.globalresearch.ca/index.php ? context=viewArticle&code=BUR20090329&articleId=12943

Terorişti desemnaţi

Paul Joseph Watson despre potențialul terorist domestic violent: http://republicbroadcasting.org/?p=1719

Broșura teroristă din Texas: „Terrorism: What the Public Needs to Know", pregătită și distribuită de Unitatea de Informații Antiterorism a Departamentului de Siguranță Publică din Texas, iulie 2004. Copie în dosarele autorului.

Răspuns puternic al poliției din Oakland: http://www.post- gazette.com/pg/09271/1001494-100.stm ? cmpid=latest.xml

Gata cu America: http://www.wnd.com/index.php ? fa=PAGE.view&pageId=108307

Discuția la școală a lui Obama

Purtătorul de cuvânt al Casei Albe, Tommy Vietor, despre schimbarea limbii:

http://blogs.abcnews.com/politicalpunch/2009/09/obamas- back-to-school-message—scribbled-with-some- controversy.htm

Părinții obiectează, dar superintendentul Tate spune că nu se poate renunța: http://www.foxnews.com/politics/2009/09/03/parents- object-obamas-national-address-students/

Cântecul lui Obama atrage o uşoară mustrare: http://www.msnbc.msn.com/id/33031485/ns/us_news- education/

CONTROLUL LIDERULUI

Generalul Jones preia ordine de la Kissinger: http://www.cfr.org/publication/18515/remarks_by_national_security_adviser_jones_at_45th_ munich_conference_on_security_policy.html

Nancy Gibbs despre premiul Nobel al lui Obama: http://www.time.com/time/politics/article/0,8599,1929395,00.html

Hillary Clinton a folosit sistemul de rachete ca stimulent: http://www.nepalnews.net/story/465015 ; http://www.usatoday.com/news/world/2009-03-03-missile_N.htm

Sistem de apărare antirachetă casat: http://www.nytimes.com/2009/09/18/world/europe/18shield.html ?
_r=2&cp

Un Cabinet de Consiliu

Membrii Consiliului pentru Relații Externe din cabinetul lui Obama: Robert Gaylon Ross Sr., WhoS *Who of the Elite* (Spicewood, TX: RIE, 1995), pp. 15-89

Trilateraliștii din administrația lui Obama și Patrick Wood: http://www.projectcensored.org/top-stories/articles/22-obamas-trilateral-commission-team/

Barry Goldwater despre Comisia Trilaterală: http://buchanan.org/blog/a-chronological-history-of-the-new-world-order-604

Un personal confortabil

Obama golf cu CEO și pedeapsa lui Birkenfeld: http://www.indybay.org/newsitems/2009/08/27/18619904.php

Dr. Paul L. Williams deplânge:
http://canadafreepress.com/index.php/article/12652

Michelle Obama :
http://www.afro.com/DesktopModules/EngagePublish/printerfriendly.aspx ? itemId=1457&PortalId=1&TabId=456

Angajații Casei Albe și salariul: http://www.whitehouse.gov/assets/documents/July1Report- Draft12.pdf

Lista personalului Casei Albe din 2008: http://www.snopes.com/politics/obama/firstlady.asp ; http://www.washingtonpost.com/wp-srv/opinions/graphics/2008stafflistsalary_title.html

Ajutați teroriștii Hamas

prezidențială :
http://edocket.access.gpo.gov/2009/E9-2488.htm

Mu'ammar Gadhafi:
http://www.politicsforum.org/forum/viewtopic.php?t=96914

„Armata civilă" a lui Obama

Forța de securitate civilă și atenuarea cuvintelor: http://www.wnd.com/index.php ?
fa=PAGE.view&pageId=80539

GINDĂ și SEIU

David Brown descrie atacul asupra lui Kenneth Gladney: http://www.americanthinker.com/blog/2009/08/ will_obama_condemn_racist_unio.html

Videoclipuri și reacții adverse ACORN :
http://online.wsj.com/article/SB125271412822705239.html ? mod=googlenews_wsj

ACORN blocat pentru granturile HUD: http://www.breitbart.com/article.php ? id=D9ANCH580&show_article=1

Această organizație coruptă :
http://news.yahoo.com/s/ap/20090917/ap_on_go_co/us_congress_acorn

SFATURI și Alți Snoops

Comitetele pentru Apărarea Revoluției din Cuba:

Isabel Garcia-Zarza, „Big Brother at 40: Cuba's revolutionary cartier watch system", Reuters (12 octombrie 2000)

Opoziția ACLU față de TIPS: Randolph E. Schmidt, „Postal Service Won't Join TIPS Program", Associated Press (17 iulie 2002)

John Whitehead despre snoops guvernamentali: http://www.issues- views.com/index.php?print=1&article=23040

Tom Ridge nu a vrut ca americanii să-i spioneze pe americani: http://www.foxnews.com/story/0,2933,57874,00.html

ale site-ului TIPS : http://www.thememoryhole.org/policestate/tips-changes.htm

Șefii poliției susțin programul iWATCH: http://www.usatoday.com/news/topstories/2009-10-03- 197785316_x.htm

Fondul de confiscare a activelor

Informatorii plătesc, reglementări și AFF: Dennis G. Fitzgerald, *Informants and Undercover Investigations: A Practical Guide to Law, Policy, and Procedure* (Boca Raton, FL: CRC Press, 2007), p. 64

Reprezentanții Henry Hyde și Bob Barr cu privire la confiscarea proprietății: http://www.law.cornell.edu/background/forfeiture/

Chemtrails

John Holdren despre aruncarea de poluanți în atmosferă: http://www.nypost.com/p/news/politics/ bam_man_cool_idea_block_sun_2Opipflho393Yi7gYoJLXP

Paul Crutzen despre trimiterea de 747: http://www.prsonplanet.com/secret-geo-engineerng-projects-threaten-unknown-environmental-dangers.html ;
vezi, de asemenea, http://www.omega432.com/scalar.html

Roirea globală

energetice ale lui Al Gore : http://www.capitalresearch.org/pubs/pdf/v1185475433.pdf

TCPR privind consumul de energie electrică a casei Gore: http://www.chattanoogan.com/articles/article_114979.asp

Al Gore echivalează criticii încântați cu escrocul Bernie Madoff: http://congress.blogs.foxnews.com/tag/al-gore/

Sam Kazman și distrugerea datelor de temperatură ale CRU: http://cei.org/news-release/2009/10/05/govt-funded- research-unit-destroyed-original-climate-data

Alfred Lambremont Webre despre știri îngrozitoare: http://www.examiner.com/examiner/x-2912-Seattle-Exopolitics-Examiner~y2009m5d23-Solar-cycle-24-solar- flares—social-colalapse-or-crushing-cold-temperatures-and-global-famine

Expirația umană a declarat pericol pentru sănătate : http://www.cleveland.com/business/index.ssf/2009/12/epa_declares_carbon_dioxide_a.html

Richard S. Lindzen a spus că CO2 nu este un poluant: http://www.populartechnology.net/2008/11/carbon-dioxide-co2-is-not-pollution.html

Nancy Pelosi despre legislația transformațională : http://www.politico.com/news/stories/0609/24232.html

Obama vorbește cu studenții NH: http://www.barackobama.com/2007/04/20/ barack_obama_unveils_initiativ.php

UN STAT DE POLIȚIE

Model de puteri sanitare de urgență de stat

Act

Model de lege privind competențele de sănătate de urgență de stat: http://www.usatoday.com/news/healthscience/2002-07-22- states-healthlaw_x.htm

antrax de calitate militară : http://www.nytimes.com/2001/12/03/national/03POWD .html

Tabere guvernamentale

Istoria represiunii în situații de urgență: Pamela Sebastian Ridge și Milo Geyelin, „Civil Liberties of Ordinary Americans May Erode—Legally—Because of Attacks", *New York Times* (17 septembrie 2001)

Remarcile lui Janet Reno: Jim Burns, „William Bennett Hopes to Shape Public Opinion of War on Terrorism", Cybercast News Service (12 martie 2002)

Comentariile lui Durbin despre tortură: http://www.freerepublic.com/focus/f-news/1425102/posts

Durbin își cere scuze: http://www.washingtonpost.com/wp- dyn/content/article/2005/06/21/AR2005062101654.html

Ashcroft o amenințare la adresa libertăților: http://articles.latimes.com/2002/aug/14/opinion/oeturley14

Contract KBR pentru construirea de facilități: http://www.marketwatch.com story/kbr-awarded-homeland- security-contract-worth-up-to-385m?dateid=38741.5136277662-858254656

Tabăra FEMA

FEMA planifică orașe cu corturi : http://archive.newsmax.com/archives/articles/2002/7/14/214727.shtml

Lagăre de detenție: interviul autorului cu locotenentul pensionar Colonelul Craig Roberts, 22 septembrie 2009.

Centre de urgență pentru instalații militare: http://www.opencongress.org/bill/111-h645/show

Zona târgului din Virginia ca zonă de deținere de urgență: http://www2.timesdispatch.com/rtd/news/local/article/ MEAD15_20090914-215004/292878/

Specialist în relocare în internare în armată: http://www.goarmy.com/JobDetail.do?id=292

Forța de poliție americană

Forța de poliție americană din Hardin, Montana: http://www.kulr8.com/news/local/62465902.html ; vezi, de asemenea, http://www.youtube.com/watch?v=8Y5qL3Vi9H0

„Biroul virtual" al Forțelor de Poliție Americane: http://www.guardian.co.uk/world/feedarticle/8705379

Forța de poliție americană cu sigla sârbă: http://www.americanpolicegroup.com/index.html

Postare anonimă de Hardin : http://disc.yourwebapps.com/discussion.cgi ? id=149495;articol=126560

Paul Joseph Watson pe APF conectat la Blackwater: http://www.prisonplanet.com/exposed-american-police-force-is-a-blackwater-front-group.html ; http://www.prisonplanet.com/investigation-could-sink- american-police-force.html

Bloggerul William N. Grigg despre organizația paramilitară: http://freedominourtime.blogspot.com/2009/09/martial-law-is-their-business-and.html

Actul Posse Comitatus

Programul Phoenix: Douglas Valentine, „Atacuri teroriste din SUA: Insecuritate în patrie", *Dezinformare* (9 octombrie 2001); http://old.disinfo.com/archive/pages/article/id1631/pg1/index.html

Prima echipă de luptă a brigadei diviziei a treia de infanterie desfășurată în SUA: http://www.armytimes.com/news/2008/09/army_homeland_090708w/

Militarul ca panaceu pentru problemele domestice: Matei Carlton Hammond, „The Posse Comitatus Act: A Principle in Need of Renewal", *Washington University LawQuarterly* (vara 1997)

Atacul asupra Kingsville: http://www.wnd.com/news/article.asp ? ARTICOL_D=16957

101st Airborne în Troy, Tennessee: http://www.clarksvilleonline.com/2009/09/23/101st- airborne-soldiers-to-conduct-air-assault-training-into-troy-tn/

Britt Snider și Garden Plot: Ron Ridenhour cu Arthur Lubow, „Bringing the War Home", *New Times* (noiembrie 28, 1975); http://www.namebase.org/ppost14.html

Îmbinator de cablu și reacții: http://www.namebase.org/ppost14.html

Rex-84 testează utilizarea militară împotriva populației civile: http://www.publiceye.org/liberty/fema/Fema_3.html

Diana Reynolds și William French Smith: Ibid.

de Suport Strategic : http://www.cnn.com/2005/ALLPOLITICS/01/23/pentagon.intel/

Recrutătorii militari au negat, reprezentantul Vitter și Jill Wynns: David Goodman, „No Child Unrecruited", *Mother Jones* (noiembrie-decembrie 2002)

Grădiniței disciplinați: Editori, „'Gun-Toting' Tot

Loses Suspension Suit", Associated Press (1 mai 2002)

Ellen Schrecker și Nadine Strossen: http://www.progressive.org/0901/roth0102.html

Paul Proctor despre istoria ca ne-american: http://www.newswithviews.com/war_on_terror/war_on_terrorism1.htm

Patrula de frontieră deficitară

Senatorul John Warner: http://jurist.law.pitt.edu/forum/forumnew62.php

Reprezentantul Tom Tancredo și irelevanța PCA: James P. Tucker Jr., „Apărați granițele SUA cu Armata SUA Trupe", *American Free Press* (21 octombrie 2002)

John Brinkerhoff despre irelevanța PCA: http://www.homelandsecurity.org/journal/Articles/ brinkerhoffpossecomitatus.htm

Doar 815 din 8.607 mile de graniță cu SUA sunt controlate efectiv: http://www.cnsnews.com/news/article/54514

Biroul de influență strategică

The *New York Times* despre credibilitatea Pentagonului: http://www.nyti mes.com/2002/02/19/international/19PENT.html? pagewanted=toate

Biroul de influență strategică închis: editori, „US Closes 'Disinformation' Unit," BBC News (26 februarie 2002)

Henny Penny, cerul va cădea: http://www.fair.org/index.php ? page=1859&printer_friendly=1

Păzitorii jurământului

Păstratorii jurământului: http://oathkeepers.org/oath/

Bob Hanafin despre ilegalitatea nerespectării ordinelor: http://www.veteranstoday.com/modules.php ? name=News&file=article&sid=8752&mode=thread&order=0&thold=0

Patrick M. Fahey și UCMJ: http://republicdefenders.blogspot.com/2009/10/veterans- today-piece-on-oath-keepers.html

Oath Keepers nu se va supune acestor ordine: http://oathkeepers.org/oath/2009/10/06/veterans-today-hit-piece-and-an-unofficial-response/

Mark Potok și SPLC: http://www.lvrj.com/news/oath-keepers-pledges-to-prevent-dictatorship-in-united-states- 64690232.html

Crime motivate de ură

SPLC, una dintre cele mai profitabile organizații de caritate: http://www.americanpatrol.com/SPLC/ChurchofMorrisDees001100.html
Minutemen ca patrioți antiguvernamentali resurgenți: http://www.splcenter.org/blog/index.php ? s=minutemen&submit=

Judy Andreas despre SPLC cu agitație sălbatică: http://www.borderguardians.org/03.html

Joe Solmonese și Jim DeMint despre actul de prevenire a crimelor motivate de ură: http://www.southbendtribune.com/article/ 20091023/News01/910230351/-1/XML

Jeff Sessions despre limbaj tulburător: Ibid.

DARPA

Christopher H. Pyle despre planul armatei de a spiona americani: http://www.mtholyoke.edu/offices/comm/oped/spying2.shtml

James Bamford despre noile baze de date pentru NSA: http://www.nybooks.com/articles/23231

Supraveghere electronică

Senatorul Frank Church: James Bamford, „The Agency That Could Be Big Brother", *New York Times* (25 decembrie 2005)

Reprezentant Paul la „Cunoaște-ți clientul": Ron Paul, „Privacy Busters: Big Bank Is Watching", *Buletin informativ Ron Paul* (decembrie 1998)

Walter Soehnge: Bob Kerr, „Plătiți prea mult și puteți ridica alarma", *Providence Journal* (28 februarie 2006)

Reprezentant Butch Vidra: http://www.federalobserver.com/archive.php?aid=847

Comentariu editorial: Editori, „Another Cave-In on the Patriot Act", *New York Times* (11 februarie 2006)

Bruce Fein despre abuzul necontrolat: Liz Halloran, „Everyone's Spinning the Spying", *US News & World Report* (13 februarie 2006)

Nadine Strossen de la ACLU : http://www.ratical.org/ratville/CAH/policeState.html

Act folosit de sute de ori: Mark Mueller, „To Catch a Monstru, folosind legea anti-terorism", *Star-Ledger* (14 august 2005)

Comentariu Tucker Bounds: http://www.sfgate.com/cgi-bin/article.cgi?file=/c/a/2008/07/10/MN3H11ME7C.DTL

Administrația Obama care sprijină PATRIOT Act: http://www.huffingtonpost.com/2009/09/22/obama-patriot- act-surveil_n_295194.html

Kevin Bankston despre administrația Obama care sună ca administrația Bush: http://www.eff.org/press/archives/2009/04/05

Ron Paul : http://www.federalobserver.com/archive.php?aid=847

Lanternă magică, Fluent, dTectiv și Aşeza

Key logger folosit de FBI: http://www.nytimes.com/2001/12/31/technology/ebusiness/31TECH.9.html ; Ted Bridis, „Instrumente anti-terorism Include High-Tech", Associated Press (28 octombrie 2001); http://multimedia.belointeractive.com/attack/response/1028tech.html

William Newman: Nat Hentoff, „Fiii și fiicele lui Liberty", *Village Voice* (21 iunie 2002)

Curtea de apel nu aprobă niciun mandat de supraveghere: http://www.wired.com/politics/aw/news/2007/07/fbi_spyware ? currentPage=toate

Programe Fluent și Oasis : http://www.theregister.co.uk/2001/03/06/ cia_patching_echelon_shortcomings/

Îmbunătățirea videoclipurilor cu dTective: http://www.oceansystems.com/dtective/

Encase pentru a recupera discurile computerului: http://www.encaseenterprise.com/support/artcles/restore.aspx

Cel mai rău scenariu al lui Russ Kick: http://www.villagevoice.com/2001-02-20/news/gotcha/

Actul de identitate național

național de identitate : http://www.federalobserver.com/archive.php?aid=4309

Janet Napolitano despre abrogarea Actului REAL ID: http://www.cnn.com/2009/POLITICS/04/22/real.ID.debate/

Un cip în umăr

NYPD : http://policechiefmagazine.org/magazine/index.cfm ? fuseaction=display_arch&article_id=127&issue_id=102003

național de identitate : http://www.time.com/tme/nation / article/0,8599,191857,00.html

Sistem național de identificare cuprinzător: http://www.lewrockwell.com/yates/yates64.html

ChipMobile: http://www.hoise.com/vmw/02/articles/vmw/LV-VM-06-02- 6.html

CityWatcher.com și Tommy Thompson: http://wwwnd.com/news/artcle.asp?ARTICLE_ID=48760

VeriChip stoc triplu cu microcipuri implantabile pentru porci
gripă: http://www.reuters.com/article/hotStocksNews/ idUSTRE58K4BZ20090921

Novartis și pastila cu microcip :
http://www.dailymail.co.uk/health/article-1215200/Forgetlul- patients-fitted-microchips-remind-pills.html#ixzz0V3lb7dOd

Șeriful Don Eslinger și urmărirea GPS: http://www.wired.com/politics/security/news/2002/10/55740

Reprezentantul Texas Larry Phillips: http://www.engadget.com/2005/04/07/texas-state-reprezentant-wants-transponders-in-all-cars/

Dispozitiv de urmărire Siemens și adolescenți: http://www.nytimes.com/2001/05/24/living/24QUEE.html ? pagina dorită=1; vezi, de asemenea, http://www.digitalangel.com/

Tribunalul stabilește că urmărirea GPS este legală: http://www.boston.com/news/local/massachusetts/articles/2009/09/18/ sjc_oks_secret_use_of_gps_devices/

Eșalon și TEMPEST

Jim Wilson despre Echelon și TEMPEST:
http://www.popularmechanics.com/science/defense/1281281.html

Noul plan de securitate cibernetică: Ted Bridis, „US Considers
Plan de securitate cibernetică", Associated Press (7 septembrie 2002)

Legea privind securitatea cibernetică din 2009

Leslie Harris despre amenințarea securității cibernetice: http://www.cdt.org/headlines/1196

Larry Selzer despre controlul direct al președintelui: http://www.wnd.com/index.php ?
fa=PAGE.view&pageId=93966

Jennifer Granick despre pierderea vieții private: http://www.motherjones.com/politics/2009/04/should- obama-control-internet

Securitatea Internă

urgentă a lui Bush :
http://news.bbc.co.uk/2/hi/americas/2031255.stm

Citat Bush despre Securitatea Internă: Editori, „Bush Signs
Homeland Security Bill", CNN News (25 noiembrie 2002)

James Joyner despre dispersarea securității interne : http://www.outsidethebeltway.com/archives/dhs_new_hq_in_lunatic_asylum/

Obama lansează câteva înregistrări Reagan: http://www.allgov.com/ViewNews/
Obama_Opens_Some_Reagan_Records_Kept_Secret_by_Bush_90413

Obama blochează publicarea listei de vizitatori ai Casei Albe:
http://www.msnbc.msn.com/id/31373407/ns/politics-

casa_alba/

Planul legii marțiale al lui Oliver North: Alfonso Chardy, „Plan
Called for Martial Law in US", Knight-Ridder News Service (5 iulie 1987); vezi, de asemenea,
http://www.bcrevolution.ca/fema_secrets.htm

John Dean :
http://www.bcrevolution.ca/fema_secrets.htm

Timothy H. Edgar și obiecțiile ACLU la adresa securității interne: http://www.aclu.org/natsec/emergpowers/14418leg20020625.html

Lista fără zbor

Timothy Sparapani și Alberto Gonzales: Walter Pincus și Dan Eggen, „325.000 Names on Terrorism List”, *Washington Post* (15 februarie 2006)

Senatorul Kennedy și consilierul ACLU Shuford: http://www.washingtonpost.com/ac2/wp-dyn/A17073- 19 august 2004?language=printer

Arizona Dean Martin: http://www.theregister.co.uk/2009/07/17/ arizona_treasurer_dean_martin_nofly_list/

Dr. Robert Johnson: www.thenation.com/blogs/thebeat ? pid=63406

Michael Chertoff lucrează pentru producătorul de scanere corporale: http://www.pbs.org/ombudsman/2010/01/scanning_the_source_1.html

Kate Hanni îl critică pe Chertoff: http://www.boston.com/news/nation/washington/articles/2010/01/02/ group_slams_chertoff_on_scanner_promotion/

Ben Wallace despre scanerele care nu preiau plastic, substanțe chimice și lichide: http://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/are-planned-airport-scanners-just-a-scam-1856175.html

Peeping TSA

Boian Alexandrov și echipa privind deteriorarea ADN-ului: http://arxiv.org/abs/0910.5294

Dovezi ale daunelor greu de găsit: http://republicbroadcasting.org/?p=6086

Managerul Biroului pentru Securitatea Transporturilor, Cheryl Johnson: http://www.prisonplanet.com/admitted-airport-body- scanners-provide-crisp-image-of-your-genitals.html

Căutare virtuală : http://www.guardian.co.uk/uk/2010/jan/07/full-body-scan-uk- airport

Paul Joseph Watson despre imaginile de înaltă definiție și inversate: http://www.infowars.com/inverted-body-scanner-image-shows-naked-body-in-full-living-color/

Marc Rotenberg despre potențialul de utilizare greșită a mașinilor de scanare: http://cnn.org/2010/TRAVEL/01/11/body.scanners/index.html

Abuzuri de securitate

Robert Lee Lewis: interviuri ale autorului, vara 1999

Incident de bibliotecă: http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2006/02/16/AR2006021602066.html

Rebecca Soloman și punga de pudră albă: Editori, „Student Falls Victim to TSA Worker's Prank”, *Austin American-Statesman* (24 ianuarie 2010)

Fotografii sub foc

Mike Maginnis arestat: http://vigilant.tv/article/2528/photographer-arrested-camera-confiscate-for-taking-snaps-of-hotel

Fotografie atacată : http://photographernotaterrorist.org/events/

David Proeber și cardul de memorie: http://carlosmiller.com/2009/02/26/illinois-police-had-confiscated-dramatic-photos-of-gun-wielding-man/

Carlos Miller: http://carlosmiller.com/

Președintele SPJ Clint Brewer: http://www.spj.org/news.asp ? REF=812#812

Laura Sennett și raid DOJ: http://www.courthousenews.com/2009/09/25/ Photog_Sues_Feds_for_Heavy-Handed_Raid.htm

Ești la Cameră

Supravegherea vehiculelor în Medina, Washington: http://seattletimes.nwsource.com/html/localnews/ 2009873854_medina16m.html

Primarul DC Anthony A. Williams: http://goliath.ecnext.com/coms2/gi_0199-1508565/Mayor-cites-need-for-surveillance.html

Sistem de notificare instantanee a evenimentelor Internet Eyes: http://interneteyes.co.uk/

PARTEA IV—CUM ÎNCĂRBĂȚI ZOMBII: THE TREI CUTII DE LIBERTATE

Andrew Gavin Marshall a ascultat oameni care nu au greșit decât : http://www.globalresearch.ca/index.php ? context=va& aid=15501

CUTIA DE SAPUN

O mass-media de știri nelimitată

Cercetare pe mass-media, inclusiv pe internet: http://usa.usembassy.de/media.htm

Irakul ca dezastru neatenuat : http://legacy.signonsandiego.com/uniontrib/20060303/ news_lz1 e3madsen.html

Firme cu contracte cu Pentagonul : http://www.usatoday.com/news/washington/2005-12-13- propaganda-inside-usat_x.htm

Wayne Madsen despre raportarea independentă: http://www.signonsandiego.com/uniontrib/20060303/news_lz1e3madsen.html

Larry Siems și PEN contestarea Legii de modificare a FISA: http://www.huffingtonpost.com/larry-siems/why-were-challenging-the_b_242843.html

Principii pentru o presă nelimitată și liberă: http://www.newswatch.in/newspaedia/395

Phil Donahue despre sprijinul pentru jurnaliști: http://mediachannel.org/wordpress/2007/01/26/no- substitute-for-free-and-unfettered-news-gathering/

StopBigMedia.com : http://www.stopbigmedia.com/=about

Robert McChesney despre IF Stone și noi jurnaliști de pe Internet: http://www.socialistproject.ca/bullet/246.php

Înapoi la educație de bază

Mark Taylor despre esența educației: Mark Taylor e- mail către autor, 7 octombrie 2009

Învățare acasă

Jon Reider și NCHE: http://www.hslda.org/docs/nche/000002/00000234.asp

Isabel Shaw și Kelley Hayden: http://school.familyeducation.com/homeschooling/college- prep/41108.html

Hal Young despre colegii care urmăresc elevii acasă: http://davidnbass.com/2007/04/03/colleges-courting- homeschoolers-self-discipline-work-ethic-and-morals-catching-eye-of-recruiters/

Chris Klicka despre ratarea crimei: http://www.hslda.org/docs/nche/000000/00000068.asp

Educația online crește odată cu educația la domiciliu: http://online.wsj.com/article/SB125374569191035579.html

Matthew Ladner despre alternativele la educația publică tradițională: http://www.ocpathink.org/publications/perspective archives/september-2009-volume-16-number-9/? module=perspective&id=2321

Îngrijirea Sănătății

Dr. Len Saputo despre îngrijirea bolilor: Len Saputo, MD, cu Byron Belitsos, *A Return to Healing: Radical Health Care Reform and the Future of Medicine* (San Rafael, CA: Origin Press, 2009), p. xxv

Saputo privind permiterea proceselor naturale să preia conducerea: Ibid.

Dr. Saputo despre medicina integrală de sănătate a viitorului: Ibid., p. 242

Sondaj național de sănătate: http://www.naturalnews.com/027291_health_medicine_biofeedback.html

Dr. Oliver Fein și scrisoarea doctorilor către candidați: http://www.pnhp.org/news/2008/october/doctors_to_candidate.php

de viață în SUA :

https://www.cia.gov/library/publications/the-world- factbook/rankorder/2102rank.html

infantilă în SUA :
https://www.cia.gov/library/publications/the-world- factbook/rankorder/2091rank.html

Finanțarea cu un singur plătitor ca singura modalitate de a recupera bani: http://www.pnhp.org/facts/single_payer_resources.php

John C. Goodman despre controlul pacientului asupra banilor lor: http://www.hillsdale.edu/news/imprimis/archive/issue.asp ? an=2009&luna=03

Dr. John Geyman despre creșterea primelor de asigurări de sănătate: http://www.pnhp.org/news/2008/june/doctors_to_join_nati.php

URNA

Michel Chossudovsky despre revizuirea sistemului monetar: http://www.globalresearch.ca/index.php ? context=va& aid=12517

William K. Remedii negre :
http://www.pbs.org/moyers/journal/04032009/watch.html

Dr. Charles K. Rowley despre prosperitate și ocuparea completă a forței de muncă:
http://www.telegraph.co.uk/1inance/comment/6146873/Adam-Smith-would-not-be-optimistic-in-todays-economic-world.html

Audit Fed

Ambiguitatea trebuie să înceteze:
http://www.monetary.org/federalreserveprivate.htm

Trei cursuri pentru reforma monetară: http://www.monetary.org/need_for_monetary_reform.html

Walter Burien despre CAFR: http://cafr1 .com/

Găinile, vulpile și elementul critic pentru succes: http://www.newsmakingnews.com/contents7,5,00.htm

Măsuri corective și cooperare: http://cafr1 .com/Revolution.html

Bruce Wiseman despre controlul Congresului asupra FSB: http://canadafreepress.com/index.php/article/10954

Toby Birch și experiența Guernsey: http://goldnews.bullionvault.com/ guersney_experiment_credit_creation_gold_standard_051920083

BerkShares ca bani locali :
http://www.berkshares.org/whatareberkshares.htm

Congresul focului

Wright Patman despre vina Congresului: http://newswithviews.com/Devvy/kidd122.htm

Rapoartele Rasmussen despre opinia publică scăzută a Congresului:
http://www.rasmussenreports.com/public_content/business/general_business/september_2009/americans_now_view_congress_as_least_respected_job

Reprezentanții ne-au vândut: http://www.kickthemallout.com/

postere unchiului Sam :
http://www.kickthemallout.com/article.php/Story-Free_Uncle_Sam_Poster

Ieșiți din casa noastră: http://abclocal.go.com/ktrk/video ? id=7147953

Trei milioane de bilete roz la Congres: http://www.wnd.com/index.php ? fa=PAGE.view&pageId=112847

Site-ul web al Congresului de foc: http://www.firecongress.org/

Limitele de facto ale mandatului Congresului: http://firecongress.meetup.com/

Limitele termenilor din SUA: http://www.termlimits.org/content.asp ? pl=2&contentid=2

Panouri publicitare privind concedierea Congresului:

http://www.weshouldfirecongress.com/#/about- us/4534589659

Paul Volcker despre controlul ambelor părți: http://www.government-propaganda.com/george- green.html

Harvey Wasserman despre renunțarea atât de la republican, cât și democrate : http://www.opednews.com/articles/Part-Two-Talking-with-Har-by-Joan-Brunwasser-091006-494.html

Observatori de votare și buletine de vot de hârtie

Prezența medie la vot în alte țări: http://www.nonprofitvote.org/votertumout2008

Ralph Nader despre efectele grave de subminare: http://archives.cnn.com/2000/ALLPOLfrICS/stories/10/31/ lkl.nader/index.html

Bev Harris despre secretul numărării voturilor: http://www.scoop.co.nz/stories/HL0309/S00150.htm

Diebold a abuzat de drepturile de autor: http://www.usatoday.com/tech/techinvestor/earnings/2004-10-11-diebold_x.htm

Miami Herald : http://www.miamiherald.com/opinion/editorials/story/1258667.html

Harvey Wasserman despre nevoia de buletine de vot pe hârtie: http://www.opednews.com/articles/Part-rwo-ralking-with- Har-by-Joan-Brunwasser-091006-494.html

Software-ul Diebold decertificat în 2009: http://www.sos.ca.gov/elections/voting_systems/premier/premier- 11819-withdrawal-approval033009.pdf ; vezi, de asemenea, http://www.sos.ca.gov/elections/elections_vsr.htm

Kim Alexander a confirmat cele mai mari temeri: http://www.cfvi.us/?q=node/65

Planurile de vot pe hârtie eșuează în Parlament: http://fcw.com/articles/2008/07/21/house-defeats-paper-ballot-funding.aspx

Aplicați al zecelea amendament

Thomas J. DiLorenzo și despre puterile federale: http://www.perspectives.com/forums/view_topic.php ? id=214002&forum_id=4&jump_to=4403721

Charles Key și o continuare clară: http://www.tenthaendmentcenter.com/2009/09/29/ohio-senate-affirms-state-sovereignty/

Editorial *San Francisco Examiner :* http://www.sfexaminer.com/opinion/Examiner-Editorial- States-reassert-sovereignty-with-legislation-59954857.html

Virginia interzice asistența medicală federală obligatorie și Senatorul Frederick M. Quayle: http://www.businessweek.com/ap/financialnews/D9DJJV500.htm

Uzina de producție solară din Michigan: http://www.connectmidmichigan.com/news/story.aspx ? id=359746

solară Dow Chemical : http://news.dow.com/dow_news/corporate/2009/20091005b.htm

Treizeci și șase de remedii pentru o societate distrusă

Ron Paul despre OMC: http://www.house.gov/paul/tst/tst2002/tst012102.htm

Comisia Națională pentru Marihuana: http://proxy.baremetal.com/csdp.org/research/shafemixon.pdf

FEAR privind confiscarea bunurilor: http://www.fear.org/

Învinge fascismul

Planul de a învinge fascismul: http://freepeopleontheland.wordpress.com/about- fascism/how-to-defeat-fascism/

Schimbarea stilului de viață al lui Chris Martenson: http://www.chrismartenson.com/about

Ofițer contestă calificările lui Obama: http://www.military-money-matters.com/soldier-challenges-barack-obama.html

Alții îl provoacă pe Obama: http://www.wnd.com/index.php ? fa=PAGE.view &pageId=90574

CUTIA DE MUNIȚIE

O armă de foc pentru fiecare adult american: http://injuryprevention.bmj.com/cgi/content/full/13/1/15

IRS cumpără puști de calibru 12: https://www.fbo.gov/index ? s=opportunity&mode=form&id=8d3b076bd4de14bbda5aba699e80621d& tab=core&_cview=1&cck=1&au=&ck=

Aleksandr Soljenițîn despre oprirea mașinii blestemate: http://www.lewrockwell.com/gaddy/gaddy53.html

Suficiente arme pentru a înarma atât armatele chineze, cât și cele indiene: http://www.ammoland.com/2009/04/27/update-usa- buys-enough-guns-in-3-months-to-outfit-the-entire-chinese-and-indian-army/

Vânzările de arme și muniții sunt în plină expansiune

Obama despre credința în al doilea amendament: http://www.youtube.com/watch?v=kBHkMADXnOw

Brad DeSaye și afacerea sa fără precedent: http://www.amconmag.com/article/2009/may/18/00024/

Roy Eicher despre teama de a nu avea muniție: http://www.local12.com/news/local/story/Gun-Ammo-Sales- Remain-Strong-Despite-Economy/LpuDiNz5XUi- njC1QpZn1Q.cspx?rss=30

John Woniewski privind dacă cererea de arme și muniție va continua: http://www.appeal-democrat.com/articles/ammo- 76288-detroit-gun.html

Șeriful Darren White la comandă cu muniția: http://www.newwest.net/topic/article/ please_save_some_bullets_for_the_cops/C530/L37/

Curtis Shipley și directiva anulată a Pentagonului: http://www.cnsnews.com/public/content/article.aspx ? RsrcID=47112

TERMENI DE CĂUTARE

Paginarea acestei ediții electronice nu se potrivește cu ediția din care a fost creată. Pentru a localiza un anumit pasaj, vă rugăm să utilizați funcția de căutare a cititorului de cărți electronice.

MULȚUMIRI

Autorul dorește să mulțumească cu recunoștință numeroaselor persoane care au oferit încurajare și sprijin în scrierea acestei cărți. În special, mulțumiri sincere către Maritha Gan, Thomas Ruffner și Nick Redfern, precum și editarea conștiincioasă a lui Danny Goldstein și Henry Ferris de la HarperCollins Publishers și, desigur, soției mele indulgente, Carol. Multă onoare și recunoștință sunt, de asemenea, către toți cei din lume care au dedicat atât de mult timp și energie în căutarea adevărului.

Despre autor

Jurnalistul premiat **JIM MARRS** este cel mai bine vândut autor al *cărții The Rise of the Fourth Reich, Rule by Secrecy, Alien*

Agenda și *Crossfire* , care a servit drept bază pentru filmul Oliver Stone *JFK* . Locuiește în Texas.

www.jimmarrs.com

Vizitați www.AuthorTracker.com pentru informații exclusive despre autorul preferat HarperCollins.

ȘI DE JIM MARRS

Ascensiunea celui de-al patrulea Reich: societățile secrete care amenință să cucerească America

Conspirația terorii: înșelăciune, 11 septembrie și pierderea libertății

Inside Job: Demasking the 9/11 Conspirations

Rule by Secret: istoria ascunsă care leagă

trilateralul
Comisia, francmasonii și Marile Piramide

Agenda extraterestră: Investigarea prezenței extraterestre printre noi

Crossfire: Complotul care l-a ucis pe Kennedy

Credite

Design de jachetă de Richard Aquan

Drepturi de autor

PRIMA EDIȚIE

Datele de catalogare în publicație ale Bibliotecii Congresului

Marrs, Jim.
Conspirația de un trilion de dolari: cum noua ordine mondială, bolile provocate de om și băncile zombie distrug America / Jim Marrs.—Ed. I.
p. cm.

Include index.

ISBN: 978-0-06-197068-9
1. Statele Unite — Politica economică — 2009-2. Statele Unite ale Americii—Condiții economice—2009-3. Finanțe—Politica guvernamentală—Statele Unite ale Americii. 4. Bănci și servicii bancare — Statele Unite ale Americii. I. Titlu.
HC106.84.M37 2010
330.973—dc22
2010007358

Ediție EPub © iunie 2010 ISBN: 978-0-06-199946-8

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Cărți electronice HarperCollins

Despre editor

Australia
HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd.
25 Ryde Road (PO Box 321)
Pymble, NSW 2073, Australia
http://www.harpercollinsebooks.com.au

Canada
HarperCollins Publishers Ltd.
55 Avenue Road, Suite 2900 Toronto, ON, M5R, 3L2, Canada
http ://www. harpercollinsebooks.ca

Noua Zeelandă
HarperCollinsPublishers (Noua Zeelandă) Limited PO Box 1
Auckland, Noua Zeelandă
http://www. harpercollins.co.nz

Regatul Unit
HarperCollins Publishers Ltd.
77-85 Fulham Palace Road
Londra, W6 8JB, Marea Britanie
http://www.harpercollinsebooks.co.uk

Statele Unite
HarperCollins Publishers Inc.
10 East 53rd Street

New York, NY 10022
http://www.harpercollinsebooks.com